# Új Szövetség

**Azaz**
**Istennek Új Testamentumában foglaltatott**

## Szent Írás

## K++ Bibliafordítás

**Magyar nyelvre fordította:**

## (K) Károli Gáspár

**(+) A mai magyar nyelv szabályainak megfelelően átdolgozta, továbbá**
**(+) a nehezebben érthető kifejezéseket, fordítási pontatlanságokat korrigálta**
**– több esetben fordítási alternatívákat is feltüntetve –**
**több más Bibliafordítás összevetésével, illetve az eredeti görög szöveg segítségével:**

**Braunitzer Richárd**
**2026.**

Az Új Szövetség könyveinek rövidítései:

**Mt, Mk, Lk, Jn, Csel, Róm, 1Kor, 2Kor, Gal, Ef, Fil,** Kol, 1Thes, 2Thes, 1Tim, 2Tim, Tit, Filem, Zsid, Jak, 1Pt, 2Pt, 1Jn, 2Jn, 3Jn, Jud, **Jel.**

*Megjegyzés*: Jelen K++ fordítás egyelőre csak az imént **vastagon szedett** könyveket tartalmazza.

Az Új Szövetség könyveinek fejezetei közötti kereséshez a keresőbe beírandó: pl. **mk 11** vagy **jel 5**, stb.

Színek, formátunok és egyéb karakterek jelentése:

Jézus szavai;
aki(k)hez Jézus szavait intézi;
Isten vagy angyalok szavai;
*(magyarázó megjegyzések);*
*„ószövetségi idézetek”* (igehellyel);
/alternatív fordítás;
– párbeszédek;
**a legfontoabb igék**

# EVANGÉLIUM

*Az evangéliumot, azt a jó hírt, örömhírt, győzelmi hírt, mely a megígért Messiás első eljöveteléről, földi életéről, tetteiről, csodáiról, tanításairól, majd kivégzéséről és feltámadásáról számol be, négy tanítványa is lejegyezte: Máté a vámszedő, Márk (János Márk), Lukács az orvos, aki Pál apostol útitársa is volt missziós útjai során, és János a halász; négy nézőpontból szemlélve tárják elénk a tényeket. Míg Máté evangéliumával az ószövetségi messiási próféciák beteljesedését kihangsúlyozva, Jézust, mint rég várt Messiást, Júda oroszlánját állítja elénk; Márk Jézus szolgálatának dinamizmusára, erejére, tetteire teszi a hangsúlyt, aki véghezviszi Isten szeretetének tervét; Lukács mindeneknek alaposan utánajárva a történetíró precizitásával tárja fel és hozza emberközelbe Jézus életét és szolgálatát; addig János felülemelkedve a horizonton mennyei perspektívából bontja ki a szellemi igazságokat a maga egyszerű nyelvezetével.*

*Talán ezért sem állunk távol a valóságtól, ha párhuzamot vonunk Ezékiel próféta látomásával, midőn maga Isten jelent meg neki az Ő dicsőségében, és Isten dicsőségét hordozó keruboknak 4-4 arca volt látható, úgymint emberé, oroszláné, ököré és sasé (Ezékiel 1:10), úgy az evangéliumok is Isten Fiának egy-egy arcát mutatják be számunkra. A döntést az Olvasóra bízom.*

*A legfontosabb azonban, hogy szívünk megbizonyosodjon azoknak a dolgoknak kétségtelen hitelessége felől, amelyeket Jézus Krisztus által cselekedett Isten közöttünk.*

# Máté evangéliuma

*Jézus származása (Mt 1:1-17)*

**Mt 1.** Jézus Krisztusnak, Dávid fiának, Ábrahám fiának származását tartalmazó könyvtekercs. 2 Ábrahám nemzette Izsákot; Izsák nemzette Jákóbot; Jákób nemzette Júdát és testvéreit; 3 Júda nemzette Pérecet és Zerahot Támártól; Pérec nemzette Hacrónt; Hacrón nemzette Arámot; 4 Arám nemzette Aminádábot; Aminádáb nemzette Nahsont; Nahson nemzette Szalmónt; 5 Szalmón nemzette Boázt Ráhábbal; Boáz nemzette Obédet Ruttal; Obéd nemzette Jisajt; 6 Jisaj nemzette Dávidot, a királyt;

Dávid nemzette Salamont az Urijá feleségével; 7 Salamon nemzette Roboámot; Roboám nemzette Abiját; Abija nemzette Aszát; 8 Asza nemzette Jehosafátot; Jehosafát nemzette Jórámot; Jórámtól származott Uzzija; 9 Uzzija nemzette Jótámot; Jótám nemzette Aházt; Aház nemzette Ezékiást; 10 Ezékiás nemzette Manassét; Manassé nemzette Ámont; Ámon nemzette Jósijást; 11 Jósijástól származott Jekónia és testvérei a babilóni deportálás idején.

12 A babilóni deportálás után Jekóniától származott Sealtiél; Seáltiél nemzette Zorobábelt; 13 Zorobábel nemzette Abiudot; Abiud nemzette Eliákimot; Eliákim nemzette Ázórt; 14 Ázór nemzette Cádókot; Cádók nemzette Áhimot; Áhim nemzette Eliudot; 15 Eliud nemzette Eleázárt; Eleázár nemzette Mattánt; Mattán nemzette Jákobot; 16 Jákob nemzette Józsefet, Mária férjét, és Máriától született Jézus, akit Krisztusnak mondanak.

17 Az összes nemzetség tehát Ábrahámtól Dávidig tizennégy nemzetség, és Dávidtól a babiloni deportálásig tizennégy nemzetség, és a babiloni deportálástól a Krisztusig szintén tizennégy nemzetség.

*Jézus születése (Mt 1:18-25)*

18 Jézus Krisztus születése pedig így történt: Máriát, az ő anyját, eljegyezték Józsefnek; mielőtt azonban egybekeltek volna, kiderült, hogy Mária várandós a Szent Szellemtől. 19 József pedig, az ő vőlegénye, mivelhogy igaz

ember volt és nem akarta őt nyilvánosan megszégyeníteni, elhatározta, hogy titokban elbocsátja őt. 20 Mikor pedig ezeket magában elgondolta, íme, az Úr angyala megjelent neki álomban, és így szólt:
– József, Dávidnak fia, ne félj elvenni menyasszonyodat, Máriát, mert aki benne fogant, a Szent Szellemtől van. 21 Fiút fog szülni, te pedig nevezd az ő nevét Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét annak bűneiből.
22 Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjen, amit az Úr mondott a próféta által, aki így szólt: 23 „*Íme, a szűz várandós lesz és fiút szül, és annak nevét Immanuelnek nevezik*” (Ézs 7:14), ami azt jelenti: „Velünk az Isten.”
24 József pedig az álomból felserkenve, úgy tett, amint az Úr angyala parancsolta neki, és feleségül vette menyasszonyát; 25 de nem ismerte meg őt addig, amíg meg nem szülte az ő elsőszülött fiát – akit Jézusnak nevezett el.

*Napkeleti bölcsek (Mt 2:1-12)*

**Mt 2.** Amikor pedig megszületett Jézus a júdeai Betlehemben, Heródes király napjaiban, íme, napkeletről tudósok jöttek Jeruzsálembe, 2 akik ezt kérdezték:
– Hol van a zsidók újszülött királya? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és azért jöttünk, hogy leboruljunk előtte.
3 Heródes királyt nagyon feldúlta, mikor ezt meghallotta, sőt vele együtt az egész Jeruzsálem is felbolydult. 4 És egybegyűjtve minden főpapot és a nép írástudóit, tudakozódott tőlük:
– Hol kell a Krisztusnak megszületnie?
5 Azok pedig azt mondták:
– A júdeai Bethlehemben; mert így írta meg a próféta: 6 „*És te Betlehem, Júdának földje, semmiképpen sem vagy legkisebb Júda fejedelmei között: mert belőled származik a Fejedelem, aki legeltetni fogja az én népemet, az Izraelt.*” (Mik 5:2-4)
7 Ekkor Heródes titkon hivatva a tudósokat, alaposan kikérdezte őket a csillag megjelenésének időpontja felől, 8 majd elküldve őket Betlehembe ezekkel a szavakkal:

– Menjetek el és szorgalmasan kérdezősködjetek a gyermek felől, mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmehessek és leborulhassak előtte.
9 Ők pedig miután meghallgatták a király beszédét, elindultak. És íme, a csillag, amelyet napkeleten láttak, előttük ment mindaddig, amíg odaérve megállt a hely fölött, ahol a gyermek volt. 10 És mikor meglátták a csillagot, szertelenül nagy örömmel örvendeztek. 11 Belépve a házba ott találták a gyermeket anyjával, Máriával; és leborulva imádták őt; és kinyitva kincsesládáikat, ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. 12 Majd mivel álomban kijelentést kaptak, hogy Heródeshez vissza ne menjenek, más úton térének vissza hazájukba.

*Menekülés Egyiptomba (Mt 2:13-15)*

13 Mikor pedig azok elmentek, íme, megjelent az Úr angyala Józsefnek álomban, és így szolt:
– Kelj fel, vedd a gyermeket és annak anyját, menekülj Egyiptomba, és maradj ott, amíg én mondom neked; mert Heródes kerestetni fogja a gyermeket, hogy megölje.
14 Ő pedig fölkelve, még az éjjel vette a gyermeket és annak anyját, és elmenekült Egyiptomba. 15 Ott maradt egészen Heródes haláláig, hogy beteljesedjen, amit az Úr mondott a próféta által, aki így szólt: „*Egyiptomból hívtam ki az én fiamat*.” (Hós 11:1)

*A betlehemi gyermekek megöletése (Mt 2:16-18)*

16 Heródes pedig, amikor rájött, hogy a tudósok túljártak az eszén, szerfölött feldühödött, és kiküldött embereivel megöletett Betlehemben és annak egész környékén minden kétévesnél fiatalabb fiúgyermeket, annak az időpontnak megfelelően, amelyet alaposan megtudakolt a tudósoktól. 17 Ekkor teljesedett be, ami megmondatott Jeremiás próféta által: 18 „*Kiáltás hallatszott Rámában: siratás és nagy jajveszékelés. Ráhel siratta fiait és nem akart megvigasztalódni, mert nincsenek*.” (Jer 31:15)

*Visszatérés Názáretbe (Mt 2:19-23)*

19 Mikor pedig Heródesnek vége lett, íme, az Úr angyala megjelent

álomban Józsefnek Egyiptomban, 20 és így szólt:
– Kelj fel, vedd a gyermeket és annak anyját, és menj Izrael földjére; mert meghaltak, akik a gyermek életére törtek!
21 Ő pedig felkelt, vette a gyermeket és annak anyját, és elment Izrael földjére.
22 Mikor azonban meghallotta, hogy Júdeában Arkhelaosz uralkodik, Heródesnek, az ő atyjának helyén, nem mert oda menni; így miután útmutatást kapott álomban, Galilea vidékeire tért vissza. 23 Oda jutva, egy Názáret nevű városban telepedett le, hogy beteljesedjen, ami megmondatott a próféták által, hogy „*názáreti*”-nek fogják nevezni (Ézs 11:1).

*Keresztelő János (Mt 3:1-12)*

Mt 3. Azokban a napokban tűnt fel Keresztelő János, aki ezt hirdette a júdeai sivatagban:
– 2 Térjetek vissza (*Istenhez*), mert rövidesen elérkezik a mennyek birodalma!
3 Mert megmondatott Ézsaiás próféta által: „*Kiáltó szó a pusztában: Készítsétek az Úr útját, és egyengessétek meg az ő ösvényeit*.” (Ézs 40:3) 4 Ennek a Jánosnak a ruhája pedig teveszőrből volt, és bőröv volt a dereka körül, elesége pedig sáska és erdei méz.
5 Akkor kiment hozzá Jeruzsálem és az egész Júdea és a Jordánnak egész környéke. 6 És miután megvallották bűneiket, alámerítkeztek általa a Jordán vizében.
7 Mikor pedig látta, hogy a farizeusok és szadduceusok közül sokan jönnek hozzá, hogy alámerítkezzenek, mondta nekik:
– Mérges kígyóknak fajzatai! Kicsoda intett meg titeket, hogy az Isten elkövetkezendő haragja elől megmeneküljetek? 8 Teremjetek hát megtéréshez méltó gyümölcsöket, 9 és ne áltassátok magatokat azzal, hogy ezt mondogatjátok magatokban: „A mi ősatyánk Ábrahám!” Mert mondom nektek, hogy Isten eme kövekből is támaszthat fiakat Ábrahámnak. 10 A fejsze pedig immár a fák gyökerére vettetett. Azért minden fa, amely jó gyümölcsöt nem terem, kivágattatik és tűzre vettetik. 11 Én ugyan vízben merítelek alá titeket megtérésre, de aki utánam jön, erő-

sebb nálam, akinek saruját hordozni sem vagyok méltó; ő Szent Szellemben és tűzben merít majd alá titeket. 12 Szórólapát van az ő kezében, és megtisztítja a szérűjét; és a gabonáját csűrbe takarítja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.

*Jézus bemerítkezése (Mt 3:13-17)*

13 Akkortájt jött el Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy álámerítkezzen általa. 14 János azonban próbálta visszatartani őt, ezt mondva:
– Nekem van szükségem rá, hogy te meríts alá engem, és te jössz énhozzám?
15 Jézus pedig felelve, mondta neki:
– Engedj most, mert így illik nekünk minden igazságosságot beteljesítenünk.
Ekkor engedett neki. 16 És Jézus álámerítkezve, azonnal kijött a vízből; és íme, az egek megnyíltak neki, és látta az Isten Szellemét alájönni, mint egy galambot és őrá szállni. 17 És íme, egy égi hang így szólt:
– Ez az én szerelmes Fiam, akiben gyönyörködöm.

*Jézus megkísértetik (Mt 4:1-11)*

Mt 4. Akkor Jézust a Szellem a sivatagba vitte, hogy a Rágalmazó megkísértse. 2 És mikor negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végre megéhezett. 3 És hozzámenve a Kísértő, mondta neki:
– **Ha Isten fia vagy, mondd, hogy e kövek változzanak kenyerekké!**
4 Ő pedig felelve, mondta:
– **Meg van írva: *„Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem mindazzal a beszéddel, amely Isten szájából származik.”*** (5 Móz 8:3)
5 Ekkor magával vitte őt a Rágalmazó a Szent Városba, és odaállította a Templom tetőpárkányára, 6 és mondta neki:
– **Ha Isten fia vagy, vesd alá magadat; mert meg van írva: *„Az ő angyalainak parancsol felőled, és kézen hordoznak téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőbe.”*** (Zsolt 91:11-12)
7 Mondta neki Jézus:
– **Viszont meg van írva: *„Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!”*** (5 Móz 6:16)

8 Ismét magával vitte őt a Rágalmazó
egy igen magas hegyre, és megmutatta
neki a világ minden országát és azok
dicsőségét, 9 és mondta neki:
– **Mindezeket neked adom, ha lebo-**
**rulva imádsz engem.**
10 Ekkor mondta neki Jézus:
– **Távozz tőlem Sátán! Mert meg van**
**írva: *„Az Urat, a te Istenedet imádd,***
***és csak neki szolgálj!”*** (5 Móz 6:13)
11 Ekkor elhagyta őt a Rágalmazó. És
íme, angyalok jöttek hozzá és szolgál-
tak neki.

*János bebörtönözése után kezdi el Jézus nyilvá-*
*nos szolgálatát (Mt 4:12-17)*

12 Mikor pedig meghallotta Jézus,
hogy Jánost börtönbe vetették, vissza-
tért Galileába; 13 és otthagyva Názáre-
tet, elment és lakozott a tengerparti
Kapernaumban, a Zebulon és Naftali
határain; 14 hogy beteljesedjen, ami
megmondatott Ézsaiás próféta által: 15
*„Zebulonnak földje és Naftalinak földje,*
*a tenger felé, a Jordánon túl, a nemze-*
*tek Galileája,* 16 *a sötétségben lakó nép*
*nagy világosságot látott, és a halálnak*
*földjén és árnyékában lakóknak fény*
*ragyogott fel.”* (Ézs 9:1-2) 17 Ettől fog-
va kezdte Jézus hirdetni:
– **Térjetek meg, mert elközelített a**
**mennyek országa!** /*vagy:* Térjetek
vissza (*Istenhez*), mert rövidesen elér-
kezik a mennyek birodalma!

*Jézus elhívja első tanítványait (Mt 4:18-22)*

18 Mikor pedig Jézus a Galileai-
tenger mellett járt, látott két testvért,
Simont, akit Péternek hívtak, és And-
rást az ő testvérét, amint a tengerbe
hálót vetettek; mert halászok voltak.
19 És mondta nekik:
– Kövessetek engem, és én emberhalá-
szokká teszlek titeket.
20 Azok pedig azonnal otthagyva a há-
lókat követték őt. 21 És onnan tovább
menve látott másik két testvért, Jaka-
bot a Zebedeus fiát, és Jánost annak
testvérét, amint a hajóban atyjukkal
Zebedeussal a hálóikat kötözgették; és
hívta őket. 22 Azok pedig azonnal ott-
hagyva a hajót és atyjukat, követték őt.

*Jézus Galileában hirdeti az evangéliumot, jelek,*
*csodák és gyógyulások kíséretében, ami nagy*
*tömegeket vonz (Mt 4:23-25)*

23 És bejárta Jézus egész Galileát,
tanítva azok zsinagógáiban, és **hirdet-**
**ve az Isten országának evangéliu-**

**mát, és gyógyítva a nép között minden betegséget és minden erőtlenséget.** 24 És elterjedt a híre egész Szíriáig: és hozzá vitték mindazokat, akik rosszul voltak, a különféle betegségekben és kínokban sínylődőket, démonizáltakat, epilepsziásokat és bénákat; és meggyógyította őket. 25 És nagy sokaság követte őt Galileából és a Tízvárosból és Jeruzsálemből és Júdeából és a Jordánon túlról.

***Hegyi Beszéd (Mt 5:1-7:29)***

Mt 5. Mikor pedig látta Jézus a sokaságot, felment a hegyre, és amint leült, hozzá mentek az ő tanítványai. 2 És megnyitva száját, tanította őket, ezt mondva:
– 3 **Boldogok a Szellem koldusai** /szellemükben koldusok /szellemi koldusok: **mert övék a mennyeknek országa.**
4 **Boldogok, akik sírnak** /gyászolnak: **mert ők megvigasztaltatnak.**
5 **Boldogok a szelídek: mert ők öröklik a földet.**
6 **Boldogok, akik éhezik és szomjazzák az igazságosságot** /megigazulást: **mert ők megelégíttetnek.**
7 **Boldogok az irgalmasok:** mert ők irgalmat nyernek /**mert nekik is irgalmaznak.**
8 **Boldogok, akiknek szívük tiszta: mert ők az Istent meglátják.**
9 **Boldogok, akik békét teremtenek: mert ők az Isten fiainak mondatnak.**
10 **Boldogok, akik üldöztetést szenvednek az igazságért** /igazságosság miatt: **mert övék a mennyeknek országa.**
11 **Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket és minden gonosz hazugságot mondanak rólatok miattam.** 12 Örüljetek és örvendezzetek, mert a ti jutalmatok bőséges a mennyekben: mert így háborgatták a prófétákat is, akik előttetek voltak.
13 **Ti vagytok a föld sója**; ha pedig a só ízét veszti, mivel sóznak akkor? Nem jó azután semmire, hanem hogy kidobják és eltaposssák az emberek.
14 **Ti vagytok a világ világossága**. Nem rejtethetik el a hegyen épített város. 15 Lámpást sem azért gyújtanak, hogy a véka alá, hanem hogy a lámpatartóba tegyék és világítson

mindazoknak, akik a házban vannak. 16 **Úgy ragyogjon a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.**

17 Ne gondoljátok, hogy jöttem a Törvénynek vagy a Prófétáknak eltörlésére. Nem azért jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább, hogy beteljesítsem. 18 **Mert bizony mondom nektek, míg az ég és a föld meg nem semmisül, a Törvényből egyetlen „i” betű vagy egyetlen vesszőcske el nem veszti érvényét, amíg az egész valóra nem válik.** 19 Valaki azért csak egyet is eltöröl a legkisebb parancsolatok közül és úgy tanítja az embereket, a mennyeknek országában a legkisebb lesz; valaki pedig megcselekszi, és úgy tanít, az a mennyeknek országában nagy lesz. 20 Mert mondom nektek, hogy ha a ti igazságosságotok nem több az írástudók és farizeusok igazságosságánál, semmiképpen sem mehettek be a mennyeknek országába.

21 Hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: *„Ne ölj!”* (2 Móz 20:13), mert aki öl, méltó az ítéletre. 22 Én pedig azt mondom nektek, hogy ha valaki neheztel az ő testvérére ok nélkül, méltó az ítéletre: aki pedig azt mondja az ő testvérének: „Te rohadék!”, méltó a főtörvényszékre: aki pedig ezt mondja: „Te hülye!”, méltó a Gyehenna tüzére.

23 Azért, ha a te ajándékodat az oltárra viszed, és ott megemlékezel arról, hogy a te testvérednek valami panasza van ellened: 24 Hagyd ott az oltár előtt a te ajándékodat, és menj el, előbb békülj ki a te testvéreddel, és azután eljőve, vidd fel a te ajándékodat.

25 Igyekezz jóindulattal lenni a te ellenségedhez hamar, amíg az úton vagy vele, hogy ellenséged valamiképpen a bíró kezébe ne adjon, és a bíró oda ne adjon a poroszló kezébe, és börtönbe ne vessen téged. 26 Bizony mondom neked: ki nem jössz onnét, míg nem megfizetsz az utolsó fillérig.

27 Hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: *„Ne kövess el házasságtörést!”* (2 Móz 20:14) 28 Én pedig azt mondom nektek, hogyha valaki aszszonyra tekint gonosz kívánsággal, immár házasságot tört vele a szívében.

29 Ha pedig a te jobb szemed bűnre csábít téged, vájd ki azt és vesd el magadtól; mert jobb neked, hogy egy

vesszen el a te tagjaid közül, semhogy egész tested a gyehennára vettessék. 30 És ha a te jobb kezed csábít bűnre téged, vágd le azt és vesd el magadtól; mert jobb neked, hogy egy vesszen el a te tagjaid közül, semhogy egész tested a Gyehennába vettessék.

31 Megmondatott továbbá: Valaki elbocsátja feleségét, *„adjon neki válólevelet!”* (5 Móz 24:2). 32 Én pedig azt mondom nektek: Valaki elbocsátja feleségét, paráznaság esetét kivéve, házasságtörővé teszi azt; és aki elbocsátott asszonyt vesz feleségül, házasságtörést követ el.

33 Ismét hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: *„Ne esküdj hamisan!”* (3 Móz 19:12), hanem *„teljesítsd az Úrnak tett esküdet!”*(4 Móz 30:2; 5 Móz 23:21) 34 Én pedig azt mondom nektek: **Egyáltalán ne esküdjetek**; se az égre, mert az az Isten királyi széke; 35 se a földre, mert az az ő lábainak zsámolya; se Jeruzsálemre, mert az a Nagy Királynak városa; 36 se a te fejedre ne esküdjél, mert egyetlen hajszálat sem tehetsz fehérré vagy feketévé; 37 hanem **legyen a ti beszédetekben az igen igen, a nem nem**; ami pedig ezt túlhaladja, az a Gonosztól van.

38 Hallottátok, hogy megmondatott: *„Szemet szemért és fogat fogért.”* (2 Móz 21:24; 3 Móz 24:19-20) 39 Én pedig azt mondom nektek: **Ne szálljatok szembe a gonosszal,** hanem aki arcul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik arcodat is. 40 És aki pereskedni akar veled, hogy elvegye a te alsó ruhádat, engedd oda neki a felsőt is. 41 És aki téged egy mértföldútra kényszerít, menj el vele kettőre. 42 Aki tőled kér, adj neki; és aki tőled kölcsön akar kérni, el ne fordulj attól.

43 Hallottátok, hogy megmondatott: *„Szeresd embertársadat,”* (3 Móz 19:18) és gyűlöld ellenségedet. 44 Én pedig azt mondom nektek: **Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek, és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket,** 45 hogy a ti mennyei Atyátoknak fiai legyetek, aki felhozza az ő napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak. 46 Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, micsoda jutalmát veszitek?

Avagy a vámszedők is nem ugyanazt teszik? 47 És ha csak a ti testvéreiteket köszöntitek, mit cselekszetek másoknál többet? Nemde a nemzetekhez tartozók is nem azonképpen cselekednek?

48 **Legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes!**

# Mt 6.

Vigyázzatok, hogy **alamizsnátokat** ne osztogassátok az emberek előtt, hogy lássanak titeket; mert különben nem lesz jutalmatok a ti mennyei Atyátoknál. 2 Azért mikor alamizsnát osztogatsz, ne kürtöltess magad előtt, ahogy a képmutatók tesznek a zsinagógákban és az utcákon, hogy az emberektől dicséretet nyerjenek. Bizony mondom nektek: elvették jutalmukat. 3 Te pedig amikor alamizsnát osztogatsz, ne tudja a te bal kezed, mit cselekszik a te jobb kezed; 4 hogy a te alamizsnád titkon legyen; és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet neked nyilvánosan.

5 És **mikor imádkozol**, ne legyél olyan, mint a képmutatók, akik a zsinagógákban és az útkereszteződésekben felállva szeretnek imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony mondom nektek: elvették jutalmukat. 6 Te pedig amikor imádkozol, menj be a te belső szobádba, és ajtódat bezárva, imádkozzál a te Atyádhoz, aki titkon van; és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet neked nyilvánosan. 7 És mikor imádkoztok, ne legyetek szószátyárok, mint a nemzetekhez tartozók, akik azt gondolják, hogy az ő bőbeszédűségük miatt hallgattatnak meg. 8 Ne legyetek hát ezekhez hasonlók; mert jól tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt kérnétek Tőle. 9 Ti azért így imádkozzatok:

**Atyánk, aki a mennyekben vagy,**
**szenteltessék meg /legyen szent a Te neved;**
10 **jöjjön el a Te országod;**
**legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is!**
11 **Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma is;**
12 **és bocsásd meg a mi vétkeinket /engedd el a mi tartozásainkat/, amiképpen mi is megbocsátunk az**

**ellenünk vétkezőknek /elengedjük a nekünk tartozóknak/.**
13 **És ne vezess be minket megpróbáltatásba,**
**hanem szabadíts meg minket a gonosztól!**
**Mert Tied az ország, az erő és a dicsőség mindörökké. Ámen!**

14 Mert ha elengeditek az embereknek az ő vétkeiket, elengedi nektek is azokat a ti mennyei Atyátok. 15 Ha pedig nem engeditek el az embereknek az ő vétkeiket, a ti mennyei Atyátok sem fogja elengedni a ti vétkeiteket.
16 **Mikor** pedig **böjtöltök**, ne legyen komor a nézésetek, mint a képmutatóké, akik eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek, hogy ők böjtölnek. Bizony mondom nektek, elvették jutalmukat. 17 Te pedig mikor böjtölsz, kend meg a te fejedet, és a te arcodat mosd meg; 18 hogy ne az emberek lássák böjtölésedet, hanem a te Atyád, aki titkon van; és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet neked nyilvánosan.
19 Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, ahol a rozsda és a moly megemészti, és ahol a tolvajok kiássák és ellopják; 20 hanem **gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben**, ahol sem a rozsda, sem a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják. 21 **Mert ahol a ti kincsetek van, ott van a ti szívetek is.**
22 A test lámpása a szem. Ha azért a te szemed tiszta, a te egész tested világos lesz. 23 Ha pedig a te szemed gonosz, a te egész tested sötét lesz. Ha azért a benned lévő világosság sötétség: mekkora akkor a sötétség?!
24 Senki sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok egyszerre Istennek és a Mammonnak.
25 Azért azt mondom nektek: **Ne aggodalmaskodjatok a ti életetek felől, mit egyetek és mit igyatok; sem a ti testetek felől, mibe öltözködjetek.** Avagy nem több-e az élet hogysem az eledel, és a test hogysem az öltözet? 26 Tekintsetek az égi madarakra, hogy nem vetnek, nem aratnak, sem csűrbe nem takarnak; és a ti mennyei Atyátok eltartja azokat. Nem sokkal különbek vagytok-e azoknál? 27 Kicsoda pedig az

közületek, aki aggodalmaskodásával megnövelheti termetét egy arasszal? 28 Az öltözet felől is mit aggodalmaskodtok? Vegyétek eszetekbe a mező liliomait, mi módon növekednek: nem munkálkodnak, és nem fonnak; 29 de mondom nektek, hogy Salamon minden dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül egy. 30 Ha pedig a mezőnek füvét, amely ma van, és holnap kemencébe vettetik, így ruházza az Isten; nem sokkal inkább-e titeket, ti kicsinyhitűek? 31 Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: „Mit együnk?” vagy: „Mit igyunk?” vagy: „Mibe öltözködjünk?” 32 Mert mindezeket a nemzetek közül valók kérdezik. Mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van. 33 **Hanem keressétek először Isten országát, és az ő igazságosságát; és ezek mind megadatnak nektek.** 34 Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől; mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai felől. Elég minden napnak a maga baja.

# Mt 7.

Ne ítélkezzetek, hogy fölöttetek se ítélkezzenek. 2 Mert amilyen ítélettel ítéltek, olyannal ítélnek majd meg titeket, és amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek nektek.

3 Miért nézed pedig a szálkát, amely a te testvéred szemében van, a gerendát pedig, amely a saját szemedben van, nem veszed észre? 4 Avagy mi módon mondhatod a testvérednek: „Had vessem ki a szálkát a te szemedből”; holott íme, a te szemedben gerenda van? 5 Képmutató, vesd ki előbb a gerendát a te szemedből, és akkor gondolj arra, hogy kivessed a szálkát a testvéred szeméből!

6 Ne adjátok azt, ami szent, az ebeknek, se gyöngyeiteket ne hányjátok a disznók elé, hogy meg ne tapossák azokat lábaikkal, és nektek fordulva, szét ne tépjenek titeket.

7 **Kérjetek és adatik nektek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyittatik nektek.** 8 Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyittatik. 9 Avagy ki az az ember közületek, aki, ha az ő fia kenyeret kér tőle, követ ad neki? 10 És ha halat kér, vajon kígyót ad-e neki? 11 Ha azért ti gonosz létetekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, meny-

nyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek Tőle?!

12 **Amit akartok azért, hogy az emberek tiveletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal; mert ez a Törvény és a Próféták.**

13 **Menjetek be a szoros kapun!** Mert tágas az a kapu és széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak, akik azon járnak. 14 Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt.

15 Őrizkedjetek pedig a hamis prófétáktól, akik juhoknak ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok. 16 Gyümölcseikről ismeritek meg őket. Vajon a tövisről szednek-e szőlőt, vagy a bojtorjánról fügét? 17 Ekképpen **minden jó fa jó gyümölcsöt terem; a romlott fa pedig rossz gyümölcsöt terem.** 18 Nem teremhet jó fa rossz gyümölcsöt; romlott fa sem teremhet jó gyümölcsöt. 19 Minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágattatik és tűzre vettetik. 20 Azért a **gyümölcseikről ismeritek meg őket.**

21 **Nem mindenki, aki ezt mondja nekem: „Uram! Uram!” megy be a mennyek országába; hanem csak az, aki megteszi az én mennyei Atyám akaratát.** 22 Sokan mondják majd nekem ama napon: „Uram! Uram! Nem a te nevedben prófétáltunk-e, és nem a te nevedben űztünk-e démonokat, és nem tettünk-e sok hatalmas dolgot a te nevedben?” 23 És akkor megvallom majd nekik: „Sohasem ismertelek titeket! Távozzatok tőlem, akik törvénytelenül cselekszetek!”

24 **Valaki azért hallja éntőlem e beszédeket, és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki a kősziklára építette az ő házát:** 25 És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; de nem dőlt össze: mert a kősziklára építtetett. 26 **És valaki hallja éntőlem e beszédeket, és nem cselekszi meg azokat, hasonlatos lesz a bolond emberhez, aki a fövényre építette házát:** 27 És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; és összeomlott, és romhalmazzá lett.

28 És amikor befejezte Jézus e beszédeket, a sokaság nagyon megdöbbent az ő tanításán, 29 mert úgy tanította

őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.

*Egy leprást meggyógyítása (Mt 8:1-4)*

Mt 8. Mikor lejött a hegyről, nagy sokaság követte őt. 2 És íme, eljött egy leprás, leborult előtte, ezt mondva:
– Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem.
3 És kinyújtva kezét, megérintette őt Jézus, mondva:
– Akarom, tisztulj meg!
És azonnal letisztult róla a lepra. 4 És mondta neki Jézus:
– Meglásd, senkinek se szólj. Hanem eredj, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel az ajándékot, amelyet Mózes rendelt, bizonyságul nekik.

*Egy római százados szolgájának meggyógyítása (Mt 8:5-13)*

5 Mikor pedig bement Jézus Kapernaumba, egy százados ment hozzá, kérve őt, 6 és ezt mondva:
– Uram, az én szolgám otthon bénultan fekszik, és nagy kínokat szenved.
7 És mondta neki Jézus:
– Elmegyek és meggyógyítom őt.
8 És felelve a százados, mondta:
– Uram, nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba jöjj; hanem csak szólj egy szót, és meggyógyul az én szolgám. 9 Mert én is hatalom alá vetett ember vagyok, és vannak alattam vitézek; és mondom egyiknek: „Menj el!”, és elmegy; és a másiknak: „Gyere ide!”, és odajön; és az én szolgámnak: „Tedd ezt!”, és megteszi.
10 Jézus pedig, amikor ezt hallotta, elcsodálkozott, és mondta az őt követőknek:
– Bizony mondom nektek, még Izraelben sem találtam ilyen nagy hitet. 11 De mondom nektek, hogy sokan eljönnek napkeletről és napnyugatról, és letelepednek Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal a mennyek országában: 12 Ennek az ország fiai pedig kivettetnek a külső sötétségre; ott lesz sírás és fogaknak csikorgatása.
13 És mondta Jézus a századosnak:
– Eredj el, és legyen neked a te hited szerint!
És meggyógyult annak szolgája abban az órában.

*Jézus meggyógyítja Péter anyósát, démonokat űz, betegeket gyógyít (Mt 8:14-17)*

14 És bemenve Jézus Péter házába, látta, hogy annak anyósa fekszik és lázas. 15 És megérintette annak kezét, és elhagyta őt a láz; és fölkelt, és szolgált nekik.
16 Az est beálltával pedig vittek hozzá sok démonizáltat, ő pedig a szavával kiűzte a szellemeket, és meggyógyított minden beteget; 17 hogy beteljeseden, amit Ézsaiás próféta mondott, így szólva: *„Ő vette el a mi erőtlenségeinket, és ő hordozta a mi betegségeinket.”* (Ézs 53:4)

*Jézus követéséről (Mt 8:18-22)*

18 Látva pedig Jézus a nagy sokaságot maga körül, parancsolta, hogy menjenek a túlsó partra.
19 És hozzámenve egy írástudó, mondta neki:
– Mester, követlek téged, akárhova mégy!
20 És mondta neki Jézus:
– A rókáknak van üregük és az égi madaraknak fészkük; de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtani.
21 Egy másik pedig az ő tanítványai közül mondta neki:
– Uram, engedd meg nekem, hogy előbb elmenjek és eltemessem az én atyámat!
22 Jézus azonban mondta neki:
– Kövess engem, és hagyd, hogy a halottak temessék el az ő halottaikat!

*A viharos tenger lecsendesítése (Mt 8:23-27)*

23 És mikor a hajóra szállt, követték őt az ő tanítványai. 24 És íme, nagy vihar tört ki a tengeren, annyira, hogy a hajót már-már elborították a hullámok; ő pedig aludt. 25 És az ő tanítványai odamentek hozzá, felébresztették őt, ezt mondva:
– Uram, ments meg minket; mert elveszünk!
26 És mondta nekik:
– Mit féltek, óh kishitűek?
Ekkor fölkelve ráparancsolt a szelekre és a tengerre, és teljes szélcsend lett.
27 Az emberek pedig elcsodálkoztak, ezt mondva:
– Kicsoda ez, hogy mind a szelek, mind a tenger engednek neki?

*Gadarai démonizáltak szabadulása (Mt 8:28-34)*

28 És amikor átért a túlsó partra, a gadaraiak tartományába, két

démonizált ment eléje, a sírboltokból kijőve, roppant veszedelmesek, annyira, hogy senki sem mert elmenni azon az úton. 29 És íme, ezt kiabálták:
– Mi közünk hozzád Jézus, Istennek Fia? Azért jöttél ide, hogy idő előtt meggyötörj minket?
30 Tőlük távol pedig egy nagy disznókonda legelészett. 31 A démonok pedig kérték őt ezt mondva:
– Ha kiűzöl minket, engedd meg nekünk, hogy ama disznókondába mehessünk!
32 És mondta nekik:
– Menjetek!
Azok pedig kimenve, belementek a disznókondába: és íme, az egész disznókonda a meredekről a tengerbe rohant, és odaveszett a vízben. 33 A kondások pedig elfutottak, és bemenve a városba hírül adtak mindent, azt is, ami az démonizáltakkal történt. 34 És íme, az egész város kiment Jézus elé; és mihelyt meglátták, kérték őt, hogy távozzon el az ő határukból.

*Egy béna meggyógyítása és bűnbocsánata (Mt 9:1-8)*

Mt 9. És hajóra szállva átkelt a tengeren, és ment a maga városába.
2 És íme, hoztak hozzá egy hordágyon fekvő béna embert. És látva Jézus azoknak hitét, mondta a bénának:
– Bízzál fiam! Megbocsáttattak a te bűneid.
3 És íme, némelyek az írástudók közül mondták magukban:
– Ez káromlást szól.
4 És Jézus, látva az ő gondolataikat, mondta:
– Miért gondoltok gonoszt a ti szívetekben? 5 Mert mi könnyebb, ezt mondani: „Megbocsáttattak a te bűneid”; vagy ezt mondani: „Kelj föl és járkálj”? 6 Hogy pedig megtudjátok, hogy az Emberfiának van hatalma a földön a bűnöket megbocsátani (ekkor mondta a bénának): Kelj föl, fogd a te hordágyadat, és eredj haza!
7 És az felkelve, haza ment. 8 A sokaság pedig ezt látván, elcsodálkozott, és dicsőítette az Istent, hogy ilyen nagy hatalmat adott az embereknek.

*Máté elhívása, tanítások Máté házában (Mt 9:9-17)*

9 És mikor Jézus onnét tovább ment,
látott egy embert ülni a vámszedő he-
lyen, akinek Máté volt a neve, és
mondta neki:
– Kövess engem!
És az felkelve, követte őt.
10 És történt, amikor ő letelepedett
(Máté) házában, íme, sok vámszedő és
bűnös jött oda és letelepedtek Jézussal
és az ő tanítványaival az asztalhoz. 11
És látva ezt a farizeusok, mondták az ő
tanítványainak:
– Miért eszik a ti Mesteretek a vám-
szedőkkel és bűnösökkel együtt?
12 Jézus pedig ezt hallva, mondta ne-
kik:
– Nem az egészségeseknek van szüksé-
ge orvosra, hanem a betegeknek. 13
Elmenve pedig tanuljátok meg, mi az:
Irgalmasságot akarok és nem áldoza-
tot. Mert nem azért jöttem, hogy az
igazakat hívjam, hanem a bűnösöket
hívjam megtérésre.
14 Akkor a János tanítványai jöttek
hozzá, ezt mondva:
– Miért van az, hogy mi és a farizeusok
sokat böjtölünk, a te tanítványaid pe-
dig nem böjtölnek?
15 És mondta nekik Jézus:
– Vajon szomorkodhat-e a násznép,
amíg velük van a vőlegény? De eljön-
nek a napok, amikor elvétetik tőlük a
vőlegény, és akkor böjtölni fognak. 16
Senki sem varr pedig új posztóból fol-
tot az ócska ruhára; mert ami azt ki-
toldaná, még elszakít a ruhából és na-
gyobb szakadás lesz. 17 Új bort sem
töltenek ó tömlőkbe; máskülönben a
tömlők szétszakadoznak, és a bor ki-
ömöl, és a tömlők is odavesznek; ha-
nem az új bort új tömlőkbe töltik, és
így mindkettő megmarad.

*Egy vérfolyásos asszony meggyógyítása és egy kislány feltámasztása (Mt 9:18-26)*

18 Mikor ezeket mondta nekik, íme,
egy főember eljőve leborult előtte, ezt
mondva:
– Az én leányom éppen most halt meg;
de gyere, vesd rá kezedet, és megele-
venedik.
19 És felkelve Jézus követte őt tanítvá-
nyaival együtt. 20 És íme, egy asszony,
aki tizenkét év óta vérfolyásban szen-
vedett, hozzájárulva hátulról, megérin-
tette az ő ruhájának szegélyét, 21 mert
ezt mondta magában:
– Ha csak ruháját érintem is, meg-
gyógyulok.

22 Jézus pedig megfordulva és rátekintve, mondta:
– Bízzál leányom; a te hited megtartott téged.
És meggyógyult az asszony abban az órában.
23 És Jézus a főember házához érve, látva a (halottsirató) fuvolásokat és a tolongó sokaságot, 24 mondta nekik:
– Menjetek el innen, mert a leány nem halt meg, hanem csak alszik.
És kinevették őt. 25 Mikor pedig a sokaságot eltávolították, bemenve, megfogta annak kezét, és a leány felkelt. 26 És elterjedt ez a hír abban az egész tartományban.

*Két vak meggyógyítása (Mt 9:27-31)*

27 És mikor Jézus tovább ment onnét, két vak követte őt, így kiáltozva:
– Könyörülj rajtunk, Dávidnak fia!
28 Mikor pedig bement a házba, odamentek hozzá a vakok, és mondta nekik Jézus:
– Hiszitek-e, hogy én azt megtehetem?
Mondták neki:
– Igen, Uram.
29 Akkor megérintette az ő szemeiket, mondva:
– Legyen nektek a ti hitetek szerint!
30 És megnyíltak azok szemei; és rájuk parancsolt Jézus, mondva:
– Meglássátok, senki meg ne tudja!
31 Azok pedig kimenve, elterjesztették az ő hírét abban az egész tartományban.

*Egy süketnéma meggyógyítása (Mt 9:32-34)*

32 Mikor pedig azok elmentek, íme, egy süketnéma démonizált embert hoztak hozzá.
33 És a démont kiűzve, megszólalt a süketnéma; és a sokaság csodálkozott, ezt mondva:
– Soha nem láttak ilyet Izraelben!
34 A farizeusok pedig ezt mondták:
– A démonok fejedelme által űzi ki a démonokat.

*A 12 apostol kiválasztása (Mt 9:35-10:4)*

35 És körüljárta Jézus a városokat mind, és a falvakat, tanítva azoknak zsinagógáiban, és hirdetve az Isten országának evangéliumát, és gyógyítva mindenféle betegséget és mindenféle erőtlenséget a nép között.
36 Mikor pedig látta a sokaságot, könyörületességre indult rajtuk, mert elfáradva és szétszóródva voltak, mint

a pásztor nélküli juhok. 37 Akkor mondta az ő tanítványainak:
– Az aratni való sok, de a munkás kevés. 38 Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába.

# Mt 10.

És előszólítva tizenkét tanítványát, hatalmat adott nekik a tisztátalan szellemek felett, hogy kiűzzék azokat, és gyógyítsanak minden betegséget és minden erőtlenséget.
2 A tizenkét apostol nevei pedig ezek: Első Simon, akit Péternek hívnak, és András, az ő testvére; Jakab, a Zebedeus fia, és János az ő testvére; 3 Filep és Bertalan; Tamás és Máté, a vámszedő; Jakab, az Alfeus fia, és Lebbeus, akit Taddeusnak hívtak; 4 Simon a zelóta, és a kerijjóti Judás, aki el is árulta őt.

*A 12 apostol kiküldése (Mt 10:5-11:1)*

5 Ezt a tizenkettőt küldte ki Jézus, és megparancsolta nekik, ezt mondva:
– A nemzetekhez vivő útra ne menjetek, és Szamaritánusok városába se menjetek be; 6 hanem menjetek inkább Izrael házának elveszett juhaihoz. 7 Elmenve pedig prédikáljatok, ezt mondva: „Közel van már /Elközelített a mennyek országa!”
8 Betegeket gyógyítsatok, leprásokat tisztítsatok, halottakat támasszatok, démonokat űzzetek. Ingyen vettétek, ingyen adjátok. 9 Ne szerezzetek aranyat, se ezüstöt, se réz-pénzt a ti erszényetekbe, 10 se útitáskát, se két ruhát, se sarut, se pálcát; mert méltó a munkás az ő táplálékára. 11 Amely városba vagy faluba pedig bementek, tudakozzátok meg, ki abban méltó; és ott maradjatok, amíg tovább mehettek.
12 Ha pedig bementek a házba, köszöntsétek azt. 13 És ha méltó rá a ház, szálljon a ti békességetek arra; ha pedig nem méltó, a ti békességetek rátok térjen vissza. 14 És ha valaki nem fogad be titeket, és nem hallgatja a ti beszédeteket, mikor kimentek abból a házból, vagy városból, lábaitok porát is verjétek le. 15 Bizony mondom nektek: Az ítélet napján könnyebb lesz Szodoma és Gomora földjének dolga, mint annak a városnak.
16 Íme, **úgy küldelek ki titeket, mint juhokat a farkasok közé; legyetek azért okosak, mint a kígyók, és**

**szelídek, mint a galambok!** 17 De óvakodjatok az emberektől; mert törvényszékeknek adnak majd át titeket és zsinagógáikban megostoroznak titeket; 18 és helytartók és királyok elé visznek titeket miattam, hogy tanúbizonyságul legyetek nekik és a nemzetekhez tartozóknak. 19 De mikor átadnak titeket, ne aggódjatok, mi módon vagy mit szóljatok; mert megadatik nektek abban az órában, mit mondjatok. 20 **Mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem a ti Atyátoknak Szelleme az, aki szól tibennetek.**

21 Halálra adja pedig testvér testvérét, atya gyermekét; támadnak magzatok szüleik ellen, és megöletik őket. 22 És gyűlöletesek lesztek, mindenki előtt az én nevemért; de **aki mindvégig kitart, az megmenekül.**

23 Ha pedig az egyik városban üldöznek titeket, szaladjatok a másikba. Mert bizony mondom nektek: be sem járjátok Izrael városait, míg az Emberfia el nem jön.

24 **Nem feljebbvaló a tanítvány a mesterénél, sem a szolga az ő uránál.** 25 Elég a tanítványnak, ha olyan lesz, mint a mestere, és a szolgának, ha olyan lesz, mint az ő ura. Ha a házigazdát Belzebubnak hívták, mennyivel inkább az ő háznépét?!

26 Azért ne féljetek tőlük. Mert **nincs oly rejtett dolog, ami napfényre ne jönne; és oly titok, ami ki ne tudódnék.** 27 Amit nektek a sötétben mondok, a világosságban mondjátok; és amit fülbe súgva hallotok, a háztetőkről hirdessétek! 28 És ne féljetek azoktól, akik a testet ölik meg, a lelket pedig nem képesek megölni; hanem attól féljetek inkább, aki mind a lelket, mind a testet elvesztheti a Gyehennában. 29 Nemde, két verebecskét meg lehet venni egy kis fillérért? És egy sem esik azok közül a földre a ti Atyátok akarata nélkül! 30 Nektek pedig még a fejetek hajszálai is mind számon vannak tartva. 31 Ne féljetek azért; ti sok verebecskénél drágábbak vagytok.

32 **Valaki azért megvall engem az emberek előtt, én is megvallom azt az én mennyei Atyám előtt;** 33 **aki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom azt az én mennyei Atyám előtt.**

34 **Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet bocsássak e földre**; nem azért jöttem, hogy békes-

séget bocsássak, hanem hogy fegyvert. 35 Mert azért jöttem, hogy meghasonlást támasszak *„az ember és az ő apja, a leány és az ő anyja, a meny és az ő anyósa közt;* 36 *és hogy az embernek ellensége legyen az ő háznépe.”* (Mik 7:6)

37 **Aki inkább szereti apját és anyját, mintsem engem, nem méltó énhozzám; és aki inkább szereti fiát és leányát, mintsem engem, nem méltó énhozzám.** 38 **És aki nem veszi föl az ő keresztjét és nem úgy követ engem** /és úgy akar követni engem/**, nem méltó énhozzám.** 39 **Aki megtalálja az ő életét, elveszti azt; és aki elveszti az ő életét énértem, megtalálja azt.**

40 Aki titeket befogad, engem fogad be; és aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött. 41 Aki befogadja a prófétát próféta nevében, prófétának jutalmát veszi; és aki befogadja az igazat igaznak nevében, igaznak jutalmát veszi; 42 és aki inni ad egynek e kicsinyek közül, csak egy pohár hideg vizet a tanítvány nevében, bizony mondom nektek, semmiképpen nem marad jutalom nélkül.

# Mt 11.

És amikor befejezte Jézus a tizenkét tanítványának adott utasítást, elment onnan, hogy tanítson és prédikáljon városaikban.

*János üzenete a börtönből (Mt 11:2-6)*

2 János pedig, mikor meghallotta a fogságban Krisztus cselekedeteit, elküldve kettőt az ő tanítványai közül, 3 kérdezte tőle:

– Te vagy-e az, aki eljövendő, vagy mást várjunk?

4 És felelve Jézus, mondta nekik:

– Menjetek el és jelentsétek Jánosnak, amiket hallotok és láttok: 5 **A vakok látnak, és a bénák járnak; a leprások megtisztulnak és a siketek hallanak; a halottak föltámadnak, és a szegényeknek az evangélium hirdettetik;** 6 **és boldog, aki énbennem meg nem botránkozik.**

*Jézus tanítása Jánosról (Mt 11:7-19)*

7 Mikor pedig azok elmentek, szólni kezdett Jézus a sokaságnak Jánosról:

– Mit látni mentetek ki a pusztába? Tán szél ingatta nádszálat? 8 Hát mit látni mentetek ki? Talán puha ruhába

öltözött embert? Íme, akik puha ruhákat viselnek, a királyok palotáiban vannak. 9 Hát mit látni mentetek ki? Talán prófétát? Bizony, mondom nektek, prófétánál is különbet! 10 Mert ő az, akiről meg van írva: *„Íme, én elküldöm az én követemet a te színed előtt, aki elkészíti előtted a te útadat.”* (Mal 3:1)

11 Bizony mondom nektek: asszonyoktól szülöttek között nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál; de aki legkisebb a mennyek országában, nagyobb nála. 12 A Keresztelő János idejétől fogva pedig mind mostanáig erőszakoskodnak a mennyek országáért, és az erőszakosak ragadják meg azt. 13 Mert a próféták mindnyájan és a Törvény Jánosig prófétáltak. 14 És, ha be akarjátok venni, Illés ő, akinek el kellett jönnie. 15 Akinek van füle a hallásra, hallja meg!

16 De kihez hasonlítsam ezt a nemzedéket? Hasonlatos a gyermekekhez, akik a piacon ülnek, és kiáltoznak az ő társaiknak, 17 és ezt mondják: Sípoltunk nektek, és nem táncoltatok; siralmas énekeket énekeltünk nektek, és nem sírtatok. 18 Mert eljött János, aki se nem eszik, se nem iszik, és azt mondják: „Démon van benne!” 19 Eljött az Emberfia, aki eszik és iszik, és ezt mondják: „Íme, a falánk és részeges ember, a vámszedők és bűnösök barátja!” És igazolták a bölcsességet annak gyermekei.

*A galileai városok hitetlensége (Mt 11:20-24)*

20 Ekkor elkezdte szemükre hányni ama városoknak, amelyekben legtöbb csodái történtek, hogy nem tértek meg: – 21 Jaj neked Korazin! Jaj neked Betszaida! Mert ha Türoszban és Szidónban történtek volna azok a csodák, amelyek bennetek történtek, rég megtértek volna gyászruhában és hamuban. 22 De mondom nektek: Türosznak és Szidónnak könnyebb dolga lesz az ítélet napján, mintsem nektek. 23 Te is Kapernaum, aki az égig felmagasztaltattál, a pokolig fogsz megaláztatni; mert ha Szodomában történtek volna azok a csodák, amelyek tebenned történtek, mind e mai napig megmaradt volna. 24 De mondom nektek, hogy Szodoma földjének könnyebb dolga lesz az ítélet napján, mintsem neked.

*Jézus magasztalja az Atyát (Mt 11:25-30)*

25 Abban az időben így szólt Jézus:
– Hálákat adok neked, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsek és az értelmesek elől, és a kisdedeknek megjelentetted. 26 Igen, Atyám, mert így volt kedves előtted.

27 Mindent nekem adott át az én Atyám, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya; az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és akinek a Fiú akarja megjelenteni.

28 **Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltettetek, és én megnyugvást adok nektek.** 29 **Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.** 30 **Mert az én igám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű.**

*Kalásztépés szombaton (Mt 12:1-8)*

Mt 12. Abban az időben a vetéseken haladt át Jézus szombatnapon; tanítványai pedig megéheztek, és kezdték a kalászokat tépni és enni. 2 Látva pedig ezt a farizeusok, mondták neki:
– Íme, a te tanítványaid azt teszik, amit nem szabad szombaton tenni.
3 Ő pedig mondta nekik:
– Nem olvastátok-e, mit tett Dávid, mikor megéhezett ő, és akik vele voltak? 4 Hogyan ment be az Isten házába, és ette meg a szentelt kenyereket, amelyeket nem volt szabad megennie neki, sem azoknak, akik vele voltak, hanem csak a papoknak? 5 Vagy nem olvastátok-e a Törvényben, hogy szombatnapon megtörik a papok a szombatot a Templomban és nem vétkeznek? 6 Mondom pedig nektek, hogy nagyobb van itt a Templomnál. 7 Ha pedig tudnátok, mi ez: **Irgalmasságot akarok és nem áldozatot**, nem ítéltétek volna el az ártatlanokat. 8 Mert **az Emberfia ura a szombatnak is.**

*Egy béna meggyógyítása szombaton (Mt 12:9-14)*

9 És távozva onnan, ment a zsinagógájukba. 10 És íme, volt ott egy sorvadt kezű ember. És megkérdezték őt, ezt mondva:
– Vajon szabad-e szombaton gyógyítani? – hogy vádolhassák őt.

11 Ő pedig mondta nekik:
– Kicsoda közületek az az ember, akinek van egy juha, és ha az szombaton a verembe esik, meg nem ragadja és ki nem vonja azt? 12 Mennyivel drágább pedig az ember a juhnál! Szabad tehát szombaton jót cselekedni.
13 Akkor mondta annak az embernek:
– Nyújtsd ki a kezedet!
És kinyújtotta, és ugyanolyan ép lett, mint a másik.
14 A farizeusok pedig kimenve, tanácskoztak ellene, hogyan veszíthetnék el őt.

*Jézus kerüli a feltűnést (Mt 12:15-20)*

15 Jézus pedig észrevéve ezt, eltávozott onnan. És nagy sokaság követte őt, és ő meggyógyította mindannyijukat; 16 és nyomatékosan felszólította őket, hogy ne tegyék őt ismertté; 17 hogy beteljesedjen Ézsaiás próféta mondása, aki így szólt:
18 *„Íme, az én szolgám, akit választottam; az én szerelmesem, akiben az én lelkem gyönyörködik; Szellememet helyezem rá, és ítéletet hirdet a nemzeteknek. 19 Nem veszekedik, és nem kiabál; az utcákon senki sem hallja szavát. 20 A megrepedezett nádat nem töri el, és a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, míg győzelemre nem viszi az ítéletet. 21 És az ő nevében reménykednek majd a nemzetek.”* (Ézs 42:1-4)

*Egy süketnéma vak meggyógyítása (Mt 12:22-23)*

22 Akkor egy vak és néma démonizáltat hoztak elé; és meggyógyította azt, annyira, hogy a vak és néma mind beszélt, mind látott. 23 És az egész sokaság magán kívül volt a megdöbbenéstől, és ezt kérdezgették:
– Vajon nem ez-e Dávidnak ama Fia?

*A Szent Szellem káromlásáról (Mt 12:24-37)*

24 A farizeusok pedig ezt hallva, mondták:
– Ez csak Belzebubbal, a démonok fejedelmének segítségével űzheti ki a démonokat.
25 Jézus pedig, tudva az ő gondolataikat, mondta nekik:
– Minden ország, amely magával meghasonlik, elpusztul; és egy város vagy háznép sem állhat meg, amely meghasonlik magával. 26 Ha pedig a Sátán a Sátánt űzi ki, önmagával hasonlott meg; mi módon állhat meg tehát az ő

országa? 27 És ha én Belzebub által űzöm ki a démonokat, a ti fiaitok ki által űzik ki? Azért ők maguk lesznek a ti bíráitok. 28 **Ha pedig én Isten Szelleme által űzöm ki a démonokat, akkor kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa.** 29 Avagy mi módon mehet be valaki a hatalmasnak házába és rabolhatja el annak kincseit, csak ha megkötözi előbb a hatalmast és akkor rabolja ki annak házát?

30 **Aki velem nincs, ellenem van; és aki velem nem gyűjt, tékozol.** 31 Azt mondom azért nektek: **Minden bűn és káromlás megbocsáttatik az embereknek; de a Szellem káromlása nem bocsáttatik meg az embereknek.** 32 **Még aki az Emberfia ellen szól, annak is megbocsáttatik; de aki a Szent Szellem ellen szól, annak sem ezen, sem az elkövetkezendő világon meg nem bocsáttatik.**

33 Vagy legyetek jó fák, és teremjetek jó gyümölcsöt, vagy legyetek romlott fák, és teremjetek romlott gyümölcsöt! Mert **gyümölcséről ismerik meg a fát**. 34 Mérges kígyóknak fajzatai, mi módon szólhattok jókat, holott gonoszak vagytok? Mert **a szívnek teljességéből szól a száj**. 35 A jó ember az ő szívének jó kincseiből hozza elő a jó dolgokat; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincseiből hozza elő a gonosz dolgokat. 36 De mondom nektek: Minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján. 37 **Mert a te beszéded alapján nyilvánítanak igaznak, és a te beszéded alapján nyilvánítanak bűnösnek**.

*Égi jelet kérnek Jézustól (Mt 12:38-45)*

38 Ekkor feleltek neki némelyek az írástudók és farizeusok közül, ezt mondva:
– Mester, jelt akarnánk látni tőled.
39 Ő pedig felelve, mondta nekik:
– E gonosz és parázna nemzedék jelt kíván; és nem adatik jel neki, csak Jónás prófétának jele. 40 Mert amiképpen Jónás három éjjel és három napon át volt a cethal gyomrában, azonképpen az Emberfia is három nap és három éjjel lesz a föld gyomrában. 41 Ninive férfiai az ítéletkor együtt támadnak majd fel ezzel a nemzedékkel, és elítélik ezt: mivelhogy ők megtértek Jónás prédikálására; és íme, nagyobb van itt Jónásnál. 42 Délnek királyné

asszonya felkel majd az ítéletkor e nemzedékkel együtt, és elítéli ezt: mert ő eljött a földnek széléről, hogy hallhassa Salamon bölcsességét; és íme, nagyobb van itt Salamonnál.

43 Mikor pedig a tisztátalan szellem kimegy az emberből, víz nélküli helyeken jár nyugalmat keresve, de nem talál. 44 Akkor ezt mondja: „Visszatérek az én házamba, ahonnét kijöttem.” És odamenve, üresen, kisöpörve és fölékesítve találja azt. 45 Akkor elmegy és vesz maga mellé más hét szellemet, gonoszabbakat magánál, és bemenve, ott lakoznak; és ennek az embernek utolsó állapota gonoszabb lesz az elsőnél. Így lesz ezzel a gonosz nemzedékkel is.

*Jézus igazi családja és rokonai (Mt 12:46-50)*

46 Mikor pedig még szólt a sokasságnak, íme, az ő anyja és az ő testvérei álltak odakinn, beszélni akarva vele. 47 És mondta neki valaki:

– Íme, a te anyád és testvéreid odakinn állnak, és beszélni akarnak veled.

48 Ő pedig felelve, mondta a hozzá szólónak:

– Kicsoda az én anyám; és kik az én testvéreim?

49 És kinyújtva kezét az ő tanítványaira, mondta:

– Íme, az én anyám és az én testvéreim! 50 Mert aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, az nekem öcsém, húgom és anyám!

*Hasonlatok Isten királyságáról (Mt 13:1-53)*

**Mt 13.** Azon a napon kimenve Jézus a házból, leült a tenger mellett. 2 És nagy sokaság gyülekezett hozzá, annyira, hogy ő a hajóba ment leülni; az egész sokaság pedig a parton állt. 3 És sokat beszélt nekik példázatokban, mondva:

– Íme, kiment a **magvető** vetni, 4 és amikor ő vetett, némely mag az útfélre esett; és eljőve a madarak, elkapdosták azt. 5 Némely pedig köves helyre esett, ahol nem sok földje volt; és hamar kikelt, mivelhogy nem volt mélyen a földben. 6 De amikor a nap felkelt, elsült; és mivelhogy gyökere nem volt, elszáradt. 7 Némely pedig tövisek közé esett, és a tövisek felnövekedve, megfojtották azt. 8 Némely pedig jó földbe esett, és gyümölcsöt termett, némely

száz annyit, némely hatvan annyit, némely pedig harminc annyit. 9 Akinek van füle a hallásra, hallja meg!
10 A tanítványok pedig hozzámenve, mondták neki:
– Miért szólsz nekik példázatokban?
11 Ő pedig felelve, mondta nekik:
– Mert nektek megadatott, hogy érthessétek a mennyek országának titkait, ezeknek pedig nem adatott meg. 12 Mert akinek van, annak adatik, és bővölködik; de akinek nincs, az is elvétetik tőle, amije van. 13 Azért szólok velük példázatokban, mert néznek, de nem látnak, és hallgatják, de nem hallanak, se nem értenek. 14 És beteljesedik rajtuk Ézsaiás jövendölése, amely ezt mondja:

*„Hallva halljatok, de ne értsetek; és nézve nézzetek, de ne lássatok: 15 Mert megkövéredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták; hogy valami módon ne lássanak szemeikkel, és ne halljanak füleikkel, és ne értsenek szívükkel, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.”* (Ézs 6:9-10)

16 A ti szemeitek azonban boldogok, hogy látnak; és a ti füleitek, hogy hallanak. 17 Mert bizony mondom nektek, hogy sok próféta és igaz kívánta látni, amiket ti láttok, és nem látták; és hallani, amiket ti hallotok, és nem hallották.

18 Ti halljátok meg azért a magvető példázatát: 19 Ha valaki hallja az Igét a mennyeknek országáról és nem érti, eljön a gonosz és elkapja azt, ami annak szívébe vettetett. Ez az, amely az útfélre esett.
20 Amely pedig a köves helyre esett, ez az, aki hallja az Igét, és mindjárt örömmel fogadja; 21 de nem ereszt gyökeret benne, hanem csak egy ideig tart ki; mihelyt pedig szorongattatás vagy üldözés támad az Ige miatt, azonnal megbotránkozik.
22 Amely pedig a tövisek közé esett, ez az, aki hallja az Igét, de e világkorszak gondja és a gazdagságnak csalárdsága elfojtja az Igét, és gyümölcsöt nem terem.
23 Amely pedig a jó földbe esett, ez az, aki hallja és érti az Igét; aki gyümölcsöt is terem, és terem némely száz annyit, némely hatvan annyit, némely pedig harminc annyit.

24 Más példázatot is adott eléjük *(sokaságnak)*, ezt mondva:

– Hasonlatos a mennyeknek országa az emberhez, aki az ő földjébe **jó magot** vetett; 25 de mikor az emberek aludtak, eljött az ő ellensége és **konkolyperjét** vetett a búza közé, és elment. 26 Mikor pedig felnövekedett a vetés, és termést hozott, akkor meglátszott a konkolyperje is. 27 A gazda szolgái pedig előállva, mondták neki: „Uram, avagy nem tiszta magot vetettél a te földedbe? Honnan van azért benne a konkolyperje?” 28 Ő pedig mondta nekik: „Valamelyik ellenséges indulatú ember tette azt.” A szolgák pedig mondták neki: „Akarod-e tehát, hogy elmenve, összeszedjük azokat?” 29 Ő pedig mondta: „Nem! Mert amikor összeszeditek a konkolyperjét, azzal együtt netalán a búzát is kiszaggatjátok. 30 Hagyjátok, hogy együtt nőjön mind a kettő az aratásig, és az aratás idején azt mondom majd az aratóknak: Szedjétek össze először a konkolyperjét, és kössétek kévékbe, hogy megégessétek; a búzát pedig takarítsátok az én csűrömbe!”

31 Más példázatot is adott eléjük, ezt mondva:
– Hasonlatos a mennyeknek országa a **mustármaghoz**, amelyet fogott egy ember, és elvetett az ő földjében; 32 amely kisebb ugyan minden magnál; de amikor felnő, nagyobb a veteményeknél, és fává nő, annyira, hogy reá szállnak az égi madarak, és fészket raknak ágain.

33 Más példázatot is mondott nekik:
– Hasonlatos a mennyeknek országa a **kovászhoz**, amelyet fogott egy asszony, és belekevert három mérce lisztbe, mígnem az egész megkelt.

34 Mindezeket példázatokban mondta Jézus a sokaságnak, és példázat nélkül semmit sem szólt nekik, 35 hogy beteljesedjen, amit a próféta szólt: „*Megnyitom az én számat példázatokra; és kitárom, amik e világ alapítása óta rejtve voltak.*” (Zsolt 78:2)
36 Ekkor elbocsátva a sokaságot, bement Jézus a házba. És az ő tanítványai hozzá mentek, ezt mondva:
– Magyarázd meg nekünk a szántóföld konkolyperjéjéről szóló példázatot.
37 Ő pedig felelve mondta nekik:
– Aki a jó magot veti, az az Emberfia; 38 a szántóföld pedig a világ; a jó mag az Isten országának fiai; a konkolyperje pedig a gonosznak fiai. 39 Az ellen-

ség pedig, aki a konkolyperjét vetette, a Rágalmazó; az aratás pedig a világkorszak vége; az aratók pedig az angyalok. 40 Amiképpen azért összegyűjtik a konkolyperjét és megégetik: akképpen lesz a világkorszak végén. 41 Az Emberfia elküldi az ő angyalait, és az ő országából összegyűjtenek minden botránkoztatót, és azokat is, akik törvénytelenséget cselekszenek, 42 és bevetik őket a tüzes kemencébe: ott lesz sírás és fogcsikorgatás. 43 Akkor az igazak fénylenek, mint a nap, az ő Atyjuknak országában. Akinek van füle a hallásra, hallja meg!

44 Ismét hasonlatos a mennyeknek országa a **szántóföldben elrejtett kincshez**, amelyet megtalálva az ember, elrejti azt; és afeletti örömében elmegy és eladva mindenét, amije van, megveszi azt a szántóföldet.

45 Ismét hasonlatos a mennyeknek országa a kereskedőhöz, aki igazgyöngyöket keres; 46 aki rátalálva egy **drágagyöngyre**, elment, és mindenét eladva amije volt, megvette azt.

47 Szintén hasonlatos a mennyeknek országa a tengerbe vetett **kerítőhálóhoz**, amely mindenféle fajtát összefogott; 48 melyet, minekutána megtelt, a partra vontak a halászok, és leülve, a jókat edényekbe gyűjtötték, a hitványakat pedig kihányták. 49 Így lesz a világkorszak végén is: Eljönnek majd az angyalok, és kiválogatják /elkülönítik a gonoszokat az igazak közül. 50 És a tüzes kemencébe vetik őket; ott lesz sírás és fogcsikorgatás.

51 Mondta nekik Jézus:

– Megértettétek mindezeket?

Mondták neki:

– Megértettük Uram.

52 Ő pedig mondta nekik:

– Annak okáért minden írástudó, aki a mennyeknek országa felől megtaníttatott, hasonlatos az olyan gazdához, aki ót és újat hoz elő az ő éléstárából.

53 És amikor végére jutott Jézus e példázatoknak, elment onnan.

*A názáretiek hitetlensége (Mt 13:54-58)*

54 És saját hazájába érve, tanította őket a zsinagógájukban, annyira, hogy megdöbbenve ezt mondták:

– Honnét van ebben ez a bölcsesség és ez az erő? 55 Nem ez-e ama ácsmesternek fia? Nem az ő anyját hívják-e Máriának, és az ő testvéreit Jakabnak, Józsénak, Simonnak és Júdásnak? 56

Nemde közöttünk élnek az ő húgai is
Hát honnan vannak ennél mindezek?
57 És megbotránkoztak rajta. Jézus pedig mondta nekik:
– Sehol sincs a prófétának kevesebb becsülete, mint saját hazájában és házában.
58 Nem is tett ott sok csodát, az ő hitetlenségük miatt.

*Keresztelő János halála (Mt 14:1-12)*

Mt 14. Abban az időben hírét hallotta Heródes negyedes fejedelem Jézusnak, 2 és mondta szolgáinak:
– Ez ama Keresztelő János; ő támadt fel a halálból, és azért működnek benne az erők.
3 Mert Heródes elfogatta Jánost, és megkötöztetve, börtönbe vetette Heródiásért, az ő testvérének, Fülöpnek feleségéért. 4 Mert ezt mondta neki János:
– Nem szabad neked vele élned!
5 De mikor meg akarta öletni, félt a sokaságtól, mert prófétának tartották őt. 6 Hanem amikor Heródes születése napját ünnepelték, táncolt Heródiás leánya előttük, és megtetszett Heródesnek; 7 azért esküvéssel fogadta, hogy amit kér, megadja neki. 8 A leány pedig, anyja rábeszélésére, mondta:
– Add ide nekem egy tálban Keresztelő János fejét.
9 És megszomorodott a király, de esküjéért és a vendégek miatt parancsolta, hogy adják oda. 10 És elküldve, lefejeztette Jánost a börtönben. 11 És előhozták az ő fejét egy tálban, és adták a leánynak; az pedig vitte az ő anyjának. 12 És eljöttek az ő tanítványai, elvitték a testet, és eltemették azt; és elmenve, megjelentették Jézusnak.

*Az első kenyérszaporítás (Mt 14:13-21)*

13 És mikor ezt meghallotta Jézus, elment onnét hajón egy puszta helyre egyedül. A sokaság pedig ezt hallva, gyalog követte őt a városokból. 14 És kimenve Jézus, látta a nagy sokaságot, és megszánta őket, és a közöttük levő betegeket meggyógyította.
15 Mikor pedig esteledett, hozzá mentek az ő tanítványai, ezt mondva:
– Puszta hely ez, és már későre jár; bocsásd el a sokaságot, hogy menjenek el a falvakba és vegyenek maguknak élelmet.

16 Jézus pedig mondta nekik:
– Nem szükséges elmenniük; adjatok nekik ti enni!
17 Azok pedig mondták neki:
– Nincs itt csupán öt kenyerünk és két halunk.
18 Ő pedig mondta:
– Hozzátok azokat ide hozzám!
19 És mikor megparancsolta a sokaságnak, hogy üljenek le a fűre, vette az öt kenyeret és két halat, és szemeit az égre emelve, hálát adott; és megszegve a kenyereket, adta a tanítványoknak, a tanítványok pedig a sokaságnak. 20 És mindnyájan ettek, és megelégedtek; és felszedték a maradék darabokat tizenkét teli kosárral. 21 Akik pedig ettek, mintegy ötezren voltak férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül.

*Jézus jár a vízen (Mt 14:22-34)*

22 És mindjárt kényszerítette Jézus az ő tanítványait, hogy szálljanak hajóba és menjenek át előre a túlsó partra, míg ő elbocsátja a sokaságot. 23 És amint elbocsátotta a sokaságot, felment a hegyre, magányosan imádkozni. Mikor pedig beesteledett, egyedül volt ott. 24 A hajó pedig immár a tenger közepén járt, a haboktól háborgattatva; mivelhogy a szél szembe fújt. 25 Az éjszaka negyedik részében pedig hozzájuk ment Jézus, a tengeren járva. 26 És mikor látták a tanítványok, hogy ő a tengeren jár, megrémülten mondták:
– Ez kísértet!
És a félelem miatt kiáltoztak. 27 De Jézus azonnal szólt hozzájuk, ezt mondva:
– Bízzatok; én vagyok, ne féljetek!
28 Péter pedig felelve neki, mondta:
– Uram, ha te vagy, parancsolj, hogy hozzád mehessek a vizeken.
29 Ő pedig mondta:
– Jöjj!
És Péter kiszállva a hajóból, járt a vizeken, hogy Jézushoz menjen. 30 De látva a nagy szelet, megrémült; és amikor merülni kezdett, kiáltott:
– Uram, tarts meg engem!
31 Jézus pedig azonnal kinyújtva kezét, megragadta őt, és mondta neki:
– Kishitű, miért kételkedsz?
32 És amikor beléptek a hajóba, elállt a szél. 33 A hajóban levők pedig hozzá menve, leborultak előtte, ezt mondva:
– Bizony, Isten Fia vagy!

34 És átkelve, eljutottak Genezáret földjére.

*Tömeges gyógyítás Genezáretben (Mt 14:35-36)*

35 És mikor megismerték őt annak a helynek lakosai, szétküldtek abba az egész környékbe, és minden beteget hozzá hoztak; 36 és kérték őt, hogy csak az ő ruhájának peremét érinthessék. És akik megérintették, mindnyájan meggyógyultak.

*Jézus tanítása a vének rendeleteiről (Mt 15:1-20)*

Mt 15. Akkor írástudók és farizeusok jöttek Jézushoz, Jeruzsálemből, ezt mondva:
– 2 Miért hágják át a te tanítványaid a vének rendeléseit? Mert nem mossák meg a kezeiket, mikor enni akarnak.
3 Ő pedig felelve mondta nekik:
– Ti meg miért hágjátok át az Isten parancsolatát a ti rendeléseitek által? 4 Mert Isten parancsolta ezt: *„Tiszteld apádat és anyádat!”* (2 Móz 20:12), és: *„Aki apját vagy anyját szidalmazza, halállal bűnhődjék!”* (2 Móz 21:17) 5 Ti pedig ezt mondjátok: „Aki apjának vagy anyjának ezt mondja: ’Áldozati ajándékul szánom azt, amivel téged kellene segítenem’, – annak már nem is szükséges anyagilag tisztelni az apját vagy anyját.” 6 És így érvénytelenné tettétek az Isten parancsolatát a ti rendeléseitekkel. 7 Képmutatók, pontosan prófétált felőletek Ézsaiás, ezt mondva: 8 *„Ez a nép szájával közeledik hozzám, és ajkával tisztel engemet; szíve pedig távol van tőlem.”* (Ézs 29:13) 9 Pedig hiába tisztelnek engem, ha oly tanításokat tanítanak, amelyek emberek parancsolatai.
10 És előszólítva a sokaságot, mondta nekik:
– Halljátok és értsétek meg: 11 **Nem az teszi tisztátalanná az embert, ami a szájon bemegy, hanem ami kijön a szájból, az teszi tisztátalanná az embert.**
12 Akkor hozzájárulva az ő tanítványai, mondták neki:
– Tudod-e, hogy a farizeusok e beszédet hallva, megbotránkoztak?
13 Ő pedig felelve, mondta:
– Minden plánta, amelyet nem az én mennyei Atyám plántált, kitépetik. 14 Hagyjátok őket; vakoknak vak vezetői

ők: ha pedig vak vezeti a vakot, mind a ketten a verembe esnek.
15 Péter pedig felelve, mondta neki:
– Magyarázd meg nekünk ezt a példázatot.
16 Jézus pedig mondta:
– Ti is értetlenek vagytok-e még? 17 Mégsem értitek-e, hogy minden, ami a szájon bemegy, a gyomorba jut, és az árnyékszékbe vettetik? 18 Amik pedig a szájból jönnek ki, a szívből származnak, és az teszi tisztátalanná az embert. 19 Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis tanúskodások, káromlások. 20 Ezek teszik tisztátalanná az embert; de a mosdatlan kézzel való evés nem teszi tisztátalanná az embert.

*A kánaáni asszony lányának meggyógyítása (Mt 15:21-28)*

21 És elmenve onnét Jézus, Türosz és Szidón vidékeire tért.
22 És íme, egy kánaánita asszony jött ki abból a tartományból, és így kiáltozott:
– Uram, Dávidnak fia, könyörülj rajtam! A leányomat gonoszul gyötrik a démonok.
23 Ő pedig egy szót sem felelt neki. És az ő tanítványai hozzá menve, kérték őt, ezt mondva:
– Szabadítsd meg őt, mert kiáltozik utánunk!
24 Ő pedig felelve, mondta:
– Nem küldettem, csak az Izrael házának elveszett juhaihoz.
25 Az asszony pedig odaérve, leborult előtte, könyörögve:
– Uram, légy segítségül nekem!
26 Ő pedig felelve, mondta:
– Nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni.
27 Az pedig mondta:
– Úgy van, Uram; de hisz az ebek is esznek a morzsalékokból, amik az ő uruknak asztaláról aláhullnak!
28 Ekkor felelve Jézus, mondta neki:
– Óh asszony, nagy a te hited! Legyen neked a te akaratod szerint!
És egészséges lett az ő leánya attól az órától fogva.

*Tömeges gyógyítás a Galileai-tó mellett (Mt 15:29-31)*

29 És onnét távozva, Jézus a Galileai-tengerhez ment; és felmenve a hegyre, ott leült. 30 És nagy sokaság

ment hozzá, vittek magukkal bénákat, vakokat, némákat, csonkákat és sok egyéb beteget, és odahelyezték őket Jézus lábai elé; és meggyógyította őket, 31 úgy hogy a sokaság csodálkozott, látva, hogy a némák beszélnek, a csonkák megépülnek, a bénák járnak, a vakok látnak: és dicsőíttették Izrael Istenét.

*A második kenyérszaporítás (Mt 15:32-39)*

32 Jézus pedig előszólítva az ő tanítványait, mondta:
– Szánakozom e sokaság miatt, mert három napja immár, hogy velem vannak, és nincs mit enniük. Éhen pedig nem akarom őket elbocsátani, hogy valamiképpen ki ne dőljenek az úton.
33 És mondták neki az ő tanítványai:
– Honnét volna e pusztában annyi kenyerünk, hogy megelégítsünk ily nagy sokaságot?
34 És mondta nekik Jézus:
– Hány kenyeretek van?
Ők pedig mondták:
– Hét, és néhány halunk.
35 És parancsolta a tömegnek, hogy telepedjenek le a földön. 36 És vette a hét kenyeret és a halakat, és hálát adva megtörte, és adta az ő tanítványainak, a tanítványok pedig a sokaságnak.
37 És mindnyájan ettek, és megelégedtek; és fölszedték a maradék darabokat hét teli kosárral. 38 Akik pedig ettek, négyezren voltak férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül. 39 És elbocsátva a sokaságot, beszállt a hajóba, és elment Magdala határaiba.

*Ismét égi jelet kérnek Jézustól (Mt 16:1-4)*

Mt 16. És hozzá menve a farizeusok és szaddceusok, kísértve, kérték őt, hogy mutasson nekik mennyei jelt. 2 Ő pedig felelve, mondta nekik:
– Mikor esteledik, azt mondjátok: „Szép idő lesz; mert veres az ég.” 3 Reggel pedig: „Ma zivatar lesz; mert az ég borús és veres.” Képmutatók, az ég ábrázatát meg tudjátok ítélni, az idők jeleit pedig nem tudjátok? 4 E gonosz és parázna nemzetség jelt kíván; és nem adatik neki jel, hanem csak a Jónás próféta jele.
És otthagyva őket, elment.

*Tanítás a farizeusok és szadduceusok kovászáról (Mt 16:5-12)*

5 És az ő tanítványai a túlsó partra
menve, elfelejtettek kenyeret vinni
magukkal. 6 Jézus pedig mondta nekik:
– Vigyázzatok és őrizkedjetek a farize-
usok és szadduceusok kovászától!
7 Ők pedig tanakodtak maguk között,
ezt mondva:
– Nem hoztunk kenyeret magunkkal.
8 Jézus pedig megértve ezt, mondta
nekik:
– Mit tanakodtok magatok között, óh
kishitűek, hogy kenyeret nem hoztatok
magatokkal?! 9 Mégsem értitek-e, nem
is emlékeztek-e az ötezernek öt kenye-
rére, és hogy hány kosarat töltöttetek
meg? 10 Sem a négyezernek hét kenye-
rére, és hogy hány kosarat töltöttetek
meg? 11 Hogyhogy nem értitek, hogy
nem kenyérről mondtam nektek, hogy
őrizkedjetek a farizeusok és
szadduceusok kovászától!?
12 Ekkor értették meg, hogy nem arról
beszélt, hogy a kenyér kovászától, ha-
nem hogy a farizeusok és
szadduceusok tanításától őrizkedjenek.

*Péter megvallja Jézust, mint Messiást (Mt 16:13-20)*

13 Mikor pedig Jézus Caesarea Filip-
pi környékére ment, megkérdezte ta-
nítványait:
– Engemet, az Emberfiát, kinek tarta-
nak az emberek?
14 Ők pedig mondták:
– Némelyek Keresztelő Jánosnak, má-
sok Illésnek; némelyek pedig Jeremi-
ásnak, vagy egynek a próféták közül.
15 Mondta nekik:
– Ti pedig kinek mondotok engem?
16 Simon Péter pedig felelve, mondta:
– Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia!
17 És felelve Jézus, mondta neki:
– Boldog vagy Simon, Jónának fia, mert
nem test és vér jelentette ki ezt neked,
hanem az én mennyei Atyám. 18 De én
is mondom neked, hogy te Péter *(azaz
kődarab)* vagy, és ezen a kősziklán épí-
tem fel az én egyházamat, és az Alvilág
kapui sem fognak győzelmet aratni
felette. 19 És neked adom a mennyek
országának kulcsait; és amit megkötsz
a földön, a mennyekben is kötve lesz;
és amit feloldasz a földön, a mennyek-
ben is oldva lesz!
20 Akkor megparancsolta tanítványai-
nak, hogy senkinek se mondják, hogy ő
a Krisztus.

*Tanítás szenvedéséről és az önmegtagadásról (Mt 16:21-28)*

21 Ettől fogva kezdte Jézus megjelenteni az ő tanítványainak, hogy neki Jeruzsálembe kell mennie, és sokat szenvednie a vénektől és a főpapoktól és az írástudóktól, majd megöletni, és harmadnapon föltámadnia.
22 És Péter félrevonva őt, kezdte feddeni, ezt mondva:
– Isten őrizz, Uram! Nem történhet ez meg véled!
23 Ő pedig megfordulva, mondta Péternek:
– Távozz tőlem Sátán! Bűnre csábítasz engem; mert nem gondolsz az Isten dolgaira, hanem az emberi dolgokra!
24 Ekkor mondta Jézus az ő tanítványainak:
– **Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg önmagát és vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem!** 25 **Mert aki meg akarja tartani az életét** /lelkét**, elveszti azt; aki pedig elveszti az ő életét** /lelkét **énértem, megtalálja azt.** 26 **Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de a lelkét kárba veszni hagyja? Avagy micsoda váltságot adhat az ember az ő lelkéért?** 27 **Mert az Emberfia eljön az ő Atyjának dicsőségében, az ő angyalaival; és akkor megfizet mindenkinek az ő cselekedete szerint.** 28 Bizony mondom nektek: Azok között, akik itt állnak, vannak némelyek, akik nem kóstolják meg a halált, amíg meg nem látják az Emberfiát eljönni az ő országában.

*Jézus megdicsőülése (Mt 17:1-9)*

Mt 17. És hat nap múlva magához vette Jézus Pétert, Jakabot és annak testvérét Jánost, és felvitte őket magukban egy magas hegyre. 2 És elváltozott előttük, és az ő arca ragyogott, mint a nap, ruhája pedig fehér lett, mint a fény. 3 És íme, megjelent nekik Mózes és Illés, akik beszéltek vele. 4 Péter pedig megszólalva, mondta Jézusnak:
– Uram, jó nekünk itt lenni. Ha akarod, építsünk itt három hajlékot, neked egyet, Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet.
5 Mikor ő még beszélt, íme, fényes felhő borította be őket; és szózat szólt a felhőből, ezt mondva:

– **Ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm: őt hallgassátok!**
6 És a tanítványok amint ezt hallották, arcra estek és igen megrémültek. 7 Jézus pedig hozzájuk menve, megérintette őket, és mondta:
– Keljetek fel és ne féljetek!
8 Mikor pedig szemeiket fölemelték, senkit sem láttak, hanem csak Jézust egyedül.
9 És mikor a hegyről lejöttek, megparancsolta nekik Jézus, ezt mondva:
– Senkinek se mondjátok el, amit láttatok, míg fel nem támadt az Emberfia a halálból.

*Tanítás Illés eljöveteléről (Mt 17:10-13)*

10 És megkérdezték őt az ő tanítványai:
– Miért mondják hát az írástudók, hogy „Illésnek kell előbb eljönnie”?
11 Jézus pedig felelve, mondta nekik:
– Illés bizony eljön előbb, és mindent helyreállít; 12 de mondom nektek, hogy Illés már eljött, és nem ismerték meg őt, hanem azt művelték vele, amit akartak. Ezenképpen az Emberfiának is szenvednie kell majd tőlük.
13 Ekkor megértették a tanítványok, hogy Keresztelő Jánosról szólt nekik.

*Egy epilepsziás fiú meggyógyítása (Mt 17:14-21)*

14 És mikor a sokasághoz értek, egy ember jött hozzá, térdre esve előtte, 15 és ezt mondva:
– Uram, könyörülj az én fiamon, mert epilepsziás, és kegyetlenül szenved; mivelhogy gyakran esik a tűzbe, és gyakran a vízbe. 16 És elvittem őt a te tanítványaidhoz, de nem tudták őt meggyógyítani.
17 Jézus pedig felelve, mondta:
– Óh hitetlen és elfajult nemzedék! Vajon meddig leszek veletek? Vajon meddig szenvedlek el titeket? Hozzátok őt ide nekem!
18 És ráparancsolt Jézus, és kiment belőle a démon; és meggyógyult a gyermek attól az órától fogva.
19 Ekkor a tanítványok magukban Jézushoz menve, mondták neki:
– Mi miért nem tudtuk azt kiűzni?
20 Jézus pedig mondta nekik:
– A ti hitetlenségetek miatt. Mert bizony mondom nektek: **Ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen amoda, és elmenne; és semmi sem volna lehetetlen nektek.** 21 Ez a

fajzat pedig ki nem megy, hanem csak könyörgés és böjtölés által.

*Jézus másodszor beszél szenvedéséről (Mt 17:22-23)*

22 Mikor pedig Galileában jártak,
mondta nekik Jézus:
– Az Emberfia emberek kezébe adatik;
23 és megölik őt, de harmadnapon föltámad.
És felettébb megszomorodtak.

*Tanítás a templomadóról (Mt 17:24-27)*

24 Mikor pedig eljutottak
Kapernaumba, a kétdrakma-szedők
Péterhez mentek és mondták neki:
– A ti mesteretek nem fizeti-e a
kétdrakmát?
25 – De igen! – válaszolta Péter.
És mikor bement a házba, megelőzte őt
Jézus, ezt mondva:
– Mit gondolsz Simon? A föld királyai
kiktől szednek vámot vagy adót? A fiaiktól, vagy az idegenektől?
26 Mondta neki Péter:
– Az idegenektől.
Mondta neki Jézus:
– Tehát a fiak szabadok. 27 De hogy
meg ne botránkoztassuk őket, menj a
tengerre, vesd be a horgot, és vond ki
az első halat, amely rá akad: és felnyitva a száját, egy státert *(4 drachmát érő ezüstpénz)* találsz benne: azt onnan
kivéve, add oda nekik énértem és teérted!

*Tanítás a testvéri kapcsolatokról (Mt 18:1-35)*

*Gyermeki hozzáállásról, bűnre csábításról, és példázat az eltévedt juhról*

# Mt 18. Abban az órában mentek a tanítványok Jézushoz, ezt mondva:
– Vajon ki nagyobb a mennyeknek országában?
2 És előhívva Jézus egy kis gyermeket,
közéjük állította azt, 3 és mondta:
– Bizony mondom nektek, **ha meg nem tértek és olyanok nem lesztek, mint a kis gyermekek, semmiképpen sem mentek be a mennyeknek országába.**
4 Aki azért megalázza magát, mint ez a
kis gyermek, az a nagyobb a mennyeknek országában. 5 És aki egy ilyen kis
gyermeket befogad az én nevemben,
engem fogad be. 6 Aki pedig bűnbe visz
csak egyet e kicsinyek közül, akik énbennem hisznek, jobban járna, ha egy

nagy malomkövet kötnének a nyakára, és a tenger mélységébe vetnék. 7 Jaj a világnak a bűnre való csábítások miatt! Mert szükség, hogy bűnre csábítások essenek; de jaj annak az embernek, aki a bűnre csábít. 8 Ha pedig a te kezed vagy a te lábad csábít bűnre téged, vágd le azokat és vesd el magadtól; jobb neked az életre sántán vagy csonkán bemenned, hogysem két kézzel vagy két lábbal vettetned az örök tűzre. 9 És ha a te szemed csábít bűnre téged, vájd ki azt és vesd el magadtól; jobb neked félszemmel bemenned az életre, hogysem két szemmel vettetned a Gyehenna tüzére.

10 Meglássátok, hogy eme kicsinyek közül csak egyet is meg ne vessetek; mert mondom nektek, hogy az ő angyalaik a mennyekben mindenkor látják az én mennyei Atyám arcát. 11 **Mert az Emberfia azért jött, hogy megmentse azt, aki elveszett.** 12 Mit gondoltok? Ha valamely embernek száz juha van, és egy azok közül eltévelyedik: vajon a kilencvenkilencet nem hagyja-e ott, és a hegyekre menve, nem keresi-e azt, amelyik eltévelyedett? 13 És ha történetesen megtalálja azt, bizony mondom nektek, inkább örvend azon, mint a kilencvenkilencen, amely el nem tévelyedett. 14 Ekképpen a ti mennyei Atyátok sem akarja, hogy egy is elveszszen e kicsinyek közül.

15 Ha pedig a te testvéred vétkezik ellened, menj el és fedd meg őt négy szem közt: ha hallgat rád, megnyerted a te testvéredet; 16 ha pedig nem hallgat rád, vegyél magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy *„két vagy három tanú vallomásával erősíttessék meg minden szó.”* (5 Móz 19:15) 17 Ha azokra nem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek; ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint egy nem zsidó vagy egy vámszedő!

*Az ima erejéről*

18 Bizony mondom nektek: **Amit megköttök a földön, a mennyben is kötve lesz; és amit megoldtok a földön, a mennyben is oldva lesz.** 19 Ismét, mondom nektek, hogy **ha ketten közületek egyetértenek a földön minden dolog felől, amit csak kérnek, megadja nekik az én mennyei Atyám.** 20 **Mert ahol ketten vagy hárman egybegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.**

*Megbocsájtásról – példázat az adós szolgáról*

21 Ekkor hozzámenve Péter, mondta:
– Uram, hányszor lehet az én testvéremnek ellenem vétkezni, és neki megbocsátanom? Még hétszer is?
22 Mondta neki Jézus:
– Nem azt mondom neked, hogy még hétszer is, hanem még hetvenszer hétszer is. 23 Annak okáért hasonlatos a mennyeknek országa a királyhoz, aki számot akart vetni az ő szolgáival. 24 Mikor pedig számot kezdett vetni, hoztak elé egyet, aki tízezer talentummal volt adós. 25 Nem tudva pedig fizetni, parancsolta annak ura, hogy adják el őt, és a feleségét és gyermekeit, és mindenét, amije volt, és fizessenek. 26 Leborulva azért a szolga előtte, könyörgött neki, ezt mondva: „Uram, légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek neked.” 27 Az úr pedig megszánva azt a szolgát, elbocsátotta őt, és az adósságot is elengedte neki. 28 Kimenve pedig az a szolga, találkozott eggyel az ő szolgatársai közül, aki száz dénárral volt neki adós; és megragadva őt, fojtogatta, ezt mondva: „Fizesd meg nekem, amivel tartozol!” 29 Leborulva azért az ő szolgatársa az ő lábai elé, könyörgött neki, ezt mondva: „Légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek neked.” 30 De ő nem akarta; hanem elmenve, börtönbe vetette őt, amíg meg nem fizeti, amivel tartozik.
31 Látva pedig az ő szolgatársai, amik történtek, felettébb megszomorodtak; és elmenve, mindent megjelentettek az ő uruknak, amik történtek. 32 Akkor előhívatva őt az ő ura, mondta neki: „Gonosz szolga, minden adósságodat elengedtem neked, mivelhogy könyörögtél nekem: 33 Nem kellett volna-e neked is könyörülnöd a te szolgatársadon, amiképpen én is könyörültem rajtad?” 34 És megharagudva az ő ura, átadta őt a kínvallatók kezébe, mígnem megfizeti mind, amivel tartozik. 35 Ekképpen cselekszik az én mennyei Atyám is veletek, ha szívetekből meg nem bocsátjátok, ki-ki az ő testvérének, az ő vétkeiket.

*Tanítás a válásról (Mt 19:1-12)*

# Mt 19.

És amikor befejezte Jézus e beszédeket, elment Galileából, és ment Júdeának határaiba a Jordánon túl; 2 és nagy sokaság követte őt, és meggyógyította ott őket.

3 És hozzá mentek a farizeusok, így kísértve őt:

– Szabad-e az embernek az ő feleségét akármi okból elbocsátani?

4 Ő pedig felelve, mondta:

– Nem olvastátok-e, hogy a Teremtő kezdettől fogva *„férfivá és nővé teremtette őket”* (1 Móz 1:27), 5 és ezt mondta: *„Annak okáért elhagyja a férfi apját és anyját; és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.”* (1 Móz 2:24) 6 Úgyhogy többé nem kettő, hanem egy test. Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember szét ne válassza!

7 Mondták neki:

– Miért rendelte tehát Mózes, hogy válólevelet kell adni, és úgy bocsátani el az asszonyt?

8 Mondta nekik:

– Mózes a ti szívetek keménysége miatt engedte meg nektek, hogy feleségeiteket elbocsássátok; de kezdettől fogva nem így volt. 9 Mondom pedig nektek, hogy aki elbocsátja feleségét, hacsak nem paráznaság miatt, és mást vesz el, házasságtörő; és aki elbocsátottat vesz el, az is házasságtörő.

10 Mondták neki tanítványai:

– Ha így van a férfi dolga az asszonynyal, nem jó megházasodni.

11 Ő pedig mondta nekik:

– Nem mindenki veszi be ezt a beszédet, hanem akinek adatott. 12 Mert vannak heréltek, akik anyjuk méhéből születtek így; és vannak heréltek, akiket az emberek heréltek ki; és vannak heréltek, akik maguk herélték ki magukat a mennyeknek országáért. Aki beveheti, vegye be!

*Jézus megáldja a kisgyerekeket (Mt 19:13-15)*

13 Ekkor kis gyermekeket hoztak hozzá, hogy kezeit vesse azokra, és imádkozzon értük; a tanítványok azonban rájuk szóltak. 14 Jézus pedig mondta:

– Hagyjatok békét e kis gyermekeknek, és ne tiltsátok meg nekik, hogy hozzám jöjjenek; mert ilyeneké a mennyeknek országa.

15 És kezeit reájuk tette; majd eltávozott onnét.

*A gazdag ifjú esetének tanulságai (Mt 19:16-20:16)*

16 És íme, hozzá jött egy ember, és mondta neki:
– Jó mester, mi jót cselekedjem, hogy örök életet nyerjek?
17 Ő pedig mondta neki:
– Miért mondasz engem jónak? **Senki sem jó, csak egyedül az Isten.** Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat!
– 18 Melyeket? – kérdezte az.
Jézus pedig mondta:
– Ezeket: *„Ne ölj!”; „Ne kövess el házasságtörést!”; „Ne lopj!”; „Hamis tanúbizonyságot ne tegyél!”;* 19 *„Tiszteld apádat és anyádat!”;* és: *„Szeresd felebarátodat, mint magadat!”* (2 Móz 20:12-16; 3 Móz 19:18)
20 Mondta neki az ifjú:
– Mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva; mi fogyatkozás van még bennem?
21 Mondta neki Jézus:
– Ha tökéletes akarsz lenni, eredj, add el vagyonodat, és oszd szét a nincsteleneknek; és kincsed lesz a mennyben; és gyere és kövess engem!
22 Az ifjú pedig e beszédet hallva, elment megszomorodva; mert sok jószága volt.

23 Jézus pedig mondta az ő tanítványainak:
– Bizony mondom nektek, hogy a gazdag nehezen megy be a mennyeknek országába. 24 Ismét mondom pedig nektek: **Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, hogysem a gazdagnak az Isten országába bejutni.**
25 A tanítványok pedig ezeket hallva, felettébb meglepődve kérdezték:
– Kicsoda üdvözülhet /menekülhet meg tehát?
26 Jézus pedig rájuk tekintve, mondta nekik:
**– Embereknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges.**
27 Akkor felelve Péter, mondta neki:
– Íme, mi elhagytunk mindent és követtünk téged: Mink lesz hát nekünk?
28 Jézus pedig mondta nekik:
– Bizony mondom nektek, hogy ti, akik követtetek engem, az újjáteremtett világban, amikor az Emberfia beül az ő dicsőségének királyi székébe, ti is beültök majd tizenkét királyi székbe, és ítélkeztek Izrael tizenkét törzse felett.
29 És aki elhagyta házait, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy apját,

vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit az én nevemért, mindaz száz annyit vesz, és örökség szerint nyer örök életet. 30 **Sok elsők pedig lesznek utolsók, és sok utolsók elsők.**

*Példázat a szőlőmunkásokról*

Mt 20. Mert hasonlatos a mennyeknek országa a gazdaemberhez, aki jó reggel kiment, hogy munkásokat fogadjon az ő szőlejébe. 2 Megszerződve pedig a munkásokkal napi tíz pénzben, elküldte őket az ő szőlejébe. 3 És kimenve három óra *(9 h)* tájban, látott másokat, akik tétlenül a piacon álldogáltak. 4 És mondta nekik: "Menjetek el ti is a szőlőbe, és ami igazságos, megadom nektek." 5 Azok pedig elmentek. Hat és kilenc óra *(12 és 15 h)* tájban ismét kimenve, ugyanúgy cselekedett. 6 Tizenegy *(17 h)* óra tájban is kimenve, talált másokat, akik tétlenül álldogáltak, és mondta nekik: "Miért álldogáltok itt egész napon át tétlenül?" 7 Mondták neki: "Mert senki sem fogadott fel minket." Mondta nekik: "Menjetek el ti is a szőlőbe, és ami igazságos, megkapjátok."
8 Mikor pedig beesteledett, mondta a szőlőnek ura az ő vincellérjének: „Hívd elő a munkásokat, és add ki nekik a bért, az utolsóktól kezdve mind az elsőkig!” 9 És jőve a tizenegy *(17 h)* óraiak, fejenként tíz-tíz pénzt kaptak. 10 Jöttek azután az elsők, és azt gondolták, hogy ők többet kapnak: de ők is tíz-tíz pénzt kaptak fejenként. 11 Amint pedig fölvették, zúgolódtak a házigazda ellen, 12 ezt mondva: „Azok az utolsók egyetlen óráig munkálkodtak és egyenlőkké tetted azokat velünk, akik a napnak terhét és hőségét szenvedtük.” 13 Ő pedig felelve, mondta azok közül egynek: „Barátom, nem cselekszem igazságtalanul veled; avagy nem tíz pénzben szerződtél-e meg velem? 14 Vedd, ami a tied, és menj el. Én pedig ennek az utolsónak is annyit akarok adni, mint neked. 15 **Avagy nem szabad-e nekem a magaméval azt tennem, amit akarok? Avagy a te szemed azért gonosz, mert én jó vagyok?”**
16 **Ekképpen lesznek az utolsók elsők és az elsők utolsók; (mert sokan vannak a hivatalosok /elhívottak, de**

**kevesen a választottak /kiválasztottak).**

*Jézus harmadszor beszél szenvedéséről (Mt 20:17-19)*

17 És amikor felment Jézus Jeruzsálembe, útközben csupán a tizenkét tanítványt véve magához, mondta nekik:
– 18 Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és az Emberfia átadatik a főpapoknak és írástudóknak; és halálra ítélik őt, 19 és a nemzetek közül valók kezébe adják őt, hogy megcsúfolják és megostorozzák és keresztre feszítsék; de harmadnap feltámad.

*János és Jakab anyjának kérése (Mt 20:20-28)*

20 Ekkor hozzá ment a Zebedeus fiainak anyja az ő fiaival együtt, leborulva és kérve tőle valamit. 21 Ő pedig mondta neki:
– Mit akarsz?
Mondta neki:
– Mondd, hogy ez az én két fiam üljön a te országodban egyik jobb kezed felől, a másik bal kezed felől!
22 Jézus pedig felelve, mondta:
– Nem tudjátok, mit kértek. Kiihatjátok-e a poharat, amelyet én kiiszom? És alámerülhettek-e abban az alámerítkezésben, amelyben én alámerítkezem?
– Igen – felelték neki.
23 És mondta nekik:
– Az én poharamat kiisszátok ugyan, és alámerültök abban az alámerítkezésben, amelyben én alámerítkezem; de az én jobb és balkezem felől való ülést nem az én dolgom megadni, hanem azoké lesz az, akiknek az én Atyám elkészítette.
24 És hallva ezt a tíz, bosszankodott a két testvérre. 25 Jézus pedig előszólítva őket, mondta:
– Tudjátok, hogy a nemzetek fejedelmei uralkodnak azokon, és a nagyok hatalmaskodnak rajtuk. 26 De ne így legyen közöttetek; hanem **aki közöttetek nagy akar lenni, legyen a ti szolgátok; 27 és aki közöttetek első akar lenni, legyen a ti rabszolgátok!** 28 Mint ahogyan az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és az ő életét /lelkét váltságul adja sokakért.

*Két vak meggyógyítása Jerikóban (Mt 20:29-34)*

29 És amikor Jerikóból eltávoztak, nagy sokaság követte őt. 30 És íme, két

vak, aki az út mellett ült, meghallva, hogy Jézus arra megy el, így kiáltottak fel:
– Uram, Dávidnak Fia, könyörülj rajtunk!
31 A sokaság pedig rájuk szólt, hogy hallgassanak; de azok annál jobban kiáltoztak:
– Uram, Dávidnak Fia, könyörülj rajtunk!
32 És megállva Jézus, megszólította őket és mondta:
– Mit akartok, mit tegyek veletek?
33 Mondták neki:
– Azt, Uram, hogy megnyíljanak a mi szemeink!
34 Jézus pedig megszánva őket, megérintette az ő szemeiket; és a szemeik azonnal megnyíltak; és követték őt.

*Jézus királyi bevonulása Jeruzsálembe (Mt 21:1-11)*

Mt 21. És amikor közeledtek Jeruzsálemhez, és Betfagéba, az Olajfák-hegyéhez jutottak, akkor elküldött Jézus két tanítványt, 2 és mondta nekik:
– Menjetek ebbe a faluba, amely előttetek van, és mindjárt találtok ott egy megkötött szamarat és vele együtt az ő csikóját; oldjátok el és vezessétek azokat ide nekem! 3 És ha valaki valamit szól nektek, mondjátok, hogy az Úrnak van szüksége rájuk: és mindjárt el fogja bocsátani őket.
4 Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjen a próféta mondása, aki így szólt: 5 „*Mondjátok meg Sion leányának: Ímhol jön hozzád a te királyod, alázatosan és szamáron ülve, és teherhordozó szamárnak csikóján.*” (Zak 9:9)
6 A tanítványok pedig elmenve és úgy cselekedve, amint Jézus parancsolta nekik, 7 elhozták a szamarat és annak csikóját, és felső ruháikat rájuk terítették, és ő ráült azokra. 8 A sokaság legnagyobb része pedig köpenyeiket az útra terítette; mások pedig a fákról gallyakat vagdaltak és hintettek az útra. 9 Az előtte és utána menő sokaság pedig így kiáltozott:
– Hozsánna a Dávid fiának! Áldott, aki jön az Úrn nevében! Hozsánna a magasságban!

10 És amikor bement Jeruzsálembe, felbolydult az egész város, és kérdezték:
– Kicsoda ez?
11 A sokaság pedig mondta:
– Ez Jézus, a galileai Názáretből való próféta.

*A Templom megtisztítása (Mt 21:12-17)*

12 És bement Jézus az Isten Templomába, és kiűzte mindazokat, akik árultak és vásároltak a Templomban; és a pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit felforgatta; 13 és mondta nekik:
– Meg van írva: *„Az én házam imádság házának mondatik.”* (Ézs 56:7) Ti pedig azt *„rablóknak barlangjává tettétek.”* (Jer 7:11)
....14 És mentek hozzá vakok és sánták a Templomban; és meggyógyította őket. 15 A főpapok és írástudók pedig, látva a csodákat, amelyeket tett, és a gyermekeket, akik így kiáltoztak a Templomban: „Hozsánna a Dávid fiának!”; haragra gerjedtek, 16 és mondták neki:
– Hallod, mit mondanak ezek?
Jézus pedig mondta nekik:
– Hallom. Sohasem olvastátok-e: *„A kisgyermekek és csecsemők szája által szereztél dicséretet”*? (Zsolt 8:3)
17 És otthagyva őket, kiment a városból Betániába, és ott maradt éjjel.

*A fügefa megátkozása (Mt 21:18-22)*

18 Reggel pedig, a városba visszajövet, megéhezett. 19 És meglátva egy fügefát az út mellett, oda ment hozzá, de nem talált azon semmit, hanem csak levelet; és mondta annak:
– Gyümölcs rajtad ezután soha többé ne teremjen!
És a fügefa azonnal elszáradt. 20 És látva ezt a tanítványok, elcsodálkozva kérdezték:
– Hogyan száradt el a fügefa ily hirtelen?
21 Jézus pedig felelve, mondta nekik:
– Bizony mondom nektek, **ha van hitetek és nem kételkedtek,** nemcsak olyanokat fogtok tenni, ami e fügefával történt, hanem **ha azt mondjátok e hegynek: „Emelkedj fel és zuhanj a tengerbe!”, az is meg fog történni.** 22 **És amit könyörgésetekben kértek, mindazt meg is kapjátok, ha hisztek.**

*Hasonlatokkal tanít a Templomban (Mt 21:23-22:14)*

23 És mikor bement a Templomba, hozzámentek a főpapok és a nép vénei, miközben tanított, ezt kérdezve:
– Milyen hatalommal teszed ezeket? És ki adta neked ezt a hatalmat?
24 Jézus pedig felelve, mondta nekik:
– Én is kérdezek egy dolgot tőletek, amire ha megfeleltek nekem, én is megmondom nektek, milyen hatalommal teszem ezeket. 25 A János-féle alámerítkezés honnan származott? Mennyből, vagy emberektől?
Azok pedig így tanakodtak magukban:
– Ha azt mondjuk: „mennyből”, azt mondja majd nekünk: „Akkor miért nem hittetek neki?” 26 Ha pedig azt mondjuk: „emberektől”; akkor tartanunk kell a sokaságtól; mert Jánost mindnyájan prófétának tartják.
27 És felelve Jézusnak, mondták:
– Nem tudjuk.
Mondta nekik ő is:
– Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal teszem ezeket.
28 De ti mit gondoltok? Volt egy embernek két fia, és odamenve az elsőhöz, mondta: „Eredj fiam, munkálkodj ma a szőlőmben!” 29 Az pedig felelve, mondta: „Nem akarok!”; de azután meggondolta magát /megbánta, és elment. 30 A másikhoz is odamenve, hasonlóképpen szólt. Az pedig felelve, mondta: „Elmegyek, uram!”; de nem ment el. 31 E kettő közül melyik teljesítette az atya akaratát?
Mondták neki:
– Az első.
Mondta nekik Jézus:
– Bizony mondom nektek: A vámszedők és a parázna nők megelőznek titeket az Isten országában. 32 Mert eljött hozzátok János, az igazság útján, és nem hittetek neki, a vámszedők és a parázna nők pedig hittek neki; ti pedig, akik ezt láttátok, azután sem tanúsítottatok megbánást, hogy hittetek volna neki.

*Példázat a szőlőművesekről*

33 Másik példázatot is halljatok: Volt egy házigazda, aki szőlőt plántált, és azt sövénykerítéssel körülvette, borsajtót ásott le benne, és őrtornyot épített, és kiadta azt munkásoknak, és elutazott. 34 Mikor pedig a szüret ideje elérkezett, elküldte szolgáit a munkásokhoz, hogy vegyék át az ő gyümöl-

csét. 35 És a munkások megfogva az ő
szolgáit, az egyiket megverték, a más-
kat megölték, a harmadikat pedig
megkövezték. 36 Ismét küldött más
szolgákat, többet, mint előbb; és azok-
kal is úgy cselekedtek. 37 Utoljára pe-
dig elküldte azokhoz a maga fiát, ezt
mondva: „A fiamat meg fogják becsül-
ni!” 38 De a munkások, meglátva a fi-
út, mondták maguk közt: „Ez az örö-
kös! Gyertek, öljük meg, és foglaljuk el
az ő örökségét! 39 És megfogva őt, ki-
vetették a szőlőn kívülre és megölték.
40 Mikor azért megjön a szőlőnek ura,
mit tesz ezekkel a munkásokkal?
41 Mondták neki:
– Mint gonoszokat gonoszul megöli
őket; a szőlőt pedig kiadja más munká-
soknak, akik beadják majd neki a gyü-
mölcsöt annak idejében.
42 Mondta nekik Jézus:
– Sohasem olvastátok-e az írásokban:
*„Amely követ az építők megvetettek, az
lett a szegletnek feje; az Úrtól lett ez,
és csodálatos a mi szemeink előtt.”*
(Zsolt 118:22-23) 43 Annak okáért
mondom nektek, hogy elvétetik tőletek
az Isten országa, és oly népnek adatik,
amely megtermi annak gyümölcsét. 44
És aki e kőre esik, összezúzódik rajta;
akire pedig ez esik rá, szétmorzsolja
azt.
45 És a főpapok és farizeusok hallva az
ő példázatait, megértették, hogy róluk
szól. 46 És el akarták őt fogni, de fél-
tek a sokaságtól, mivelhogy prófétának
tartották őt.

*Példázat a királyi menyegzőről*

Mt 22. És megszólalva Jézus,
ismét példázatokban beszélt nekik,
ezeket mondva:
– 2 Hasonlatos a mennyeknek országa
a királyhoz, aki az ő fiának menyegzőt
készített. 3 És elküldte szolgáit, hogy
meghívják azokat, akik a menyegzőre
hivatalosak voltak; de nem akartak
eljönni. 4 Ismét küldött más szolgákat,
mondva: „Mondjátok meg a hivatalo-
soknak: ’Íme, ebédemet elkészítettem,
tulkaim és hizlalt állataim levágva, és
kész minden; gyertek el a menyegző-
re!’” 5 De azok nem törődve vele, el-
mentek, az egyik a maga szántóföldjé-
re, a másik a maga kereskedésébe; 6 a
többiek pedig megfogva az ő szolgáit,
bántalmazták és megölték őket. 7 Ami-
kor pedig meghallotta ezt a király, ha-

ragra gerjedt, és elküldve hadait, azokat a gyilkosokat elvesztette, városukat pedig fölégette.
8 Akkor mondta az ő szolgáinak: „A menyegző ugyan készen van, de a hivatalosok nem voltak méltók. 9 Menjetek azért a keresztutakra, és akiket csak találtok, hívjátok meg a menyegzőre!” 10 És kimenve azok a szolgák az utakra, begyűjtötték mind, akiket csak találtak, jókat és gonoszokat egyaránt. És megtelt a menyegző vendégekkel. 11 Bemenve pedig a király, hogy megtekintse a vendégeket, látott ott egy embert, akinek nem volt menyegzői ruhája. 12 És mondta neki: „Barátom! Mi módon jöttél ide, holott nincs menyegzői ruhád?” Az pedig hallgatott. 13 Akkor mondta a király a szolgáknak: „Kötözzétek meg a lábait és kezeit, és vigyétek és vessétek őt a külső sötétségre!” Ott lesz sírás és fogcsikorgatás. 14 Mert sokan vannak a hivatalosok, de kevesen a választottak.

*Kérdés az adófizetésről (Mt 22:15-22)*

15 Ekkor a farizeusok elmenve, tanácsot tartottak, hogy szóval ejtsék őt tőrbe. 16 És elküldték hozzá tanítványaikat a Heródes pártiakkal, akik ezt mondták:
– Mester, tudjuk, hogy igaz vagy, és az Isten útját a valósághoz hűen tanítod, és nem törődsz senkivel, mert embereknek személyére nem nézel. 17 Mondd meg azért nekünk, mit gondolsz: Szabad-e a császárnak adót fizetnünk, vagy nem?
18 Jézus pedig ismerve az ő álnokságukat, mondta:
– Mit kísértetek engem, képmutatók? 19 Mutassátok nekem egy adópénzt!
Azok pedig odavittek neki egy dénárt. 20 És mondta nekik:
– Kinek a képe, és felirata ez?
21 Mondták neki:
– A császáré.
Akkor mondta nekik:
– Adjátok meg azért, ami a császáré a császárnak; és ami az Istené, az Istennek!
22 És ezt hallva, elcsodálkoztak; és ott hagyva őt, elmentek.

*A szadduceusok kérdése a feltámadásról (Mt 22:23-33)*

23 Ugyanazon a napon mentek hozzá a szadduceusok, akik a feltámadást

tagadták, és megkérdezték őt, 24 ezt mondva:
– Mester, Mózes azt mondta: *„Ha valaki magzatok nélkül hal meg, annak testvére vegye el annak feleségét, és támasszon magot testvérének!”* (5 Móz 25:5-6) 25 Volt pedig nálunk hét testvér: és az első feleséget vett majd meghalt; és mivelhogy nem volt magzata, feleségét a testvérére hagyta. 26 Hasonlóképpen a második is, a harmadik is, mind a hetedikig. 27 Legutoljára pedig az asszony is meghalt. 28 A feltámadáskor azért a hét közül melyiké lesz az asszony? Mert mindegyiké volt.
29 Jézus pedig felelve, mondta nekik:
– Tévelyegtek, mivelhogy nem ismeritek sem az Írásokat, sem az Isten hatalmát. 30 Mert a feltámadáskor se nem házasodnak, se férjhez nem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az Isten angyalai a mennyben.
31 A halottak feltámadása felől pedig nem olvastátok-e, amit az Isten mondott nektek, így szólva: 32 *„Én vagyok Ábrahám Istene, és Izsák Istene, és Jákób Istene.”* (2 Móz 3:6) Az Isten nem a halottaknak, hanem az élőknek Istene.
33 És a sokaság ezt hallva, megdöbbent az ő tanításán.

*Kérdés a Törvény legnagyobb parancsáról (Mt 22:34-40)*

34 A farizeusok pedig, hallva, hogy a szadduceusokat elnémította, egybegyűltek; 35 és megkérdezte őt közülük egy törvénytudó, kísértve őt ezt mondva:
– 36 Mester, melyik a nagy parancsolat a Törvényben?
37 Jézus pedig mondta neki:
– ***„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből!”*** (5 Mózes 6:5) 38 Ez az első és nagy parancsolat. 39 A második pedig hasonlatos ehhez: ***„Szeresd felebarátodat, mint magadat!”*** (3 Móz 19:18) 40 E két parancsolattól függ az egész Törvény és a Próféták.

*A Messiás származása és rangja (Mt 22:41-46)*

41 Mikor pedig a farizeusok összegyülekeztek, kérdezte őket Jézus, 42 ezt mondva:
– Miképpen vélekedtek ti a Krisztus felől? Kinek a fia?
– Dávidé! – felelték.
43 Mondta nekik:

– Miképpen hívja tehát őt Dávid szellemben Urának, ezt mondva: 44 *„Mondta az Úr az én Uramnak: Ülj az én jobb kezem felől, amíg a te ellenségeidet lábaid alá vetem zsámolyul.”* (Zsolt 110:1) 45 Ha tehát Dávid Urának hívja őt, mi módon fia?
46 És senki sem tudott felelni neki egy szót sem; és attól a naptól fogva többé senki sem merte őt megkérdezni.

*Tanítás az írástudókról és farizeusokról (Mt 23:1-39)*

Mt 23. Akkor szólt Jézus a sokaságnak és az ő tanítványainak, 2 ezeket mondva:
– Az írástudók és a farizeusok a Mózes székében ülnek: 3 Annak okáért, amit parancsolnak nektek, mindazt megtartsátok és megtegyétek; de az ő cselekedeteik szerint ne cselekedjetek. Mert ők mondják, de nem cselekszik. 4 Mert ők nehéz és elhordozhatatlan terheket kötöznek egybe, és az emberek vállaira vetik; de ők az ujjukkal sem akarják azokat érinteni. 5 Minden tettüket pedig csak azért teszik, hogy lássák őket az emberek: mert megszélesítik az ő imaszíjaikat; és megnagyobbítják az ő köntöseik bojtjait; 6 és szeretik a lakomákon a főhelyet, és a zsinagógákban az első helyet; 7 a piacokon való köszöntéseket, és hogy az emberek így szólítják őket: Mester! Mester!
8 Ti pedig ne hívassátok magatokat Mesternek, mert egy a ti Mesteretek, a Krisztus; ti pedig mindnyájan testvérek vagytok. 9 Atyátoknak se hívjatok senkit e földön; mert egy a ti Atyátok, aki a mennyben van. 10 Tanítóknak se hívassátok magatokat, mert egy a ti Tanítótok, a Krisztus. 11 Hanem aki a nagyobb közöttetek, legyen a ti szolgátok. 12 **Mert aki magát felmagasztalja, megaláztatik; és aki magát megalázza, felmagasztaltatik.**
13 De jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert a mennyeknek országát bezárjátok az emberek előtt; mivelhogy ti nem mentek be, akik be akarnának menni, azokat sem engeditek be.
14 Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert felélitek az özvegyek házát, és színből hosszan imád-

koztok; ezért annál súlyosabb lesz a ti büntetésetek.
15 Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok! Mert megkerülitek a tengert és a földet, hogy egy embert betérítsetek zsidónak; és miután azzá válik, a Gyehenna fiává teszitek őt, kétszerte inkább magatoknál.
16 Jaj nektek, vak vezetők, akik ezt mondjátok: „Ha valaki a Templomra esküszik, az semmi; de ha valaki a Templom aranyára esküszik, az kötelezve van.” 17 Bolondok és vakok! Hát melyik nagyobb, az arany vagy a Templom, amely megszenteli az aranyat? 18 És: „Ha valaki az oltárra esküszik, az semmi; de ha valaki a rajta levő áldozati ajándékra esküszik, az kötelezve van.” 19 Bolondok és vakok! Hát melyik nagyobb, az ajándék vagy az oltár, amely megszenteli az áldozati ajándékot? 20 Aki azért az oltárra esküszik, esküszik arra és mindazokra, amik azon vannak. 21 És aki a Templomra esküszik, esküszik arra és Arra is, aki abban lakozik. 22 És aki az égre esküszik, esküszik az Isten királyiszékére és Arra is, ki abban ül.
23 Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok! Mert megadjátok a tizedet a mentából, a kaporból és a köményből, de elhagyjátok, amik nehezebbek a Törvényben: az ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget: pedig ezeket kellene gyakorolni, és amazokat sem elhagyni! 24 Vak vezetők, akik megszűritek a szúnyogot, a tevét pedig lenyelitek!
25 Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok! Mert megtisztítjátok a pohár és tál külsejét, de belül tele van kapzsisággal és mértéktelenséggel. 26 Vak farizeus, tisztítsd meg előbb a pohár és tál belsejét, hogy külsejük is tiszta legyen!
27 Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok! Mert hasonlók vagytok a kimeszelt sírokhoz, amelyek kívülről ugyan tetszetősek, de belül halottak csontjaival és mindenféle tisztátalansággal vannak tele. 28 Éppen így ti is, kívülről igazaknak látszotok ugyan az emberek előtt, de belül tele vagytok képmutatással és törvénytelenséggel!
29 Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok! Mert építitek a próféták sírjait és ékesítitek az igazak síremlékeit, 30 miközben ezt mondjátok: „Ha a mi atyáink korában éltünk volna,

nem lettünk volna az ő bűntársaik a próféták vérének kiontásában.” 31 Így hát magatok ellen tesztek bizonyságot, hogy fiai vagytok azoknak, akik megölték a prófétákat. 32 Töltsétek be ti is a ti atyáitoknak mértékét! 33 Kígyók, viperák ivadékai! Miképpen kerülitek ki a Gyehennának büntetését?

34 Annak okáért, íme, prófétákat, bölcseket és írástudókat küldök hozzátok: és azok közül némelyeket megöltök, és megfeszítetek, másokat azok közül a ti zsinagógáitokban megostoroztok, és városról városra üldöztök; 35 hogy rátok szálljon minden igaz vér, amely kiömlött a földön, az igaz Ábel vérétől Zakariásnak, a Barakiás fiának véréig, akit a Templom és az oltár között megöltetek. 36 Bizony mondom nektek, mindez eljön erre a nemzedékre.

37 Jeruzsálem, Jeruzsálem! Ki megölöd a prófétákat és megkövezed azokat, akik tehozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, amiképpen a tyúk egybegyűjti kiscsibéit szárnya alá; és te nem akartad. 38 Íme, lakatlanul hagyatik a ti Házatok! 39 Mert mondom nektek: **Mostantól fogva nem láttok engem mindaddig, mígnem ezt mondjátok: Áldott, aki jön az Úr nevében!**

*Tanítás a világkorszak végéről és annak jeleiről (Mt 24:1-25:46)*

Mt 24. És kijőve Jézus a Templomból, tovább ment; és hozzá mentek az ő tanítványai, hogy mutogassák neki a Templom épületeit. 2 Jézus pedig mondta nekik:

– Nem látjátok-e mindezeket? Bizony mondom nektek: Nem marad itt kő kövön, amely le nem romboltatik.

3 Mikor pedig az Olajfák-hegyén ült, hozzá mentek a tanítványok magukban ezt kérdezve:

– Mondd meg nekünk, mikor lesznek meg ezek? És mi lesz a jele a te eljövetelednek, és a világkorszak végének?

*Jelek a világban*

4 És Jézus felelve, mondta nekik: Meglássátok, hogy valaki el ne hitessen titeket, 5 mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik ezt mondják: „Én vagyok a Krisztus!”; és sokakat elhitetnek /félrevezetnek. 6 Hallanotok

kell majd háborúkról és háborúk híreiről: meglássátok, hogy meg ne rémüljetek; mert mindezeknek meg kell lenniük. De ez még nem a vég. 7 Mert nemzet támad nemzet ellen, és ország ország ellen; és lesznek éhínségek és halálos járványok, és földrengések sokfelé. 8 Mindez pedig a sok nyomorúságnak kezdete.

*Jelek az egyházban*

9 Akkor nyomorúságra adnak majd benneteket, és megölnek titeket; és gyűlöletesek lesztek minden nemzet előtt az én nevemért. 10 És akkor sokan bűnbe esnek, és elárulják egymást, és gyűlölik egymást. 11 És sok hamis próféta támad, akik sokakat elhitetnek. 12 És mivelhogy a törvénytelenség megsokasodik, a szeretet sokakban kihűl.
13 De aki mindvégig kitart, az megmenekül. 14 **És az Isten országának ez az evangéliuma hirdettetik majd az egész világon, bizonyságul minden nemzetnek; és akkor jön el a vég.**

*A Nagy Nyomorúság*

15 Mikor azért látjátok majd, hogy az „*a pusztító utálatosság*” (Dán 9:27; 11:31; 12:11), amelyről Dániel próféta szólt, ott áll a szent helyen – aki olvassa, értse meg! –, 16 akkor, akik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre; 17 a ház tetején levő ne szálljon alá, hogy házából valamit kivigyen; 18 és a mezőn levő ne térjen vissza, hogy az ő ruháját elvigye! 19 Jaj pedig a terhes és szoptató asszonyoknak azokban a napokban! 20 Imádkozzatok pedig, hogy a ti menekülésetek ne télen legyen, se ne szombaton! 21 Mert akkor olyan nagy nyomorúság lesz, amilyen nem volt a világ kezdete óta mind ez ideig, és nem is lesz soha. 22 És ha azok a napok meg nem rövidíttetnének, egyetlen ember sem menekülhetne meg; de a választottakért megrövidíttetnek majd azok a napok.
23 Ha valaki ezt mondja akkor nektek: „Íme, itt a Krisztus!”, vagy „Ott van!”, ne higgyétek. 24 Mert hamis Krisztusok és hamis próféták lépnek fel, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhitessék, ha lehet, még a választottakat is. 25 Íme, eleve megmondtam nektek. 26 Azért ha azt mondják majd nektek: „Íme, a pusztában van!”, ne menjetek ki; s ha azt:

„Íme, a belső szobákban van!”, ne higgyétek el! 27 **Mert amiképpen a villámlás napkeletről támad és ellátszik egész napnyugtáig, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is.** 28 Mert ahol a tetem, oda gyűlnek a keselyűk.

*Jézus visszajövetele hatalommal és dicsőséggel*

29 Mindjárt pedig ama napok nyomorúságai után *„a nap elsötétedik, és a hold nem fénylik,”* (Ézs 13:10, Jóel 3:15) és *„a csillagok az égről lehullnak,”* (Ézs 34:4) és *„az egeknek erősségei megrendülnek.”* (Jóel 2:10) 30 És akkor feltetszik az Emberfiának jele az égen. És akkor mellét veri a föld minden nemzetsége, **és meglátják az Emberfiát eljönni az ég felhőiben nagy hatalommal** /erővel **és dicsőséggel.** 31 És elküldi az ő angyalait nagy kürtszóval, és egybegyűjtik az ő választottait a négy szelek felől, az ég egyik végétől a másik végéig.

*1. példázat: a fügefa zsendüléséről*

32 **A fügefáról vegyétek pedig a példát**: mikor az ága már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár: 33 Azonképpen ti is, amikor mindezeket látjátok, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtó előtt. 34 Bizony mondom nektek, el nem múlik **az** a nemzedék, mígnem mindezek meglesznek. 35 **Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak.**

*2. példázat: Noé napjairól*

36 Arról a napról és óráról pedig senki sem tud semmit, az ég angyalai sem, hanem csak az én Atyám egyedül. 37 **Amiképpen pedig Noé napjaiban volt, akképpen lesz az Emberfiának eljövetele is.** 38 Mert amiképpen az özönvíz előtti napokban ettek és ittak, házasodtak és férjhez mentek, mind ama napig, amelyen Noé a bárkába ment, 39 és nem vettek észre semmit, mígnem eljött az özönvíz és mindnyájukat elragadta: így lesz az Emberfiának eljövetele is. 40 Akkor ketten lesznek a mezőn; az egyik felvétetik, a másik otthagyatik. 41 Két asszony őröl a malomban; az egyik felvétetik, a másik otthagyatik.

*3. példázat: a tolvajról*

42 Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mely órában jön el a ti Uratok!

43 Azt pedig jegyezzétek meg, hogy ha tudná a ház ura, hogy az éjszakának melyik szakában jön el a tolvaj: vigyázna, és nem engedné, hogy házába törjön. 44 **Azért legyetek készen ti is; mert amely órában nem gondoljátok, abban jön el az Emberfia!**

*4. példázat: hű és bölcs szolgáról*

45 Kicsoda hát a hű és bölcs szolga, akit az ő ura gondviselővé tett az ő háznépén, hogy a maga idejében adjon azoknak eledelt? 46 Boldog az a szolga, akit az ő ura, amikor haza jön, ily munkában talál. 47 Bizony mondom nektek, hogy minden jószága fölött gondviselővé teszi őt. 48 Ha pedig ama szolga gonosz, és így szólna az ő szívében: „Halogatja még az én uram a hazajövetelt!”; 49 és az ő szolgatársait verni kezdené, a részegesekkel pedig enni és inni kezdene: 50 Megjön annak a szolgának az ura, amely napon nem várja, és amely órában nem gondolja, 51 és kettévágatja őt, és a képmutatók sorsára juttatja. Ott lesz sírás és fogcsikorgatás!

*5. példázat: 10 szűzről*

Mt 25. Akkor hasonlatos lesz a mennyeknek országa ama tíz szűzhöz, akik elővéve az ő lámpásaikat, kimentek a vőlegény elé. 2 Öt pedig közülük eszes volt, és öt ostoba. 3 Akik ostobák voltak, vitték ugyan lámpásaikat, de nem vittek magukkal olajat; 4 az eszesek pedig lámpásaikkal együtt olajat is vittek az ő edényeikben.
5 Késve pedig a vőlegény, mindannyian elszunnyadtak, illetve elaludtak. 6 Éjfélkor pedig kiáltás hallatszott: "Ímhol jön a vőlegény! Jöjjetek elébe!" 7 Akkor felkeltek mind a szüzek, és előkészítették az ő lámpásaikat. 8 Az ostobák pedig mondták az eszeseknek: "Adjatok nekünk a ti olajotokból, mert a mi lámpásaink kialszanak!" 9 Az eszesek pedig így feleltek: "Netalán nem lenne elegendő nekünk és nektek; menjetek inkább az árusokhoz, és vegyetek magatoknak!"
10 Mikor pedig azok vásárolni voltak, megérkezett a vőlegény; és akik készen voltak, bementek ővele a menyegzőbe, és bezáratott az ajtó. 11 Később pedig a többi szüzek is megjöttek, és így szóltak: „Uram! Uram! Nyiss nekünk ajtót!” 12 Ő pedig felelve, mondta: „Bi-

zony mondom nektek, nem ismerlek titeket!”
13 **Vigyázzatok azért, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok, amelyen az Emberfia eljön.**

*6. példázat: a talentumokról*

14 Mert éppen úgy van ez, mint az az ember, aki útra akarva kelni, maga elé hívatta az ő szolgáit, és amije volt, átadta nekik. 15 És adott az egyiknek öt talentumot, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek az ő képessége szerint; és azonnal útra kelt. 16 Elmenve pedig, aki az öt talentumot kapta, kereskedett azokkal, és szerzett másik öt talentumot. 17 Azonképpen akié a kettő volt, az is másik kettőt nyert. 18 Aki pedig az egyet kapta, elmenve, elásta azt a földbe, és elrejtette az ő urának pénzét.

19 Sok idő múlva pedig megjött ama szolgáknak ura, és számot vetett velük. 20 És előjőve, aki az öt talentumot kapta, hozott másik öt talentumot, ezt mondva: „Uram, öt talentumot adtál nekem; íme, másik öt talentumot nyertem azokon.” 21 Az ő ura pedig mondta neki: „Jól van, derék és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután; lépj be a te uradnak örömébe!”. 22 Előjött pedig az is, aki a két talentumot kapta, és így szólt: „Uram, két talentumot adtál nekem; íme, másik két talentumot nyertem azokon.” 23 Mondta neki is az ő ura: „Jól van, derék és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután; lépj be a te uradnak örömébe!” 24 Előjött pedig az is, aki az egy talentumot kapta, és így szólt: „Uram, tudtam, hogy te kemény ember vagy, aki ott is aratsz, ahol nem vetettél, és ott is gyűjtesz, ahol magot nem szórtál. 25 Ezért félve, elmentem és elástam a te talentumodat a földbe; íme, megvan, ami a tied.” 26 Az ő ura pedig felelve, mondta neki: „Gonosz és rest szolga! Tudtad, hogy ott is aratok, ahol nem vetettem, és ott is gyűjtök, ahol nem szórtam. 27 El kellett volna tehát helyezned az én pénzemet a pénzváltóknál; és én, amikor megjövök, nyereséggel kaptam volna vissza a magamét. 28 Vegyétek el azért tőle a talentumot, és adjátok annak, akinek tíz talentuma van! 29 **Mert mindenkinek, akinek van, adatik, és megszaporíttatik; akinek pedig nincsen, attól az is elvétetik, amije van.** 30 És a

haszontalan szolgát vessétek a külső sötétségre! Ott lesz sírás és fogcsikorgatás!"

*7. pédázat: a nemzetek ítéletéről*

31 Mikor pedig eljön az Emberfia az ő dicsőségében, és ővele mind a szent angyalok, akkor elfoglalja majd az ő dicsőségének trónusát, 32 és színe elé odagyűjtik majd valamennyi nemzetet, és elválasztja őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. 33 És a juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja.

34 Akkor ezt mondja a király a jobb keze felől állóknak: „Gyertek, Atyámnak áldottjai, örököljétek az országot, amely számotokra készíttetett a világ megalapítása óta. 35 Mert éheztem, és ennem adtatok; szomjaztam, és innom adtatok; jövevény voltam, és befogadtatok engem; 36 mezítelen voltam, és felruháztatok; beteg voltam, és meglátogattatok; fogoly voltam, és eljöttetek hozzám." 37 Akkor így felelnek majd neki az igazak: „Uram, mikor láttuk, hogy éheztél, és tápláltunk volna? vagy szomjaztál, és innod adtunk volna? 38 És mikor láttuk, hogy jövevény voltál, és befogadtunk volna? vagy mezítelen voltál, és felruháztunk volna? 39 Mikor láttuk, hogy beteg vagy fogoly voltál, és hozzád mentünk volna?" 40 És felelve a király, azt mondja majd nekik: „Bizony mondom nektek, amennyiben megtettétek eggyel az én legkisebb testvéreim közül, énvelem tettétek meg!"

41 Akkor szól majd az ő bal keze felől állókhoz is: „Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, amely az Ördögnek /Rágalmazónak és az ő angyalainak készíttetett! 42 Mert éheztem, és nem adtatok ennem; szomjaztam, és nem adtatok innom; 43 jövevény voltam, és nem fogadtatok be engem; mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel engem; beteg és fogoly voltam, és nem látogattatok meg engem." 44 Akkor ezek is így felelnek majd neki: „Uram, mikor láttuk, hogy éheztél, vagy szomjaztál, vagy hogy jövevény, vagy mezítelen, vagy beteg, vagy fogoly voltál, és nem szolgáltunk volna neked?" 45 Akkor felel majd nekik, ezt mondva: „Bizony mondom nektek, amennyiben nem tettétek meg eggyel eme legkisebbek közül, énvelem sem tettétek meg!"

46 És ezek elmennek majd az örök büntetésre; az igazak pedig az örök életre.

*A Szanhedrin elhatározza Jézus kivégzését (Mt 26:1-5)*

Mt 26. És amikor mindezeket a beszédeket befejezte Jézus, mondta az ő tanítványainak:
– 2 Tudjátok, hogy két nap múlva a pészach ünnepe lesz, és az Emberfia elárultatik, hogy megfeszítsék.
3 Akkor egybegyűltek a főpapok, az írástudók és a nép vénei a főpap házába, akit Kajafásnak hívtak, 4 és tanácsot tartottak, hogy Jézust csellel megfogják és megöljék. 5 De azt mondták:
– Ne az ünnepen: hogy zendülés ne legyen a nép között!

*Jézus testének megkenése Betániában (Mt 26:6-13)*

6 És amikor Jézus Betániában, a leprás Simon házánál volt, 7 ment őhozzá egy asszony, akinél egy drága illatos olajjal teli alabástrom szelencéje volt, és azt az ő fejére töltötte, amint az asztalnál ült. 8 Látva pedig ezt az ő tanítványai, bosszankodtak, mondva:
– Mire való ez a tékozlás? 9 Mert eladhatták volna ezt a kenetet nagy áron, és adhatták volna a szegényeknek.
10 Mikor pedig ezt eszébe vette Jézus, mondta nekik:
– Miért bántjátok ezt az asszonyt? Hiszen jó dolgot tett énvelem. 11 Mert szegények mindenkor lesznek veletek, de én nem leszek mindenkor veletek. 12 Mert amikor ő ezt a kenetet testemre töltötte, az én temetésemre nézve tette azt. 13 Bizony mondom nektek: Az egész világon bárhol hirdessék is az evangéliumot, amit ez énvelem cselekedett, az is hirdettetik majd az ő emlékezetére.

*Júdás megegyezik a főpapokkal (Mt 26:14-16)*

14 Akkor a tizenkettő közül egy, akit kerijjóti Júdásnak hívtak, a főpapokhoz menve, 15 mondta:
– Mit adnátok nekem, ha én kezetekbe adom őt?
Azok pedig harminc ezüstpénzt számoltak le neki. 16 És ettől fogva kereste az alkalmat, hogy elárulja őt.

*Az utolsó pészachi vacsora előkészítése (26:17-19)*

17 A kovásztalan kenyerek ünnepének első napján pedig Jézushoz mentek a tanítványok, ezt kérdezve:
– Hol akarod, hogy elkészítsük neked a páska-bárányt?
18 Ő pedig mondta:
– Menjetek el a városba ama bizonyos emberhez, és ezt mondjátok neki: „A Mester üzeni: Az én időm közel van; nálad tartom meg a pészachot tanítványaimmal.”
19 És úgy cselekedtek a tanítványok, amint Jézus parancsolta nekik; és elkészítették a páska-bárányt.

*Az utolsó pészachi vacsora (Mt 26:20-29)*

20 Amikor pedig beesteledett, letelepedett a tizenkettővel, 21 és amikor ettek, mondta:
– Bizony mondom nektek, egy közületek elárul engem.
22 És felettébb megszomorodva, kezdték mindannyian mondani neki:
– Én vagyok-e az, Uram?
23 Ő pedig felelve, mondta:
– Aki velem együtt mártja kezét a tálba, az árul el engem. 24 Az Emberfia jóllehet elmegy, amint meg van írva felőle, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja; jobb lett volna annak az embernek, ha meg sem született volna.
25 Megszólalt Júdás is, aki elárulta őt, és azt kérdezte:
– Én vagyok-e az, Mester?
– Te mondtad – felelte neki.

26 Miközben pedig ettek, vette Jézus a kenyeret és hálát adva, megtörte és adta a tanítványoknak, és mondta:
– **Vegyétek, egyétek; ez az én testem!**
27 És vette a poharat és hálát adva, adta azoknak, ezt mondva:
– **Igyatok ebből mindnyájan;** 28 **mert ez az én vérem, az új szövetség vére, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára.** 29 Mondom pedig nektek: Mostantól fogva nem iszom a szőlőtőkének ebből a terméséből mind ama napig, amikor újra iszom azt veletek az én Atyámnak országában.

*Kivonulás az Olajfák-hegyére (Mt 26:30-35)*

30 És dicséretet énekelve, kimentek az Olajfák-hegyére. 31 Akkor mondta nekik Jézus:
– Mindnyájan ezen az éjszakán megbotránkoztok rajtam. Mert meg van

írva: *„Megverem a pásztort, és elszélednek a nyáj juhai.”* (Zak 13:7) 32 De föltámadásom után előttetek megyek majd Galileába.
33 Péter pedig felelve, mondta neki:
– Ha mindnyájan megbotránkoznak is rajtad, én soha meg nem botránkozom!
34 Mondta neki Jézus:
– Bizony mondom neked, ezen az éjszakán, mielőtt megszólal a kakas, háromszor megtagadsz engem!
35 Mondta neki Péter:
– Ha meg is kell veled halnom, akkor sem tagadlak meg téged!
Hasonlóképpen szóltak a többi tanítványok is.

*Jézus virrasztása a Get-Semanéban (Mt 26:36-46)*

36 Akkor elment Jézus velük egy helyre, amelyet Get-Semanénak hívtak, és mondta a tanítványoknak:
– Üljetek le itt, amíg elmegyek, és amott imádkozom!
37 És maga mellé vette Pétert és Zebedeus két fiát, és kezdett bánkódni és gyötrődni. 38 Ekkor mondta nekik:
– Felette igen szomorú az én lelkem mind halálig! Maradjatok itt és virrasszatok velem!
39 És egy kissé előre menve, arcra borult, így könyörögve:
– Atyám! Ha lehetséges, távozzon el tőlem e pohár; mindazáltal ne úgy legyen ahogy én akarom, hanem ahogyan Te!
40 Akkor a tanítványokhoz ment, és alva találta őket, és mondta Péternek:
– Ennyire nem bírtatok virrasztani velem egy óráig sem!? 41 Virrasszatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek; mert jóllehet a szellem ugyan harcra kész, de a test erőtlen!
42 Ismét elment másodszor is, és könyörgött:
– Atyám! Ha el nem távozhat tőlem e pohár, hogy ki ne igyam, akkor legyen meg a Te akaratod!
43 És amikor visszatért, ismét alva találta őket; mert megnehezedtek az ő szemeik. 44 És otthagyva őket, ismét elment és imádkozott harmadszor, ugyanazokkal a szavakkal. 45 Akkor visszatért a tanítványaihoz, és mondta nekik:
– Aludjatok immár és nyugodjatok! Íme, eljött az óra, és az Emberfia a bűnösök kezébe adatik. 46 Keljetek fel,

induljunk! Íme, megérkezett, aki engem elárul!

*Jézus letartóztatása (Mt 26:47-56)*

47 És még mikor beszélt, íme, Júdás, egy a tizenkettő közül, eljött és vele együtt nagy sokaság kardokkal és botokkal, akiket a főpapok és a nép vénei küldtek. 48 Aki pedig őt elárulta, jelt adott nekik, ezt mondva: „Akit én majd megcsókolok, ő az, őt fogjátok el!” 49 És mindjárt Jézushoz lépve, mondta:
– Üdvöz légy Mester! – és megcsókolta őt.
50 Jézus pedig mondta neki:
– Barátom, miért jöttél?
Akkor hozzámenve, kezeiket Jézusra vetették és elfogták őt. 51 És íme, egyik azok közül, akik a Jézussal voltak, kinyújtva kezét, szablyáját kirántotta, és a főpap szolgáját megcsapva, levágta annak egyik fülét. 52 Akkor mondta neki Jézus:
– Tedd helyére szablyádat; mert akik fegyvert fognak, fegyverrel kell veszniük! 53 Avagy azt gondolod-e, hogy nem kérhetném most az én Atyámat, hogy adjon ide mellém tizenkét légiónyi angyalnál is többet? 54 De akkor mi módon teljesednének be az Írások, hogy így kell történnie?
55 Ugyanekkor mondta Jézus a sokaságnak:
– Mint valami latorra, úgy jöttetek kardokkal és husángokkal, hogy elfogjatok engem! Naponként nálatok ültem, tanítva a Templomban, és nem fogtatok el engem.
56 Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjenek a próféták írásai. Ekkor elhagyták őt a tanítványok mind, és elfutottak.

*Jézus első tárgyalása a főpap házában (Mt 26:57-68)*

57 Amazok pedig megfogva Jézust, vitték Kajafáshoz, a főpaphoz, ahol az írástudók és a vének egybegyűltek. 58 Péter pedig követte őt távolról egész a főpap pitvaráig; és bemenve, ott ült a szolgákkal, hogy lássa a végét. 59 A főpapok pedig és a vének és az egész Szanhedrin hamis tanúbizonyságot kerestek Jézus ellen, hogy megölhessék őt; 60 de nem találtak. És noha sok hamis tanú jött elő, még sem találtak. Utoljára pedig előjött két hamis tanú, 61 ezt mondva:

– Ez azt mondta: „Lerombolhatom az Isten Templomát, és három nap alatt felépíthetem azt.”
62 És fölkelve a főpap, mondta neki:
– Semmit sem felelsz erre, amiket ezek ellened vallanak?
63 Jézus pedig hallgatott. És felelve a főpap, mondta neki:
– Az élő Istenre kényszerítelek téged, hogy mondd meg nekünk, te vagy-e a Krisztus, az Isten Fia?
64 Mondta neki Jézus:
– Te mondtad ki. Sőt mondom nektek: Mostantól fogva meglátjátok az Emberfiát a Hatalmas jobbján ülni, és eljönni az ég felhőin.
65 Ekkor a főpap megszaggatta a maga ruháit, és mondta:
– Káromlást szólt! Mi szükségünk van még bizonyságokra? Íme, most hallottátok az ő káromlását. 66 Mit gondoltok?
Azok pedig felelve mondták:
– Méltó a halálra!
67 Akkor szemébe köpdöstek és arcul csapdosták őt, némelyek pedig botokkal verték, 68 ezt mondva:
– Prófétáld meg nekünk Krisztus, kicsoda az, aki üt téged?

*Péter háromszor megtagadja Jézust (Mt 26:69-75)*

69 Péter pedig kinn ült az udvaron, és hozzá menve egy szolgálóleány, mondta:
– Te is a Galileabeli Jézussal voltál!
70 Ő pedig mindenkinek hallatára letagadta, ezt mondva:
– Nem tudom, miről beszélsz!
71 Mikor pedig kiment a tornácra meglátta őt egy másik szolgálólány, és mondta az ott levőknek:
– Ez is a názáreti Jézussal volt!
72 És ismét megtagadta esküvéssel:
– Nem is ismerem ezt az embert!
73 Kevés idő múlva pedig az ott álldogálók mentek hozzá, és mondták Péternek:
– Bizony te is közülük való vagy; hiszen a te tájszólásod is elárul téged!
74 Ekkor átkozódni és esküdözni kezdett, hogy:
– Nem ismerem ezt az embert!
És a kakas azonnal megszólalt. 75 És megemlékezett Péter Jézus beszédéről, hogy ezt mondta neki: „Mielőtt a kakas szólna, háromszor megtagadsz engem.” És kimenve onnan, keservesen sírt.

*Jézus második, hivatalos tárgyalása a Szanhedrinben (Mt 27:1-2)*

Mt 27. Mikor pedig reggel lett, tanácsot tartottak mind a főpapok és a nép vénei Jézus ellen, hogy őt megöljék. 2 És megkötözve őt, elvitték, és átadták Poncius Pilátusnak, a helytartónak.

*Júdás halála (Mt 27:3-10)*

3 Akkor látva Júdás, aki őt elárulta, hogy elítélték őt, megbánta a dolgot, és visszavitte a harminc ezüstpénzt a főpapoknak és a véneknek, 4 ezt mondva:
– Vétkeztem, hogy elárultam az ártatlan vért!
Azok pedig mondták:
– Mi közünk hozzá? A te dolgod!
5 Ő pedig eldobva az ezüstpénzeket a Templomban, eltávozott; és elmenve felakasztotta magát. 6 A főpapok pedig felszedve az ezüstpénzeket, mondták:
– Nem szabad ezeket a Templom kincsei közé tennünk, mert vérnek ára.
7 Tanácsot ülve pedig, megvásárolták azon a fazekasnak mezejét idegenek számára való temetőnek. 8 Ezért hívják ezt a mezőt Vérmezőnek mind a mai napig. 9 Ekkor teljesedett be a Jeremiás próféta mondása, aki így szólt: *„És vették a harminc ezüstpénzt, a megbecsültnek árát, akit Izrael fiai enynyire becsültek, 10 és adták azt a fazekas mezejéért, amint az Úr rendelte nekem.”* (Zak 11:12-13)

*Jézus kihallgatása Pilátus előtt (Mt 27:11-26)*

11 Jézus pedig ott állt a helytartó előtt; és kérdezte őt a helytartó:
– Te vagy-e a zsidók királya?
Jézus pedig mondta neki:
– Te mondod.
12 És mikor vádolták őt a főpapok és a vének, semmit sem felelt. 13 Akkor mondta neki Pilátus:
– Nem hallod-e, mily sok bizonyságot tesznek ellened?
14 De nem felelt neki egyetlen szóval sem, úgyhogy a helytartó igen elcsodálkozott.
15 Ünnepenként pedig egy foglyot szokott szabadon bocsátani a helytartó a sokaság kedvéért, akit akartak. 16 Volt pedig akkor egy nevezetes foglyuk, akit Barabbásnak hívtak. 17 Mi-

kor azért egybegyülekeztek, mondta nekik Pilátus:
– Melyiket akarjátok, hogy elbocsássam nektek: Barabbást, vagy Jézust, akit Krisztusnak hívnak?
18 Mert jól tudta, hogy irigységből adták a kezébe. 19 Amint pedig ő az ítélőszékben ült, küldött hozzá a felesége, ezt üzenve:
– Ne avatkozzál amaz igaz ember dolgába; mert sokat szenvedtem ma álmomban miatta.
20 A főpapok és vének pedig rávették a népet, hogy Barabbást kérjék ki, Jézust pedig veszítsék el. 21 Felelve pedig a helytartó, mondta nekik:
– A kettő közül melyiket akarjátok, hogy elbocsássam nektek?
Azok pedig mondták:
– Barabbást!
22 Mondta nekik Pilátus:
– Mit cselekedjem hát Jézussal, akit Krisztusnak hívnak?
Mindnyájan mondták:
– Feszítsék keresztre!
23 A helytartó pedig mondta:
– Mert mi rosszat cselekedett?
Azok pedig még inkább kiáltoztak:
– Keresztre vele!
24 Pilátus pedig látva, hogy semmi sem használ, hanem még nagyobb zavargás támad, vizet hozatott és megmosta kezeit a sokaság előtt, ezt mondva:
– Ártatlan vagyok ennek az igaz embernek vérétől; a ti felelősségetek!
25 És felelve az egész nép, mondta:
– Szálljon az ő vére miránk és a mi gyermekeinkre!
26 Akkor elbocsátotta nekik Barabbást; Jézust pedig megostoroztatva, kezükbe adta, hogy megfeszítsék.

*Jézust kigúnyolják a római katonák (Mt 27:27-32)*

27 Akkor a helytartó vitézei elvitték Jézust az őrházba, és oda gyűjtötték hozzá az egész csapatot. 28 És levetkőztetve őt, skarlátvörös palástot adtak rá. 29 És tövisből font koronát tettek a fejére, és nádszálat a jobb kezébe; és térdet hajtva előtte, csúfolták őt, ezt mondva:
– Üdvöz légy zsidók királya!
30 És mikor megköpdösték őt, elvették a nádszálat, és a fejéhez verdesték. 31 És miután megcsúfolták, levették róla a palástot és a maga ruháiba öltöztették; és elvitték, hogy megfeszítsék őt.

32 Kifelé menve pedig találkoztak egy
cirénei emberrel, akit Simonnak hív-
tak; ezt kényszerítették, hogy vigye az
ő keresztfáját.

*Jézus keresztre feszítése és halála (Mt 27:33-56)*

33 És mikor eljutottak arra a helyre,
amelyet Golgothának, azaz koponya
helyének neveznek, 34 mirhával kevert
borecetet adtak neki inni; és megízlel-
ve, nem akart inni.
35 Miután pedig megfeszítették őt,
elosztották az ő ruháit, sorsot vetve
rájuk; hogy beteljen a próféta mondá-
sa: „*Megosztoztak a ruháimon, és a
köntösömre sorsot vetettek.*” (Zsolt
22:19)
36 És leülve, ott őrizték őt. 37 És
feje fölé fölírták az ő elítélésének okát:
„Ez Jézus, a zsidók királya”.
38 Ekkor két bűnözőt is keresztre fe-
szítettek vele együtt, egyiket jobb, a
másikat bal kéz felől. 39 Az arra me-
nők pedig szidalmazták őt, fejüket cső-
válva, 40 ezt mondva:
– Te, ki lerontod a Templomot és har-
madnapra fölépíted, szabadítsd meg
magadat! Ha Isten Fia vagy, szállj le a
keresztről!
41 Hasonlóképpen a főpapok is csúfo-
lódva az írástudókkal és a vénekkel
együtt, ezt mondták:
– 42 Másokat megszabadított, magát
nem tudja megszabadítani! Ha ő az
Izrael királya, szálljon le most a ke-
resztről, és majd hiszünk benne! 43
Istenben bízott; szabadítsa meg most
őt, ha akarja; mert azt mondta: „Isten
Fia vagyok!”
44 A vele együtt megfeszített gonosz-
tevők is ugyanígy szidalmazták őt.
45 Hat órától *(12 h)* kezdve pedig
sötétség lett mind az egész földön, ki-
lenc óráig *(15 h)*. 46 Kilenc óra körül
pedig nagy fennszóval kiáltott fel Jé-
zus:
– ELI, ELI! LAMA SABAKTÁNI? azaz: Én
Istenem, én Istenem! Miért hagytál el
engemet?
47 Némelyek pedig az ott állók közül,
amint ezt hallották, mondták:
– Illést hívja ez.
48 És egy közülük azonnal odafutva,
egy szivacsot vett, és megtöltve bor-
ecettel és egy nádszálra tűzve, inni
adott neki. 49 A többiek pedig ezt
mondták:
– Hagyjad, hadd lássuk eljön-e Illés,
hogy megszabadítsa őt?

50 Jézus pedig ismét nagy fennszóval kiáltva, kibocsátotta szellemét.
51 És íme, a Templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt; és a föld megindult, és a kősziklák megrepedeztek; 52 és a sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek teste föltámadt. 53 És kijőve a sírokból, Jézus föltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek.
54 A százados pedig, és akik vele őrizték Jézust, látva a földindulást és amik történtek, igen megrémültek, ezt mondva:
– Bizony, Isten Fia volt ez!
55 Sok asszony volt pedig ott, akik távolról szemlélődtek, akik Galileából követték Jézust, szolgálva neki. 56 Ezek közt volt a magdalai Mária, és Mária a Jakab és József anyja, valamint a Zebedeus fiainak anyja.

*Jézus temetése (Mt 27:57-61)*

57 Mikor pedig beesteledett, eljött egy gazdag ember Arimathiából, név szerint József, aki maga is tanítványa volt Jézusnak; 58 ez Pilátushoz menve, elkérte Jézus testét. Akkor parancsolt Pilátus, hogy adják át a testet. 59 És magához véve József a testet, begöngyölte azt tiszta gyolcsba, 60 és elhelyezte azt a maga új sírjába, amelyet a sziklába vágatott: és a sír szájára egy nagy követ hengerítve, elment. 61 Ott volt pedig a magdalai Mária és a másik Mária, akik a sír átellenében ültek.

*A főpapok őrséget rendelnek a sírhoz (Mt 27:62-66)*

62 Másnap pedig, az előkészület utáni napon, egybegyűltek a főpapok és a farizeusok Pilátushoz, 63 ezt mondva:
– Uram, emlékszünk, hogy az a hitető még életében azt mondta: „Harmadnapra föltámadok.” 64 Parancsold meg azért, hogy őrizzék a sírt harmadnapig, nehogy az ő tanítványai odamenve éjjel, ellopják őt és azt mondják a népnek: „Feltámadt a halálból!”; és így ez az utóbbi hitetés rosszabb legyen az előbbinél.
65 Pilátus pedig mondta nekik:
– Van őrségetek; menjetek, őriztessétek, amint tudjátok!
66 Ők pedig elmenve, a sírt őrizet alá helyezték, lepecsételve a követ, az őrséggel.

*Jézus feltámadásának első tanúi (Mt 28:1-10)*

Mt 28. A szombat elmúltával pedig, a hét első napjára virradóan, kiment magdalai Mária és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt.
2 És íme, nagy földindulás támadt; mert az Úr angyala leszállva a mennyből, és oda menve, elhengerítette a követ a sír szájáról, és ráült arra. 3 A tekintete pedig olyan volt, mint a villámlás, és a ruhája fehér, mint a hó. 4 Az őrzők pedig tőle való félelemtől megrettentek, és olyanokká lettek, mint a holtak.
5 Az angyal pedig megszólalva, mondta az asszonyoknak:
– Ti ne féljetek; mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. 6 Nincs itt, mert feltámadt, amint megmondta! Gyertek, nézzétek meg a helyet, ahol feküdt az Úr! 7 És menjetek gyorsan, és mondjátok meg az ő tanítványainak, hogy feltámadt a halálból; és íme, előttetek megy Galileába; ott meglátjátok őt! Íme, megmondtam nektek!
8 És gyorsan eltávozva a sírtól félelemmel és nagy örömmel, futottak, hogy megmondják az ő tanítványainak. 9 Mikor pedig mentek, hogy megmondják az ő tanítványainak, íme, szembe jött ővelük Jézus, ezt mondva:
– Legyetek üdvözölve!
Azok pedig hozzá járulva, megragadták az ő lábait, és leborultak előtte. 10 Akkor mondta nekik Jézus:
– Ne féljetek; menjetek el, mondjátok meg az én testvéreimnek, hogy menjenek Galileába, és ott meglátnak engem!

*Az őrök lefizetése (Mt 28:11-15)*

11 Mialatt pedig ők mentek, íme, az őrségből némelyek bemenve a városba, és megjelentettek a főpapoknak mindent, ami történt. 12 És egybegyülekezve a vénekkel együtt, és tanácsot tartva, sok pénzt adtak a vitézeknek, 13 ezt mondva:
– Mondjátok azt, hogy: „Az ő tanítványai odajöttek éjjel, és ellopták őt, amikor mi aludtunk.” 14 És ha ez a helytartó fülébe jut, mi majd meggyőzzük őt, és kimentünk titeket a bajból.
15 Azok pedig fölvéve a pénzt, úgy tettek, ahogy tanították őket. És elterjedt ez a hír a zsidók között mind e mai napig.

*Jézus megjelenik Galileában a tanítványoknak (Mt 28:16-20)*

16 A tizenegy tanítvány pedig elment Galileába, a hegyre, ahova Jézus rendelte őket. 17 És mikor meglátták őt, leborultak előtte; némelyek pedig kételkedtek. 18 És hozzájuk fordulva Jézus, így szólt nekik:
– **Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön! 19 Menjetek azért, tegyetek tanítványokká minden nemzetet, alámerítve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemnek nevében, 20 tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek! És íme, én veletek vagyok minden nap a világkorszak végéig. Ámen!**

# Márk evangéliuma

*Keresztelő János fellépése (Mk 1:1-8)*

**Mk 1.** Jézus Krisztus, Isten Fia evangéliumának kezdete, 2 amint meg van írva a prófétáknál: „*Íme, én elküldöm az én követemet a te színed előtt, aki előkészíti a te útadat előtted...*” (Mal 1:3); 3 „*Kiáltónak szava a sivatagban: Készítsétek elő az Úr útját, egyengessétek meg az ő ösvényeit!*” (Ézs 40:3):
4 Előállt keresztelő János a sivatagban, hirdetve a megtérésre szóló alámerítkezést a bűnök bocsánatára. 5 És kiment hozzá Júdeának egész tartománya és a Jeruzsálembeliek is, és alámerítkeztek mindnyájan általa a Jordán vizében, bűneikről vallást téve. 6 János pedig teveszőrruhát és dereka körül bőrövet viselt, és sáskát és erdei mézet evett. 7 És ezt hirdette:
– Utánam jön, aki erősebb nálam, akinek nem vagyok méltó, hogy lehajolva, saruja szíját megoldjam. 8 Én vízben merítelek alá titeket, de ő Szent Szellemben fog alámeríteni titeket.

*Jézus alámerítkezése vízben és Szent Szellemben (Mk 1:9-11)*

9 És történt azokban a napokban, eljött Jézus a galileai Názáretből, és alámerítkezett János által a Jordánban. 10 És azonnal feljőve a vízből, látta az egeket megnyílni, és a Szellemet mint

egy galambot őrá leszállni; 11 és szózat hallatszott az égből:
– **Te vagy az én szeretett fiam, akiben gyönyörködöm!**

*Jézus megkísértése (Mk 1:12-13)*

12 És a Szellem azonnal elragadta őt a sivatagba. 13 És ott volt a sivatagban negyven napig, közben a Sátán megkísértette, és a vad állatokkal volt együtt; és angyalok szolgáltak neki.

*Jézus galileai szolgálatának kezdete (Mk 1:14-15)*

14 Miután pedig János börtönbe vettetett, elment Jézus Galileába, hirdetve az Isten országának evangéliumát, 15 és ezt mondva:
– **Letelt az idő, és elközelített az Isten országa. Térjetek meg, és higgyetek az evangéliumban!**

*Az első tanítványok elhívása (Mk 1:16-20)*

16 Amikor pedig Galilea tengere mellett járt, látta Simont és Andrást, annak testvérét, amint a tengerbe hálót vettettek; mert halászok voltak. 17 És mondta nekik Jézus:
– Kövessetek engem, és én emberhalászokká teszlek titeket!
18 És azonnal elhagyva a hálóikat, követték őt.

19 És onnan egy kevéssé tovább menve, látta Jakabot, a Zebedeus fiát és annak testvérét, Jánost, amint a hajóban azok is a hálókat kötözgették. 20 És azonnal hívta őket. És ők atyjukat, Zebedeust a napszámosokkal a hajóban hagyva, utána mentek.

*Egy démonizált megszabadítása Ka-pernaumban (Mk 1:21-28)*

21 És bementek Kapernaumba; és mindjárt szombaton bemenve a zsinagógába, tanított. 22 És meglepődtek az ő tanításán; mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók. 23 Volt pedig az ő zsinagógájukban egy tisztátalan szellemben levő ember, aki így kiáltozott:
– 24 **Ah! Mi közünk hozzád, Názáreti Jézus? Azért jöttél, hogy elveszíts minket? Tudom, hogy ki vagy te: az Isten Szentje!**
25 És ráparancsolt Jézus, ezt mondva:
– **Némulj meg, és menj ki belőle!**
26 És a tisztátalan szellem megránatta őt, és hangosan kiáltva, kiment belőle.
27 És mindnyájan annyira megdöbben-

tek, hogy egymás között ezt kérdezgették:
– Mi ez? Micsoda új tudomány ez, hogy hatalommal parancsol a tisztátalan szellemeknek is, és engedelmeskednek neki?
28 És azonnal elterjedt az ő híre Galilea egész környékén.

*Péter anyósának meggyógyítása (Mk 1:29-31)*

29 És a zsinagógából azonnal kimenve, Simon és András házához mentek Jakabbal és Jánossal együtt. 30 Simon anyósa pedig lázasan feküdt, és azonnal szóltak neki felőle. 31 És ő odamenve, kezét fogva fölsegítette őt, és azonnal elhagyta őt a láz, és szolgált nekik.

*Gyógyítások Péter házánál (Mk 1:32-34)*

32 Estefelé pedig, amikor leszállt a nap, mind őhozzá vitték a betegeseket és az démonizáltakat; 33 és az egész város oda gyűlt az ajtó elé. 34 És meggyógyított sokakat, akik különféle betegségekben sínylődtek; és sok démont kiűzött, és nem hagyta szólni a démonokat, mivelhogy azok (fel)ismerték őt.

*Jézus hajnali imája (Mk 1:35-39)*

35 Kora reggel pedig, még szürkületkor, fölkelve, kiment, és elment egy puszta helyre és ott imádkozott. 36 Simon pedig és a vele lévők utána siettek; 37 és amikor megtalálták őt, mondták neki:
– Mindenki téged keres.
38 És ő mondta nekik:
– Menjünk a közeli városokba, hogy ott is hirdessem az igét, mert azért jöttem!
39 És hirdette az igét azoknak zsinagógáiban, egész Galileában, és démonokat űzött.

*Egy leprás meggyógyítása (Mk 1:40-45)*

40 És jött hozzá egy leprás, könyörögve és leborulva előtte, mondva neki:
– Ha akarod, te képes vagy megtisztítani engem!
41 Jézus pedig könyörületességre indulva, kezét kinyújtva megérintette őt, és mondta neki:
– Akarom, tisztulj meg!
42 És amint ezt mondta, azonnal eltávozott tőle a lepra és megtisztult. 43

És erősen megfenyegetve, azonnal elküldte őt, 44 és mondta neki:
– Meglásd, hogy senkinek semmit ne szólj; hanem eredj el, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel a te tisztulásodért, amit Mózes parancsolt, bizonyságul nekik!
45 Az pedig kimenve, annál jobban kezdte hirdetni és híresztelni a történteket, annyira, hogy nyilvánosan immár be sem mehetett Jézus a városba, hanem kinn puszta helyeken volt, és tódultak hozzá mindenfelől.

*Egy béna meggyógyítása és bűnbocsánata (Mk 2:1-13)*

**Mk 2.** Napok múlva pedig ismét bement Kapernaumba, és meghallották, hogy otthon van. 2 És azonnal sokan összegyülekeztek, annyira, hogy még az ajtó elé sem fértek; és hirdette nekik az Igét. 3 És jöttek hozzá egy bénát hozva, akit négyen emeltek. 4 És mivel a sokaság miatt nem tudták őt megközelíteni, megbontották annak a háznak fedelét, ahol ő volt, és rést törve, leeresztették a hordágyat, amelyben a béna feküdt. 5 Jézus pedig azoknak hitét látva, mondta a bénának:
– Fiam, megbocsáttattak a te bűneid!
6 Voltak pedig ott némely írástudók, akik ott ültek, szívükben így okoskodva:
– 7 Milyen dolog, hogy ez ily istenkáromlást szól? Ki bocsáthatja meg a bűnöket, hacsak nem egyedül az Isten?
8 És Jézus azonnal felismerte a szellemével, hogy azok magukban így okoskodnak, és mondta nekik:
– Miért gondoljátok ezeket a ti szívetekben? 9 Mi könnyebb, azt mondanom a bénának: „Megbocsáttattak neked a te bűneid”, vagy ezt mondanom: „Kelj fel, vedd fel a te hordágyadat, és járkálj”? 10 Hogy pedig megtudjátok, hogy az Emberfiának van hatalma e földön a bűnöket megbocsátani, – mondta a bénának: – 11 Mondom neked, kelj föl, vedd fel a te hordágyadat, és eredj haza!
12 Az pedig azonnal fölkelt és felvéve a hordágyát, kiment mindenki szeme láttára; úgy hogy mindenki magán kívül volt a döbbenettől, és dicsőítették az Istent, ezt mondva:

– Soha sem láttunk ilyet!
13 És ismét kiment a tenger mellé; és az egész sokaság őhozzá ment, és ő tanította őket.

*Lévi Máté elhívása (Mk 2:14)*
14 És amikor továbbment, meglátta Lévit, az Alfeus fiát, aki a vámszedő helyen ült, és mondta neki:
– Kövess engem!
És felkelve, követte őt.

*Tanítások Lévi Máté házában (Mk 2:15-22)*
15 És történt, amikor ő ennek házában asztalhoz ült, a vámszedők és bűnösök is sokan odaültek Jézussal és az ő tanítványaival; mert sokan voltak, és követték őt. 16 És amikor látták az írástudók és a farizeusok, hogy együtt eszik a vámszedőkkel és bűnösökkel, mondták az ő tanítványainak:
– Milyen dolog, hogy a vámszedőkkel és a bűnösökkel eszik és iszik?
17 És amikor ezt hallotta Jézus, mondta nekik:
– Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek, **nem azért jöttem, hogy igazakat, hanem hogy a bűnösöket hívjam megtérésre.**
18 János és a farizeusok tanítványai pedig böjtöltek. Odamentek azért és mondták neki:
– Mi az oka, hogy Jánosnak és a farizeusoknak tanítványai böjtölnek, a te tanítványaid pedig nem böjtölnek?
19 Jézus pedig mondta nekik:
– Avagy böjtölhet-e a násznép, amíg velük van a vőlegény? Ameddig a vőlegény velük van, nem böjtölhetnek. 20 De jönnek majd napok, amikor elvétetik tőlük a vőlegény, és akkor böjtölni fognak azokon a napokon. 21 Senki sem varr pedig új posztóból foltot régi ruhára; máskülönben a toldás még kiszakítja a régit, és nagyobb szakadás lesz. 22 És senki sem tölt új bort régi tömlőkbe; különben az új bor a tömlőket szétszakítja, a bor is kiömlik, és a tömlők is tönkremennek; hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni.

*Kalásztépés szombaton (Mk 2:23-28)*
23 És történt, hogy szombaton a vetések közt ment át, és az ő tanítványai mentükben a kalászokat kezdték szaggatni. 24 Ekkor a farizeusok mondták neki:

– Íme, miért művelik azt szombatnapon, amit nem szabad?
25 Ő pedig mondta nekik:
– Soha sem olvastátok, mit művelt Dávid, amikor szükségbe került és megéhezett társaival együtt? 26 Mi módon ment be az Isten Házába Abiátár főpap idejében és ette meg a szent kenyereket, amelyeket nem szabad megenni csak a papoknak; és adott a társainak is? – 27 És mondta nekik: – A szombat lett az emberért, nem az ember a szombatért. 28 Annak okáért az Emberfia a szombatnak is ura.

*Egy sorvadt kezű meggyógyítása szombaton (Mk 3:1-6)*

**Mk 3.** És ismét bement a zsinagógába, és volt ott egy sorvadt kezű ember. 2 És lesték őt, hogy meggyógyítja-e szombaton; hogy vádolhassák őt. 3 Akkor mondta a sorvadt kezű embernek:
– Állj ide középre!
4 Azoknak pedig mondta:
– Szabad-e szombaton jót vagy rosszat tenni? Lelket menteni, vagy kioltani?
De azok hallgattak.
5 Ő pedig elnézve őket haraggal, bánkódva szívük keménysége miatt, mondta az embernek:
– Nyújtsd ki a kezedet!
És kinyújtotta, és meggyógyult a keze és éppé lett, mint a másik.
6 Akkor a farizeusok kimenve, a Heródes-pártiakkal mindjárt tanácsot tartottak ellene, hogy miként veszítsék el őt.

*A tömeg Jézushoz gyűlik (Mk 3:7-12)*

7 Jézus pedig elment tanítványaival a tenger mellé; és nagy sokaság követte őt Galileából és Júdeából, 8 és Jeruzsálemből és Idumeából és a Jordánon túlról; és Türosz és Szidón környékiek is, amikor hallották, hogy miket tett, nagy sokasággal jöttek őhozzá.
9 És megmondta tanítványainak, hogy egy kis hajót tartsanak neki készen, a sokaság miatt, hogy ne szorongassák őt. 10 Mert sokakat meggyógyított, úgy hogy akiknek valami bajuk volt, rárohantak, hogy megérintsék őt. 11 A tisztátalan szellemek is, amikor meglátták őt, leborultak előtte, és kiáltozva mondták:
– Te vagy az Istennek a Fia!

12 Ő pedig erélyesen rájuk parancsolt, hogy fel ne fedjék kilétét.

*A 12 apostol kiválasztása (Mk 3:13-19)*

13 Azután felment a hegyre, és magához szólította, akiket akart; és hozzá mentek. 14 És kiválasztott tizenkettőt, hogy vele legyenek, és hogy kiküldje őket, hogy hirdessék az igét, 15 és hatalmuk legyen betegeket gyógyítani és démonokat kiűzni: 16 Simont, akinek a Péter nevet adta; 17 és Jakabot a Zebedeus fiát és Jánost, Jakab testvérét, és a Boanérgesz nevet adta nekik, amely azt jelenti: „Mennydörgés fiai”; 18 és Andrást és Filepet, Bertalant és Mátét, Tamást és Jakabot az Alfeus fiát, Taddeust és Simont, a zelótát; 19 valamin a kerijjóti Júdást, aki el is árulta őt.

*Beszéd a Szent Szellem káromlása ellen (Mk 3:20-30)*

20 Azután haza tértek. És ismét egybegyűlt a sokaság, annyira, hogy még evésre sem jutott idejük. 21 Amikor a hozzátartozói ezt meghallották, eljöttek, hogy megfogják őt; mert azt mondták, hogy magán kívül /önkívületben van.
22 Az írástudók pedig, akik Jeruzsálemből jöttek le, azt mondták, hogy:
– Belzebúb szállta meg! – és hogy – A démonok fejedelme által űzi ki az démonokat.
23 Ő pedig magához hívva azokat, példázatokban mondta nekik:
– A Sátán miként tudja a Sátánt kiűzni? 24 És ha egy ország önmagával meghasonlik, nem maradhat fenn az az ország. 25 És ha egy ház önmagával meghasonlik, nem maradhat fenn az a ház. 26 És ha a Sátán önmaga ellen támadt és meghasonlott, nem maradhat meg, hanem vége van. 27 Nem rabolhatja el senki az erősnek /hatalmasnak kincseit, bemenve annak házába, hanem csak ha előbb az erőst /hatalmast megkötözi, és azután rabolja ki annak házát. 28 Bizony mondom nektek, hogy **minden bűn megbocsáttatik az emberek fiainak, még az istenkáromlások is mind, amelyekkel Istent szidalmazzák;** 29 **de aki a Szent Szellem ellen szól káromlást, nem nyer bocsánatot soha, hanem örök kárhozatra méltó /örök büntetést érdemel.**
30 Mivelhogy ezt mondták róla:

– Tisztátalan szellem van benne.

*Jézus igazi családja és rokonai (Mk 3:31-35)*

31 És megérkeztek az ő testvérei és
az ő anyja, és kívül megállva, beküld-
tek hozzá, hivatva őt. 32 Körülötte pe-
dig sokaság ült; és mondták neki:
– Íme, az anyád és a testvéreid ott kinn
keresnek téged.
33 Ő pedig így felelt nekik:
– Ki az én anyám vagy kik az én testvé-
reim?
34 Azután elnézve köröskörül a körü-
lötte ülőkön, mondta:
– Íme, az én anyám és az én testvére-
im! 35 Mert aki az Isten akaratát cse-
lekszi, az az én fivérem és nőtestvérem
és az én anyám.

*Hasonlatok Isten országáról (Mk 4:1-34)*

Mk 4. És ismét tanítani kez-
dett a tenger mellett. És nagy sokaság
gyűlt őhozzá, úgy hogy ő a hajóba
szállva, a tengeren maradt, az egész
sokaság pedig a tenger partján, a szá-
razföldön volt. 2 És sokat tanította
őket példázatokban, és ezt mondta ne-
kik tanításában:
– 3 Halljátok: Íme, a magvető kiment
vetni. 4 És történt vetés közben, hogy
némely mag az út mellé esett, és eljöt-
tek az égi madarak és megették azt. 5
Némely pedig a köves helyre esett,
ahol nem sok földje volt, és hamar ki-
kelt, mivel nem volt mélyen a földben.
6 Amikor pedig fölkelt a nap, megper-
zselődött, és mivelhogy nem volt gyö-
kere, elszáradt. 7 Némely pedig a tövi-
sek közé esett, és felnövekedtek a tövi-
sek és megfojtották azt, és nem hozott
gyümölcsöt. 8 Némely pedig a jó földbe
esett; és hozott növekvő és bőséges
gyümölcsöt, némely harminc annyit,
némely hatvan annyit, némely pedig
száz annyit.
9 És mondta nekik:
– Akinek van füle a hallásra, hallja!
10 Amikor pedig egyedül volt, meg-
kérdezték őt a körülötte lévők a tizen-
kettővel együtt a példázat felől. 11 Ő
pedig mondta nekik:
– Nektek megadatott, hogy az Isten
országának titkát megismerjétek
/megértsétek, ama kívülállóknak pedig
példázatokban adatik minden, 12 hogy
nézve nézzenek, és ne lássanak; és

hallva halljanak, és ne értsenek, hogy soha meg ne térjenek és bűneik meg ne bocsáttassanak.
13 És mondta nekik:
– Nem értitek ezt a példázatot? Akkor mi módon értitek meg majd a többi példázatot? 14 A magvető az igét hinti. 15 Az **útfélen valók** pedig azok, akiknek hintik az Igét, de mihelyst hallják, azonnal eljön a Sátán és elragadja a szívükbe vetett Igét. 16 És hasonlóképpen a **köves helyre hullottak** azok, akik mihelyst hallják az Igét, mindjárt örömmel fogadják, 17 de nem ereszt bennük gyökeret, hanem csak ideigóráig tart ki; azután ha szorongattatás vagy üldöztetés támad az Ige miatt, azonnal megbotránkoznak /elpártolnak. 18 A **tövisek közé hullottak** pedig azok, akik az Igét hallják, 19 de a világi gondok és a gazdagság csalárdsága és egyéb dolgok kívánsága közbejőve, elfojtják az Igét, és az gyümölcstelen /terméketlen marad. 20 A **jó földbe vetettek** pedig azok, akik hallják az Igét és beveszik, és gyümölcsöt teremnek, némely harminc annyit, némely hatvan annyit, némely száz annyit.
21 És mondta nekik *(sokaságnak)*:
– Avagy azért hozzák-e elő a lámpást, hogy véka alá tegyék, vagy az ágy alá? És nem azért-e, hogy a lámpatartóba tegyék? 22 Mert nincs semmi rejtett dolog, ami ki ne derülne; és semmi titokban levő, ami nyilvánvalóvá ne válna! 23 Ha valakinek van füle a hallásra, hallja!
24 És mondta nekik:
– Megjegyezzétek, amit hallotok: Amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek nektek, sőt ráadást adnak nektek, akik halljátok. 25 **Mert akinek van, annak adatik; és akinek nincs, attól az is elvétetik, amije van.**
26 És mondta:
– Úgy van az Isten országa, mint amikor az ember beveti a magot a földbe, 27 aztán lefekszik, meg fölkel, éjjel lesz, aztán nappal; a mag pedig kihajt és felnő, önmaga sem tudja miképpen. 28 Mert magától terem a föld, először szárat, azután kalászt, azután érett búzát a kalászban. 29 Mihelyt pedig a termés megérik, azonnal sarlót ereszt rá, mert az aratás elérkezett.
30 És mondta:
– Mihez hasonlítsuk az Isten országát? Avagy milyen példában példázzuk azt?

31 Olyan, mint a mustármag, amely
mikor a földbe vettetik, minden földi
magnál kisebb, 32 de miután elvetet-
ték, felnő, és minden veteménynél na-
gyobb lesz, és nagy ágakat hajt, úgy
hogy árnyékában fészket rakhatnak az
égi madarak.
33 És sok ilyen példázatban hirdette
nekik az Igét, ameddig csak képesek
voltak megérteni. 34 Példázat nélkül
pedig nem szólt nekik; maguk közt
azonban a tanítványoknak mindent
megmagyarázott.

*A vihar lecsendesítése (Mk 4:34-41)*

35 Azután mondta nekik azon a na-
pon, amint este lett:
– Menjünk át a túlsó partra!
36 Elbocsátva azért a sokaságot, elvit-
ték őt, úgy amint a hajóban volt; de
más hajók is voltak vele. 37 Akkor
nagy szélvihar támadt, a hullámok pe-
dig becsaptak a hajóba, annyira, hogy
már-már megtelt. 38 Ő pedig a hajó
hátsó részében egy fejpárnán aludt. És
fölkeltették őt és mondták neki:
– Mester, nem törődsz vele, hogy elve-
szünk?
39 És felkelve ráparancsolt a szélre, és
rászólt a tengerre:
– Hallgass! Némulj el!
És elállt a szél, és teljes szélcsend lett.
40 És mondta nekik:
– Miért vagytok ilyen gyávák? Hogy-
hogy nincs hitetek?
41 És nagy félelem fogta el őket, és ezt
mondták egymásnak:
– Kicsoda hát ez, hogy mind a szél,
mind a tenger engedelmeskednek neki?

*A gadarai démonizált szabadulása (Mk 5:1-20)*

**Mk 5.** És átmentek a tenger
túlsó partjára, a gadarénusok földjére.
2 És amint a hajóból kiszállt, azonnal
elébe ment egy ember a sírboltokból,
aki tisztátalan szellemben volt, 3 aki-
nek lakása a sírboltokban volt; és már
láncokkal sem bírta őt senki sem leköt-
özni. 4 Mert sokszor megkötözték őt
béklyókkal és láncokkal, de ő a lánco-
kat szétszaggatta, és a béklyókat ösz-
szetörte, és senki sem tudta őt megfé-
kezni. 5 És éjjel és nappal mindig a
hegyeken és a sírboltokban volt, kiál-
tozva és magát kövekkel vagdosva. 6
Amikor pedig Jézust távolról meglátta,

oda futott, és elébe borult, 7 és fennhangon kiáltva mondta:
– Mi közöm nekem hozzád, Jézus, a Magasságos Isten Fia? Az Istenre kényszerítelek, ne kínozz engem!
8 (Mert ezt mondta neki: „Eredj ki, tisztátalan szellem, ez emberből!”) 9 És kérdezte tőle:
– Mi a neved?
És így felelt:
– „Légió” a nevem, mert sokan vagyunk.
10 És igen kérte őt, hogy ne küldje el őket arról a vidékről. 11 Volt pedig ott a hegynél egy nagy disznókonda, amely legelt /turkált. 12 És a démonok így kérlelték őt mindnyájan:
– Küldj minket a disznókba, hogy azokba menjünk be!
13 És Jézus azonnal megengedte nekik. A tisztátalan szellemek pedig kijőve, bementek a disznókba; és a konda a meredekről a tengerbe rohant. Voltak pedig mintegy kétezren; és belefulladtak a tengerbe. 14 Akik pedig őrizték a disznókat, elfutottak, és hírt vittek a városba és a falvakba. És kimentek, hogy lássák, mi történt. 15 És mentek Jézushoz, és látták, hogy az démonizált ember ott ül, fel van öltözködve és eszénél van, az, akiben a légió lakott; és félelem fogta el őket. 16 Akik pedig látták, elbeszélték nekik, hogy mi történt a démonizálttal, és a disznókkal. 17 Ekkor kérlelni kezdték őt, hogy távozzon el az ő határukból.
18 Amikor pedig hajóba beszállt, a volt démonizált kérte őt, hogy vele maradhasson. 19 De Jézus nem engedte meg neki, hanem így szólt hozzá:
– Eredj haza a tieidhez, és jelentsd meg nekik, mily nagy dolgot tett veled az Úr, és hogyan könyörült meg rajtad!
20 El is ment, és kezdte hirdetni a Tízvárosban, mily nagy dolgot tett vele Jézus; és mindnyájan elcsodálkoztak.

*Egy vérfolyásos nő meggyógyítása és egy kislány feltámasztása (Mk 5:21-43)*

21 És amikor ismét átkelt Jézus a hajón a túlsó partra, nagy sokaság gyűlt hozzá; és a tenger mellett volt. 22 És íme, eljött egy zsinagógai elöljáró, név szerint Jairusz, és meglátva őt, lábaihoz esett, 23 és igen kérlelte őt, ezt mondva:
– A kislányom halálán van; gyere, vesd rá kezedet, hogy meggyógyuljon és éljen!

24 El is ment vele, és nagy sokaság követte őt, és összeszorították őt. 25 És egy asszony, aki tizenkét év óta vérfolyásos volt, 26 és sok orvostól sokat szenvedett, és minden vagyonát magára költötte, és semmit sem javult, sőt inkább még rosszabbul lett, 27 amikor Jézus felől hallott, a sokaságban hátulról kerülve, megérintette annak ruháját. 28 Mert ezt mondta: „Ha csak ruháit érintem is, meggyógyulok.” 29 És vérének forrása azonnal kiszáradt és megérezte testében, hogy kigyógyult bajából. 30 Jézus pedig azonnal észrevette magán, hogy isteni erő áradt ki belőle, megfordult a sokaságban, és mondta:
– Kicsoda érintette meg a ruhámat?
31 És mondták neki az ő tanítványai:
– Látod, hogy a sokaság szorít össze téged, és azt kérdezed: „Kicsoda érintett meg engem?”
32 És körülnézett, hogy lássa azt, aki ezt tette. 33 Az asszony pedig tudva, hogy mi történt vele, félve és remegve ment oda és elébe borult, és elmondott neki mindent igazán. 34 Ő pedig mondta neki:
– Leányom, a te hited megszabadított téged. Eredj el békével, és gyógyulj meg a te bajodból!
35 Amikor még beszélt, odajöttek a zsinagóga elöljárójának házától, ezt mondva:
– Leányod meghalt. Miért fárasztanád tovább a Mestert?
36 Jézus pedig, amint hallotta a beszédet, amit mondtak, azonnal mondta a zsinagóga elöljárójának:
– Ne félj, csak higgy!
37 És senkinek sem engedte, hogy vele menjen, csak Péternek és Jakabnak és Jánosnak, Jakab testvérének. 38 És ment a zsinagóga elöljárójának házához, és látta a zűrzavart, a sok siránkozót és jajgatót. 39 És bemenve, mondta nekik:
– Mit zajongtok és sírtok? A gyermek nem halt meg, hanem alszik.
40 És kinevették őt. Ő pedig kiküldve valamennyit, maga mellé vette a gyermek apját és anyját és a vele levőket, és bement oda, ahol a gyermek feküdt. 41 És megfogva a gyermek kezét, mondta neki:
– Talitha, kúmi! – ami megmagyarázva azt teszi: „Leányka, neked mondom, kelj föl!”

42 És a leányka azonnal fölkelt és járkálni kezdett, mert tizenkét esztendős volt. Azok pedig magukon kívül voltak a megdöbbenéstől. 43 Ő pedig szigorúan megparancsolta nekik, hogy ezt senki meg ne tudja. És mondta, hogy adjanak a kislánynak enni.

*A názáretiek hitetlensége (Mk 6:1-6)*

**Mk 6.** És kiment onnét, és ment az ő hazájába, és követték őt a tanítványai. 2 És amint eljött a szombat, tanítani kezdett a zsinagógában; és sokan, akik őt hallották, döbbenten mondták:
– Honnét veszi ez ezeket? És miféle bölcsesség ez, ami neki adatott, hogy ily csodatevő erők nyilvánulnak meg keze nyomán? 3 Avagy nem ez-e az az ácsmester, Máriának a fia, Jakabnak, Józsénak, Júdásnak és Simonnak pedig testvére? És nincsenek-e itt közöttünk az ő húgai is?
És megbotránkoztak őbenne. 4 Jézus pedig mondta nekik:
– Csak a maga hazájában, és rokonai között és a maga házában nincs becsülete a prófétának.
5 Nem is tehetett ott semmi csodát, csak néhány beteget gyógyított meg, rájuk vetve kezeit. 6 És csodálkozott azok hitetlenségén. Aztán körbejárta a falvakat, tanítva.

*A 12 apostol kiküldése (Mk 6:7-13)*

7 Majd magához hívta a tizenkettőt, és elkezdte őket kiküldeni kettesével, és adott nekik hatalmat a tisztátalan szellemek fölött. 8 És megparancsolta nekik, hogy az útra semmit ne vigyenek egy boton kívül; se táskát, se kenyeret, se pénzt az övükben; 9 hanem kössenek sarut, de két ruhát ne öltsenek magukra. 10 És mondta nekik:
– Ahol valamely házba bementek, ott maradjatok mindaddig, amíg tovább nem mentek onnét! 11 Akik pedig nem fogadnak be titeket, sem rátok nem hallgatnak, onnét kimenve, verjétek le még a port is a lábaitokról, bizonyságul ellenük. Bizony mondom nektek: Szodomának vagy Gomorának tűrhetőbb /elviselhetőbb lesz a sorsa az ítélet napján, mintsem annak a városnak.
12 Kimenve azért, hirdették, hogy térjenek meg. 13 És sok démont kiűz-

tek, és olajjal sok beteget megkentek és meggyógyítottak.

*Keresztelő János halála (Mk 6:14-29)*

14 És meghallotta ezeket Heródes király, mivel ismertté vált az ő neve, és mondta:
– Keresztelő János támadt fel a halálból és azért működnek benne e csodatevő erők.
15 Némelyek azt mondták, hogy Illés ő; mások meg azt mondták, hogy próféta, vagy olyan, mint egy a próféták közül.
16 Heródes pedig ezeket hallva, mondta:
– Akit én lefejeztettem, az a János ez; ő támadt fel a halálból!
17 Ugyanis maga Heródes fogatta el és vettette börtönbe Jánost, Heródiás miatt, Fülöpnek, az ő testvérének felesége miatt, akit tudniillik feleségül vett;
18 mert János megmondta Heródesnek:
– Nem szabad neked a testvéred feleségével élned!
19 Heródiás viszont neheztelt rá, és meg akarta őt öletni; de nem tehette,
20 mert Heródes félt Jánostól, igaz és szent embernek ismerve őt, és védelmébe vette; és amikor hallgatta, sokszor zavarba jött, de mégis szívesen hallgatta őt.
21 De egy alkalmas nap jöttével, amikor Heródes a maga születésnapján főembereinek, magas rangú tisztjeinek és Galilea előkelő embereinek lakomát adott, 22 és ennek a Heródiásnak a lánya bement és táncolt, és megtetszett Heródesnek és a vendégeknek, így szólt a király a lánynak:
– Kérj tőlem, amit akarsz, és megadom neked!
23 És megesküdt neki, hogy:
– Bármit kérsz tőlem, megadom neked, még ha országom felét is.
24 Az pedig kimenve, mondta az ő anyjának:
– Mit kérjek?
Ez pedig mondja:
– A Keresztelő János fejét.
25 És a királyhoz nagy sietve azonnal bemenve, kérte őt ezt mondva:
– Azt akarom, hogy mindjárt add ide nekem Keresztelő János fejét egy tálban!
26 A király pedig noha igen megszomorodott, esküje és a vendégek miatt nem akarta őt elutasítani. 27 És azonnal hóhért küldve a király, megparancsolta, hogy hozzák el annak fejét. 28

Az pedig elmenve, fejét vette annak a börtönben, és előhozta a fejét egy tálban és adta a lánynak; a lány pedig az anyjának adta azt. 29 A tanítványai pedig, amikor ezt meghallották, eljöttek, és elvitték a testét, és sírba helyezték.

*Az első kenyérszaporítás (Mk 6:30-44)*

30 És az apostolok összegyülekeztek Jézushoz, és elbeszéltek neki mindent, azt is, amiket tettek, és azt is, amiket tanítottak. 31 Ő pedig mondta nekik:
– Jöjjetek csupán ti magatok egy magányos helyre, és pihenjetek meg egy kicsit!
Mert olyan sokan jöttek-mentek körülöttük, hogy még evésre sem volt idejük. 32 És elhajóztak egy magányos helyre csak ők maguk. 33 A sokaság azonban meglátta őket, amint mentek, és sokan felismerték őt; és minden városból odasiettek gyalog, és megelőzték őket, és hozzá gyülekeztek. 34 És kimenve Jézus nagy sokaságot látott, és megszánta őket, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok. És kezdte őket sok dologra tanítani. 35 Amikor pedig már későre járt, hozzámenve az ő tanítványai mondták:
– Elhagyatott ez a hely, és immár későre jár: 36 Bocsásd el őket, hogy elmenve a körülfekvő majorokba és falvakba, vegyenek maguknak kenyeret; mert nincs mit enniük!
37 Ő pedig felelve, mondta nekik:
– Adjatok nekik ti enni!
És mondták neki:
– Talán menjünk el, és vegyünk kétszáz dénárért kenyeret, hogy enni adjunk nekik?
38 Ő pedig mondta nekik:
– Hány kenyeretek van? Menjetek és nézzétek meg!
És megtudva, mondták:
– Öt, és két halunk.
39 És parancsolta nekik, hogy ültessenek le mindenkit csoportokba a zöld fűre. 40 Letelepedtek azért csoportonként, százasával és ötvenesével. 41 Ő pedig vette az öt kenyeret és a két halat, és az égre tekintve, hálát adott; és megtörte a kenyereket és adta tanítványainak, hogy tegyék azok elé; és a két halat is elosztotta mindnyájuk között. 42 Ettek azért mindnyájan, és megelégedtek; 43 majd összeszedték a maradék darabokat tizenkét tele kosárral, és ami a halakból is maradt. 44 Akik

pedig a kenyerekből ettek, mintegy ötezren voltak csak a férfiak.

*Jézus jár a vízen (Mk 6:45-53)*

45 Ezután nyomban felszólította tanítványait, hogy hajóba szálljanak, és menjenek át előre a túlsó partra Betsaida felé, amíg ő a sokaságot elbocsátja. 46 Miután pedig elbocsátotta őket, fölment a hegyre imádkozni.

47 És amikor beesteledett, a hajó a tenger közepén volt, ő pedig egymagában a parton. 48 És látta őket, amint vesződnek az evezéssel; mert a szél szembe fújt velük; és a negyedik éjszakai őrváltás idején hozzájuk ment a tengeren járva; és el akart haladni mellettük. 49 Azok pedig látva őt a tengeren járni, kísértetnek vélték, és felkiáltottak; 50 mert mindnyájan látták őt és megrémültek. De ő azonnal megszólította őket, és mondta nekik:
– Bízzatok /Bátorság! Én vagyok az! Ne féljetek!
51 Ekkor beszállt hozzájuk a hajóba, és elállt a szél; ők pedig teljesen magukon kívül voltak a döbbenettől és a csodálkozástól; 52 mert nem okultak a kenyérszaporításon, mivel a szívük még kemény volt. 53 És átkelve, eljutottak a Genezáret földjére, és kikötöttek.

*Tömeges gyógyítás Genezáretben (Mk 6:54-56)*

54 De mihelyt kiszálltak a hajóból, azonnal megismerték őt, 55 és szertefutottak az egész környéken, és kezdték a betegeket hordágyakon ide-oda hordozni, amerre hallották, hogy ő ott van. 56 És ahová bement a falvakba vagy városokba, vagy majorokba, a betegeket letették a piacokon, és kérték őt, hogy legalább a ruhája szegélyét megérinthessék. És ahányan csak megérintették, meggyógyultak.

*Jézus tanítása a vének rendeléseiről (Mk 7:1-23)*

**Mk 7.** És hozzá gyűltek a farizeusok és némelyek az írástudók közül, akik Jeruzsálemből jöttek. 2 És látva, hogy az ő tanítványai közül némelyek közönséges, azaz mosdatlan kézzel esznek kenyeret, panaszkodtak. 3 Mert a farizeusok és a júdeaiak mind, a vének hagyományait követve, nem esznek addig, míg kezüket erősen meg nem mossák; 4 és piacról megjőve sem

esznek addig, míg meg nem mosakodnak; és sok egyéb is van, aminek megtartását átvették: poharaknak, korsóknak, rézedényeknek és fekhelyeknek megmosását. 5 Meg is kérdezték őt a farizeusok és az írástudók:
– Mi az oka, hogy a te tanítványaid nem járnak a vének hagyománya szerint, hanem mosdatlan kézzel esznek kenyeret?
6 Ő pedig felelve, mondta nekik:
– Pontosan jövendölt felőletek, ti képmutatók, Ézsaiás próféta, amint meg van írva: *„Ez a nép ajkaival tisztel engem, a szívük pedig távol van tőlem.”* (Ézs 29:13) 7 Pedig hiába tisztelnek engem, ha oly tudományokat tanítanak, amelyek emberek parancsolatai. 8 Mert az Isten parancsolatát elhagyva, az emberek rendelését tartjátok meg, korsóknak és poharaknak rituális megmosását; és sok egyéb hasonló dolgokat is tesztek.
9 És mondta nekik:
– Az Isten parancsolatát szépen félre teszitek, azért, hogy a magatok rendelését tartsátok meg. 10 Mert Mózes azt mondotta: *„Tiszteld apádat és anyádat!”* (2 Móz 20:12) És: *„Aki apját vagy anyját szidalmazza, halállal haljon meg!”* (2 Móz 21:17; 3Móz 20:9) 11 Ti pedig azt mondjátok: „Ha valaki ezt mondja apjának vagy anyjának: Korbán (vagyis: áldozati ajándék /fogadalmi felajánlás) az, amit tőlem segítségül kaphatnál”: 12 úgy már nem engeditek, hogy az apjával vagy anyjával valami jót tegyen, 13 érvénytelenítve az Isten beszédét a ti rendeléseitekkel, amelyet rendeltetek; és sok más ehhez hasonlót is tesztek.
14 És magához hívva az egész sokaságot, mondta nekik:
– Hallgassatok rám mindnyájan és értsétek meg: 15 Semmi, ami az emberbe kívülről jut be, nem képes tisztátalanná tenni őt; hanem amik belőle jönnek ki, azok teszik tisztátalanná az embert. 16 Ha valakinek van füle a hallásra, hallja!
17 És amikor egy házba ment be a sokaság elől, megkérdezték őt a tanítványai a példázat felől. 18 És mondta nekik:
– Ti is ennyire értetlenek vagytok? Nem értitek, hogy semmi, ami kívülről megy be az emberbe, nem képes tisztátalanná tenni őt? 19 Mert nem a szívébe megy be, hanem a gyomrába; és az

árnyékszékbe kerül, amely minden eledelt megtisztít /tisztának nyilvánít.
– 20 Mondta továbbá: – Ami az emberből jön ki, az fertőzi meg /teszi tisztátalanná az embert. 21 Mert onnan belülről, az emberek szívéből származnak a gonosz gondolatok, házasságtörések, paráznaságok, gyilkosságok, 22 lopások, telhetetlenségek, gonoszságok, álnokság, szemérmetlenség, gonosz szem, istenkáromlás, kevélység, esztelenség: 23 Mindezek a gonoszságok belülről jönnek ki, és megfertőzik /tisztátalanná teszik az embert.

*A kanaáni asszony lányának meggyógyítása (Mk 7:24-30)*

24 És onnét fölkelve, elment Türosz és Szidón határaiba; és egy házba bemenve, nem akarta, hogy bárki is észrevegye, de nem maradhatott titokban.
25 Mihelyt hallott felőle egy asszony, akinek leányát tisztátalan szellem szállta meg, eljött és lábaihoz borult.
26 Ez az asszony pedig nem zsidó volt, hanem szíro-föniciai származású. És kérte őt, hogy űzze ki a leányából a démont. 27 Jézus pedig mondta neki:
– Engedd, hogy először a gyermekek lakjanak jól, mert nem szép dolog a gyermekek kenyerét elvenni, és az ebeknek oda dobni!
28 Az pedig felelt és mondta neki:
– Úgy van Uram; de hiszen az ebek is esznek az asztal alatt a gyermekek által lehullajtott morzsákból.
29 Erre mondta neki:
– E beszédért, eredj el; az démon kiment a te leányodból!
30 És haza menve, úgy találta, hogy az démon kiment, a leány pedig az ágyon feküdt.

*Egy siket meggyógyítása (Mk 7:31-37)*

31 Aztán ismét kimenve Türosz és Szidón határaiból, a Galileai-tengerhez ment, a Tízváros határain át. 32 És hoztak hozzá egy nehezen szóló siketet, és kérték őt, hogy vesse rá kezét.
33 Ő pedig, amikor kivitte őt egymagában a tömegből, az ujjait az ő fülébe dugta, és köpve megérintette az ő nyelvét, 34 és föltekintve az égre, fohászkodott, és mondta neki:
– Effata! – azaz: „Nyílj meg!”
35 És azonnal megnyíltak annak fülei: és nyelvének bilincse feloldódott, és helyesen beszélt. 36 És megparancsolta nekik, hogy senkinek se mondják el;

de mennél inkább tiltotta, annál inkább híresztelték. 37 És szerfölött csodálkoztak, ezt mondva:
– Mindent jól cselekedett: a süketeket is hallókká teszi, a némákat is beszélőkké.

*A második kenyérszaporítás (Mk 8:1-10)*

Mk 8. Azokban a napokban, mivelhogy fölötte nagy volt a sokaság, és nem volt mit enniük, magához szólította Jézus az ő tanítványait, és mondta nekik:
– 2 Szánakozom e sokaságon, mert immár harmad napja hogy velem vannak, és nincs mit enniük. 3 És ha éhen bocsátom haza őket, kidőlnek az úton; mert némelyek közülük messziről jöttek.
4 Az ő tanítványai pedig feleltek neki:
– Honnan elégíthetné meg ezeket valaki kenyérrel itt e pusztában?
5 És megkérdezte őket:
– Hány kenyeretek van?
Azok pedig mondták:
– Hét.
6 Akkor megparancsolta a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földre. És vette a hét kenyeret, és hálát adva megtörte, és adta az ő tanítványainak, hogy eléjük tegyék. És a sokaság elé tették. 7 Volt egy kevés haluk is. És hálát adva mondta, hogy tegyék eléjük azokat is. 8 Ettek azért, és megelégedtek; és fölszedték a maradék darabokat, hét kosárral. 9 Akik pedig ettek mintegy négyezren voltak; és elbocsátotta őket. 10 És azonnal a hajóba szállt tanítványaival, és ment Dalmánuta vidékére.

*Égi jelt kérnek Jézustól (Mk 8:11-13)*

11 És kijöttek a farizeusok, és kezdték őt faggatni, mennyei jelt kívánva tőle, hogy kísértsék őt.
12 Ő pedig szelleméből mélyen felsóhajtva így szólt:
– Miért kíván jelt ez a nemzedék? Bizony mondom nektek: Nem adatik jel ennek a nemzedéknek!
13 És ott hagyva őket, ismét hajóba szállt, és a túlsó partra ment.

*Tanítás a farizeusok és szadduceusok kovászáról (Mk 8:14-21)*

14 De elfelejtettek kenyeret vinni, és egy kenyérnél nem volt velük több a

hajóban. 15 És ő intette őket *(tanítványait)*, ezt mondva:
– Vigyázzatok, őrizkedjetek a farizeusok kovászától és a Heródes kovászától!
16 Ekkor egymás között tanakodva, mondták:
– Nincs kenyerünk.
17 Jézus pedig észrevéve ezt, mondta nekik:
– Mit tanakodtok, hogy nincs kenyeretek? Mégsem látjátok be és nem értitek? Mégis kemény a szívetek? 18 Szemeitek vannak, és mégsem láttok, és füleitek vannak, mégsem hallotok? Nem emlékeztek-e? 19 Amikor az öt kenyeret megtörtem az ötezernek, hány kosarat hoztatok el darabokkal tele?
Mondták neki:
– Tizenkettőt.
– 20 Amikor pedig a hetet a négyezernek, hány kosarat hoztatok el darabokkal tele?
Azok pedig mondták:
– Hetet.
21 És mondta nekik:
– Hogy nem értitek hát?

*Egy vak meggyógyítása (Mk 8:22-26)*

22 Azután Betsaidába ment; és egy vakot vittek hozzá, és kérték őt, hogy érintse azt. 23 Ő pedig megfogva a vak kezét, kivezette őt a falun kívül; és a szemeibe köpve és kezeit rá téve, megkérdezte őt, hogy lát-e valamit? 24 Az pedig föltekintve, mondta:
– Látom az embereket, mint valami járkáló fákat.
25 Azután kezeit ismét rátette annak szemeire, és az feltekintett, és úgy helyrejött, hogy látott messzire és világosan mindent. 26 És haza küldte őt, ezt mondva:
– Se a faluba be ne menj, se senkinek el ne mondd a faluban!

*Péter megvallja Jézust, mint Messiást (Mk 8:27-30)*

27 És elment Jézus és az ő tanítványai a Cesarea Filippi környéki falvakba; és útközben megkérdezte az ő tanítványait, mondva nekik:
– Kinek mondanak engem az emberek?
28 Ők pedig feleltek:
– Keresztelő Jánosnak; és némelyek Illésnek; némelyek pedig egynek a próféták közül.
29 És ő mondta nekik:

– Ti pedig kinek mondotok engem?
Felelve pedig Péter, mondta neki:
– Te vagy a Krisztus.
30 És rájuk parancsolt, hogy senkinek se szóljanak erről.

*Tanítás szenvedéséről és az önmegtagadásról (Mk 8:31-9:1)*

31 És kezdte őket tanítani, hogy az Emberfiának sokat kell szenvedni, és megvettetni a vénektől és a főpapoktól és írástudóktól, és megöletni, és harmadnapra feltámadni. 32 És ezt nyíltan mondta. Péter pedig félrevonta, és elkezdte feddeni. 33 És ő megfordulva és az ő tanítványaira tekintve, megfeddte Pétert, ezt mondva:
– Távozz tőlem Sátán, mert nem az Isten dolgaival törődsz, hanem az emberi dolgokkal!

34 A sokaságot pedig az ő tanítványaival együtt magához szólítva, mondta nekik:
– **Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel a maga keresztjét, és kövessen engem!** 35 **Mert ha valaki meg akarja tartani /menteni a saját életét /lelkét, elveszti /elpusztítja azt; valaki pedig elveszti /elpusztítja a saját életét /lelkét énértem és az evangéliumért, az megtartja /megmenti azt.** 36 Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de lelkét kárba veszni hagyja? 37 Avagy mit adhat az ember váltságul a saját lelkéért? 38 Mert valaki szégyell engem és az én beszédeimet e parázna és bűnös nemzedék előtt, az Emberfia is szégyellni fogja azt, amikor eljön az ő Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.

# Mk 9.

9 Azután mondta nekik:
– Bizony mondom nektek, hogy vannak némelyek az itt állók között, akik nem kóstolnak addig halált, amíg meg nem látják az Isten hatalommal eljövő országát.

*Jézus megdicsőülése (Mk 9:2-8)*

2 És hat nap múlva magához vette Jézus Pétert és Jakabot és Jánost, és felvitte őket csupán magukban egy magas hegyre. És elváltozott előttük; 3 és a ruhája fényes lett, igen fehér, mint a hó, mihez hasonlót ruhafestő e földön nem fehéríthet. 4 És megjelent nekik Mózes Illéssel együtt, és beszél-

tek Jézussal. 5 Péter pedig megszólalva, mondta Jézusnak:
– Mester, jó nekünk itt lenni: csináljunk azért három sátrat, neked egyet, Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet.
6 Nem tudta ugyanis mit beszél, mivelhogy megijedtek. 7 És felhő támadt, mely őket körbefogta, és a felhőből hang hallatszott:
– **Ez az én szeretett Fiam; őt hallgassátok!**
8 És amint hirtelen körülnéztek, senkit sem láttak többé maguk körül, egyedül Jézust.

*Tanítás Illés eljöveteléről (Mk 9:9-13)*

9 Amikor pedig a hegyről alámentek, megparancsolta nekik, hogy senkinek se beszéljék el, amit láttak, hanem csak akkor, amikor az Emberfia a halálból feltámad. 10 És ezt a dolgot magukban tartották, de egymás közt azon tanakodtak, mit jelent a halálból feltámadni? 11 És megkérdezték őt:
– Miért mondják az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönni?
12 Ő pedig felelve, mondta nekik:
– Illés csakugyan előbb eljön és helyre állít mindent; de akkor miért van az Emberfiáról megírva, hogy sokat kell szenvednie és megvettetnie? 13 Hanem mondom nektek, hogy Illés el is jött, és azt tették vele, amit akartak, amint meg van írva őfelőle.

*Egy epilepsziás fiú meggyógyítása (Mk 9:14-29)*

14 És amikor a tanítványokhoz ment, nagy sokaságot látott körülöttük, és írástudókat, akik azokkal vitatkoztak. 15 És az egész sokaság meglátva őt, mindjárt meglepődött, és hozzásietve köszöntötte őt. 16 Ő pedig megkérdezte az írástudókat:
– Mit vitatkoztok ezekkel?
17 És felelve egy a tömegből, mondta:
– Mester, ide hoztam hozzád a fiamat, akiben néma szellem van. 18 És ahányszor csak megragadja őt, földhöz veri; ő pedig tajtékot túr, a fogát csikorgatja, és megmerevedik. Mondtam hát tanítványaidnak, hogy űzzék ki azt, de nem tudták.
19 Ő pedig felelve neki, mondta:
– Óh, hitetlen nemzedék, meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek még titeket? Hozzátok őt hozzám!
20 És hozzá vitték; és mihelyt meglátta őt a szellem, azonnal rángatni kezd-

te azt; és leesve a földre, tajtékot túrva fetrengett.
21 És megkérdezte az apját:
– Mennyi ideje van ez így vele?
Az pedig mondta:
– Gyermeksége óta. 22 És gyakran lökte őt tűzbe, meg vízbe is, hogy elpusztítsa. De ha tudsz valamit tenni, légy segítségül nekünk, könyörülve rajtunk!
23 Jézus pedig mondta neki:
– **Ha hiheted azt /Ha tudsz benne hinni, minden lehetséges a hívőnek!**
24 A apja pedig azonnal kiáltva, könnyhullatással mondta:
– Hiszek Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemben!
25 Jézus pedig amikor látta, hogy a sokaság még inkább összetódul, ráparancsolt a tisztátalan szellemre:
– Te néma és süket szellem, megparancsolom neked, menj ki belőle, és többé vissza ne menj belé!
26 Erre az ordítva és erősen megrángatva a fiút kiment belőle; az pedig olyan lett, mint egy halott, annyira, hogy sokan azt mondták, hogy meghalt. 27 Jézus pedig megfogva kezét, fölemelte; és az fölkelt.
28 Amikor pedig bement a házba, tanítványai megkérdezték őt maguk közt:
– Mi miért nem tudtuk kiűzni azt?
29 Ő pedig mondta nekik:
– Ez a fajta semmi mással nem űzhető ki, csak imával és böjtöléssel.

*Jézus másodszor beszél szenvedéséről (Mk 9:30-32)*

30 És onnét kimenve, Galileán mentek át; de nem akarta, hogy bárki tudomást szerezzen erről, 31 mert tanítványait akarta tanítani. És ezt mondta nekik:
– Az Emberfia az emberek kezébe adatik, és megölik őt; de ha megölték, harmadnapra föltámad.
32 De ők nem értették e beszédet, és féltek őt megkérdezni.

*Tanítás a testvéri kapcsolatokról (Mk 9:33-50)*

33 És elment Kapernaumba. És odahaza megkérdezte őket:
– Miről vitatkoztatok egymással az úton?
34 De ők hallgattak, mert egymás között arról vitatkoztak az úton, melyikük a nagyobb? 35 És leülve, odaszólította a tizenkettőt, és mondta nekik:

– Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki között utolsó és mindenkinek szolgája!
36 És kézen fogva egy kisgyermeket, közéjük állította azt; és ölébe véve azt, mondta nekik:
– 37 Aki az ilyen kisgyermekek közül egyet is befogad az én nevemben, engem fogad be; és aki engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, aki engem elküldött.
38 János pedig így felelt neki:
– Mester, láttunk valakit, aki a te nevedben démonokat űz, holott nem követ minket; és megtiltottuk neki, mivelhogy nem követ minket.
39 Jézus pedig mondta:
– Ne tiltsátok meg neki! Mert senki sincs, aki csodát tesz az én nevemben és mindjárt gonoszul szólhatna felőlem. 40 Mert aki nincs ellenünk, az velünk van. 41 Mert aki innotok ad egy pohár vizet az én nevemben, mivelhogy a Krisztuséi vagytok, bizony mondom nektek, nem marad jutalom nélkül. 42 Aki pedig bűnre csábít egyet is ama kicsinyek közül, akik énbennem hisznek, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakára, és a tengerbe vetik.
43 És ha bűnre csábít téged a te kezed, vágd le azt: jobb neked csonkán bemenned az életre, mint két kézzel menned a Gyehennára, az elolthatatlan tűzbe, 44 *„ahol az ő férgük nem pusztul el, és a tűz nem alszik ki!”* (Ézs 66:24) 45 És ha a te lábad csábít bűnre téged, vágd le azt: jobb neked sántán bemenned az életre, mint két lábbal vettetned a Gyehennára, az elolthatatlan tűzbe, 46 *„ahol az ő férgük nem pusztul el, és a tűz nem alszik ki!”* 47 És ha a te szemed csábít bűnre téged, vájd ki azt: jobb neked félszemmel bemenned az Isten országába, mint két szemmel vettetned a tüzes Gyehennára, 48 *„ahol az ő férgük nem pusztul el, és a tűz nem alszik ki!”* 49 Mert mindenkit tűzzel sóznak meg, és minden áldozatot sóval sóznak meg. 50 Jó a só: de ha a só ízét veszti, mivel adtok ízt neki? Legyen bennetek só, és éljetek békében egymással!

*Tanítás a válásról (Mk 10:1-12)*

# Mk 10.

Onnan pedig felkelve Júdea határaiba ment, a Jordánon

túli területeken keresztül; és ismét sokaság gyűlt hozzá; ő pedig szokása szerint ismét tanította őket. 2 És a farizeusok hozzámenve megkérdezték tőle:
– Vajon szabad-e férjnek feleségét elbocsátani? – kísértve őt.
3 Ő pedig felelve, mondta nekik:
– Mit parancsolt nektek Mózes?
4 Ők pedig mondták:
– Mózes megengedte, hogy válólevelet írjunk, és elváljunk.
5 És Jézus felelve, mondta nekik:
– A ti szívetek keménysége miatt írta nektek ezt a parancsolatot; 6 de a teremtés kezdete óta *„férfivá és nővé teremtette őket”* (1Móz 1:27) az Isten. 7 *„Annak okáért elhagyja az ember az ő apját és anyját; és ragaszkodik a feleségéhez, 8 és lesznek ketten egy testté!”* (1Móz 2:24) Azért többé nem két, hanem egy test.9 Annak okáért, amit az Isten egybe szerkesztett, ember szét ne válassza!

10 És odahaza az ő tanítványai ismét megkérdezték őt e dolog felől. 11 Ő pedig mondta nekik:
– Aki elbocsátja feleségét és mást vesz el, házasságtörést követ el az ellen. 12 Ha pedig a feleség hagyja el a férjét és mással kel egybe, házasságtörést követ el.

*Jézus megáldja a kisgyermekeket (Mk 10:13-16)*

13 Ekkor kisgyermekeket hoztak hozzá, hogy érintse meg őket; de a tanítványok rájuk szóltak. 14 Jézus pedig ezt látva, haragra gerjedt és mondta nekik:
– Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket és ne tiltsátok el őket; mert ilyeneké az Isten országa. 15 Bizony mondom nektek: **Aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy gyermek, semmiképpen sem megy be abba!**
16 Aztán ölébe véve azokat, és kezét rájuk téve, megáldotta őket.

*A gazdag ifjú esetének tanulságai (Mk 10:17-31)*

17 És amikor útnak indult, hozzá futva egy ember és letérdelve előtte, kérdezte őt:
– Jó Mester, mit tegyek, hogy az örök életet elnyerhessem?
18 Jézus pedig mondta neki:
– Miért mondasz engem jónak? **Senki sem jó, csak egyedül, az Isten.** 19 A parancsolatokat tudod: *„Ne kövess el házasságtörést!”*; *„Ne ölj!”*; *„Ne lopj!”*;

*„Hamis tanúbizonyságot ne tégy!”; „Ne károsíts meg senkit!”; „Tiszteljed apádat és anyádat”!* (2 Móz 20:12-16)
20 Az pedig felelve, mondta neki:
– Mester, mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva.
21 Jézus pedig rátekintve, megkedvelte őt, és mondta neki:
– Egy fogyatkozásod van: eredj el, add el minden vagyonodat, és add a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; és gyere, kövess engem, magadra véve a keresztet!
22 Az pedig elszomorodva e beszéden, elment búsan; mert sok jószága volt.
23 Jézus pedig körültekintve, mondta tanítványainak:
– Mily nehezen mennek be az Isten országába, akiknek gazdagságuk van!
24 A tanítványok pedig meglepődtek az ő beszédén; de Jézus ismét felelve, mondta nekik:
– Gyermekeim, mily nehéz azoknak, akik a gazdagságban bíznak, az Isten országába bemenni! 25 Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, hogysem a gazdagnak Isten országába bejutni.
26 Azok pedig még jobban megdöbbentek, mondva maguk között:
– Kicsoda üdvözülhet tehát?
27 Jézus pedig rájuk tekintve, mondta:
– Az embereknél lehetetlen, de nem az Istennél; mert az **Istennél minden lehetséges.**
28 Erre Péter kezdte mondani neki:
– Íme, mi elhagytunk mindent, és követtünk téged.
29 Jézus pedig felelve, mondta:
– Bizony mondom nektek, senki sincs, aki elhagyta házát, vagy fivéreit, vagy nőtestvéreit, vagy apját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit énértem és az evangéliumért, 30 aki százszorosát ne kapná vissza már most ebben az időben: házakat, fivéreket, nőtestvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket – bár üldözések közepette –; az eljövendő világkorszakban pedig örök életet. 31 Sok elsők pedig lesznek utolsók, és sok utolsók elsők.

*Jézus harmadszor beszél szenvedéséről (Mk 10:32-34)*

32 Útban voltak, hogy fölmenjenek Jeruzsálembe; és előttük ment Jézus, ők pedig ámultak, és követve őt féltek. És ő a tizenkettőt ismét maga mellé véve, kezdett nekik beszélni azokról a

dolgokról, amik majd vele történnek,
33 ezt mondva:
– Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és az
Emberfia átadatik a főpapoknak és az
írástudóknak, és halálra ítélik őt, és a
nem zsidók kezébe adják őt; 34 és
megcsúfolják őt, és megostorozzák őt,
és megköpdösik őt, és megölik őt; de
harmadnapon feltámad.

*János és Jakab apostol kérése (Mk 10:35-45)*

35 És hozzájárultak Jakab és János, a
Zebedeus fiai, ezt mondva:
– Mester, szeretnénk, hogy amire kérünk, tedd meg nekünk!
36 Ő pedig mondta nekik:
– Mit kívántok, hogy tegyek veletek?
37 Azok pedig mondták neki:
– Add meg nekünk, hogy egyikünk jobb
kezed felől, másikunk pedig bal kezed
felől üljön a te dicsőségedben!
38 Jézus pedig mondta nekik:
– Nem tudjátok, mit kértek. Megihatjátok-e a poharat, amelyet én megiszom;
és alámerítkezhettek-e azzal az
alámerítkezéssel, amellyel én
alámerítkezem?
39 Azok pedig mondták neki:
– Megtehetjük.
Jézus pedig mondta nekik:
– A poharat ugyan, amelyet én megiszom, megisszátok, és az
alámerítkezéssel, amellyel én
alámerítkezem, alámerítkezhettek; 40
de az én jobb és bal kezem felől való
ülést nem az én dolgom megadni, hanem azoké lesz az, akiknek elkészíttetett.
41 És hallva ezt a tíz tanítvány, haragudni kezdtek Jakabra és Jánosra. 42
Jézus pedig magához szólítva őket,
mondta nekik:
– Tudjátok, hogy azok, akiket a nemzetek fejedelmeiknek tartanak, uralkodnak felettük, és az ő nagyjaik hatalmaskodnak rajtuk. 43 De nem így lesz
közöttetek; hanem, aki nagy akar lenni
közöttetek, az legyen a ti szolgátok; 44
és aki közületek első akar lenni, mindenkinek szolgája legyen! 45 **Mert az
Emberfia sem azért jött, hogy neki
szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.**

*Egy vak meggyógyítása Jerikóban (Mk 10:46-52)*

46 És Jerikóba érkeztek: és amikor ő
és a tanítványai és nagy sokaság Jerikóból kimentek, a Timeus fia, a vak

Bartimeus, ott ült az úton, koldulva. 47 És amikor meghallotta, hogy ez a Názáreti Jézus, kezdett kiáltozni:
– Jézus, Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!
48 És sokan feddték őt, hogy hallgasson; de ő csak annál jobban kiáltozott:
– Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!
49 Akkor Jézus megállva, mondta, hogy hívják elő. És előhívták a vakot, ezt mondva neki:
– Bízzál; kelj föl, hív téged!
50 Az pedig felső ruháját ledobva, és felkelve, Jézushoz ment. 51 És felelve Jézus, mondta neki:
– Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?
A vak pedig mondta neki:
– Mester, hogy lássak!
52 Jézus pedig mondta neki:
– **Eredj el, a te hited megtartott téged!**
És azonnal megjött a szeme világa, és követte Jézust az úton.

*Jézus királyi bevonulása Jeruzsálembe (Mk 11:1-11)*

**Mk 11.** És amikor Jeruzsálemhez közeledtek, Betfagé és Betánia felé, az Olajfák-hegyénél, elküldött kettőt tanítványai közül, 2 és mondta nekik:
– Menjetek abba a faluba, amely előttetek van; és rögtön amint beértek, találtok egy megkötött szamárcsikót, amelyen ember nem ült még soha; azt oldjátok el és hozzátok ide! 3 És ha valaki azt mondja nektek: „Miért teszitek ezt?”, mondjátok: „Az Úrnak van szüksége rá.” És azonnal elbocsátja azt ide.
4 Elmentek azért és megtalálták a megkötött szamárcsikót, az ajtónál kívül a kettős útnál, és eloldozták azt. 5 Az ott állók közül pedig némelyek mondták nekik:
– Mit műveltek, hogy eloldjátok a szamárcsikót?
6 Ők pedig feleltek nekik, úgy, amint Jézus megparancsolta. És elbocsátották őket. 7 És oda vitték a szamárcsikót Jézushoz, és rávetették felső ruháikat; ő pedig felült rá. 8 Sokan pedig felső ruháikat az útra terítették, mások pedig ágakat vágtak a fákról és az útra terítették azokat. 9 Akik pedig előtte

mentek, és akik követték őt, így kiáltoztak:
– Hozsánna! Áldott, aki jön az Úr nevében! 10 Áldott a mi atyánknak, Dávidnak országa, amely eljön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban!
11 És bement Jézus Jeruzsálembe, és a Templomba; és miután mindent megtekintett, mivelhogy az idő már későre járt, kiment Betániába a tizenkettővel.

*A fügefa megátkozása (Mk 11:12-14)*

12 És másnap, amikor Betániából kimentek, megéheztek. 13 És meglátva messziről egy fügefát, amely leveles volt, odament, hogy hátha talál valamit rajta: de odaérve ahhoz, levélen kívül semmit sem talált; mert még nem volt itt a fügeérés ideje. 14 Akkor megszólalt Jézus, és ezt mondta a fügefának:
– Soha többé ne egyen rólad gyümölcsöt senki!
És hallották ezt az ő tanítványai.

*A Templom megtisztítása (Mk 11:15-19)*

15 És Jeruzsálembe érkeztek. És Jézus bemenve a Templomba, kezdte kiűzni azokat, akik a Templomban árultak és vásároltak; a pénzváltók asztalait, és a galambárusok székeit pedig felborogatta; 16 és nem engedte, hogy bárki is edényt vigyen át a Templomon keresztül. 17 Majd így tanította őket:
– Nincs-e megírva: *„Az én házam imádság házának neveztetik minden nép között”*? Ti pedig *„rablók barlangjává tettétek”* azt. (Ézs 56:7; Jer 7:11)
18 És meghallották az írástudók és a főpapok, és tanakodtak, hogy mi módon veszíthetnék el őt. Mert féltek tőle, mivelhogy az egész sokaságot ámulatba ejtette az ő tanítása.
19 És amikor beesteledett, kiment a városból.

*A fügefa kiszáradásának tanulságai (Mk 11:20-26)*

20 Reggel pedig, amikor a fügefa mellett mentek el, látták, hogy az gyökerestől kiszáradt. 21 És Péter visszaemlékezve, mondta neki:
– Mester nézd! A fügefa, amelyet megátkoztál, kiszáradt!
22 És Jézus felelve, mondta nekik *(a tanítványainak)*:
– **Legyen bennetek Isten hite!** 23 **Mert bizony mondom nektek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: „Kelj fel és ugorj a tengerbe!”, és**

**szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meg lesz neki, amit mondott.** 24 Azért mondom nektek: **Amit imádkozva kértek, higgyétek, hogy mindazt megkapjátok – és meglesz nektek!** 25 **És amikor imádkozva megálltok, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van; hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa nektek a ti vétkeiteket!** 26 **Ha pedig ti meg nem bocsátotok, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.**

*Hasonlatokkal tanít a Templomban (Mk 11:27-12:12)*

27 És ismét Jeruzsálembe mentek. Amikor pedig ő a Templomban körbejárt, hozzá mentek a főpapok és az írástudók és a vének, 28 és mondták neki:
– Micsoda hatalommal teszed ezeket? És ki adta neked a hatalmat /felhatalmazást, hogy ezeket tedd?
29 Jézus pedig felelve, mondta nekik:
– Én is kérdezek egy dolgot tőletek, és feleljetek meg nekem, akkor megmondom nektek, hogy milyen hatalommal teszem ezeket: 30 A János-féle alámerítkezés mennyből volt-e, vagy emberektől? Feleljetek nekem!
31 Azok pedig tanakodtak maguk között:
– Ha azt mondjuk: „Mennyből”, azt fogja mondani: „Miért nem hittetek tehát neki?” 32 Ha pedig azt mondjuk: „Emberektől …”?
Csakhogy féltek a néptől. Mert mindenki azt tartotta Jánosról, hogy valóban próféta volt. 33 Felelve tehát, mondták Jézusnak:
– Nem tudjuk.
Jézus erre ezt mondta nekik:
– Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal teszem ezeket.

# Mk 12.

És kezdett nekik példázatokban beszélni:
– Egy ember szőlőt ültetett, és körülvette sövénykerítéssel, és sajtót ásott, és tornyot épített, és kiadta azt munkásoknak, és elutazott. 2 És amikor eljött az ideje, egy szolgát küldött a munkásokhoz, hogy kapjon a munkásoktól a szőlő gyümölcséből. 3 Azok pedig megfogva azt, megverték, és

üresen küldték vissza. 4 És ismét küldött hozzájuk egy másik szolgát; azt pedig kővel dobálva meg, fejét betörték, és megszégyenítve, visszaküldték. 5 És ismét másikat küldött; ezt pedig megölték; majd sok másokat is; melyek közül némelyeket megvertek, némelyeket pedig megöltek. 6 Minthogy pedig még egy egyetlen szeretett fia is volt, utoljára azt is elküldte hozzájuk, ezt mondva: „A fiamat meg fogják becsülni!” 7 Azok a munkások azonban ezt mondták maguk között: „Ez az örökös! Gyertek, öljük meg őt, és a miénk lesz az örökség!” 8 És megfogva azt, megölték, és a szőlőn kívülre kidobták. 9 Mit cselekszik hát a szőlőnek ura? Eljön és megöleti a munkásokat, és a szőlőt másoknak adja.

10 Vajon nem olvastátok-e az írást: ***„Amely követ az építők megvetettek, az lett a szeglet fejévé.*** 11 *Az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemeink előtt.”* (Zsolt 118:22-23)

12 És igyekeztek őt elfogni, mert megértették, hogy a példázatot ellenük mondta, de féltek a tömegtől. Azért otthagyva őt, eltávoztak.

*Kérdés az adófizetésről (Mk 12:13-17)*

13 És küldtek hozzá némelyeket a farizeusok és a Heródes pártiak közül, hogy szaván fogják őt. 14 Azok pedig odamenve, mondták neki:

– Mester, tudjuk, hogy igaz vagy, és nem hagyod magad befolyásolni senkitől sem; mert nem tekintesz emberek személyére, hanem igazság szerint tanítod az Isten útját. Szabad-e a császárnak adót fizetni vagy nem? Fizessünk-e vagy ne fizessünk?

15 Ő pedig ismerve az ő képmutatásukat, mondta nekik:

– Mit kísértetek engem? Hozzatok nekem egy pénzt, hogy lássam!

16 Azok pedig hoztak. És mondta nekik:

– Kié ez a kép és ez a felírat?

Azok pedig mondták neki:

– A császáré.

17 És felelve Jézus, mondta nekik:

– Adjátok meg ami a császáré, a császárnak, és ami az Istené, az Istennek!

És elcsodálkoztak rajta.

*A szadduceusok kérdése a feltámadásról (Mk 12:18-27)*

18 És jöttek hozzá szadduceusok,
akik azt mondják, hogy nincs feltámadás. És megkérdezték őt:
– 19 Mester, Mózes azt írta nekünk,
hogy *„ha valakinek fivére meghal”*, és
feleséget hagyott hátra, *„gyermekeket pedig nem hagyott, akkor az ő feleségét vegye el az ő fivére, és támasszon utódot a fivérének!”* (5Móz 25:5-6) 20 Volt
tehát hét fivér. És az első feleséget
vett, de meghalva, utódot nem hagyott.
21 És a második elvette az asszonyt, de
meghalt, és utódot ő sem hagyott: a
harmadik is hasonlóképpen; 22 és
mind a hét elvette azt, és utódot nem
hagytak. Legutoljára meghalt az asszony is. 23 A feltámadáskor tehát,
amikor feltámadnak, melyiküknek lesz
a felesége? Mert mind a hétnek felesége volt.
24 Jézus pedig felelve, mondta nekik:
– Avagy nem azért tévelyegtek-e, mert
nem ismeritek sem az Írásokat, sem az
Isten hatalmát? 25 Mert amikor a halálból feltámadnak, se nem házasodnak, sem férjhez nem mennek, hanem
olyanok lesznek, mint az angyalok a
mennyekben. 26 A halottakról pedig,
hogy feltámadnak, nem olvastátok-e a
Mózes könyvében, a csipkebokornál,
hogy mi módon szólt neki az Isten, ezt
mondva: *„Én vagyok Ábrahám Istene, és Izsák Istene, és Jákób Istene”*? (2Móz
3:6) 27 **Az Isten nem a halottaknak,
hanem az élőknek Istene.** Ti tehát
igen tévelyegtek!

*Kérdés a Törvény legnagyobb parancsáról (Mk 12:28-34)*

28 Akkor hozzá menve egy az írástudók közül, aki az ő vitatkozásukat
hallotta, és tudva, hogy jól megfelelt
nekik, megkérdezte tőle:
– Melyik az első az összes parancsolat
közül?
29 Jézus pedig felelt neki:
– **Összes parancsolat közül az első:
*„Halljad Izrael: Az Úr, a mi Istenünk egy Úr.*** 30 ***Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, és teljes elmédből és teljes erődből!”*** (5Móz 6:5) Ez az első parancsolat. 31 **A második pedig hasonlatos
ehhez: *„Szeresd embertársadat, mint magadat!”*** (3Móz 19:18) **Nincs más
ezeknél nagyobb parancsolat.**
32 Akkor mondta neki az írástudó:
– Jól van, Mester, igazán mondtad,
hogy egy Isten van, és nincsen rajta

kívül más. 33 És szeretni őt teljes szívből, teljes elméből, teljes lélekből és teljes erőből, és szeretni embertársunkat, mint önmagunkat, többet ér minden égőáldozatnál és véres áldozatnál.
34 Jézus pedig látva, hogy bölcsen felelt, mondta neki:
– Nem vagy messze az Isten országától.
És többé senki sem merte őt megkérdezni.

*A Messiás származása és rangja (Mk 12:35-37)*

35 És Jézus, amint a Templomban tanított, ezt a kérdést tette fel:
– Hogyan mondhatják az írástudók, hogy a Krisztus Dávidnak Fia? 36 Hiszen Dávid maga mondta a Szent Szellem által: *„Mondta az Úr az én uramnak: ülj az én jobb kezem felől, míg a te ellenségeidet lábaid alá vetem zsámolyul.”* (Zsolt 110:1) 37 Tehát maga Dávid nevezi őt Urának, mi módon fia hát neki?
És a nagy sokaság örömest hallgatta őt.

*Tanítás az írástudókról és farizeusokról (Mk 12:38-40)*

38 Ő pedig mondta nekik tanítás közben:
– Őrizkedjetek az írástudóktól, akik örömest járnak hosszú köntösökben és szeretik a piacokon való köszöntéseket; 39 és a zsinagógákban az eső helyen való ülést, és a lakomákon a díszhelyeket: 40 Akik az özvegyeknek házát fölemésztik és színből hosszan imádkoznak: ezek súlyosabb ítélet alá esnek.

*A nincstelen özvegyasszony adománya (Mk 12:41-44)*

41 És leülve Jézus a templomi adománygyűjtő hely átellenében, nézte, hogy a sokaság miként vet pénzt a kincsgyűjtőbe. Sok gazdag pedig sokat vetett /dobott abba. 42 És egy szegény özvegyasszony is odajőve, két fillért /leptont, azaz egy negyed pénzt /quadranst vetett bele. 43 Akkor odahívva tanítványait, mondta nekik:
– Bizony mondom nektek, hogy ez a szegény özvegyasszony többet vetett, hogysem mind a többi, akik az adománygyűjtőbe vetettek. 44 Mert azok mindnyájan az ő fölöslegükből vetettek; ez pedig az ő szegénységéből, ami-

je csak volt, mind belevetette /beledobta, az ő egész vagyonát.

*Tanítás a világkorszak végének jeleiről (Mk 13:1-37)*

**Mk 13.** Amikor pedig a Templomból kiment, mondta neki egy az ő tanítványai közül:
– Mester, nézd, milyen kövek és milyen épületek!
2 Jézus pedig felelve, mondta neki:
– Látod ezeket a nagy épületeket? Nem marad kő kövön, amely le nem romboltatik.
3 Amikor pedig az Olajfák-hegyén ült, a Templom átellenében, megkérdezték őt maguk között Péter, Jakab, János és András:
– 4 Mondd meg nekünk, mikor történnek meg ezek; és mi lesz a jel, amikor mindezek beteljesednek?
5 Jézus pedig felelve nekik, kezdte mondani:
– Meglássátok, hogy valaki el ne hitessen titeket! 6 Mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik azt mondják: „Én vagyok!”, és sokakat elhitetnek. 7 Amikor pedig hallani fogtok háborúkról és háborúk híreiről, meg ne rémüljetek, mert meg kell lenniük; de ez még nem a vég. 8 Mert nemzet nemzet ellen, és ország ország ellen támad; és lesznek földrengések többfelé, és lesznek éhségek és zavargások. Ezek a szülési fájdalmak /vajúdás kínjainak kezdetei.

9 Ti pedig vigyázzatok magatokra: mert törvényszékeknek adnak át titeket, és gyülekezetekben vernek meg titeket, és helytartók és királyok elé állítanak énértem, bizonyságul nekik.

10 **De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden nemzetben.**

11 Amikor pedig fogva visznek, hogy átadjanak titeket, ne aggodalmaskodjatok előre, hogy mit szóljatok, és ne készüljetek fel rá, hanem ami abban az órában adatik nektek, azt mondjátok; mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem a Szent Szellem.

12 Halálra fogja pedig adni testvér testvérét, apa gyermekét; és gyermekek lázadnak fel szülők ellen, és megölik őket. 13 És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért; de aki mindvégig kitart, az megmenekül.

14 Amikor pedig látjátok a *„pusztító utálatosságot”* (Dán 9:27, 11:31, 12:11), amelyről Dániel próféta szólt, ott állni, ahol nem kellene – aki olvassa, értse meg! –, akkor akik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre; 15 a háztetőn levő pedig le ne szálljon a házba, se be ne menjen, hogy házából valamit kivigyen; 16 és a mezőn levő haza ne térjen, hogy ruháját elvigye! 17 Jaj pedig a terhes és a szoptató asszonyoknak azokban a napokban! 18 Imádkozzatok pedig, hogy a ti futástok ne télen legyen! 19 Mert azok a napok olyan nyomorúságosak lesznek, amilyenek a világ kezdete óta, amelyet Isten teremtett, mind ez ideig nem voltak, és nem is lesznek. 20 És ha az Úr meg nem rövidítette volna azokat a napokat, egyetlen test sem menekülne meg; de a választottakért, akiket kiválasztott, megrövidítette azokat a napokat.

21 Ha pedig akkor ezt mondja nektek valaki: „Íme, itt a Krisztus!”, vagy: „Íme, amott van!”, ne higgyétek. 22 Mert hamis Krisztusok és hamis próféták lépnek fel, és jeleket és csodákat tesznek, hogy elhitessék, ha lehet, még a választottakat is. 23 Ti pedig vigyázzatok! Íme, előre megmondtam nektek mindent.

24 Azokban a napokban pedig, e nyomorúság után, *„a Nap elsötétedik, és a Hold nem ad fényt”* (Ézs 13:10; Jóel 2:10), 25 és *„az ég csillagai lehullnak, és az egekben levő erők megrendülnek”*. (Ézs 34:4) 26 És akkor meglátják *„az Emberfiát eljönni felhőkben nagy hatalommal /erővel és dicsőséggel”*. (Dán 7:13-14) 27 És akkor elküldi az ő angyalait, és egybegyűjti az ő választottait a négy szelek felől, a föld végső határától az ég végső határáig.

28 A fügefáról vegyétek pedig a példát. Amikor ága már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. 29 Azonképpen ti is, amikor látjátok, hogy ezek megleszesnek, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtó előtt. 30 Bizony mondom nektek, hogy nem múlik el az a nemzedék, amíg meg nem lesznek mindezek! 31 **Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim soha el nem múlnak!**

32 Arról a napról és óráról pedig senki semmit sem tud, sem az égben az angyalok, sem a Fiú, hanem csak az Atya. 33 **Figyeljetek, vigyázzatok és imádkozzatok; mert nem tudjátok,**

**mikor jön el az az idő!** 34 Úgy mint az az ember, aki messze útra kelve, házát elhagyva, és szolgáit felhatalmazva, és kinek-kinek a maga dolgát megszabva, az ajtónállónak is megparancsolta, hogy vigyázzon. 35 Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mikor érkezik meg a ház ura, este-e vagy éjfélkor, vagy kakasszóra, vagy reggel? 36 Hogy amikor hirtelen megérkezik, nehogy alva találjon titeket! 37 Amiket pedig nektek mondok, mindenkinek mondom: **Vigyázzatok!**

*A szanhedrin elhatározza Jézus kivégzését (Mk 14:1-2)*

# Mk 14.

Két nap volt hátra a pészach és a kovásztalan kenyerek ünnepéig. És a főpapok és az írástudók tanakodtak, hogy mi módon foghatnák el őt csellel és ölhetnék meg. 2 Ezt mondták ugyanis:
– Ne az ünnepen, hogy a nép fel ne zendüljön!

*Jézus testének megkenése Betániában (Mk 14:3-9)*

3 Amikor pedig Betániában a leprás Simon házánál volt, amint asztalhoz ült, egy asszony ment oda, akinél alabástrom edény volt valódi és igen drága nárdus olajjal; és eltörve az alabástrom edényt kitöltötte azt az ő fejére. 4 Némelyek pedig háborogtak maguk között és mondták:
– Mire való volt az olajnak ez a pazarlása? 5 El lehetett volna azt adni háromszáz dénárnál is többért, és odaadni a szegényeknek!
És zúgolódtak ellene. 6 Jézus pedig mondta:
– Hagyjatok békét neki; miért bántjátok őt? Jó dolgot tett velem. 7 Mert szegények mindig lesznek veletek, és amikor csak akarjátok, jót tehettek velük; de én nem leszek mindig veletek. 8 Ő, ami tőle telt, azt tette: előre megkente az én testemet a temetésre. 9 Bizony mondom nektek: bárhol is hirdessék az evangéliumot az egész világon, amit ez az asszony tett, azt is hirdetni fogják az ő emlékezetére.

*Júdás megegyezik a főpapokkal (Mk 14:10-11)*

10 Akkor Júdás, a kerijjóti, egy a tizenkettő közül, elment a főpapokhoz, hogy őt azoknak elárulja. 11 Azok pe-

dig, amint meghallották, megörültek, és ígérték, hogy pénzt adnak neki. Ő pedig kereste a kedvező alkalmat, mi módon árulhatná el őt.

*Az utolsó pészachi vacsora előkészítése (Mk 14:12-16)*

12 És a kovásztalan kenyerek ünnepének első napján, amikor a páskabárányt vágták, mondták neki az ő tanítványai:
– Hol akarod, hogy elmenve elkészítsük, hogy megehesd a páska-bárányt?
13 Akkor elküldött kettőt az ő tanítványai közül, és mondta nekik:
– Menjetek el a városba, és egy ember jön elétek, aki egy korsó vizet visz; kövessétek őt, 14 és ahová bemegy, mondjátok a házigazdának: „A Mester kérdi: hol van az a szállás, ahol megeszem a tanítványaimmal a páska-bárányt?” 15 És ő mutat nektek egy nagy emeleti termet berendezve, készen: ott készítsétek el nekünk!
16 Elmentek azért az ő tanítványai, és jutottak a városba, és úgy találták, amint nekik megmondta, és elkészítették a páska-bárányt.

*Az utolsó pészachi vacsora (Mk 14:17-25)*

17 Amikor pedig este lett, oda ment a tizenkettővel. 18 És amikor leültek és ettek, mondta Jézus:
– Bizony mondom nektek, egy közületek elárul engem, aki velem eszik.
19 Ők pedig elszomorodtak és egyenként kérdezték tőle:
– Csak nem én?
A másik is:
– Csak nem én?
20 Ő pedig felelve, mondta nekik:
– Egy a tizenkettő közül, aki velem együtt márt /mártogat a tálba. 21 Az Emberfia jóllehet elmegy, amint meg van írva felőle; de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja; jobb lenne annak az embernek, ha meg sem született volna.
22 És miközben ettek, **vette Jézus a kenyeret, és hálát adva, megtörte és adta nekik, ezt mondva:**
– **Vegyétek, egyétek: ez az én testem!**
23 **És vette a poharat, hálát adva, adta nekik**; és ittak abból mindnyájan;
24 majd így szólt:
– **Ez az én vérem, a szövetség vére, amely sokakért kiontatik.** 25 Bizony mondom nektek, nem iszom többé a szőlőtő terméséből addig a napig, amíg

újat nem iszom majd az Isten országában.

*Kivonulás az Olajfák-hegyére (Mk 14:26-31)*

26 És dicséretet énekelve kimentek az Olajfák-hegyére. 27 És mondta nekik Jézus:
– Ezen az éjszakán mindnyájan megbotránkoztok bennem; mert meg van írva: *„Megverem a pásztort, és elszélednek a juhok.”* (Zak 13:17) 28 De feltámadásom után előttetek fogok felmenni Galileába.
29 Péter pedig mondta neki:
– Ha mindnyájan megbotránkoznak is, de én nem!
30 És mondta neki Jézus:
– Bizony mondom neked, hogy ma, ezen az éjszakán, mielőtt a kakas kétszer megszólalna, háromszor tagadsz meg engem!
31 Ő pedig annál inkább erősködött:
– Ha veled együtt kellene is meghalnom, akkor sem tagadnálak meg!
Hasonlóképpen szóltak a többiek is.

*Jézus virrasztása Gecsemánéban (Mk 14:32-42)*

32 És mentek ama helyre, amelynek Gecsemáné a neve; és mondta az ő tanítványainak:
– Üljetek le itt, amíg imádkozom!
33 És maga mellé vette Pétert és Jakabot és Jánost, és kezdett rettegni /szorongani és gyötrődni; 34 és mondta nekik:
– Szomorú az én lelkem mind halálig; maradjatok itt, és vigyázzatok /virrasszatok!
35 És egy kissé előre menve, a földre esett, és imádkozott, hogy, ha lehetséges, múljon el tőle ez az óra; 36 és mondta:
– Abba, Atyám! Minden lehetséges neked. Vedd el tőlem ezt a poharat; **mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a Tied!**
37 Azután visszatért és alva találta őket, és mondta Péternek:
– Simon, alszol? Nem bírtál egy óráig vigyázni /virrasztani? 38 **Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek; a szellem ugyan kész, de a test erőtlen!**
39 És ismét elmenve, imádkozott, ugyanazokkal a szavakkal. 40 Amikor pedig visszatért, ismét alva találta őket; mert a szemeik megnehezedtek, és nem tudták mit feleljenek neki.

41 Harmadszor is jött, és mondta nekik:
Aludjatok immár és nyugodjatok! Megvan /Eldöntetett! Eljött az óra! Íme, az Emberfia a bűnösök kezébe adatik!
42 Keljetek föl, menjünk! Íme, elérkezett, aki engem elárul!

*Jézus letartóztatása (Mk 14:43-52)*

43 És mindjárt mialatt még ő szólt, eljött Júdás, egy a tizenkettő közül, és vele együtt nagy sokaság, fegyverekkel és botokkal, a főpapoktól, az írástudóktól és a vénektől. 44 Az ő elárulója pedig jelt adott nekik, ezt mondva:
– Akit megcsókolok majd, ő az; fogjátok el azt, és vigyétek el biztonságosan!
45 És odajutva, azonnal hozzáment, és mondta:
– Mester! Mester! – és megcsókolta őt.
46 Azok pedig rávetették kezeiket, és megfogták őt. 47 De egy az ott állók közül az ő szablyáját kivonva, a főpap szolgájára csapott, és levágta annak fülét. 48 Jézus pedig felelve, mondta nekik:
– Mint valami rablóra, úgy jöttetek rám fegyverekkel és botokkal, hogy elfogjatok engem! 49 Naponta nálatok voltam, a Templomban tanítva, és nem fogtatok meg engem; de be kell, hogy teljesedjenek az Írások!
50 Akkor elhagyva őt, mindnyájan elfutottak.
51 Egy ifjú pedig követte őt, akinek testét csak egy gyolcs ing takarta. És megfogták őt az ifjak, 52 de ő ott hagyva az ingét, meztelenül elszaladt tőlük.

*Jézus első tárgyalása a főpap házában (Mk 14:53-65)*

53 És vitték Jézust a főpaphoz. És oda gyűltek mindnyájan a főpapok, a vének és az írástudók. 54 Péter pedig távolról követte őt, be egészen a főpap udvaráig: és ott ült a szolgákkal, és melegedett a tűznél.
55 A főpapok pedig és az egész tanács tanúvallomást kerestek Jézus ellen, hogy megölhessék őt; de nem találtak. 56 Mert sokan tanúskodtak ugyan hamisan ellene, de a tanúvallomások nem voltak megegyezők. 57 És némelyek fölkeltek és hamisan tanúskodtak ellene, ezt mondva:
– 58 Mi hallottuk, amikor ezt mondta: „Én lerontom ezt a kézzel csinált

Templomot, és három nap alatt egy másikat építek, amely nem kézzel csináltatott!”
59 De még így sem voltak egyezőek az ő tanúvallomásaik.
60 Akkor a főpap odaállva a középre, megkérdezte Jézust:
– Semmit sem felelsz-e ezekre, hogy milyen tanúvallomásokat tesznek ezek ellened?
61 Ő pedig hallgatott, és semmit sem felelt. Ismét megkérdezte őt a főpap, és mondta neki:
– Te vagy-e a Krisztus, az Áldottnak Fia?
62 **Jézus pedig mondta:**
**– Én vagyok. És meglátjátok majd az *„Emberfiát ülni a hatalomnak /erőnek jobbján”*, és *„eljönni az ég felhőivel”*.** (Dán 7:14)
63 A főpap pedig megszaggatva ruháit, mondta:
– Mi szükségünk van még tanúkra? 64 Hallottátok a káromlást. Hogy vélekedtek róla?
Azok pedig halálra méltónak ítélték őt mindnyájan. 65 És elkezdték őt némelyek köpdösni, és az ő arcát letakarva őt öklözni, és azt mondták neki:
– Prófétálj!
És a szolgák is arcul csapdosták.

*Péter háromszor megtagadja Jézust (Mk 14:66-72)*

66 Amint pedig Péter lent volt az udvarban, odajött egy a főpap szolgálói közül; 67 és meglátva Pétert, amint melegedett, rátekintve, mondta:
– Te is a Názáreti Jézussal voltál!
68 Ő pedig letagadta, ezt mondva:
– Nem ismerem, s nem is értem, mit mondasz.
És kiment az előcsarnokba; és megszólalt egy kakas.
69 A szolgáló pedig meglátva őt, kezdte ismét mondani az ott állóknak:
– Ez közülük való.
70 Ő pedig ismét megtagadta.
De kevés idő múlva az ott állók ismét mondták Péternek:
– Bizony közülük való vagy; hiszen galileai vagy te is, és a tájszólásod is hasonló!
71 Ő pedig kezdett átkozódni és esküdözni, hogy:
– Nem ismerem azt az embert, akiről beszéltek!
72 És azonnal megszólalt másodszor is a kakas. És Péternek eszébe jutott,

amit neki Jézus mondott, hogy „Mielőtt a kakas kétszer szólna, háromszor megtagadsz engem”. És sírva fakadt.

*Jézus második, hivatalos tárgyalása a szanhedrinben (Mk 15:1)*

**Mk 15.** És mindjárt reggel tanácsot tartva a főpapok a vénekkel és írástudókkal, és az egész tanács, megkötözve Jézust, elvitték és átadták Pilátusnak.

*Jézus kihallgatása Pilátus előtt (Mk 15:2-15)*

2 És megkérdezte őt Pilátus:
– Te vagy-e a zsidók királya?
Ő pedig felelve, mondta neki:
– Te mondod.
3 És erősen vádolták őt a főpapok. 4 Pilátus pedig ismét megkérdezte őt:
– Semmit sem felelsz? Íme, mennyi tanúvallomást tesznek ellened!
5 Jézus pedig semmit sem felelt, úgyhogy Pilátus nagyon elcsodálkozott.
6 Ünnepenként pedig egy foglyot szokott elbocsátani nekik, akit éppen óhajtottak. 7 Volt pedig egy Barabbás nevű, megkötöztetve ama lázadókkal együtt, akik a lázadás alkalmával gyilkosságot követtek el. 8 A tömeg pedig kiáltozva kérni kezdte, hogy tegye meg nekik, amit mindig meg szokott tenni.
9 Pilátus pedig így felelt nekik:
– Akarjátok-e, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát? – 10 mert felismerte, hogy irigységből adták őt a kezébe a főpapok.
11 A főpapok azonban felbujtották a sokaságot, hogy inkább Barabbást bocsássa el nekik. 12 Pilátus pedig felelve, ismét mondta nekik:
– Mit akartok tehát, mit tegyek azzal, akit a zsidók királyának mondotok?
13 És azok ismét kiáltozni kezdtek:
– Feszítsd meg!
14 Pilátus pedig mondta nekik:
– De hát mi rosszat tett?
Azok pedig annál jobban kiáltoztak:
– Feszítsd meg!
15 Pilátus pedig, hogy kielégítse a tömeg kívánságát, elbocsátotta nekik Barabbást, Jézust pedig megostoroztatva, átadta *(a katonáknak)*, hogy megfeszítsék.

*Jézust kigúnyolják a római katonák (Mk 15:16-21)*

16 A katonák pedig elvitték őt a belső udvarba, ahol a laktanya volt; és összehívták az egész csapatot. 17 És bíborba öltöztették őt, és tövisből font koszorút tettek a fejére, 18 és elkezdték őt köszönteni:
– Üdvöz légy, zsidók királya!
19 És verték a fejét nádszállal, és köpdösték őt, és térdet hajtottak előtte. 20 Amikor pedig kicsúfolták, levették róla a bíbor ruhát, és a maga ruháiba öltöztették; és kivitték őt, hogy megfeszítsék. 21 És kényszerítettek egy mellettük elmenőt, bizonyos cirénei Simont, aki a mezőről jött, Alekszándernek és Rufusznak az apját, hogy vigye az ő keresztfáját.

*Jézus keresztre feszítése és halála (Mk 15:22-41)*

22 És vitték őt a Golgota nevű helyre, amely megmagyarázva annyi, mint: „Koponya helye”. 23 És mirhás bort adtak neki inni; de ő nem fogadta el.
24 Majd keresztre feszítették, és elosztották a ruháit, sorsot vetve azokra, ki mit kapjon. 25 Három óra volt *(9 h)*, amikor megfeszítették őt. 26 Elítélésének oka pedig így volt föléje felírva: A ZSIDÓK KIRÁLYA.
27 Két rablót is megfeszítettek vele együtt, egyet jobb és egyet bal keze felől. 28 Így teljesedett be az Írás, amely azt mondja: „*És a bűnösök közé számláltatott*.” (Ézs 53:12)
29 Az arra menők pedig szidalmazták őt, fejüket csóválva és mondva:
– Hé, te, aki lerontod a Templomot, és három nap alatt fölépíted; 30 szabadítsd meg magad, és szállj le a keresztről!
31 Hasonlóképpen pedig a főpapok is, csúfolódva egymás között, az írástudókkal együtt mondták:
– Másokat megszabadított, bezzeg magát nem képes megszabadítani! 32 A Krisztus, az Izrael királya, szálljon le most a keresztről, hogy lássuk és higgyünk!
Akiket vele együtt feszítettek meg, azok is szidalmazták őt.
33 Amikor pedig hat óra *(12 h)* lett, sötétség támadt az egész földön kilenc óráig *(15 h)*. 34 És kilenc órakor fennszóval így kiáltott fel Jézus:
– „Elói, Elói! Lamma Sabachtáni?!” – ami megmagyarázva annyi, mint: **„Én Istenem, én Istenem! Miért hagytál el engemet?”** (Zsolt 22:2)

35 Némelyek pedig meghallva ezt az ott állók közül, mondták:
– Íme, Illést hívja!
36 Egy ember pedig odafutott és egy szivacsot megtöltve ecettel és azt nádszálra tűzve, inni adott neki, ezt mondva:
– Hagyjátok, lássuk, eljön-e Illés, hogy levegye őt?
37 **Jézus pedig nagy fennszóval kiáltva kilehelte szellemét.** 38 **Ekkor a Templom kárpitja fölülről aljáig kettéhasadt.**
39 Látva pedig a százados, aki vele átellenben állt, hogy ekként kiáltva lehelte ki szellemét, mondta:
– Bizony, ez az ember Isten Fia volt!
40 Voltak ott pedig asszonyok is, akik távolról nézték, akik között volt magdalai Mária, és Mária, a kis Jakabnak és Józsénak anyja, és Salomé, 41 akik, amikor Galileában volt, akkor is követték őt, és szolgáltak neki; és sok más asszony, akik vele mentek fel Jeruzsálembe.

*Jézus temetése (Mk 15:42-47)*

42 És amikor immár este lett, mivelhogy az előkészület napja volt, azaz szombat előtti nap, 43 eljött az arimathiai József, a Szanhedrin egy tiszteletben álló tagja, aki maga is várta az Isten országát; bement bátran Pilátushoz, és elkérte Jézus testét. 44 Pilátus pedig csodálkozott, hogy immár meghalt volna; és magához hivatva a századost, megkérdezte tőle, hogy régen halt-e meg? 45 És megtudva a századostól, odaadta a holttestet Józsefnek. 46 Ő pedig lenvásznat vásárolva, és levéve őt, begöngyölte a vászonba, és elhelyezte egy sziklába vájt sírboltba; és követ hengerített a sírbolt szájára. 47 Magdalai Mária pedig és Mária, a József anyja, megfigyelték, hová helyezték.

*Az asszonyok nem találják Jézus testét (Mk 16:1-8)*

# Mk 16.

Amikor pedig elmúlt a szombat, magdalai Mária, és Mária a Jakab anyja, és Salomé, drága kenetet vásároltak, hogy elmenve, megkenjék őt.
2 És korán reggel, a hétnek első napján a sírbolthoz mentek napfelkeltekor. 3 És mondták egymás között:

– Kicsoda hengeríti el nekünk a követ a sírbolt szájáról?
4 És odatekintve, látták, hogy a kő el van hengerítve; pedig az felette nagy volt. 5 És bemenve a sírboltba, láttak egy ifjút ülni jobb felől, fehér ruhába öltözve; és megrettentek. 6 Az pedig mondta nekik:
– Ne féljetek! A názáreti Jézust keresitek, akit megfeszítettek? Föltámadt, nincs itt. Íme a hely, ahová őt helyezték. 7 De menjetek el, mondjátok meg az ő tanítványainak és Péternek, hogy előttetek megy Galileába; ott meglátjátok őt, amint megmondta nektek.
8 És kijőve gyorsan elfutottak a sírtól, mert félelem és döbenet fogta el őket; és senkinek semmit sem szóltak, mert féltek.

*Jézus először magdalai Máriának jelenik meg (Mk 16:9-11)*

9 Miután feltámadt, a hétnek első napján, kora reggel megjelent először magdalai Máriának, akiből hét démont űzött ki. 10 Ő pedig elmenve, hírül vitte azoknak, akik vele voltak, de most gyászoltak és sírtak. 11 Azok pedig, amikor hallották, hogy él és ő látta, nem hitték el.

*Jézus megjelenik az apostoloknak (Mk 16:12-13)*

12 Ezután pedig közülük kettőnek jelent meg más alakban, útközben, amikor a mezőre mentek. 13 Ezek is elmentek, és hírül vitték a többieknek; de ezeknek sem hittek.

*Jézus megjelenik az apostoloknak (Mk 16:14-18)*

14 Azután, amikor asztalnál ültek, megjelent magának a tizenegynek, és szemükre hányta az ő hitetlenségüket és keményszívűségüket, hogy azoknak, akik őt feltámadva látták, nem hittek. 15 És mondta nekik:
– **Elmenve az egész világba, hirdessétek az evangéliumot /örömhírt minden teremtménynek! 16 Aki hisz és alámerítkezik, üdvözül /megmenekül; aki pedig nem hisz, az elkárhozik /elveszik. 17 Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben démonokat űznek; új nyelveken szólnak; 18 kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, nem árt meg nekik; betegekre teszik rá kezüket, és azok meggyógyulnak.**

*Jézus mennybemenetele (Mk 16:19-20)*

19 Az Úr azért, miután szólt nekik, felvitetett a mennybe, és ült az Isten jobbjára.

20 Azok pedig elmenve, prédikáltak /hirdették az Igét mindenütt, eközben az Úr együttműködött velük, megerősítve /hitelesítve az Igét az azt kísérő jelek által. **Ámen!**

# Lukács evangéliuma

*Előszó (Lk 1:1-4)*

**Lk 1.** Mivelhogy sokan hozzáfogtak, hogy rendre megírják azoknak a dolgoknak elbeszélését, amelyek nálunk beteljesedtek, 2 ahogyan nekünk továbbadták, akik kezdettől fogva szemtanúi és szolgái voltak az Igének: 3 én is jónak láttam, aki eleitől fogva mindennek szorgalmasan végére jártam, hogy azokról sorjában írjak neked, nagyra becsült Theofilosz, 4 hogy megtudhasd azoknak a dolgoknak kétségtelen hitelességét, amelyekre tanítattál.

*Keresztelő János születésének előzményei (Lk 1:5-25)*

5 Heródesnek, Júdea királyának idejében volt egy Zakariás nevű pap az Abia rendjéből; az ő felesége, Erzsébet pedig az Áron leányai közül származott. 6 És mindketten igazak voltak Isten előtt, és feddhetetlenül éltek az Úrnak minden parancsolata és rendelése szerint. 7 De nem volt nekik gyermekük, mert Erzsébet meddő volt, és mindketten immár idős emberek voltak.

8 Történt pedig, hogy amikor rendjének beosztása szerint papi szolgálatot végzett az Isten előtt, 9 a papi tisztségben szokásos módon sorsolással rá került a sor, hogy bemenve az Úr Templomába, illatáldozatot mutasson be. 10 És a nép egész sokasága odakint imádkozott eközben az illatáldozat ideje alatt; 11 neki pedig megjelent az Úr angyala az illatáldozati oltár jobb oldalánál állva. 12 Ennek láttára megret-

tent Zakariás, és félelem fogta el. 13 Ám az angyal így szólt hozzá:
– Ne félj Zakariás; mert meghallgattatott a te könyörgésed, és a te feleséged Erzsébet fiút szül neked, akit Jánosnak fogsz nevezni. 14 Örömödre és vigasságodra lesz, és sokan fognak örvendezni az ő születésének; 15 mert nagy lesz az Úr előtt, és se bort, se részegítő italt nem iszik; és a Szent Szellem betölti őt már anyja méhében; 16 és Izrael fiai közül sokakat visszatérít az Úrhoz, az ő Istenükhöz. 17 És az Ő színe előtt fog járni Illés szellemével és erejével, hogy *„az atyák szívét a fiakhoz fordítsa”* (Mal 4:6), és az engedetleneket az igazak értelmességére vezesse, hogy felkészített népet állítson az Úr elé.
18 És mondta Zakariás az angyalnak:
– Miről tudhatom én ezt meg? Mert én vén vagyok, és az én feleségem is igen idős.
19 És felelve az angyal, mondta neki:
– Én Gábriel vagyok, aki az Isten előtt állok; és azért küldettem, hogy szóljak veled, és ez örvendetes dolgokat megjelentsem neked. 20 És íme, megnémulsz, és nem szólhatsz mindama napig, amelyen ezek meglesznek: mivelhogy nem hittél az én beszédeimnek, amelyek beteljesednek a maguk idejében!
21 A nép pedig várta Zakariást, és csodálkozott, hogy a Templomban késik. 22 És kijőve, nem szólhatott nekik; eszükbe vették azért, hogy látomást látott a Templomban; mert ő csak integetett nekik, és néma maradt.
23 És történt, hogy amikor leteltek az ő szolgálatának napjai, elment haza. 24 E napok után pedig fogadott méhében Erzsébet az ő felesége, és elrejtőzött öt hónapig, ezt mondva:
25 – Így cselekedett velem az Úr a napokban, amelyekben rám tekintett, hogy elvegye az én gyalázatomat az emberek között.

*Jézus fogantatása (Lk 1:26-38)*

26 A hatodik hónapban pedig elküldte Isten Gábriel angyalt Galilea Názáret nevű városába, 27 egy szűzhöz, aki a Dávid házából származó József nevű férfinak volt a jegyese. A szűz neve pedig Mária volt. 28 És bemenve az angyal hozzá, mondta neki:

– Üdvöz légy, kegyelembe fogadott! Az Úr veled! Áldott vagy te az asszonyok között!
29 Ő pedig nagyon zavarba jött e beszéd hallatán, és tűnődött magában, ugyan miféle köszöntés ez?! 30 És mondta neki az angyal:
– Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél! 31 **És íme, fogansz a te méhedben, és szülsz fiút, és nevezed őt Jézusnak. 32 Nagy lesz ő, és a Magasságos Fiának hívják majd; és neki adja az Úr Isten a Dávidnak, az ő atyjának trónját; 33 és uralkodik a Jákób házán mindörökké; és az ő királyságának nem lesz vége!**
34 Mondta pedig Mária az angyalnak:
– Mi módon lesz ez meg, hiszen én férfit nem ismerek?
35 És felelve az angyal, mondta neki:
– A Szent Szellem száll rád, és a Magasságosnak ereje ölel körül téged; azért aki megszületik, szentnek hívják, Isten Fiának. 36 És íme, Erzsébet, a te rokonod, ő is fogant fiút az ő vénségében; és ez már a hatodik hónapja neki, akit meddőnek tartottak: 37 **Mert Isten egyetlen kijelentése sem hiúsulhat meg!**
38 Mondta pedig Mária:
– Ímhol az Úr szolgálója; legyen nekem a te beszéded szerint!
És elment tőle az angyal.

*Mária látogatása Erzsébetnél (Lk 1:39-56)*

39 Fölkelve pedig Mária azokban a napokban, nagy sietséggel ment a hegységbe, Júdának városába; 40 és bement Zakariásnak házába, és köszöntötte Erzsébetet. 41 És amikor hallotta Erzsébet Mária köszöntését, a magzat rugdalózni kezdett az ő méhében; és betelt Erzsébet Szent Szellemmel; 42 és hangosan így kiáltott:
– Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse! 43 Hogy lehet ez nekem, hogy az én Uramnak anyja jön el hozzám? 44 Mert lám, mihelyt a te köszöntésed hangja füleimbe jutott, a magzat örvendezéssel rugdalózni kezdett a méhemben! 45 És boldog, aki elhitte, hogy beteljesednek azok, amiket az Úr neki mondott!
46 Akkor mondta Mária:
– Magasztalja lelkem az Urat, 47 és örvendezik /ujjong szellemem az én megtartó /szabadító Istenemben! 48 Mert rátekintett az ő szolgáló leányának alázatos állapotára; mert íme,

mostantól fogva boldognak mond engem minden nemzedék. 49 Mert nagy dolgokat cselekedett velem a Hatalmas; és szent az Ő neve! 50 És az Ő irgalmassága nemzedékről nemzedékre van azokon, akik Őt félik. 51 Hatalmasat cselekedett karjával, elszélesztette a szívük szándékában felfuvalkodottakat. 52 Hatalmasokat döntött le trónjaikról, és alázatosakat magasztalt fel. 53 Éhezőket töltött be javakkal, és gazdagokat küldött el üresen. 54 Felvette Izraelnek, az ő szolgájának ügyét, hogy megemlékezzen az ő irgalmasságáról – 55 amiképpen szólt a mi atyáinknak – Ábrahámnak és az ő magvának mindörökké!
56 Maradt pedig Mária Erzsébettel mintegy három hónapig; azután haza tért.

*Keresztelő János születése (Lk 1:57-80)*
57 Erzsébetnek pedig eljött a szülés ideje, és fiút szült. 58 És meghallották az ő szomszédjai és rokonai, hogy az Úr mily nagy irgalmat tanúsított iránta; és együtt örültek vele. 59 És történt nyolcad napon, eljöttek, hogy körülmetéljék a gyermeket; és az ő atyja nevéről Zakariásnak akarták őt nevezni. 60 És felelve az ő anyja, mondta:
– Nem, hanem János legyen a neve!
61 És mondták neki:
– Senki sincs a te rokonságodban, akit így neveznének.
62 És intettek az ő apjának, hogy minek akarja nevezi? 63 Az pedig táblát kérve, ezt írta rá: „János a neve.” És elcsodálkoztak mindnyájan. 64 És azonnal megnyílt az ő szája és nyelve, és szólt, áldva az Istent. 65 És félelem szállt az egész szomszédságára; és Júdeának egész hegyes tartományában szóbeszéd tárgyává lettek mind e dolgok.
66 És akik csak hallották, mind szívükre vették, ezt mondva:
– Vajon mi lesz ebből a gyermekből?
És az Úr keze volt ővele.
67 És Zakariás, az ő apja beteljesedett Szent Szellemmel, és így prófétált:
– 68 Áldott az Úr, Izrael Istene, hogy meglátogatta és megváltotta az ő népét, 69 s felemelte az üdvösségnek szarvát nekünk az ő gyermekének, Dávidnak házában, 70 amint szólt az ő szent prófétáinak szája által, akik eleitől fogva voltak, 71 hogy a mi ellenségeinktől megszabadít, és mindazoknak

kezéből, akik minket gyűlölnek; 72 hogy irgalmasságot cselekedjen a mi atyáinkkal, és megemlékezzen az ő szent szövetségéről, 73 az esküvésről, amellyel megesküdt Ábrahámnak, a mi atyánknak, hogy megadja nekünk, 74 hogy megszabadulva a mi ellenségeink kezéből, félelem nélkül szolgáljunk Neki, 75 szentségben és igazságban színe előtt, életünknek minden napján! 76 **Téged pedig kis gyermek, a Magasságos prófétájának hívnak majd; mert az Úr előtt jársz, hogy az Ő útjait előkészítsd;** 77 és az üdvösség ismeretével megajándékozd az Ő népét a bűneik bocsánata által; 78 a mi Istenünk nagy irgalmasságáért, amellyel meglátogatott minket a napkelte a magasságból, 79 hogy megjelenjen azoknak, akik a sötétségben és a halál árnyékában ülnek; hogy igazgassa a mi lábainkat a békesség útjára!

80 A kis gyermek pedig növekedett és erősödött szellemben; és a sivatagban volt mind ama napig, amelyen megmutatta magát Izraelnek.

*Jézus születése (Lk 2:1-7)*

**Lk 2.** És történt azokban a napokban, hogy Augusztus császár egy rendeletet adott ki, hogy az egész birodalom összeírattasson. 2 Ez az összeírás először akkor történt, amikor Szíriában Kürénosz volt a helytartó. 3 Mentek azért ki-ki a maga városába az összeírásra. 4 Felment pedig József is Galileából, Názáret városából Júdeába, a Dávid városába, melyet Betlehemnek hívnak, mivelhogy a Dávid házából és nemzetségéből származott; 5 hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki várandós volt. 6 És történt, hogy amikor ott voltak, beteltek az ő szülésének napjai. 7 És megszülte az ő elsőszülött fiát; és bepólyálta őt, és fektette őt a jászolba, mivelhogy nem volt számukra hely a szálláson.

*A betlehemi pásztorok látogatása (Lk 2:8-20)*

8 Voltak pedig pásztorok azon a vidéken, akik tanyáztak a szabad ég alatt, és vigyáztak éjszaka a nyájukra. 9 És íme, az Úr angyala hozzájuk jött, és az Úr dicsősége körülragyogta őket: és nagy félelem fogta el őket. 10 És mondta az angyal nekik:

– **Ne féljetek, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész népnek öröme lesz: 11 mert megszületett nektek ma a Megváltó, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.** 12 Ez pedig nektek a jele: találtok egy újszülöttet bepólyálva feküdni egy jászolban.
13 És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik az Istent dicsérték és ezt mondták:
14 – **Dicsőség a magasságos Istennek, és e földön békesség az emberek között, és jóakarat!**
15 És történt, hogy amikor elmentek az angyalok tőlük a mennybe, mondták a pásztorok egymásnak:
– Gyerünk, menjünk el mind Betlehembe, és lássuk meg e dolgot, amelyet az Úr jelentett meg nekünk!
16 Elmentek azért sietve, és megtalálták Máriát és Józsefet és az újszülöttet, aki a jászolban feküdt. 17 És ezt látva, hírül adták a kisgyermek felől nekik mondott kijelentést. 18 És mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott azokon, amiket a pásztorok nekik mondtak. 19 Mária pedig mindezeket a beszédeket megjegyezte, és szívében forgatta. 20 A pásztorok pedig visszatértek, dicsőítve és magasztalva az Istent mindazokért, amiket hallottak és láttak úgy, amint nekik az angyal megmondta.

*Jézus körülmetélése és bemutatása a Templomban (Lk 2:21-40)*

21 És amikor a nyolc nap elteltével a kisgyermeket körülmetélték, a Jézus nevet kapta, amint az angyal nevezte el, mielőtt megfogant volna anyja méhében.
22 Miután pedig elteltek Mária tisztulásának napjai a Mózes Törvénye szerint, felvitték őt Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak 23 – amint megíratott az Úr Törvényében, hogy: „*Minden elsőszülött fiú az Úrnak szenteltessék*” (2 Móz 13:2) –, 24 és hogy áldozatot adjanak aszerint, amint megmondatott az Úr Törvényében: egy pár gerlicét, vagy két galamb fiat.
25 És íme, volt Jeruzsálemben egy ember, akit **Simeonnak** hívtak, és ez az ember igaz és istenfélő volt, aki várta az Izrael vigasztalását, és a Szent Szellem volt őrajta. 26 És azt a kijelentést kapta a Szent Szellemtől, hogy addig nem lát halált, amíg meg nem látja az Úr Krisztusát. 27 És ő a Szellem in-

dítására a Templomba ment, és amikor a csecsemő Jézust bevitték szülei, hogy érte a Törvény előírásainak eleget tegyenek, 28 akkor ő karjaiba vette őt, és áldotta az Istent, és mondta:
29 – Most bocsátod el, Uram, a Te szolgádat a Te beszéded szerint békességben: 30 Mert látták az én szemeim a Te szabadításodat, 31 amelyet készítettél minden nép szeme láttára; 32 világosságot, amely kinyilatkoztatást ad a nemzeteknek, és a te népednek Izraelnek pedig dicsőséget.
33 József pedig és az ő anyja csodálkoztak azokon, amiket őfelőle mondtak. 34 És megáldotta őket Simeon, és mondta Máriának, az ő anyjának:
– Íme, ez sokak bukására és felemelkedésére rendeltetett Izraelben; és jelül, amelynek ellene mondanak; 35 sőt a te lelkedet is éles tőr járja át; hogy sok szív gondolata nyilvánvalóvá legyen.
36 És volt egy prófétaasszony, **Anna**, Fánuel leánya, az Áser nemzetségéből (aki sok időt élt meg, miután az ő szüzességét követően hét esztendeig élt férjével, 37 és ekkor már nyolcvannégy éves özvegy volt), aki nem távozott el a Templomból, hanem böjtöléssel és imádkozással szolgált éjjel és nappal. 38 Ő is ugyanabban az órában oda állva, hálát adott az Úrnak, és szólt őfelőle mindazoknak, akik Jeruzsálemben a megváltást várták.
39 És amikor mindent elvégeztek az Úr Törvénye szerint, visszatértek Galileába, az ő városukba, Názáretbe. 40 A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött szellemben, teljesedve bölcsességgel; és az Isten kegyelme volt őrajta.

*Jézus tizenkét évesen a Templomban (Lk 2:41-52)*

41 Az ő szülei pedig évenként feljártak Jeruzsálembe a pészach ünnepére. 42 És amikor tizenkét esztendős lett, fölmentek Jeruzsálembe az ünnep szokása szerint. 43 Az ünnepnapok elteltével, amikor hazafelé indultak, a gyermek Jézus visszamaradt Jeruzsálemben; és nem vették észre sem József, sem az ő anyja; 44 hanem azt gondolva, hogy az úti társaságban van, már egy napi járó földet mentek, amikor elkezdték keresni őt a rokonok és ismerősök között. 45 De mivel nem találták meg, visszamentek Jeruzsálembe, hogy megkeressék. 46 Végül harmadnapra megtalálták őt a Temp-

lomban, a törvénytanítók között ülve, amint őket hallgatta, és kérdezgette. 47 És mindnyájan, akik őt hallgatták, magukon kívül voltak a megdöbbenéstől az ő értelme és az ő felelete miatt. 48 És meglátva őt, elcsodálkoztak, és mondta neki az ő anyja:
– Fiam, miért tetted ezt velünk? Íme, apád és én aggódva kerestünk téged!
49 Ő pedig mondta nekik:
– Miért kerestetek engem? Hát nem tudjátok, hogy nekem az Atyám dolgaival kell foglalkoznom?
50 De ők nem értették e beszédét, amit nekik mondott. 51 És elment velük, és ment Názáretbe; és engedelmes volt nekik. És az ő anyja szívében tartotta mindezeket a dolgokat. 52 Jézus pedig gyarapodott bölcsességben és termetében, és kedvességben Isten és emberek előtt.

*Keresztelő János fellépése (Lk 3:1-18)*

Lk 3. Tiberius császár uralkodásának tizenötödik esztendejében pedig, amikor Júdeában Poncius Pilátus volt a helytartó, és Galileának negyedes fejedelme Heródes, Iturea és Trakhonitis tartományának pedig negyedes fejedelme az ő testvére Filep, Abiléné negyedes fejedelme meg Lüszániász volt, 2 Annás és Kajafás főpapsága alatt, szólt az Úr szava Jánoshoz, Zakariás fiához, a sivatagban. 3 És bejárta a Jordán egész vidékét hirdetve a megtérésre szóló alámerítkezést a bűnök bocsánatára; 4 amint meg van írva Ésaiás próféta beszédeinek könyvében, aki ezt mondja: *„Kiáltónak szava a sivatagban: 'Készítsétek el az Úr útját, egyengessétek az ő ösvényeit! 5 Minden völgy feltöltetik, minden hegy és halom lealacsonyíttatik; és az egyenetlenek egyenesekké, és a göröngyös utak simákká lesznek; 6 és meglátja minden test az Isten szabadítását.'"* (Ézs 40:3-5)
7 Mondta azért a sokaságnak, amely kiment hozzá, hogy általa alámerítkezzen:
– Viperák fajzati, kicsoda intett meg titeket, hogy a bekövetkezendő harag elől megmeneküljetek? 8 Teremjetek azért megtéréshez méltó gyümölcsöket, és ne mondogassátok magatokban: „Ábrahám a mi atyánk!" Mert mondom

nektek, hogy az Isten ezekből a kövekből is támaszthat fiakat Ábrahámnak! 9 Immár pedig a fejsze rá is vettetett a fák gyökerére: minden fa azért, amely jó gyümölcsöt nem terem, kivágattatik, és a tűzre vettetik!

10 És megkérdezte őt a sokaság:
– Mit cselekedjünk tehát?
11 Ő pedig felelve, mondta nekik:
– Akinek két köntöse van, egyiket adja annak, akinek nincs; és akinek van eledele, hasonlóképp cselekedjen!

12 És eljöttek a vámszedők is, hogy alámerítkezzenek, és mondták neki:
– Mester, mit tegyünk?
13 Ő pedig mondta nekik:
– Semmi többet ne követeljetek, mint ami nektek elő van írva!

14 És megkérdezték őt a vitézek is:
– Hát mi mit tegyünk?
És mondta nekik:
– Senkit se zaklassatok, se meg ne zsaroljatok; és elégedjetek meg zsoldotokkal!

15 Amikor pedig a nép várakozott és szívükben mind azon gondolkoztak János felől, hogy vajon nem ő-e a Krisztus; 16 János így felelt mindnyájuknak:
– Én ugyan vízbe merítelek alá titeket; de eljön, aki nálam erősebb, akinek nem vagyok méltó, hogy sarujának kötőjét megoldjam: ő majd Szent Szellemben és tűzben merít alá titeket! 17 Kezében szórólapát van, hogy megtisztítsa szérűjét; és a gabonát az ő csűrébe takarítsa, a polyvát pedig elégesse olthatatlan tűzzel!
18 És még sok egyebekre is intve őket, hirdette az evangéliumot a népnek.

*Keresztelő János letartóztatása (Lk 3:19-20)*

19 Amikor pedig Heródest, a negyedes fejedelmet megfedte Heródiásért, az ő testvérének, Filepnek feleségéért és mindama gonoszságokért, amiket Heródes tett, 20 ez még azzal tetézte mindezeket, hogy Jánost börtönbe vettette.

*Jézus alámerítkezése vízben és Szent Szellemben (Lk 3:21-22)*

21 Történt pedig, hogy amikor az egész nép alámerítkezett, és Jézus is alámerítkezett, és imádkozott, megnyílt az ég, 22 és leszállt őrá a Szent Szellem testi ábrázatban, mint egy galamb, és szózat szólt a mennyből, ezt mondva:

– **Te vagy az én szeretett Fiam, tebenned gyönyörködöm!**

*Jézus származása (Lk 3:23-38)*

23 Maga Jézus pedig mintegy a harmincas éveiben járt, amikor tanítani kezdett, aki, amint állították, a **József** fia volt, aki pedig a Élié, 24 aki Mattáté, aki Lévié, aki Melkhié, aki Jannájé, aki Józsefé, 25 aki Mattathiásé, aki Ámoszé, aki Náchumé, aki Heszlié, aki Naggájé, 26 aki Maáthé, aki Mattathiásé, aki Sémeié, aki Jószéfé, aki Júdáé, 27 aki Jóchanáné, aki Rhészáé, aki **Zorobábelé**, aki Saláltiélé, aki Nérié, 28 aki Melkhié, aki Addié, aki Koszámé, aki Elmódámé, aki Éré, 29 aki Jószéé, aki Eliézeré, aki Jórimé, aki Mattáté, aki Lévié, 30 aki Simeoné, aki Júdáé, aki Józsefé, aki Jónáné, aki Eliákimé, 31 aki Méleáé, aki Maináné, aki Mattatháé, aki Nátáné, aki **Dávidé**, 32 aki Jisájé, aki Óbédé, aki **Boázé**, aki Szálmoné, aki Nachsóné, 33 aki Aminádábé, aki Arámé, aki Heszrómé, aki Pérecé, aki **Júdáé**. 34 aki **Jákóbé**, aki **Izsáké**, aki **Ábrahámé**, aki Táréé, aki Nákhoré, 35 aki Serukhé, aki Reué, aki Pelegé, aki **Héberé**, aki Salához, 36 aki Kénáé, aki Arfaksádé, aki **Sémé**, aki **Noéé**, aki Lámekhé, 37 aki **Mathuséláé**, aki **Énókhé**, aki Járedé, aki Mahalaléelé, aki Kénáné, 38 aki Énósé, aki **Séthé**, aki **Ádámé**, aki pedig az **Istené**.

*Jézus megkísértése (Lk 4:1-13)*

Lk 4. Jézus pedig **Szent Szellemmel telve**, visszatért a Jordántól, és a Szellemtől vezettetve a sivatagba töltött 2 negyven napot, ahol megkísértette /próbára tette az Ördög /Rágalmazó. És nem evett semmit azokban a napokban; de azok elmúltával végre megéhezett. 3 És mondta neki az Ördög /Rágalmazó:
– Ha Isten Fia vagy, mondd e kőnek, hogy változzon kenyérré!
4 Jézus pedig így felelt neki:
– **Meg van írva, hogy *„nem csak kenyérrel él az ember, hanem az Isten minden igéjével!”*** (5 Móz 8:3)
5 Majd felvitte őt az Ördög egy nagy magas hegyre, és megmutatta neki e

föld minden országait egy szempillantás alatt, 6 és mondta neki az Ördög:
– Neked adom mindezt a hatalmat és ezeknek dicsőségét; mert nekem adatott, és annak adom, akinek akarom! 7 Azért ha te engem imádsz, mindez a tied lesz!
8 Felelve pedig Jézus, mondta neki:
– **Távozz tőlem, Sátán; mert meg van írva: *„Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!”*** (5 Móz 6:13)
9 Azután Jeruzsálembe vitte őt, és a Templom ormára állítva, mondta neki:
– Ha Isten Fia vagy, vesd alá magad innét; 10 mert meg van írva: *„Az ő angyalinak parancsol felőled, hogy megőrizzenek téged”*; 11 és: *„Kezükben hordoznak téged, hogy valamiképp meg ne üssed lábadat a kőbe”*! (Zsolt 91:11-12)
12 Felelve pedig Jézus, mondta neki:
– Megmondatott: ***„Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!”*** (5 Móz 6:16)
13 És befejezve minden kísértést az Ördög, eltávozott tőle egy időre.

*Jézus programbeszéde és a názáretiek hitetlensége (Lk 4:14-28)*

14 Jézus pedig visszatért a **Szellem erejével** Galileába: és híre ment neki az egész környéken. 15 És tanított azok zsinagógáiban, dicsőíttetve mindenkitől. 16 És ment Názáretbe, ahol felneveltetett: és bement, szokása szerint, szombaton a zsinagógába, és felállt olvasni. 17 És adták neki az Ézsaiás próféta könyvtekercsét; és kiterítve a tekercset, arra a helyre talált, ahol ez volt írva:
18 – ***„Az Úr Szelleme van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdessem, elküldött, hogy az összetört szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szemeinek megnyílását, hogy szabadon bocsássam a megtörteket,*** 19 ***hogy hirdessem az Úr kedves esztendejét.”*** (Ézs 61:1-2)
20 És begöngyölve a könyvtekercset, átadta a szolgának, és leült. És a zsinagógában mindenki tekintete őrá szegeződött.
21 Ő pedig kezdett hozzájuk szólni:
– Ma teljesedett be ez az Írás a fületek hallatára!
22 És mindnyájan bizonyságot tettek felőle, és meg voltak döbbenve kedves beszédein, amelyek szájából származtak, és mondták:

– Avagy nem a József fia-e ez?
23 És mondta nekik:
– Bizonyára azt a példabeszédet mondjátok nekem: „Orvos, gyógyítsd meg magadat! Amiket hallottunk, hogy Kapernaumban történtek, itt a te hazádban is cselekedd meg azokat!” 24 Mondta pedig: Bizony mondom nektek: Egy próféta sem kedves az ő hazájában! 25 Valóságos amiről beszélek nektek, hogy Illés idejében sok özvegyasszony volt Izraelben, amikor az ég három esztendeig és hat hónapig be volt zárva, úgy hogy az egész földön nagy éhség volt; 26 mégis azok közül senkihez sem küldetett Illés, hanem csak a Szidón melletti Szereptában levő özvegyasszonyhoz. 27 És Elizeus próféta idejében sok leprás élt Izraelben; de azok közül egy sem tisztult meg, csak a Szíriából való Naámán.
28 És beteltek mindnyájan haraggal a zsinagógában, amikor ezeket hallották. 29 És felkelve, kiűzték őt a városon kívülre és vitték őt annak a hegynek szélére, amelyen az ő városuk épült, hogy onnan letaszítsák. 30 Ő azonban átmenve közöttük, eltávozott.

*Egy démonizált megszabadítása Kapernaumban (Lk 4:31-37)*

31 És lement Kapernaumba, Galilea városába; és tanította azokat szombaton. 32 És megdöbbentek az ő tanításán, mert hatalommal beszélt. 33 És a zsinagógában volt egy tisztátalan démoni szellemtől megszállt ember, aki fennhangon így kiáltott fel:
– 34 Ah, mi közünk hozzád názáreti Jézus? Jöttél, hogy elveszíts minket? Ismerlek téged ki vagy: az Istennek ama Szentje!
35 És ráparancsolt Jézus:
– Némulj meg és menj ki ebből az emberből!
És a démon azt a középre vetve, kiment belőle, és nem ártott neki semmit. 36 És mindenkiben félelem támadt, és így szóltak egymás közt:
– Miféle dolog ez, hogy hatalommal és erővel parancsol a tisztátalan szellemeknek, és azok kimennek?
37 És elterjedt a híre a környék minden helyére.

*Péter anyósának meggyógyítása (Lk 4:38-39)*

38 Azután a zsinagógából eltávozva, a Simon házába ment. Simon anyósa pedig magas lázban feküdt, és megkér-

ték őt az érdekében. 39 És Jézus mellé állva, ráparancsolt a lázra, és az elhagyta őt; és ő azonnal felkelve, szolgált nekik.

*Gyógyítások Péter házánál (Lk 4:40-41)*

40 Amikor pedig a nap lement, mindazok, akiknek különféle bajokban szenvedő betegeik voltak, őhozzá vitték azokat; ő pedig mindegyikükre rátéve kezeit, meggyógyította őket. 41 Sokakból pedig démonok is mentek ki, így kiáltozva:
– Te vagy ama Krisztus, az Isten Fia!
De ő rájuk parancsolva, nem engedte őket szólni, mivelhogy tudták, hogy ő a Krisztus.

*Jézus hajnali imája (Lk 4:42-44)*

42 A nap fölkeltekor pedig kimenve, félre vonult egy puszta helyre; de a sokaság megkereste őt, és hozzá mentek, és tartóztatták őt, hogy ne menjen el tőlük. 43 Ő pedig mondta nekik:
– Más városoknak is hirdetnem kell az Isten országát; mert azért küldettem!
44 És prédikált Galilea zsinagógáiban.

*Az első tanítványok elhívása (Lk 5:1-11)*

Lk 5. És történt, hogy amikor a sokaság hozzá tódult, hogy hallgassa az Isten beszédét, ő a Genezáreti-tó partján állt; 2 és látott két hajót veszteglni a tó szélén: a halászok pedig, miután azokból kiszálltak, mosták a hálóikat. 3 És ő beszállva az egyik hajóba, amely a Simoné volt, kérte őt, hogy vigye egy kissé beljebb a szárazföldtől: és amikor leült, a hajóból tanította a sokaságot.

4 Amikor pedig befejezte a beszédet, mondta Simonnak:
– Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra.
5 És felelve Simon, mondta neki:
– Mester, jóllehet egész éjszaka fáradtunk, mégsem fogtunk semmit: mindazáltal a te parancsodra kivetem a hálót.
6 És ezt megtéve, halaknak nagy sokaságát kerítették be; szakadozott pedig a hálójuk. 7 Intettek azért társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek és segítsenek nekik. És eljőve, megtöltötték mind a két hajót, annyira, hogy csaknem elsüllyedtek. 8 Látva

pedig ezt Simon Péter, Jézus lábai elé esett, ezt mondva:
– Eredj el tőlem, mert én bűnös ember vagyok, Uram!
9 Mert a halfogás miatt félelem fogta el őt és mindazokat, akik vele voltak,
10 hasonlóképpen Jakabot és Jánost is, a Zebedeus fiait, akik Simonnak társai voltak. És mondta Simonnak Jézus:
– Ne félj! Mostantól fogva embereket fogsz halászni!
11 És a hajókat a szárazra vonva, elhagyták mindenüket és követték őt.

*Egy leprás meggyógyítása (Lk 5:12-16)*

12 És történt, hogy amikor az egyik városban volt, íme, volt ott egy leprával borított ember: és amikor meglátta Jézust, arcra borulva e szavakkal kérlelte őt:
– Uram, te meg tudsz tisztítani engem, ha akarod!
13 Jézus pedig kinyújtva kezét, megérintette őt, és így szólt:
– Akarom! Tisztulj meg!
És azonnal eltávozott tőle a lepra.
14 És ő megparancsolta neki, hogy azt senkinek se mondja el; hanem: Eredj el, mutasd meg magad a papnak, és vidd fel a megtisztulásodért az áldozatot, amint Mózes parancsolta, bizonyságul nekik!
15 A hír azonban annál inkább terjedt felőle; és nagy sokaság gyűlt egybe, hogy őt hallgassák, és hogy általa meggyógyuljanak a betegségeikből. 16 De ő visszavonult a sivatagba, és imádkozott.

*Egy béna meggyógyítása és bűnbocsánata (Lk 5:17-26)*

17 És történt egy napon, hogy ő tanított: és ott ültek a farizeusok és a Törvény tanítói, akik jöttek Galilea és Júdea minden falvaiból és Jeruzsálemből: és az Úr hatalma voltővele, hogy gyógyítson. 18 És íme, valami férfiak ágyon egy embert hoztak, aki gutaütött volt; és igyekeztek azt bevinni és elébe tenni. 19 De nem találva módot, hogy a sokaság miatt miképp vigyék őt be, felhágtak a háztetőre, és a cseréptetőn át eresztették őt alá hordágyastól Jézus elé középre. 20 És látva azoknak hitét, mondta:
– Ember, megbocsáttattak neked a bűneid!
21 Az írástudók pedig és a farizeusok elkezdtek tanakodni, ezt mondva:

– Kicsoda ez, aki ily káromlást szól? Ki bocsáthatja meg a bűnt, ha nem egyedül az Isten?
22 Jézus azonban észrevéve az ő tanakodásukat, felelt nekik:
– Mit tanakodtok a ti szívetekben? 23 Melyik könnyebb, azt mondani: „Megbocsáttattak neked a te bűneid”; vagy azt mondani: „Kelj fel és járkálj”? 24 Hogy pedig megtudjátok, hogy az Emberfiának van hatalma e földön megbocsátani a bűnöket, (mondta a gutaütöttnek): Neked mondom, kelj fel, és fölvéve nyoszolyádat, eredj haza!
25 És az rögtön felkelve azok szemelátára, fölvette amin feküdt, és elment haza, dicsőítve az Istent.
26 És mindenki magán kívül volt a megdöbbenéstől, és dicsőítették az Istent, és beteltek félelemmel, ezt mondva:
– Bizony csodadolgokat láttunk ma!

*Lévi Máté elhívása (Lk 5:27-28)*

27 Ezek után pedig kiment, és látott egy Lévi nevű vámszedőt, aki a vámnál ült, és mondta neki:
– Kövess engem!
28 És az mindenét otthagyva, felkelt és követte őt.

*Tanítás Lévi Máté házában (Lk 5:29-39)*

29 És Lévi nagy lakomát készített neki az ő házánál; ahol vámszedők és mások nagy sokasága volt jelen, akik velük letelepedtek. 30 És az írástudók és farizeusok zúgolódtak az ő tanítványai ellen, ezt mondva:
– Miért esztek és isztok a vámszedőkkel és a bűnösökkel?
31 És felelve Jézus, mondta nekik:
– **Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek.**
32 **Nem azért jöttem, hogy az igazakat, hanem hogy a bűnösöket hívjam megtérésre.**
33 Azok pedig mondták neki:
– Mi az oka, hogy a János tanítványai gyakran böjtölnek és imádkoznak, valamint a farizeusokéi is; a te tanítványaid pedig esznek és isznak?
34 Ő pedig mondta nekik:
– Vajon rábírhatjátok-e a násznépet, hogy böjtöljenek, amíg a vőlegény velük van? 35 De eljönnek a napok, amikor a vőlegény elvétetik tőlük, akkor majd böjtölnek azokban a napokban.
36 És mondott nekik példabeszédet is:

– Senki sem hasít ki foltot új ruhából, hogy azt régi ruhára tegye; mert különben az újat is elszakítja, és a régi ruhára sem illik az újból való folt. 37 És senki sem tölti az új bort ó tömlőkbe; mert különben az új bor szétszakakitja a tömlőket, és a bor kiömlik, és a tömlők is tönkremennek. 38 Hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni, és mind a kettő megmarad. 39 És senki, aki ó bort iszik, mindjárt újat nem kíván, mert azt mondja: Jobb az ó!

*Kalásztépés szombaton (Lk 6:1-5)*

Lk 6. Történt pedig a pészach szombatját követő második szombaton, hogy a vetések között ment át, és az ő tanítványai gabonafejeket szaggatva és azokat kezeikkel kimorzsolva, ettek. 2 Némelyek pedig a farizeusok közül mondták nekik:
– Miért teszitek azt, amit szombaton nem szabad cselekedni?
3 És felelve Jézus, mondta nekik:
– Nem olvastátok-e, mit tett Dávid, amikor megéhezett ő, és akik vele voltak? 4 Mi módon ment be az Isten Házába és vette el a szent kenyereket és ette meg és adott azoknak is, akik vele voltak, amelyeket pedig nem szabad megenni, hanem csak a papoknak? 5 És mondta nekik: Az Emberfia ura a szombatnak is!

*Egy béna meggyógyítása szombaton (Lk 6:6-11)*

6 Történt pedig másik szombaton is, hogy ő a zsinagógába ment és tanított, és volt ott egy ember, akinek a jobb keze béna volt. 7 Az írástudók és farizeusok pedig leselkedtek utána, hogy vajon gyógyít-e majd szombaton, hogy vádat találjanak ellene. 8 Ő pedig tudva azoknak gondolatait, mondta a béna kezű embernek:
– Kelj fel és állj elő!
És felkelve, előállt. 9 Mondta azért nekik Jézus:
– Valamit kérdek tőletek: Szabad-e szombaton jót tenni, vagy rosszat tenni? Az életet megtartani, vagy elveszteni?
10 És körültekintve mindnyájukon, mondta az embernek:
– Nyújtsd ki a kezedet!
Az pedig úgy tett, és keze oly éppé lett, mint a másik. 11 Azok pedig elteltek

esztelen haraggal, és arról tanakodtak egymás közt, hogy mit tegyenek Jézussal?

*A tizenkét apostol kiválasztása (Lk 6:12-16)*

12 És történt azokban a napokban, hogy kiment a hegyre imádkozni, és az egész éjszakát Istenhez imádkozva töltötte el. 13 És amikor megvirradt, előszólította az ő tanítványait és kiválasztott azok közül tizenkettőt, akiket apostoloknak is nevezett: 14 Simont, akit Péternek is nevezett, és Andrást, annak testvérét, Jakabot és Jánost, Filepet és Bertalant, 15 Mátét és Tamást, Jakabot, az Alfeus fiát, és Simont, akit zelótának is neveztek, 16 Júdást, a Jakab fiát és a kerijjóti Júdást, aki árulóvá is vált.

*A „hegyi” beszéd (Lk 6:17-7:1)*

17 És alámenve velük, megállt egy sík helyen, és az ő tanítványainak serege és a népnek nagy sokasága egész Júdeából és Jeruzsálemből és Türosznak és Szidónnak tengermelléki határából, akik jöttek, hogy hallgassák őt és meggyógyuljanak betegségeikből. 18 És akiket tisztátalan szellemek gyötörtek, meggyógyultak. 19 És az egész sokaság igyekezett őt megérinteni: mert erő származott belőle, és mindenkit meggyógyított.

20 Ő pedig felemelve szemeit az ő tanítványaira, mondta:

– **Boldogok vagytok ti szegények: mert tiétek az Isten országa!**

21 **Boldogok vagytok ti, akik most éheztek: mert megelégíttettek!**
**Boldogok vagytok ti, akik most sírtok: mert nevetni fogtok!**

22 **Boldogok lesztek, amikor titeket az emberek gyűlölnek, és kiközösítenek, és szidalmaznak titeket, és kivetik a ti neveteket, mint valami gonoszt, az Emberfiáért!**

23 Örüljetek azon a napon és ugráljatok örömötökben; mert íme, a ti jutalmatok bőséges a mennyben; hiszen az ő atyáik ugyanígy tettek a prófétákkal!

24 De jaj nektek, gazdagok, mert megkaptátok a vigasztalásotokat!

25 Jaj nektek, akik beteltetek; mert éhezni fogtok!
Jaj nektek, akik most nevettek; mert sírni és jajgatni fogtok!

26 Jaj nektek, amikor minden ember jót mond felőletek; mert az ő atyáik

éppen így cselekedtek a hamis prófétákkal!

27 De nektek mondom, akik engem hallgattok: **Szeressétek ellenségeiteket, jól tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek,** 28 **áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, és imádkozzatok azokért, akik titeket háborgatnak!** 29 Aki egyik arcodat megüti, fordítsd neki a másikat is; és attól, aki felső ruhádat elveszi, ne vond meg alsó ruhádat se! 30 **Mindenkinek pedig, aki tőled kér, adj; és attól, aki elveszi a tiédet, ne kérd vissza!**

31 **És amint akarjátok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is akképpen cselekedjetek azokkal!**

32 Mert ha csak azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, ugyan mi jutalmatok /örömötök van? Hiszen a bűnösök is szeretik azokat, akik őket szeretik. 33 És ha csak azokkal tesztek jót, akik veletek jót tesznek, ugyan mi jutalmatok /örömötök van? Hiszen a bűnösök is ugyanazt teszik. 34 És ha csak azoknak adtok kölcsönt, akiktől reméltek, hogy visszakapjátok, ugyan mi jutalmatok /örömötök van? Hiszen a bűnösök is adnak kölcsönt a bűnösöknek, hogy ugyanannyit kapjanak vissza.

35 **Hanem szeressétek ellenségeiteket, és jót tegyetek, és adjatok kölcsönt, semmit érte nem várva; és a ti jutalmatok /fizetségetek bőséges lesz, és ama magasságos Isten fiai lesztek: mert Ő jóságos a hálátlanokhoz és gonoszokhoz!** 36 **Legyetek azért irgalmasok, mint a ti Atyátok is irgalmas!** 37 **Ne ítélkezzetek, és nem ítélkeznek felettetek; ne ítéljetek el senkit, és akkor benneteket sem ítélnek el; bocsássatok meg, és nektek is megbocsáttatik;** 38 **adjatok, és nektek is adatik: jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, színig teltet adnak a ti öletekbe! Mert azzal a mértékkel mérnek nektek, amellyel ti mértek.**

39 Példabeszédet is mondott nekik:
– Vajon a vak vezetheti-e a világtalant? Avagy nem mindketten a verembe esnek-e? 40 **Nem feljebbvaló a tanítvány az ő mesterénél; hanem amikor tökéletes lesz, mindenki olyan lesz, mint a mestere.** 41 **Miért nézed pedig a szálkát, amely a testvéred szemében van, a gerendát pedig, amely a saját szemedben van, nem veszed**

**észre?** 42 Avagy mi módon mondhatod
a te testvérednek: „Testvérem, hadd
vessem ki a szálkát a te szemedből!”,
holott te a saját szemedben lévő ge-
rendát nem látod. Te képmutató! Vesd
ki először a gerendát a saját szemed-
ből, és azután gondolj arra, hogy ki-
vesd a szálkát, amely a te testvéred
szemében van!
43 **Nem jó fa az, amely romlott**
**gyümölcsöt terem; és nem romlott fa**
**az, amely jó gyümölcsöt terem.** 44
Mert minden fa az ő tulajdon gyümöl-
cséről ismertetik meg; mert a tövisről
nem szednek fügét, sem a szederindá-
ról nem szednek szőlőt. 45 **A jó ember**
**az ő szívének jó kincséből hoz elő**
**jót; és a gonosz ember az ő szívének**
**gonosz kincséből hoz elő gonoszt:**
**mert a szívnek teljességéből szól az**
**ő szája.**
46 Miért mondjátok pedig nekem:
„Uram! Uram!”, ha nem teszitek meg,
amiket mondok? 47 Valaki énhozzám
jön és hallgatja az én beszédeimet és
azokat megcselekszi, megmondom nek-
tek, kihez hasonló. 48 Hasonló ahhoz a
házépítő emberhez, aki leásott és
mélyre hatolt, és kősziklára vetett
fundamentumot: amikor aztán árvíz
jött, rázúdult a folyóvíz arra a házra,
de azt meg nem mozdíthatta: mert kő-
sziklán épült. 49 Aki pedig hallgatja,
de nem cselekszi meg, hasonló ahhoz
az emberhez, aki csak a földön építette
házát fundamentum nélkül: amelyre
rázúdulva a folyóvíz, azonnal összeom-
lott; és romhalmazzá vált.

# Lk 7.

Amikor pedig minden beszédét a nép hallatára befejezte, bement Kapernaumba.

*Egy római százados szolgájának meggyógyítása (Lk 7:2-10)*

2 Egy századosnak szolgája pedig,
akit nagy becsben tartott, olyan beteg
volt, hogy már haldoklott. 3 Az pedig,
amikor hallott Jézus felől, hozzá küldte
a zsidók véneit, kérve őt, hogy jöjjön el
és gyógyítsa meg az ő szolgáját. 4 Azok
pedig Jézushoz menve, igen kérték őt,
ezt mondva:
– Méltó, hogy megtedd neki; 5 mert
szereti a mi nemzetünket, és a zsina-
gógát is ő építtette nekünk.

6 Jézus tehát elment velük. Amikor azonban már nem messze volt a háztól, eléje küldte a százados néhány jó barátját, üzenve neki:
– Uram, ne fáraszd magad; mert nem vagyok méltó /alkalmas, hogy hajlékomba jöjj; 7 amiért is magamat sem tartottam méltónak arra, hogy hozzád menjek: hanem csak szóval mondd, és meggyógyul az én szolgám! 8 Mert én is hatalom alá vetett ember vagyok, és vitézek vannak alattam; és ha az egyiknek azt mondom: „Eredj el!”, elmegy; vagy a másiknak: „Gyere ide!”, oda jön; és ha szolgámnak szólok: „Tedd meg ezt!”, azt teszi.
9 Jézus pedig ezeket hallva, elcsodálkozott rajta; és hátrafordulva mondta az őt követő sokaságnak:
– Mondom nektek, ekkora hitet Izraelben sem találtam!
10 És a küldöttek visszatérve a házhoz, a beteg szolgát már egészségben találták.

*Egy halott ifjú feltámasztása Nainban (Lk 7:11-17)*

11 És történt másnap, hogy ment Nain nevű városba; és az ő tanítványai közül sokan mentekővele, és nagy sokaság. 12 Amikor pedig a város kapujához közelített, íme, egy halottat hoztak ki, egyetlen egy fiát az anyjának, és az özvegyasszony volt; és a városból nagy sokaság volt vele. 13 És látva őt az Úr, megkönyörült rajta, és mondta neki:
– Ne sírj!
14 És oda menve, megérintette a koporsót; a vivők pedig megálltak. És mondta:
– Ifjú, neked mondom, kelj föl!
15 És felült a halott, és beszélni kezdett; és Jézus átadta őt az anyjának. 16 És félelem fogta el mindazokat, és dicsőítették az Istent, ezt mondva:
– Nagy próféta támadt köztünk! – és:
– Isten rátekintett a népére!
17 És kiment felőle e hír egész Júdeába, és a körülötte levő minden tartományba.

*Keresztelő János üzenete a börtönből (Lk 7:18-23)*

18 És Jánosnak mindezeket elmondták a tanítványai. És János az ő tanítványai közül kettőt magához hívatva, 19 elküldte őket Jézushoz ezekkel a

szavakkal: „Te vagy-e az, akinek el kell jönnie, vagy mást várjunk?”
20 Amikor azért azok a férfiak hozzá mentek, mondták:
– Keresztelő János küldött minket hozzád, ezt kérdezve: „Te vagy-e az, akinek el kell jönnie, vagy mást várjunk?”
21 Abban az órában pedig sokakat meggyógyított betegségekből, szenvedésekből, megszabadított gonosz szellemektől, és sok vaknak adta vissza szeme világát. 22 És felelve, mondta nekik:
– Elmenve mondjátok meg Jánosnak, amiket láttatok és hallottatok: hogy a vakok újra látnak, a bénák járnak, a leprások megtisztulnak, a süketek hallanak, a halottak feltámadnak, a szegényeknek az evangélium hirdettetik. 23 **És boldog, aki énbennem meg nem botránkozik!**

*Jézus tanítása Keresztelő Jánosról (Lk 7:24-35)*

24 Amikor pedig elmentek a János követei, kezdte mondani a sokaságnak János felől:
– Mit látni mentetek ki a pusztába? Szél ingatta nádszálat-e? 25 Hát mit látni mentetek ki? Puha ruhákba öltözött embert-e? Íme, akik drága öltözetben és gyönyörűségben vannak, a királyok palotáiban vannak. 26 Hát mit látni mentetek ki? Prófétát-e? Bizony mondom nektek, prófétánál is nagyobbat! 27 Ő az, aki felől meg van írva: *„Íme, én elküldöm az én követemet előtted, aki előkészíti előtted a te útadat.”* (Mal 3:1) 28 Mert mondom nektek, hogy azok között, akik asszonytól születtek, egy sincs nagyobb próféta Keresztelő Jánosnál; de aki kisebb az Isten országában, nagyobb őnála!
29 És amikor ezt hallotta az egész nép és a vámszedők, igazat adtak az Istennek, és alámerítkeztek a János-féle alámerítkezéssel; 30 de a farizeusok és a törvénytudók az Isten akaratát megvetették magukra nézve, és nem merítkeztek alá általa.
31 Mondta pedig az Úr:
– Kihez hasonlítsam azért e nemzedék férfijait, kihez is hasonlók? 32 Hasonlók a piacon ülő gyermekekhez, akik egymásnak így kiáltoznak: „Sípoltunk nektek, és nem táncoltatok; siralmas énekeket énekeltünk nektek, és nem sírtatok!” 33 Mert eljött Keresztelő János, aki nem eszik kenyeret, és nem iszik bort, és ezt mondjátok: „Démon

van benne!” 34 Eljött az Emberfia, aki
eszik és iszik, és ezt mondjátok: „Íme,
a falánk és borivó ember, a vámszedők
és bűnösök barátja!” 35 És igazoltatik
a bölcsesség minden ő fiaitól.

*A bűnös nő egy Simon nevű farizeus házában megkeni Jézust (Lk 7:36-50)*

36 Kérte pedig őt egy a farizeusok
közül, hogy ővele egyen; annak okáért
bemenve a farizeus házába, letelepe-
dett enni. 37 És íme, a városban egy
bűnös életű asszony, amikor megtudta,
hogy ő a farizeus házában telepedett le
enni, hozott egy alabástrom szelence
drága kenetet. 38 És megállva hátul az
ő lábainál sírva, könnyeit hullatta az ő
lábaira, és hajával törölte le, és csó-
kolgatta az ő lábait, és megkente drága
kenettel. 39 Amikor pedig ezt látta a
farizeus, aki őt meghívta, mondta ma-
gában:
– Ez, ha próféta volna, tudná ki és mi-
féle asszony ez, aki hozzáér! Tudná,
hogy bűnös.
40 És felelve Jézus, mondta neki:
– Simon, van valami mondani valóm
neked!
És az mondta:
– Mester, mondjad!
41 – Egy hitelezőnek volt két adósa: az
egyik ötszáz pénzzel volt adós, a másik
pedig ötvennel. 42 És amikor nem volt
nekik miből megadni, mind a kettőnek
elengedte. E kettő közül azért, mondd
meg, melyik szereti őt jobban?
43 Felelve pedig Simon, mondta:
– Azt gondolom, hogy az, akinek többet
engedett el.
És Jézus mondta neki:
– Igazán ítéltél. 44 És az asszonyhoz
fordulva, mondta Simonnak: – Látod-e
ezt az asszonyt? Bejöttem a te házad-
ba, az én lábaimnak vizet nem adtál:
ez pedig könnyeivel öntözte az én lába-
imat, és hajával törölte meg. 45 Engem
meg nem csókoltál: ez pedig az időtől
fogva, hogy bejöttem, nem szűnt meg
az én lábaimat csókolgatni. 46 Olajjal
az én fejemet meg nem kented: ez pe-
dig drága kenettel kente meg az én lá-
baimat. 47 Minek okáért mondom ne-
ked: **Neki sok bűne bocsáttatott meg,
mert igen szeretett; akinek pedig
kevés bocsáttatik meg, kevésbé sze-
ret.**
48 És mondta az asszonynak:
– Megbocsáttattak neked a te bűneid!

49 És akik együtt ültek vele az asztalnál, kezdték magukban mondani:
– Ki ez, hogy a bűnöket is megbocsátja?
50 Mondta pedig az asszonynak:
– **A te hited megtartott téged!** Eredj el békességgel!

*Nők szolgálata Jézus körül (Lk 8:1-3)*

Lk 8. És történt ezután, hogy ő bejárta a városokat és falvakat, prédikálva és hirdetve az Isten országát, és vele a tizenkettő, 2 és némely asszonyok, akiket tisztátalan szellemektől és erőtlenségekből szabadított meg, Mária, aki magdalainak neveztetik, kiből hét démon ment ki, 3 és Johanna, Khúzának, a Heródes gondviselőjének felesége, és Zsuzsánna, és sok más asszony, akik a vagyonukból szolgáltak neki.

*Hasonlatok Isten országáról (Lk 8:4-18)*

4 Amikor pedig nagy sokaság gyűlt egybe, és minden városból mentek őhozzá, példázatban szólt hozzájuk:
5 – Kiment a magvető, hogy elvesse az ő magját: és magvetés közben némely az útfélre esett; és eltaposták, és az égi madarak megették azt. 6 És némely a sziklára esett; és amikor kikelt, elszáradt, mert nem volt nedvessége. 7 Némely a tövis közé esett; és a tövisek vele együtt növekedve, megfojtották azt. 8 Némely pedig a jó földbe esett; és amikor kikelt, százannyi termést hozott.
Ezeket mondva, így kiáltott:
– Akinek van füle a hallásra, hallja!
9 És megkérdezték őt az ő tanítványai:
– Mi lehet e példázat?
10 Ő pedig mondta nekik:
– Nektek megadatott, hogy az Isten országának titkait értsétek; de a többieknek példázatokban, hogy *„nézve ne lássanak, és hallva ne értsenek”* /*”akik látnak, ne lássanak, és akik hallanak, ne értsenek”*/. (Ézs 6:9-10)
11 A példázat pedig ez: A mag az Isten Beszéde. 12 Az útfélre szóródottak pedig azok, akik hallják; aztán eljön az Ördög /Rágalmazó, és kikapja az Igét az ő szívükből, hogy ne higgyenek, és meg ne meneküljenek. 13 És a kősziklára szóródottak azok, akik, amikor hallják, örömmel fogadják az Igét; de

nincs bennük gyökere, akik egy ideig hisznek, a megpróbáltatás idején pedig kiszakadnak /elpártolnak. 14 És amelyik a tövis közé esett, ezek azok, akik hallották, de elmenve, az élet gondjai és gazdagsága és gyönyörei megfojtják azt, és gyümölcsöt nem teremnek. 15 **Amelyik pedig a jó földbe esett, ezek azok, akik a hallott Igét tiszta és jó szívvel megtartják, és gyümölcsöt teremnek kitartásuk által.**

16 Senki pedig, aki lámpást gyújt, be nem fedi azt valami edénnyel, sem az ágy alá nem rejti; hanem a lámpatartóba teszi, hogy akik bemennek, lássák a világosságot. 17 **Mert nincs oly titok, amely nyilvánvalóvá ne lenne; és nincs oly elrejtett dolog, amely ki ne tudódna, és világosságra ne jönne.**

18 **Meglássátok azért, mi módon hallgatjátok az Igét: mert akinek van, annak adatik; és akinek nincs, még amije gondolja is hogy van, elvétetik tőle!**

*Jézus igazi családja és rokonai (Lk 8:19-21)*

19 Jöttek pedig hozzá az ő anyja és testvérei, de nem tudtak hozzá jutni a sokaság miatt. 20 És tudtára adták neki, ezt mondva:
– A te anyád és testvéreid kinn állnak, téged akarva látni.
21 Ő pedig felelve, mondta nekik:
– Az én anyám és az én testvéreim ezek, akik az Isten Beszédét hallgatják, és megcselekszik azt!

*A vihar lecsendesítése (Lk 8:22-26)*

22 Történt pedig egy napon, hogy beszállt a hajóba ő és a tanítványai; és mondta nekik:
– Menjünk a tó túlsó partjára!
És elindultak. 23 De a hajózás közben elszenderedett; és szélvész csapott le a tóra, úgy, hogy a hajó kezdett megtelni vízzel, és veszedelemben voltak. 24 És odamenve hozzá, felkeltették ezt mondva:
– Mester, Mester, elveszünk!
Ő pedig felserkenve, ráparancsolt a szélre és a víz tajtékzó hullámaira; és megszűnt a háborgás, és szélcsend lett. 25 És mondta nekik:
– Hol van a ti hitetek?
És félelemmel teljes csodálattal mondták egymásnak:
– Ugyan ki ez, hogy a szeleknek is, a víznek is parancsol, és engednek neki?

26 És áteveztek a gadaraiak földjére, amely Galileával átellenben van.

*A gadarai démonizált szabadulása (Lk 8:27-39)*

27 És amikor kiment a szárazföldre, elébe jött a városból egy ember, akiben démonok voltak régtől fogva, aki sem ruhába nem öltözött, sem házban nem lakott, hanem a sírboltokban. 28 És amikor meglátta Jézust, felkiáltott és lábai elé esett neki, és azt ordította:
– Mi közöm van hozzád, Jézus, magasságos Istennek Fia?! Kérlek, ne gyötörj engem!
29 Mert azt parancsolta annak a tisztátalan szellemnek, hogy menjen ki abból az emberből. Mivelhogy gyakran magával ragadta őt: annak okáért láncokkal és béklyókkal megkötözve őrizték; de a kötelékeket elszaggatva, a démon folyton kiűzte őt a sivatagba.
30 Megkérdezte pedig őt Jézus:
– Mi a neved?
És ő mondta:
– Légió! – mert sok démon ment bele.
31 És kérték őt, hogy ne parancsolja meg nekik, hogy a mélységbe menjenek. 32 Volt pedig ott egy nagy disznókonda, legelészve a hegyen; és kérték őt, hogy engedje meg nekik, hogy azokba menjenek. És megengedte nekik. 33 És miután kimentek a démonok az emberből, bementek a disznókba; és a disznókonda a meredekről a tóba rohant, és megfulladt.

34 A pásztorok pedig amint látva mi történt, elfutottak, és hírül adták a városban és a falvakban. 35 Kimentek azért megnézni mi történt; és mentek Jézushoz, és Jézus lábainál ülve találták azt az embert, akiből a démonok kimentek, felöltözve és eszénél; és félelem fogta el őket. 36 Elbeszélték pedig nekik azok is, akik látták, mi módon szabadult meg a démonizált. 37 Ekkor kérte őt a Gadara környékének egész sokasága, hogy menjen el közülük, mert felette igen féltek: ő pedig beülve a hajóba, visszatért.

38 Kérte pedig őt az az ember, akiből a démonok kimentek, hogy vele maradhasson; de Jézus elküldte őt, ezt mondva:
39 – Térj vissza házadhoz, és beszéld el, mily nagy dolgokat tett veled az Isten!
Elment azért, hirdetve az egész városban, milyen nagy dolgokat tett Jézus vele.

*Egy vérfolyásos nő meggyógyítása és egy kislány feltámasztása (Lk 8:40-56)*

40 És történt, hogy amikor Jézus visszatért, a nép örömmel fogadta őt; mert mindnyájan várták őt. 41 És íme, eljött egy ember, akinek Jairus volt neve, aki a zsinagóga vezetője volt; és Jézus lábai előtt leesve, kérte őt, hogy jöjjön el az ő házába; 42 mert egyetlen leánya – aki mintegy tizenkét esztendős lehetett –, haldoklott.

Miközben útban volt oda, és mindenfelől szorongatta a tömeg, 43 egy asszony, aki vérfolyásban szenvedett tizenkét éve, és bár minden vagyonát az orvosokra költötte, mégsem tudta senki meggyógyítani, 44 hátulról hozzá járulva, megérintette az ő ruhájának szegélyét; és azonnal elállt a vérfolyása. 45 És mondta Jézus:

– Ki az, aki megérintett engem?

És amikor mindnyájan tagadták, mondta Péter és akik vele voltak:

– Mester, a sokaság nyom és szorongat téged, és azt kérdezed: „Ki az, aki megérintett engem?”

46 Jézus pedig mondta:

– Megérintett engem valaki; mert észrevettem, hogy erő áradt ki belőlem!

47 Amikor pedig látta az asszony; hogy nem maradt titokban, reszketve előjőve és előtte leesve, megjelentette neki az egész sokaság előtt, miért érintette meg őt, és hogy azonnal meggyógyult. 48 És ő mondta neki:

– Bízzál leányom, a te hited megtartott téged; eredj el békességgel!

49 Mikor még szájában volt a szó, eljött egy ember a zsinagóga vezetőjének házától, ezt mondva neki:

– Meghalt a leányod; ne fáraszd a Mestert!

50 Jézus pedig amikor ezt hallotta, így felelt neki:

– Ne félj; csak higgy, és élni fog!

51 Bemenve pedig a házba, senkit sem engedett be, csak Pétert, Jakabot, Jánost és a leányzó apját és anyját. 52 Sírtak pedig mindnyájan, és gyászolták azt; ő pedig mondta:

– Ne sírjatok; nem halt meg, hanem alszik!

53 És kinevették őt, tudva, hogy meghalt. 54 Ő pedig mindenkit kiküldve, és a leányzó kezét megfogva, rákiáltott:

– Leányzó, kelj fel!

55 Ekkor visszatért belé a szelleme, és azonnal fölkelt; ő pedig megparancsol-

ta, hogy adjanak neki enni. 56 És annak szülei magukon kívül voltak a döbbenettől; ő pedig lelkükre kötötte, hogy senkinek ne mondják el, ami történt.

*A tizenkét apostol kiküldése (Lk 9:1-6)*

**Lk 9.** Jézus pedig összehívta a tizenkét tanítványát, erőt és hatalmat adott nekik minden démon fölött, és betegségek gyógyítására. 2 És kiküldte őket, hogy hirdessék az Isten országát, és betegeket gyógyítsanak. 3 És mondta nekik:
– Semmit az útra ne vigyetek, se botot, se táskát, se kenyeret, se pénzt; se két-két ruhátok ne legyen! 4 És valamely házba bementek, ott maradjatok, és onnan induljatok tovább! 5 És valakik nem fogadnak be titeket, kimenve abból a városból, még a port is verjétek le lábaitokról, bizonyságul ellenük!
6 Kimenve annak okáért, bejárták a falvakat, hirdetve az evangéliumot, és gyógyítva mindenütt.

*Keresztelő János halála (Lk 9:7-9)*

7 Meghallotta pedig Heródes a negyedes fejedelem, mindazokat, amik őáltala történtek: és zavarban volt, mivelhogy némelyek azt mondták, hogy „János támadt fel a halálból”; 8 némelyek pedig, hogy „Illés jelent meg”; mások meg, hogy „a régi próféták közül támadt fel valamelyik.” 9 És mondta Heródes:
– Jánosnak én vettem fejét. Kicsoda hát ez, aki felől én ilyen dolgokat hallok?
És igyekezett őt látni.

*Az első kenyérszaporítás (Lk 9:10-17)*

10 Visszatérve pedig az apostolok, elbeszéltek neki mindent, amit cselekedtek. És azokat maga mellé véve, félrevonult velük egy Betsaida nevű város mellé egy magányos helyre. 11 A sokaság pedig ezt megtudva, követte őt: és ő örömmel fogadva őket; beszélt nekik az Isten országáról, és akiknek gyógyulásra volt szüksége, azokat meggyógyította.
12 A nap pedig már nyugovóra hajolt; és a tizenkettő őhozzá járulva, mondta neki:
– Bocsásd el a sokaságot, hogy elmenve a környező falvakba és majorokba

megszálljanak, és eledelt találjanak, mert itt puszta helyen vagyunk!
13 Ő pedig mondta nekik:
– Adjatok nekik ti enni!
Azok pedig mondták:
– Nincs nálunk több öt kenyérnél és két halnál; hacsak el nem megyünk, és nem veszünk mi eledelt az egész népnek!
14 Mert voltak ott mintegy ötezren férfiak. Mondta pedig az ő tanítványainak:
– Ültessétek le őket ötvenes csoportokban!
15 És akképpen cselekedtek, és leültették valamennyit. 16 Ezekután pedig vette az öt kenyeret és a két halat, a mennybe emelve szemeit, megáldotta azokat, és megszegte; és adta a tanítványoknak, hogy a sokaság elé tegyék.
17 Ettek azért és megelégedtek mindnyájan; és tizenkét kosárral szedték össze a megmaradt darabokat.

*Péter megvallja Jézust, mint Messiást (Lk 9:18-22)*

18 És történt, amikor ő magában imádkozott, vele voltak a tanítványok; és megkérdezte őket:
– Kinek mond engem a sokaság?
19 Ők pedig felelve, mondták:
– Keresztelő Jánosnak; némelyek pedig Illésnek; némelyek pedig, hogy a régi próféták közül támadt fel valamelyik.
20 És mondta nekik:
– Hát ti kinek mondotok engem?
Felelve pedig Péter, mondta:
– Az Isten Krisztusának /Felkentjének.
21 Ő pedig rájuk parancsolva, meghagyta, hogy ezt senkinek ne mondják;
22 ezt mondva:
– Szükséges az Emberfiának sokat szenvedni, szükséges hogy a vének, a főpapok és írástudók elutasítsák, és megöljék, de harmadnapon fel kell támadnia.

*Tanít az önmegtagadásról (Lk 9:23-27)*

23 Mondta pedig mindnyájuknak:
– **Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg önmagát, és vegye fel az ő keresztjét** *(kivégzőeszközét)* **mindennap, és kövessen engem!** 24 **Mert aki meg akarja menteni az életét /lelkét, elveszíti azt; aki pedig elveszíti az életét /lelkét énértem, az megmenti azt.** 25 **Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, önmagát pedig elveszti, vagy magá-**

**ban kárt tesz?** 26 **Mert valaki szégyell engem és az én beszédemet, az Emberfia is szégyellni fogja azt, amikor eljön a saját és az Atya és a szent angyalok dicsőségében.** 27 Komolyan mondom nektek, hogy vannak az itt állók közül némelyek, akik nem kóstolják meg a halált, amíg meg nem látják az Isten országát!

*Jézus megdicsőülése (Lk 9:28-36)*

28 És történt e beszédek elhangzása után mintegy nyolc nappal, hogy maga mellé vette Pétert, Jánost és Jakabot, és felment a hegyre imádkozni. 29 És imádkozása közben az ő arcának látványa elváltozott, és az ő ruhája ragyogó fehéren fénylett. 30 És íme, két férfi beszélt vele, akik Mózes és Illés voltak; 31 akik dicsőségben megjelenve, beszéltek neki az ő haláláról, amelyet Jeruzsálemben kell beteljesítenie. 32 Pétert és a vele lévőket pedig elnyomta az álom; de amikor felébredtek, látták az ő dicsőségét, és ama két férfit, akik ott álltak vele. 33 És amikor azok eltávoztak tőle, így szólt Péter Jézushoz:
– Mester, olyan jó itt lennünk: készítsünk azért három sátrat, egyet neked, Mózesnek is egyet, és egyet Illésnek! – nem tudva mit beszél. 34 És amikor ő ezeket mondta, felhő támadt és beárnyékolta őket; ők pedig megrémültek, amikor belekerültek a felhőbe. 35 Ekkor hang hallatszott a felhőből, amely így szólt:
– **Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!**
36 És amikor a hang hallatszott, már csak Jézus volt ott. Ők pedig hallgattak, és abból, amit láttak, senkinek semmit el nem mondtak azokban a napokban.

*Egy epilepsziás fiú meggyógyítása (Lk 9:37-43)*

37 És másnap, amikor ők a hegyről lejöttek, nagy tömeg jött eléje. 38 És íme, egy férfi a tömegből így kiáltott fel:
– Mester, kérlek, tekints az én fiamra; mert ő az egyetlen gyermekem: 39 és íme, egy szellem meg szokta ragadni őt, és hirtelen kiáltozni kezd; és rángatja őt, annyira, hogy a szája is habzik, és csak nehezen hagyja el, miután meggyötörte! 40 És megkértem a tanítványaidat, hogy űzzék ki, de nem tudták.

41 Felelve pedig Jézus, mondta:
– Óh hitetlen és eltorzult nemzedék! Meddig leszek köztetek, és meddig tűrlek el benneteket? Hozd ide a te fiadat!
42 Miközben pedig az odament, a démon szaggatni és rángatni kezdte. De Jézus ráparancsolt a tisztátalan szellemre, és meggyógyította a gyermeket, és átadta az ő apjának. 43 És mindnyájan megdöbbentek az Isten nagyságán.

*Jézus másodszor beszél szenvedéséről (Lk 9:43-45)*

Amikor pedig mindnyájan elcsodálkoztak mindazokon, amiket Jézus tett, mondta az ő tanítványainak:
44 – Vegyétek füleitekbe ezeket a beszédeket: Mert az Emberfia az emberek kezébe fog adatni.
45 De ők nem értették, mit mondott, mert el volt rejtve előlük, hogy ne értsék meg azt; és féltek őt megkérdezni e kijelentés felől.

*Tanítás a testvéri kapcsolatokról (Lk 9:46-50)*

46 Az a gondolat merült pedig fel köztük, hogy melyikük közülük a nagyobb. 47 Jézus pedig látva az ő szívük gondolatát, kézen fogott egy kis gyermeket, és maga mellé állította azt, 48 és mondta nekik:
– Valaki e kis gyermeket befogadja az én nevemben, engem fogad be; és valaki engem befogad, azt fogadja be, aki engem elküldött! Mert az lesz nagy, aki legkisebb mindnyájatok között.
49 Felelve pedig János, mondta:
– Mester, láttunk valakit, aki a te nevedben démonokat űz; de mi megtiltottuk neki, mivelhogy nem követ velünk együtt téged.
50 És mondta neki Jézus:
– Ne tiltsátok meg neki: mert aki nincs ellenetek, veletek van!

*Egy szamáriai falu nem fogadja be Jézust (Lk 9:51-56)*

51 Történt pedig, amikor közeledett az idő, hogy ő felvitessék, eltökélte magában, hogy Jeruzsálembe megy, 52 és követeket küldött maga előtt; és azok elmenve, bementek egy szamáriai faluba, hogy neki szállást készítsenek. 53 De nem fogadták be őt, mivelhogy Jeruzsálembe ment. 54 Amikor pedig ezt látták az ő tanítványai, Jakab és János, mondták:
– Uram, akarod-e, hogy mondjuk, hogy tűz szálljon alá az égből, és emésszе

meg ezeket, amint Illyés is cselekedett?
55 De Jézus megfordulva, megfeddte őket:
– Nem tudjátok, miféle szellem ural titeket! 56 **Mert az Emberfia nem azért jött, hogy elveszítse az emberek lelkét, hanem hogy megtartsa /megmentse.**
Elmentek azért más faluba.

*Jézus követése (Lk 9:57-62)*

57 Történt pedig, hogy amikor mentek, valaki azt mondta neki az úton:
– Követlek téged Uram, bárhová is mész!
58 És mondta neki Jézus:
– A rókáknak van üregük, és az égi madaraknak fészkük; de az Emberfiának nincs hová lehajtania fejét.
59 Mondta pedig egy másiknak:
– Kövess engem!
Az pedig mondta:
– Uram, engedd meg nekem, hogy előbb elmenjek és eltemessem az én apámat!
60 Jézus pedig mondta neki:
– Had temessék el a halottak saját halottaikat: te pedig menj, és hirdesd az Isten országát!
61 Egy másik is mondta:
– Követlek téged Uram; de előbb engedd meg nekem, hogy búcsút vegyek azoktól, akik a házamban vannak!
62 És mondta neki Jézus:
– **Valaki az eke szarvára teszi kezét, és hátrafelé nézeget, nem alkalmas az Isten országára!**

*A hetven tanítvány kiküldése (Lk 10:1-16)*

**Lk 10.** Ezek után pedig kijelölt az Úr másokat is, hetvenet, és elküldte azokat kettesével maga előtt, minden városba és helyre, ahová menni szándékozott. 2 Mondta azért nekik:
– Az aratni való sok, de a munkás kevés. Kérjétek azért az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába! 3 Menjetek el! Íme, én kiküldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé. 4 Ne vigyetek magatokkal se erszényt, se tarisznyát, se sarut; és az úton senkit se köszöntsetek! 5 Valamely házba bementek, először ezt mondjátok: „Békesség e háznak!” 6 És ha van ott, aki a békesség fia, a ti bé-

kességetek azon marad; ha pedig nem, akkor tirátok tér vissza. 7 Ugyanazon házban maradjatok pedig, és azt egyétek és igyátok, amit ők adnak: mert méltó a munkás a maga jutalmára /fizetségére. Ne járjatok házról-házra! 8 És valamely városba bementek, és befogadnak titeket, azt egyétek, amit elétek raknak! 9 És gyógyítsátok a betegeket, akik ott lesznek, és mondjátok nekik: „Elközelített hozzátok az Isten országa!” 10 Valamely városba pedig bementek, és titeket nem fogadnak be, annak utcáira kimenve, ezt mondjátok: 11 „Még a port is, amely ránk ragadt a ti várostokból, itt köztetek letöröljük; mindazáltal legyen ez tudtotokra, hogy az Isten országa elközelített hozzátok!” 12 Mondom pedig nektek, hogy a szodomabelieknek elviselhetőbb lesz a sorsa ama napon, mintsem annak a városnak!

13 Jaj neked Korazin! Jaj neked Betsaida! Mert ha Türoszban és Szidónban történtek volna azok a csodák, amelyek tebenned történtek, régen zsákban és hamuban ülve megtértek volna! 14 De Türosznak és Szidónnak tűrhetőbb lesz a sorsa az ítéletkor, mintsem nektek! 15 És te Kapernaum, aki az égig felmagasztaltattál? Az Alvilágig fogsz leláztatni!

16 Aki titeket hallgat, engem hallgat, és aki titeket megvet, engem vet meg; és aki engem vet meg, azt veti meg, aki engem elküldött!

*A hetven tanítvány visszatérése (Lk 10:17-24)*

17 Visszatért pedig a hetven tanítvány örömmel, ezt mondva:
– Uram, még a démonok is engedelmeskednek nekünk a te nevedben!
18 Ő pedig mondta nekik:
– Láttam a Sátánt, mint a villámlást lehullani az égből. 19 Íme, adok nektek hatalmat, hogy a kígyókon és skorpiókon tapossatok, és az ellenségnek minden erején; és semmi nem árthat nektek! 20 **De ne annak örüljetek, hogy a szellemek engedelmeskednek nektek; hanem inkább annak örüljetek, hogy a neveitek fel vannak írva a mennyekben!**
21 Azon órában örvendezett Jézus szellemében, és mondta:
– Hálákat adok neked, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek elől, de a kisgyermekeknek kinyilatkoztattad.

Igen, Atyám, mert így volt kedves előtted!
22 Mindent nekem adott az én Atyám: és senki sem tudja, kicsoda a Fiú, csak az Atya; és kicsoda az Atya, hanem csak a Fiú, és akinek a Fiú akarja kinyilatkoztatni.
23 És a tanítványokhoz fordulva, mondta maguk között:
– Boldog szemek, amelyek látják azokat, amiket ti láttok! 24 Mert mondom nektek, hogy sok próféta és király kívánta látni, amiket ti láttok, de nem látták; és hallani, amiket hallotok, de nem hallották.

*Az irgalmas szamaritánus példázata (Lk 10:25-37)*

25 És íme, egy törvénytudó felállt, hogy próbára tegye őt, és mondta:
– Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet örökölhessem?
26 Ő pedig mondta annak:
– A Törvényben mi van megírva? Miképpen olvasod?
27 Az pedig felelve, mondta:
– *„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből és minden erődből”* (3 Móz 19:8) és teljes értelmedből; és *„a te felebarátodat, mint saját magadat!”* (5 Móz 6:5)
28 Mondta pedig annak:
– Jól feleltél; ezt cselekedd, és élsz!
29 Az pedig igazolni akarva magát, mondta Jézusnak:
– De ki az én felebarátom?
30 Jézus pedig felelve, mondta:
– Egy ember ment alá Jeruzsálemből Jerikóba, és rablók kezébe esett, akik azt kifosztva és megsebesítve, elmentek, és ott hagyták félholtan. 31 Történet szerint pedig ment alá azon az úton egy pap, aki azt látva, elkerülte. 32 Hasonlóképpen egy Lévita is, amikor arra a helyre ért, és azt látta, elkerülte. 33 Egy szamaritánus pedig az úton menve, odaért, ahol az volt: és amikor azt látta, könyörületességre indult. 34 És hozzájárulva, bekötözte annak sebeit, olajat és bort öntve azokra; és felültetve az ő tulajdon öszvérére, elvitte a vendégfogadóba, és gondoskodott róla. 35 Másnap pedig elmenőben elővett két dénárt, és odaadta a gazdának, és mondta neki: „Viselj gondot rá, és valamit ezen fölül ráköltesz, én amikor visszatérek, megadom neked.” 36 E három közül azért

kit gondolsz, hogy felebarátja volt annak, aki a rablók kezébe esett?
37 Az pedig mondta:
– Az, aki könyörült rajta.
Mondta azért neki Jézus:
– Eredj el, és te is akképpen cselekedjél!

*Márta és Mária házában (Lk 10:38-41)*

38 Történt pedig, hogy amikor az úton mentek, ő bement egy faluba; egy Márta nevű asszony pedig befogadta őt házába. 39 És ennek volt egy Mária nevezetű testvére, aki Jézus lábaihoz leülve, hallgatta az ő beszédét.
40 Márta pedig sürgött-forgott a kiszolgálásban; előállva azért, így szolt:
– Uram, nincs-e arra gondod, hogy a testvérem magamra hagyott engem, hogy szolgáljak? Mondjad azért neki, hogy segítsen nekem!
41 Felelve pedig, mondta neki Jézus:
– Márta, Márta, sok mindenre van gondod, és töröd magadat: 42 de egy a szükséges dolog: és Mária a jobb részt választotta, amely el nem vétetik tőle!

*Tanítás az imádkozásról (Lk 11:1-13)*

**Lk 11.** És történt, amikor ő imádkozott egy helyen, és miután befejezte, mondta neki egy az ő tanítványai közül:
– Uram, taníts minket imádkozni, amiképpen János is tanította az ő tanítványait!
2 Mondta pedig nekik:
– Amikor imádkoztok, ezt mondjátok: **„Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved! Jöjjön el a Te országod! Legyen meg a te akaratod, amiképpen a mennyben, azonképpen e földön is! 3 A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk naponta; 4 és bocsásd meg /engedd el nekünk a mi bűneinket; mert mi is megbocsátunk /elengedünk mindenkinek, akik nekünk adósok! És ne vigyél bele minket megpróbáltatásba; hanem szabadíts meg minket a gonosztól!”**
5 És mondta nekik:
– Ki az közületek, akinek van egy barátja, és ahhoz elmegy éjfélkor, és ezt mondja neki: „Barátom, adj nekem kölcsön három kenyeret, 6 mert egy barátom érkezett hozzám az útról, és

nincs mit adjak neki enni!” 7 Az pedig onnét belülről így válaszolna: „Ne zaklass engem: immár az ajtó be van zárva, és gyermekeim velem vannak az ágyban; nem kelhetek fel, és nem adhatok neked!” 8 Mondom nektek, ha azért nem is fog felkelni és adni neki, mert a barátja, de annak tolakodása miatt felkel és ad neki, amennyi kell.

9 Én is mondom nektek: **Kérjetek és megadatik nektek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyittatik nektek!** 10 **Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyittatik!** 11 Vajon van-e olyan apa közöttetek, akitől ha a fia kenyeret kér, ő követ ad neki; vagy ha halat kér, a hal helyett kígyót ad neki; 12 vagy ha tojást kér, skorpiót ad neki? 13 **Ha azért ti gonosz létetekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szent Szellemet azoknak, akik Tőle kérik?**

*Egy süketnéma meggyógyítása és beszél a Szent Szellem káromlása ellen (Lk 11:14-28)*

14 Egyszer, amikor kiűzött egy démont, amely néma volt, az történt, amikor kiment a démon, hogy megszólalt a néma; és csodálkozott a sokaság, 15 némelyek viszont közülük azt mondták:

– Belzebúbbal, a démonok fejedelme által /segítségével űzi ki a démonokat!

16 Mások meg, hogy próbára tegyék őt, mennyei jelt kívántak tőle. 17 Ő pedig tudva azok gondolatát, mondta nekik:

– Minden ország, amely magával meghasonlik, elpusztul; és ház házra dőlve összeomlik. 18 És a Sátánnak is, ha önmagával meghasonlik, mi módon állhat meg az ő országa? Mert azt mondjátok, hogy én Belzebúb által űzöm ki a démonokat. 19 És ha én Belzebúb által űzöm ki a démonokat, a ti fiaitok ki által űzik ki? Annak okáért ők maguk lesznek a ti bíráitok! 20 Ha pedig Isten ujjával űzöm ki a démonokat, akkor hát elérkezett hozzátok az Isten országa!

21 Amikor az erős (ember) felfegyverkezve őrzi a palotáját, mindene biztonságban van; 22 de amikor nála erősebb tör rá, és legyőzi őt, minden fegyverét elveszi, amelyben bízott, és a tőle elvett zsákmányt szétosztja.

23 **Aki velem nincs, ellenem van; és aki velem nem gyűjt, tékozol!**

24 Amikor a tisztátalan szellem kimegy az emberből, víz nélküli helyeken jár, nyugalmat keresve; és amikor nem talál, ezt mondja: „Visszatérek az én házamba, ahonnét kijöttem!” 25 És oda menve, kisöpörve és felékesítve találja azt. 26 Akkor elmegy, és maga mellé vesz másik hét szellemet, magánál gonoszabbakat, és bemenve ott lakoznak; és annak az embernek végső állapota gonoszabb lesz a korábbinál.

27 Történt pedig amikor ezeket mondta, fölemelve szavát egy asszony a sokaság közül, mondta neki:
– Boldog méh, amely téged hordozott, és az emlők, melyeket szoptál!
28 Ő pedig mondta:
– **Sőt inkább boldogok, akik hallgatják az Isten beszédét, és megtartják azt!**

*Égi jelt kérnek Jézustól (Lk 11:29-36)*

29 Amikor pedig a sokaság hozzá gyülekezett, kezdte mondani:
– E nemzedék gonosz nemzedék! Jelt kíván, de nem adatik neki más jel, csak Jónás próféta jele; 30 Mert amiképpen Jónás jelül volt a Ninivebelieknek, azonképpen lesz az Emberfia is e nemzedéknek. 31 Dél királynője felkel /feltámad majd az ítéletkor e nemzedék férfijaival együtt, és elítéli őket: mert ő eljött a földnek széléről, hogy hallhassa Salamon bölcsességét; és íme, nagyobb van itt Salamonnál! 32 Ninive férfijai az ítéletkor együtt támadnak majd fel e nemzedékkel, és elítélik ezt: mivelhogy ők megtértek Jónás prédikálására; és íme, nagyobb van itt Jónásnál!

33 Senki pedig, aki lámpást gyújt, nem teszi rejtekbe, sem a véka alá, hanem a lámpatartóba, hogy akik bemennek, lássák a világosságot. 34 **A testnek lámpása a szem: ha azért a te szemed őszinte, a te egész tested is világos lesz; ha pedig a te szemed gonosz, akkor a te tested is sötét.** 35 Meglásd azért, hogy a világosság, amely benned van, sötétség ne legyen! 36 Annak okáért, ha a te egész tested világos, és nincs benne sötét rész, olyan fényes lesz az egész, mint amikor a lámpás beragyog téged fényével.

*Jézus megfeddi farizeus vendéglátóját (Lk 11:37-54)*

37 Beszéd közben pedig kérte őt egy farizeus, hogy ebédeljen nála. Bemen-

ve azért, leült enni. 38 A farizeus pedig amikor ezt látta, elcsodálkozott, hogy ebéd előtt előbb nem mosakodott meg. 39 Mondta pedig az Úr neki:
– Ti farizeusok jóllehet a pohárnak és tálnak külső részét megtisztítjátok; de a bensőtök tele kapzsisággal /rablásvággyal és gonoszsággal. 40 Ostobák! Aki azt teremtette, ami kívül van, nem ugyanaz teremtette-e azt is, ami belül van? 41 Csak adjátok alamizsnául, ami benne van; és mindenetek tiszta lesz!
42 De jaj nektek farizeusok! Mert megadjátok a tizedet a mentából, rutából és mindenfajta zöldségből, de elhagyjátok az ítéletet és az Isten iránti szeretetet: pedig ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhagyni! 43 Jaj nektek farizeusok! Mert szeretitek az elöl ülést a zsinagógában, és a piacokon való köszöntéseket. 44 Jaj nektek képmutató írástudók és farizeusok! Mert olyanok vagytok, mint a sírok, amelyek nem látszanak, és az emberek, akik azokon járnak, nem tudják.
45 Felelve pedig egy a törvénytudók közül, mondta neki:
– Mester, amikor ezeket mondod, minket is sértegetsz!
46 Ő pedig mondta:
– Jaj nektek is törvénytudók! Mert elhordozhatatlan terhekkel terhelitek meg az embereket, de ti magatok egy ujjal sem nyúltok azokhoz. 47 Jaj nektek, mert építitek a próféták sírjait; pedig a ti atyáitok ölték meg őket! 48 Tehát tanúsítjátok és helyeslitek is atyáitok cselekedeteit; mert azok megölték őket, ti pedig építitek sírjaikat. 49 Ezért mondja az Isten bölcsessége is: Küldök hozzájuk prófétákat és apostolokat; és azok közül némelyeket megölnek, és némelyeket üldöznek; 50 hogy számon kéressék e nemzedéktől minden próféta vére, amely e világ megalapításától fogva eddig kiontatott, 51 Ábel vérétől fogva Zakariás véréig, akit az oltár és a Templom között gyilkoltak meg: bizony, mondom nektek, számon lesz kérve e nemzedéktől! 52 Jaj nektek törvénytudók! Mert magatokhoz ragadtátok az ismeret /tudás kulcsát: ti magatok nem mentetek be, és akik be akartak menni, azokat is megakadályozzátok.
53 Miután kiment onnan, az írástudók és farizeusok kezdtek felettébb nehéztelni /fenekedni rá, és kezdték őt sok

dolog felől faggatni, 54 ólálkodva utána, és igyekezve valamit az ő szájából kikapni, hogy vádolhassák őt.

*Tanítás a képmutatás ellen (Lk 12:1-12)*

**Lk 12.** Miközben több tízezer főnyi tömeg gyűlt egybe, annyira, hogy már-már letaposták egymást, kezdte az ő tanítványainak mondani:
– Mindenekelőtt oltalmazzátok meg magatokat a farizeusok kovászától, amely a képmutatás! 2 Mert nincs oly rejtett dolog, amely napfényre ne jönne; és oly titok, amely ki ne tudódna. 3 Annak okáért, amit a sötétben mondtatok, a világosságban fog hallatszani; és amit fülbe súgtatok a belső szobákban, azt a háztetőkről fogják hirdetni. 4 Mondom pedig nektek, barátaimnak: Ne féljetek azoktól, akik a testet ölik meg, és azután többet nem árthatnak! 5 De megmondom nektek, kitől féljetek: Féljetek attól, aki miután megöl, van arra is hatalma, hogy a Gyehennába vessen! Bizony, mondom nektek, Tőle féljetek! 6 Nemde öt kisverebet meg lehet venni két filléren? És egy sincs azok közül Isten előtt elfelejtve! 7 De nektek még a fejetek hajszálai is mind számon vannak tartva! Ne féljetek azért, hiszen sok kisverébnél értékesebbek vagytok.
8 Mondom pedig nektek: **Valaki megvall engem az emberek előtt, az Emberfia is megvallja azt az Isten angyalai előtt;** 9 **aki pedig megtagad engem az emberek előtt, megtagadtatik az Isten angyalai előtt!**
10 **És ha valaki valamit az Emberfia ellen szól, megbocsáttatik annak; de annak, aki a Szent Szellemet káromolja /szidalmazza, meg nem bocsáttatik!**
11 Amikor pedig a zsinagógákba visznek benneteket, és a fejedelmek és hatalmasságok /hatóságok elé, ne aggodalmaskodjatok, mi módon vagy mit szóljatok védelmetekre, vagy mit mondjatok; 12 mert a Szent Szellem abban az órában megtanít titeket, mit kell mondanotok!

*Tanítás a vagyonról és az utolsó idők jeleiről (Lk 12:13-59)*

13 Mondta pedig neki egy a sokaság közül:

– Mester, mondd meg az én testvéremnek, hogy ossza meg velem az örökséget!
14 Ő pedig mondta neki:
– Ember! Ki tett engem köztetek bíróvá vagy osztóvá? 15 Mondta azért nekik: Vigyázzatok, és őrizkedjetek minden telhetetlenségtől; mert nem a vagyonban való bővölködéstől függ az ember élete!
16 És mondott nekik egy példázatot is:
– Egy gazdag embernek bőségesen termett a földje. 17 Azért magában okoskodott, ezt mondva: „Mit cselekedjem? Mert nincs hova betakarítanom a termésemet.” 18 És mondta: „Ezt cselekszem: Az én csűrjeimet lerontom, és nagyobbakat építek; és azokba takarítom be minden gabonámat és a javaimat. 19 És ezt mondom az én lelkemnek: Sok javaid vannak sok esztendőre eltéve; tedd magadat kényelembe, egyél, igyál, gyönyörködjél!” 20 Mondta pedig neki az Isten: „Bolond, ez éjjel visszakérik a lelkedet tőled; amiket pedig készítettél, kié lesz?” 21 Így van dolga annak, aki kincset gyűjt magának, és nem az Istenben gazdag!
22 Mondta pedig az ő tanítványainak:
– Annak okáért mondom nektek, ne aggodalmaskodjatok a ti életetek felől, mit egyetek; se a ti testetek felől, mibe öltözködjetek. 23 Az élet több, hogysem az eledel, és a test, hogysem az öltözet. 24 Tekintsétek meg a hollókat, hogy nem vetnek, se nem aratnak; kiknek nincs tárházuk, sem csűrjük; és az Isten eltartja őket: mennyivel drágábbak vagytok ti a madaraknál? 25 Kicsoda pedig az közületek, aki aggodalmaskodásával megnövelheti termetét egy arasszal? 26 Annak okáért, ha a legkisebb dolgot sem tudjátok megtenni, mit aggodalmaskodtok a többi felől? 27 Tekintsétek meg a liliomokat, mi módon növekednek: nem fáradoznak, és nem fonnak: de mondom nektek: Salamon minden ő dicsőségében sem öltözött úgy, mint ezek közül egy. 28 Ha pedig a füvet, amely ma a mezőn van, és holnap kemencébe vettetik, így felruházza az Isten; mennyivel inkább titeket, ti kicsinyhitűek! 29 Ti se kérdezzétek, mit egyetek vagy mit igyatok; és ne kételkedjetek! 30 Mert mind ezeket a világi nemzetek közül valók kérdezik; a ti Atyátok pedig tudja,

hogy nektek szükségetek van ezekre. 31 **Csak keressétek az Isten országát, és ezek mind megadatnak nektek!** (/**mindezeket ráadásul megkapjátok**!) 32 Ne félj te kicsiny nyáj; mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja az országot.

33 Adjátok el, amitek van, és adjatok alamizsnát; szerezzetek magatoknak oly erszényeket, amelyek el nem nyűhetők, kifogyhatatlan kincset a mennyországban, ahol a tolvaj hozzá nem fér, sem a moly meg nem emészti! 34 **Mert ahol a ti kincsetek van, ott van a ti szívetek is.**

35 **Legyenek a ti derekaitok felövezve, és lámpásaitok meggyújtva!** 36 Legyetek hasonlók az olyan emberekhez, akik az ő urukat várják, mikor jön meg a menyegzőről, hogy mihelyt megjön és zörget, azonnal megnyissák neki! 37 Boldogok azok a szolgák, kiket az úr, amikor haza ér, vigyázva /ébren talál: bizony mondom nektek, hogy felövezve magát, asztalhoz ülteti azokat, és odamegy, hogy felszolgáljon nekik. 38 És ha megjön a második őrváltáskor, vagy ha a harmadik őrváltáskor jön meg, és így találja őket, boldogok lesznek azok a szolgák! 39 Ezt pedig jegyezzétek meg, hogy ha tudná a ház gazdája, mely órában jön el a tolvaj, vigyázna, és nem engedné, hogy a házába törjön. 40 **Ti is azért legyetek készek: mert amely órában nem gondolnátok, abban jön el az Emberfia!**

41 Mondta pedig neki Péter:

– Uram, nekünk mondod-e ezt a példázatot, vagy mindenkinek is?

42 Mondta pedig az Úr:

– Kicsoda hát a hű és bölcs sáfár, akit az úr gondviselővé tett az ő háznépe felett, hogy adja ki nekik élelmüket a maga idejében? 43 Boldog az a szolga, akit az ő ura, amikor haza jön, ilyen munkában talál! 44 Bizony mondom nektek, hogy minden jószága felett gondviselővé teszi őt. 45 Ha pedig az a szolga így szólna az ő szívében: „Halogatja még az én uram a hazajövetelt!”; és kezdené verni a szolgákat és szolgálóleányokat, és enni és inni és részegeskedni: 46 megjön annak a szolgának az ura, amely napon nem várja és amely órában nem gondolja, és kettévágatja őt, és a hitetlenek sorsára juttatja. 47 És amely szolga tudta az ő urának akaratát, és mégsem állt ké-

szen, sem annak akarata szerint nem cselekedett, sokkal büntettetik meg; 48 aki pedig nem tudta, és büntetésre méltó dolgokat cselekedett, kevesebbel büntettetik. **És valakinek sokat adtak, sokat követelnek tőle; és akire sokat bíztak rá, attól többet kérnek számon.**

49 Tüzet bocsátani jöttem e földre, és annyira kívánom, hogy bárcsak már lángra lobbanna! 50 De van egy alámerítkezés számomra, amelyben alá kell meríttetnem; és mennyire gyötrődöm, míg ez be nem teljesedik!

51 Gondoljátok-e, hogy azért jöttem, hogy békességet hozzak e földre?! Nem, – mondom nektek – sőt inkább meghasonlást! 52 Mert mostantól fogva öten lesznek egy házban, akik meghasonlanak egymás között: három kettő ellen, és kettő három ellen. 53 Meghasonlik az apa a fiával, és a fiú az apjával; az anya a lányával, és a leány az anyjával; anyós a menyével, és a meny az anyósával.

54 Mondta pedig a sokaságnak is:

– Amikor látjátok, hogy napnyugatról felhő támad, azonnal ezt mondjátok: „Záporeső jön”; és úgy lesz. 55 És amikor halljátok fújni a déli szelet, ezt mondjátok: „Hőség lesz”; és úgy lesz. 56 Képmutatók! Az ég és a föld arculatát képesek vagytok megvizsgálni, ezt a mostani időszakot pedig hogy-hogy nem vizsgáljátok meg? 57 És miért van az, hogy magatoktól nem ítélitek meg, mi az igaz /igazságos?

58 Amikor pedig a te ellenségeddel /peres feleddel a fejedelem elé járulsz, igyekezzél útközben megszabadulni tőle, hogy téged bíró elé ne hurcoljon, és a bíró át ne adjon téged a poroszlónak /börtönőrnek és a poroszló a börtönbe ne vessen téged. 59 Mondom neked, hogy ki nem jössz onnan, amíg az utolsó fillért is meg nem adod!

*Tanítás a megtérésről (Lk 13:1-9)*

**Lk 13.** Jöttek pedig ugyanabban az időben némelyek, akik neki hírt hoztak a Galileabeliek felől, akiknek vérét Pilátus az ő áldozatukkal elegyítette. 2 És felelve Jézus, mondta nekik:

– Gondoljátok-e, hogy ezek a Galileabeliek bűnösebbek voltak valamennyi Galileabelinél, mivelhogy ezeket szen-

vedték? 3 Nem, mondom nektek: sőt
inkább, ha meg nem tértek, mindnyá-
jan, hasonlóképpen elvesztek! 4 Vagy
az a tizennyolc, akire rászakadt a to-
rony Siloámban, és megölte őket, gon-
doljátok-e, hogy bűnösebb volt minden
más Jeruzsálemben lakó embernél? 5
Nem, mondom nektek: sőt inkább, ha
meg nem tértek, mindnyájan hasonló-
képpen elvesztek!
6 És ezt a példázatot mondta:
– Volt egy embernek egy fügefája szőlejébe ültetve; és elment, hogy azon gyümölcsöt keressen, és nem talált. 7 És mondta a vincellérnek: „Íme, három esztendeje járok gyümölcsöt keresni e fügefán, és nem találok: vágd ki azt; minek foglalja a földet is hiába?” 8 Az pedig felelve, mondta neki: „Uram, hagyj békét neki még ebben az esztendőben, amíg köröskörül megkapálom és megtrágyázom: 9 És ha gyümölcsöt terem, jó; ha pedig nem, akkor vágd ki azt.”

*A tizennyolc éve meggörnyedt nő meggyógyítása (Lk 13:10-17)*

10 Tanított pedig szombaton egy zsinagógában. 11 És íme, volt ott egy asszony, akiben betegség /erőtlenség szelleme volt tizennyolc esztendőtől fogva; és meg volt görnyedve, és teljességgel nem tudott felegyenesedni. 12 És amikor azt látta Jézus, előszólította, és mondta neki:
– Asszony, feloldoztattál /megszabadultál betegségedből /erőtlenségedből!
13 És rá vetette kezeit; és azonnal felegyenesedett, és dicsőítette az Istent. 14 Felelve pedig a zsinagógafő, haragudva, hogy szombaton gyógyított Jézus, mondta a sokaságnak:
– Hat nap van, amelyen munkálkodni kell; azokon jöjjetek azért és gyógyíttassátok magatokat, és ne szombaton!
15 Felelt azért neki az Úr, és mondta:
– Képmutató! Szombaton nem oldja-e el mindegyikőtök az ökrét vagy szamarát a jászoltól, és nem viszi-e itatni? 16 Hát ezt, az Ábrahám leányát, akit a Sátán megkötözött, íme tizennyolc esztendeje, nem kellett-e feloldani e kötelékből szombaton?
17 És amikor ezeket mondta, megszégyenültek mindnyájan, akik vele szembeszegültek; és az egész nép örvendezett mindazokon a dicsőséges dolgokon, amelyeket véghezvitt.

*Újabb példázatok Isten uralmáról (Lk 13:18-21)*

18 Mondta pedig Jézus:
– Mihez hasonló az Isten országa, és
mihez hasonlítsam azt? 19 Hasonló a
**mustármaghoz**, amit fogott egy em-
ber, elvetett az ő kertjében; és felnö-
vekedett, és nagy fává lett, és az égi
madarak fészket raktak annak ágain.
20 És ismét mondta:
– Mihez hasonlítsam az Isten országát?
21 Hasonló a **kovászhoz**, amelyet fo-
gott egy asszony, és három mérce
lisztbe elegyített, mígnem az egész
megkelt.

*Kérdés arról, hogy mennyien üdvözülnek (Lk 13:22-30)*

22 És Jeruzsálembe menve város-
okon és falvakon ment keresztül, és
tanított. 23 Mondta pedig neki valaki:
– Uram, avagy kevesen vannak-e akik
üdvözülnek /megmenekülnek?
Ő pedig mondta nekik:
24 – Igyekezzetek bemenni a szoros
kapun: mert sokan, mondom nektek,
igyekeznek bemenni és nem bírnak. 25
Amikor már a gazda felkel és bezárja
az ajtót, és kezditek kívül állva az ajtót
zörgetni, ezt mondva: „Uram! Uram!
Nyisd meg nekünk!”; és ő felelve, ezt
mondja nektek: „Nem tudom, honnét
valók vagytok.” 26 Akkor kezditek
mondani: „Hiszen előtted ettünk és
ittunk, és a mi utcáinkon tanítottál.”
27 De ezt mondja: „Mondom nektek,
nem tudom, honnét valók vagytok. Tá-
vozzatok tőlem mindnyájan, akik igaz-
ságtalanságot műveltek!” 28 Ott lesz
sírás és fogak csikorgatása, amikor
látjátok Ábrahámot, Izsákot és Jákóbot,
és a prófétákat mind az Isten országá-
ban, magatokat pedig kirekesztve! 29
És jönnek napkeletről és napnyugatról,
és északról és délről, és az Isten orszá-
gában letelepednek. 30 És íme, vannak
utolsók, akik elsők lesznek, és vannak
elsők, akik utolsók lesznek!

*Üzenet Heródesnek és Jeruzsálemnek (Lk 13:31-35)*

31 Ugyanazon napon jöttek hozzá
némelyek a farizeusok közül, ezt
mondva neki:
– Eredj, menj el innen, mert Heródes
meg akar téged ölni!
32 És mondta nekik:
– Elmenve mondjátok meg annak a ró-
kának: „Íme, démonokat űzök ki és

gyógyítok ma és holnap, és harmadnapon bevégzem /beteljesítem.” 33 Csakhogy nekem ma és holnap és azután úton kell lennem; mert nem lehetséges, hogy a próféta Jeruzsálemen kívül vesszen el.

34 Jeruzsálem! Jeruzsálem! Ki megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek! Hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, miképpen a tyúk az ő kis csibéit a szárnyai alá, és ti nem akartátok! 35 Íme, pusztán hagyatik a ti házatok! Bizony mondom nektek, hogy **nem láttok engem, mígnem eljön az az idő, amikor ezt mondjátok: „Áldott, aki jön az Úr nevében!”**

*Jézus egy farizeusnál vendégeskedik szombaton (Lk 14:1-24)*

**Lk 14.** És történt, amikor az egyik vezető farizeus házához ment be szombaton kenyeret enni, azok figyelték őt. 2 És íme, egy vízkóros ember volt előtte. 3 És felelve Jézus, szólt a törvénytudóknak és a farizeusoknak, ezt mondva:

– Szabad-e szombaton gyógyítani?

4 Azok pedig hallgattak. És ő megfogva azt, meggyógyította és elbocsátotta. 5 És felelve nekik, mondta:

– Ki az közületek, akinek szamara vagy ökre a kútba esik, és nem vonja ki azt azonnal szombaton?

6 És nem tudtak erre mit felelni.

7 És amikor észrevette, miként válogatják a fő helyeket a meghívottak, egy példázatot mondott nekik:

8 – Amikor valaki lakodalomba hív, ne ülj a fő helyre; mert netalántán nálad nagyobb tiszteletben álló embert is hívott meg az, 9 és odajőve hozzád az, aki mind téged, mind azt meghívta, ezt mondja majd neked: „Engedd át neki a helyet!” És akkor szégyenszemre az utolsó helyre fogsz ülni. 10 Hanem amikor meghívnak, menj és ülj le az utolsó helyre; hogy amikor eljön az, aki téged meghívott, ezt mondja neked: „Barátom ülj feljebb!” Akkor dicsőséged lesz azok előtt, akik veled együtt ülnek. 11 **Mert mindenki, aki magát felmagasztalja, megaláztatik; és aki magát megalázza, felmagasztaltatik!**

12 Mondta pedig annak is, aki őt meghívta:
– Amikor ebédet vagy vacsorát készítesz, ne hívd barátaidat, se testvéreidet, se rokonaidat, se gazdag szomszédjaidat; nehogy ők is meghívjanak téged, és ezzel visszafizessék neked! 13 Hanem amikor lakomát készítesz, hívd meg a koldusokat, nyomorékokat, sántákat, vakokat: 14 És boldog leszel; mivelhogy nem tudják visszafizethetni neked; mert majd visszakapod azt az igazak feltámadásakor.
15 Hallva pedig ezeket egy azok közül, akik vele együtt ültek, mondta neki:
– Boldog az, aki kenyeret eszik majd az Isten országában!
16 Ő pedig mondta annak:
– Egy ember nagy vacsorát készített, és sokakat meghívott; 17 És elküldte szolgáját a vacsora idején, hogy mondja meg a meghívottaknak: „Gyertek el, mert immár minden kész!” 18 És mindnyájan egyenlőképpen kezdték magokat kimenteni. Az első mondta neki: „Szántóföldet vettem, és ki kell mennem, hogy azt meglássam; kérlek, ments ki engem!” 19 És a másik mondta: „Öt iga ökröt vettem, és elmegyek, hogy azokat kipróbáljam; kérlek, ments ki engem!” 20 Megint másik pedig mondta: „Feleséget vettem, és azért nem mehetek.” 21 Amikor azért az a szolga haza ment, megmondta ezeket az ő urának. Akkor megharagudva a gazda, mondta az ő szolgájának: „Eredj hamar a város tereire és utcáira, és a koldusokat, nyomorékokat, sántákat és vakokat hozd be ide!” 22 És mondta a szolga: „Uram, meglett amint parancsoltad, és mégis van hely.” 23 Akkor mondta az úr a szolgának: „Eredj el az utakra és a sövénykerítésekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljen az én házam! 24 Mert mondom nektek, hogy senki azok közül a meghívott férfiak közül meg nem kóstolja az én vacsorámat!”

*Jézus tanít a tanítványság feltételeiről (Lk 14:25-35)*

25 Ment pedig vele nagy sokaság; és megfordulva, mondta azoknak:
26 – Ha valaki énhozzám jön, és meg nem gyűlöli az ő apját és anyját, feleségét és gyermekeit, fitestvéreit és nőtestvéreit, sőt még a maga lelkét is, nem képes az én tanítványommá válni!

27 És valaki nem hordozza a saját keresztjét, és úgy jön utánam, nem képes az én tanítványommá válni!
28 Mert ha közületek valaki tornyot akar építeni, nemde először leülve felszámítja a költséget, hogy van-e miből befejezze? 29 Nehogy miután az alapokat lerakta, és befejezni nem bírja, csúfolni kezdje őt mindenki, aki látja, 30 ezt mondva: „Ez az ember elkezdte az építkezést, és nem bírta véghezvinni!”
31 Vagy valamely király, amikor háborúba megy, hogy egy másik királlyal megütközzön, nemde leülve először tanácskozik, hogy tízezerrel szembeszállhat-e azzal, aki ellene húszezerrel jött? 32 Mert különben még amikor amaz távol van, követséget küldve, megkérdezi a békefeltételeket.
33 Ezenképpen azért valaki közületek búcsút nem vesz minden javától, nem képes az én tanítványommá válni!
34 Jó a só, de ha a só ízét veszti, mivel sóznak akkor? 35 Sem a földre, sem a trágyára nem alkalmas: kivetik azt. Akinek van füle a hallásra, hallja meg!

*Tanítás a bűnösök iránti szeretetről (példázat az elveszett drachmáról és a tékozló fiúról) (Lk 15:1-32)*

**Lk 15.** Közeledtek pedig hozzá a vámszedők és a bűnösök mind, hogy hallgassák őt. 2 És zúgolódtak a farizeusok és az írástudók, ezt mondva:
– Ez bűnösöket fogad magához, és velük együtt eszik.
3 Ő pedig ezt a példázatot beszélte nekik:
4 – Melyik ember az közületek, akinek ha száz juha van, és egyet azok közül elveszt, nem hagyja ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy az elveszett után, mígnem megtalálja azt? 5 És ha megtalálta, felveti a vállára, örülve. 6 És haza menve, egybehívja barátait és szomszédjait, ezt mondva nekik: „Örvendezzetek velem, mert megtaláltam a juhomat, amely elveszett!” 7 Mondom nektek, hogy ily módon nagyobb öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnös miatt, hogysem kilencvenkilenc igaz ember miatt, akiknek nincs szükségük megtérésre!
8 Avagy ha valamelyik asszonynak tíz drachmája van, és egy drachmát

elveszt, nem gyújt-e gyertyát, és nem sepri-e ki a házat, és nem keresi-e gondosan, mígnem megtalálja? 9 És ha megtalálta, egybehívja az ő asszonybarátait és szomszédjait, ezt mondva: „Örüljetek velem, mert megtaláltam a drachmát, amelyet elvesztettem!” 10 Ezenképpen, mondom nektek, **örvendezés van az Isten angyalainak színe előtt egy bűnös ember megtérése miatt.**

11 Mondta pedig:

– Egy embernek volt két fia; 12 és mondta az ifjabbik az ő apjának: „Apám, add ki a vagyonból rám eső részt!” És az megosztotta köztük a vagyont. 13 Pár nap múlva aztán a kisebbik fiú összeszedve mindenét, messzi vidékre költözött; és ott eltékozolta vagyonát, mivelhogy kicsapongóan /tékozlóan élt. 14 Miután pedig mindent elköltött, nagy éhség támadt azon a vidéken, úgyhogy nélkülözni kezdett. 15 Akkor elmenve, elszegődött annak a vidéknek egyik polgárához; és az elküldte őt az ő mezeire disznókat legeltetni. 16 És szerette volna megtölteni a gyomrát azzal a szentjánoskenyérrel, amit a disznók ettek; de senki sem adott neki. 17 Amikor aztán magába szállt, mondta: „Az én apám hány béresének van bőven kenyere, én pedig éhen halok meg?! 18 Fölkelve elmegyek az én apámhoz, és ezt mondom neki: ’Apám, vétkeztem az ég ellen és teellened! 19 És nem vagyok immár méltó, hogy a te fiadnak hívattassam; tégy engem olyanná, mint a te béreseid közül egy!’” 20 És felkelve, elment az ő apjához. Amikor pedig még távol volt, meglátta őt az apja, és megesett rajta a szíve, és oda futva, a nyakába borult, és megcsókolgatta őt. 21 És mondta neki a fia: **„Apám, vétkeztem az ég ellen és teellened; és nem vagyok immár méltó, hogy a te fiadnak hívattassam!”** 22 Az apja pedig mondta az ő szolgáinak: „Siessetek, hozzátok ki a legszebb ruhát, és adjátok fel rá; és húzzatok gyűrűt a kezére, és sarut a lábaira! 23 És hozzátok a hizlalt borjút, vágjátok le, és együnk és vigadjunk! 24 **Mert ez az én fiam meghalt, és feltámadt /életre kelt; elveszett, és megtaláltatott.**” Kezdtek azért vigadozni. 25 Az ő nagyobbik fia pedig a mezőn volt: és amikor hazajőve, **közeledett** a házhoz, hallotta a zenét és táncot. 26 És előszólítva egyet a szol-

gák közül, megtudakozta, mi dolog az? 27 Az pedig mondta neki: „Az öcséd jött meg; és apád levágatta a hizlalt borjút, mivelhogy egészségben kapta őt vissza.” 28 Erre ő megharagudott, és nem akart bemenni. Az ő apja annak okáért kimenve, kérlelte őt. 29 Ő pedig felelve, mondta apjának: „Íme, ennyi esztendőtől fogva szolgálok neked, és soha parancsodat át nem hágtam: és nekem soha nem adtál egy kecskegidát, hogy a barátaimmal vigadjak. 30 Amikor pedig ez a fiad megjött, aki paráznákkal emésztette föl a te vagyonodat, levágattad neki a hizlalt borjút!” 31 Az pedig mondta neki: „Fiam, te mindig velem vagy, és mindenem a tied! 32 Vigadnod és örülnöd kellene hát, hogy ez a te testvéred meghalt, és feltámadt /életre kelt; elveszett, és megtaláltatott!”

*Példázat a hamis sáfárról (Lk 16:1-13)*

Lk 16. Mondta pedig az ő tanítványainak is:
– Volt egy gazdag ember, akinek volt egy sáfára; és az bevádoltatott nála, hogy javait eltékozolja. 2 Hívta azért azt, és mondta neki: „Mit hallok felőled? Adj számot a te sáfárságodról; mert nem lehetsz tovább sáfár!” 3 Mondta pedig magában a sáfár: ’Mit műveljek, mivelhogy az én uram elveszi tőlem a sáfárságot? Kapálni nem tudok; koldulni szégyellek! 4 Tudom, mit tegyek, hogy amikor a sáfárságtól megfosztatom, befogadjanak engem házaikba.’ 5 És magához hívatva az ő urának minden egyes adósát, mondta az elsőnek: „Mennyivel tartozol az uramnak?” 6 Az pedig mondta: „Száz bát *(1 bát 36-37 liter)* olajjal.” És mondta neki: „Vedd a te adósleveledet, és leülve, hamar írj ötvenet!” 7 Azután mondta másiknak: „Te pedig mennyivel tartozol?” Az pedig mondta: „Száz kór *(1 kór 200-400 liter)* búzával.” És mondta annak: „Vedd a te adósleveledet, és írj nyolcvanat!” 8 És dicsérte az úr a hamis sáfárt, hogy eszesen cselekedett, mert e világnak fiai eszesebbek a világosságnak fiainál a maguk nemében.
9 Én is mondom nektek, szerezzetek magatoknak barátokat a hamis mammonból /vagyonból, hogy amikor az

elfogy, befogadjanak benneteket az örök hajlékokba! 10 **Aki hű a kevesen, a sokon is hű az; és aki a kevesen hűtlen, a sokon is hűtlen az.** 11 Ha azért a hamis mammonon /vagyonon nem voltatok hűek, ki bízná rátok az igazit? 12 És ha a másén nem voltatok hűek, ki adja oda nektek, ami a tiétek? 13 Egy szolga sem szolgálhat két úrnak: mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok (egyszerre) az Istennek és a mammonnak /vagyonnak is!

*A farizeusoknak azok pénzsóvársága ellen, a Törvényről és Isten országába bemenetelről; a gazdagról és Lázárról (Lk 16:14-31)*

14 Hallották pedig mindezeket a farizeusok is, akik pénzszeretők voltak; és csúfolták őt. 15 És mondta nekik:
– Ti vagytok, akik az emberek előtt magatokat megigazítjátok; de az Isten ismeri a ti szíveteket: **mert ami az emberek közt magasztos, az Isten előtt utálatos.**

16 A Törvény és a Próféták Keresztelő Jánosig voltak: az időtől fogva az Isten országának evangéliuma hirdettetik, és mindenki erőszakkal tör be abba. 17 **Könnyebb pedig a mennynek és a földnek elmúlnia, hogysem a Törvényből egy írásjelnek érvénytelenné válnia!** 18 Valaki elbocsátja feleségét, és mást vesz el, házasságtörő; és valaki férjétől elbocsátott asszonyt vesz feleségül, házasságtörő.

19 Volt pedig egy gazdag ember, és öltözött bíborba és finom lenvászonba, mindennap dúsan vigadozva: 20 És volt egy Lázár nevű koldus, aki ott feküdt az ő kapuja előtt, fekélyekkel tele. 21 És kívánt jóllakni a morzsalékokkal, amelyek a gazdagnak asztaláról hullottak le; de csak az ebek jöttek oda hozzá nyaldosni a sebeit. 22 Történt pedig, hogy **meghalt a koldus, és vitték az angyalok Ábrahám kebelére; meghalt a gazdag is, és eltemették.** 23 **És a pokolban /alvilágban kínok között felemelte az ő szemeit, és látta Ábrahámot távol, és Lázárt annak kebelén.** 24 És felkiáltva, mondta: „Atyám Ábrahám! Könyörülj rajtam, és bocsásd el Lázárt, hogy mártsa az ujja hegyét vízbe, és hűsítse meg az én nyelvemet; mert gyötrődöm e lángban!” 25 Mondta pedig Ábrahám: „Fiam, emlékezzél meg róla, hogy te javaidat elvetted az

életedben, hasonlóképpen Lázár is az ő bajait: most pedig őt vigasztalják, te pedig gyötrődsz. 26 És mindenekfelett, miköztünk és tiközöttetek nagy áthidalhatatlan szakadék van, úgyhogy akik át akarnának innen hozzátok menni, nem tehetik, sem azok onnan hozzánk át nem jöhetnek.” 27 Mondta pedig amaz: „Kérlek azért téged Atyám, hogy bocsásd el őt az én apám házához; 28 mert van öt testvérem; hogy tanúságot tegyen nekik, hogy ők is ide, e gyötrelem helyére ne jussanak!” 29 Mondta neki Ábrahám: „Van Mózesük és prófétáik; hallgassák azokat!” 30 Amaz pedig mondta: „Nem úgy, atyám Ábrahám; hanem ha a halottak közül megy valaki hozzájuk, megtérnek!” 31 Ő pedig mondta neki: **„Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad!”**

*Tanítás a testvéri kapcsolatokról (Lk 17:1-4)*

# Lk 17. Mondta pedig a tanítványoknak:

– Lehetetlen, hogy botránkozások /bűnre csábítások ne jöjjenek; de jaj annak, aki által jönnek. 2 Jobb annak, ha egy malomkövet vetnek a nyakába, és ha a tengerbe vettetik, hogysem mint egyet e kicsinyek közül megbotránkoztasson /bűnre csábítson! 3 Vigyázzatok magatokra!

Ha pedig a testvéred vétkezik ellened, figyelmeztesd őt; és ha megtér, bocsáss meg neki! 4 És ha egy napon hétszer vétkezik ellened, és egy napon hétszer tér vissza hozzád, ezt mondva: „Megbántam!” – bocsáss meg neki!

*Tanítás a hit növeléséről és a szolga jutalmáról (Lk 17:5-10)*

5 És mondták az apostolok az Úrnak:
– Növeld a mi hitünket!
6 Mondta pedig az Úr:
– Ha akkora hitetek volna, mint egy mustármag, ezt mondanátok ennek az eperfának: „Szakadj ki gyökerestől, és eressz gyökeret a tengerben!” – és engedelmeskedne nektek.

7 Kicsoda pedig közületek az, aki, ha egy szolgája van, és az szánt vagy legeltet, tüstént azt mondja annak, mihelyt a mezőről megjön: „Gyere, ülj asztalhoz!”? 8 Sőt nem ezt mondja-e neki: „Készíts vacsorámra valót, és

felövezve magadat, szolgálj nekem, míg én eszem és iszom; és azután egyél és igyál te is!”? 9 Avagy megköszöni-e annak a szolgának, hogy azt tette, amit neki parancsolt? Nem gondolom. 10 Ezenképpen ti is, ha mindazokat megteszitek, amiket nektek parancsoltak, mondjátok, hogy: „Mihaszna szolgák vagyunk; mert csak azt tettük, amit kötelesek voltunk megtenni.”

*Tíz leprás meggyógyítása (Lk 17:11-19)*

11 És történt, amikor útban volt Jeruzsálem felé, hogy Szamarián és Galileán ment keresztül. 12 És amikor egy faluba bement, elébe jött tíz leprás férfi, akik távol megálltak, 13 és hangosan így kiáltoztak:
– Jézus! Mester! Könyörülj rajtunk!
14 És amikor látta őket, mondta nekik:
– Menjetek el, és mutassátok meg magatokat a papoknak!
És történt, hogy amíg odamentek, megtisztultak. 15 Egy pedig közülük, amikor látta, hogy meggyógyult, visszatért, hangosan dicsőítve az Istent; 16 és arccal leborult az ő lábainál hálákat adva neki: és az Szamariabeli volt. 17 Felelve pedig Jézus, mondta:
– Avagy nem tízen tisztultak-e meg? A kilence pedig hol van? 18 Nem akadt egy sem, aki visszatért volna az Istent dicsőíteni, csak ez az idegen?
19 És mondta neki:
– Kelj fel, és menj el: a hited megtartott téged!

*Tanítás Isten országának és az Emberfiának eljöveteléről (Lk 17:20-37)*

20 Megkérdezve pedig a farizeusok, mikor jön el az Isten országa, felelt nekik és mondta:
– **Az Isten országa nem szemmel látható módon jön el.** 21 Sem azt nem mondják: „Íme, itt van!”, vagy: „Íme, amott van!”; **mert íme, az Isten országa köztetek /bennetek van!**
22 Mondta pedig a tanítványoknak:
– Eljön az idő, amikor kívánjátok, bárcsak egyet is az Emberfia napjai közül láthassatok, de nem láttok. 23 És mondják majd nektek: „Íme, itt van!”, vagy: „Íme, amott van!”; de ne menjetek oda, és ne fussatok utána!: 24 Mert amiként a felvillanó villámlás az ég egyik aljától az ég másik aljáig fénylik; úgy lesz az Emberfia is az ő napján.
25 De előbb sokat kell neki szenvednie és elutasíttatnia e nemzedéktől.

26 És **amiként a Noé napjaiban** volt, úgy lesz az Emberfiának napjaiban is. 27 Ettek, ittak, házasodtak, férjhez mentek mindama napig, amelyen Noé a bárkába bement, és eljött az özönvíz, és mindenkit elpusztított. 28 Hasonlóképpen, **amint Lót napjaiban** is volt; ettek, ittak, vettek, adtak, ültettek, építettek; 29 de amely napon kiment Lót Szodomából, tűz és kénkő esett az égből, és mindenkit elpusztított: 30 Ekképpen lesz azon a napon is, amelyen az Emberfia megjelenik. 31 Azon a napon, aki a háztetőn lesz, és a holmijai a házban, ne jöjjön le értük, hogy elvigye azokat; és aki a mezőn lesz, az se térjen vissza azokért! 32 Emlékezzetek Lót feleségére!

33 Ha valaki igyekszik saját életét /lelkét megmenteni, elveszíti azt, és ha valaki elveszíti azt, az megeleveníti /életre kelti /életben tartja azt. 34 Mondom nektek, azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyban; az egyik felvétetik, és a másik otthagyatik. 35 Két asszony őröl együtt; az egyik felvétetik, és a másik otthagyatik. 36 Ketten lesznek a mezőn; az egyik felvétetik, és a másik otthagyatik.

37 És felelve erre, mondták neki:

– Hol, Uram?

Ő pedig mondta nekik:

– Ahol a tetem, oda gyűlnek a keselyűk!

*Hasonlatok a kitartó és alázatos imádkozásról (hamis bíró és az özvegyasszony; vámszedő és farizeus imája) (Lk 18:1-14)*

# Lk 18.

Mondott pedig nekik *(tanítványainak)* példázatot is arról, hogy mindig imádkozni kell, és meg nem restülni /lankadni. 2 Ezt mondta:

– Volt egy bíró egy városban, aki Istent nem félt és embert nem becsült. 3 Volt pedig abban a városban egy özvegyasszony, aki folyton eljárt hozzá, és azt hajtogatta: „Szolgáltass nekem igazságot az én ellenségemmel szemben!” 4 Az pedig nem akart egy ideig; de azután mondta magában: „Jól lehet, Istent nem félek, és embert nem becsülök; 5 mindazáltal mivelhogy terhemre van ez az özvegyasszony, megszabadítom őt, hogy szüntelen nyakamra ne járjon, és ne gyötörjön engem!”

6 Mondta pedig az Úr:

– Halljátok, mit mond e hamis bíró! 7 **Hát az Isten nem szolgáltat-e igazságot az ő kiválasztottainak, akik őhozzá kiáltanak éjjel és nappal, még ha hosszútűrő is irántuk? 8 Mondom nektek, hogy igazságot szolgáltat nekik hamar. Mindazáltal az Emberfia, amikor eljön, vajon talál-e hitet e földön?**

9 Némelyeknek pedig, akik elbizakodtak magukban, hogy ők igazak, és a többieket semmibe sem vették, ezt a példázatot is mondta:

10 – Két ember ment fel a Templomba imádkozni; az egyik farizeus, és a másik vámszedő. 11 A farizeus megállva, ily módon imádkozott magában: „Isten! Hálákat adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember, rabló, igazságtalan, házasságtörő, vagy mint ím, e vámszedő is. 12 Hetente kétszer böjtölök; tizedet adok mindenből, amit szerzek.” 13 A vámszedő pedig távol állva, még szemeit sem akarta az égre emelni, hanem mellét verve mondta: „Isten, könyörülj rajtam, bűnösön!” 14 Mondom nektek, ez megigazulva ment alá az ő házához, inkább hogysem amaz: mert **valaki felmagasztalja magát, megaláztatik; és aki megalázza magát, felmagasztaltatik.**

*Jézus megáldja a kisgyerekeket (Lk 18:15-17)*

15 Vittek pedig hozzá kisdedeket is, hogy érintse meg őket; de amikor a tanítványok ezt észrevették, rászóltak azokra. 16 De Jézus magához hívva őket, mondta:

– Engedjétek, hogy a kisgyermekek hozzám jöjjenek, és ne tiltsátok el őket; mert ilyeneké az Isten országa! 17 Bizony mondom nektek: Aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen nem megy be abba!

*A gazdag ifjú esetének tanulságai (Lk 18:18-30)*

18 És megkérdezte őt egy főember:

– Jó Mester! Mit tegyek, hogy az örök életet elnyerhessem?

19 Mondta pedig neki Jézus:

– Miért mondasz engem jónak? Nincs senki jó, hanem csak egyedül az Isten. 20 A parancsolatokat ismered: *„Ne kövess el házasságtörést!”*; *„Ne ölj!”*; *„Ne lopj!”*; *„Ne tanúskodj hamisan!”*; *„Tiszteld apádat és anyádat!”* (2 Móz 20:12-16)

21 Az pedig mondta:

– Mindezeket ifjúságomtól fogva megtartottam.
22 Jézus ezeket hallva, mondta neki:
– Még egy fogyatkozás van benned: Add el mindenedet, amid van, és oszd el a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyekben; – és gyere, kövess engem!
23 Az pedig ezeket hallva, igen megszomorodott; mert igen gazdag volt. 24 És amikor látta Jézus, hogy az igen megszomorodott, mondta:
– Mily nehezen /nehézkesen /kelletlenül mennek be az Isten országába, akiknek gazdagságuk van! 25 Mert könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, hogysem a gazdagnak az Isten országába bejutni.
26 Akik pedig ezt hallották, mondták:
– Ki üdvözülhet tehát?
27 Ő pedig mondta:
– Ami embereknél lehetetlen, lehetséges az Istennél.
28 És mondta Péter:
– Íme, mi mindent elhagytunk, és követtünk téged!
29 Ő pedig mondta nekik:
– Bizony mondom nektek, hogy senki sincs, aki elhagyta házát, vagy szüleit, vagy testvéreit, vagy feleségét, vagy gyermekeit az Isten országáért, 30 aki sokszorta többet ne kapna ebben az időben, az eljövendő világkorszakban pedig örök életet!

*Jézus harmadszor beszél szenvedéséről (Lk 18:31-34)*

31 És maga mellé véve a tizenkettőt, mondta nekik:
– Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és beteljesedik mindaz az Emberfián, ami a próféták által megíratott. 32 Mert a nemzetek közül származók kezébe adatik, és megcsúfoltatik, és meggyaláztatik, és megköpdöstetik; 33 és megostorozva, megölik őt; de harmadnapon feltámad!
34 Ők pedig ezekből semmit sem értettek; mert e beszéd el volt rejtve előlük, és nem fogták fel a mondottakat.

*Egy vak meggyógyítása Jerikónál (Lk 18:35-43)*

35 Történt pedig, amikor Jerikóhoz közeledett, egy vak ült az út mellett koldulva. 36 És amikor hallotta a mellette elmenő sokaságot, tudakozódott, mi dolog az? 37 Megmondták pedig neki, hogy a Názáretbeli Jézus megy el arra. 38 És kiáltozni kezdett:

– Jézus, Dávidnak Fia! Könyörülj rajtam!
39 Akik pedig elől mentek, rászóltak, hogy hallgasson; de ő annál inkább kiáltozott:
– Dávidnak Fia! Könyörülj rajtam!
40 És Jézus megállva, parancsolta, hogy vigyék őt hozzá; és amikor közel ért, megkérdezte tőle:
– 41 Mit akarsz, mit tegyek veled?
Az pedig mondta:
– Uram, hogy az én szemem világa megjöjjön!
42 És Jézus mondta neki:
– Láss, a te hited megtartott téged.
43 És azonnal megjött annak szeme világa, és követte őt, dicsőítve az Istent. Az egész sokaság pedig ezt látva, dicsőséget adott az Istennek.

*Zákeus megtérése és vendégül látja Jézust; példázat a minákról (Lk 19:1-28)*

**Lk 19.** És bemenve, átment Jerikón. 2 És íme, volt ott egy ember, akit Zákeusnak hívtak; és az fővámszedő volt, és gazdag. 3 És igyekezett Jézust látni, hogy ki az; de a sokaságtól nem láthatta, mivelhogy termetére nézve kis ember volt. 4 És előre futva felhágott egy eperfüge fára, hogy őt lássa; mivel arra kellett elhaladnia. 5 És amikor arra a helyre ért, feltekintve Jézus, látta őt, és mondta neki:
– Zákeus! Hamar szállj alá; mert ma nekem a te házadnál kell maradnom!
6 És sietve leszállt, és örömmel fogadta őt. 7 És amikor ezt látták, mindnyájan zúgolódtak, mondva hogy:
– Bűnös emberhez ment be szállásra!
8 Zákeus pedig előállva, mondta az Úrnak:
– Uram, íme minden vagyonomnak felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit zsarolással elvettem, négyszer annyit adok helyébe!
9 Mondta pedig neki Jézus:
– **Ma lett üdvössége ennek a háznak,** mivelhogy ő is Ábrahám fia! 10 Mert azért jött az Emberfia, hogy megkeresse és megmentse, ami elveszett!
11 Az őt hallgatóknak pedig folytatta és mondott egy példázatot, mivelhogy közel volt Jeruzsálemhez, és azok azt gondolták, hogy azonnal megjelenik az Isten országa. 12 Mondta azért:

– Egy nemes ember elment messze tartományba, hogy országot vegyen magának, aztán visszatérjen. 13 Előszólítva azért tíz szolgáját, adott nekik tíz minát *(1 mina = 100 drachma)*, és mondta nekik: „Kereskedjetek, amíg megjövök!” 14 Az ő alattvalói pedig gyűlölték őt, és követséget küldtek utána, ezt üzenve: „Nem akarjuk, hogy ő uralkodjon mirajtunk!”
15 És történt, amikor megjött az ország megvétele után, parancsolta, hogy az ő szolgáit, akiknek a pénzt adta, hívják őhozzá, hogy megtudja, ki mint kereskedett. 16 Eljött pedig az első, ezt mondva: „Uram, a te minád tíz minát nyert.” 17 Ő pedig mondta neki: „Jól van jó szolgám; mivelhogy kevesen voltál hű, legyen hatalmad tíz város felett!” 18 És jött a második, ezt mondva: „Uram, a te minád öt minát nyert.” 19 Mondta pedig ennek is: „Neked is legyen hatalmad öt város felett!” 20 És jött egy másik, ezt mondva: „Uram, ímhol a te minád, amelyet egy keszkenőben eltéve tartottam; 21 mert féltem tőled, mivelhogy kemény ember vagy; elveszed amit nem te tettél el, és aratod, amit nem te vetettél.” 22 Mondta pedig annak: „A te szádból ítéllek meg téged, gonosz szolga! Tudtad, hogy én kemény ember vagyok, aki elveszem, amit nem én tettem el, és learatom, amit nem én vetettem. 23 Miért nem adtad azért a pénzemet a pénzváltók asztalára, és én megjőve, kamatostól kaptam volna azt vissza?” 24 És az ott állóknak mondta: „Vegyétek el ettől a minát, és adjátok annak, akinek tíz mínája van!” 25 És mondták neki: „Uram, hiszen tíz mínája van!” 26 És ő mondta: „Mert mondom nektek, hogy **mindenkinek, akinek van, adatik; akinek pedig nincs, még amije van, az is elvétetik tőle!** 27 Sőt ezenkívül azokat az ellenségeimet is, akik nem akarták, hogy én rajtuk uralkodjak, hozzátok ide, és öljétek meg előttem!”
28 És ezeket mondva, ment elől, felmenve Jeruzsálembe.

*Jézus királyi bevonulása Jeruzsálembe (Lk 19:29-40)*

29 És történt, amikor közeledett Bétfagéhoz és Betániához, a hegyhez, amelyet Olajfák-hegyének neveznek, elküldött kettőt a tanítványai közül, 30 ezt mondva:

– Menjetek el a szemközti faluba; amelybe bemenve, találtok egy megkötött szamárcsikót, amelyen még senki sem ült: eloldva azt, hozzátok ide! 31 És ha valaki kérdez titeket: „Miért oldjátok el?” Ezt mondjátok annak: „Mert az Úrnak szüksége van rá!”
32 És elmenve a küldöttek, úgy találták, amint megmondta nekik. 33 És amikor a szamárcsikót eloldották, kérdezték tőlük a gazdái:
– Miért oldjátok el a szamárcsikót?
34 Ők pedig mondták:
– Az Úrnak szüksége van rá!
35 Elvitték azért azt Jézushoz: és az ő felsőruháikat a szamárcsikóra vetve, Jézust ráültették. 36 És amikor ő így ment, a felsőruháikat az útra terítették. 37 Amikor pedig immár közeledett az Olajfák-hegyének lejtőjéhez, a tanítványok egész sokasága hangosan örvendezve kezdte dicsérni az Istent mindazokért a csodákért, amelyeket láttak; 38 ezt mondva:
– **Áldott a Király, aki jön az Úr nevében! Békesség a mennyben, és dicsőség a magasságban!**
39 És némelyek a farizeusok közül a sokaságból mondták neki:
– Mester, utasítsd rendre tanítványaidat!
40 És ő felelve, mondta nekik:
– Mondom nektek, hogyha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani!

*Jézus sír Jeruzsálem felett (Lk 19:41-44)*

41 És amikor közeledett, látva a várost, elsírta magát miatta, 42 és így szólt:
– Vajha felismerted volna, csak e mostani napodon is, amik a te békességedre lennének! De most elrejtetett a szemeid elől! 43 Mert jönnek rád napok, amikor a te ellenségeid körülötted palánkot építenek, és körülvesznek téged, és mindenfelől megszorítanak téged, 44 és a földre tipornak téged, és a te fiaidat benned; és nem hagynak benned követ kövön; mivelhogy nem ismerted meg a te meglátogatásod idejét!

*A Templom megtisztítása (Lk 19:45-48)*

45 És bemenve a Templomba, kezdte kiűzni azokat, akik adtak és vettek abban, 46 mondva nekik:
– Meg van írva: „*Az én házam imádságnak háza*” (Ézs 56:7); ti pedig azt „*rablók barlangjává tettétek*” (Jer 7:11)!

47 És tanított minden nap a Templomban. A főpapok pedig és az írástudók és a nép előkelői igyekeztek őt elveszteni /megölni; 48 de nem találták a módját, hogy mit tegyenek vele; mert az egész nép rajta csüngött, és őt hallgatta.

*Jézus hasonlatokkal tanít a Templomban (Kérdés Jézus hatalmáról; példázat a gonosz szőlőmunkásokról) (Lk 20:1-17)*

**Lk 20.** És történt az egyik napon, amikor ő a népet tanította a Templomban, és az evangéliumot hirdette, előálltak a főpapok és az írástudók a vénekkel együtt, 2 és mondták neki, így szólva:
– Mondd meg nekünk, micsoda hatalommal /felhatalmazással teszed ezeket? Vagy kicsoda az, aki neked ezt a hatalmat /felhatalmazást adta?
3 Felelve pedig, mondta nekik:
– Én is kérdek egy dolgot tőletek; mondjátok meg azért nekem: 4 A János-féle alámerítkezés a mennyből volt-e, vagy emberektől való?
5 Azok pedig tanakodtak maguk közt:
– Ha ezt mondjuk: „Mennyből”; azt fogja mondani: „Akkor miért nem hittetek neki?” 6 Ha pedig ezt mondjuk: „Emberektől”; az egész nép megkövez minket: mert meg vannak győződve, hogy János próféta volt.
7 Feleltek azért, hogy ők nem tudják, honnét volt.
8 Erre Jézus így szólt hozzájuk:
– Én sem mondom meg nektek, micsoda hatalommal /felhatalmazással teszem ezeket!
9 És a népnek e példázatot kezdte mondani:
– Egy ember szőlőt plántált, és kiadta azt munkásoknak, és hosszú időre elutazott. 10 És amikor eljött az ideje, elküldte szolgáját a munkásokhoz, hogy adjanak neki a szőlő terméséből; ám a munkások megverve azt, üres kézzel küldték vissza. 11 Majd egy másik szolgát is küldött; de azok azt is megverve és meggyalázva, üres kézzel visszaküldték. 12 És még harmadikat is küldött; de azok azt is megsebesítve, kiűzték. 13 Mondta azért a szőlő gazdája: „Mit tegyek? Elküldöm az én szeretett fiamat: talán őt, ha látják, megbecsülik!” 14 De amikor őt meglátták a munkások, így tanakodtak egymás közt: „Ez az örökös; gyertek, öljük meg

őt, hogy a miénk legyen az örökség!”
15 És kiűzve őt a szőlőből, megölték.
Vajon mit tesz azért a szőlő gazdája
azokkal? 16 Elmegy és elveszti azokat
a munkásokat, és a szőlőt másoknak
adja!
És amikor ezt hallották, mondták:
– Távol legyen az!
17 Ő pedig rájuk tekintve, mondta:
– Mit jelent az tehát, ami meg van írva: „*Amely követ az építők megvetettek, az lett a szeglet fejévé*” (Zsolt 118:22)? 18 Valaki erre a kőre esik, összezúzza magát; akire pedig ez esik rá, szétmorzsolja azt!

*Kérdés az adófizetésről (20:19-26)*

19 És igyekeztek a főpapok és az írástudók kezeiket rávetni még azon órában; de féltek a néptől; mert megértették, hogy ellenük mondta e példázatot.
20 Annak okáért leselkedve utána, kémeket küldtek ki, akik igazaknak tettették magokat, hogy szaván fogják őt; hogy átadhassák a hatóságnak és a helytartó hatalmának. 21 Ezek megkérdezték őt:
– Mester, tudjuk, hogy te helyesen beszélsz és tanítasz, és személyt nem válogatsz, hanem Isten útját az igazság alapján tanítod: 22 Szabad-e nekünk adót fizetnünk a császárnak, vagy nem?
23 Ő pedig észrevéve álnokságukat, mondta nekik:
– Miért tesztek próbára engem? 24 Mutassatok nekem egy dénárt! Kinek a képe és felirata van rajta?
És felelve, mondták:
– A császáré!
25 Ő pedig mondta nekik:
– Adjátok meg azért, ami a császáré, a császárnak, és ami az Istené, az Istennek!
26 És nem tudták őt megfogni beszédében a nép előtt; és csodálkozva az ő feleletén, elhallgattak.

*A szadduceusok kérdése a feltámadásról (Lk 20:27-40)*

27 Hozzá menve pedig a szadduceusok közül némelyek, akik tagadják, hogy van feltámadás, megkérdezték őt:
– 28 Mester, Mózes megírta nekünk: „*Ha valakinek fivére meghal, akinek volt felesége, és gyermektelen hal meg, akkor annak fivére vegye el annak fele-*

*ségét, és támasszon utódot az ő fivérének!”* (5 Móz 25:5-6) 29 Volt azért hét fivér: és az első megnősült, de meghalt gyermektelenül. 30 Ekkor a másik vette el azért annak feleségét, és az is gyermektelenül halt meg. 31 Akkor a harmadik vette el azt; és hasonlóképpen mind a heten is; és nem hagytak hátra utódot, és meghaltak. 32 Mindezek után pedig meghalt az asszony is. 33 A feltámadáskor azért kinek a felesége lesz közülük? Mert mind a hétnek felesége volt.

34 És felelve, mondta nekik Jézus:

– E világnak fiai házasodnak és férjhez adatnak: 35 De akik méltóknak bizonyulnak arra, hogy ama világkorszakot, és a halálból való feltámadást elnyerjék, se meg nem nősülnek, se férjhez nem mennek; 36 sőt meg sem halhatnak többé: mert hasonlók az angyalokhoz; és az Isten fiai, mivelhogy a feltámadás fiai. 37 Azt pedig, hogy a halottak feltámadnak, Mózes is megjelentette a csipkebokornál, amikor az Urat Ábrahám Istenének és Izsák Istenének és Jákób Istenének mondja. 38 Az Isten pedig nem a halottaknak, hanem az élőknek Istene: mert mindannyian élnek /életben vannak Őneki.

39 Felelve pedig némelyek az írástudók közül, mondták:

– Mester, jól mondtad!

40 És többé semmit sem mertek tőle kérdezni.

*A Messiás származása és rangja (Lk 20:41-43)*

41 Mondta pedig nekik:

– Mi módon mondják, hogy a Krisztus Dávid fia? 42 Holott maga Dávid mondja a Zsoltárok könyvében: „*Mondta az Úr az én Uramnak: Ülj az én jobb kezem felől, 43 amíg ellenségeidet a te lábaid alá vetem zsámolyul!*” (Zsolt 110:1) 44 Dávid azért Urának mondja őt, mi módon fia tehát neki?

*Tanítás az írástudókról és farizeusokról (Lk 20:45-47)*

45 És az egész nép hallására mondta az ő tanítványainak:

46 – Oltalmazzátok meg magatokat az írástudóktól, akik szívesen járnak hosszú köntösökben, és szeretik a piacokon való köszöntéseket, és a zsinagógákban az első helyen való ülést, és a lakomákon a főhelyeket; 47 akik az özvegyeknek házát felemésztik, és

színből hosszan imádkoznak; ezek súlyosabb ítélet alá esnek!

*A szegény özvegyasszony adománya (Lk 21:1-4)*

**Lk 21.** És amikor feltekintett, látta, ahogy a gazdagok szórják az ő ajándékaikat az adománygyűjtő ládába. 2 Látott pedig egy szegény özvegyasszonyt is, ahogy abba két leptont /fillért dobott. 3 És mondta:
– Igazán mondom nektek, hogy e szegény özvegy mindenkinél többet dobott be: 4 Mert azok mindnyájan a fölöslegükből dobtak be Istennek az ajándékokhoz: ez pedig az ő szegénységéből minden vagyonát, amije csak volt, bedobta.

*Tanítás a világkorszak végének jeleiről (Lk 21:5-36)*

5 És amikor némelyek mondták a Templom felől, hogy szép kövekkel és ajándékokkal van felékesítve, mondta:
6 – Jönnek majd napok, amikor ezekből, amiket itt láttok, kő kövön nem marad, amit le nem rombolnának!
7 Megkérdezték pedig őt:
– Mester, mikor lesznek azért ezek? És mi lesz a jele annak, amikor mindez bekövetkezik?
8 Ő pedig mondta:
– Meglássátok, hogy el ne hitessenek benneteket: mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik ezt mondják: „Én vagyok!”; és: „A kijelölt idő elérkezett!” Ne kövessétek őket! 9 És amikor hallotok háborúkról és zendülésekről, meg ne rémüljetek; mert ezeknek meg kell lenni előbb, de nem jön mindjárt a vég. 10 Akkor mondta nekik: Nemzet nemzet ellen támad, és ország ország ellen; 11 és többfelé nagy földrengések, és éhségek és járványok lesznek; és rettenetes dolgok történnek, és nagy égi jelek lesznek!
12 De mindezek előtt kezet emelnek rátok, és üldöznek titeket, és átadnak zsinagógai /gyülekezeti törvényszékeknek, és börtönbe vetnek, és királyok és helytartók elé hurcolnak benneteket az én nevemért. 13 De ez alkalom lesz nektek a tanúságtételre. 14 Tökéljétek el azért a szívetekben, hogy nem gondolkodtok előre, hogy mit feleljetek védelmetekre: 15 mert én adok nektek olyan szájat és bölcsességet, amelynek nem képesek ellene szólni,

sem ellene nem állhatnak mindazok, akik nektek ellenszegülnek.
16 Elárulnak pedig titeket szülők és testvérek is, rokonok és barátok is; és megölnek némelyeket közületek. 17 És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért. 18 De fejeteknek egy hajszála sem vész el. 19 **A ti béketűrésetek /kitartásotok által nyeritek meg lelketeket.**
20 Amikor pedig látjátok Jeruzsálemet hadseregektől körülvéve, akkor tudjátok meg, hogy küszöbön áll az ő elpusztulása. 21 Akkor, akik Júdeában lesznek, meneküljenek a hegyekbe; és a városban levők hagyják el azt; és akik a mezőn vannak, ne menjenek be abba. 22 Mert azok a bosszúállás /igazságtétel napjai, hogy beteljesedjenek mindazok, amik megírattak. 23 Jaj pedig a terhes és szoptató asszonyoknak azokban a napokban; mert nagy nyomorúság lesz e földön, és harag ezen a népen. 24 És elhullnak fegyver éle által, és fogva vitetnek minden nemzetek közé; **és Jeruzsálemet megtapossák a nemzetek, amíg le nem telik a nemzetek ideje.**
25 És lesznek jelek a Napban, a Holdban és a csillagokban; és a Földön pedig a nemzetek kétségbeesett rettegése a tenger zúgása és tajtékzása miatt, 26 és akkor az emberek elhalnak a félelemtől és annak várásától, amik e földkerekségre következnek: mert az egek erősségei /*(összetartó)* erői megrendülnek. 27 És akkor meglátják *„az Emberfiát felhőben eljönni”* (Dan 7:13), hatalommal és nagy dicsőséggel.
28 Amikor pedig ezek kezdenek meglenni, nézzetek fel és emeljétek fel fejeteket; mert elközelített a ti váltságtok!
29 Mondott pedig nekik egy példázatot:
– Tekintsétek meg a fügefát és minden fákat: 30 Amikor immár hajtanak, és ezt látjátok, magatoktól is tudjátok, hogy már közel van a nyár. 31 Ezenképpen ti is, amikor látjátok, hogy ezek meglesznek, tudjátok meg, hogy közel van az Isten országa. 32 Bizony mondom nektek, hogy az a nemzedék el nem múlik, mígnem mindezek meglesznek. 33 **Az ég és a föld elmúlik /megsemmisül, de az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak /el nem vesztik érvényüket.**

34 De vigyázzatok magatokra, hogy
sose nehezedjen meg a ti szívetek kábultság, részegség és ez élet gondjai
miatt, és váratlanul ne lepjen meg
benneteket az a nap: 35 mert mint egy
kelepce, úgy ejt tőrbe mindenkit /úgy
tör rá mindenkire, akik az egész föld
színén laknak. 36 Vigyázzatok azért
minden időben, könyörögve, hogy méltóknak találtassatok arra, hogy elkerüljétek mindezeket, amik bekövetkeznek, és megállhassatok az Emberfia
előtt!
37 Tanított pedig naponta a Templomban; éjszakára pedig kimenve, a
hegyen volt, amelyet Olajfák-hegyének
neveznek. 38 És kora reggel hozzá
ment az egész nép, hogy őt hallgassa a
Templomban.

*Júdás megegyezik a főpapokkal (Lk 22:1-6)*

**Lk 22.** Közel volt pedig már
a kovásztalan kenyerek ünnepe, amelyet pészachnak neveznek. 2 És a főpapok és az írástudók keresték a módját, hogyan öljék meg őt; mert féltek a
néptől. 3 Bement pedig a Sátán a
„kerijjóti férfinak" nevezett Júdásba,
aki a tizenkettő közül volt; 4 és elmenve, megbeszélte a főpapokkal és a
templomőrség parancsnokaival, mi
módon adja őt kezükbe. 5 És azok
megörültek, és megegyeztek, hogy
pénzt adnak neki; 6 ő pedig ráállt, és
kereste a jó alkalmat, hogy őt kezükbe
adja a tömeg jelenléte nélkül.

*Az utolsó pészachi vacsora előkészítése (Lk 22:7-13)*

7 Eljött pedig a kovásztalan kenyerek napja, melyen meg kellett ölet ni a
páska-bárá nynak; 8 és elküldte Pétert
és Jánost, ezt mondva:
– Menjetek el, és készítsétek el nekünk
a páska-bárányt, hogy megegyük!
9 Ők pedig mondták neki:
– Hol akarod, hogy elkészítsük?
10 És ő mondta nekik:
– Íme, amikor bementek a városba,
szembe jön veletek egy ember, aki egy
korsó vizet visz. Kövessétek őt abba a
házba, amelybe bemegy! 11 És mondjátok a ház gazdájának: „Ezt mondja neked a Mester: 'Hol van az a szállás,
ahol megeszem a tanítványaimmal a
páska-bárányt?'" 12 És ő mutat nektek

egy nagy vacsorázó helyet, berendezve: ott készítsétek el!
13 Elmenve pedig, úgy találták, amint mondta nekik; és elkészítették a páska-bárányt.

*Az utolsó pészachi vacsora (Lk 22:14-38)*

14 És amikor eljött az idő, asztalhoz ült, és a tizenkét apostol vele együtt.
15 És mondta nekik:
– Kívánva kívántam a páska-bárányt megenni veletek, mielőtt szenvednék:
16 mert mondom nektek, hogy többé nem eszem abból addig, amíg be nem teljesedik az Isten országában!
17 És vette a poharat miután hálát adott, és mondta:
– Vegyétek ezt, és osszátok el egymás között:
18 mert mondom nektek, hogy nem iszom a szőlőtőkének gyümölcséből, amíg el nem jön az Isten országa!
19 **És miután a kenyeret vette, hálát adva megtörte, és adta nekik, ezt mondva:**
– **Ez az én testem, amely tiértetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!**
20 **Majd miután megvacsoráztak hasonlóképpen vette a poharat is, ezt mondva:**
– **E pohár amaz új szövetség az én véremben, amely tiértetek ontatik ki.**
21 De íme, annak a keze, aki engem elárul, velem van az asztalon.
22 És az Emberfia jóllehet, elmegy, amint az elrendeltetett: de jaj annak az embernek, aki Őt elárulja!
23 És ők kezdték egymás közt kérdezgetni, vajon ki lehet az közöttük, aki ezt meg fogja tenni?
24 Támadt pedig köztük versengés is, hogy ki tekinthető köztük nagyobbnak.
25 Ő pedig mondta nekik:
– A nemzetek fölött uralkodnak az ő királyaik, és akik a hatalmat gyakorolják fölöttük, „jótevőknek” hívatják magukat.
26 Ti viszont ne így tegyetek: hanem aki legnagyobb köztetek, olyan legyen, mint aki legkisebb; és aki vezető, olyan legyen, mint aki szolgál.
27 Mert melyik nagyobb, az-e, aki asztalnál ül, vagy aki szolgál /felszolgál? Nemde aki az asztalnál ül? De én köztetek olyan vagyok, mint aki szolgál.
28 Ti vagytok pedig azok, akik végig kitartottatok velem az én megpróbáltatásaimban;
29 Én azért királyságot /országot adok nektek örökségül, amiképpen az én Atyám adott nekem,
30

hogy az én asztalomnál egyetek és igyatok az én országomban, és trónszékeken ülve ítélkezzetek Izrael tizenkét törzse felett!
31 Mondta pedig az Úr *(Péternek)*:
Simon! Simon! Íme a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát;
32 de én imádkoztam érted, hogy el ne fogyjon a te hited: te azért majd amikor megtérsz, erősítsd a testvéreidet!
33 Ő pedig mondta neki:
– Uram, kész vagyok teveled mind börtönbe, mind halálba menni!
34 És ő mondta:
– Mondom neked Péter: Ma nem szólal meg addig a kakas, míg te háromszor meg nem tagadod, hogy ismersz engem!
35 És mondta nekik *(a 11-nek)*:
– Amikor elküldtelek benneteket erszény, táska és saru nélkül, volt-e valamiben fogyatkozásotok?
Ők pedig mondták:
– Semmiben sem.
36 Mondta azért nekik:
– De most, akinek van erszénye, vegye elő, hasonlóképpen a táskát; és akinek nincs, adja el felső ruháját, és vegyen szablyát. 37 Mert mondom nektek, hogy még ennek az írásnak be kell teljesednie rajtam, hogy: *„És a törvénytelenek /törvényszegők közé számíttatik."* (Ézs 53:12) Mert amik rólam szólnak, beteljesednek.
38 Azok pedig mondták:
– Uram, íme van itt két szablya.
Ő pedig mondta:
– Elég!

*Jézus virrasztása a Gecsemáné-kertben (Lk 22:39-46)*

39 És kimenve, ment szokása szerint az Olajfák-hegyére; követték pedig őt a tanítványai is.
40 És amikor ott azon a helyen volt, mondta nekik:
– **Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!**
41 És ő eltávolodott tőlük mintegy kőhajításnyira; és térdre esve így imádkozott:
– 42 Atyám, ha akarod, távoztasd el tőlem e poharat; mindazáltal ne az én akaratom, hanem a Tied legyen meg!
43 És angyal jelenék meg neki a mennyből, erősítve őt. 44 És haláltusában lévén, buzgóbban imádkozott; és az ő verítéke olyan volt, mint a nagy vércseppek, amelyek a földre hullnak.

45 És miután fölkelt az imádkozástól, a tanítványaihoz menve, a szomorúságtól /bánattól elaludva találta őket, 46 és mondta nekik:
– Mit alszotok?! Keljetek fel és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!

*Jézus letartóztatása (Lk 22:47-53)*

47 És amikor még beszélt, íme, sokaság jött, élükön Júdással, a tizenkettő egyikével: és közeledett Jézushoz, hogy őt megcsókolja. 48 Jézus pedig mondta neki:
– Júdás, csókkal árulod el az Emberfiát?
49 Látva pedig a körülötte levők, hogy mi következik, mondták neki:
– Uram, vágjuk-e őket fegyverrel?
50 És közülük valaki megvágta a főpap szolgáját, és levágta annak jobb fülét.
51 Felelve pedig Jézus, mondta:
– Elég eddig! /Eddig és ne tovább!
És megérintve annak fülét, meggyógyította azt.

52 Mondta pedig Jézus azoknak, akik őhozzá mentek, a főpapoknak, a templomőrség parancsnokainak és a véneknek:
– Mint valami latorra, úgy jöttetek szablyákkal és husángokkal? 53 Amikor minden nap veletek voltam a Templomban, nem emeltetek rám kezet; de ez a ti órátok, és a sötétség hatalmáé.

*Péter háromszor letagadja Jézust (Lk 22:54-62)*

54 Megfogva azért őt, elvezették, és elvitték a főpap házába. Péter pedig távolról követte. 55 És amikor tüzet raktak az udvar közepén, és körülülték, Péter is leült közéjük. 56 És meglátva őt egy szolgálóleány, amint a tűz fényénél ült, tekintetét rajta tartva, mondta:
– Ez is ővele volt!
57 Ő pedig megtagadta őt, ezt mondva:
– Asszony, nem ismerem őt!
58 És egy kevéssel azután más látta meg őt, és mondta:
– Te is azok közül való vagy!
Péter pedig mondta:
– Ember, nem vagyok!
59 És úgy egy óra múlva más valaki is megerősítette, ezt mondva:
– Bizony ez is vele volt, hiszen ő is galileai!
60 Mondta pedig Péter:
– Ember, nem tudom, mit beszélsz!

És még be sem fejezte, amikor megszólalt a kakas. 61 És hátra fordulva az Úr, rátekintett Péterre. És megemlékezett Péter az Úr szaváról, amit neki mondott: „Mielőtt a kakas megszólal, háromszor megtagadsz engem.” 62 És kimenve Péter, keservesen sírt.

*A főpap katonái kigúnyolják Jézust (Lk 22:63-65)*

63 És azok a férfiak, akik fogva tartották Jézust, csúfolták, verve őt. 64 És szemeit betakarva, ütötték az arcát, és kérdezgették tőle:
– Prófétáld meg ki az, aki téged vert?
65 És mindenféle szidalommal illették.

*Jézus tárgyalása a Szanhedrin előtt (Lk 22:66-71)*

66 És amint nappal lett, egybegyűlt a nép véneinek tanácsa, főpapok és írástudók: és vitték őt a Szanhedrin elé, 67 és így szóltak:
– Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk!
Mondta pedig nekik:
– Ha mondom nektek, nem hiszitek el. 68 Ha kérdezlek titeket, nem feleltek nekem, se szabadon nem engedtek. 69 De mostantól fogva *„az Emberfia az Isten hatalmának /erejének jobbja felől ül”*! (Dán 7:13-14 és Zsolt 110:1)
70 Mondták pedig mindnyájan:
– Te vagy tehát az Isten Fia?
Ő pedig mondta nekik:
– Ti mondjátok, hogy én vagyok!
71 Azok pedig mondták:
– Mi szükségünk van még bizonyítékra? Hiszen mi magunk hallottuk a saját szájából!

*Jézus kihallgatása Pilátus előtt (Lk 23:1-7)*

**Lk 23.** És felkelve az egész sokaságuk, vitték őt Pilátushoz. 2 És kezdték őt vádolni, ezt mondva:
– Úgy találtuk, hogy ez a népet félrevezeti, és tiltja, hogy a császárnak adót fizessünk, továbbá azt állítja magáról, hogy ő a Messiás /Felkent Király!
3 Pilátus pedig megkérdezte őt:
– Te vagy-e a zsidók királya?
És ő felelve neki, mondta:
– Te mondod!
4 Mondta pedig Pilátus a főpapoknak és a sokaságnak:
– Semmi okot a vádra nem találok ebben az emberben.
5 De azok erősködtek, ezt mondva:

– A népet fellázítja tanításával egész Júdeában, Galileától fogva egész idáig!
6 Pilátus pedig Galileát hallva, megkérdezte, hogy vajon galileai ember-e?
7 És amikor megtudta, hogy ő a Heródes fennhatósága alá tartozik, Heródeshez küldte, mivelhogy az is Jeruzsálemben volt azokban a napokban.

*Jézus kihallgatása Heródes előtt (Lk 23:8-12)*

8 Heródes pedig Jézust látva igen megörült: mert régóta kívánta őt látni, mivelhogy sokat hallott felőle, és remélte, hogy majd valami csodát lát, amelyet ő tesz. 9 Hosszasan kérdezgette őt; de ő semmit nem felelt neki. 10 Ott álltak pedig a főpapok és az írástudók is, hevesen vádolva őt. 11 Heródes pedig az ő katonáival együtt egy senkinek állítva be őt, kigúnyolva fényűző ruhába öltöztette, majd visszaküldte Pilátushoz. 12 És azon a napon lettek barátok egymással Pilátus és Heródes; mert azelőtt ellenségesek voltak egymással.

*Jézus perének folytatása Pilátus előtt (Lk 23:13-25)*

13 Pilátus pedig a főpapokat, főembereket és a népet egybegyűjtve, 14 mondta nekik:
– Ide hoztátok nekem ezt az embert, mint aki a népet félrevezeti: és íme, én előttetek kivallattam, de semmi olyan vádpontban nem találtam ez embert vétkesnek, amelyekkel ti őt vádoljátok!
15 De még Heródes sem; hiszen visszaküldte őt hozzánk, hogy semmi halálra méltó dolgot nem követett el. 16 Megfenyítve azért, szabadon bocsátom őt!
17 (Tudniillik szabadon kellett számukra engedni ünnepenként egy-egy foglyot.) 18 De kiabálni kezdett az egész sokaság:
– Öld meg ezt, és Barabbást engedd el nekünk!
19 Ez utóbbit a városban kitört valamilyen lázadásért és gyilkosságért vetették börtönbe. 20 Pilátus azért ismét felszólalt, el akarva bocsátani Jézust;
21 de azok egyre csak kiáltoztak:
– Feszítsd meg! Feszítsd meg őt! /Keresztre vele!
22 Ő pedig harmadszor is mondta nekik:
– De hát mi rosszat tett ez? Semmi halálra méltó bűnt nem találtam benne; megfenyítem azért őt, és elbocsátom!

23 De azok még hangosabban kiáltozva követelték, hogy feszíttesse meg; és az ő kiáltozásuk és a főpapoké felülkerekedett. 24 És Pilátus megítélte, hogy meglegyen, amit kértek. 25 És elbocsátotta nekik azt, akit kértek, aki lázadásért és gyilkosságért vettetett börtönbe; Jézust pedig kiszolgáltatta az ő akaratuknak.

*Jézus szavai az őt sirató asszonyokhoz (Lk 23:26-32)*

26 Amikor azért elvezették őt, megragadtak egy Simon nevű kürénei embert, aki a mezőről jött, és rá tették a keresztfát, hogy vigye Jézus után.

27 Követte pedig őt a népnek és az asszonyoknak nagy sokasága, akik gyászoltak és siratták őt. 28 Jézus pedig feléjük fordulva, mondta:

– Jeruzsálem leányai, ne engem sirassatok, hanem magatokat és gyermekeiteket sirassátok! 29 Mert íme, jönnek napok, amelyeken ezt mondják: „Boldogok a meddők, és a méhek, amelyek nem szültek, és az emlők, amelyek nem szoptattak!” 30 Akkor kezdik mondani a hegyeknek: „Boruljatok fölénk!”; és a halmoknak: „Borítsatok be /rejtsetek el minket!” 31 Mert ha a zöldellő fával ezt művelik, mi lesz a száraz fával?

32 Vittek pedig két másikat is, két gonosztevőt ővele, hogy megölettessenek.

*Jézus keresztre feszítése és halála (Lk 23:33-49)*

33 Amikor pedig megérkeztek arra a helyre, amelyet Koponya-helynek hívnak, ott megfeszítették őt és a gonosztevőket, egyiket jobb keze felől, a másikat balkéz felől. 34 Jézus pedig mondta:

– **Atyám! Bocsásd meg nekik; mert nem tudják, mit tesznek!**

Elosztva pedig az ő ruháit, sorsot vetettek rájuk.

35 És a nép megállt nézni. Csúfolták pedig őt a főemberek is azokkal együtt, ezt mondva:

– Másokat megtartott, tartsa meg magát, ha ő a Krisztus, az Istennek ama választottja!

36 Csúfolták pedig őt a vitézek is, odajárulva és ecettel kínálva őt, 37 és ezt mondva neki:

– Ha te vagy a zsidóknak ama Királya, szabadítsd meg magadat!

38 Volt pedig egy felirat is föléje írva
görög, latin és héber betűkkel: Ez a
zsidók Királya.
39 A megfeszített gonosztevők közül
pedig az egyik szidalmazta őt, ezt
mondva:
– Nemde te vagy a Krisztus? Szaba-
dítsd meg magadat, és minket is!
40 Felelve pedig a másik, megfeddte
őt, ezt mondva:
– Hát te az Istent sem féled? Hiszen te
is ugyanazon ítélet alatt vagy! 41 És mi
ugyan jogosan; mert mi a cselekedete-
ink méltó büntetését vesszük: ez pedig
semmi gonosz dolgot nem tett!
42 És mondta Jézusnak:
– Uram, emlékezzél meg rólam, amikor
eljössz a te országodban!
43 És mondta neki Jézus:
– **Bizony mondom neked: Ma velem
leszel a Paradicsomban!**
44 Mintegy hat óra *(déli 12h)* volt,
és sötétség támadt az egész földön ki-
lenc óráig *(15h)*. 45 Sötétségbe borult a
Nap, és a Templom kárpitja középen
kettéhasadt. 46 Ekkor Jézus hangosan
felkiáltott:
– **Atyám, „a *Te kezeidbe teszem le a
szellememet*”!** (Zsolt 31:6)
És ezeket mondva, kilehelte szellemét.
47 Látva pedig a százados, ami tör-
tént, dicsőítette az Istent, ezt mondva:
– Bizony ez az ember valóban igaz volt!
48 És az egész sokaság, amely bá-
mészkodni csődült oda, látva azokat,
amik történtek, mellét verve megtért.
49 Az ő ismerősei pedig mind, és az
asszonyok, akik Galileából követték őt,
távol álltak, nézve ezeket.

*Jézus temetése (Lk 23:50-57)*

50 És íme, egy ember, akit Józsefnek
hívtak, a főtanács tagja, jó és igaz fér-
fiú, 51 aki nem értett egyet azok dön-
tésével és cselekedetével, a júdeai
Arimathia városából való, aki maga is
várta az Isten országát, 52 odamenve
Pilátushoz, elkérte Jézus testét. 53
Majd levette azt a keresztről, begön-
gyölte gyolcsba, és helyezte azt egy
sziklába vágott sírboltba, amelyben
még senki sem feküdt. 54 Ez az előké-
szület napján történt, és szombat vir-
radt rá. 55 Az őt követő asszonyok is,
akik vele jöttek Galileából, megnézték
a sírt, és hogy miként helyezték el
benne az ő testét. 56 Visszatérve pe-
dig, készítettek illatszereket és kene-

teket. 57 És szombaton pihentek a parancsolat szerint.

*Az asszonyok nem találják Jézus testét (Lk 24:1-12)*

**Lk 24.** A hétnek első napján pedig kora reggel a sírhoz mentek, vitték az elkészített illatszereket, és némely más asszonyok is velük tartottak. 2 És a követ a sírról elhengerítve találták. 3 És amikor bementek, nem találták az Úr Jézus testét. 4 És miközben ők emiatt tanácstalanul álltak, íme, két férfi állt mellékük fénylő öltözetben: 5 És amikor ők megrémülve arccal a földre borultak, azok mondták nekik:
– Mit keresitek a holtak között az élőt? 6 Nincs itt, hanem feltámadt: emlékezzetek rá, mint mondott nektek, még amikor Galileában volt: 7 „Szükséges az Emberfiának átadatni a bűnös emberek kezébe, és megfeszíttetni, és harmadnapon feltámadni.”
8 Megemlékeztek azért az ő szavairól; 9 és visszatérve a sírtól, elmondták mindezeket a tizenegynek, és mind a többieknek. 10 Ezek pedig a magdalai Mária, és Johanna, és Mária a Jakab anyja, és más asszonyok is velük, akik ezeket elbeszélték az apostoloknak. 11 De az ő szavuk csak ostoba fecsegésnek tűnt azok előtt; és nem hittek nekik.
12 Péter azonban felkelve elfutott a sírhoz, és behajolva látta, hogy csak a lepedők vannak ott; és elment, magában csodálkozva e dolgon.

*Jézus megjelenik két tanítványnak (Lk 24:13-35)*

13 És íme, ketten közülük épp aznap mentek egy Emmausz nevű faluba, amely Jeruzsálemtől hatvan sztadionnyira *(azaz 10-11 km-re)* volt. 14 És beszélgettek magok közt mindazokról, amik történtek. 15 És történt, hogy amint beszélgettek és megvitatták a történteket, maga Jézus csatlakozott hozzájuk, és velük együtt ment az úton. 16 De a szemeiket valami visszafogta, hogy őt meg ne ismerjék. 17 Mondta pedig nekik:
– Micsoda szavak ezek, amiket útközben egymással váltotok, és miért szomorú az arcotok?
18 Felelve pedig az egyik, akit Kleofásnak hívtak, és mondta neki:

– Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod, miféle dolgok történtek itt ezekben a napokon?
19 És mondta nekik:
– Micsoda dolgok?
Azok pedig elmondták neki azokat, amik a názáreti Jézussal történtek, aki próféta volt, tettekben és beszédben hatalmas Isten, és az egész nép előtt, 20 és hogy hogyan adták őt a főpapok és a főembereink halálos ítéletre, és hogyan feszítették őt meg.
– 21 Pedig mi azt reméltük, hogy ő az, aki meg fogja váltani az Izraelt. De mindezek már harmadnapja, hogy történtek. 22 Hanem némely közülünk való asszonyok is megdöbbentettek minket, akik jó reggel a sírnál voltak; 23 és amikor nem találták az ő testét, haza jöttek, azt mondva, hogy angyalok jelenését is látták, akik azt mondják, hogy ő él. 24 És azok közül némelyek, akik velünk voltak, elmentek a sírhoz, és úgy találták, amint az asszonyok is mondták; őt pedig nem látták.
25 És ő mondta nekik:
– Óh ti értetlen és rest szívűek arra, hogy mindazokat elhiggyétek, amiket a próféták szóltak! 26 **Avagy nem ezeket kellett-e szenvedni a Krisztusnak, és úgy menni be az ő dicsőségébe?**
27 És kezdve Mózestől és az összes prófétától elmagyarázta nekik mindazt, amik az Írásokban őfelőle megírattak. 28 Közeledtek pedig a faluhoz, amelybe mentek; és ő úgy tett, mintha tovább menne. 29 De unszolták őt, ezt mondva:
– Maradj velünk, mert immár beesteledik, és a nap lehanyatlott!
Bement azért, hogy velük maradjon. 30 És történt, amikor leült velük, vette a kenyeret, megáldotta, és megtörve, nekik adta. 31 Ekkor megnyíltak az ő szemeik, és megismerték őt; de ő eltűnt előlük. 32 És mondták egymásnak:
– Avagy nem gerjedezett-e a mi szívünk, amikor beszélt velünk az úton, és amikor magyarázta nekünk az Írásokat?
33 És felkelve még abban órában, visszatértek Jeruzsálembe, és egybegyűlve találták a tizenegyet és azokat, akik velük voltak, 34 akik ezt mondták:
– Feltámadt az Úr valóban, és megjelent Simonnak!

35 És ezek is elbeszélték, hogy mi történt az úton, és miképpen ismerték meg Őt a kenyér megtöréséről.

*Jézus megjelenik az apostoloknak (Lk 24:36-49)*

36 Miközben ezekről beszéltek, maga Jézus állt meg közöttük, és mondta nekik:
– Békesség nektek!
37 Ők pedig megrémültek, és ijedtükben azt hitték, hogy valami szellemet látnak. 38 De Ő mondta nekik:
– Miért ijedtetek meg, és miért támad kétség szívetekben? 39 Lássátok meg az én kezeimet és lábaimat, hogy én magam vagyok az! Tapogassatok meg engem, és lássatok; mert a szellemnek nincs húsa és csontja, amint látjátok, hogy nekem van!
40 És ezeket mondva, megmutatta nekik kezeit és lábait. 41 De mivel még mindig nem hittek az öröm miatt, és csodálkoztak, mondta nekik:
– Van-e itt valami ennivalótok?
42 Ők pedig adtak neki egy darab sült halat, és valami lépes mézet, 43 amelyeket elvett, és előttük evett. 44 És mondta nekik:
– Ezek azok a beszédek, amelyeket mondtam nektek, amikor még veletek voltam: hogy be kell teljesednie mindazoknak, amik megírattak a Mózes Törvényében, a Prófétáknál és a Zsoltárokban felőlem!
45 Akkor megnyitotta az ő szívük értelmét, hogy értsék az Írásokat. 46 És mondta nekik:
– **Így van megírva, és így kellett szenvednie a Krisztusnak, és feltámadnia a halálból harmadnapon;** 47 **és hirdettetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnök bocsánatát minden nemzetben, Jeruzsálemtől elkezdve.** 48 Ti vagytok pedig mindezeknek tanúi. 49 **És íme, én elküldöm rátok /hozzátok az én Atyám ígéretét; ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában, amíg fel nem ruháztattok mennyei erővel!**

*Jézus mennybemenetele (Lk 24:50-53)*

50 Kivitte pedig őket Betániáig; és felemelve az ő kezeit, megáldotta őket. 51 És történt, hogy amíg áldotta őket, tőlük elszakadva, felvitetett a mennybe. 52 Ők pedig imádva őt, visszatértek nagy örömmel Jeruzsálembe; 53 és állandóan a Templomban voltak, dicsérve és áldva az Istent. **Ámen.**

# JÁNOS EVANGÉLIUMA

*Az örökkévaló, teremtő Ige megtestesülése (Jn 1:1-18)*

**Jn 1.** Kezdetben volt az Ige, és az Ige az Istennél volt, és Isten volt az Ige. 2 Ez kezdetben az Istennél volt. 3 Minden Általa lett /jött létre és Nélküle semmi sem lett, ami lett /(semmi sem jött létre, ami létre jött). 4 Benne volt az élet, és az élet volt az emberek világossága; 5 és a világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be azt.

6 Volt egy Istentől küldött ember, akit Jánosnak hívtak. 7 Ő jött tanúbizonyságul, hogy bizonyságot tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen általa. 8 Nem ő volt a világosság, hanem azért jött, hogy tanúságot tegyen a világosságról.

9 Az igazi világosság eljött már a világba, amely megvilágosít minden embert. 10 A világban volt és a világ általa jött létre, de a világ mégsem ismerte meg őt. 11 Az övéi közé jött, de az övéi nem fogadták be őt. 12 Azoknak pedig, akik befogadták őt, hatalmat adott, hogy Isten fiaivá váljanak, azoknak, akik az ő nevében hisznek; 13 akik nem vérből, sem a test akaratából, sem a férfi akaratából, hanem Istentől születtek.

14 És az Ige hús-vér testté lett és lakozott közöttünk (és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal.

15 János bizonyságot tett Róla, és így kiáltott:
– Ő volt az, akiről mondtam: Aki utánam jön, előttem született, mert előbb volt, mint én!

16 És az ő teljességéből vettünk mindnyájan kegyelmet is kegyelemért. 17 Mert a Törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által valósult meg. 18 Az Istent soha senki nem látta; az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelén van, ő jelentette ki Őt.

*Keresztelő János tanúságtétele Jézusról (Jn 1:19-34)*

19 És ez a János tanúságtétele, amikor a júdeaiak papokat és lévitákat küldtek Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék őt:
– Kicsoda vagy te?
20 És megvallotta és nem tagadta; és elismerte, hogy:
– Nem én vagyok a Krisztus.
21 És kérdezték őt:
– Kicsoda tehát? Illés vagy te?
– Nem vagyok – felelte.
– A Próféta vagy?
És ő felelt:
– Nem.
22 Mondták azért neki:
– Kicsoda vagy? Hogy megfelelhessünk azoknak, akik minket elküldtek: Mit mondasz magad felől?
– 23 Én vagyok a *„kiáltónak hangja a sivatagban.”* – válaszolta. – *„Egyengessétek az Úr útját!”* (Ézs 40:3), amint megmondta Ézsaiás próféta.
24 A küldöttek pedig a farizeusok közül voltak, 25 és megkérdezték tőle:
– Miért meríted alá akkor az embereket, ha nem te vagy a Krisztus, sem Illés, sem a Próféta?
26 Felelt nekik János:
– Én vízben merítek alá; de köztetek van, akit ti nem ismertek. 27 Ő az, aki utánam jön, aki előttem lett, akinek én nem vagyok méltó, hogy saruja szíját megoldjam.
28 Ezek Béthabarában történtek, a Jordánon túl, ahol János alámerítette az embereket.

29 Másnap látta János Jézust hozzá jönni, és mondta:
– **Íme, az Istennek ama báránya, aki elveszi a világ bűneit!** 30 Ez az, akiről ezt mondtam: Utánam jön egy férfiú, aki előttem lett, mert előbb volt, mint én. 31 És én nem ismertem őt; de hogy ismertté váljon Izrael előtt, azért jöttem én, aki vízben merítem alá az embereket.
32 És bizonyságot tett János, ezt mondva:
– Láttam a Szellemet leszállani az égből, mint egy galambot; és megnyugodott rajta. 33 És én nem ismertem őt; de aki elküldött engem, hogy alámerítsem vízben az embereket, az mondta nekem: „Akire látod a Szellemet leszállani és rajta megnyugodni, ő az, aki Szent Szellemben meríti alá az embe-

reket.” 34 És én láttam, és bizonyságot tettem, hogy ő az Isten Fia.

*Az első tanítványok csatlakozása Jézushoz (Jn 1:35-52)*

35 Másnap ismét ott állt János és kettő az ő tanítványai közül; 36 és ránézve Jézusra, amint ott járt, mondta:
– Íme, az Isten Báránya!
37 És hallotta őt a két tanítvány, amint szólt, és követték Jézust. 38 Jézus pedig hátrafordulva és látva, hogy követik azok, mondta nekik:
39 – Mit kerestek?
Azok pedig mondták neki:
– Rabbi (ami megmagyarázva azt teszi: Mester), hol laksz?
40 Mondta nekik:
– Jöjjetek és lássátok meg.
Elmentek és meglátták, hol lakik; és nála maradtak azon a napon. Körülbelül tíz óra volt *(16 h)*.
41 A kettő közül, akik Jánostól ezt hallották és őt követték, András volt az egyik, a Simon Péter testvére. 42 Találkozott ez először a maga testvérével, Simonnal, és mondta neki:
– Megtaláltuk a Messiást (ami megmagyarázva azt teszi: Krisztus, azaz Felkent);
43 És vezette őt Jézushoz. Jézus pedig rátekintve, mondta:
– Te Simon vagy, a Jóna fia; te Kéfásnak fogsz hívatni (ami megmagyarázva: Kőszikla).

44 A következő napon Galileába akart menni Jézus; és találkozott Fileppel, és mondta neki:
– Kövess engem!
45 Filep pedig Bethsaidából, András és Péter városából való volt. 46 Találkozott Filep Nátánáéllel, és mondta neki:
– Aki felől Mózes írt a Törvényben, és a próféták is, megtaláltuk Jézust, József fiát, Názáretből!
47 És mondta neki Nátánáél:
– Názáretből támadhat-e valami jó?
Mondta neki Filep:
– Gyere és lásd meg!
48 Látta Jézus Nátánáélt őhozzá menni, és mondta felőle:
– Íme, egy igazi izraelita, akiben nincsen csalárdság.
49 Mondta neki Nátánáél:
– Honnan ismersz engem?
Felelt Jézus és mondta neki:
– Mielőtt hívott téged Filep, láttalak, amint a fügefa alatt voltál.

50 Felelt Nátánáél és mondta neki:
– Rabbi, te vagy az Isten Fia, te vagy az Izrael Királya!
51 Felelt Jézus és mondta neki:
– Hogy azt mondtam neked: „Láttalak a fügefa alatt”, hiszel? Nagyobbakat látsz majd ezeknél. – 52 és hozzátette:
– Bizony úgy van, ahogy mondom nektek: Mostantól fogva meglátjátok a megnyílt eget, és az Isten angyalait, amint felszállnak és leszállnak az Emberfiára.

*A kánai menyegző (Jn 2:1-12)*

**Jn 2.** És harmadnapon menyegző volt a galileai Kánában; és ott volt Jézus anyja; 2 és Jézust is meghívták az ő tanítványaival együtt a menyegzőre. 3 És elfogyva a bor, Jézus anyja szólt neki:
– Nincs boruk.
4 Mondta neki Jézus:
– Mi dolgunk nekünk egymással, óh asszony? Nem jött még el az én órám.
5 Mondta az ő anyja a szolgáknak:
– Valamit mond nektek, megtegyétek!
6 Volt pedig ott hat kőedény elhelyezve a zsidók tisztálkodási szokása szerint, melyek közül egybe-egybe két-három métréta *(1 métréta kb. 40 l)* fért. 7 Mondta nekik Jézus:
– Töltsétek meg az edényeket vízzel!
És megtöltötték azokat színig. 8 És mondta nekik:
– Most merítsetek, és vigyetek a násznagynak!
És vittek. 9 Amint pedig megízlelte a násznagy a borrá lett vizet, és nem tudta, honnét van, (de a szolgák tudták, akik a vizet merítették), szólította a násznagy a vőlegényt, 10 és mondta neki:
– Minden ember a jó bort szolgálja fel először, és amikor megittasodtak, akkor az alábbvalót: te a jó bort ekkorra tartogattad.
11 Ezt az **első jelt** a galileai Kánában tette Jézus, és megmutatta az ő dicsőségét; és hittek benne az ő tanítványai.
12 Azután lement Kapernaumba, ő és az ő anyja és a testvérei és tanítványai; és ott maradtak néhány napig.

*A Templom első megtisztítása (Jn 2:13-25)*

13 Közel volt a zsidók pészach ünnepe, és felment Jézus Jeruzsálembe. 14

És ott találta a Templomban az ökrök, juhok és galambok árusait és a pénzváltókat, amint ültek: 15 És kötélből ostort csinálva, kiűzte mindnyájukat a Templomból, az ökröket is, a juhokat is; és a pénzváltók pénzét kiöntötte, az asztalokat pedig felborította; 16 és a galambárusoknak ezt mondta:
– Hordjátok el ezeket innen! Ne tegyétek piactérré az én Atyám házát!
17 Megemlékeztek pedig az ő tanítványai, hogy meg van írva: *„A te házad iránti féltékeny szeretet emészt engem.”* (Zsolt 69:10)
18 Feleltek azért a júdeaiak és mondták neki:
– Micsoda jelt mutatsz nekünk, hogy ilyeneket [merészelsz] tenni?
19 Felelt Jézus és mondta nekik:
– Rontsátok le a templomot, és én három nap alatt felállítom azt.
20 Mondták azért a júdeaiak:
– Negyvenhat esztendeig épült ez a Templom, és te három nap alatt felállítod azt?
21 Csakhogy ő a saját testének templomáról beszélt. 22 Mikor azért feltámadt a halálból, megemlékeztek az ő tanítványai, hogy ezt mondta; és hittek az Írásnak, és a beszédnek, amelyet Jézus mondott.
23 Amint pedig Jeruzsálemben volt a pészach ünnepén, sokan hittek /bízni kezdtek/ az ő nevében, látva az ő jeleit, amelyeket tett. 24 Maga Jézus azonban nem bízta magát rájuk, mivel ismerte mindnyájukat, 25 és mivelhogy nem szorult rá, hogy valaki bizonyságot tegyen az emberről; mert magától is tudta, mi van az emberben.

*Nikodémusz beszélgetése Jézussal (Jn 3:1-21)*

Jn 3. Volt pedig a farizeusok közt egy ember, név szerint Nikodémusz, a zsidók főembere: 2 Ez Jézushoz jött éjjel, és mondta neki:
– Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul; mert senki sem képes megtenni e jeleket, amelyeket te teszel, hanem csak ha az Isten van vele.
3 Felelt Jézus és mondta neki:
– Bizony úgy van, ahogy mondom neked: **ha valaki nem születik meg újra, nem láthatja meg az Isten országát.**
4 Mondta neki Nikodémusz:

– Mi módon születhetik meg az ember, ha vén? Vajon bemehet-e az ő anyjának méhébe másodszor, és születhetik-e?
– 5 Bizony úgy van, ahogy mondom neked – felelt Jézus –: **Ha valaki nem születik meg víztől és Szellemtől, nem képes bemenni az Isten országába.** 6 Ami testtől született, test az; és ami Szellemtől született, szellem az. 7 Ne csodálkozz, hogy azt mondtam neked: Szükséges nektek újra megszületnetek. 8 **A szél fúj, ahova akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod, honnan jön és hova megy: így van mindenki, aki Szellemtől született.**
9 Felelt Nikodémusz és mondta neki:
– Mi módon lehetnek meg ezek?
10 Felelt Jézus és mondta neki:
– Te Izrael tanítója vagy, és nem tudod ezeket? 11 Bizony úgy van, ahogy mondom neked, amit tudunk, azt mondjuk, és amit látunk, arról teszünk bizonyságot; és ami bizonyságtételünket el nem fogadjátok. 12 Ha a földiekről szóltam nektek és nem hisztek, mi módon hisztek, ha a mennyeiekről szólok nektek? 13 És senki sem ment fel a mennybe, csak az, aki a mennyből szállt alá, az Emberfia, aki a mennyben van.
14 És amiképpen felemelte Mózes a kígyót a pusztában, akképpen kell az Emberfiának felemeltetnie, 15 hogy senki, aki hisz őbenne, ne vesszen el, hanem örök élete legyen. 16 **Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.** 17 **Mert nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy megmeneküljön a világ általa.** 18 Aki hisz benne, nem kerül ítélet alá; aki pedig nem hisz, immár ítélet alatt van, mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében. 19 Az ítélet pedig abban áll, hogy a világosság e világra jött, és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a világosságot; mert az ő cselekedeteik gonoszak voltak. 20 Mert mindenki, aki hitvány dolgokat tesz, gyűlöli a világosságot és nem megy a világosságra, hogy az ő cselekedetei fel ne fedessenek; 21 aki pedig az igazságot cselekszi, az a világosságra megy, hogy az ő cselekedetei nyilvánvalókká váljanak, hogy Istenben tevékenykedik.

*Vita a júdeaiak és János között (Jn 3:22-36)*

22 Ezután elment Jézus a tanítványaival Júdea földjére; és ott időzött velük, és alámerítette az embereket. 23 János pedig szintén alámerítette az embereket Énonban, Sálemhez közel, mert ott sok volt a víz. És az emberek oda járultak és alámerítkeztek, 24 mivel János még nem vettetett börtönbe.
25 Vita támadt azért a János tanítványai és a júdeaiak között a megtisztulással kapcsolatban. 26 És mentek Jánoshoz és mondták neki:
– Mester! Aki veled volt a Jordánon túl, akiről te bizonyságot tettél, íme, alámeríti az embereket, és hozzá megy mindenki.
27 Felelt János és mondta:
– **Az ember semmit sem vehet el, hacsak nem a mennyből adatott meg neki.** 28 Ti magatok tanúsítjátok, hogy megmondtam: „Nem én vagyok a Krisztus, hanem hogy őelőtte küldettem el.” 29 Akinek jegyese van, vőlegény az; a vőlegény barátja pedig, aki ott áll és hallja őt, örvendezve örül a vőlegény szavának. Ez az örömem immár beteljesedett. 30 Neki növekednie kell, nekem pedig alább szállnom. 31 Aki felülről jött, feljebb való mindenkinél. Aki a földről való, földi az és földieket szól; aki a mennyből jött, feljebb való mindenkinél. 32 És arról tesz bizonyságot, amit látott és hallott; és az ő bizonyságtételét senki sem fogadja be. 33 Aki az ő bizonyságtételét befogadja, az megpecsételte, hogy az Isten igaz. 34 Mert **akit az Isten küldött, az Isten beszédeit szólja; mivelhogy az Isten nem mérték szerint adja a Szellemet.** 35 **Az Atya szereti a Fiút, és az ő kezébe adott mindent.** 36 **Aki hisz a Fiúban, örök élete van; aki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.**

*Jézus Szamariában (Jn 4:1-42)*

**Jn 4.** Amint azért megtudta az Úr, hogy a farizeusok meghallották, hogy Jézus több tanítványt szerez és merít alá, mint János, 2 (jóllehet Jézus maga nem merített senkit alá, hanem a tanítványai,) 3 elhagyta Júdeát és elment ismét Galileába. 4 Szamárián kellett pedig átmennie. 5 Ment azért Szamáriának Sikár nevű városába, annak

a teleknek szomszédságába, amelyet Jákób adott az ő fiának, Józsefnek. 6 Ott volt pedig a Jákób forrása. Jézus azért, az utazástól elfáradva, azonmód leült a forráshoz. Mintegy hat óra volt *(12 h)*. 7 Jött egy szamariabeli asszony vizet meríteni; mondta neki Jézus:
– Adj innom! – 8 Az ő tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek.
9 Mondta azért neki a szamariai asszony:
– Hogy kérhetsz inni zsidó létedre tőlem, aki szamariai asszony vagyok?! Mert a zsidók nem barátkoznak a szamariaiakkal.
10 Felelt Jézus és mondta neki:
– Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki ezt mondja neked: „Adj innom!”; te kérted volna őt, és adott volna neked élő vizet.
11 Mondta neki az asszony:
– Uram, nincs mivel merítened, és a kút mély: honnan vennéd tehát az élő vizet? 12 Avagy nagyobb vagy-e te a mi atyánknál, Jákóbnál, aki nekünk adta ezt a kutat, és ebből ivott ő is, a fiai is és jószága is?
13 Felelt Jézus és mondta neki:
– Mindenki, aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik: 14 **Valaki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, többé soha nem szomjazik meg; hanem az a víz, amelyet én adok neki, örök életre szökellő víznek forrásává válik őbenne.**
15 Mondta neki az asszony:
– Uram, add nekem azt a vizet, hogy meg ne szomjazzak, és ne jöjjek ide meríteni!
16 Mondta neki Jézus:
– Menj el, hívd a férjedet, és jöjj ide!
17 Felelt az asszony és mondta:
– Nincs férjem.
Mondta neki Jézus:
– Jól mondtad, hogy: „Nincs férjem”; 18 mert öt férjed volt, és a mostani nem férjed: ezt őszintén mondtad.
19 Mondta neki az asszony:
– Uram, látom, hogy te próféta vagy. 20 A mi atyáink ezen a hegyen imádták az Istent; és ti azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, ahol imádni kell Őt.
21 Mondta neki Jézus:
– Asszony, hidd el nekem, hogy eljön az óra, amikor se nem ezen a hegyen, se nem Jeruzsálemben imádjátok az Atyát. 22 Ti azt imádjátok, akit nem

ismertek; mi azt imádjuk, akit ismerünk: mert az üdvösség /szabadítás /megmentés a zsidók közül származik.
23 De eljön az óra, és az most van, amikor az igazi imádói szellemben, és igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyeneket keres, az ő imádóiul.
24 **Az Isten Szellem: és akik őt imádják, szükség, hogy szellemben és igazságban imádják.**
25 Mondta neki az asszony:
– Tudom, hogy eljön a Messiás (akit Krisztusnak /Felkentnek neveznek); mikor az eljön, megjelent nekünk mindent.
26 Mondta neki Jézus:
– Én vagyok az, aki veled beszélek.
27 Eközben megjöttek az ő tanítványai; és csodálkoztak, hogy asszonnyal beszélget; mindazáltal egyik sem mondta: „Mit akarsz tőle?” vagy: „Miért beszélgetsz vele?” 28 Otthagyta azért az asszony a vedrét, és elment a városba, és mondta az embereknek:
– 29 Gyertek, lássatok egy embert, aki megmondott nekem mindent, amit tettem. Nem ez-e a Krisztus?
30 Kimentek azért a városból, és hozzá mentek.
31 Eközben pedig kérlelték őt a tanítványok, ezt mondva:
– Mester, egyél!
32 Ő pedig mondta nekik:
– Van nekem eledelem, hogy egyem, amiről ti nem tudtok.
33 Mondták azért a tanítványok egymásnak:
– Hozott-e neki valaki enni?
34 Mondta nekik Jézus:
– **Az én eledelem az, hogy annak akaratát teljesítsem, aki elküldött engem, és az ő munkáját elvégezzem.**
35 Ti nem azt mondjátok-e, hogy még négy hónap és eljön az aratás? Íme, mondom nektek: Emeljétek fel szemeiteket, és lássátok meg a tájakat, hogy már fehérek az aratásra. 36 És aki arat, jutalmat nyer, és az örök életre gyümölcsöt gyűjt; hogy mind a vető, mind az arató együtt örvendezzen. 37 Mert ebben az a mondás igaz, hogy más a vető, más az arató. 38 Én annak az aratására küldtelek titeket, amiben nem ti fáradoztatok; mások fáradoztak, és ti a mások munkájába /fáradozásába álltatok bele.
39 Abból a városból pedig sokan hittek benne a szamariaiak közül annak az asszonynak beszédéért, aki bizony-

ságot tett, hogy: „Mindent megmondott nekem, amit tettem.” 40 Amint azért oda mentek hozzá a szamariaiak, kérték őt, hogy maradjon náluk; és ott maradt két napig. 41 És sokkal többen hittek a maga beszédéért, 42 és azt mondták az asszonynak, hogy:
– Nem a te beszédedért hiszünk immár: mert magunk hallottuk, és tudjuk, hogy bizonnyal ez a világ megmentője, a Krisztus.

*Jézus visszatér Galileába (Jn 4:43-45)*

43 Két nap múlva pedig kiment onnét, és elment Galileába; 44 mert Jézus maga tett bizonyságot arról, hogy a prófétának nincs tisztessége a maga hazájában. 45 Mikor azért bement Galileába, befogadták őt a galileaiak, mivelhogy látták mindazt, amit Jeruzsálemben tett az ünnepen; mert ők is felmentek az ünnepre.

*Királyi tisztviselő fiának meggyógyítása (Jn 4:46-54)*

46 Ismét a galileai Kánába ment azért Jézus, ahol a vizet borrá változtatta. És volt Kapernaumban egy királyi tisztviselő, akinek a fia beteg volt. 47 Mikor ez meghallotta, hogy Jézus Júdeából Galileába érkezett, hozzá ment és kérte őt, hogy menjen el és gyógyítsa meg az ő fiát, mert haldoklik. 48 Mondta azért neki Jézus:
– Ha jeleket és csodákat nem láttok, nem hisztek.
49 Mondta neki a királyi tisztviselő:
– Uram, jöjj, mielőtt a gyermekem meghal!
50 Mondta neki Jézus:
– Menj el, a te fiad él!
És hitt az ember a szónak, amit Jézus mondott neki, és elment. 51 Amint pedig már ment, elébe jöttek az ő szolgái, és hírt hoztak neki, mondva, hogy:
– A te fiad él.
52 Megtudakolta azért tőlük az órát, amelyben megkönnyebbült; és mondták neki:
– Tegnap hét órakor hagyta el őt a láz.
53 Megértette azért az apa, hogy abban az órában, amelyben azt mondta neki Jézus, hogy: „A te fiad él!” És hitt ő, és az ő egész háza népe. 54 Ezt pedig **második jelként** tette Jézus, mikor Júdeából Galileába ment.

*A 38 éve beteg ember meggyógyítása (Jn 5:1-15)*

# Jn 5.

Ezek után ünnepük volt a zsidóknak, és felment Jézus Jeruzsálembe. 2 Van pedig Jeruzsálemben a Juh-kapunál egy tó, amelyet héberül Bethesdának neveznek. Öt tornáca van. 3 Ezekben feküdtek a betegek, vakok, bénák, sorvadtak nagy sokasága, várva a víznek megmozdulását. 4 Mert időnként angyal szállt a tóra, és felzavarta a vizet: aki tehát először lépett bele a víz felzavarása után, meggyógyult, akárminemű betegsége volt.

5 Volt pedig ott egy ember, aki harmincnyolc esztendőt töltött betegségében. 6 Ezt amint látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már sok idő óta úgy van; mondta neki:

– Akarsz-e meggyógyulni?

7 Felelt neki a beteg:

– Uram, nincs emberem, hogy amikor a víz felzavarodik, bevigyen engem a tóba; és mire én odaérek, más lép be előttem.

8 Mondta neki Jézus:

– Kelj fel, vedd fel a te hordágyadat, és járkálj!

9 És azonnal meggyógyult az ember, és felvette hordágyát, és fel-alá járkált. Aznap pedig szombat volt. 10 Mondták azért a júdeaiak a meggyógyultnak:

– Szombat van, nem szabad neked a hordágyadat vinned!

11 Felelt nekik:

– Aki meggyógyított engem, az mondta nekem: „Vedd fel a hordágyadat, és járkálj!”

12 Megkérdezték azért őt:

– Ki az az ember, aki mondta neked: „Vedd fel a hordágyadat, és járkálj!”?

13 A meggyógyult pedig nem tudta, hogy ki az; mert Jézus félre vonult, sokaság lévén azon a helyen.

14 Ezek után találkozott vele Jézus a Templomban, és mondta neki:

Íme, meggyógyultál; többé ne vétkezzél, hogy rosszabbul ne legyen dolgod!

15 Elment az az ember, és hírül adta a júdeaiaknak, hogy Jézus az, aki őt meggyógyította.

*Vita a júdeaiakkal a szombati gyógyítás miatt (Jn 5:16-47)*

16 És emiatt üldözőbe vették a júdeaiak Jézust, és meg akarták őt ölni, hogy ezeket művelte szombaton. 17 Jézus pedig felelt nekik:

– Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom.
18 Emiatt aztán még inkább meg akarták őt ölni a júdeaiak, mivel nem csak a szombatot rontotta meg, hanem az Istent is saját Atyjának nevezte, egyenlővé téve magát az Istennel. 19 Felelt azért Jézus, és mondta nekik:
– Bizony úgy van, ahogy mondom nektek: a Fiú semmit sem tehet önmagától, hanem csak ha látja cselekedni az Atyát, mert amiket ő cselekszik, ugyanazokat hasonlóképpen a Fiú is cselekszi. 20 Mert az Atya szereti a Fiút, és mindent megmutat neki, amiket ő maga cselekszik; és ezeknél nagyobb dolgokat is mutat majd neki, hogy ti csodálkozzatok.

21 Mert amint az Atya feltámasztja a halottakat és megeleveníti, úgy a Fiú is akiket akar, megelevenít. 22 Mert **az Atya nem ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta**; 23 **hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút, miként tisztelik az Atyát. Aki nem tiszteli a Fiút, nem tiszteli az Atyát, aki elküldte őt.** 24 Bizony úgy van, ahogy mondom nektek, hogy aki az én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem küldött, örök élete van; és nem megy az ítéletre, hanem átment a halálból az életbe.

25 Bizony úgy van, ahogy mondom nektek, hogy eljön az idő, és az most van, mikor a halottak meghallják az Isten Fiának hangját /szavát, és akik hallják, élni fognak. 26 Mert amiként az Atyának élete van önmagában, akként adta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában: 27 És hatalmat adott neki, hogy ítéletet hozzon, mivelhogy embernek fia. 28 Ne csodálkozzatok ezen: **mert eljön az óra, amelyben mindazok, akik a sírokban vannak, meghallják az ő hangját /szavát,** 29 **és kijönnek; akik a jót cselekedték, az élet feltámadására; akik pedig a gonoszt művelték, az ítélet feltámadására.**

30 Én semmit sem tehetek magamtól; amit hallok, aszerint ítélek, és az én ítéletem igazságos; mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem, az Atyáét.

31 Ha én teszek bizonyságot magamról, az én bizonyságtételem nem igaz. 32 Más az, aki tanúskodik mellettem; és tudom, hogy hiteles a tanúsága,

amellyel mellettem tanúskodik. 33 Ti elküldtetek Jánoshoz, és tanúságot tett az igazságról. 34 De én nem embertől kapom a tanúságtételt; hanem ezeket azért mondom, hogy ti megtartassatok. 35 Ő az égő és fénylő fáklya volt, ti pedig csak egy ideig akartatok örvendezni az ő világosságában. 36 De nekem nagyobb bizonyságom van a Jánosénál: mert azok a dolgok, amelyeket rám bízott az Atya, hogy elvégezzem azokat, azok a dolgok, amelyeket én cselekszem, tesznek bizonyságot rólam, hogy az Atya küldött engem. 37 Aki elküldött engem, maga az Atya is tanúskodik mellettem. Sem hangját nem hallottátok soha, sem Őt magát nem láttátok. 38 Az Ő beszéde sincs meg maradandóan bennetek: mert akit Ő elküldött, ti annak nem hisztek. 39 Tudakozzátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, amelyek bizonyságot tesznek rólam; 40 és nem akartok hozzám jönni, hogy életetek legyen!

41 Dicsőséget emberektől nem nyerek. 42 De ismerlek titeket, hogy az Isten szeretete nincs meg bennetek: 43 Én az én Atyám nevében jöttem, és nem fogadtatok be engem; ha más jönne a maga nevében, azt befogadnátok. 44 Mi módon hihettek ti, akik egymástól nyertek dicsőséget, és azt a dicsőséget, amely az egy Istentől származik, nem keresitek?

45 Ne állítsátok, hogy én vádollak majd benneteket az Atyánál; van aki vádol titeket, Mózes, akiben ti reménykedtetek. 46 Mert ha hinnétek Mózesnek, nekem is hinnétek; mert énrólam írt ő. 47 Ha pedig az ő írásainak nem hisztek, mi módon hisztek az én beszédeimnek?

*Az első kenyérszaporítás (Jn 6:1-15)*

Jn 6. Ezek után elment Jézus a Galileai-tengeren, Tibériászon túlra. 2 És nagy sokaság követte őt, mivelhogy látták az ő csodatetteit, amelyeket cselekedett a betegeken. 3 Felment pedig Jézus a hegyre, és leült ott a tanítványaival. 4 Közel volt pedig a pészach, a zsidók ünnepe. 5 Mikor azért felemelte Jézus a szemeit, és látta, hogy nagy sokaság jön hozzá, mondta Filepnek:

– Honnan vegyünk kenyeret, hogy ehessenek ezek?
6 Ezt pedig azért kérdezte, hogy próbára tegye őt; mert ő maga tudta, mit akar cselekedni. 7 Felelt neki Filep:
– Kétszáz dénár árú kenyér nem elég ezeknek, hogy mindegyikük kapjon valami keveset.
8 Mondta neki egy az ő tanítványai közül, András, a Simon Péter testvére:
– 9 Van itt egy gyermek, akinek van öt árpa kenyere és két hala; de mi az ennyinek?
10 Jézus pedig mondta:
– Ültessétek le az embereket!
Nagy fű volt pedig azon a helyen. Leültek azért a férfiak, szám szerint mintegy ötezren. 11 Jézus pedig vette a kenyereket, és hálát adva, adta a tanítványoknak, a tanítványok pedig a leülteknek; hasonlóképpen a halakból is, amennyit akartak. 12 Amint pedig beteltek, mondta az ő tanítványainak:
– Szedjétek össze a megmaradt darabokat, hogy semmi kárba ne vesszen!
13 Összeszedték azért, és megtöltöttek tizenkét kosarat az öt árpakenyérből való darabokkal, amelyek megmaradtak az evők után. 14 Az emberek azért látva a **jelt** *(3. jel)*, amelyet Jézus tett, mondták:
– Bizonnyal ez ama Próféta, aki eljövendő a világba.
15 Jézus azért, amint észrevette, hogy jönni akarnak és őt megragadni, hogy királlyá tegyék, ismét elvonult egymaga a hegyre.

*Jézus jár a vízen (Jn 6:16-21)*

16 Mikor pedig esteledett, lementek az ő tanítványai a tengerhez, 17 és beszállva a hajóba, mentek a tengeren túl Kapernaumba. És már sötétség volt, és még nem ment hozzájuk Jézus. 18 És a tenger a nagy szél fúvása miatt háborogott. 19 Mikor azért huszonöt, vagy harminc sztadionnyira beeveztek *(4,5-5,5 km)*, meglátták Jézust, amint járt a tengeren és a hajóhoz közeledett: és megrémültek. 20 Ő pedig mondta nekik:
– Én vagyok, ne féljetek!
21 Be akarták azért őt venni a hajóba: és a hajó azonnal annál a földnél volt, ahova tartottak.

*Tanítás az élet kenyeréről Kapernaumban (Jn 6:22-71)*

22 Másnap a sokaság, amely a tengeren túl állt, látva, hogy nem volt ott más hajó, csak az az egy, amelybe Jézus tanítványai szálltak, és hogy Jézus nem ment be az ő tanítványaival a hajóba, hanem csak az ő tanítványai mentek el, 23 de jöttek más hajók Tibériászból közel ahhoz a helyhez, ahol a kenyeret ették, miután hálákat adott az Úr. 24 Mikor azért látta a sokaság, hogy sem Jézus, sem a tanítványai nincsenek ott, beszálltak ők is a hajókba, és elmentek Kapernaumba, keresve Jézust. 25 És megtalálva őt a tengeren túl, mondták neki:
– Mester, mikor jöttél ide?
26 Felelt nekik Jézus és mondta:
– Bizony úgy van, ahogy mondom nektek: nem azért kerestek engem, mert jeleket láttatok, hanem azért, mert ettetek ama kenyerekből, és jóllaktatok. 27 **Munkálkodjatok ne az eledelért, amely elvész, hanem az eledelért, amely megmarad az örök életre, amelyet az Emberfia ad majd nektek**; mert őt az Atya pecsételte el, az Isten.
28 Mondták azért neki:
– Mit csináljunk, hogy az Isten dolgait tegyük?
29 Felelt Jézus és mondta nekik:
– Az az Isten dolga, hogy higgyetek abban, akit Ő küldött.
30 Mondták azért neki:
– Micsoda jelt mutatsz tehát, hogy lássuk és higgyünk neked? Mit művelsz? 31 A mi atyáink a mannát ették a pusztában; amint meg van írva: „*Mennyei kenyeret adott enniük.*” (2 Móz 16:4)
32 Mondta azért nekik Jézus:
– Bizony úgy van, ahogy mondom nektek: nem Mózes adta nektek a mennyei kenyeret, hanem az én Atyám adja majd nektek az igazi mennyei kenyeret. 33 Mert az az Istennek kenyere, amely mennyből száll alá, és életet ad a világnak.
34 Mondták azért neki:
– Uram, mindenkor add nekünk ezt a kenyeret!
35 Jézus pedig mondta nekik:
– **Én vagyok az életnek ama kenyere; aki hozzám jön, semmiképpen meg nem éhezik, és aki hisz bennem, meg nem szomjúhozik soha.** 36 De mondtam nektek, hogy noha láttatok is engem, mégsem hisztek.
37 **Mindenki, akit nekem ad az Atya, énhozzám jön**; és azt, aki hozzám jön, semmiképpen ki nem vetem.

38 Mert azért szálltam le a mennyből,
hogy ne a magam akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem. 39 Az pedig az Atyának
akarata, aki elküldött engem, hogy
akiket nekem adott, azok közül senkit
el ne veszítsek, hanem feltámasszam
őket az utolsó napon. 40 **Az pedig annak az akarata, aki elküldött engem,
hogy mindenki, aki látja a Fiút és
hisz őbenne, örök élete legyen; és én
feltámasszam azt az utolsó napon.**
41 Zúgolódtak azért a zsidók ellene,
hogy azt mondta: „Én vagyok az a kenyér, amely a mennyből szállt alá.” 42
És mondták:
– Nem ez-e Jézus, a József fia, akinek
mi ismerjük apját és anyját? Mi módon
mondja hát ez, hogy: „A mennyből
szálltam alá”?
43 Felelt azért Jézus és mondta nekik:
– Ne zúgolódjatok egymás között! 44
**Senki sem jöhet énhozzám, hanem
csak ha az Atya vonzza azt**, aki elküldött engem; én pedig feltámasztom azt
az utolsó napon. 45 Meg van írva a
Prófétáknál: *„És mindnyájan Istentől tanítottak lesznek.”* (Ézs 54:13; Jer
31:34) Mindenki azért, aki hallotta az
Atyát, és tanult Tőle, énhozzám jön. 46
Nem mintha az Atyát látta volna bárki
is, csak az, aki Istentől származik, az
látta az Atyát.
47 Bizony úgy van, ahogy mondom
nektek: **Aki énbennem hisz, örök élete van annak**. 48 **Én vagyok az életnek kenyere**. 49 A ti atyáitok a mannát ették a pusztában, és meghaltak.
50 Ez az a kenyér, amely a mennyből
szállt alá, hogy ki-ki egyen belőle, és
meg ne haljon. 51 Én vagyok amaz élő
kenyér, amely a mennyből szállt alá;
ha valaki eszik e kenyérből, él örökké.
És az a kenyér pedig, amelyet én adok,
az én testem, amelyet én adok a világ
életéért.
52 Vitatkoztak azért a zsidók egymás
között, ezt mondva:
– Mi módon adhatja ez nekünk a testét,
hogy azt együk?
53 Mondta azért nekik Jézus:
– Bizony úgy van, ahogy mondom nektek: Ha nem eszitek az Emberfiának
testét és nem isszátok az ő vérét, nincs
élet bennetek. 54 **Aki eszi az én testemet és issza az én véremet, örök
élete van annak, és én feltámasztom
azt az utolsó napon**. 55 Mert az én
testem bizony étel és az én vérem bi-

zony ital. 56 **Aki eszi az én testemet és issza az én véremet, az énbennem lakik és én is abban.** 57 Amiként elküldött engem amaz élő Atya, és én az Atya által élek: akként az is, aki engem eszik, él énáltalam. 58 Ez az a kenyér, amely a mennyből szállt alá; nem úgy, amint a ti atyáitok ették a mannát és meghaltak: aki ezt a kenyeret eszi, él örökké.

59 Ezeket mondta a zsinagógában, amikor tanított Kapernaumban. 60 Sokan azért, akik hallották ezeket az ő tanítványai közül, mondták:

– Kemény beszéd ez; ki hallgathatja őt?

61 Tudva pedig Jézus magában, hogy emiatt zúgolódnak az ő tanítványai, mondta nekik:

– Titeket ez megbotránkoztat? 62 Hát ha majd meglátjátok az Emberfiát felszállni oda, ahol korábban volt?! 63 **A Szellem az, aki megelevenít, a test nem használ semmit: a beszédek, amelyeket én szólok nektek, Szellem és élet.** 64 De vannak némelyek közöttetek, akik nem hisznek.

Mert eleitől fogva tudta Jézus, kik azok, akik nem hisznek, és ki az, aki elárulja őt. 65 És mondta:

– Azért mondtam nektek, hogy senki sem jöhet énhozzám, hanem csak ha az én Atyám adja meg azt neki.

66 Ettől fogva sokan visszavonultak az ő tanítványai közül és nem jártak többé övele. 67 Mondta azért Jézus a tizenkettőnek:

– Vajon ti is el akartok-e menni?

68 Felelt neki Simon Péter:

– **Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van nálad.** 69 És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.

70 Felelt nekik Jézus:

– Nem én választottalak-e ki titeket, a tizenkettőt? és egy közületek áruló.

71 Értette pedig Júdást, a kerijjótbelit, Simon fiát, mert ez akarta őt elárulni, noha egy volt a tizenkettő közül.

*Jézus Jeruzsálemben a sátrak ünnepén (Jn 7:1-36)*

**Jn 7.** És ezek után Galileában járt Jézus; mert nem akart Júdeába menni, mivelhogy azon igyekeztek a júdeaiak, hogy őt megöljék. 2 Közel

volt pedig a zsidók ünnepe, a sátrak ünnepe. 3 Mondták azért neki az ő testvérei:
– Menj el innen, és térj vissza Júdeába, hogy a te tanítványaid is lássák a te tetteidet, amelyeket cselekszel. 4 Mert senki sem cselekszik titkon semmit, aki maga ismeretét akar válni. Ha ilyeneket cselekszel, mutasd meg magadat a világnak!
5 Mert az ő testvérei sem hittek benne.
6 Mondta azért nekik Jézus:
– Az én időm még nincs itt; a ti időtök pedig mindig készen van. 7 Titeket nem gyűlölhet a világ, de engem gyűlöl; mert én bizonyságot teszek felőle, hogy a cselekedetei gonoszak. 8 Ti menjetek fel erre az ünnepre: én még nem megyek fel erre az ünnepre; mert az én időm még nem telt be.
9 Ezeket mondva pedig nekik, Galileában maradt.
10 Amint pedig felmentek az ő testvérei, akkor ő is felment az ünnepre, nem nyilvánosan, hanem mintegy titkon. 11 A zsidók azért keresték őt az ünnepen, és kérdezgették:
– Hol van ő?
12 És a sokaságban nagy zúgolódás volt miatta. Némelyek azt mondták, hogy:
– Jó ember;
mások pedig azt mondták:
– Nem, hanem a tömeg félrevezetője.
13 Mindamellett senki sem beszélt nyíltan felőle a júdeaiaktól való félelem miatt.
14 Már-már az ünnep közepén azonban felment Jézus a Templomba, és tanított. 15 És csodálkoztak a zsidók, ezt mondva:
– Mi módon tudja ez az írásokat, holott nem tanulta?!
16 Felelt nekik Jézus és mondta:
– Az én tanításom nem az enyém, hanem azé, aki küldött engem. 17 **Ha valaki cselekedni akarja az Ő akaratát, megismerheti az én tanításomról, vajon Istentől van-e, vagy magamtól szólok?** 18 Aki magától szól, a maga dicsőségét keresi; aki pedig annak dicsőségét keresi, aki küldte őt, igaz az, és nincs abban hamisság. 19 Nem Mózes adta-e nektek a Törvényt? És senki sem tartja meg közületek a Törvényt. Miért akartok engem megölni?
20 Felelt a sokaság és mondta:
– Démon van benned. Ki akar téged megölni?

21 Felelt Jézus és mondta nekik:
– Egy dolgot cselekedtem, és mindnyájan csodáljátok. 22 Azért Mózes adta nektek a körülmetélkedést (nem mintha Mózestől való volna, hanem az atyáktól): és szombaton körülmetélitek az embert. 23 Ha körülmetélhető az ember szombaton, hogy a Mózes Törvénye ne sérüljön; énrám haragszotok-e, hogy egy embert egészen meggyógyítottam szombaton? 24 **Ne ítéljetek a látszat után, hanem igaz ítélettel ítéljetek!**
25 Mondták azért némelyek a jeruzsálemiek közül:
– Nem ez-e az, akit meg akarnak ölni? 26 És íme, nyíltan beszél, és semmit sem szólnak neki. Talán bizony felismerték a főemberek, hogy bizony ő a Krisztus? 27 De jól tudjuk, honnan származik ez; amikor pedig eljön a Krisztus, senki sem tudja, honnan származik.
28 Miközben azért Jézus a Templomban tanított, így kiáltott fel:
– Mind engem ismertek, mind azt tudjátok, honnan származom; és én nem magamtól jöttem, de igaz az, aki engem elküldött, akit ti nem ismertek. 29 Én azonban ismerem Őt, mert Őtőle vagyok, és Ő küldött engem.
30 Meg karták azért őt fogni; de senki sem vetette rá a kezét, mert nem jött még el az ő órája.
31 A sokaság közül pedig sokan hittek benne; és azt mondták, hogy:
– A Krisztus mikor eljön, tehet-e majd több csodát azoknál, amelyeket ez tett?
32 Meghallották a farizeusok, amint a sokaság ezeket suttogta felőle; és szolgákat küldtek a farizeusok és a főpapok, hogy fogják el őt. 33 Mondta azért nekik Jézus:
– Egy kevés ideig még veletek vagyok, és majd Ahhoz megyek, aki elküldött engem. 34 Kerestek majd engem, és nem találtok meg, és ahol én vagyok, ti nem jöhettek oda.
35 Mondták azért a zsidók magok között:
– Hova akar ez menni, hogy mi majd nem találjuk meg őt? Vajon a hellének között diaszpórában élőkhöz akar-e menni, és a hellenistákat tanítani? 36 Micsoda beszéd ez, amelyet mondott: „Kerestek majd engem, és nem találtok meg; és ahol én vagyok, ti nem jöhettek oda”?

*A sátrak ünnepe utolsó nagy napján (Jn 7:37-8:1)*

37 Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállt Jézus és így kiáltott:
– **Ha valaki szomjazik, jöjjön énhozzám, és igyon! 38 Aki hisz énbennem, amint az Írás mondta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.**
39 Ezt pedig a Szellemről mondta, akit megkapnak majd a benne hívők: mert még nem volt elérhető számukra a Szent Szellem; mivelhogy Jézus még nem dicsőíttetett meg. 40 Sokan azért a sokaság közül, amint hallották e beszédet, ezt mondták:
– Bizonnyal ez ama Próféta.
41 Némelyek mondták:
– Ez a Krisztus.
Mások pedig mondták:
– Csak nem Galileából jön el a Krisztus? 42 Nem az Írás mondta-e, hogy a Dávid magvából, és Betlehemből, ama városból jön el a Krisztus, ahol Dávid volt?
43 Meghasonlás támadt azért miatta a sokaságban. 44 Némelyek pedig közülük el akarták őt fogni, de senki sem vetette rá a kezét. 45 Elmentek azért a szolgák a főpapokhoz és farizeusokhoz; és azok pedig kérdezték tőlük:
– Miért nem hoztátok el őt?
46 Feleltek a szolgák:
– Soha ember úgy nem beszélt, mint ez az ember!
47 Feleltek azért nekik a farizeusok:
– Csak nem hitetett el titeket is? 48 Vajon a főemberek vagy a farizeusok közül hitt-e benne valaki? 49 De ez a sokaság, amely nem ismeri a Törvényt, átkozott!
50 Egyikük azonban, Nikodémusz, aki éjjel ment hozzá, mondta nekik:
– 51 Vajon a mi Törvényünk elítéli-e az embert, ha előbb ki nem hallgatják, és meg nem tudják, hogy mit tett?
52 Feleltek és mondták neki:
– Vajon te is galileai vagy? Tudakozódjál és lásd meg, hogy Galileából nem támadt próféta.
53 És mindnyájan haza mentek.

# Jn 8.

Jézus pedig elment az Olajfák-hegyére.

*Egy házasságtörő asszony megmentése (Jn 8:2-11)*

2 Jó reggel azonban ismét ott volt a Templomban, és az egész nép hozzá ment; és leülve, tanította őket. 3 Az

írástudók és a farizeusok pedig egy asszonyt vittek hozzá, akit házasságtörésen kaptak, és középre állítva azt, 4 mondták neki:
– Mester, ezt az asszonyt tetten érték házasságtörés közben. 5 A Törvényben pedig megparancsolta nekünk Mózes, hogy az ilyenek köveztessenek meg: te azért mit mondasz?
6 Ezt pedig azért mondták, hogy megkísértsék őt, hogy legyen őt mivel vádolniuk. Jézus pedig lehajolva, az ujjával írt a földre. 7 De miután tovább faggatták, felegyenesedve mondta nekik:
– Aki közületek nem bűnös, az vesse rá először a követ!
8 És újra lehajolva, írt a földre. 9 Azok pedig hallották ezt, és mivel a lelkiismeretük vádolta őket, egymásután kimentek a vénektől kezdve mind az utolsóig; és egyedül Jézus maradt és az asszony középen állva. 10 Mikor pedig Jézus felegyenesedett és senkit sem látott az asszonyon kívül, mondta neki:
– Asszony, hol vannak a te vádlóid? Senki sem ítél el téged?
11 Az pedig mondta:
– Senki, Uram!
Jézus pedig mondta neki:
– Én sem ítéllek el: eredj el, és többé ne vétkezzél!

*Viták a júdeaiakkal (Jn 8:12-59)*
12 Ismét szólt azért hozzájuk Jézus, ezt mondva:
– **Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.**
13 Mondták azért neki a farizeusok:
– Te magadról teszel bizonyságot; a te bizonyságtételed nem igaz.
14 Felelt Jézus és mondta nekik:
– Ha magam mellett tanúskodom is, az én tanúságtételem igaz; mert tudom honnan jöttem és hova megyek; ti pedig nem tudjátok, honnan jövök és hova megyek. 15 Ti test szerint ítéltek, én nem ítélek senkit. 16 De ha ítélek is, az én ítéletem hiteles; mert én nem egyedül vagyok, hanem én és az Atya, aki küldött engem. 17 A ti Törvényetekben is meg van pedig írva, hogy két ember tanúságtétele igaz. 18 Én vagyok, aki tanúságot teszek magamról, és tanúságot tesz rólam az Atya, aki engem küldött.
19 Mondták azért neki:

– Hol van a te Atyád?
– Sem engem nem ismertek, sem az én Atyámat – felelt Jézus. – Ha engem ismernétek, az én Atyámat is ismernétek.
20 Ezeket a beszédeket mondta Jézus az adománygyűjtő helyen, amikor tanított a Templomban; és senki sem fogta el őt, mert még nem jött el az ő órája.
21 Ismét mondta azért nekik Jézus:
– Én elmegyek, és kerestek majd engem, de ti a bűneitekben fogtok meghalni: ahova én megyek, oda ti nem jöhettek.
22 Mondták azért a júdeaiak:
– Avagy megöli-e magát, hogy azt mondja: „Ahova én megyek, oda ti nem jöhettek”?
23 És mondta nekik:
– Ti innen alulról származtok, én onnan felülről származom; ti ebből a világból származtok, én nem ebből a világból származom. 24 Azért mondtam nektek, hogy ti a bűneitekben fogtok meghalni: mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok a ti bűneitekben.
25 Mondták azért neki:
– Ki vagy te?
És mondta nekik Jézus:
– Amit elejétől fogva mondok is nektek. 26 Sok beszélni és ítélni valóm van felőletek: de aki engem küldött, igaz az; és én azokat beszélem a világnak, amiket Tőle hallottam.
27 Nem vették észre, hogy az Atyáról szólt nekik. 28 Mondta azért nekik Jézus:
– Mikor felemelitek az Emberfiát, akkor megtudjátok, hogy én vagyok, és hogy semmit sem cselekszem magamtól, hanem ahogy az Atya tanított engem, úgy szólok. 29 És aki engem küldött, velem van. Nem hagyott engem az Atya egyedül, mert én mindig azokat cselekszem, amelyek Neki kedvesek.
30 Amikor ezeket mondta, sokan hittek benne. 31 Mondta azért Jézus a benne hívő zsidóknak:
– **Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonnyal az én tanítványaim vagytok**; 32 **és megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.**
– 33 Ábrahám magva vagyunk – feleltek neki, – és nem szolgáltunk soha senkinek: mi módon mondod te, hogy szabadok lesztek?
34 Felelt nekik Jézus:

– Bizony úgy van, ahogy mondom nektek, hogy **mindaz, aki bűnt cselekszik, rabszolgája a bűnnek.** 35 A rabszolga pedig nem marad örökké a házban: a Fiú marad ott örökké. 36 Azért ha a Fiú megszabadít titeket, valóságosan szabadok lesztek. 37 Tudom, hogy Ábrahám magva vagytok; de meg akartok engem ölni, mert az én beszédemnek nincs helye nálatok. 38 Én azt beszélem, amit az én Atyámnál láttam; ti is azt cselekszitek azért, amit a ti atyátoknál láttatok.
39 Feleltek és mondták neki:
– A mi atyánk Ábrahám.
Mondta nekik Jézus:
– Ha Ábrahám gyermekei volnátok, Ábrahám dolgait cselekednétek. 40 Ámde meg akartok engem ölni, olyan embert, aki az igazságot szóltam nektek, amelyet az Istentől hallottam. Ábrahám ezt nem tette. 41 Ti a ti atyátok dolgait teszitek.
Mondták azért neki:
– Mi nem paráznaságból születtünk; egy atyánk van, az Isten.
42 Mondta azért nekik Jézus:
– Ha az Isten volna a ti atyátok, szeretnétek engem: mert én az Istentől származtam és jöttem; mert nem magamtól jöttem, hanem Ő küldött engem. 43 Miért nem értitek, amit mondok? Mert nem hallgattok az én beszédemre. 44 Ti az Ördög atyától származtok, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. **Ő embergyilkos volt kezdettől fogva, és nem állt meg az igazságban, mert nincsen benne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja.** 45 Nekem pedig, mivel én igazságot szólok, nem hisztek. 46 Ki vádol engem közületek bűnnel? Ha pedig igazságot szólok: miért nem hisztek nekem? 47 **Aki az Istentől származik, hallgat Isten szavára.** Ti azért nem hallgattok rá, mert nem az Istentől származtok.
48 Feleltek azért a júdeaiak és mondták neki:
– Nem jól mondjuk-e, hogy szamaritánus vagy, és démon van benned?
49 Felelt Jézus:
– Nincs énbennem démon; hanem tisztelem az én Atyámat, és ti gyaláztok engem. 50 Pedig én nem keresem a magam dicsőségét: van, aki keresi és megítéli. 51 Bizony úgy van, ahogy mondom nektek, **ha valaki megtartja**

**az én beszédemet, soha, semmiképp nem látja meg a halált.**
52 Mondták azért neki a júdeaiak:
– Most értettük meg, hogy démon van benned. Ábrahám meghalt, a próféták is; és te azt mondod: „Ha valaki megtartja az én beszédemet, soha, semmiképpen nem ízleli meg a halált.” 53 Avagy nagyobb vagy-e te a mi atyánknál, Ábrahámnál, aki meghalt? A próféták is meghaltak: kinek állítod te magadat?
– 54 Ha én magam dicsőítem magamat – felelte Jézus –, az én dicsőségem semmit sem ér. Az én Atyám az, aki dicsőít engem, akiről ti azt mondjátok, hogy a ti Istenetek, 55 és nem ismeritek Őt: de én ismerem Őt; és ha azt mondanám, hogy nem ismerem Őt, hozzátok hasonlóvá, hazuggá válnék: de ismerem Őt, és az Ő beszédét megtartom. 56 Ábrahám a ti atyátok örvendezett, hogy meglátja az én napomat. Látta is, és örült.
57 Mondták azért neki a júdeaiak:
– Még ötven esztendős sem vagy, és Ábrahámot láttad?
58 Mondta nekik Jézus:
– Bizony úgy van, ahogy mondom nektek: Mielőtt Ábrahám lett, én VAGYOK.
59 Köveket ragadtak azért, hogy rá hajigálják; Jézus azonban elrejtőzködött, és kiment a Templomból, átmenve közöttük; és ilyen módon eltávozott.

*Egy vakon született meggyógyítása (Jn 9:1-7)*

Jn 9. És amint eltávozott, látott egy embert, aki születésétől fogva vak volt. 2 És kérdezték őt a tanítványai:
– Rabbi, ki követett el bűnt, ő vagy az ő szülei, hogy vakon született?
– 3 Sem ő nem követett el bűnt, sem a szülei – felelt Jézus –; hanem, hogy az Isten tettei nyilvánvalóvá váljanak benne. 4 Nekem Annak dolgait kell cselekednem, aki elküldött engem, amíg nappal van: eljön az éjszaka, amikor senki sem munkálkodhat. 5 Míg e világon vagyok, e világ világossága vagyok.
6 Ezeket mondva, a földre köpött, és az ő nyálából sarat csinált, és rákente a sarat a vak szemeire, 7 és mondta neki:

– Menj el, mosakodjál meg a Siloám tavában! – ami azt jelenti: Küldött.
Elment azért és megmosakodott, és megjött látva.

*A meggyógyult vak kihallgatása a Szanhedrinben (Jn 9:8-34)*

8 A szomszédok azért, és akik azelőtt látták azt, hogy vak volt, mondták:
– Nem ez az, aki itt szokott ülni és koldulni?
9 Némelyek azt mondták, hogy ő az; mások pedig, hogy csak hasonlít rá. Ő viszont azt mondta:
– Én vagyok az.
10 Mondták azért neki:
– Mi módon nyíltak meg a szemeid?
11 Felelt az és mondta:
– Egy ember, akit Jézusnak mondanak, sarat készített és rákente a szemeimre, és azt mondta nekem: Menj el a Siloám tavára és mosódjál meg; miután pedig elmentem és megmosakodtam, megjött a látásom.
12 Kérdezték azért őt:
– Hol van ő?
– Nem tudom – válaszolta.
13 Vitték őt, aki előbb még vak volt, a farizeusokhoz. 14 Mikor pedig Jézus a sarat csinálta és felnyitotta ennek szemeit, szombat volt. 15 Ezért a farizeusok is megkérdezték őt, mi módon jött meg a látása? Ő pedig mondta nekik:
– Sarat tett szemeimre, és megmosakodtam, és látok.
16 Mondták azért némelyek a farizeusok közül:
– Az az ember nem Istentől van, mert nem tartja meg a szombatot.
Mások mondták:
– Mi módon tehet bűnös ember ilyen jeleket?
És meghasonlás támadt közöttük. 17 Újra megkérdezték a vakot:
– Te mit mondasz őróla, hogy megnyitotta a szemeidet?
Ő pedig mondta:
– Hogy próféta.
18 Nem hitték el azért a júdeaiak róla, hogy vak volt és megjött a látása, mígnem előhívták annak szüleit, akinek megjött a látása, 19 és megkérdezték őket:
– Ez a ti fiatok, akiről azt mondjátok, hogy vakon született? Mi módon lát hát most?

20 Feleltek nekik annak szülei és mondták:
– Tudjuk, hogy ez a mi fiunk, és hogy vakon született, 21 de hogy mi módon lát most, nem tudjuk; vagy ki nyitotta meg a szemeit, mi nem tudjuk: maga is elég idős már; őt kérdezzétek; ő beszéljen magáról.
22 Ezeket mondták annak szülei, mivelhogy féltek a júdeaiaktól: mert összebeszéltek már a júdeaiak, hogy ha valaki Krisztusnak vallja őt, kizárják a zsinagógai közösségből. 23 Ezért mondták annak szülei, hogy: Elég idős, őt kérdezzétek.
24 Másodszor is szólították azért azt az embert, aki vak volt, és mondták neki:
– Adj dicsőséget az Istennek! Mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös.
– 25 Hogy bűnös-e, én nem tudom – felelte az erre –, egyet tudok, hogy vak voltam, most pedig látok.
26 Újra mondták pedig neki:
– Mit csinált veled? Mi módon nyitotta meg a szemeidet?
27 Felelt nekik:
– Már elmondtam nektek és nem fogadtátok el. Miért akarjátok újra hallani? Talán ti is az ő tanítványai akartok lenni?
28 Szidalmazták azért őt és mondták:
– Te vagy annak a tanítványa; mi pedig a Mózes tanítványai vagyunk. 29 Mi tudjuk, hogy Mózessel beszélt az Isten: erről pedig azt sem tudjuk, honnan való.
30 Felelt az ember és mondta nekik:
– Bizony különös az, hogy ti nem tudjátok honnan való, és az én szemeimet megnyitotta. 31 Pedig tudjuk, hogy az Isten nem hallgatja meg a bűnösöket; hanem csak ha valaki istenfélő, és az ő akaratát cselekszi, azt hallgatja meg. 32 Soha senki nem hallott olyat, hogy vakon születettnek szemeit valaki megnyitotta volna. 33 Ha ez nem Istentől volna, semmit sem tudott volna tenni.
34 Feleltek és mondták neki:
– Te mindenestől bűnben születtél, és te tanítasz minket?
És kivetették őt.

*Hasonlat a jó pásztorról és juhairól (Jn 9:35-10:21)*

35 Meghallotta Jézus, hogy kivetették őt; és találkozva vele, mondta neki:
– Hiszel az Isten Fiában?

36 Felelt az és mondta:
– Ki az, Uram, hogy higgyek benne?
37 Mondta pedig neki Jézus:
– Láttad is őt, és aki beszél veled, ő az.
38 Az pedig mondta:
– Hiszek, Uram!
És imádta Őt.
39 És mondta Jézus:
– **Ítélet végett jöttem én e világba, hogy akik nem látnak, lássanak; és akik látnak, vakok legyenek.**
40 És hallották ezeket némely farizeusok, akik vele voltak, és mondták neki:
– Avagy mi is vakok vagyunk-e?
41 Mondta nekik Jézus:
– Ha vakok volnátok, nem volna bűnötök; ámde azt mondjátok, hogy látunk: azért a ti bűnötök megmarad.

# Jn 10.

– Bizony úgy van, ahogy mondom nektek: Aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem máshonnan hág be, tolvaj az és rabló. 2 Aki pedig az ajtón megy be, a juhok pásztora az. 3 Ennek az ajtónálló ajtót nyit; és a juhok hallgatnak annak szavára; és a maga juhait nevükön szólítja, és kivezeti őket. 4 És mikor kiereszti az ő juhait, előttük megy; és a juhok követik őt, mert ismerik az ő hangját. 5 Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak attól: mert nem ismerik az idegenek hangját.
6 Ezt a példázatot mondta nekik Jézus; de ők nem értették, mi az, amit szólt nekik. 7 Újra mondta azért nekik Jézus:
– Bizony úgy van, ahogy mondom nektek, hogy én vagyok a juhoknak ajtaja. 8 Mindazok, akik előttem jöttek, tolvajok és rablók: de nem hallgattak rájuk a juhok. 9 **Én vagyok az ajtó: ha valaki énrajtam megy be, megmenekül,** és bejár és kijár majd, és legelőt talál. 10 A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen, és bőségben legyenek. 11 **Én vagyok a jó pásztor: a jó pásztor életét adja a juhokért.** 12 A béres pedig, és aki nem pásztor, akinek a juhok nem tulajdonai, látja a farkast jönni, és elhagyja a juhokat, és elfut: és a farkas elragadozza azokat, és elszéleszti a juhokat. 13 A béres pedig azért fut el, mert béres, és nincs gondja a juhokra. 14 **Én vagyok a jó pásztor; és ismerem az**

**enyéimet, és engem is ismernek az enyéim,** 15 amiként ismer engem az Atya, és én is ismerem az Atyát; és életemet adom a juhokért. 16 Más juhaim is vannak nekem, amelyek nem ebből az akolból valók: azokat is vezetnem kell, és hallgatnak majd az én hangomra; **és lesz egy nyáj és egy pásztor.** 17 **Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az életemet, hogy újra felvegyem azt.** 18 **Senki sem veszi azt el tőlem, hanem én teszem le azt magamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt.** Ezt a parancsolatot vettem az én Atyámtól.
19 Újra meghasonlás támadt a júdeaiak között e beszédek miatt, 20 és sokan mondták közülük:
– Démon van benne és bolondozik, mit hallgattok rá?
21 Mások mondták:
– Ezek nem démonizáltnak beszédei. Vajon egy démon megnyithatja-e a vakok szemeit?

*Jézus a Templom újraszentelésének ünnepén (Jn 10:22-39)*

22 Elérkezett pedig Jeruzsálemben a Templomszentelés ünnepe: és tél volt; 23 és Jézus a Templomban, a Salamon tornácában járt. 24 Körülvették azért őt a júdeaiak, és mondták neki:
– Meddig tartasz még bizonytalanságban bennünket? Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk nyíltan!
25 Felelt nekik Jézus:
– Megmondtam nektek, és nem hisztitek: a cselekedetek, amelyeket én cselekszem az én Atyám nevében, azok tesznek bizonyságot rólam. 26 De ti nem hisztek, mert ti nem az én juhaim közül vagytok. Amint megmondtam nektek: 27 **Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket, és követnek engem:** 28 **És én örök életet adok nekik; és soha semmiképpen el nem vesznek, és senki sem ragadja ki őket az én kezemből.** 29 Az én Atyám, aki azokat adta nekem, nagyobb mindenkinél; és senki sem ragadhatja ki azokat az én Atyám kezéből. 30 **Én és az Atya egy vagyunk.**
31 Ismét köveket ragadtak azért a júdeaiak, hogy megkövezzék őt. 32 Felelt nekik Jézus:
– Sok jó dolgot mutattam nektek az én Atyámtól; azok közül melyikért követtek meg engem?
33 Feleltek neki a júdeaiak:

– Jó dologért nem kövezünk meg téged, hanem a káromlásért, tudniillik, hogy te ember létedre Istenné teszed magadat.
34 Felelt nekik Jézus:
– Nincs-e megírva a ti Törvényetekben: „*Én mondtam: Istenek vagytok*”? (Zsolt 82:6) 35 Ha azokat isteneknek mondta, akikhez az Isten szava szólt (és **az Írás fel nem bontható!**), 36 arról mondjátok-e ti, akit az Atya megszentelt és elküldött e világba: „Káromlást szólsz!”; mivelhogy azt mondtam: „Az Isten Fia vagyok”?! 37 Ha az én Atyám dolgait nem cselekszem, ne higgyetek nekem; 38 ha pedig azokat cselekszem, ha nekem nem hisztek is, higgyetek a cselekedeteknek: hogy megtudjátok és elhiggyétek, hogy az Atya énbennem van, és én Őbenne vagyok.
39 Ismét el akarták azért őt fogni; de kicsúszott a kezükből.

*Jézus a Jordán túlsó partján (Jn 10:40-42)*

40 És újra elment a Jordánon túlra, arra a helyre, ahol János először merített alá; és ott maradt. 41 És sokan mentek hozzá és mondták, hogy: János nem tett ugyan semmi csodát; de mindaz, amit János felőle mondott, igaz volt. 42 És sokan hittek ott őbenne.

*Lázár feltámasztása (Jn 11:1-45)*

**Jn 11.** Volt pedig egy Lázár nevű beteg Betániából, Máriának és az ő testvérének, Mártának falujából. 2 Az a Mária volt pedig az, akinek a testvére, Lázár beteg volt, aki megkente az Urat kenettel és a hajával törölte meg annak lábait. 3 Küldtek azért a testvérek őhozzá, ezt mondva:
– Uram, íme, akit szeretsz, beteg.
4 Jézus pedig, amikor ezt hallotta, mondta:
– Ez a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségére való, hogy megdicsőüljön általa az Isten Fia.
5 Szerette pedig Jézus Mártát és annak nőtestvérét, és Lázárt. 6 Mikor azért meghallotta, hogy beteg, akkor két napig maradt azon a helyen, ahol volt. 7 Ezután mondta tanítványainak:
– Menjünk ismét Júdeába!
8 Mondták neki a tanítványok:

– Mester, most akartak téged megkövezni a júdeaiak, és újra oda mész?
– 9 Avagy nem tizenkét órája van-e a napnak? – felelt Jézus – **Ha valaki nappal jár, nem botlik meg, mert látja e világnak világosságát,** 10 **de aki éjjel jár, megbotlik, mert nincsen benne világosság.**
11 Ezeket mondta; és ezután mondta nekik:
– Lázár, a mi barátunk, elaludt; de elmegyek, hogy felkeltsem őt.
12 Mondták azért az ő tanítványai:
– Uram, ha elaludt, meggyógyul.
13 Pedig Jézus annak haláláról beszélt; de ők azt hitték, hogy álomban való alvásáról szól. 14 Ekkor azért nyíltan mondta nekik Jézus:
– Lázár meghalt. 15 És örülök, hogy nem voltam ott, ti értetek, hogy higgyetek. De menjünk el hozzá!
16 Mondta azért Tamás (akit Ikernek mondanak) az ő tanítványtársainak:
– Menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele!
17 Elmenve azért Jézus, úgy találta, hogy az már négy napja a sírban volt. 18 Betánia pedig közel volt Jeruzsálemhez, mintegy tizenöt sztadionnyira; 19 és a júdeaiak közül sokan mentek Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket az ő testvérük felől. 20 Márta azért, amint hallotta, hogy jön Jézus, elébe ment; Mária pedig otthon ült. 21 Mondta azért Márta Jézusnak:
– Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem. 22 De most is tudom, hogy amit csak kérsz az Istentől, megadja neked az Isten.
23 Mondta neki Jézus:
– Feltámad a te testvéred.
24 Mondta neki Márta:
– Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor az utolsó napon.
25 Mondta neki Jézus:
– **Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz énbennem, ha meghal is, élni fog;** 26 **és aki csak él és hisz énbennem, semmiképpen nem hal meg örökre.** Hiszel-e ebben?
– 27 Igen Uram – válaszolta neki –, én hiszek abban, hogy te vagy a Krisztus, az Isten Fia, akinek el kellett jönnie e világba.
28 És amint ezeket mondta, elment, és titkon szólította az ő testvérét Máriát, ezt mondva:
– A Mester itt van és hív téged.

29 Mihelyt ez hallotta, felkelt hamar és
hozzá ment. 30 Jézus pedig nem ment
még be a faluba, hanem azon a helyen
volt, ahova Márta elébe ment. 31 A jú-
deaiak azért, akik vele otthon voltak és
vigasztalták őt, látva, hogy Mária hir-
telen felkelt és kiment, utána mentek,
ezt mondva: „A sírhoz megy, hogy ott
sírjon.” 32 Mária azért, amint oda ért,
ahol Jézus volt, meglátva őt, a lábaihoz
esett, ezt mondva neki:
– Uram, ha itt lettél volna, nem halt
volna meg az én testvérem.
33 Jézus azért, amint látta, hogy az sír
és sírnak a vele jött júdeaiak is, felin-
dult szellemében és igen megrendült;
34 és mondta:
Hova helyeztétek őt?
Mondták neki:
– Uram, gyere és lásd meg!
35 Könnyekre fakadt Jézus. 36 Mond-
ták azért a júdeaiak:
– Íme, mennyire szerette őt!
37 Némelyek pedig mondták közülük:
– Nemde megtehette volna-e ez, aki a
vaknak szemét felnyitotta, hogy ez ne
haljon meg?
38 Jézus pedig újra felindulva magá-
ban, oda ment a sírhoz. Az pedig egy
üreg volt, és kő feküdt rajta. 39 Mond-
ta Jézus:
– Vegyétek el a követ!
Mondta neki a meghaltnak nőtestvére,
Márta:
– Uram, immár szaga van, hiszen ne-
gyednapos.
40 Mondta neki Jézus:
– Nem mondtam-e neked, hogy ha hi-
szel, meglátod majd az Isten dicsősé-
gét?
41 Elvették azért a követ onnan, ahol a
meghalt feküdt. Jézus pedig felemelte
szemeit az égre, és mondta:
– Atyám, hálát adok neked, hogy meg-
hallgattál engem. 42 Tudtam, hogy te
mindenkor meghallgatsz engem; csak a
körülálló sokaság miatt mondtam,
hogy elhiggyék, hogy te küldtél engem.
43 És mikor ezeket mondta, fennszóval
kiáltott:
– Lázár, jöjj ki!
44 És kijött a meghalt, lábain és kezein
vászoncsíkokkal bepólyálva, és az or-
cája kendővel volt leborítva. Mondta
nekik Jézus:
– Oldozzátok ki, hogy tudjon járni!
45 Sokan hittek azért őbenne ama jú-
deaiak közül, akik Máriához mentek,
és látták, amiket tett.

*A Szanhedrin elhatározza Jézus kivégzését (Jn 11:46-53)*

46 De némelyek azok közül elmentek a farizeusokhoz, és elbeszélték nekik, amiket Jézus tett.
47 Összehívták azért a főpapok és a farizeusok a Szanhedrint, és mondták:
– Mit tegyünk? Mert ez az ember sok csodát művel. 48 Ha ekképpen hagyjuk őt, mindenki hinni fog őbenne: és eljönnek majd a rómaiak és elveszik tőlünk mind e helyet, mind e népet.
49 Egy pedig ő közülük, Kajafás, aki főpap volt abban az esztendőben, mondta nekik:
– Ti nem értitek az egészet! 50 Nem is gondoljátok végig, hogy jobb nekünk, ha egy ember meghal a népért, és nem pusztul el az egész nemzet.
51 Ezt pedig nem magától mondta: hanem mivelhogy abban az esztendőben főpap volt, jövendőt mondott, hogy Jézus meg fog halni a népért; 52 és nemcsak a népért, hanem azért is, hogy az Isten elszéledt gyermekeit egybegyűjtse.
53 Ama naptól azért azon tanakodtak, hogy őt megöljék.

*Jézus Efraimban (Jn 11:54-57)*

54 Jézus azért nem járt többé nyilvánosan a júdeaiak között, hanem elment onnan vidékre, a pusztához közel, egy Efraim nevű városba; és ott tartózkodott az ő tanítványaival. 55 Közel volt pedig a zsidók pészach ünnepe: és sokan mentek fel Jeruzsálembe vidékről pészach előtt, hogy megtisztuljanak. 56 Keresték azért Jézust, és szóltak egymással a Templomban állva:
– Mit gondoltok, nem jön-e fel az ünnepre?
57 A főpapok pedig és a farizeusok is parancsot adtak ki, hogy ha valaki megtudja, hogy hol van, jelentse meg, hogy őt elfogják.

*Jézus testének megkenése Betániában (Jn 12:1-11)*

**Jn 12.** Jézus azért hat nappal pészach előtt Betániába ment, ahol a meghalt Lázár volt, akit feltámasztott a halálból. 2 Vacsorát készítettek azért ott neki, és Márta szolgált fel; Lázár

pedig egyike volt azoknak, akik együtt ültek vele.
3 Mária azért elővett egy font igazi, drága nárdusból készült illatos olajat, és megkente Jézus lábait, majd megtörölte a saját hajával; a ház pedig megtelt a kenet illatával. 4 Mondta azért egy az ő tanítványai közül, a kerijjóti Júdás, Simonnak fia, aki később elárulta:
– 5 Miért nem adták el ezt a kenetet háromszáz dénáron, és miért nem adták a szegényeknek?
6 Ezt pedig nem azért mondta, mintha neki a szegényekre lett volna gondja, hanem mivelhogy tolvaj volt, és nála volt az erszény, és amit abba tettek, elcsente. 7 Mondta azért Jézus:
– Hagyj békét neki; az én temetésem idejére tartogatta ő ezt. 8 Mert szegények mindenkor lesznek veletek, de én nem leszek mindig köztetek.
9 A júdeaiak közül azért nagy sokaság értesült arról, hogy ő ott van: és oda mentek nemcsak Jézusért, hanem hogy Lázárt is lássák, akit feltámasztott a halálból. 10 A főpapok pedig tanácskoztak, hogy Lázárt is megöljék; 11 mivelhogy a júdeaiak közül sokan őmiatta mentek oda és hittek Jézusban.

*Jézus királyi bevonulása Jeruzsálembe (Jn 12:12-19)*

12 Másnap a nagy sokaság, amely az ünnepre jött, hallva, hogy Jézus Jeruzsálembe jön, 13 pálmaágakat vett, és kiment elébe így kiáltozva:
– „*Hozsánna! Áldott, aki jön az Úr nevében*”, az Izrael Királya! (Zsolt 118:26)
14 Találva pedig Jézus egy szamárcsikót, felült arra, amint meg van írva: 15 „*Ne félj Sionnak leánya: Íme, a te királyod jő, szamárcsikón ülve.*” (Zak 9:9)
16 Ezeket pedig nem értették eleinte az ő tanítványai: hanem mikor megdicsőíttetett Jézus, akkor emlékeztek vissza, hogy ezek őfelőle írattak meg, és hogy ezeket művelték vele.
17 A sokaság azért, amely vele volt, mikor kihívta Lázárt a sírból és feltámasztotta őt a halálból, tanúságot tett. 18 Azért is ment elébe a sokaság, mivel hallotta, hogy ezt a csodát tette. 19 Mondták azért a farizeusok egymás között:
– Látjátok-e, hogy semmit sem tudtok tenni! Íme, az egész világ utána megy!

*Görögök szeretnének találkozni Jézussal (Jn 12:20-38)*

20 Néhány görög is volt azok között,
akik felmentek, hogy imádkozzanak az
ünnepen. 21 Ezek azért a galileai
Betsaidából való Filephez mentek, és
kérték őt, ezt mondva:
– Uram, látni szeretnénk Jézust!
22 Ment Filep és szólt Andrásnak, az-
után András és Filep együtt szólt Jé-
zusnak. 23 Jézus pedig így felelt nekik:
– Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék
az Emberfia. 24 Bizony úgy van, ahogy
mondom nektek: Ha a földbe esett ga-
bonamag el nem hal, csak egymaga
marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt
terem. 25 **Aki szereti a maga életét,**
**elveszti azt; és aki gyűlöli a maga**
**életét e világon, örök életre tartja**
**meg azt.** 26 Aki nekem szolgál, engem
kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz
az én szolgám is: és aki nekem szolgál,
megbecsüli azt az Atya.
27 Most az én lelkem háborog; és
mit mondjak? Atyám, ments meg en-
gem ettől az órától? De hiszen éppen
ezért jutottam el eddig az óráig. 28
Atyám, dicsőítsd meg a Te nevedet!
Ekkor egy hang szólalt meg az égből:
– Meg is dicsőítettem, és újra megdi-
csőítem!
29 A sokaság azért, amely ott állt és
hallotta, azt mondta, hogy mennydör-
gött; mások mondták:
– Angyal szólt neki.
30 Felelt Jézus és mondta:
– Nem énértem szólt ez a hang, hanem
tiértetek. 31 Most mondják ki e világ
fölött az ítéletet; most vettetik ki e
világ fejedelme: 32 **És én, ha felemel-**
**tetem e földről, mindenkit magam-**
**hoz vonzok.**
33 Ezt pedig azért mondta, hogy meg-
jelentse, milyen halállal kell meghal-
nia. 34 Felelt neki a sokaság:
– Mi azt hallottuk a Törvényből, hogy a
Krisztus örökké megmarad: hogyan
mondod hát te, hogy az Emberfiának
fel kell emeltetnie? Kicsoda ez az Em-
berfia?
35 Mondta azért nekik Jézus:
– Még egy kevés ideig veletek van a
világosság. Járjatok, amíg világosságo-
tok van, hogy sötétség meg ne lepjen
titeket: és aki a sötétségben jár, nem
tudja, hova megy. 36 Amíg a világossá-
gotok megvan, higgyetek a világosság-
ban, hogy a világosság fiai legyetek.

Ezeket mondta Jézus, és elmenve, elrejtőzködött előlük.

*A júdeaiak hitetlenségének oka (Jn 12:37-43)*

37 És noha ő ennyi jelt tett előttük,
mégsem hittek őbenne: 38 hogy beteljesedjék az Ézsaiás próféta beszéde,
amelyet mondott: *„Uram, ki hitt a mi tanításunknak? és az Úr karja kinek jelentetett meg?”* (Ézs 53:1) 39 Azért
nem hihettek, mert ismét mondta
Ézsaiás: 40 *„Megvakította az ő szemeiket, és megkeményítette az ő szívüket; hogy szemeikkel ne lássanak, és szívükkel ne értsenek, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.”* (Ézs 6:9-10)
41 Ezeket mondta Ézsaiás, amikor látta
az ő dicsőségét; és beszélt őfelőle.
42 Ennek ellenére a főemberek közül is sokan hittek őbenne: de a farizeusok miatt nem vallották be, hogy ki
ne közösítsék őket a zsinagógai közösségből: 43 mert inkább szerették az
emberek dicséretét, mintsem az Isten
dicséretét.

*Jézus utolsó nyilvános szavai (Jn 12:44-50)*

44 Jézus pedig kiáltva mondta:
– **Aki hisz énbennem, nem énbennem hisz, hanem Abban, aki elküldött engem;** 45 **és aki engem lát, azt látja, aki küldött engem!** 46 **Én világosságul jöttem e világra, hogy senki se maradjon a sötétségben, aki énbennem hisz.** 47 **És ha valaki hallja az én beszédeimet és nem hisz, én nem ítélem el azt: mert nem azért jöttem, hogy elítéljem a világot, hanem hogy megmentsem a világot.** 48 **Aki megvet engem és nem veszi be az én beszédeimet, van annak, aki őt elítélje: a beszéd, amelyet szóltam, az fogja elítélni azt az utolsó napon.** 49 Mert
én nem magamtól szóltam; hanem az
Atya, aki küldött engem, ő parancsolta
nekem, hogy mit mondjak, és mit beszéljek. 50 És tudom, hogy az ő parancsolata örök élet. Amiket azért én beszélek, úgy beszélem, amint az Atya
mondta nekem.

*Az utolsó pészachi vacsora (Jn 13:1-14:31)*

**Jn 13.** A pészach ünnepe előtt
pedig, tudva Jézus, hogy eljött az ő
órája, hogy átmenjen e világból az
Atyához, mivelhogy szerette az övéit e
világon, mindvégig szerette őket; 2 és

vacsora közben, amikor az Ördög belesugallta már a kerijjóti Júdásnak, a Simon fiának szívébe, hogy árulja el őt,
3 tudva Jézus, hogy az Atya mindent az ő kezébe adott, és hogy ő az Istentől jött ki és az Istenhez megy vissza, 4 felkelt a vacsorától, levetette a felső ruháját; fogott egy vászonkendőt, és dereka köré kötötte. 5 Azután vizet töltött a mosdótálba, és elkezdte mosni a tanítványok lábait, és megtörölni a kendővel, amellyel körülkötötte megát.
6 Ment azért Simon Péterhez; és az mondta neki:
– Uram, te mosod-e meg az én lábaimat?
7 Felelt Jézus és mondta neki:
– Te most nem érted azt, amit teszek, de később majd megérted.
8 Mondta neki Péter:
– Az én lábaimat nem mosod meg soha!
Felelt neki Jézus:
– Ha meg nem moslak, semmi közöd sincs hozzám.
9 Mondta neki Simon Péter:
– Uram, ne csak lábaimat, hanem kezeimet és fejemet is!
10 Mondta neki Jézus:
– Aki megfürdött, nincs másra szüksége, mint a lábait megmosni, különben egészen tiszta; ti is tiszták vagytok, de nem mindnyájan.
11 Tudta ugyanis, hogy ki árulja el őt; azért mondta: „Nem vagytok mindnyájan tiszták!”

12 Mikor azért megmosta azoknak lábait, és a felső ruháját felvette, újra leülve, mondta nekik:
– Értitek-e, hogy mit cselekedtem veletek? 13 Ti engem így hívtok: „Mester, és Uram!” És jól mondjátok, mert az vagyok. 14 Azért, ha én az Úr és a Mester megmostam a ti lábaitokat, nektek is meg kell mosnotok egymás lábait; 15 mert példát adtam nektek, hogy amiképpen én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjetek. 16 Bizony úgy van, ahogy mondom nektek: A szolga nem nagyobb az ő Uránál; sem a követ nem nagyobb annál, aki azt küldte. 17 Most, hogy tudjátok ezeket, boldogok lesztek, ha ezeket meg is teszitek.

18 Nem mindnyájatokról szólok; tudom kiket választottam ki; hanem hogy beteljesedjen az Írás: *„Aki velem ette a kenyeret, a sarkát emelte fel ellenem.”* (Zsolt 41:10) 19 Most megmondom nektek, mielőtt meglenne, hogy

amikor meglesz, higgyétek majd, hogy én vagyok.
20 Bizony úgy van, ahogy mondom nektek: Aki befogadja azt, akit én küldök, engem fogad be; aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött.
21 Mikor ezeket mondta Jézus, igen felkavarodott a szelleme, és e szavakkal tett bizonyságot:
– Bizony úgy van, ahogy mondom nektek, hogy egy közületek elárul engem.
22 A tanítványok ekkor egymásra tekintettek bizonytalankodva, hogy kiről szól. 23 Egy pedig az ő tanítványai közül Jézus kebelén nyugodott, akit szeretett Jézus. 24 Intett azért ennek Simon Péter, hogy tudakozza meg, ki az, akiről szól? 25 Az pedig Jézus kebelére hajolva, mondta neki:
– Uram, ki az?
– 26 Az, akinek én a bemártott falatot adom. – felelte Jézus.
És bemártva a falatot, adta a kerijjóti Júdásnak, a Simon fiának. 27 És a falat után ekkor bement abba a Sátán. Mondta azért neki Jézus:
– Amit teszel, hamar tedd meg!
28 Ezt pedig senki sem értette a leültek közül, miért mondta neki. 29 Némelyek ugyanis állították, mivelhogy az erszény Júdásnál volt, hogy azt mondta neki Jézus: Vedd meg, amikre szükségünk van az ünnepre; vagy, hogy adjon valamit a szegényeknek. 30 Az pedig, mihelyst a falatot elvette, azonnal kiment. Akkor már éjszaka volt. 31 Mikor azért kiment, Jézus így szólt: *(a tanítványoknak)*
– Most dicsőíttetik meg az Emberfia, az Isten is megdicsőíttetik őbenne. 32 Ha megdicsőíttetik őbenne az Isten, az Isten is megdicsőíti őt magában, és ezennel megdicsőíti őt.
33 Fiaim, egy kevés ideig még veletek vagyok. Kerestek majd engem; de amiként a júdeaiaknak mondtam, hogy: „Ahova én megyek, ti nem jöhettek”; most nektek is mondom.
34 **Új parancsolatot adok nektek, hogy egymást szeressétek; ahogyan én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.** 35 **Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok**.
36 Mondta neki Simon Péter:
– Uram, hova mész?
Felelt neki Jézus:

– Ahova én megyek, oda most nem követhetsz; később azonban követni fogsz.
37 Mondta neki Péter:
– Uram, miért nem követhetlek most téged? Az életemet adom érted!
38 Felelt neki Jézus:
– Az életedet adod értem? Bizony úgy van, ahogy mondom neked, nem szól addig a kakas, mígnem háromszor megtagadsz engem.

# Jn 14.

**Ne nyugtalankodjon a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem!** 2 Az én Atyám házában sok lakóhely van; ha pedig nem volna, megmondtam volna nektek. Elmegyek, hogy helyet készítsek nektek. 3 **És ha majd elmentem és helyet készítettem nektek, ismét eljövök és magamhoz veszlek titeket; hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.** 4 És hogy hova megyek, tudjátok; az utat is tudjátok.
5 Mondta neki Tamás:
– Uram, nem tudjuk hova mégy; mi módon tudhatnánk azért az utat?
6 Mondta neki Jézus:
– **Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem juthat el az Atyához, csakis énáltalam**. 7 Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is; és mostantól fogva ismeritek őt, és láttátok őt.
8 Mondta neki Filep:
– Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és elég nekünk!
9 Mondta neki Jézus:
– Annyi idő óta veletek vagyok, és mégsem ismertél meg engem, Filep? Aki engem látott, látta az Atyát; mi módon mondod azért: „Mutasd meg nekünk az Atyát”? 10 Nem hiszed-e, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van? A beszédeket, amelyeket én mondok nektek, nem magamtól mondom; hanem az Atya, aki bennem lakik, ő cselekszi e dolgokat. 11 Higgyetek nekem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya bennem van. De ha nekem nem is hisztek, magukért a cselekedetekért higgyetek nekem.
12 Bizony úgy van, ahogy mondom nektek: **Aki hisz énbennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál;**

**mert én az én Atyámhoz megyek.** 13 **És akármit kértek majd az én nevemben, megteszem azt, hogy megdicsőüljön az Atya a Fiúban.** 14 **Ha valamit kértek az én nevemben, én megteszem azt.**

15 **Ha szerettek engem, megtartjátok a parancsolataimat,** 16 **én pedig megkérem az Atyát, és másik Segítőt /Vigasztalót /Pártfogót ad nektek, hogy örökre veletek maradjon,** 17 **az igazság Szellemét, akit a világ nem fogadhat be, mert nem látja őt és nem ismeri őt; de ti ismeritek őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad.** 18 Nem hagylak titeket árvákul; eljövök hozzátok. 19 Még egy kevés idő és a világ nem lát engem többé; de ti megláttok engem: mert én élek, és ti is élni fogtok. 20 **Azon a napon megtudjátok majd, hogy én az én Atyámban vagyok, és ti énbennem, és én tibennetek.** 21 **Aki ismeri az én parancsaimat és megtartja azokat, az szeret engem; aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.**

22 Mondta neki Júdás (nem a kerijjóti):

– Uram, mi dolog, hogy nekünk jelented ki magadat, és nem a világnak?

23 Felelt Jézus és mondta neki:

– **Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk.** 24 Aki nem szeret engem, nem tartja meg az én beszédeimet: és az a beszéd, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött engem. 25 Ezeket beszéltem nektek, amíg veletek voltam. 26 **Ama Segítő pedig, a Szent Szellem, akit az én nevemben küld az Atya, ő mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam nektek.**

27 **Békességet hagyok nektek; az én békességemet adom nektek: nem úgy adom nektek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjon a ti szívetek, se ne féljen!** 28 Hallottátok, hogy én azt mondtam nektek: „Elmegyek, és eljövök hozzátok.” Ha szeretnétek engem, örvendeznétek, hogy azt mondtam: „Elmegyek az Atyához”; mert az én Atyám nagyobb nálam. 29 És most mondtam meg nektek, mielőtt meglenne: hogy amikor majd meglesz, higgyetek.

30 Nem sokat beszélek már veletek,
mert jön a világ fejedelme: és énben-
nem nincsen semmije; 31 de, hogy
megtudja a világ, hogy szeretem az
Atyát és úgy cselekszem, amint az én
Atyám parancsolta nekem: keljetek fel,
menjünk el innen!

*Kivonulás az Olajfák-hegyére (Jn 15:1-16:33)*

Jn 15. Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves. 2 Minden szőlővesszőt, amely bennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz; mindazt pedig, amely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen. 3 Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, amelyet szóltam nektek. 4 Maradjatok énbennem és én is tibennetek! Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, csak ha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanem csak ha énbennem maradtok. 5 **Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki énbennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nélkülem semmit sem cselekedhettek.** 6 Ha valaki nem marad énbennem, kivettetik, mint a szőlővessző, és megszárad; és egybe gyűjtik ezeket és a tűzre vetik, és megégnek. 7 **Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjetek, amit csak akartok, és meglesz az nektek.** 8 **Abban dicsőül meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremtek; és a tanítványaim lesztek.**

9 Amiképpen az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben. 10 **Ha az én parancsaimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben**; amiképpen én megtartottam az én Atyámnak parancsait, és megmaradok az ő szeretetében.

11 Ezeket beszéltem nektek, hogy megmaradjon bennetek az én örömöm és a ti örömötök teljes legyen. 12 **Ez az én parancsom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket.** 13 **Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mint amikor valaki életét adja az ő barátaiért.** 14 **Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, amiket én parancsolok nektek.** 15 Nem mondalak többé titeket szolgáknak; mert a szolga nem tud-

ja, mit tesz az ő ura; titeket pedig barátaimnak mondalak; mert mindazt, amit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam nektek. 16 **Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendeltelek titeket, hogy elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek, és a ti gyümölcsötök megmaradjon; hogy akármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.** 17 Ezeket parancsolom nektek, hogy egymást szeressétek.

18 Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt, mint titeket. 19 Ha e világból volnátok, a világ szeretné azt, ami az övé; de mivelhogy nem vagytok e világból, hanem én választottalak ki magamnak titeket e világból, azért gyűlöl titeket a világ. 20 Emlékezzetek meg azokról a beszédekről, amelyeket én mondtam nektek: Nem nagyobb a szolga az ő uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldöznek majd; ha az én beszédemet megtartották, a tiéteket is megtartják majd. 21 De mindezt az én nevemért teszik veletek, mivelhogy nem ismerik Azt, aki engem küldött. 22 Ha nem jöttem volna és nem beszéltem volna nekik, nem volna bűnük: de most nincs mivel menteniük az ő bűnüket. 23 Aki engem gyűlöl, gyűlöli az én Atyámat is. 24 Ha azokat a cselekedeteket nem cselekedtem volna közöttük, amelyeket senki más nem cselekedett, nem volna bűnük; de most láttak is, gyűlöltek is, mind engem, mind az én Atyámat. 25 De azért lett ez így, hogy beteljesedjen a mondás, amely megíratott az ő Törvényükben: „*Ok nélkül gyűlöltek engem.*” (Zsolt 69:5)

26 **Mikor pedig eljön majd a Segítő,** akit én küldök nektek az Atyától, az igazságnak Szelleme, aki az Atyától származik, **Ő tanúskodik majd mellettem.** 27 De ti is tanúskodtok; mert kezdettől fogva velem vagytok.

# Jn 16.

Azért mondtam el nektek ezeket, hogy meg ne botránkozzatok. 2 A zsinagógákból kirekesztenek titeket; sőt jön idő, hogy aki öldököl titeket, mind azt hiszi, hogy Istent szolgálja. 3 És ezeket azért teszik veletek, mert nem ismerték meg az Atyát, sem engem. 4 Ezeket pedig azért mondtam el nektek, hogy amikor eljön

az az idő, emlékezzetek rá, hogy én megmondtam nektek. De ezeket kezdettől fogva nem mondtam nektek, mivelhogy veletek voltam.

5 Most pedig elmegyek Ahhoz, aki küldött engem; és egyikőtök sem kérdezi tőlem: „Hova mész?” 6 Hanem, mivel elmondtam nektek ezeket, szomorúság töltötte el szíveteket. 7 De én az igazat mondom nektek: Jobb nektek, hogy én elmenjek: mert ha nem megyek el, nem jön el hozzátok a Segítő: ha pedig elmegyek, elküldöm Őt hozzátok. 8 És Ő, amikor eljön, meggyőzi a világot a bűnről, az igazságosságról és az ítéletről: 9 a bűnről, hogy nem hisznek énbennem; 10 az igazságosságról, hogy én az én Atyámhoz megyek, és többé nem láttok engem; 11 és az ítéletről, hogy e világ fejedelme felett kimondatott az ítélet.

12 Még sok mondanivalóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok. 13 **De mikor eljön Ő, az igazságnak Szelleme, elvezet majd titeket minden igazságra.** Mert nem magától szól, hanem azokat mondja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti nektek. 14 Ő engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz, és megjelenti nektek. 15 Mindaz, ami az Atyáé, az enyém: azért mondtam, hogy az enyémből vesz, és megjelenti nektek.

16 Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem: mert én az Atyához megyek.

17 Mondták azért egyesek az ő tanítványai közül egymásnak:

– Mi az, amit mond: „Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem”; meg hogy: „én az Atyához megyek”?

18 Mondták azért:

– Mi az a „kevés idő”, amiről szól? Nem tudjuk, mit mond.

19 Megértette azért Jézus, hogy őt akarnák megkérdezni, és mondta nekik:

– Arról tudakozzátok-e egymást, hogy azt mondtam: „Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem”? 20 Bizony úgy van, ahogy mondom nektek, hogy sírtok és jajgattok, a világ pedig örül: ti szomorúak lesztek, de a ti szomorúságtok majd örömre fordul. 21 Az asszony mikor szül, szorong, mert eljött az ő órája: de mikor megszüli az ő

gyermekét, nem emlékezik többé a kínra az öröm miatt, hogy ember született e világra. 22 Ti is azért most ugyan szomorúságban vagytok, de ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a szívetek, és senki el nem veszi tőletek a ti örömötöket. 23 És azon a napon nem kérdeztek majd engem semmiről. **Bizony úgy van, ahogy mondom nektek, hogy amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja nektek.** 24 Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: **kérjetek és megkapjátok, hogy a ti örömötök teljes legyen.**

25 Ezeket példázatokban mondtam nektek; de eljön az idő, amikor nem példázatokban beszélek majd veletek, hanem nyíltan beszélek nektek az Atyáról. 26 Azon a napon a nevemben kértek majd: én pedig nem mondom azt nektek, hogy majd én megkérem az Atyát értetek; 27 hiszen az Atya maga is kedvét leli bennetek, mivelhogy ti is megkedveltetek engem, és elhittétek, hogy én Istentől jöttem ki. 28 Az Atyától jöttem ki, és bejöttem e világba: ismét elhagyom e világot, és elmegyek az Atyához.

29 Mondták neki az ő tanítványai:

– Íme, most nyíltan beszélsz és semmi példázatot nem mondasz. 30 Most tudjuk, hogy te mindent tudsz, és nincs szükséged arra, hogy valaki téged megkérdezzen: erről hisszük, hogy az Istentől jöttél ki.

31 Felelt nekik Jézus:

– Most hiszitek? 32 Íme, eljön az óra, és immár eljött, hogy szétoszoljatok ki-ki az övéihez, és engem egyedül hagyjatok; de nem vagyok egyedül, mert az Atya velem van. 33 Azért beszéltem ezeket nektek, hogy békességetek legyen énbennem. **E világon nyomorúságotok lesz; de bízzatok: és legyőztem a világot.**

*Jézus imája tanítványaiért (Jn 17:1-26)*

**Jn 17.** Ezeket beszélte Jézus; és felemelte szemeit az égre, és mondta:

– Atyám, eljött az óra; dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a te Fiad is megdicsőítsen Téged; 2 amiként hatalmat adtál neki minden test felett, hogy örök életet adjon mindazoknak, akiket neki

adtál. 3 Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek Téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, Jézust, a Krisztust. 4 Én megdicsőítettelek Téged e földön: elvégeztem a munkát, amelyet rám bíztál, hogy elvégezzem azt. 5 És most Te dicsőíts meg engem, Atyám, önmagadnál azzal a dicsőséggel, amely már a világ létezése előtt enyém volt Tenálad.

6 Nyilvánvalóvá tettem a nevedet az emberek előtt, akiket e világból nekem adtál: Tieid voltak, és nekem adtad őket, és a te beszédedet megtartották. 7 Most értették meg, hogy mindaz, amit nekem adtál, Tőled van: 8 mert azokat a beszédeket, amelyeket nekem adtál, átadtam nekik; és ők befogadták, és valóban megértették, hogy én Tőled jöttem ki, és elhitték, hogy Te küldtél engem. 9 **Én értük könyörgök: nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál, mert a Tieid.** 10 És az enyémek mind a Tieid, és a Tieid az enyémek: **és én bennük dicsőülök meg.** 11 Én nem vagyok többé e világban, de ők a világban vannak, én pedig Hozzád megyek. Szent Atyám, őrizd meg /tartsd meg őket a Te nevedben, akiket nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi! 12 Amíg velük voltam a világban, én oltalmaztam őket a Te nevedben; akiket nekem adtál, megőriztem őket, és senki sem veszett el közülük, csak a veszedelem fia, hogy az Írás beteljesedjen. 13 Most pedig Hozzád megyek; és ezeket azért mondom el a világban, hogy az én beteljesedett örömöm bennük legyen. 14 **Én a beszédedet nekik adtam; és a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem e világból valók, amint hogy én sem e világból vagyok.** 15 **Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól.** 16 Nem e világból valók, amint hogy én sem e világból vagyok. 17 **Szenteld meg őket a Te igazságoddal: A Te Igéd /szavad igazság!** 18 Amiképpen Te küldtél engem e világba, úgy küldtem én is őket e világba; 19 és én értük odaszentelem magamat, hogy ők is megszenteltekké váljanak az igazságban.

20 De nemcsak értük könyörgök, hanem azokért is, akik az ő beszédükre hisznek majd énbennem; 21 hogy mindnyájan egyek legyenek; amint Te énbennem, Atyám, és én Tebenned,

hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy Te küldtél engem. 22 És én azt a dicsőséget, amelyet nekem adtál, őnekik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen mi egy vagyunk: 23 én őbennük, és Te énbennem: hogy tökéletesen eggyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy Te küldtél engem, és szeretted őket, amiként engem szerettél. 24 Atyám, akiket nekem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, ők is énvelem legyenek; hogy megláthassák az én dicsőségemet, amelyet nekem adtál: mert szerettél engem e világ alapjának felvettetése előtt. 25 Igazságos Atyám! E világ nem ismert Téged, de én ismertelek Téged; és ők felismerték, hogy Te küldtél engem; 26 és megismertettem velük a Te nevedet, és meg is fogom ismertetni; hogy az a szeretet legyen bennük, amellyel engem szerettél, és én is őbennük legyek.

*Jézus letartóztatása (Jn 18:1-14)*

Jn 18. Mikor ezeket mondta Jézus, kiment a tanítványaival együtt a Kidrón-patakon túlra, ahol egy kert volt, amelybe bementek ő és az ő tanítványai. 2 Ismerte pedig azt a helyet Júdás is, aki őt elárulta; mivelhogy gyakran gyűlt ott össze Jézus a tanítványaival. 3 Júdás azért miután kapott egy csapat katonát, valamint szolgákat a főpapoktól és a farizeusoktól, odament fáklyákkal, lámpásokkal és fegyverekkel. 4 Jézus azért tudva mindazt, ami rá következik, előre ment, és mondta azoknak:
– Kit kerestek?
– 5 A názáreti Jézust – felelték.
Mondta nekik Jézus:
– Én vagyok.
Ott állt pedig velük Júdás is, aki elárulta őt. 6 Mikor azért azt mondta nekik, hogy: „Én vagyok”; hátrahőköltek és földre estek. 7 Ismét megkérdezte azért őket:
– Kit kerestek?
És azok mondták:
– A názáreti Jézust.
8 Felelt Jézus:
– Mondtam nektek, hogy én vagyok. Azért, ha engem kerestek, ezeket bocsássátok el! – 9 hogy beteljesedjen a beszéd, amelyet mondott: „Azok közül,

akiket nekem adtál, senkit sem vesztettem el /(senkit sem hagytam elveszni).” (Jn 6:39; 17:12)
10 Simon Péter pedig, akinek volt szablyája, kirántotta azt, és megütötte a főpap szolgáját, és levágta annak jobb fülét. A szolgát pedig Málkusnak hívták. 11 Mondta azért Jézus Péternek:
– Tedd hüvelyébe a szablyádat; avagy nem kell-e kiinnom a poharat, amelyet az Atya adott nekem?
12 A csapat azért és az ezredes és a júdeaiak szolgái megfogták Jézust, és megkötözték őt, 13 és vitték őt először Annáshoz; mert ő apósa volt Kajafásnak, aki abban az esztendőben főpap volt. 14 Kajafás volt az, aki tanácsolta a júdeaiaknak, hogy jobb, hogy egy ember vesszen el a népért.

*Péter megtagadja Jézust (Jn 18:15-18)*

15 Simon Péter pedig, és egy másik tanítvány követte Jézust. Ez a tanítvány pedig a főpap ismerőse volt, és bement Jézussal együtt a főpap udvarába, 16 Péter pedig kívül állt az ajtónál. Kiment azért ama másik tanítvány, aki a főpap ismerőse volt, és szólt a kaput őrző lánynak, és bevitte Pétert.
17 Szólt azért Péterhez a kapuőrző leány:
– Nemde, te is ennek az embernek tanítványai közül való vagy?
– Nem vagyok – felelte ő.
18 A szolgák pedig és a poroszlók ott álltak, szítva a tüzet, mivelhogy hűvös volt, és melegedtek. Ott állt pedig Péter is velük együtt, és melegedett.

*Annás főpap kikérdezi Jézust (Jn 18:19-24)*

19 A főpap azért kérdezte Jézust az ő tanítványai felől, és az ő tanítása felől.
20 Felelt neki Jézus:
– Én nyíltan szóltam a világnak, és mindenkor tanítottam a zsinagógában és a Templomban, ahol a zsidók mindenhonnan összegyülekeznek; és titkon semmit sem szóltam. 21 Mit kérdezel engem? Kérdezd azokat, akik hallották, hogy mit mondtam nekik: íme, ők tudják, amiket nekik mondtam.
22 Mikor pedig ő ezeket mondta, egy a poroszlók közül, aki ott állt, arcul ütötte Jézust, mondva:
– Így felelsz-e a főpapnak?
23 Felelt neki Jézus:

– Ha rosszul szóltam, bizonyítsd be, hogy rossz! Ha pedig jól, miért ütsz engem?
24 Elküldte őt Annás megkötözve Kajafáshoz, a főpaphoz.

*Péter ismét megtagadja Jézust (Jn 18:25-27)*

25 Simon Péter pedig ott állt és melegedett. Mondták azért neki:
– Nemde, te is ennek a tanítványai közül való vagy?
De ő letagadta ezt mondva:
– Nem vagyok!
26 Mondta egy a főpap szolgái közül, rokona annak, akinek a fülét Péter levágta:
– Nem láttalak-e én téged vele együtt a kertben?
27 Ismét letagadta azért Péter; és a kakas azonnal megszólalt.

*Jézus kihallgatása Pilátus előtt (Jn 18:28-19:16)*

28 Vitték azért Jézust Kajafástól a helytartói palotába. Kora reggel volt. De ők maguk nem léptek be a helytartói palotába, hogy tisztátalanokká ne váljanak, hogy megehessék a páskabárányt. 29 Kiment azért Pilátus hozzájuk, és mondta:
– Micsoda vádat hoztok fel ez ember ellen?
30 Feleltek és mondták neki:
– Ha nem volna ez gonosztevő, nem adtuk volna őt a te kezedbe.
31 Mondta azért nekik Pilátus:
– Vigyétek el őt ti, és ítéljétek meg őt a ti Törvényetek szerint!
Mondták azért neki a júdeaiak:
– Nekünk senkit sem szabad megölnünk; – 32 hogy beteljesedjen Jézus szava, amelyet mondott, amikor megjelentette, hogy milyen halállal kell majd meghalnia.
33 Ismét bement azért Pilátus a helytartói palotába, és szólította Jézust, és mondta neki:
– Te vagy a Zsidók királya?
– 34 Magadtól mondod ezt, vagy mások beszélték neked rólam? – kérdezett vissza Jézus.
– 35 Avagy zsidó vagyok én? – felelte Pilátus – A te néped és a főpapok adtak téged az én kezembe: mit cselekedtél?
– 36 Az én országom nem e világból való – válaszolt Jézus. – Ha e világból való volna az én országom, az én szolgáim küzdenének, hogy át ne adassam a júdeaiak kezébe. Ámde az én országom nem innen való.

37 Mondta azért neki Pilátus:
– Király vagy-e hát te csakugyan?
Felelt Jézus:
– Te mondod, hogy én király vagyok. **Én azért születtem, és azért jöttem e világba, hogy bizonyságot tegyek az igazságról. Mindenki, aki az igazságból való, hallgat az én beszédemre.**
38 Mondta neki Pilátus:
– Micsoda az igazság?
És amint ezt mondta, újra kiment a júdeaiakhoz, és mondta nekik:
– Én nem találok benne semmi bűnt.
39 Szokás pedig az nálatok, hogy elbocsássak nektek egy foglyot a páskaünnepen. Akarjátok-e azért, hogy elbocsássam nektek a zsidók Királyát?
40 Ismét kiáltozni kezdtek azért mindnyájan:
– Nem ezt, hanem Barabbást!
Ez a Barabbás pedig tolvaj volt.

# Jn 19.

Akkor Pilátus lefogatta Jézust, és megkorbácsoltatta. 2 A katonák pedig tövisből koszorút fontak, a fejére tették, és bíbor köntöst adtak rá,
3 és mondták:
– Üdvöz légy zsidók királya!
És arcul csapdosták őt. 4 Majd ismét kiment Pilátus, és mondta nekik:
– Íme, kihozom őt nektek, hogy értsétek meg, hogy nem találok benne semmi bűnt.
5 Kiment azért Jézus a töviskoronát és a bíbor köntöst viselve. És mondta nekik Pilátus:
– **Ímhol az ember!**
6 Mikor azért látták őt a főpapok és a szolgák, kiáltozni kezdtek:
– Feszítsd meg! Feszítsd meg!
Mondta nekik Pilátus:
– Vigyétek el ti őt és feszítsétek meg, mert én nem találok bűnt benne.
7 Feleltek neki a zsidók:
– Nekünk Törvényünk van, és a mi Törvényünk szerint meg kell halnia, mivelhogy Isten Fiává tette magát.
8 Mikor pedig ezt meghallotta Pilátus, még inkább megrémült, 9 és ismét bement a helytartói palotába, és szólt Jézusnak:
– Honnét való vagy te?
De Jézus nem felelt neki. 10 Mondta azért neki Pilátus:
– Nekem nem felelsz?! Nem tudod-e hogy hatalmam van arra, hogy megfe-

szítselek, és hatalmam van arra, hogy szabadon bocsássalak?
11 Felelt Jézus:
– Semmi hatalmad sem volna fölöttem, ha felülről nem adatott volna neked: nagyobb bűne van azért annak, aki a te kezedbe adott engem.
12 Ettől fogva igyekezett Pilátus őt szabadon bocsátani; de a zsidók azt kezdték kiáltozni:
– Ha ezt szabadon bocsátod, nem vagy a császár barátja! Valaki magát királylyá teszi, ellene mond a császárnak!
13 Pilátus azért, amikor hallotta e beszédet, kihozta Jézust, és leült a bírói emelvényen azon a helyen, amelyet Mozaikkövezett udvarnak hívtak, zsidóul pedig Gabbathának. 14 A pészach előkészületi napja volt; és mintegy hat óra. És mondta a zsidóknak:
– Ímhol a ti Királyotok!
15 Azok pedig kiáltoztak:
– Vidd el, vidd el, feszítsd meg őt!
Mondta nekik Pilátus:
– A ti Királyotokat feszítsem meg?
– Nem királyunk van, hanem császárunk! – felelték a főpapok.
16 Ekkor átadta őt nekik, hogy megfeszítsék. Azok pedig átvették Jézust és elvitték.

*Jézus keresztre feszítése és halála (Jn 19:17-30)*

17 Ő pedig maga cipelte a keresztfáját, úgy ment ki az úgynevezett Koponya-helyre, amelyet héberül Golgotának hívnak: 18 ahol megfeszítették őt, és vele együtt másik kettőt, jobbról és balról, középen pedig Jézust. 19 Pilátus pedig feliratot is íratott, és feltetette a keresztfára. Ez volt pedig az írás: **A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA.**
20 Sokan olvasták azért e feliratot a zsidók közül; mivelhogy közel volt a városhoz az a hely, ahol Jézus megfeszíttetett: és héberül, görögül és latinul volt az írva. 21 Tiltakoztak azért Pilátusnál a zsidók főpapjai:
– Ne azt írd: „A zsidók királya”; hanem hogy „ő mondta: A zsidók királya vagyok.”
– 22 Amit megírtam, megírtam – felelte Pilátus.
23 A katonák azért, mikor megfeszítették Jézust, vették az ő ruháit és a köpenyét, és ruháit négy részre osztották, egy-egy részt mindegyik vitéznek. A köpeny pedig varrástalan volt, felülről végig egybeszőve. 24 Mondták azért egymásnak:

– Ezt ne hasogassuk el, hanem vessünk sorsot rá, kié legyen! – hogy beteljesedjen az írás, amely ezt mondja: „*Megosztoztak ruháimon, és a köpenyemre sorsot vetettek*.” (Zsolt 22:19)
A vitézek tehát ezeket művelték.
25 A Jézus keresztje alatt pedig ott álltak az ő anyja, és az ő anyjának nőtestvére; Mária, a Kleopás felesége, és magdalai Mária. 26 Jézus azért, mikor látta, hogy ott áll az ő anyja és az a tanítvány, akit szeretett, mondta az ő anyjának:
– Asszony, ímhol a te fiad!
27 Azután mondta a tanítványnak:
– Ímhol a te anyád!
És ettől az órától magához fogadta őt az a tanítvány.
28 Ezután, tudva Jézus, hogy immár minden elvégeztetett, hogy beteljesedjen az Írás, mondta:
– Szomjazom! (Zsolt 69:22)
29 Volt pedig ott egy ecettel teli edény. Azok azért egy szivacsot töltve meg ecettel, és izsópra téve azt, odavitték az ő szájához.
30 Mikor azért elfogadta Jézus az ecetet, mondta:
– Elvégeztetett!
És lehajtva fejét, kibocsátotta szellemét.

*Jézus temetése (Jn 19:31-42)*

31 A júdeaiak pedig, mivel előkészület napja volt, hogy a holttestek szombaton ne maradjanak a keresztfán, – mert ez a szombat nagy nap volt – kérték Pilátust, hogy törjék meg azoknak lábszárait és vegyék le őket. 32 Eljöttek azért a katonák, és megtörték az elsőnek lábszárait és a másikét is, aki vele együtt feszíttetett meg; 33 mikor pedig Jézushoz értek és látták, hogy ő már halott, nem törték meg az ő lábszárait; 34 hanem egy a katonák közül dárdával döfte meg az ő oldalát, és azonnal vér és víz jött ki abból. 35 És aki látta, tanúsította azt, és igaz az ő tanúságtétele; és tudja, hogy igazat mond, hogy ti is higgyetek. 36 Ezek ugyanis azért történtek, hogy beteljesedjen az Írás: „*Az ő csontja meg ne törettessék*.” (2 Móz 12:46) 37 Másutt pedig ezt is mondja az Írás: „*Néznek majd arra, akit átszúrtak*.” (Zak 12:10)
38 Ezek után pedig kérte Pilátust az arimathiai József (aki Jézus tanítványa volt, de csak titokban, a júdeaiaktól való félelem miatt), hogy levehesse

Jézus testét. És megengedte Pilátus. Elment azért és levette Jézus testét. 39 Eljött pedig Nikodémusz is (aki éjszaka ment először Jézushoz), hozva mirhából és áloéból készült kenetet, mintegy száz fontnyit. 40 Vették azért Jézus testét, és begöngyölgették azt gyolcsszalagokba illatos szerekkel együtt, amint a zsidóknál szokás temetni. 41 Azon a helyen pedig, ahol megfeszítették, volt egy kert, és a kertben egy új sírkamra, amelybe még senkit sem helyeztek. 42 A zsidók előkészületi napja miatt azért, mivelhogy az a sír közel volt, abba helyezték Jézust.

*Nem találják Jézus testét a sírban (Jn 20:1-10)*

**Jn 20.** A hétnek első napján pedig kora reggel, amikor még sötét volt, oda ment magdalai Mária a sírhoz, és látta, hogy elvétetett a kő a sírról. 2 Futott azért és ment Simon Péterhez és ama másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és mondta nekik:
– Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hova tették!
3 Kiment azért Péter és a másik tanítvány, és mentek a sírhoz. 4 Együtt futottak pedig mindketten: de az a másik tanítvány hamar megelőzte Pétert, és előbb ért a sírhoz; 5 és lehajolva, látta, hogy ott vannak a gyolcsszalagok; mindazáltal nem ment be. 6 Megjött azután Simon Péter is nyomban utána, és bement a sírkamrába: és látta, hogy a gyolcsszalagok ott vannak, 7 és a kendő, amely Jézus fején volt, nem együtt van a gyolcsszalagokkal, hanem külön összegöngyölítve egy helyen. 8 Akkor aztán bement a másik tanítvány is, aki először ért a sírhoz, és látta ezt és hitt. 9 Mert még nem értették az Írást, hogy fel kell támadnia a halálból. 10 Visszamentek azért a tanítványok az övéikhez.

*Jézus először magdalai Máriának Jelenik meg (Jn 20:11-18)*

11 Mária pedig kinn állt zokogva a sír mellett. Miközben siránkozott, behajolt a sírboltba; 12 és látott két angyalt fehér ruhában ülni, egyiket fejtől, másikat lábtól, ahol Jézus teste feküdt. 13 És mondták azok neki:
– Asszony, miért sírsz?
Mondta nekik:

– Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova helyezték őt.
14 És mikor ezeket mondta, hátra fordult, és látta Jézust ott állni, és nem tudta, hogy Jézus az. 15 Mondta neki Jézus:
– Asszony, miért sírsz? Kit keresel?
Az pedig azt gondolva, hogy a kertész az, mondta neki:
– Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nekem, hova tetted, és én elviszem őt.
16 Mondta neki Jézus:
– Mária!
Az megfordulva, mondta neki:
– Rabbóni! – ami lefordítva azt jelenti: Mesterem!
17 Mondta neki Jézus:
– Ne érints meg engem; mert nem mentem még fel az én Atyámhoz; hanem menj az én testvéreimhez és mondd nekik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez.
18 Elment magdalai Mária, hírül adva a tanítványoknak, hogy látta az Urat, és hogy ezeket mondta neki.

*Jézus megjelenik az apostoloknak (Jn 20:19-23)*

19 Mikor azért beesteledett, azon a napon, a hétnek első napján, és mikor az ajtók zárva voltak, ahol egybegyűltek a tanítványok, a júdeaiaktól való félelem miatt, eljött Jézus és megállt középen, és mondta nekik:
– Békesség nektek!
20 És ezt mondva, megmutatta nekik a kezeit és az oldalát. Örvendeztek azért a tanítványok, hogy látták az Urat. 21 Ismét mondta azért nekik Jézus:
– **Békesség nektek! Amiként engem küldött az Atya, én is akképpen küldelek titeket.**
22 És mikor ezt mondta, rájuk lehelt, és mondta nekik:
– **Vegyetek Szent Szellemet!** 23 **Akiknek bűneit megbocsátjátok, azok bocsánatot nyernek; akikéit megtartjátok, azokéi megmaradnak.**

*Jézus megjelenik az apostoloknak és Tamásnak (Jn 20:24-29)*

24 Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Ikernek hívtak, nem volt velük, amikor eljött Jézus. 25 Mondták azért neki a többi tanítványok:
– Láttuk az Urat.
Ő pedig mondta nekik:
– Ha nem látom az ő kezein a szegek helyeit, és be nem bocsátom ujjaimat a

szegek helyébe, és az én kezemet be nem bocsátom az ő oldalába, semmiképpen el nem hiszem.
26 És nyolc nap múlva ismét benn voltak az ő tanítványai, Tamás is velük. Noha az ajtó zárva volt, bement Jézus, és megállt középen és mondta:
– Békesség nektek!
27 Azután mondta Tamásnak:
– Nyújtsd ide a te ujjadat és nézd meg az én kezeimet; és nyújtsd ide a te kezedet, és bocsássad az én oldalamba: és ne légy hitetlen, hanem hívő!
28 És felelt Tamás és mondta neki:
– **Én Uram és én Istenem!**
29 Mondta neki Jézus:
– Mivelhogy láttál engem, Tamás, hittél: **boldogok, akik nem látnak és hisznek**.

*A könyv célja (Jn 20:30-31)*

30 Sok más jelt is tett ugyan Jézus az ő tanítványai előtt, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben. 31 Ezek pedig azért írattak meg, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és hogy az ebben való hitetek által, életetek legyen az ő nevében.

*Jézus újra megjelenik Galileában néhány tanítványnak (Jn 21:1-23)*

**Jn 21.** Ezek után ismét megjelent Jézus a tanítványoknak a Tibériász-tengernél; ekképpen jelent meg nekik: 2 Együtt voltak Simon Péter, és Tamás, akit Ikernek hívtak, és Nátánaél, a galileai Kánából való, és a Zebedeus fiai, és más kettő is az ő tanítványai közül. 3 Mondta nekik Simon Péter:
– Elmegyek halászni.
Mondták neki:
– Elmegyünk mi is veled.
Elmentek és azonnal hajóba szálltak; és azon az éjszakán nem fogtak semmit. 4 Mikor pedig immár hajnalodott, megállt Jézus a parton; a tanítványok azonban nem ismerték meg, hogy Jézus van ott. 5 Mondta azért nekik Jézus:
– Fiaim! Van-e valami ennivalótok?
– Nincsen! – felelték.
6 Ő pedig mondta nekik:
– Vessétek a hálót a hajónak jobb oldala felől, és találtok!
Oda vetették azért, és kivonni már nem bírták azt a halaknak sokasága

miatt. 7 Szólt azért az a tanítvány, akit Jézus szeretett, Péternek:
– Az Úr van ott!
Simon Péter azért, amikor hallotta, hogy ott van az Úr, magára vette az ingét – mivel neki volt vetkőzve –, és belevetette magát a tengerbe. 8 A többi tanítványok pedig a hajón mentek, mert nem voltak messze a parttól, csak mintegy kétszáz singnyire, és vonszolták a hálót a halakkal. 9 Mikor azért partra szálltak, látták, hogy parázs van ott, és rajta hal és kenyér. 10 Mondta nekik Jézus:
– Hozzatok a halakból, amelyeket most fogtatok!
11 Beszállt Simon Péter *(a hajóba)*, és kivonta a hálót a partra, amely tele volt nagy halakkal, százötvenhárommal; és noha ennyi volt, nem szakadozott a háló. 12 Mondta nekik Jézus:
– Gyertek, reggelizzetek!
A tanítványok közül pedig senki sem merte tőle megkérdezni: „Ki vagy te?” Mivelhogy tudták, hogy az Úr ő. 13 Odament azért Jézus, és vette a kenyeret és adta nekik, és hasonlóképpen a halat is. 14 Ezzel már harmadszor jelent meg Jézus az ő tanítványainak, miután feltámadt a halálból.
15 Mikor aztán megreggeliztek, mondta Jézus Simon Péternek:
– Simon, Jónának fia: jobban szeretsz-e engem, mint ők?
Mondta neki:
– Igen, Uram; te tudod, hogy mennyire kedves vagy nekem!
Mondta neki:
– Legeltesd az én bárányaimat!
16 Mondta neki ismét másodszor is:
– Simon, Jónának fia, szeretsz-e engem?
Mondta neki:
– Igen, Uram; te tudod, hogy kedvellek téged!
Mondta neki:
– Őrizd az én juhaimat!
17 Mondta neki harmadszor is:
– Simon, Jónának fia, kedvelsz-e engem?
Megszomorodott Péter, hogy harmadszor is mondta neki: Kedvelsz-e engem? És mondta neki:
– Uram, te mindent tudsz; te tudod, hogy én kedvellek téged.
– Legeltesd az én juhaimat! – válaszolta Jézus – 18 Bizony úgy van, ahogy mondom neked, amikor ifjabb voltál, felövezted magadat, és oda mentél,

ahova akartad; mikor pedig megöregszel, kinyújtod a kezedet és más övez fel téged, és oda visz, ahova nem akarod.
19 Ezt pedig azért mondta, hogy jelezze, milyen halállal dicsőíti majd meg az Istent. És ezt mondva, szólt neki:
– Kövess engem!
20 Péter pedig megfordulva, látta, hogy követi az a tanítvány, akit szeretett Jézus, aki ama vacsora közben is az ő keblén nyugodott amikor mondta: „Uram! Ki az, aki elárul téged?” 21 Ezt látva Péter, mondta Jézusnak:
– Uram, és vele mi lesz?
22 Mondta neki Jézus:
– Ha akarom, hogy ő megmaradjon, amíg eljövök, mit tartozik az rád? Te kövess engem!
23 Kiment azért e beszéd a testvérek között, hogy az a tanítvány nem hal meg: pedig Jézus nem mondta neki, hogy nem hal meg; hanem: „Ha akarom, hogy ő megmaradjon, amíg eljövök, mit tartozik az rád?”

*Befejezés: a könyv szerzőjének személyes tanúságtétele (Jn 21:24-25)*

24 Ez az a tanítvány, aki tanúságot tesz ezekről, és aki megírta ezeket, és tudjuk, hogy az ő tanúságtétele igaz. 25 De van sok egyéb is, amiket Jézus cselekedett, amelyek, ha egyenként megíratnának, azt vélem, hogy maga a világ sem tudná mind befogadni a könyveket, amelyeket írnának. Ámen.

# Cselekedetek könyve

*Bevezetés: Jézus utolsó tanításai és mennybemenetele (Csel 1:1-14)*

**Csel 1.** Első beszámolómat írtam, Theofilosz, mindazokról, amiket kezdett Jézus cselekedni és tanítani, 2 mind addig a napig, melyen fölvitetett, miután parancsolatokat adott a Szent Szellem által az apostoloknak, akiket kiválasztott magának. 3 Kiknek az ő szenvedése után sok jel /bizonyíték által meg is mutatta, hogy ő él, negyven napon át megjelenve nekik, és szólva az Isten országára tartozó dol-

gokról. 4 És velük összejőve, meghagyta nekik, hogy el ne menjenek Jeruzsálemből, hanem várják be az Atya ígéretét:
– … amit hallottatok tőlem, 5 hogy János ugyan vízben merített alá, ti azonban Szent Szellemben fogtok alámerítteti néhány nap múlva.
6 Amikor azért azok egybegyűltek, megkérdezték őt:
– Uram, avagy nem ez időben állítod-e helyre az országot Izraelnek?
7 Mondta pedig nekik:
– **Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, melyeket az Atya a maga hatalmába helyezett.** 8 **Hanem vesztek erőt, miután a Szent Szellem eljön rátok: és lesztek nekem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Szamariában és a földnek mind végső határáig.**
9 **És amikor ezeket mondta, az ő láttukra felemeltetett, és felhő fogta el őt szemeik elől.** 10 És amint szemeikkel az égre meredtek, amikor ő elment, íme, két férfi állt meg mellettük fehér ruhában, 11 akik szóltak is:
– Galileai férfiak, mit álltok nézve a mennybe? Ez a Jézus, aki felvitetett tőletek a mennybe, **akképpen jön majd el, amiképpen láttátok őt felmenni a mennybe.**
12 Akkor visszatértek Jeruzsálembe a hegyről, melyet Olajfák hegyének hívnak, mely Jeruzsálem mellett van, egy szombatnapi járóföldre. 13 És amikor megérkeztek, felmentek a felsőházba, ahol megszálltak: Péter és Jakab, János és András, Filep és Tamás, Bertalan és Máté, Jakab, az Alfeus fia, és Simon, a zelóta, és Júdás, a Jakab fia.
14 Ezek mindnyájan egy szívvel, egy lélekkel /egy akarattal kitartottak az imádkozásban és a könyörgésben, az asszonyokkal és Máriával, Jézus anyjával, és (Jézus) testvéreivel együtt.

*Mátyás apostollá választása (Csel 1:15-26)*

15 És azokban a napokban felkelve Péter a tanítványok között – volt pedig ott együtt mintegy százhúsz főnyi sokaság –, azt mondta:
– 16 Testvéreim, férfiak, szükséges volt beteljesedni annak az írásnak, melyet megjövendölt a Szent Szellem Dávid szája által Júdás felől, aki vezetőjük lett azoknak, akik megfogták Jézust. 17 Mert miközénk számláltatott,

és elnyerte ennek a szolgálatnak az osztályrészét. 18 Ez pedig mezőt szerzett gaztettének béréből; és arccal előre zuhanva, középen kettérepedt, és minden belső része kiomlott. 19 (És ez tudtára jutott mindazoknak, akik Jeruzsálemben laknak; úgy hogy azt a mezőt tulajdon nyelvükön Akeldamának, azaz Vérmezőnek nevezték el.) 20 Mert meg van írva a Zsoltárok könyvében: *„Legyen az ő lakóhelye puszta, és ne legyen lakó abban”* (Zsolt 69:26), és: *„Az ő püspökségét /tisztségét más vegye el.”* (Zsolt 109:8) 21 Szükséges azért, hogy azok közül a férfiak közül, akik velünk együtt jártak minden időben, míg az Úr Jézus közöttünk járt-kelt, 22 a János alámerítésétől fogva mind ama napig, melyen fölvitetett tőlünk, azok közül egy az ő feltámadásának bizonysága legyen mivelünk együtt.
23 Állítottak azért elő kettőt, Józsefet, akit Barsabásnak hívtak, akinek mellékneve Jusztusz volt, és Mátyást. 24 És imádkozva, ezt mondták:
– Te, Uram, aki mindannyiunk szívét ismered, mutasd meg e kettő közül az egyiket, akit kiválasztottál, 25 hogy elnyerje az osztályrészét e szolgálatnak és apostolságnak, melyet elhagyott Júdás, hogy az őt megillető helyére jusson.
26 Sorsot vetettek azért rájuk, és esett a sors Mátyásra, és a tizenegy apostol közé számláltatott.

*Pünkösd ünnepe: a Szent Szellem eljövetele (Csel 2:1-13)*

# Csel 2.

**És amikor a pünkösd napja /a hetek ünnepe eljött, mindnyájan egy akarattal együtt voltak. 2 És hirtelen az égből zúgás támadt, mint amilyet erős szál okoz, és betöltötte az egész házat, ahol ültek. 3 És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek és ült mindegyikükre azok közül. 4 És megteltek mindnyájan Szent Szellemmel, és kezdtek szólni más nyelveken, amint a Szellem adta nekik, hogy szóljanak.**

5 Tartózkodtak pedig Jeruzsálemben istenfélő zsidó férfiak, az ég alatt található valamennyi nemzetből. 6 Miután pedig ez a zúgás lett, egybegyűlt a sokaság és megzavarodott, mivelhogy

mindegyik a maga nyelvén hallotta őket szólni. 7 Megdöbbentek pedig mindnyájan és csodálkoztak, mondva egymásnak:
– Nemde nem galileaiak-e ezek mindnyájan, akik szólnak? 8 Mi módon halljuk hát őket, ki-ki közülünk a saját nyelvén, amelyben születtünk? 9 Párthusok és médek és elámiták, és akik lakozunk Mezopotámiában, Júdeában és Kappadóciában, Pontoszban és Ázsiában, 10 Frigiában és Pamfiliában, Egyiptomban és Líbi azon részén, amely Küréné mellett van, és a római jövevények, mind zsidók, mind prozeliták, 11 krétaiak és arabok, halljuk amint szólják a mi nyelvünkön az Isten nagyságos dolgait.
12 Elámultak pedig mindnyájan és zavarban voltak, egymásnak ezt mondva:
– Vajon mi akar ez lennie?
13 Mások pedig csúfolódva mondták:
– Édes bortól részegedtek meg.

*Péter első beszéde és a zsidó ősgyülekezet megszületése (Csel 2:14-47)*

14 Péter azonban előállva a tizeneggyel, felemelte hangját, és szólt nekik:
– Zsidó férfiak és mindnyájan, kik Jeruzsálemben tartózkodtok, legyen ez nektek tudtotokra, és vegyétek füleitekbe az én beszédeimet! 15 Mert nem részegek ezek, amint ti állítjátok /feltételezitek; hiszen a napnak harmadik órája *(de. 9 óra)* van; 16 hanem ez az, ami megmondatott Jóel prófétától:
17 *„És lesz az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én Szellememből minden testre: és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok, és a ti ifjaitok látomásokat látnak, és a ti véneitek álmokat álmodnak.* 18 *Sőt az én szolgáimra és szolgálólányaimra is kitöltök azokban a napokban az én Szellememből, és prófétálnak.* 19 *És teszek csodákat az égben odafenn, és jeleket a földön idelenn, vért, tüzet és füstnek gőzölgését.* 20 *A Nap sötétséggé változik, és a Hold vérré, mielőtt eljön az Úrnak ama nagy és fényes napja.* 21 ***És lesz, hogy mindaz, aki az Úr nevét segítségül hívja, megtartatik /megmenekül.***”
(Joel 2:28-32)
22 Izraelita férfiak, halljátok meg e beszédeket: A názáreti Jézust, azt a férfit, aki Istentől bizonyságot nyert előttetek erők, csodatettek és jelek ál-

tal, melyeket őáltala cselekedett Isten köztetek, amint magatok is tudjátok; 23 azt, aki Istennek elvégezett tanácsából és rendeléséből adatott halálra, megragadva, gonosz kezeitekkel keresztfára feszítve megöltetek: 24 akit az Isten feltámasztott, a halál fájdalmait megoldva; mivelhogy lehetetlen volt neki attól fogva tartatnia. 25 Mert Dávid ezt mondja Őróla: „*Magam előtt láttam az Urat mindenkor, mert ő nekem jobb kezem felől van, hogy meg ne tántorodjam.* 26 *Annak okáért örvendezett az én szívem, és vígadott az én nyelvem; annak felette az én testem is reménységben nyugszik.* 27 *Mert nem hagyod az én lelkemet az Alvilágban, és nem engeded, hogy a te szented rothadást lásson.* 28 *Megjelentetted nekem az élet útjait; betöltesz engem örömmel a te arcod előtt*.” (Zsolt 16:8-11)
29 Testvéreim, férfiak! Szabad nyilván szólnom előttetek Dávid pátriárkáról, hogy ő meghalt és eltemettetett, és az ő sírja mind e mai napig minálunk van. 30 Mivel azért próféta volt, és tudta, hogy az Isten neki esküvel megesküdött, hogy majd az ő ágyékának gyümölcséből támasztja a Krisztust test szerint, hogy ültesse az ő trónjába, 31 előre látva ezt, szólt a Krisztus feltámadásáról, hogy az ő lelke nem hagyatott az Alvilágban, sem az ő teste rothadást nem látott. 32 Ezt a Jézust feltámasztotta az Isten, aminek mi mindnyájan tanúbizonyságai vagyunk. 33 Annak okáért az Isten jobbja által felmagasztaltatva, és a megígért Szent Szellemet megnyerve az Atyától, kitöltötte ezt, amit ti most láttok és hallotok. 34 Mert nem Dávid ment fel a mennybe; hiszen ő maga mondja: „*Mondta az Úr az én Uramnak: Ülj az én jobb kezem felől,* 35 *amíg vetem a te ellenségeidet lábaid alá zsámolyul*.” (Zsolt 110:1) 36 Bizonnyal tudja meg azért Izraelnek egész háza, hogy Úrrá és Krisztussá tette őt az Isten, azt a Jézust, akit ti megfeszítettetek.

37 Ezeket pedig mikor hallották, szívükben megkeseredtek, és mondták Péternek és a többi apostoloknak:
– **Mit cselekedjünk, testvéreink, férfiak?**
38 Péter pedig mondta nekik:
– **Térjetek meg és merítkezzetek alá mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevére a bűnöknek bocsánatára; és veszitek /megkapjátok a Szent Szellem**

**ajándékát.** 39 **Mert nektek lett az ígéret és a ti gyermekeiteknek, és mindazoknak, kik messze vannak, valakiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk.**
40 Sok egyéb beszéddel is buzgón kérte és intette őket, ezt mondva:
– Őrizkedjetek /tartsátok meg magatokat e gonosz /álnok nemzedéktől!
41 Akik azért örömest vették az ő beszédét, álámerítkeztek; és hozzájuk csatlakozott azon a napon mintegy háromezer lélek. 42 És állhatatosan ragaszkodtak az apostolok tanításához, a közösséghez, a kenyér megtöréséhez és az imádkozásokhoz. 43 Támadt pedig minden lélekben félelem, és az apostolok sok csodát és jelt tettek. 44 Mindnyájan pedig, akik hittek, együtt voltak, és mindenük közös volt; 45 és birtokaikat és vagyontárgyaikat eladogatták, és szétosztották azokat mindenkinek, amint kinek-kinek szüksége volt. 46 És minden nap egy akarattal kitartva a Templomban, és megtörve házanként a kenyeret, részesedtek eledelben örömmel és tiszta szívvel, 47 dicsérve az Istent, és az egész nép előtt kedvességet találva. **Az Úr pedig minden nap szaporította a gyülekezetet az üdvözülőkkel.**

*A bénán született meggyógyítása és Péter 2. beszéde (Csel 3:1-4:4)*

**Csel 3.** Péter és János pedig együtt mentek fel a Templomba az imádkozás órájára, kilencre *(du. 3 óra)*.
2 És hoztak egy embert, aki az ő anyjának méhétől fogva nyomorék volt, akit minden nap le szoktak tenni a Templom kapujánál, melyet Ékesnek neveznek, hogy kérjen alamizsnát azoktól, akik bemennek a Templomba. 3 Ez mikor látta, hogy Péter és János a Templomba akarnak bemenni, kért tőlük alamizsnát. 4 Péter pedig mikor Jánossal együtt szemeit rászegezte, mondta:
– Nézz ránk!
5 Az annak okáért odafigyelt rájuk, remélve, hogy valamit kap tőlük. 6 Péter pedig mondta:
– Ezüstöm és aranyam nincs nekem; hanem amim van, azt adom neked: **a**

**názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj!**
7 És őt jobb kezénél fogva felemelte, és azonnal megerősödtek az ő lábai és bokái. 8 És felszökve, megállt és járt és bement velük a Templomba, járkálva és szökdelve és dicsérve az Istent. 9 És látta őt az egész nép, hogy jár és dicséri az Istent: 10 és megismerték őt, hogy ő volt az, aki alamizsnáért ült a Templom Ékes-kapujában; és elteltek csodálkozással és döbbenettel afelett, ami ővele történt. 11 Mikor pedig ragaszkodott Péterhez és Jánoshoz az a nyomorék, aki meggyógyult, az egész nép döbbenten összesereglett köréjük a Salamon oszlopcsarnokában. 12 Amikor pedig ezt látta Péter, mondta a népnek:
– Izrael férfijai, mit csodálkoztok ezen, vagy mit néztek miránk, mintha tulajdon erőnkkel vagy jámborságunkkal /istenfélelmünkkel műveltük volna azt, hogy ez járjon? 13 *„Az Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak Istene, a mi atyáink Istene”* (2Móz 3:6, 15-16) megdicsőítette az ő Szolgáját /gyermekét, Jézust, akit ti elárultatok, és megtagadtátok Pilátus előtt, noha ő úgy ítélt, hogy elbocsátja. 14 Ti pedig azt a szentet és igazat megtagadtátok és kívántátok, hogy a gyilkos ember bocsáttasson el nektek, 15 az Élet Fejedelmét pedig megöltétek; akit az Isten feltámasztott a halálból, aminek mi vagyunk bizonyságai. 16 És **az ő nevébe vetett hit által erősítette meg az ő neve ezt**, akit láttok és ismertek; és **a hit, amely őáltala van, adta neki ezt az épséget** mindnyájatok szeme láttára. 17 De most, testvéreim, tudom, hogy tudatlanságból cselekedtetek, miképpen a ti fejedelmeitek is. 18 Az Isten pedig, amikről előre megmondta valamennyi prófétája szája által, hogy a Krisztus elszenvedi, ekképpen teljesítette be. 19 **Bánjátok meg azért és térjetek meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek, hogy így eljöjjenek a felüdülés időszakai az Úr színétől.** 20 És elküldje a Jézus Krisztust, aki nektek előre hirdettetett. 21 Akit az égnek kell magába fogadnia mind addig az időkig, amíg helyreállítatnak mindenek, amikről eleitől fogva szólt az Isten minden ő szent prófétái száján keresztül. 22 Mert Mózes ezt mondta az atyáknak: *„Prófétát támaszt nektek az Úr, a ti Istenetek a ti atyátok fiai közül, mint en-*

*gem; őrá hallgassatok mindenben, amit csak mondani fog nektek.* 23 *Viszont minden lélek, aki nem hallgat arra a prófétára, ki fog irtatni a nép közül.*" (5Móz 18:15, 18-19) 24 De az összes próféta is Sámueltől fogva egymást követően, akik csak szóltak, e napokról jövendöltek. 25 Ti vagytok a prófétáknak és a szövetségnek fiai, amelyet Isten kötött a mi atyáinkkal, ezt mondva Ábrahámnak: „*És a te magodban megáldatnak a föld összes nemzetségei.*" (1Móz 12:3; 22:18; 26:4) 26 **Az Isten az ő Szolgáját /gyermekét, Jézust elsősorban nektek támasztva fel, elküldte őt, hogy megáldjon titeket, mindegyikőtöket megtérítve bűneitekből.**

# Csel 4.

Amíg ők azonban a néphez szóltak, oda léptek hozzájuk a papok és a Templom felügyelője és a szadduceusok, 2 neheztelve amiatt, hogy ők a népet tanítják, és hirdetik a Jézusban a halálból való feltámadást; 3 és rájuk vetették kezüket, és vetették őket őrizet alá másnapig, mert már este volt. 4 Sokan pedig azok közül, akik hallgatták az Igét, hittek; és a férfiak száma mintegy ötezret tett ki.

*Az apostolok 1. tárgyalása a Nagy Szanhedrin előtt (Csel 4:5-31)*

5 Történt pedig, hogy másnapra egybegyűltek azoknak fejei, vénei és írástudói Jeruzsálembe, 6 és Annás, a főpap, és Kajafás és János és Sándor /Alexandrosz, és akik csak főpapi nemzetségbeliek voltak. 7 És amikor őket középre állították, tudakozták:
– Micsoda hatalommal, vagy micsoda név által cselekedtétek ti ezt?
8 Akkor Péter, Szent Szellemmel megtelve, mondta nekik:
– Népnek fejedelmei és Izrael vénei! 9 Ha e mai napon mi egy beteg emberrel való jótett felől hallgattatunk ki, mi által gyógyult meg ez: 10 Legyen tudtotokra mindnyájatoknak és az Izrael egész népének, hogy a názáretbeli Jézus Krisztusnak neve által, akit ti megfeszítettetek, kit Isten feltámasztott a halottak közül, az által áll ez tielőttetek épségben /egészségesen. 11 Ez az „*a kő, amelyet*" ti „*építők megvetettetek, mely lett a szeglet fejévé.*" (Zsolt 118:22) 12 **És nincsen senki másban**

**üdvösség: mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, amely által kellene nekünk megtartatnunk.**
13 Mikor pedig látták Péternek és Jánosnak a szólásban való bátorságukat, és megértették, hogy tanulatlan és képzetlen emberek, csodálkoztak; meg is ismerték őket, hogy Jézussal voltak. 14 Mikor azonban látták, hogy az az ember, aki meggyógyult, velük együtt ott áll, semmit nem tudtak ellenük szólni. 15 Mikor pedig őket a gyűlésből /tanácsteremből kiküldték, így tanácskoztak maguk közt:
– 16 Mit tegyünk ezekkel az emberekkel? Mert, hogy nyilvánvaló csoda történt általuk, mindazoknak, akik Jeruzsálemben laknak, tudtukra van, és le nem tagadhatjuk. 17 **De hogy tovább ne terjedjen a nép között, fenyegetéssel fenyegessük meg őket, hogy többé senkinek se szóljanak ebben a névben.**
18 Azért beszólítva őket, megparancsolták nekik, hogy egyáltalán ne szóljanak és ne tanítsanak a Jézus nevében. 19 Péter és János pedig felelve, mondták nekik:
– **Vajon igaz /igazságos dolog-e Isten előtt, rátok hallgatnunk inkább, hogysem Istenre, ítéljétek meg!** 20 **Mert nem tehetjük, hogy amiket láttunk és hallottunk, azokról ne szóljuk.**
21 Amazok pedig nem találva semmi módot, hogyan büntessék meg őket, még megfenyegetve, elbocsátották őket a nép miatt, mert mindnyájan dicsőítették az Istent azért, ami történt. 22 Mert idősebb volt negyven esztendősnél az az ember, akin a gyógyulásnak ez a csodája történt.
23 Amint pedig szabadon bocsátották őket, mentek az övéikhez, és elbeszélték, amiket a főpapok és a vének mondtak nekik.
24 Ezek pedig mikor hallották, egy szívvel-lélekkel felemelték szavukat az Istenhez, és mondták:
– Urunk, Te vagy az Isten, aki teremtetted a mennyet és a földet, a tengert és minden azokban levő dolgot. 25 Aki Dávidnak, a te szolgádnak szája által ezt mondtad: „*Miért zúgolódtak /háborogtak a nemzetek, és gondoltak a népek hiábavalókat?* 26 *Előálltak a föld királyai, és a fejedelmek egybegyűltek az Úr ellen és az ő Krisztusa /Felkentje ellen.*” (Zsolt 2:1-2) 27 Mert bizony

egybegyűltek a te szent Fiad, a Jézus ellen, akit felkentél, Heródes és Poncius Pilátus a nemzetekkel és Izrael népével, 28 hogy véghezvigyék, amikről a te kezed és a te tanácsod /akaratod eleve elvégezte, hogy megtörténjenek. 29 Most azért, Urunk, tekints az ő fenyegetéseikre: és **adjad a te szolgáidnak, hogy teljes bátorsággal szólják a te beszédedet,** 30 **a te kezedet kinyújtva gyógyításra; és hogy jelek és csodák történjenek a te szent Fiad, Jézus neve által!**

31 És miután könyörögtek, megmozdult a hely, ahol egybegyűltek; és beteltek mindnyájan Szent Szellemmel, és az Isten beszédét bátran szólták.

*A hívők vagyonközössége (Csel 4:32-37)*

32 A hívők sokaságának pedig szívelelke egy volt; és senki semmi vagyonát nem mondta magáénak, hanem nekik mindenük közös volt. 33 És az apostolok nagy erővel tettek bizonyságot az Úr Jézus feltámadásáról; és nagy kegyelem volt mindnyájukon; 34 mivel szűkölködő sem volt közöttük senki; mert akik földekkel vagy házakkal rendelkeztek, eladva, elhozták az eladottak árát, 35 és letették az apostolok lábainál: aztán elosztották mindenki között, amint kinek-kinek szüksége volt. 36 József is – akit az apostolok Barnabásnak neveztek el, ami megmagyarázva azt jelenti: „Vigasztalás fia”, egy ciprusi származású lévita –, 37 mivelhogy neki mezeje volt, eladva, a pénzt elhozta, és az apostolok lábainál letette.

*Ananiász és Szafira esete (Csel 5:1-11)*

# Csel 5.

Egy ember azonban, név szerint Anániász, Szafirával, az ő feleségével, eladta birtokát. 2 És félre tett az árából, feleségének is tudtával, és valami részét elvíve, az apostoloknak lábai elé letette. 3 Mondta pedig Péter:

– Anániász, miért foglalta el a Sátán a te szívedet, hogy megcsald a Szent Szellemet, és a mezőnek árából félre tégy? 4 Nemde megmaradva nem neked maradt volna meg, és eladva nem te rendelkeztél volna vele? Miért, hogy ezt a dolgot cselekedted szívedben?

Nem embereknek hazudtál, hanem Istennek.
5 Hallva pedig Anániász e szavakat, lerogyott és meghalt; és mindenkiben nagy félelem támadt, akik ezeket hallották. 6 Az ifjak pedig felkelve, begöngyölték őt, kivitték és eltemették.
7 Történt aztán mintegy három órával később, hogy az ő felesége, nem tudva, mi történt, bement. 8 Mondta pedig neki Péter:
– Mondd meg nekem, vajon ennyiért adtátok-e el a földet?
Ő pedig mondta:
– Igen, ennyiért.
9 Péter pedig mondta neki:
– Miért hogy megegyeztetek, hogy az Úr Szellemét megkísértsétek /próbára tegyétek? Íme, a küszöbön vannak azoknak lábai, akik eltemették férjedet, és kivisznek téged is.
10 És azonnal összerogyott lábainál, és meghalt. Bemenve pedig az ifjak, halva találták őt, kivitték és eltemették férje mellé. 11 És támadt nagy félelem az egész gyülekezetben és mindazokban, akik ezeket hallották.

*Tömeges gyógyulások az apostolok által (Csel 5:12-16)*

12 Az apostolok kezei által pedig sok jel és csoda történt a nép között; és egy akarattal mindnyájan a Salamon tornácában voltak. 13 **Egyebek közül pedig senki sem mert közéjük elegyedni: hanem a nép magasztalta őket;** 14 **hívők pedig mindinkább csatlakoztak az Úrhoz, úgy férfiak, mint asszonyok sokasága;** 15 **úgyannyira, hogy az utcákra hozták ki a betegeket, és letették ágyakon és hordágyakon, hogy az arra menő Péternek legalább árnyéka vetődjék valamelyikükre közülük,** 16 **és a szomszéd városok sokasága is Jeruzsálembe gyűlt, hozva betegeket és tisztátalan szellemektől gyötörteket: akik mind meggyógyultak.**

*Az apostolok 2. tárgyalása a Nagy Szanhedrin előtt (Csel 5:17-42)*

17 De felkelve a főpap és mind, akik vele voltak, azaz a szadduceusok felekezete, beteltek irigységgel, 18 és rávetették kezüket az apostolokra, és a közönséges /állami börtönbe vetették őket. 19 Hanem **az Úrnak angyala éjszaka megnyitotta a börtön ajtaját, és kihozva őket**, mondta:

– 20 Menjetek el, és kiállva, hirdessétek a Templomban a népnek ez élet minden beszédeit!
21 Azok pedig ezt hallva, bementek jó reggel a Templomba, és tanítottak.

A főpap pedig elmenve és a vele levők, egybehívták a gyűlést, és Izrael fiainak egész tanácsát /Szanhedrint, és küldtek a börtönbe, hogy azokat előhozzák.
22 Mikor azonban a poroszlók oda mentek, nem találták őket a börtönben; visszatérve tehát, megjelentették, 23 ezt mondva:
– A börtönt ugyan nagyon gondosan bezárva találtuk, és az őröket kívül az ajtó előtt állva; amikor azonban kinyitottuk, ott benn senkit sem találtunk.
24 Amint pedig hallották e szavakat a pap és a Templom felügyelője és a főpapok, zavarban voltak azok miatt, mi lehet ez? 25 Eljőve pedig valaki, hírül adta nekik, ezt mondva:
– Íme, ama férfiak, kiket a börtönbe vetettetek, a Templomban állnak és tanítják a népet.
26 Akkor elmenve a felügyelő a poroszlókkal, előhozta őket erőszak nélkül; féltek ugyanis a néptől, hogy megkövezi őket. 27 Előhozva pedig őket, állították a tanács /Szanhedrin elé; és megkérdezte őket a főpap:
– 28 Nemde szigorúan megparancsoltuk-e nektek, hogy ne tanítsatok ebben a névben? És íme, betöltöttétek Jeruzsálemet tudományotokkal, és miránk akarjátok hárítani annak az embernek vérét.
29 Felelve pedig Péter és az apostolok, mondták:
– **Istennek kell inkább engedelmeskedni, hogysem az embereknek.** 30 A mi atyáink Istene feltámasztotta Jézust, akit ti fára függesztve megöltétek. 31 Ezt az Isten Fejedelemmé és Megtartóvá /Szabadítóvá emelte fel jobbjára, hogy adjon az Izraelnek megtérést és bűnök bocsánatát. 32 **És mi vagyunk ezeknek a dolgoknak a tanúi, és a Szent Szellem is, akit Isten adott azoknak, akik neki engedelmeskednek.**
33 Azok pedig ezeket hallva, fogukat csikorgatták, és arról tanácskoztak, hogy megölik őket. 34 Felkelve azonban a tanácsban egy farizeus, név szerint Gamáliel, az egész nép előtt tisztelt törvénytudó, parancsolta, hogy egy

kis időre vezessék ki az apostolokat. 35 És mondta azoknak:
– Izrael férfijai, vigyázzatok magatokra, mit készültök tenni ez emberek ellen! 36 Mert nem régiben felkelt Theudás, azt állítva, hogy ő valaki, akihez mintegy négyszáz ember csatlakozott; ő megöletett, és mindnyájan, akik csak követték őt, szétszéledtek és semmivé lettek. 37 Ezután felkelt ama galileai Júdás az összeírás idején, és sok népet maga után csábított: ez is elveszett; és mindazok, akik őt követték, szétszórattak. 38 **Mostanra nézve is mondom nektek, tartsátok távol magatokat ez emberektől, és hagyjatok békét nekik: mert ha emberektől van e szándék, vagy e dolog, semmivé lesz;** 39 **ha pedig Istentől van, ti fel nem bonthatjátok azt; nehogy esetleg Isten ellen harcolóknak is találtassatok.**
40 Engedtek azért neki; és miután előszólították az apostolokat, megveretve, megparancsolták, hogy a Jézus nevében ne szóljanak, és elbocsátották őket. 41 Ők annak okáért örömmel mentek el a tanács elől, hogy méltókká tétettek arra, hogy az ő nevéért gyalázatot szenvedjenek. 42 És nem szűntek meg mindennap a Templomban és házanként tanítani és hirdetni Jézust, a Krisztust.

*A hét hellénista diakónus kiválasztása (Csel 6:1-7)*

# Csel 6.

Azokban a napokban pedig, mikor a tanítványok megszaporodtak, támadt a görög /hellenista zsidók közt panaszkodás a héberek ellen, hogy az ő közülük való özvegyasszonyok mellőztetnek a mindennapi szolgálatban. 2 Annak okáért a tizenkettő egybegyűjtve a tanítványok sokaságát, mondták:
– Nem helyes, hogy mi az Isten Igéjét elhagyjuk és az asztalok körül szolgáljunk. 3 Válasszatok azért, testvéreim, közületek hét férfit, akiknek jó bizonyságuk van, akik Szent Szellemmel és bölcsességgel teljesek, kiket erre a szolgálatra /feladatra beállítsunk. 4 Mi pedig foglalatosok maradunk /kitartunk az imádkozásban és az igehirdetés szolgálatában /(magunkat

teljesen az imádkozásnak és az igehirdetés szolgálatának szenteljük).
5 És tetszett e beszéd az egész sokaságnak: és kiválasztották Istvánt, aki hittel és Szent Szellemmel teljes férfi volt, Filepet, Prokhoroszt, Nikanórt, Timónt, Parmenászt és Nikolaoszt, aki Antiókhiából való prozelita volt; 6 akiket az apostolok elé állítottak; és miután imádkoztak, kezeiket rájuk tették.
7 És az Isten Igéje növekedett; és igen megszaporodott a tanítványok száma Jeruzsálemben; és a papok közül is nagyon sokan követék a hitet /engedelmeskedtek a hitnek.

*István, az egyik diakónus tevékenysége, pere és kivégzése (Csel 6:8-8:1)*

8 Mivel István teljes volt hittel és erővel, nagy csodákat és jeleket tett a nép között. 9 Előállottak azonban némelyek a szabadosok (felszabadított római rabszolgák) zsinagógájából, valamint a küréneiek, alexandriaiak, továbbá a Ciliából és Ázsia provinciából valók zsinagógájából, akik Istvánnal vitába szálltak. 10 De nem állhattak ellene a bölcsességnek és a Szellemnek, amely által szólt. 11 Akkor felbujtottak néhány embert, akik azt állították:
– Hallottuk őt káromló beszédeket szólni Mózes ellen és az Isten ellen!
12 És felzendítették a népet, a véneket és az írástudókat; és rá rohanva, magukkal ragadták őt, és vitték a főtanács /Szanhedrin elé; 13 és állítottak hamis tanúkat, akik ezt mondták:
– Ez az ember szüntelen káromolja e szent helyet és a Törvényt: 14 mert hallottuk, hogy aszonta, hogy az a názáreti Jézus ezt a helyet elrontja, és megváltoztatja a ceremóniákat, melyeket Mózes adott nekünk.
15 És meredten ránézve a tanácsban ülők mindnyájan, olyannak látták az ő arcát, mint egy angyalnak az arcát.

# Csel 7.

Mondta pedig a főpap:
– Vajon így vannak-e hát ezek?
2 Ő pedig mondta:
– Férfiak, atyámfiai és atyák, halljátok meg! A dicsőségnek Istene megjelent a mi atyánknak, Ábrahámnak, mikor Mezopotámiában volt, mielőtt Háránban lakott, 3 és mondta neki: „*Eredj ki a te*

*földedből és a te nemzetséged közül, és menj arra a földre, amelyet mutatok neked!*" (1Móz 12:1) 4 Akkor kimenve a Káldeusok földjéből, lakozott Háránban: és onnét, minekutána meghalt az ő apja, kihozta őt e földre, amelyen ti most laktok: 5 És nem adott neki abban örökséget, még egy lábnyomnyit sem: de megígérte, hogy neki adja azt birtokul és az ő magvának őutána, holott nem volt neki gyermeke. 6 Szólt pedig az Isten akképpen, hogy *„az ő magja jövevény lesz idegen földön, és rabszolgává teszik, és gonoszul bánnak vele négyszáz esztendeig*. 7 *De azt a népet, melynek szolgálnak, én megítélem* – mondta az Isten –, *és ezek után kijönnek*" (1Móz 15:13-14), *„és szolgálnak nekem e helyen*." (2Móz 3:12) 8 És adta neki a körülmetélés szövetségét: és így nemzette Izsákot, és körülmetélte őt nyolcadik napon; és Izsák Jákóbot, és Jákób a tizenkét pátriárkát. 9 A pátriárkák pedig irigységből eladták Józsefet Egyiptomba; de Isten vele volt, 10 és megszabadította őt minden nyomorúságából, és adott neki kedvességet és bölcsességet a Fáraó előtt, Egyiptom királya előtt, aki őt Egyiptom fölé és az ő egész háza fölé kormányzóul állította. 11 Következett pedig éhség Egyiptom és Kánaán egész földjére, és nagy nyomorúság; és nem találtak eledelt a mi atyáink. 12 Mikor pedig meghallotta Jákób, hogy Egyiptomban van gabona, elküldte először a mi atyáinkat. 13 És második alkalommal fölismerték Józsefet testvérei, és a Fáraó megtudta a József nemzetségét. 14 És József elküldve, magához hívatta az ő atyját, Jákóbot, és egész hetvenöt lélekből álló nemzetségét. 15 Lement azért Jákób Egyiptomba, és meghalt ő és a mi atyáink; 16 és onnan vitették át őket Sikembe, és helyezték a sírba, melyet Ábrahám vett ezüstpénzen, Emmórnak, a Sikem atyjának fiaitól. 17 Mikor pedig elközeledett az ígéret ideje, melyet Isten esküvel ígért Ábrahámnak, megnövekedett a nép és megsokasodott Egyiptomban, 18 mindaddig, mígnem *„más király támadt, aki nem ismerte Józsefet*". (2Móz 1:18) 19 Ez a mi nemzetségünkkel álnokul /ravaszul elbánva azt a gonoszságot eszelte ki atyáink ellen, hogy magzataikat kitetesse, hogy ne maradjanak életben. 20 Akkor született Mózes, aki kedves volt az Isten előtt, akit három

hónapig apja házában tartottak. 21 Mikor pedig kitették, a Fáraó leánya felvette /örökbe fogadta, és felnevelte őt a saját fia gyanánt. 22 És Mózes taníttatott az Egyiptombeliek minden bölcsességére; és hatalmas volt beszédben és cselekedetben. 23 Mikor pedig negyvenedik életévét betöltötte, feljött szívében, hogy meglátogassa testvéreit, az Izrael fiait. 24 És amikor látta, hogy az egyikkel igazságtalanul bánnak, védelmére kelt, és az egyiptomi embert megölve, bosszút állt azért, akit bántalmaztak. 25 És azt gondolta, hogy az ő testvérei megértik, hogy az Isten az ő keze által ad nekik szabadulást; de azok nem értették meg. 26 Másnap meg akkor jelent meg köztük, mikor összevesztek, és békességre intette őket, ezt mondva: „*Férfiak, testvérek vagytok; miért bántjátok egymást?*” (2Móz 2:13) 27 De az, aki felebarátját bántalmazta, elutasította /ellökte őt magától, ezt mondva: „*Kicsoda tett téged fejedelemmé és bíróvá felettünk? 28 Csak nem akarsz engem is megölni, miképpen megölted tegnap az egyiptomit?*” (2Móz 2:14) 29 E szavak hallatán aztán Mózes elfutott és jövevény lett a Midián földjén, ahol két fia született. 30 És negyven esztendő elteltével megjelent neki a Sínai-hegy pusztájában az Úr angyala csipkebokornak tüzes lángjában. 31 Mózes pedig mikor meglátta, elcsodálkozott a látványon. Amikor pedig oda ment, hogy megszemlélje, szólt az Úr hangja hozzá: 32 „*Én vagyok a te atyáidnak Istene, Ábrahám Istene, és Izsák Istene, és Jákób Istene*.” (2Móz 3:6, 15-16) Mózes pedig megrémült, és nem merte megnézni. 33 Az Úr pedig mondta neki: „*Oldozd le sarudat lábaidról; mert a hely, amelyen állasz, szent föld*. 34 *Látva láttam az én népem nyomorúságát, mely Egyiptomban van, és az ő fohászkodásukat meghallgattam, és azért szálltam le, hogy őket megszabadítsam; most azért jöjj, elküldelek téged Egyiptomba*.” (2Móz 3:5, 7-10) 35 Ezt a Mózest, akit megtagadtak, mondva: „*Ki tett téged fejedelemmé és bíróvá?*”, ezt az Isten fejedelemül és szabadítóul küldte angyal keze által, aki megjelent neki a csipkebokorban. 36 Ő hozta ki őket, csodákat és jeleket téve Egyiptom földjén és a Vörös-tengeren és a pusztában negyven esztendeig. 37 Ez ama Mózes, aki az Izrael fiainak ezt

mondta: *„Prófétát támaszt nektek az Úr, a ti Istenetek, a ti testvéreitek közül, mint engem: rá hallgassatok.”* (5Móz 18:15) 38 Ő az, aki ott volt a sivatagban levő gyülekezetben a Sínai-hegyen vele beszélő angyallal és a mi atyáinkkal: aki élő Igéket /kijelentéseket vett át, hogy nekünk adja; 39 akinek nem akartak engedelmeskedni a mi atyáink, hanem eltaszították maguktól, és szívükben Egyiptom felé fordultak, 40 ezt mondva Áronnak: *„Csinálj nekünk isteneket, akik előttünk járjanak: mert ezzel a Mózessel, aki minket Egyiptom földjéből kihozott, nem tudjuk, mi történt.”* (2Móz 32:1) 41 És borjúképet csináltak azokban a napokban, és áldozatot vittek a bálványnak, és gyönyörködtek az ő kezeik csinálmányaiban. 42 Az Isten pedig elfordult, és megengedte, hogy szolgáljanak az ég seregének; amint meg van írva a próféták könyvében: *„Vajon áldozati barmokat és áldozatokat hoztatok-e nekem negyven esztendeig a pusztában, Izraelnek háza?* 43 *Sőt inkább hordoztátok a Molok sátorát, és a ti isteneteknek, Remfánnak csillagát, a bálványképeket, melyeket csináltatok, hogy azokat imádjátok: elhurcollak azért titeket Babilónon túlra.”* (Ámós 5:25-27) 44 A bizonyság sátra a mi atyáinknál volt a pusztában, amint parancsolta Ő, aki mondta Mózesnek, hogy azt arra a mintára csinálja, amelyet látott. 45 Melyet a mi atyáink átvéve, be is hoztak Józsuéval, mikor birtokba vették a nemzeteket, akiket kiűzött az Isten a mi atyáink színe elől, egészen Dávid napjaiig; 46 aki kegyelmet talált az Isten előtt, és könyörgött, hogy hajlékot találhasson Jákób Istenének. 47 Salamon épített pedig Neki házat. 48 **De ama Magasságos nem kézzel csinált templomokban lakik, amint a próféta mondja:** 49 ***„A menny nekem ülőszékem, a föld pedig az én lábaim zsámolya. Micsoda házat építhettek nekem – azt mondja az Úr –, vagy mi az én nyugvóhelyem?*** 50 ***Nem az én kezem csinálta-e mindezeket?”*** (Ézs 66:1-2)
51 Keménynyakú és körülmetéletlen szívű és fülű emberek, ti mindig ellene szegültök a Szent Szellemnek, ti éppen úgy, mint atyáitok. 52 A próféták közül kit nem üldöztek a ti atyáitok?! És megölték azokat, akik előre hirdették ama Igaznak eljövetelét: akinek ti

most árulóivá és gyilkosaivá lettetek; 53 ti, akik a Törvényt angyalok rendelésére vettétek, és mégsem tartottátok meg!

54 Mikor pedig ezeket hallották, szívükben dühöngtek és fogaikat csikorgatták ellene. 55 Mivel pedig teljes volt Szent Szellemmel, a mennybe függesztve szemeit, látta Istennek dicsőségét, és Jézust állni az Isten jobbja felől, 56 és mondta:

**– Íme, látom az egeket megnyílni, és az Emberfiát az Isten jobbja felől állni.**

57 Felkiáltva pedig nagy fennszóval, füleiket bedugták, és egy akarattal ráro hantak; 58 és kiűzve a városon kívülre, megkövezték. A tanúk pedig felsőruháikat egy Saul nevezetű ifjú lábaihoz rakták le. 59 Megkövezték azért Istvánt, aki így imádkozott:

**– Uram Jézus, vedd magadhoz az én szellememet!**

60 Térdre esve pedig, nagy fennszóval kiáltott:

**– Uram, ne tulajdonítsd nekik e bűnt!**

És ezt mondva, elaludt.

# Csel 8.

Saul pedig szintén helyeselte az ő megöletését.

*Filep diakónus tevékenysége Szamáriában, Simon mágus (Csel 8:1-25)*

És azon a napon nagy üldözés támadt a jeruzsálemi gyülekezet ellen, és mindnyájan eloszlottak Júdea és Szamária tájaira, az apostolok kivételével.

2 Istvánt pedig eltemették istenfélő férfiak, és nagy siratást /gyászt tartottak felette.

3 Saul pedig pusztította az egyházat /gyülekezetet, házról-házra járva, és férfiakat és asszonyokat elhurcolva, börtönbe vetett.

4 Akik annak okáért szétszóródtak, és szerteszéjjel jártak, hirdetve az Igét. 5 **És Filep lemenve Szamária városába, prédikálta nekik a Krisztust.** 6 **A sokaság pedig egy szívvel-lélekkel figyelt azokra, amiket Filep mondott, hallva és látva a jeleket, melyeket cselekedett.** 7 **Mert sokakból, akikben tisztátalan szellemek voltak, hangosan kiáltozva kimentek; sok béna és nyomorék pedig**

**meggyógyult. 8 És lett nagy öröm abban a városban.**

9 Egy Simon nevű ember pedig már régebb óta varázslást folytatott /mágiát űzött abban a városban, és elámította Szamária népét, magát valami nagynak állítva be: 10 akire mindnyájan odafigyeltek, kicsinytől nagyig, ezt mondva:

– Ez az Istennek ama nagy ereje!

11 Azért figyeltek pedig rá, mert hosszú időn át mágiáival /varázslásaival elámította őket. 12 **De miután hittek Filepnek, aki az Isten országáról és a Jézus Krisztus nevéről szóló örömhírt /evangéliumot hirdette, alámerítkeztek mind férfiak, mind asszonyok.** 13 És Simon maga is hitt, és miután alámerítkezett, Fileppel tartott; és a jeleket és nagy erőmegnyilvánulásokat látva magánkívül volt az ámulattól.

14 **Mikor pedig meghallották a jeruzsálemi apostolok, hogy Szamária bevette az Isten Igéjét, elküldték azokhoz Pétert és Jánost; 15 akik mikor lementek, könyörögtek értük, hogy vegyenek Szent Szellemet: 16 mert még senkire azok közül nem szállt rá, csak alá voltak merítve az Úr Jézus nevére. 17 Akkor kezeiket rájuk tették, és vettek Szent Szellemet. 18 Amikor pedig látta Simon, hogy az apostolok kézrátétele által adatik a Szent Szellem, megkínálta őket pénzzel**, 19 ezt mondva:

– Adjátok nekem is ezt a hatalmat, hogy valakire ráteszem kezeimet, Szent Szellemet vegyen!

20 De Péter mondta neki:

**– A te pénzed /ezüstöd veled együtt vesszen el, mivel azt gondoltad, hogy az Isten ajándéka pénzen megvehető!**

21 Nincs neked osztályrészed, sem örökséged e dologban, mert a te szíved nem igaz az Isten előtt. 22 Térj meg azért ezen gonoszságodból, és kérjed az Istent, ha talán megbocsáttatik neked szíved gondolata! 23 Mert látom, hogy te keserűség mérgében és álnokság /igazságtalanság kötelékében vergődsz.

24 Felelve pedig Simon, mondta:

– Könyörögjetek énértem az Úrnak, hogy semmi azokból, amiket mondtatok, rám ne jöjjön!

25 Azok annak okáért, minután bizonyságot tettek, és hirdették az Úr Igéjét, visszatértek Jeruzsálembe, és

sok szamáriai faluban prédikálták az evangéliumot.

*Filep megtéríti az etióp kincstárnokot (Csel 8:26-40)*

26 Az Úr angyala pedig szólt Filepnek, ezt mondva:
– Kelj fel és menj el dél felé, arra az útra, mely Jeruzsálemből Gázába megy alá! Járatlan ez.
27 És felkelve, elment. És íme, egy szerecsen férfi, Kandakénak, a szerecsenek királyasszonyának főkamarása /legfőbb eunuchja, aki az ő egész kincstárának felügyelője volt, aki feljött imádkozni Jeruzsálembe; 28 és visszatérőben volt és az ő hintóján ült, és olvasta Ézsaiás prófétát. 29 Mondta pedig a Szellem Filepnek:
– Járulj oda és csatlakozzál ehhez a hintóhoz!
30 Filep azért oda futamodva, hallotta, amint az Ézsaiás prófétát olvasta. És mondta:
– Vajon érted-e, amit olvasol?
31 Ő pedig mondta:
– Mi módon érthetném, hacsak valaki meg nem magyarázza nekem?
És kérte Filepet, hogy felhágva, üljön mellé.
32 Az írásnak helye pedig, amelyet olvasott, ez volt:
„*Mint juh vitetett mészárszékre, és mint a bárány az ő nyírója előtt néma, azonképpen nem nyitotta fel az ő száját.* 33 *Az ő megaláztatásában az ő ítélete elvétetett, az ő nemzetségét pedig kicsoda sorolja el? Mert elvétetik a földről az ő élete.*” (Ézs 53:7-8)
34 Felelve pedig a kamarás Filepnek, mondta:
– Kérlek téged, kiről mondja ezt a próféta? Magáról-e, vagy más valakiről?
35 **Filep pedig száját megnyitva, és elkezdve ezen az íráson, hirdette neki a Jézust.**
36 Mikor pedig mentek az úton, jutottak egy vízhez; és mondta a kamarás:
**– Ímhol a víz. Mi akadályoz abban, hogy alámerítkezzem?**
37 Filep pedig mondta:
**– Ha teljes szívből hiszel, meglehet.**
Az pedig felelve, mondta:
**– Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia!**
38 Azzal megállította a hintót; és leszálltak mindketten a vízbe, Filep és a komornyik; és álámerítette őt. 39 Mikor pedig a vízből feljöttek, az Úr Szel-

leme elragadta Filepet; és többé nem látta őt a kamarás, így hát útjára indult örvendezve /örömmel.
40 Filep pedig Azótoszban találta magát; és szertejárva hirdette az evangéliumot minden városnak, míg csak Caesareába nem jutott.

*Saul megtérése Damaszkuszban (Csel 9:1-25)*

# Csel 9.

Saul pedig még fenyegetőzéstől és öldökléstől /gyilkos indulattól lihegve az Úrnak tanítványai ellen, elmenve a főpaphoz, 2 kért tőle ajánlóleveleket Damaszkuszba a zsinagógákhoz, hogyha talál némelyeket, akik ez útnak követői, akár férfiakat, akár asszonyokat, fogva vihesse Jeruzsálembe.
3 És miközben ment, ahogy közeledett Damaszkuszhoz, történt, hogy hirtelen fény sugározta őt körül a mennyből; 4 és ő leesve a földre, hangot hallott, amely ezt mondta neki:
– **Saul, Saul, mit üldözöl engem?**
5 És mondta:
– Kicsoda vagy, Uram?
Az Úr pedig mondta:
– **Én vagyok Jézus, akit te üldözöl: nehéz neked az ösztön ellen rugdalóznod.**
6 Remegve és ámulva mondta:
– Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?
Az Úr pedig mondta neki:
– Kelj fel és menj be a városba, és majd megmondják neked, mit kell tenned!
7 A vele utazó férfiak pedig némán álltak, hallva ugyan a hangot, de senkit sem látva. 8 Felkelt azonban Saul a földről; de amikor felnyitotta szemeit, senkit sem látott, azért kézen fogva vezették be őt Damaszkuszba. 9 És három napig nem látott, és nem evett és nem ivott.
10 Volt pedig egy tanítvány Damaszkuszban, név szerint Ananiász, és mondta annak az Úr látomásban:
– Ananiász!
Az pedig mondta:
– Ímhol vagyok Uram!
11 Az Úr pedig mondta neki:
– Kelj fel, és menj el az úgynevezett Egyenes utcába, és keress föl a Júdás házában egy Saul nevű tárzuszi embert, mert íme, imádkozik, 12 és látomásban látta, amint egy Ananiász nevű

férfi bemegy hozzá és ráteszi a kezét, hogy lásson.
13 Felelt pedig Ananiász:
– Uram, sok embertől hallottam e férfi felől, mily sok bosszúsággal illette a Te szentjeidet Jeruzsálemben: 14 és itt is hatalma van a főpapoktól, hogy mindazokat megkötözze, akik a Te nevedet segítségül hívják.
15 Mondta pedig neki az Úr:
– Eredj el, mert ő nekem választott edényem, hogy hordozza az én nevemet a pogányok és királyok, és Izrael fiai előtt! 16 Mert én megmutatom neki, mennyit kell neki az én nevemért szenvednie.
17 Elment azért Ananiász és bement a házba, és kezeit rá téve, mondta:
– Saul atyámfia, az Úr küldött engem, Jézus, aki megjelent neked az úton, melyen jöttél, hogy szemeid megnyíljanak és beteljesedjél /megtelj Szent Szellemmel.
18 És azonnal mintha pikkelyek estek volna le szemeiről, és mindjárt visszanyerte látását; és felkelve, alámerítkezett; 19 és miután evett, megerősödött. Saul pedig a damaszkuszi tanítványokkal töltött néhány napot, 20 és azonnal hirdetni kezdte a zsinagógákban a Krisztust, hogy ő az Isten Fia. 21 Csodálkoztak pedig mindnyájan, akik hallották, és ezt mondták:
– Nem ez-e az, aki pusztította Jeruzsálemben azokat, akik ezt a nevet hívják segítségül, és ide is azért jött, hogy őket fogva vigye a főpapokhoz?
22 Saul pedig annál inkább erőre kapott, és zavarba hozta a Damaszkuszban lakó zsidókat, bebizonyítva, hogy ez a Krisztus /Messiás.
23 Több nap elteltével azonban a zsidók tanácsot tartottak, hogy őt megöljék: 24 de tudtára jutott Saulnak az ő cselszövésük. És őrizték a kapukat mind nappal, mind éjjel, hogy őt megöljék; 25 a tanítványok azért fogták őt, és éjjel a kőfalon bocsátották alá, leeresztve egy kosárban.

*Saul Jeruzsálemben (Csel 9:26-30)*

26 Mikor pedig Saul Jeruzsálembe ment, a tanítványokhoz próbált csatlakozni; de mindnyájan féltek tőle, mivel nem hitték el, hogy ő tanítvány. 27 Barnabás azonban maga mellé véve őt, vitte az apostolokhoz, és elbeszélte nekik, mint látta az úton az Urat, és hogy beszélt vele, és mint tanított Da-

maszkuszban nagy bátorsággal a Jézus nevében. 28 És ki- és bejáratos volt köztük Jeruzsálemben: 29 és nagy bátorsággal tanítva az Úr Jézusnak nevében, beszélt, sőt vitázott a hellenista zsidókkal; azok pedig igyekeztek őt megölni. 30 Megtudva ezt azonban a testvérek, levitték őt Caesareába, és elküldték őt Tárzuszba.

*Péter körútja Júdeában, Galileában és Szamáriában (Csel 9:31-43)*

31 A gyülekezeteknek tehát egész Júdeában, Galileában és Szamariában békességük volt; épülve és járva az Úr félelmében és a Szent Szellem vigasztalásában /bátorításában, és sokasodtak.

32 Történt pedig, hogy Péter, mikor mindnyájukat körbelátogatta, lement a Liddában lakozó szentekhez is. 33 Talált pedig ott egy Éneász nevű embert, aki nyolc esztendő óta megbénulva ágyban feküdt. 34 És mondta neki Péter:

**– Éneász, gyógyítson meg téged a Jézus Krisztus! Kelj föl, és vesd be magad az ágyadat!**

**És azonnal felkelt.** 35 És látták őt mindnyájan, akik Liddában és Sáronban laktak, és megtértek az Úrhoz.

36 Joppéban pedig volt egy nőtanítvány, név szerint Tábitha, melyet megmagyarázva Dorkásznak, azaz zergének /gazellának mondanak: aki fáradhatatlan volt jó cselekedetekben és alamizsnák osztogatásában. 37 Történt pedig azokban a napokban, hogy megbetegedve, meghalt: és miután megmosták őt, kiterítették a felházban /felső szobában. 38 Mivelhogy pedig Lidda Joppéhoz közel volt, a tanítványok hallva, hogy Péter ott van, küldtek két férfit őhozzá, kérve, hogy késedelem nélkül menjen át hozzájuk. 39 Felkelve azért Péter, elment azokkal. Mihelyt oda ért, felvezették őt a felházba: és elébe álltak az özvegyasszonyok mindnyájan sírva és mutogatva a ruhákat és öltözeteket, melyeket Dorkás csinált, míg velük együtt volt. 40 **Péter pedig mindenkit kiküldve, térdre esve imádkozott; és a holttesthez fordulva, mondta:**

**– Tábitha, kelj fel!**

**Az pedig felnyitotta szemeit; és meglátva Pétert, felült.** 41 És az kezét nyújtva neki, felemelte őt; és beszólítva a szenteket és az özvegyasszonyo-

kat, eléjük állította őt elevenen. 42 És tudtára lett az egész Joppénak; és sokan hittek az Úrban. 43 És úgy alakult, hogy ő több napig maradt Joppéban egy Simon nevű tímárnál.

*A nem zsidók első csoportos megtérése Caesareában (Csel 10:1-48)*

# Csel 10.

Volt pedig Caesareában egy Kornéliusz nevű férfi, százados az úgynevezett itáliai seregből. 2 Jámbor és istenfélő egész háznépével együtt, aki sok alamizsnát osztogatott a népnek, és szüntelen könyörgött Istenhez. 3 Ez látomásban világosan látta, a napnak mintegy kilencedik órájában *(du. 3 óra)*, hogy az Isten angyala bement őhozzá, és mondta neki:
– Kornéliusz!
4 Ő pedig szemeit rá függesztve és megrémülve mondta:
– Mi az, Uram?
Az pedig mondta neki:
– A te könyörgéseid és alamizsnáid felmentek Isten elé emlékeztetőül. 5 Most azért küldj Joppéba embereket, és hívasd magadhoz Simont, akit Péternek neveznek; 6 aki egy Simon nevű tímárnál van szálláson, akinek háza a tenger mellett van. Ő megmondja neked, mit kell tenned.
7 Amint pedig elment az angyal, aki Kornéliusszal beszélt, szólított kettőt az ő szolgái közül, és egy istenfélő katonát azok közül, kik rendelkezésére álltak. 8 És elmondva nekik mindent, elküldte őket Joppéba.
9 Másnap pedig, míg azok mentek és közeledtek a városhoz, felment Péter a háznak felső részére imádkozni hat óra *(déli 12)* tájban. 10 Megéhezett azonban, és akart enni: míg azonban azok ételt készítettek, elragadtatásba /önkívületi állapotba esett; 11 és látta, hogy az ég megnyílt és leszállt őhozzá valami edény, mint egy nagy lepedő, négy sarkánál fogva felkötve, és leeresztve a földre: 12 melyben mindenféle földi négylábú állatok, vadak, csúszómászó állatok és égi madarak voltak. 13 És hang szólt hozzá:
– Kelj fel Péter, öljed és egyél!
14 Péter pedig mondta:
– Semmiképpen sem, Uram; mert sohasem ettem semmi közönségest /szentségtelent, vagy tisztátalant.

15 És ismét hang szólt hozzá másodszor is:
– **Amiket az Isten megtisztított, te ne mondd tisztátalanoknak!**
16 Ez pedig három ízben történt; és ismét felvitetett az edény az égbe. 17 Amint pedig Péter magában tűnődött, mi lehet az a látomás, amelyet látott, íme, a férfiak, kiket Kornéliusz küldött, megtudakozva a Simon házát, odaérkeztek a kapuhoz, 18 és bekiáltva megtudakozták, vajon Simon, akit Péternek hívnak, ott van-e szálláson? 19 És amíg Péter a látomáson tünődött, mondta neki a Szellem:
– Íme, három férfi keres téged: 20 Noszа kelj fel, eredj le, és minden kételkedés nélkül menj el velük: mert én küldtem őket!
21 Lemenve azért Péter a férfiakhoz, kiket Kornéliusz küldött őhozzá, mondta:
– Íme, én vagyok, akit kerestek. Mi járatban vagytok?
22 Ők pedig mondták:
– Kornéliusz százados, igaz és istenfélő férfi, aki mellett a zsidók egész népe jó bizonyságot tesz, szent angyal által megintetett, hogy hívasson téged házához, és halljon tőled valami dolgokról.
23 Behívva azért, vendégül látta és elszállásolta őket.

Másnap pedig elment Péter velük, és a joppébeli testvérek közül is némelyek vele tartottak. 24 A rákövetkező napon eljutottak Caesareába. Kornéliusz pedig várta őket, egybegyűjtve rokonait és jó barátait. 25 És történt, hogy amint Péter bement, Kornéliusz elébe menve, lábaihoz borulva imádta őt. 26 Péter azonban felemelte őt, ezt mondva:
– Kelj fel; én magam is ember vagyok!
27 És beszélgetve vele, belépett, és sok embert talált egybegyűlve; 28 és mondta nekik:
– **Ti tudjátok, hogy tiltott zsidó embernek más nemzetbelivel barátkozni, vagy hozzá bemenni; de nekem az Isten megmutatta, hogy senkit se mondjak közönséges, vagy tisztátalan embernek:** 29 Annak okáért ellentmondás nélkül el is jöttem, miután meghívattam. Azt kérdem azért, mi okból hívattatok engem?
30 És Kornéliusz mondta:
– Négy napja mind ez óráig böjtöltem, és kilenc órakor *(du. 3 óra)* imádkoz-

tam az én házamban; és íme, egy férfi állt meg előttem fényes ruhában, 31 és mondta: „Kornéliusz, meghallgattatott a te imádságod, és a te alamizsnáidról megemlékezett Isten. 32 Küldj el azért Joppéba, és hívasd magadhoz Simont, akit Péternek hívnak; ez Simon tímár házában van szálláson a tenger mellett: ő, miután eljön, szól neked.” 33 Azonnal azért küldöttem hozzád; és te jól tetted, hogy eljöttél. Most azért mi mindnyájan az Isten előtt állunk, hogy meghallgassuk mindazokat, amiket Isten neked parancsolt.

34 Péter pedig megnyitva száját, mondta:

– **Bizonnyal látom, hogy nem személyválogató az Isten;** 35 **hanem minden nemzetben kedves előtte, aki Őt féli és igazságot /igazságosságot cselekszik.** 36 **Ez az az Ige, melyet elküldött az Izrael fiainak, békességet hirdetve Jézus Krisztus által, aki Ura mindennek.** 37 Ti ismeritek azt a dolgot, ami történt az egész Júdea szerte, Galileától elkezdve, azután az alámerítkezés után, melyet János prédikált, 38 **hogy a názáreti Jézust miként kente fel az Isten Szent Szellemmel és hatalommal, aki szertejárt jót téve és meggyógyítva mindenkit, akik az Ördög hatalma alatt voltak; mert az Isten volt vele.** 39 És mi vagyunk a tanúi mindazoknak, amiket mind a zsidók tartományában, mind Jeruzsálemben cselekedett; **akit megöltek, fára feszítve.** 40 **Ezt az Isten feltámasztotta harmadnapon, és megadta neki, hogy megjelenjen nyilvánosan,** 41 **nem az egész népnek, hanem az Istentől eleve kiválasztott tanúknak**, nekünk, akik együtt ettünk és együtt ittunk ővele, miután feltámadott a halottak kötül. 42 **És megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és tegyünk bizonyságot /tanúsítsuk, hogy ő az Istentől rendelt bírája élőknek és holtaknak.** 43 **Erről a próféták mind bizonyságot tesznek, hogy bűneinek bocsánatát veszi az ő neve által mindenki, aki hisz Őbenne.**

44 Miközben még szólta Péter ez Igéket, leszállt a Szent Szellem mindazokra, akik hallgatták e beszédet. 45 És döbbenten szemlélték a zsidóságból való hívek, mindazok, akik Péterrel együtt mentek, hogy **a nem zsidókra is kitöltetett a Szent Szellem ajándé-**

**ka, 46 hiszen hallották őket nyelveken szólni és magasztali az Istent.** Akkor felelt Péter:
– 47 Vajon eltilthatja-e valaki a vizet, hogy ezek alá ne merítkezzenek, kik vették a Szent Szellemet miképpen mi is?
48 És parancsolta, hogy merítkezzenek alá az Úr nevében /nevére. Akkor kérték őt, hogy maradjon náluk néhány napig.

*Péter beszámol Jeruzsálemben a nem zsidók megtéréséről (Csel 11:1-18)*

# Csel 11.

Meghallották azonban az apostolok és a Júdeában levő testvérek, hogy a nem zsidók is bevették az Isten beszédét. 2 Mikor azért felment Péter Jeruzsálembe, vitatkoztak vele a zsidóságból valók, 3 ezt mondva:
– Körülmetéletlen emberekhez mentél be, és együtt ettél velük.
4 Elkezdte pedig Péter megmagyarázni nekik sorjában:
– 5 Én Joppé városában imádkoztam; és láttam elragadtatásban egy látomást, valami alászálló edényt, mint egy nagy lepedőt, négy sarkánál fogva leeresztve az égből; és egészen hozzám szállt, 6 melyre szememet rávetve megnéztem, és láttam a földi négylábú állatokat, a vadakat és a csúszómászókat és az égi madarakat. 7 Hallottam pedig hangot is, amely ezt mondta nekem: „Kelj fel Péter, öljed és egyél!” 8 Mondtam azonban: „Semmiképpen sem, Uram; mert soha semmi közönséges vagy tisztátalan nem ment be az én számba!” 9 Felelt pedig nekem a hang másodszor is az égből: „Amiket az Isten megtisztított, te ne mondd tisztátalanoknak.” 10 Ez pedig három ízben történt; és ismét felemelkedett az egész az égbe. 11 És íme, azonnal három férfi érkezett a házhoz, amelyben voltam, kik Caesareából küldettek hozzám. 12 Mondta pedig nekem a Szellem, hogy menjek el velük minden kételkedés nélkül. Eljött pedig velem ez a hat testvér is; és bementünk annak az embernek a házába: 13 És elbeszélte nekünk, mi módon látta, amint az angyal megállt az ő házában és ezt mondta neki: „Küldj embereket Joppéba, és hívasd magadhoz Simont, akit Péter-

nek neveznek; 14 ő szólni fog hozzád olyan igéket /kijelentéseket, melyek által megtartatsz /üdvözülsz te és a te egész háznéped. 15 Mikor pedig én elkezdtem szólni, leszállt a Szent Szellem őrájuk, miképpen miránk is kezdetben. 16 Megemlékeztem pedig az Úrnak ama mondásáról, amint mondott: „János ugyan vízben merített alá, ti azonban Szent Szellemben fogtok alámeríttetni.” 17 Ha tehát az Isten hasonló ajándékát adta nekik, mint nekünk is, akik hittünk az Úr Jézus Krisztusban, kicsoda voltam én, hogy az Istent eltilthattam volna?
18 Ezeknek hallatára aztán megnyugodtak, és dicsőítették az Istent, ezt mondva:
– Eszerint hát a nem zsidóknak /nemzetekből valóknak is adott az Isten megtérést az életre!

*Az antiókhiai (nem zsidó) gyülekezet születése (Csel 11:19-26)*

19 Azok tehát, akik szétszóródtak az István miatt támadt üldözés elől, eljutottak Föníciáig, Ciprusig és Antiókhiáig, de a zsidókon kívül senkinek sem hirdették az Igét. 20 Voltak azonban közöttük némely ciprusi és cirénei férfiak, akik mikor Antiókhiába bementek, szóltak a görögökhöz is, hirdetve az Úr Jézust. 21 És az Úr keze volt velük; és nagy sokaság tért meg az Úrhoz, hívővé válva. 22 Eljutott pedig a hírük a jeruzsálemi gyülekezet fülébe; és kiküldték Barnabást, hogy menjen el egész Antiókhiáig. 23 Aki mikor oda eljutott, és látta az Isten kegyelmét, örvendezett; és intette /buzdította mindnyájukat, hogy állhatatos /odaszánt szívvel maradjanak meg az Úrban, 24 mivel nemes lelkű és Szent Szellemmel és hittel teljes férfi volt. És nagy sokaság csatlakozott az Úrhoz.
25 Elment pedig Barnabás Tárzuszba, hogy felkeresse Sault, és rátalálva, elvitte őt Antiókhiába. 26 És történt, hogy ők egy egész esztendeig forgolódtak a gyülekezetben, és tanítottak nagy sokaságot; és a tanítványokat először Antiókhiában nevezték kereszténynek.

*Az antiokhiai gyülekezet adakozása a júdeai gyülekezetek számára (Csel 11:27-30)*

27 Ez időtájban pedig mentek Jeruzsálemből Antiókhiába próféták. 28 Fel-

kelve pedig egy azok közül, név szerint Agabosz, megjelentette a Szellem által, hogy az egész föld kerekségén nagy éhség lesz; amely meg is történt Claudius császár idejében. 29 A tanítványok pedig elhatározták, hogy aszerint, amint kinek-kinek közöttük módjában áll, küldenek valamit segítségül a Júdeában lakozó testvéreknek: 30 amit meg is tettek, elküldve a vénekhez Barnabás és Saul keze által.

*Jakab apostol kivégzése és Péter letartóztatása (Csel 12:1-19)*

**Csel 12.** Abban az időben pedig Heródes király elkezdett kegyetlenkedni némelyekkel a gyülekezetből valók közül. 2 Megölette pedig Jakabot, János testvérét, fegyverrel. 3 És látva, hogy ez tetszik a zsidóknak, föltette magában, hogy elfogatja Pétert is – éppen a kovásztalan kenyerek napjai voltak –, 4 akit el is fogatva, börtönbe vetett, átadva négy négyes katonai szakasznak, hogy őrizzék őt; pészach után akarva őt a nép elé vezettetni. 5 Pétert azért fogságban őrizték; a gyülekezet pedig szüntelen könyörögött az Istenhez őérte.

6 Mikor pedig Heródes őt elő akarta vezettetni, azon az éjszakán Péter két vitéz között aludt, megkötözve két lánccal; és őrök őrizék az ajtó előtt a börtönt. 7 És íme, az Úr angyala eljött, és világosság fénylett a börtönben: és meglökve Péter oldalát, felkeltette őt, ezt mondva:

– Kelj föl hamar!

És leestek a láncok kezeiről. 8 És mondta neki az angyal:

– Övezd fel magadat, és kösd fel saruidat!

És úgy cselekedett. És mondta neki:

– Vedd magadra felsőruhádat és kövess engem!

9 És kimenve, követte őt; és nem tudta, hogy valóság az, ami az angyal által történik, hanem azt hitte, hogy látomást lát. 10 Mikor pedig átmentek az első őrségen és a másodikon, jutottak a vaskapuhoz, mely a városba visz; amely magától megnyílt előttük: és kimenve, egy utcán előrementek; és azonnal eltávozott az angyal tőle. 11 És Péter magához térve mondta:

– Most tudom igazán, hogy az Úr elbocsátotta az ő angyalát, és megszabadított engem Heródes kezéből és a zsidó nép minden várakozásától.
12 És miután ezt megértette, elment Máriának, a János Márk anyjának házához, ahol sokan gyűltek össze és könyörögtek. 13 És amikor Péter zörgetett a tornác ajtaján, egy Rhodé nevű szolgálóleány ment oda, hogy hallgatózzon: 14 és megismerve a Péter hangját, örömében nem nyitotta ki a kaput, hanem befutva, hírül adta, hogy Péter áll a kapu előtt. 15 Azok pedig mondták neki:
– Elment az eszed!
Ő azonban erősködött, hogy úgy van. Azok pedig mondták:
– Az ő angyala az.
16 Péter pedig kitartóan zörgetett. Mikor azért kinyitották, meglátták őt és igen megdöbbentek. 17 Miután pedig kezével hallgatást intett, elbeszélte nekik, mi módon hozta ki őt az Úr a börtönből. És mondta:
– Adjátok tudtára ezeket Jakabnak és a testvéreknek.
És kimenve elment más helyre.
18 Amikor pedig megvirradt, nem csekély háborúság támadt a vitézek között, mi történhetett Péterrel. 19 Heródes pedig amikor kerestette őt, de nem találta, kivallatva az őröket, parancsolta, hogy végezzék ki őket. És lemenve Júdeából Caesareába, ott időzött.

*Heródes halála (Csel 12:20-24)*

20 Heródes pedig ellenséges indulattal viseltetett a türosziak és szidóniak iránt; de azok egy akarattal eljöttek őhozzá, és Blásztuszt, a király kamarását megnyerve, békességet kértek, mivelhogy az ő tartományuk a királyéból élelmeztetett. 21 Egy kitűzött napon pedig Heródes királyi ruhájába felöltözve és (bírói) székében /emelvényén ülve nyilvánosan szólt hozzájuk. 22 A nép pedig felkiáltott:
– Isten szava ez, és nem emberé!
23 És azonnal megverte őt az Úr angyala, azért, hogy nem az Istennek adta a dicsőséget; és a férgektől megemésztetve, meghalt.
24 Az Isten Igéje pedig növekedett és terjedt.

*Pál és Barnabás apostoli kiküldetése (Csel 12:25-13:3)*

25 Barnabás és Saul pedig visszatértek Jeruzsálemből, miután teljesítették szolgálatukat *(hogy az anthiokiaiak adományát felvitték Jeruzsálembe)*, maguk mellé véve Jánost is, akinek mellékneve Márk volt.

# Csel 13.

Volt pedig az Antiókhiában levő gyülekezetben némely próféta és tanító: Barnabás és Simeon, akit Nigernek hívtak, és a cirénei Luciusz és Manaén, aki Heródessel, a negyedes fejedelemmel együtt neveltetett, és Saul. 2 Mikor azért azok szolgáltak az Úrnak és böjtöltek, mondta a Szent Szellem:
– Válasszátok el nekem Barnabást és Sault a munkára, amelyre én őket elhívtam!
3 Akkor, miután böjtöltek és imádkoztak, és kezeiket rájuk tették, elbocsátották őket.

*Pál és Barnabás 1. missziós útja: Ciprus (Csel 13:4-12)*

4 Ők annak okáért, miután kibocsáttattak a Szent Szellemtől, lementek Szeleukiába; és onnét eleveztek Ciprusba. 5 És mikor Szalamiszba jutottak, hirdették az Isten beszédét a zsidók zsinagógáiban: és János *(János Márk)* is velük volt, mint segítőtárs.
6 És bejárva a szigetet egész Páfoszig, rátaláltak egy varázsló hamispróféta zsidóra, akinek Barjézus volt a neve; 7 aki Szergiusz Paulusz helytartóval, eme okos emberrel volt. Ez magához hívatva Barnabást és Sault, kívánta hallani az Isten beszédét. 8 Elimász, a mágus azonban ellenszegült /ellenállt nekik – mivelhogy neve is ezt jelenti *(erős, befolyásos, erőszakos)* –, igyekezve a helytartót elfordítani a hittől.
9 De Saul, más néven Pál, megtelve Szent Szellemmel, szemeit rá szegezve, 10 mondta:
– Ó minden álnoksággal és minden gonoszsággal teli ördögfi /ördögfajzat, minden igazságnak ellensége, nem szűnsz-e meg az Úrnak igaz útjait elfordítani? 11 Most azért íme, az Úr keze van ellened, és vak leszel és nem látod a napot /napvilágot egy ideig!
És azonnal homály és sötétség szállt rá; és kerengve keresett vezetőket. 12 Akkor a helytartó, mikor látta a történ-

teket, hitt, elcsodálkozva az Úr tudományán /tanításán.

*1. missziós út: a pisidiai Anthiokhia (Csel 13:13-52)*

13 Elhajózva pedig Páfoszból Pál és kísérői, Pergába, Pámfiliának városába mentek. János *(János Márk)* azonban elválva tőlük, visszatért Jeruzsálembe. 14 Ők pedig Pergából tovább menve, eljutottak **Antiókhiába, Pisidia városába**, és bemenve szombaton a zsinagógába; leültek. 15 És a Törvény és a próféták felolvasása után küldtek a zsinagóga elöljárói hozzájuk, ezt mondva:
– Atyánkfiai, férfiak, ha van valami buzdító beszédetek a néphez, szóljatok!
16 Pál azért felkelve és kezével intve, mondta:
– Izrael férfijai, és ti, akik félitek az Istent *(istenfélők)*, hallgassatok meg! 17 Ennek a népnek, Izraelnek Istene kiválasztotta a mi atyáinkat, és e népet fölemelte, mikor Egyiptom földjén jövevények voltak, és onnét kihozta őket hatalmas karja által. 18 És közel negyven esztendőn át tűrte az ő erkölcsüket a pusztában. 19 És miután eltörölt hét nemzetet a Kánaán földjén, azoknak földjeit sorsvetés által elosztotta nekik. 20 És azután mintegy négyszázötven esztendeig adott bírákat mind Sámuel prófétáig; 21 ezek után pedig királyt kértek maguknak, és adta nekik az Isten Sault, a Kis fiát, a Benjamin törzséből való férfit negyven esztendeig. 22 És amikor őt elvetette, támasztotta nekik Dávidot királyul; akiről bizonyságot is tett és mondta: „*Találtam szívem szerint való férfit, Dávidot, a Jesse /Jisáj fiát, aki minden akaratomat véghezviszi*.” (1Sám 13:14; 16:1; Zsolt 89:21) 23 Ennek magvából támasztott Isten, ígérete szerint, Izraelnek Szabadítót, Jézust; 24 miután előbb János az ő eljövetele előtt a megtérés alámerítkezését prédikálta Izrael egész népének. 25 És amikor bevégezte János az ő pályafutását, mondta: „*Kinek gondoltok engem? Nem én vagyok az, hanem íme, utánam jön, akinek nem vagyok méltó megoldani lábai saruját*.”
26 Atyámfiai /testvéreim, férfiak, Ábrahám nemzetségének fiai, és akik ti köztetek félik az Istent, ez üdvösség /megmenekülés beszéde /Igéje nektek küldetett. 27 Mert akik lakoznak Jeru-

zsálemben és azoknak vezetői, mivelhogy nem ismerték fel őt, így a próféták szavait, melyeket minden szombaton felolvasnak, ítéletükkel beteljesítették. 28 És bár semmi halálra való okot nem találtak benne, kérték Pilátustól, hogy végeztesse ki. 29 És amikor mindazokat beteljesítették, amik őfelőle megírattak, a fáról levéve sírba helyezték. 30 De az Isten feltámasztotta őt a halottak közül: 31 és ő megjelent több napon át azoknak, akik együtt jöttek fel vele Galileából Jeruzsálembe, akik most az ő tanúi a nép előtt. 32 És mi hirdetjük nektek az atyáknak tett ígéretet, hogy azt az Isten betöltötte nekünk, az ő gyermekeinek, feltámasztva Jézust: 33 amint a második zsoltárban is meg van írva: „*Én Fiam vagy te; ma nemzettelek én téged.*” (Zsolt 2:7) 34 Hogy pedig feltámasztotta őt halottak közül, úgy hogy nem is fog többé az enyészetbe visszatérni, azt így mondta: „*Nektek adom a Dávid biztos szent javait /Dávidnak tett szent ígéretet /Dávid iráni el nem múló kegyelmemet.*” (Ézs 55:3) 35 Azért mondja másutt is: „*Nem engeded, hogy a te Szented rothadást lásson.*” (Zsolt 16:10) 36 Mert Dávid, miután a saját idejében szolgált az Isten akaratának, elaludt, és eltemettetett az ő atyái mellé, és rothadást látott. 37 De akit Isten feltámasztott, az nem látott rothadást. 38 Azért legyen nektek tudtotokra, atyámfiai, férfiak, hogy Őáltala hirdettetik nektek a bűnök bocsánata: 39 És mindenekből, amikből a Mózes Törvénye által meg nem igazíttathattatok, Őáltala mindenki, aki hisz, megigazul. 40 Meglássátok azért, hogy be ne teljesedjen rajtatok, amit a próféták megmondtak: 41 „*Lássátok meg, ti megvetők, és csodálkozzatok és semmisüljetek meg; mert én oly dolgot cselekszem a ti időtökben, oly dolgot, melyet nem hinnétek, ha valaki elmondaná nektek.*” (Hab 1:5)

42 Amikor pedig kimentek a zsidók zsinagógájából, kérték a nemzetek közül valók /nem zsidók, hogy a következő szombaton hirdessék nekik ezeket a beszédeket. 43 Mikor pedig szétoszlott a gyülekezet, sokan a zsidók közül és az istenfélő prozeliták közül követték Pált és Barnabást; akik szólva hozzájuk, biztatták őket, hogy maradjanak meg az Isten kegyelmében.

44 A következő szombaton aztán majdnem az egész város egybegyűlt az Isten Igéjét hallgatni. 45 Mikor pedig látták a zsidók a sokaságot, beteltek irigységgel, és ellene mondtak azoknak, amiket Pál mondott, ellenkezve és káromlást szólva. 46 Akkor Pál és Barnabás bátran ezt mondták:
– Szükséges volt, hogy először nektek hirdettessen az Isten Igéje; de mivelhogy ti megvetitek azt, és nem tartjátok méltóknak magatokat az örök életre, íme, a nemzetekhez fordulunk. 47 Mert így parancsolta nekünk az Úr: „*Rendeltelek téged világosságul a nemzeteknek, hogy légy üdvösségükre a föld széléig.*” (Ézs 49:6)
48 A nemzetek közül származók pedig ezeket hallva, örvendeztek, és magasztalták az Úr Igéjét; és akik csak örök életre választattak /rendeltettek, hittek. 49 Terjedt pedig az Úr Igéje az egész tartományban. 50 A zsidók azonban felindították a tekintélyesebb istenfélő asszonyokat és a város előkelőit, és üldözést támasztottak Pál és Barnabás ellen, és kiűzték őket határukból. 51 Azok pedig a lábuk porát lerázva ellenük, elmentek Ikóniumba. 52 A tanítványok pedig beteltek örömmel és Szent Szellemmel.

*1. missziós út: Ikónium (Csel 14:1-7)*

# Csel 14.

Történt pedig **Ikóniumban**, hogy ők együtt mentek be a zsidók zsinagógájába, és prédikáltak, úgyannyira, hogy mind zsidóknak, mind görögöknek nagy sokasága vált hívővé. 2 Akik azonban a zsidók közül nem hittek, felbőszítették és haragra ingerelték a nem zsidók lelkét a testvérek ellen. 3 Azért sok időt töltöttek ott, bátran prédikálva az Úrban, Aki bizonyságot tett az ő kegyelmének beszéde /Igéje mellett, és megadta, hogy jelek és csodák történjenek az ő kezeik által. 4 De a városnak sokasága meghasonlott; és némelyek a zsidók mellett, mások pedig az apostolok mellett voltak. 5 És amikor a nem zsidók és zsidók az ő főembereikkel együtt támadást indítottak, hogy bántalmazzák és megkövezzék őket, 6 ők tudomást szereztek róla, és elmenekültek Likaónia városaiba, Listrába és

Derbébe, és a környező tartományba, 7 és ott hirdették az evangéliumot.

*1. missziós út: Lisztra, Derbe és visszaút a szíriai Antiokhiába (Csel 14:8-28)*

8 És **Listrában** ült egy lábaival tehetetlen ember, aki az ő anyjának méhétől fogva nyomorék volt, és még sohasem járt. 9 Ez hallotta Pált beszélni: aki szemeit rá függesztve, és látva, hogy van hite a gyógyulásra, 10 hangosan mondta:
– Állj fel lábaidra egyenesen!
Mire az felugrott és járkált. 11 A sokaság pedig mikor látta, amit Pál cselekedett, felkiáltott likaóniai nyelven ezt mondva:
– Az istenek jöttek le mihozzánk emberi ábrázatban!
12 És hívták Barnabást Jupiternek /Zeusznak, Pált pedig Merkúriusznak /Hermésznek, mivel ő volt a szóvivő. 13 Jupiter /Zeusz papja pedig, akinek temploma az ő városuk előtt állt, felkoszorúzott bikákat hajtva a kapukhoz, a sokasággal együtt áldozni akart. 14 Mikor azonban ezt meghallották az apostolok, Barnabás és Pál, köntösüket megszaggatva, a sokaság közé rohantak, kiáltva 15 és ezt mondva:
– Férfiak! Miért művelitek ezeket? Mi is hozzátok hasonló természetű emberek vagyunk, és **azt az örvendetes üzenetet hirdetjük nektek, hogy e hiábavaló dolgoktól az élő Istenhez térjetek, *„Aki teremtette a mennyet, a földet, a tengert és mindent, ami azokban van”*** (Zsolt 146:6)! 16 Aki az elmúlt nemzedékek során hagyta valamennyi nemzetet a maguk útján haladni; 17 jóllehet nem hagyta magát tanúbizonyság nélkül, mert jótevőnk volt, adva mennyből esőket és termő időket nekünk, és betöltve eledellel és örömmel a mi szívünket.
18 És ezeket mondva, nagy nehezen lecsendesítették a sokaságot, hogy nekik ne áldozzon.

19 Jöttek azonban Antiókhiából és Ikóniumból zsidók, és a sokaságot elhitetve, megkövezték Pált, és kivonszolták a városból, azt gondolva, hogy meghalt. 20 De amikor körülvették őt a tanítványok, felkelve, bement a városba; és másnap Barnabással elment **Derbébe**. 21 És miután hirdették az evangéliumot annak a városnak, és sokakat tanítványokká tettek, visszatértek Listrába, Ikoniumba és

Antiókhiába, 22 erősítve a tanítványok lelkét, bátorítva őket, hogy maradjanak meg a hitben, mert:
– **Sok háborúságon /nyomorúságon keresztül kell nekünk az Isten országába bemennünk!**
23 Miután pedig választottak nekik gyülekezetenként véneket /presbitereket, imádkozva és böjtölve, az Úr gondjaiba ajánlották őket, Akiben hittek.
24 És Pisidián átmenve, mentek Pamfiliába. 25 És miután Pergében hirdették az Igét, lementek Attáliába; 26 és onnét elhajóztak Antiókhiába, ahol annak idején az Isten kegyelmére bízták is őket arra a munkára, amelyet elvégeztek. 27 Mikor pedig megérkeztek és a gyülekezetet egybehívták, elbeszélték, mily nagy dolgokat cselekedett az Isten ővelük, és hogy a nemzeteknek kaput nyitott a hitre. 28 Ott aztán nem kevés időt töltöttek a tanítványokkal.

*Vita a nem zsidók Törvényhez való viszonyáról (Csel 15:1-35)*

# Csel 15.

Némelyek pedig, akik Júdeából jöttek le, így tanították a testvéreket:
– Ha körül nem metélkedtek Mózes rendtartása szerint, nem üdvözülhettek.
2 Mikor azért Pálnak és Barnabásnak nagy háborúsága és vitája támadt velük, úgy határoztak, hogy Pál és Barnabás és mások is közülük menjenek fel az apostolokhoz és a vénekhez Jeruzsálembe e kérdés ügyében. 3 Ők, miután a gyülekezet útjukra bocsátotta őket, átmentek Fönícián és Szamárián, elbeszélve a nemzetekből valók megtérését; és nagy örömet szereztek az összes testvérnek. 4 Amikor pedig megérkeztek Jeruzsálembe, a gyülekezet és az apostolok és a vének fogadták őket, és ők elbeszélték, mily nagy dolgokat cselekedett az Isten ővelük. 5 Előálltak azonban némelyek, akik a farizeusok csoportjából lettek hívőkké, mondva, hogy:
– Körül kell metélni őket, és megparancsolni, hogy a Mózes Törvényét megtartsák!
6 Egybegyűltek azért az apostolok és a vének, hogy tisztán lássanak ebben

az ügyben. 7 És amikor nagy vita támadt, felkelve Péter, mondta nekik:
– Testvéreim, férfiak! Ti tudjátok, hogy az Isten régtől fogva kiválasztott engem közülünk, hogy a nemzetek az én számból hallják az evangélium üzenetét, és higgyenek. 8 És a szíveket ismerő Isten bizonyságot tett mellettük, mert adta nekik a Szent Szellemet, amiként nekünk is; 9 és semmi különbséget sem tett mi köztünk és azok között, hit által tisztítva meg azoknak szívét. 10 Most azért mit kísértitek az Istent, hogy a tanítványok nyakába oly igát tegyetek, melyet sem a mi atyáink, sem mi el nem hordozhattunk? 11 Sőt inkább az Úr Jézus Krisztus kegyelme által hisszük, hogy megtartatunk, miképpen azok is.
12 Elhallgatott azért az egész sokaság; és hallgatták Barnabást és Pált, amint elbeszélték, mennyi jelt és csodát tett az Isten általuk a nemzetek /nem zsidók között. 13 Miután pedig ők elhallgattak, Jakab emelkedett szólásra:
– Testvéreim, férfiak, hallgassatok meg engem! 14 Simeon elbeszélte, mi módon gondoskodott először az Isten, hogy a nemzetek közül szerezzen népet az Ő Nevének, 15 és ezzel egyeznek /összhangban vannak a próféták szavai, amint meg van írva: 16 „*Ezek után visszatérek és felépítem a Dávid leomlott sátrát; és annak omladékait helyreállítom, és ismét felállatom azt:* 17 *hogy megkeresse az embereknek többi része az Urat, és a nemzetek mindnyájan, akik az én nevemről neveztetnek. Ezt mondja az Úr, Aki mindezeket megcselekszi*” (Ámós 9:11-12), 18 és köztudottak hosszú idő óta mind az ő cselekedetei. 19 Ennek okáért én azt mondom, hogy nem kell háborgatni azokat, akik a nemzetek közül térnek meg az Istenhez; 20 hanem írjuk meg nekik, hogy **tartózkodjanak a bálványok fertelmességeitől, a paráznaságtól, a fúlva holt állattól és a vértől**. 21 Mert Mózesnek régi nemzedékek óta városonként megvannak a hirdetői, mivelhogy a zsinagógákban minden szombaton felolvassák.
22 Ekkor tetszett az apostoloknak és a véneknek az egész gyülekezettel együtt, hogy férfiakat válasszanak ki maguk közül, és elküldjék Antiókhiába Pállal és Barnabással, Júdást, más néven Barsabbást, és Szilászt, akik a

testvérek között vezetők voltak, 23 megírva saját kezűleg ezeket:

*„Az apostolok, a vének, és a testvérek az Antiókhiában, Szíriában és Ciliciában levő, a nemzetek közül való testvéreknek üdvözletüket! 24 Mivelhogy meghallottuk, hogy némelyek közülünk kimenve, összezavartak titeket beszédeikkel, feldúlva a ti lelketeket, azt mondva, hogy metélkedjetek körül és tartsátok meg a Törvényt; akiknek mi ilyen parancsot nem adtunk; 25 tetszett nekünk, miután egyetértésre jutottunk, hogy férfiakat válasszunk ki és elküldjük hozzátok a mi szeretteinkkel, Barnabással és Pállal, 26 oly emberekkel, akik életüket tették kockára a mi Urunk Jézus Krisztus nevéért. 27 Küldtük azért Júdást és Szilászt, akik élőszóval szintén tudtotokra adják ugyanezeket. 28 Mert tetszett a Szent Szellemnek és nekünk, hogy semmi több teher ne vettessen rátok ezeken a szükséges dolgokon felül, 29 hogy* ***tartózkodjatok a bálványoknak áldozott dolgoktól, a vértől, a fúlva holt állattól, és a paráznaságtól****; melyektől, ha megóvjátok magatokat, jól lesz dolgotok. Legyetek egészségben!”*

30 Azok annak okáért elbocsáttatván, elmentek Antiókhiába; és egybegyűjtve a sokaságot, átadták a levelet. 31 És amikor elolvasták, megörültek a bátorításnak. 32 Júdás és Szilász mivel maguk is próféták voltak, sok beszéddel buzdították és erősítették a testvéreket. 33 Miután pedig bizonyos időt eltöltöttek, elbocsátották őket a testvérek békességgel az apostolokhoz. 34 De Szilász jónak látta ott maradni. 35 Pál és Barnabás is Antiókhiában időztek, tanítva és hirdetve a többiekkel együtt az Úr Igéjét.

*Pál 2. missziós útja: a korábban már bejárt területeken (Csel 15:36-16:5)*

36 Egynéhány nap múlva azonban mondta Pál Barnabásnak:
– Visszatérve most, látogassuk meg a mi testvéreinket minden városban, melyben hirdettük az Úr Igéjét: miként boldogulnak?
37 És Barnabás azt tanácsolta, hogy vegyék maguk mellé Jánost, akit Márknak hívnak. 38 Pál azonban azt tartotta méltónak, hogy aki elszakadt tőlük Pamfiliától fogva, és nem ment velük a munkára, ne vegyék maguk mellé azt. 39 Meghasonlás támadt

azért, úgyhogy elszakadtak egymástól, és Barnabás maga mellé véve Márkot, elhajózott Ciprusba; 40 Pál pedig Szilászt választva maga mellé, elment, miután a testvérek rábízták őket az Úr kegyelmére. 41 És bejárta Szíriát és Ciliciát, erősítve a gyülekezeteket.

# Csel 16.

Jutott pedig Derbébe és Listrába: És íme, volt ott egy **Timótheus** nevű tanítvány, egy hívő zsidó asszonynak, de görög apának fia; 2 akiről jó bizonyságot tettek a Listrában és Ikóniumban levő testvérek. 3 Ezt Pál magával akarta vinni; és ezért körülmetélte őt a zsidók miatt, akik azon a vidéken éltek: mert ismerték mindnyájan az ő apját, hogy görög volt. 4 És amint átmentek a városokon, meghagyták nekik, hogy tartsák meg a rendeléseket, melyeket a Jeruzsálemben levő apostolok és vének hoztak. 5 A gyülekezetek azért erősödtek a hitben, és gyarapodtak létszámban naponként.

*2. missziós út: Frigia, Galácia és Trója (Csel 16:6-10)*

6 **Bejárva pedig Frigiát és Galácia tartományát, mivelhogy eltiltattak a Szent Szellemtől, hogy az Igét Ázsiában hirdessék,** 7 Müszia felé menve, igyekeztek Bithüniába jutni; de nem eresztette őket a Szellem. 8 Áthaladva azért Müszián, lementek Tróászba *(Trójába)*.

9 És azon az éjszakán látomás jelent meg Pálnak: egy makedón férfi állt előtte, kérve őt és ezt mondva:
– Jöjj át Makedóniába, és légy segítségül nekünk!
10 Mihelyt pedig a látomást látta, azonnal igyekeztünk elmenni Makedóniába, megértve, hogy oda hívott minket az Úr, hogy azoknak prédikáljuk az evangéliumot.

*2. missziós út: Makedónia, Filippi (Csel 16:11-40)*

11 Elhajózva azért Tróászból, egyenesen Számothrákéba mentünk, és másnap Neápoliszba; 12 onnét pedig **Filippibe**, mely Makedónia ezen első részének római gyarmatvárosa. És ebben a városban töltöttünk néhány napot.
13 És szombaton kimentünk a városon kívül egy folyóvíz mellé, ahol tudomásunk szerint imádkozni szoktak; és

leülve, beszéltünk az összegyűlt asszonyoknak. 14 És egy Lidia nevű, Thiatira városbeli bíborárus asszony, aki félte az Istent, hallgatott ránk. Ennek az Úr megnyitotta szívét, hogy figyeljen azokra, amiket Pál mondott. 15 Miután pedig alámerítkezett egész háza népével együtt, így kérlelt minket:
– Ha úgy ítélitek, hogy az Úr híve vagyok, jöjjetek az én házamhoz, és maradjatok ott!
És unszolt minket.

16 Történt pedig, hogy amikor mentünk az imádkozásra, **egy szolgálólányka jött elénk, akiben jövendőmondás /phüton szelleme volt**, aki az ő urainak nagy hasznot hajtott jövendőmondásával. 17 Ez követte Pált és minket, miközben így kiáltozott:
– Ezek az emberek a magasságos Istennek szolgái, akik nektek az üdvösség útját hirdetik!
18 Ezt pedig több napon át művelte. Pál azonban megelégelte, és hátrafordulva, parancsolta a szellemnek:
– Parancsolom neked a Jézus Krisztus nevében, hogy menj ki belőle!
És kiment abban az órában. 19 Látva pedig annak az urai, hogy keresetük reménysége elveszett, megfogva Pált és Szilászt, a piactérre /főtérre a hatóságok /város vezetősége elé hurcolták. 20 És odavezetve őket a bírákhoz, mondták:
– Ezek az emberek zsidó létükre megháborítják a mi városunkat, 21 és olyan szertartásokat hirdetnek, melyeket nem szabad nekünk bevennünk, sem cselekednünk, mivelhogy rómaiak vagyunk.
22 És velük együtt ellenük támadt a sokaság is. A bírák pedig letépetve ruháikat, megvesszőztették őket. 23 És miután sok ütést mértek rájuk, börtönbe vetették őket, megparancsolva a börtönőrnek, hogy gondosan őrizze őket. 24 Aki ilyen parancsot kapva, vetette őket a belső börtönbe, és lábaikat kalodába szorította.

25 **Éjféltájban pedig Pál és Szilász imádkozva, énekkel dicsőítették az Istent. A foglyok pedig hallgatták őket.** 26 **És hirtelen nagy földindulás támadt, úgyannyira, hogy megrendültek a börtön fundamentumai; és azonnal megnyíltak az ajtók mind, és mindnyájukról a bilincsek lehulltak.** 27 Fölserkenve pedig a börtönőr, és látva, hogy nyitva vannak a börtön aj-

tói, kivonva fegyverét, meg akarta magát ölni, azt gondolva, hogy elszöktek a foglyok. 28 Pál azonban hangosan rákiáltott:
– Semmi kárt ne tégy magadban; mert mindnyájan itt vagyunk!
29 Az pedig fényt kérve beugrott, és remegve borult Pál és Szilász elé, 30 és kihozva őket, mondta:
– **Uraim, mit kell tennem, hogy üdvözüljek?**
31 Azok pedig mondták:
– **Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és üdvözülsz mind te, mind a te háznéped!**
32 És hirdették neki az Úr Igéjét, és mindazoknak, akik az ő házánál voltak.
33 És az magához vette őket az éjszakának azon órájában, megmosta őket az ütésektől; és alámerítkezett azonnal ő és az övéi mindnyájan. 34 És bevitte őket házába, asztalt terített nekik, és egész háznépével együtt örvendezett, hogy hitt az Istennek.
35 Mikor pedig megvirradt, a bírák elküldték a poroszlókat, ezt mondva:
– Bocsásd el azokat az embereket!
36 A börtönőr pedig tudtára adta e szavakat Pálnak:
– A bírák ide megüzenték, hogy bocsássalak el titeket: most azért kimenve, menjetek el békességgel!
37 Pál pedig mondta nekik:
– Megvesszőztek minket nyilvánosan, ítélet nélkül, holott római emberek vagyunk, és börtönbe vetettek: és most titokban /feltűnés nélkül akarnak bennünket elküldeni? Nem úgy; hanem jöjjenek ők maguk és vezessenek ki ők minket!
38 A poroszlók pedig megmondták a bíráknak e beszédeket; és azok megijedtek, amikor meghallották, hogy rómaiak, 39 és odamenve, megkövették őket: és kivezetve, kérték, hogy menjenek ki a városból. 40 Kijőve pedig a börtönből, bementek Lidiához; és látva a testvéreket, vigasztalták /bátorították őket, majd eltávoztak.

*2. missziós út: Makedónia, Thesszalonika (Csel 17:1-10)*

# Csel 17.

Miután pedig átmentek Amfipoliszon és Apollónián, **Thesszalonikába** érkeztek, ahol volt a zsidóknak zsinagógájuk. 2 Pál pedig

szokása szerint bement hozzájuk, és három szombaton át vitázott velük, az írásokból 3 megmagyarázva és kimutatva, hogy a Krisztusnak szükséges volt szenvedni és feltámadni a halálból; és hogy:
–Ez a Jézus a Krisztus /Messiás, akit én hirdetek nektek!
4 És némelyek azok közül hittek és csatlakoztak Pálhoz és Szilászhoz; úgyszintén az istenfélő görögök közül nagy sokaság, és az előkelő asszonyok közül nem kevesen. 5 De a zsidók, akik nem hittek, irigységtől indíttatva maguk mellé vettek a piaci népségből /csőcselékből néhány hitvány embert, és csődületet támasztva, felbolydították a várost; és Jászon házához vonulva igyekeztek őket kihozni a nép /népgyűlés elé. 6 Mikor pedig őket nem találták, Jászont és néhány testvért vonszoltak a város elöljárói elé, kiáltozva, hogy:
– Ezek az országháborítók itt is megjelentek! 7 Jászon házába fogadta őket, pedig ezek mindnyájan a császár parancsai ellen cselekszenek, és mást tartanak királynak, Jézust!
8 Fel is ingerelték a sokaságot és a város elöljáróit, akik hallották ezeket. 9 De mikor kezességet nyertek Jászon és a többiek részéről, elbocsátották őket. 10 A testvérek pedig még aznap éjjel elküldték Pált Szilásszal együtt **Béreába**.

*2. missziós út: Makedónia, Bérea (Csel 17:10-15)*

Akik mikor odaértek, elmentek a zsidók zsinagógájába. 11 **Ezek pedig nemesebb lelkűek voltak a thesszalonikaiaknál, teljes készséggel /odaadással fogadták az Igét, naponként tudakozva az írásokat, hogy valóban úgy vannak-e ezek.** 12 Sokan hittek azért közülük; sőt az előkelő görög asszonyok és férfiak közül is nem kevesen.

13 Mikor azonban tudomásukra jutott a Thesszalonikából való zsidóknak, hogy Bérában is hirdette Pál az Isten Igéjét, elmentek, és a sokaságot ott is feltüzelték. 14 De akkor mindjárt elküldték a testvérek Pált, hogy utazzon a tenger felé; Szilász és Timótheus azonban ott maradtak. 15 Akik pedig elkísérték Pált, elvitték őt egész Athénig; majd azzal az utasítással tértek vissza Szilászhoz és Timótheushoz,

hogy minél hamarább menjenek őhozzá.

*2. missziós út: Görögország, Athén (Csel 17:16-34)*

16 **Athénben** pedig, mikor őket várta Pál, szelleme háborogott benne, látva, hogy a város bálványokkal van tele. 17 Vitába szállt azért a zsinagógában a zsidókkal és az istenfélő emberekkel, és a piacon mindennap azokkal, akiket éppen ott talált. 18 Némelyek pedig az epikureus és sztoikus filozófusok közül összeakadtak övele. És némelyek mondták:
– Mit akarhat ez a csacsogó mondani?
Mások meg:
– Idegen istenségek hirdetőjének látszik.
Mivelhogy Jézust és a feltámadást hirdette nekik. 19 És megragadva őt, az Areopágoszra vitték, ezt mondva:
– Vajon megérthetjük-e mi az az új tudomány, amelyet hirdetsz? 20 Mert valami idegen dolgokat beszélsz a mi füleinknek: meg akarjuk azért érteni, mik lehetnek ezek.
21 Az athéniak pedig mindnyájan és az ott lakó jövevények semmi mással sem foglalatoskodtak, mint valami újdonság beszélésével és hallgatásával. 22 Kiállva pedig Pál az Areopágosz közepére, mondta:
– Athéni férfiak, minden tekintetben nagyon istenfélőknek látlak titeket. 23 Mert mikor bejártam és szemléltem a ti szentélyeiteket, találkoztam egy oltárral is, melyre ez volt ráírva: „Ismeretlen Istennek”. Akit azért ti nem ismerve tiszteltek, azt hirdetem én nektek. 24 **Az Isten, Aki teremtette a világot és mindazt, ami abban van, mivelhogy Ő mennynek és földnek ura, kézzel csinált templomokban nem lakik.** 25 **Sem emberek kezeitől nem tiszteltetik, mintha valami nélkül szűkölködne, holott Ő ad mindenkinek életet, leheletet és mindent.** 26 **És az egész emberi nemzetséget egy vérből teremtette, hogy lakozzanak a föld egész színén, meghatározva eleve rendelt idejüket és lakásuk határait;** 27 **hogy keressék az Urat, ha talán kitapogathatnák őt és megtalálhatnák, jóllehet bizony nincs messze egyikünktől sem:** 28 **mert Őbenne élünk, mozgunk és vagyunk;** miképpen a költőitek közül is mondták némelyek: „Mert az ő nemzetsége is

vagyunk.” 29 **Mivelhogy azért az Istennek nemzetsége vagyunk, nem kell azt gondolnunk, hogy aranyhoz, vagy ezüsthöz, vagy kőhöz, mesterség és kitalálás faragványához /(képzőművészeti alkotáshoz és emberi elképzeléshez) hasonló az istenség.** 30 **E tudatlanság idejét azért elnézve az Isten, most parancsolja az embereknek, mindenkinek mindenütt, hogy megtérjenek:** 31 **mivelhogy rendelt egy napot, melyen megítéli majd a föld kerekségét igazságban egy férfi által, akit arra rendelt; bizonyságot téve mindenkinek, az által, hogy feltámasztotta őt halottak közül.**

32 Mikor pedig a halottak feltámadásáról hallottak, némelyek gúnyolódtak; mások pedig mondták:
– Majd még meghallgatunk téged e felől.
33 És ilyen módon Pál kiment azok közül. 34 Némely férfiak azonban csatlakozva hozzá, hittek; ezek között az areopágita Dienes /Dionüsziosz is, és egy Damarisz nevű asszony, és mások is ővelük.

*2. missziós út: Görögország, Korinthosz (Csel 18:1-18)*

# Csel 18.

Ezek után Pál Athénből eltávozva, ment **Korinthoszba**. 2 És amikor egy Akvila nevű, pontoszi származású zsidóra talált, aki nemrég jött Itáliából, és feleségére Priscillára – mivelhogy Claudius megparancsolta, hogy a zsidók mind távozzanak Rómából –, hozzájuk csatlakozott. 3 És mivelhogy ugyanaz volt a mestersége, náluk maradt és dolgozott. Mesterségükre nézve ugyanis sátorkészítők voltak.
4 Eközben pedig minden szombaton vitázott a zsinagógában, és igyekezett mind a zsidókat, mind a görögöket meggyőzni. 5 Amikor pedig Szilász és Timótheus megérkeztek Makedóniából, szorongatta a Szellem Pált, és bizonyságot tett a zsidóknak, hogy Jézus a Krisztus. 6 De amikor azok ellenszegültek és káromlásokat szóltak /gyalázkodtak, ruháit megrázva mondta nekik:
– Véretek a fejetekre /fejeteken! *(szabadabban: Ha elvesztek, azért csak ma-*

*gatokat okolhatjátok!*) Én tiszta vagyok! Mostantól fogva a nemzetekhez /nem zsidókhoz megyek.
7 És eltávozva onnét, ment egy Jusztusz nevű, istenfélő ember házához, akinek háza szomszédos volt a zsinagógával. 8 Kriszpusz pedig, a zsinagógafő hitt az Úrban egész háznépével együtt; és a korinthosziak közül is sokan, akik hallgatták őt, hittek, és alámerítkeztek. 9 Mondta pedig az Úr látomás által éjszaka Pálnak:
– **Ne félj, hanem szólj és ne hallgass!**
10 **Mert én veled vagyok** és senki sem támad rád, hogy neked ártson; mert sok népem van ebben a városban.
11 És ott lakozott egy esztendeig és hat hónapig, tanítva köztük az Isten Igéjét.
12 Amikor pedig **Gallió** volt Akhája helytartója, rátámadtak a zsidók egy akarattal Pálra, és vitték őt a törvényszék elé, 13 ezt mondva:
– Ez törvényellenes istentiszteletre csábítja az embereket!
14 Mikor pedig Pál meg akarta nyitni száját, mondta Gallió a zsidóknak:
– Ha valóban valami jogtalanságról vagy bűncselekményről volna szó, ti zsidók, annak rendje szerint meghallgatnálak benneteket: 15 de ha tanításról, nevekről és a ti Törvényetekről van kérdés, ti magatok intézzétek el; mert én ezekben bíró nem akarok lenni!
16 És elzavarta őket a törvényszék elől. 17 Ekkor mindnyájan megragadva Szószthenészt, a zsinagógafőt, ütötték-verték a törvényszék előtt; de Gallió ügyet sem vetett rájuk.
18 Pál pedig, miután még több napig ott maradt, a testvérektől elbúcsúzva, Szíriába hajózott, és vele együtt Priscilla és Akvila, miután fejét megnyíratta Kenkreában; ugyanis fogadalma volt.

*2. missziós út: Ászia, Efeszosz (Csel 18:19-22)*

19 Jutott pedig Efeszoszba, és ott elvált tőlük; ő maga pedig bemenve a zsinagógába, vitázott a zsidókkal. 20 Mikor pedig azok kérték, hogy több ideig maradjon náluk, nem állt rá; 21 hanem búcsút vett tőlük, ezt mondva:
– Mindenképpen Jeruzsálemben kell nekem a következő ünnepet töltenem; de ismét megjövök hozzátok, ha Isten is úgy akarja.
Azzal elhajózott Efeszoszból, 22 és miután Caesareába érkezett, felmenve

Jeruzsálembe és köszöntve a gyülekezetet, lement Antiókhiába.

*Pál 3. missziós útja: Galácia, Frigia (Csel 18:23)*

23 És miután ott bizonyos időt eltöltött, elment, bejárva rendre Galácia tartományát és Frigiát, erősítve a tanítványokat mind.

*Apollósz tevékenysége Efeszoszban és Korinthoszban (Csel 18:24-28)*

24 Érkezett pedig Efeszoszba egy **Apollós** nevű zsidó, alexandriai származású, ékesen szóló férfi, aki az Írásokban jártas volt. 25 Mivel már oktatták őt az Úr útjára; és szellemben buzgó volt, szólta és tanította nagy szorgalmasan az Úrra tartozó dolgokat, jóllehet csak a János féle alámerítkezést ismerte. 26 És igen bátran kezdett beszélni a zsinagógában. Amikor pedig meghallgatta őt Akvila és Priscilla, magok mellé vették őt, és alaposabban kifejtették előtte az Isten útját. 27 Mikor pedig Akhájába akart átmenni, buzdítva /biztatva őt a testvérek, írtak a tanítványoknak, hogy fogadják be őt. Aki mikor oda jutott, nagy segítségükre volt azoknak, akik a kegyelem által hívőkké lettek: 28 mert meggyőzően cáfolta a zsidókat, nyilvánosan bebizonyítva az Írásokból, hogy Jézus a Krisztus.

*Pál 3. missziós útja: Ázsia, Efeszosz (Csel 19:1-20:1)*

# Csel 19.

Történt pedig aközben, amíg Apollós Korinthoszban volt, hogy Pál, bejárva a felsőbb tartományokat, **Efeszoszba** érkezett: és mikor némely tanítványokra talált, 2 mondta nekik:
– **Vajon vettetek-e Szent Szellemet, miután hívőkké lettetek?**
Azok pedig mondták neki:
– Sőt inkább azt sem hallottuk, hogy ha van-e Szent Szellem.
3 És mondta nekik:
– Akkor hát mire merítkeztetek alá?
Azok pedig mondták:
– A János alámerítkezésére.
4 Mondta pedig Pál:
– **János a megtérés alámerítésével merített alá, azt mondva a népnek, hogy aki őutána fog jönni, abban higgyenek, tudniillik a Krisztus Jézusban.**

5 **Mikor pedig ezt hallották, alámerítkeztek az Úr Jézusnak nevére.** 6 **És amikor Pál rájuk tette kezét, szállt a Szent Szellem őrájuk; és szóltak nyelveken, és prófétáltak.** 7 Voltak pedig a férfiak összesen mintegy tizenketten.

8 Bemenve pedig a zsinagógába, bátran szólt, három hónapon át vitázva és igyekezve meggyőzni őket az Isten országára tartozó dolgokról. 9 Amikor pedig némelyek megkeményítették magukat és nem hittek, gonoszul szólva az Úr útjáról a sokaság előtt, azoktól eltávozva, különválasztotta tőlük a tanítványokat, mindennap egy bizonyos Türannosz iskolájában prédikálva. 10 Ezt pedig két esztendeig folytatta; úgyannyira, hogy mindazok, akik lakoztak Ázsiában *(Ázsia tartományban)*, mind zsidók, mind görögök, hallgatták az Úr Jézus Igéjét. 11 **És nem közönséges csodákat cselekedett az Isten Pál keze által:** 12 **annyira, hogy a betegekhez is elvitték az ő testéről a kendőket, vagy kötényeket, és a betegségek eltávoztak azoktól /elhagyták azokat, és a gonosz szellemek kimentek belőlük.**

13 Elkezdték pedig némelyek a lézengő zsidó démonűzők közül az Úr Jézus nevét hívni azokra, akikben gonosz szellemek voltak, ezt mondva:
– Kényszerítünk titeket a Jézusra, akit Pál prédikál!
14 Voltak pedig némelyek **Skévának, egy zsidó főpapnak fiai** heten, akik ezt művelték. 15 Felelve pedig a gonosz szellem, mondta:
– A Jézust ismerem, Pálról is tudok; de ti kicsodák vagytok?
16 És rájuk ugorva az az ember, akiben a gonosz szellem volt, és legyőzve őket, hatalmat vett rajtuk annyira, hogy meztelenül és megsebesülve szaladtak ki abból a házból.

17 Ez pedig tudtára lett mindenkinek, mind zsidóknak, mind görögöknek, akik Efeszoszban laktak, és félelem szállt mindnyájukra, és magasztalták az Úr Jézus nevét. 18 És sokan a hívők közül eljöttek, megvallva és megjelentve cselekedeteiket. 19 **Sokan pedig azok közül, akik mágiával /babonasággal / varázslással foglalkoztak, könyveiket összehordva, mindenki szeme láttára elégették.** És összeszámlálták azok árát, és találták ötvenezer ezüstpénznek *(vagy drach-*

*ma; 5 drachma kb. egy ökör ára)*. 20 Ekképpen az Úr Igéje erősen növekedett és hatalmat vett.

21 Miután mindezek megtörténtek, elvégezte Pál magában, hogy Makedóniát és Akháját bejárva, Jeruzsálembe megy, ezt mondva:
– Ottlétem után Rómát is meg kell látnom.
22 Elküldve pedig Makedóniába kettőt azok közül, akik neki szolgáltak, Timótheust és Erásztoszt, ő maga egy ideig Ázsiában maradt.

23 Támadt azonban azon időtájban nem csekély háborúság az Úr útjáért. 24 Mert egy **Demeter nevű ötvös**, ezüstből Diána templomokat csinálva, a mesterembereknek nem csekély nyereséget szerzett; 25 akiket összehívva a hasonló hivatást űző mesterekkel együtt, ezt mondta:
– Férfiak, tudjátok, hogy ebből a mesterségből van a mi jóllétünk. 26 Látjátok pedig és halljátok, hogy ez a Pál nemcsak Efeszosznak, hanem közel az egész Ázsia sok népét elhitetve, félrevezette, **mivelhogy azt mondja, hogy nem istenek azok, amelyek kézzel készíttetnek**. 27 Nemcsak az a veszély fenyeget pedig bennünket, hogy ez a mesterség csődbe megy, hanem hogy a nagy istenasszony, Diána /Artemisz templomát is semmibe veszik, és el is vész az ő nagysága, akit az egész Ázsia és a világ tisztel.
28 Mikor pedig ezeket hallották, megteltek haraggal, és így kiáltoztak:
– Nagy az efeszoszi Diána /Artemisz!
29 És az egész városban felfordulás támadt; és egy akarattal a színházba rohantak, megfogva Gájuszt és Arisztárkhoszt, akik Makedóniából valók és Pál útitársai voltak. 30 Pál pedig mikor a nép közé akart menni, nem eresztették őt a tanítványok. 31 És az ázsiai főtisztviselők közül is némelyek, akik barátai voltak, küldve őhozzá, kérték, hogy ne menjen a színházba. 32 Már most ki egyet, ki mást kiáltozott, mert a népgyűlés összezavarodott, és a többség nem is tudta, miért gyűltek össze. 33 A sokaság közül pedig előállították Alexandroszt, minthogy előre tuszkolták őt a zsidók. Alexandrosz pedig kezével intve, védekezni akart a nép előtt. 34 Megismerve azonban, hogy zsidó, és egy kiáltás tört ki mindnyájukból, mintegy két óra hosszan kiáltozva:

– Nagy az efeszoszi Diána /Artemisz!
35 Miután pedig a városi jegyző lecsendesítette a sokaságot, mondta:
– Efeszoszbeli férfiak! Ugyan kicsoda az az ember, aki ne tudná, hogy Efeszosz városa a nagy Diána /Artemisz istenasszonynak és a Jupitertől /Zeusztól alászállt képnek templomőrzője? 36 Mivelhogy azért ezeknek senki ellene nem szólhat, szükséges, hogy lecsendesedjetek, és semmi vakmerő dolgot ne tegyetek! 37 Mert ide hoztátok ez embereket, akik se nem szentségrontók, sem a ti istenasszonyotok ellen káromlást nem szóltak. 38 Ha tehát Demeternek és a vele levő mesteremberekneknek /iparosoknak valaki ellen panaszuk van, törvényszékek vannak, és helytartók vannak: pereskedjenek egymással. 39 Ha pedig egyéb dolgok felől van valami panaszotok, a törvényes népgyűlésen majd elintéztetik. 40 Mert félő, hogy lázadással vádoltatunk a mai napért, mivelhogy semmi ok sincs, amellyel számot tudnánk adni ezért a csődületért.
És ezeket mondva, feloszlatta a népgyűlést.

# Csel 20.

Miután pedig megszűnt a felfordulás, magához hívva Pál a tanítványokat és tőlük búcsút véve, elindult, hogy Makedóniába menjen.

*Pál 3. missziós útja: Makedónia és Görögország (Csel 20:2-6)*

2 Miután pedig azokat a tartományokat bejárta, és buzdította őket sok beszéddel, továbbment **Görögországba**. 3 És ott töltött három hónapot. És mivelhogy a zsidók merényletet terveztek ellene, amint Szíriába készült hajózni, úgy döntött, hogy Makedónián át tér vissza. 4 Elkísérte pedig őt Ázsiáig a béreai Szópatér, a thesszalonikaiak közül pedig Arisztárkhosz és Szekundusz, és a derbei Gájusz és Timótheus; valamint az ázsiabeli Tükhikosz és Trofimosz. 5 Ezek előremenve, megvártak minket Troászban. 6 Mi pedig a kovásztalan kenyerek napjai után elhajóztunk Filippiből, és öt nap alatt érkeztünk meg hozzájuk **Troászba**; ahol hét napot töltöttünk.

*Pál 3. missziós útja: Troász (Trója) (Csel 20:7-16)*

7 A hétnek első napján pedig a tanítványok egybegyűlve a kenyér megtörésére, Pál tanította őket /beszélgetett velük, mivelhogy másnap el akart menni; és a tanítást elnyújtotta éjfélig. 8 Volt pedig elegendő mécses abban a felházban, ahol összegyülekeztek. 9 Egy **Eutikhosz** nevű ifjú pedig az ablakban ült, mély álomba merülve: és mivelhogy Pál sokáig tanított, az álom úgy elnyomta, hogy leesett a harmadik emeletről, és holtan szedték föl. 10 Pál pedig alámenve, ráborult, és magához ölelve mondta:
– **Ne háborogjatok! A lelke benne van!**
11 Azután fölment, és megtörte a kenyeret és evett, és sokáig, majd egészen virradatig beszélgetve velük, úgy indult el. 12 Felhozták pedig az ifjút elevenen, és igen megvigasztalódtak.

13 Mi pedig hajóra szálltunk, előremenve Asszoszig, ott akarva fölvenni Pált; mert így rendelkezett, ő maga gyalog akarva jönni. 14 Mikor pedig Asszoszban összetalálkozott velünk, felvéve őt, mentünk Mitülénébe.
15 És onnét elhajózva, másnap eljutottunk Khiosszal átellenbe; a következőn pedig áthajóztunk Számoszba; és Trogüllionban megszállva, másnap mentünk Milétoszba; 16 ugyanis úgy döntött Pál, hogy Efeszosz mellett elhajózik, hogy ne kelljen neki időt töltenie Ázsiában; mert sietett, hogy lehetőleg a hetek ünnepére *(pünkösdre)* Jeruzsálemben legyen.

*Pál 3. missziós útja: Ázsia, Milétosz (Csel 20:17-38)*

17 **Milétoszból** azonban küldve Efeszoszba, magához hívatta a gyülekezet véneit /presbitereit. 18 Amikor pedig megérkeztek hozzá, mondta nekik:
– Ti tudjátok, hogy az első naptól fogva, melyen Ázsiába jöttem, miként éltem köztetek az egész idő alatt, 19 szolgálva az Úrnak teljes alázattal és sok könnyhullatás és megpróbáltatások között, melyek a zsidók cselszövései /áskálódásai miatt értek engem; 20 és semmit sem tartottam vissza abból, ami hasznos számotokra, hogy hirdessem nektek, és tanítsalak titeket nyilvánosan és házanként, 21 bizonyságot téve mind zsidóknak, mind görögöknek az Istenhez való megtérés, és a mi Urunk Jézus Krisztusban való hit felől.

22 És most íme, én a Szellemtől kényszerítve megyek Jeruzsálembe, nem tudva, mik következnek ott rám. 23 Kivéve, hogy a Szent Szellem városonként bizonyságot tesz, mondva, hogy énrám fogság és nyomorúság következik. 24 De semmivel sem gondolok /törődök, még az én életem /lelkem sem drága nekem, csakhogy befejezhessem az én futásomat örömmel, és azt a szolgálatot, melyet vettem /kaptam az Úr Jézustól, hogy bizonyságot tegyek az Isten kegyelmének evangéliumáról. 25 És most íme, én tudom, hogy senki közületek nem látja többé az én arcomat, akik között az Isten országát hirdetve jártam. 26 Azért bizonyságot teszek előttetek a mai napon, hogy én mindenki vérétől tiszta vagyok. 27 Mert nem vonakodtam attól, hogy hirdessem nektek az Isten teljes akaratát. 28 Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Szellem titeket felvigyázókká tett, hogy legeltessétek /pásztoroljátok az Isten egyházát, melyet tulajdon vérével szerzett. 29 Mert én tudom azt, hogy az én eltávozásom után jönnek közétek gonosz farkasok, akik nem kedveznek a nyájnak. 30 Sőt ti magatok közül is támadnak férfiak, akik fonák dolgokat beszélnek, hogy a tanítványokat maguk után vonják. 31 Azért vigyázzatok, megemlékezve arról, hogy én három esztendeig éjjel és nappal nem szűntem meg könnyek közt inteni mindnyájatokat. 32 És most, testvéreim, ajánllak titeket az Istennek és az Ő kegyelme Igéjének, aki képes felépíteni benneteket és adhat nektek örökséget az összes megszenteltek közt. 33 Senkinek ezüstjét, vagy aranyát, vagy ruháját nem kívántam: 34 sőt magatok tudjátok, hogy a magam szükségeiről és a velem levőkéről ezek a kezek gondoskodtak. 35 Minden tekintetben megmutattam nektek, hogy ily módon munkálkodva kell az erőtlenekről gondot viselni, és megemlékezni az Úr Jézus szavairól, mert Ő mondta: **„Jobb adni, mint kapni.”**

36 És amikor ezeket mondta, térdre esve imádkozott mindazokkal együtt.37 Mindnyájan pedig nagy sírásra fakadtak; és Pálnak nyakába borulva csókolgatták őt, 38 keseregve kiváltképpen azon a szaván, amelyet mondott, hogy többé az ő arcát nem fogják látni.

Aztán elkísérték őt a hajóra.

*Pál 3. missziós útja: Fönícia, Caesarea (Csel 21:1-16)*

# Csel 21.

Amint pedig tőlük elválva elindultunk, egyenesen haladva Kósz-szigetére érkeztünk, másnap pedig Rhodoszra, és onnét Patarába. 2 És amikor találtunk egy hajót, mely Föníciába ment át, abba beülve, elhajóztunk. 3 És miután megláttuk Ciprust és elhagytuk azt balkézre, Szíriába hajóztunk, és Türoszban kötöttünk ki: mert ott rakták ki a hajó terhét. 4 És ott maradtunk hét napig, miután megtaláltuk a tanítványokat, akik Pálnak mondták a Szellem által, hogy ne menjen fel Jeruzsálembe. 5 E napok elteltével útra keltünk, és kikísértek bennünket mindnyájan feleségestül, gyermekestül egészen a városon kívülre. És a tenger partján térdre esve imádkoztunk. 6 És egymástól elbúcsúzva, beültünk a hajóba, azok pedig visszatértek az övéikhez.

7 Hajóutunk végeztével Türoszból eljutottunk Ptolemaiszba; és köszöntve a testvéreket, náluk maradtunk egy napig. 8 Másnap pedig elindulva Pál és mi, akik vele voltunk, érkeztünk Caesareába; és bemenve Filep evangélista házába, aki ama hét *(7 diakónus)* közül való volt, és nála maradtunk. 9 Neki pedig volt négy szűz leánya, akik prófétáltak. 10 Mialatt pedig mi több napig ott maradtunk, lejött Júdeából egy próféta, név szerint **Agabosz**. 11 És amikor hozzánk jött, vette Pál az övét, és megkötözve a maga kezeit és lábait, mondta:

– Ezt mondja a Szent Szellem: Azt a férfit, akié ez az öv, ekképpen kötözik meg a zsidók Jeruzsálemben, és adják a pogányok /nem zsidók kezébe.

12 Amikor pedig ezeket meghallottuk, a helybeliekkel együtt kértük, hogy ne menjen fel Jeruzsálembe. 13 Pál azonban így felelt:

– Mit műveltek sírva és az én szívemet keserítve? Mert én nemcsak megkötöztetni, hanem meghalni is kész vagyok Jeruzsálemben az Úr Jézus nevéért.

14 Mivel azért nem hagyta magát meggyőzni, megnyugodtunk, mondva:

– Legyen meg az Úr akarata!

15 E napok után pedig összekészülődve, felmentünk Jeruzsálembe. 16 Jöttek pedig velünk együtt a tanítványok közül is Caesareából, akik elvezettek bizonyos ciprusi Mnászonhoz, egy régi tanítványhoz, hogy ott szálljunk meg.

*Pál Jeruzsálemben bizonyítja hűségét a Törvényhez (Csel 21:17-26)*

17 Amikor azért **Jeruzsálembe** jutottunk, örömmel fogadtak minket a testvérek. 18 Másnap pedig bement Pál velünk együtt Jakabhoz; és a vének /presbiterek mindnyájan ott voltak. 19 És köszöntve őket, elbeszélte sorjában, amiket az Isten a nemzetek között az ő szolgálata által cselekedett. 20 Azok pedig ezt hallva, dicsőítették az Urat; és mondták neki:
– Látod, testvérünk, mily sok ezren vannak zsidók, akik hívőkké lettek; és mindnyájan rajongói a Törvénynek. 21 Felőled pedig azt hallották, hogy te mindazokat a zsidókat, akik a nemzetek között vannak, Mózestől való elszakadásra tanítod, azt mondva, hogy ne metéljék körül fiaikat, se a zsidó szokások szerint ne járjanak. 22 Mi legyen tehát? Elkerülhetetlen, hogy a tömeg össze ne csődüljön, mert mindenképpen meg fogják hallani, hogy idejöttél. 23 Azért tedd azt, amit neked mondunk: Van köztünk négy férfi, akik fogadalmat vettek magukra; 24 ezeket magad mellé véve, tisztulj meg velük együtt, és költs rájuk, hogy megnyírassák fejüket: és megtudja mindenki, hogy semmi sem igaz azokból, amiket felőled hallottak; hanem te magad is úgy élsz, hogy a Törvényt megtartod. 25 A pogányokból /**nem zsidók közül lett hívők felől pedig mi már megírtuk, azt határozva, hogy ők semmi effélét ne tartsanak meg, hanem csak oltalmazzák meg magokat mind a bálványoknak áldozott hústól, mind a vértől, mind a fúlva holt állattól, mind pedig a paráznaságtól.**

26 Akkor Pál maga mellé véve azokat a férfiakat, másnap velük együtt elvégezte a tisztulási szertartást, bement a Templomba, bejelentve, hogy mikor telnek le a megtisztulás napjai, mialatt mindegyikükért bemutatták az áldozatot.

*Pál letartóztatása és védőbeszéde Jeruzsálemben (Csel 21:27-22:29)*

27 Mikor pedig a hét nap már majdnem letelt, az Ázsiából való zsidók, meglátva őt a Templomban, felindították az egész sokaságot, és rávetették kezüket, 28 így kiabálva:
– Izraelita férfiak, segítsetek! Ez az az ember, aki e nép ellen, a Törvény ellen, és e hely ellen tanít mindenkit mindenütt! Ráadásul még görögöket is hozott be a Templomba, és megfertőztette ezt a szent helyet!
29 Ugyanis vele látták előzőleg az efeszoszi Trofimoszt a városban, akiről azt vélték, hogy Pál bevitte a Templomba. 30 Felbolydult azért az egész város, és a nép összecsődült: és Pált megragadva, kivonszolták őt a Templomból: és tüstént bezárták a kapukat.
31 Amikor pedig meg akarták őt ölni, feljutott a hír a római katonai csapat ezredeséhez, hogy az egész Jeruzsálem felzendült. 32 Aki azonnal katonákat és századosokat véve maga mellé, és lerohant hozzájuk. Azok pedig amikor meglátták az ezredest és a katonákat, abbahagyták Pált verését /ütlegelését.
33 Akkor odaérve az ezredes, elfogatta őt, és parancsolta, hogy kötözzék meg két lánccal; és tudakozta, hogy kicsoda és mit tett. 34 De ki ezt, ki azt kiáltozta a sokaságban; és mivel semmi bizonyosat nem sikerült megtudnia a zajongás miatt, parancsolta, hogy vigyék el őt a várba. 35 Amikor pedig a lépcsőkhöz ért, kénytelenek voltak a katonák felemelve vinni őt a tömeg /csőcselék erőszakossága miatt; 36 mert utánuk tódult a nép sokasága, így kiáltozva:
– Öld meg őt!
37 És amikor már éppen a várba akarták bevinni Pált, mondta az ezredesnek:
– Vajon mondhatok-e valamit neked?
Az pedig mondta:
– Te tudsz görögül? 38 Hát nem te vagy az az egyiptomi, aki pár napja fellázította és kivitte a pusztába azt a négyezer orvgyilkos férfit?
39 Mondta pedig Pál:
– Én tárzuszi zsidó ember vagyok, Cilicia nem ismeretlen városának polgára; de kérlek, engedd meg nekem, hogy szólhassak a néphez!
40 Mikor aztán az megengedte, Pál a lépcsőkön állva intett kezével a népnek: és mikor nagy csend lett, megszólalt héber nyelven, ezt mondva:

# Csel 22.

– Testvéreim, férfiak és atyák, hallgassátok meg az én beszédemet, amellyel most magamat előttetek mentem.
2 Amint pedig hallották, hogy héber nyelven szól hozzájuk, még inkább nyugalmat tanúsítottak. És mondta:
– 3 Én zsidó ember vagyok, a ciliciai Tárzuszban születtem, felnevelkedtem pedig ebben a városban Gamáliel lábainál, taníttatva az atyák Törvényének pontossága /alapossága szerint, buzgó voltam Isten iránt, ahogyan ma ti is mindannyian. 4 És ezt az Utat *(út, tanítás követőit)* halálra üldöztem, megkötözve és börtönbe vetve mind férfiakat, mind asszonyokat. 5 Amiképpen a főpap is tanúm nekem, és a vének egész tanácsa *(Szanhedrin)*; akiktől ajánlóleveleket is véve a testvérekhez, Damaszkuszba mentem, hogy az ott levőket is megkötözve hozassam Jeruzsálembe, hogy bűnhődjenek. 6 Történt pedig, hogy amint mentem és közeledtem Damaszkuszhoz, déltájban nagy hirtelen az égből nagy világosság sugárzott körül engem. 7 És leestem a földre, és egy hangot hallottam, amely ezt mondta nekem: „Saul, Saul, mit üldözöl engem?” 8 Én pedig feleltem: „Kicsoda vagy, Uram?” És mondta nekem: „Én vagyok a názáreti Jézus, akit te üldözöl.” 9 Akik pedig velem voltak, a világosságot ugyan látták, és megrémültek; de annak szavát, aki velem szólt, nem hallották. 10 Én pedig mondtam: „Mit cselekedjek, Uram?” Az Úr pedig mondta nekem: „Kelj fel és menj el Damaszkuszba; és ott megmondják neked mindazokat, amik elrendeltettek számodra, hogy véghez vidd.” 11 Mivel pedig nem láttam annak a világosságnak dicsősége miatt, a velem levők kézen fogva vezettek, így mentem Damaszkuszba. 12 Egy bizonyos Ananiász pedig, aki a Törvény szerint istenfélő férfi, akiről az ott lakó zsidók mind jó bizonyságot tesznek, 13 hozzám jött és mellém állva mondta nekem: „Saul testvérem, nyerd vissza szemed világát!” És én abban a pillanatban visszanyerve látásomat ránéztem. 14 Ő pedig mondta: „A mi atyáink Istene választott téged, hogy megismerd az ő akaratát, és meglásd amaz Igazat, és szót hallj az Ő szájából. 15 Mert az Ő tanúja leszel minden ember

előtt azok felől, amiket láttál és hallottál. 16 Most annak okáért mit késlekedsz? Kelj fel és merítkezz alá, és mosd le a te bűneidet, segítségül hívva az Úr nevét!” 17 Történt pedig, hogy amikor Jeruzsálembe visszatértem és imádkoztam a Templomban, elragadtatásba estem, 18 és láttam Őt, aki ezt mondta nekem: „Siess és menj ki hamar Jeruzsálemből: mert nem fogadják be a Rólam tett bizonyságtételedet.” 19 És én mondtam: „Uram, ők maguk tudják, hogy én börtönbe vetettem és vertem zsinagógánként azokat, akik hittek Tebenned: 20 És amikor ama te mártírodnak, Istvánnak vére kiontatott, én is ott álltam és helyeseltem az ő megöletését, és őriztem azoknak köntösét, akik őt megölték.” 21 És mondta nekem: „Eredj el, mert én téged messze küldelek a nemzetek közé.”
22 Hallgatták pedig őt e szóig; de most felemelték hangjukat:
– Töröld el a föld színéről az ilyet, mert nem volna szabad neki élnie!
23 Amikor pedig ezeket kiabálták, és köpenyüket földhöz vagdosták, és port szórtak a levegőbe, 24 parancsolt az ezredes, hogy vigyék őt a várba, és meghagyta, hogy korbácsütésekkel vallassák ki őt, hogy megtudhassa, mi okból kiáltoztak úgy ellene. 25 Amint azonban lekötötték őt a szíjakkal, mondta Pál az ott álló századosnak:
– Vajon szabad-e nektek római embert, akit nem ítéltek el, megostorozni?
26 Miután pedig ezt meghallotta a százados, elmenve, megjelentette az ezredesnek:
– Meglásd, mit akarsz cselekedni; mert ez az ember római!
27 Hozzámenve azért az ezredes, mondta neki:
– Mondd meg nekem, te csakugyan római vagy?
Ő pedig mondta:
– Az vagyok.
28 És felelt az ezredes:
– Én nagy összegért vettem meg ezt a polgárjogot.
Pál pedig mondta:
– Én pedig már bele is születtem!
29 Mindjárt eltávoztak azért tőle, akik őt vallatni akarták. Sőt az ezredes is megijedt, amikor megértette, hogy római, és hogy őt megkötöztette.

*Pál beszéde a Szanhedrin előtt (Csel 22:30-23:11)*

30 Másnap pedig biztosat akarva
tudni, mivel vádolják a zsidók, feloldatta őt bilincseiből, és megparancsolta, hogy a főpapok az egész Főtanács /Szanhedrin egybegyűlve hozzá menjen; és levezetve Pált, eléjük állíttatta.

# Csel 23.

Mikor pedig a Főtanácsra vetette szemét Pál, mondta:
– Testvéreim, férfiak! Én teljesen jó lelkiismerettel szolgáltam az Istennek mind e mai napig.
2 Ananiasz főpap pedig megparancsolta azoknak, akik mellette álltak, hogy üssék őt szájon. 3 Akkor Pál mondta neki:
– Megver az Isten téged, te kimeszelt fal! És még te ülsz itt, hogy ítélkezzél felettem a Törvény szerint, miközben törvényellenes módon parancsolod, hogy engem megüssenek?
4 Az ott állók pedig mondták:
– Az Isten főpapját szidalmazod-e?
5 Pál pedig mondta:
– Nem tudtam, testvéreim, hogy főpap. Mert meg van írva: „*A te néped fejedelmét ne átkozd!*” (2Móz 22:28)
6 Amikor pedig Pál észrevette, hogy az egyik részük a szadduceusok, a másik pedig a farizeusok közül való, felkiáltott a Főtanács előtt:
– Testvéreim, férfiak, én farizeus vagyok, farizeus fia! **A halottak reménysége és feltámadása miatt vádoltatom én!**
7 Amint pedig ő ezt mondta, meghasonlás támadt a farizeusok és a szadduceusok között, és a sokaság megoszlott. 8 Mert a szadduceusok azt mondják, hogy nincs feltámadás, sem angyal, sem szellem; a farizeusok pedig mind a hármat vallják. 9 Erre nagy hangzavar támadta: és felkelve az írástudók a farizeusok pártjából, hevesen érveltek, ezt mondva:
– Semmi rosszat sem találunk ez emberben; ha pedig szellem szólt neki, vagy angyal, ne tusakodjunk Isten ellen!
10 Mivel nagy meghasonlás támadt /(a helyzet egyre jobban elmérgesedett), félve az ezredes, hogy Pált széjjeltépik, parancsolta, hogy a csapat lemenve, ragadja ki őt közülük, és vigye el a várba.
11 A következő éjszakán pedig melléje állva az Úr, mondta neki:

– Bízzál Pál! Mert amiképpen bizonyságot tettél az én felőlem való dolgokról Jeruzsálemben, azonképpen kell neked Rómában is bizonyságot tenned!

*Összeesküvés Pál ellen és Pál kimenekítése (Csel 23:12-31)*

12 Mihelyst pedig nappal lett, a zsidók közül némelyek összeszövetkezve,
átok alatt kötelezték el magukat, hogy
se nem esznek, se nem isznak addig,
amíg meg nem ölik Pált. 13 Többen voltak pedig negyvennél, akik ezt az **összeesküvést szőtték**. 14 Ezek elmenve
a főpapokhoz és a vénekhez, mondták:
– Átok alatt megesküdtünk, hogy semmit nem ízlelünk addig, amíg meg nem
öljük Pált. 15 Most azért ti jelentsétek
be az ezredesnek a Főtanáccsal együtt,
hogy holnap hozza le őt hozzátok,
mintha az ő dolgának tüzetesebben
végére akarnátok járni. Mi pedig, mielőtt ő ide érne, készek vagyunk őt
megölni.
16 Meghallva azonban Pál nőtestvérének fia e cselszövést, odajőve bement
a várba, és tudtára adta Pálnak. 17 Pál
pedig egyet a századosok közül magához hívatva, mondta:
– Ezt az ifjat vezesd az ezredeshez;
mert valamit akar neki jelenteni.
18 Az annak okáért maga mellé véve
őt, vitte az ezredeshez, és mondta:
– A fogoly Pál magához hivatva engem,
kérte, hogy ez ifjat hozzád vezessem,
mert valamit mondani akar neked.
19 Az ezredes pedig őt kézen fogva, és
félrevonulva vele, tudakolta:
– Micsoda az, amit nekem jelenteni
akarsz?
20 Az pedig mondta:
– A zsidók elvégezték, hogy megkérnek
téged, hogy Pált holnap vidd le a Főtanács elé, mintha valamit tüzetesebben
meg akarnának tudakozni felőle. 21 Te
azért ne engedj nekik: mert közülük
negyvennél több férfi leselkedik utána,
akik átok alatt kötelezték el magukat,
hogy se nem esznek, se nem isznak
addig, míg meg nem ölik őt. És immár
készen vannak, várakozva a te üzenetedre.
22 Az ezredes tehát elbocsátotta az
ifjat, meghagyva neki, hogy:
– Nehogy kifecsegd valakinek, hogy
ezeket megjelentetted nekem!
23 És magához hivatva kettőt a századosok közül, mondta:

– Készítsetek föl kétszáz katonát, hogy induljanak Caesareába, és hetven lovast, és kétszáz parittyást, az éjszakának harmadik órájától fogva. 24 És teherhordó hátas állatokat is adjanak mellékjük, hogy Pált felültetve biztonságban vigyék Félix helytartóhoz.
25 Levelet is írt, melynek tartalma ez volt:
26 *„Klaudiusz Lüsziász a nemes Félix helytartónak, üdvözlettel!* 27 *Ezt a férfit, akit a zsidók megfogtak és meg akartak ölni, oda menve csapataimmal, kiszabadítottam, megértve, hogy római.* 28 *Meg akarva pedig tudni az okát, miért vádolják őt, levittem őt az ő nagytanácsuk elé.* 29 *És úgy találtam, hogy őt az ő Törvényük kérdései felől vádolják, de semmi halálra vagy fogságra méltó vétke nincs.* 30 *Minthogy pedig nekem megjelentették, hogy a zsidók e férfi ellen merényletet terveznek, azonnal hozzád küldtem, meghagyva vádolóinak is, hogy ami panaszuk van ellene, előtted mondják el. Légy jó egészségben!”*
31 A katonák tehát, amint nekik megparancsolták, Pált felvéve, elvitték még azon éjszakán Antipatriszba. 32 Másnap pedig a lovasokra hagyva, hogy tovább kísérjék őt, visszatértek a várba.

*A fogoly Pál kihallgatásai és védőbeszédei* ***Caesareában Felix helytartó előtt*** *(Csel 23:33-24:26)*

33 Azok pedig eljutva **Caesareába**, és átadva a levelet a helytartónak, Pált is elé állították. 34 Amikor pedig elolvasta a helytartó, és megkérdezte, melyik tartományból való, és megértette, hogy Ciliciából, 35 mondta:
– Majd kihallgatlak, amikor vádlóid is eljönnek.
És parancsolta, hogy a Heródes palotájában őrizzék őt.

# Csel 24.

Öt nap múlva aztán lement Ananiasz főpap a vénekkel és egy Tertullusz nevű ügyvéddel, akik panaszt tettek a helytartónál Pál ellen. 2 Amikor pedig őt beszólították, Tertullusz vádolni kezdte, ezeket mondva:
– 3 Nagyra becsült Félix, teljes hálával ismerjük el, hogy általad nagy békességet nyerünk, és a te gondoskodásod folytán igen jó intézkedések történnek

e nép javára, minden tekintetben és mindenütt. 4 De hogy téged túl sokáig ne tartsalak fel, kérlek hallgass meg minket röviden a te kegyelmességed szerint. 5 Mi ugyanis úgy találtuk, hogy ez veszedelmes ember, és meghasonlást támaszt a föld kerekségén levő valamennyi zsidó közt, és a Názáretből származó eretnekség legfőbb hangadója, 6 aki a Templomot is meg akarta fertőztetni. Meg is fogtuk őt, és a mi Törvényünk szerint akartuk elítélni. 7 De Lüsziász, az ezredes, nagy karhatalommal oda jőve, kiragadta őt kezünkből. 8 És azt parancsolta, hogy az ő vádolói hozzád jöjjenek. Ha kihallgatod, magad is meggyőződhetsz mindarról, amivel őt vádoljuk.
9 Helyeseltek pedig a zsidók is, mondogatva, hogy így vannak ezek. 10 Felelt pedig Pál, miután intett neki a helytartó, hogy beszélhet:
– Mivelhogy tudom, hogy te sok esztendő óta vagy e nép bírája, bátrabban védekezem a magam ügyében, 11 mert meggyőződhetsz róla, hogy nincs több mint tizenkét napja, hogy felmentem imádkozni Jeruzsálembe. 12 És a Templomban sem találtak úgy rám, hogy valakivel vitáztam volna, vagy hogy a népet egybecsődítettem volna, sem a zsinagógákban, sem a városban. 13 Rám sem bizonyíthatják azokat, amikkel most engem vádolnak. 14 Azt azonban megvallom neked, hogy én aszerint az út szerint, melyet ők eretnekségnek mondanak, úgy szolgálok az én atyáim Istenének, mint aki hiszek mindazokban, amik a Törvényben és a prófétákban meg vannak írva. 15 Reménységem van az Istenben, hogy amit ők maguk is várnak: **lesz feltámadásuk a halottaknak, mind igaz(ságos)aknak, mind igaz(ság)talanoknak.** 16 Erre törekszem pedig magam is, hogy feddhetetlen lelkiismeretem legyen az Isten és emberek előtt mindenkor. 17 Több esztendő elteltével pedig eljöttem, hogy a népem számára adományokat hozzak és áldozatokat mutassak be. 18 Eközben találtak rám megtisztulva a Templomban, se nem csődület, se nem zavargás közepette, némely Ázsiából való zsidók, 19 akiknek ide kellett volna eléd jönniük és vádolniuk, ha valami panaszuk volna ellenem. 20 Avagy az itt jelenlevők maguk mondják meg, vajon találtak-e bennem valami tör-

vénytelenséget, amikor a Főtanács előtt álltam; 21 hacsak ez egy szó tekintetében nem, melyet közöttük állva kiáltottam, hogy: „A halottak feltámadása felől vádoltatom én tőletek e mai napon!”
22 Mikor pedig ezeket hallotta Félix, elnapolta ügyüket, mivelhogy tüzetesebb ismerete volt erről az útról /tanításról, és mondta:
– Mikor Lüsziasz ezredes lejön, dönteni fogok ügyetekben.
23 És megparancsolta a századosnak, hogy Pált őrizzék, de enyhébb fogságban legyen, és senkit ne tiltsanak el az övéi közül attól, hogy szolgáljon neki, vagy hozzá menjen.
24 Néhány nap múlva pedig Félix megjelenve feleségével Drusillával együtt, aki zsidó származású volt, maga elé hívatta Pált, és hallgatta őt a Krisztusban való hit felől. 25 Amikor azonban ő igazság(osság)ról, önmegtartóztatásról és az eljövendő ítéletről kezdett beszélni, megrémülve mondta Félix:
– Most eredj el; de mihelyt alkalmam lesz rá, hívatni foglak.
26 Egyszersmind pedig azt is remélte, hogy Pál pénzt ad neki, hogy őt szabadon bocsássa: ezért gyakrabban is magához hivatva őt, beszélgetett vele.

*A fogoly Pál kihallgatásai Caesareában Festus helytartó előtt (Csel 24:27-25:12)*

27 Két esztendő múlva pedig **Porcius Festus** lett Félix utódja; és Félix a zsidók kedvébe akarva járni, Pált fogságban hagyta.

# Csel 25.

Festus tehát, miután megérkezett a tartományba, három nap múlva felment Jeruzsálembe Caesareából. 2 Panaszt tettek pedig nála a főpap és a zsidók főemberei Pál ellen, és kérték őt, 3 kérve maguk számára jóindulatát vele szemben, hogy hozassa át őt Jeruzsálembe, ugyanis hogy kelepcét állítva megölhessék őt útközben. 4 Festus azonban azt felelte, hogy Pált Caesareában őrzik, ő maga is hamarosan oda fog menni:
– 5 Akik azért köztetek, úgymond, főemberek, velem lejőve, ha van valami gonoszság /kifogásolható abban a férfiban, emeljenek vádat ellene.

6 Miután pedig nyolc-tíz napot időzött közöttük, lemenve Caesareába, másnap ítélőszékébe ült, és Pált előhozatta. 7 Amikor pedig az megjelent, körülállták a zsidók, akik lejöttek Jeruzsálemből, sok és súlyos vádat hozva fel Pál ellen, melyeket nem bírtak bebizonyítani; 8 mivelhogy ő a maga mentségére ezt felelte:
– Sem a zsidók Törvénye ellen, sem a Templom ellen, sem a császár ellen semmit sem vétettem.
9 Festus pedig a zsidók kedvében akarva járni, felelve Pálnak, mondta:
– Akarsz-e Jeruzsálembe felmenni, hogy ott ítélkezzem ügyedben?
10 Pál azonban mondta:
– A császár ítélőszéke előtt állok, itt kell ítélkezni fölöttem. A zsidók ellen semmit sem vétettem, amiként te is jól tudod. 11 Mert ha vétkes vagyok és valami halálra méltót cselekedtem, nem vonakodom a haláltól; ha azonban semmi sincs azokban, amikkel ezek vádolnak engem, senki sem szolgáltathat ki nekik. **A császárra apellálok /császárhoz folyamodom!**
12 Akkor Festus tanácsadóival értekezve, felelt:
– A császárra apelláltál, a császár elé fogsz menni!

*Pál beszéde Caesareában Heródes Agrippa király előtt (Csel 25:13-26:32)*

13 Néhány nap múlva pedig **Agrippa király és Berniké** érkezett meg Caesareába, hogy köszöntsék Festust. 14 Mikor pedig már több napot töltöttek ott, Festus szóba hozta a király előtt Pál ügyét:
– Van itt egy férfi, akit Félix hagyott itt fogolyként. 15 Aki ellen, amikor Jeruzsálembe mentem, feljelentést tettek a főpapok és a zsidók vénei, kérve, hogy ítéljem el. 16 Akiknek azt feleltem, hogy nem szokásuk a rómaiaknak, hogy egy embert kiadjanak /kiszolgáltassanak, amíg a vádlottat nem szembesítik vádlóival, és lehetőséget nem kap a vád elleni védekezésre. 17 Amikor azért ők idejöttek, másnap halogatás nélkül az ítélőszékbe ülve, előhozattam azt a férfit, 18 aki ellen, amikor vádlói előálltak, semmi bűnt nem hoztak fel azok közül, amiket én sejtettem: 19 hanem valami vitás kérdéseik voltak vele az ő saját babonaságuk /vallásuk felől, és bizonyos meghalt Jézus felől, akiről Pál azt állí-

totta, hogy él. 20 Én pedig bizonytalanságban voltam e vitás kérdésekre nézve, megkérdeztem, vajon akar-e Jeruzsálembe menni, és ott ítéltetni meg ezek felől. 21 Pál azonban apellálva /fellebbezve, hogy ő Augustus döntéséig maradjon őrizetben, parancsoltam, hogy tartsák fogságban, amíg őt a császárhoz nem küldhetem.
22 Agrippa pedig mondta Festusnak:
– Szeretném magam is hallani azt az embert.
Ő pedig mondta:
– Holnap meg fogod őt hallani.
23 Másnap tehát eljőve Agrippa és Bereniké nagy pompával, és bemenve a tárgyalóterembe az ezredesekkel és a város előkelőségeivel együtt, Festus parancsára előhozták Pált. 24 És mondta Festus:
– Agrippa király, és ti férfiak mindnyájan, kik velünk együtt itt vagytok! Látjátok őt, aki felől a zsidók egész sokasága megkeresett engem, mind Jeruzsálemben, mind itt, azt kiáltozva, hogy nem szabad neki tovább élnie. 25 Én pedig, ámbár megértettem, hogy semmi halálra méltó dolgot sem cselekedett, de mivel éppen ő maga apellált Augustusra, úgy döntöttem, hogy elküldöm őt. 26 Csakhogy nem tudok semmi bizonyosat írni felőle az én uramnak. Ezért hoztam őt elétek, és kiváltképpen teeléd, Agrippa király, hogy a kihallgatás után tudjak mit írni. 27 Mert ésszerűtlen dolognak tűnik nekem, hogy aki foglyot küld, az ellene való vádakat is meg ne jelentse.

## Csel 26.

Agrippa pedig mondta Pálnak:
– Megengedjük, hogy szólj a magad mentségére /érdekében.
Akkor Pál kinyújtva kezét, védőbeszédet tartott:
– 2 Agrippa király! Boldognak tartom magamat, hogy mindazok felől, amikkel a zsidók vádolnak, teelőtted fogok védekezni e mai napon; 3 mivel te nagyon jól ismered a zsidók minden szokását és vitás kérdését. Azért kérlek, hallgass meg engem türelmesen! 4 Az én életemet ifjúságomtól fogva, amely kezdetétől az én népem közt Jeruzsálemben folyt le, ismerik a zsidók mindnyájan. 5 Akik tudják rólam eleitől fogva – tanúsíthatják, ha akarják –,

hogy én a mi vallásunk legszigorúbb felekezete szerint éltem, mint farizeus. 6 Most is az Istentől a mi atyáinknak tett ígéret reménységéért állok itt vád alá helyezve: 7 melyre a mi tizenkét törzsünk, éjjel és nappal buzgón szolgálva reméli, hogy eljut; mely reménységért vádolnak engem a zsidók, Agrippa király! 8 Miért, talán hihetetlen dolognak tartjátok, hogy Isten halottakat támaszt fel? 9 Én csakugyan elhatároztam magamban, hogy ama názáreti Jézus neve ellen mindent meg kell tennem. 10 Amit meg is tettem Jeruzsálemben: és a szentek közül sokat börtönbe vettettem, a főpapoktól való felhatalmazást megnyerve. Sőt amikor megölték őket, szavazatommal ehhez hozzájárultam. 11 És az összes zsinagógában gyakran büntetéssel kényszerítettem őket káromlásra; és felettébb dühösködve ellenük, üldöztem őket egészen a határon túli városokig is. 12 E dologban épen útban voltam Damaszkusz felé a főpapoktól kapott felhatalmazással és engedéllyel. 13 Déltájban láttam az úton, felség, hogy a mennyből a nap fényességét meghaladó világosság sugárzott körül engem és azokat, akik velem együtt haladtak. 14 Amikor pedig mi mindnyájan leestünk a földre, hangot hallottam, amely hozzám szól és ezt mondta héber nyelven: „Saul, Saul, mit üldözöl engem? Nehéz neked az ösztön ellen rugdalóznod.” 15 Én pedig mondtam: „Kicsoda vagy, Uram?” És az mondta: „Én vagyok Jézus, akit te üldözöl. 16 De kelj fel, és állj lábaidra: mert azért jelentem meg neked, hogy téged szolgává és bizonysággá rendeljelek úgy azokban, amiket láttál, mint azokban, amikre nézve meg fogok neked jelenni; 17 megszabadítva téged e néptől és a nemzetektől, akik közé most küldelek, 18 **hogy megnyissad szemeiket, hogy sötétségből világosságra és a Sátán hatalmából az Istenhez térjenek, hogy bűneik bocsánatát és a megszenteltettek között osztályrészt nyerjenek az Énbennem való hit által.**” 19 Azért, Agrippa király, nem voltam engedetlen a mennyei látás iránt; 20 hanem először a damaszkusziaknak és jeruzsálemieknek, majd Júdea egész tartományában és a nemzeteknek is **hirdettem, hogy bánják meg bűneiket és térjenek meg az Istenhez, a megtéréshez méltó**

**cselekedeteket cselekedve.** 21 Ezekért akartak engem megölni a zsidók, megfogva a Templomban. 22 De Istentől segítséget véve, mind e mai napig állok, bizonyságot téve mind kicsinynek, mind nagynak, semmit sem mondva azokon kívül, amikről mind a próféták, mind Mózes megmondták, hogy be fognak teljesedni: 23 hogy a Krisztusnak szenvednie kell, hogy elsőként kell feltámadnia a halottak közül, és világosságot fog hirdetni e népnek és a nemzeteknek.
24 Mikor pedig ő ezeket mondta a maga mentségére, Festus nagy fennhangon mondta:
– Bolond vagy te, Pál! A sok tudomány téged őrültségbe visz.
25 Ő pedig mondta:
– Nem vagyok bolond, nemes Festus, hanem igaz és józan beszédeket szólok.
26 Mert tud ezekről a király, akihez bátorsággal is szólok: mert éppen nem gondolom, hogy ezek közül előtte bármi is ismeretlen volna; mert nem valami zugolyában lett dolog ez. 27 Hiszel-e, Agrippa király, a prófétáknak? Tudom, hogy hiszel.
28 Agrippa pedig mondta Pálnak:
– Majdnem ráveszel engem, hogy kereszténnyé váljak.
29 Pál pedig mondta:
– Kívánnám Istentől, hogy ne csak majdnem, hanem nagyon is, ne csak te, hanem mindazok is, akik ma engem hallgatnak, lennétek olyanok, mint én is vagyok, e bilincseket leszámítva.
30 És amikor ő ezeket mondta, felkelt a király és a helytartó és Berniké és akik velük együtt ültek; 31 és visszavonultukban így beszélgettek egymás közt:
– Semmi halálra, vagy fogságra méltó dolgot nem tett ez az ember.
32 Agrippa pedig mondta Festusnak:
– Ezt az embert szabadon lehetett volna bocsátani, ha a császárra nem apellált volna.

*Pált fogolyként Rómába viszik, hajótörésük és megmenekülésük (Csel 27:1-28:15)*

# Csel 27.

Miután pedig eldöntötték, hogy mi **Itáliába hajózzunk**, átadták mind Pált, mind némely egyéb foglyokat egy Július nevű századosnak a császári csapatból. 2 Beszáll-

va azért egy adramittiumi hajóba, az Ázsia partjai mentén fekvő helyeket akarva végighajózni, elindultunk. Velünk volt a makedóniai Arisztarkhosz is, aki Thesszalonikából való. 3 És másnap megérkeztünk Szidónba. És Július emberségesen bánva Pállal, megengedte, hogy barátaihoz elmenve gondoskodásukban részesüljön. 4 És onnan elindulva, Ciprus alatt hajóztunk el, mivelhogy ellenszelünk volt. 5 És a Cilicia és Pámfilia mellett levő tengeren áthajózva, eljutottunk a lükiai Mürába. 6 És mivel ott a százados egy Itáliába menő alexandriai hajót talált, abba szállított be minket. 7 Több napon át azonban lassan hajóztunk és nehezen érkeztünk Knidosz közelébe, de mivel nem engedett a szél minket odajutni, elhajóztunk Kréta alatt, Szalmóné mellett, 8 és nagy ügygyel-bajjal elhajózva mellette, jutottunk egy helyre, amelyet Szépkikötőknek neveznek, amelyhez közel volt Lászea városa.

9 Mivel pedig sok idő múlt el, és a hajózás más veszélyes volt, mivelhogy a böjt is elmúlt immár, intette Pál őket, 10 ezt mondva nekik:

– Férfiak, látom, hogy nemcsak a rakománynak és a hajónak, hanem a mi életünknek is bántódásával és nagy kárával fog járni e hajózás.

11 De a százados inkább hitt a kormányosnak és a hajótulajdonosnak, hogysem annak, amit Pál mondott. 12 Mivel azonban az a kikötő telelésre nem volt alkalmas, a többség azt határozta, hogy hajózzanak el onnan is, ha valami módon eljutva Fénixbe, Kréta kikötőjébe, amely a délnyugati és északnyugati szelek ellen védett, kitelelhetnének. 13 Mivel pedig déli szél kezdett lassan fújni, azt gondolva, hogy feltett szándékuknak urai lettek, elindulva, közelebb hajóztak el Kréta mellett. 14 Nemsokára azonban viharos szélvész csapott le oda, amelyet „északkeleti” szélnek neveznek. 15 Mikor pedig ez a hajót magával ragadta, és nem bírt a széllel szembe menni, hagytuk, hogy magával vigyen bennünket. 16 Amikor pedig egy kis sziget alá futottunk, melyet Klaudának hívnak, csak alig bírtuk hatalmunkban tartani a csónakot. 17 Melyet miután felvontak, védőeszközöket alkalmaztak, alul megövezve a hajót; és mivel féltek, hogy zátonyra bukkannak, lebocsátva a vitorlát, úgy

sodródtak. 18 Amikor pedig a szélvésztől nagyon hányattattunk, másnap a rakományt kiszórták; 19 és harmadnap tulajdon kezeinkkel dobálták ki a hajó felszerelését. 20 Amikor pedig több napon át sem nap, sem csillagok nem látszottak, és nem kis vihar tombolt, minden reménységünk elveszett életben maradásunk felől. 21 Amikor már jó ideje nem ettek, akkor Pál felállva közöttük, mondta:
– Jóllehet szükséges lett volna, óh férfiak, hogy engedelmeskedve nekem, ne induljunk el Krétából, és elkerültük volna ezt a bajt és kárt: 22 mindazáltal mostanra nézve is intelek benneteket, hogy jó reménységben legyetek; mert egy lélek sem vész el közületek, hanem csak a hajó. 23 Mert ez éjjel mellém állt egy angyala az Istennek, akié vagyok, akinek szolgálok is, 24 ezt mondva: „Ne félj Pál! A császár elé kell neked állanod. És íme, az Isten ajándékba adta neked mindazokat, akik veled hajóznak.” 25 Annak okáért jó reménységben legyetek, férfiak! Mert hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, amint nekem megmondatott. 26 Egy szigetre kell pedig kivetődnünk.
27 Amikor pedig a tizennegyedik éjszaka eljött, amint ide s tova hányattattunk az Adrián, éjféltájban észrevették a hajósok, hogy valami szárazföld közeledik hozzájuk. 28 És lebocsátva a vízmérő ónt, húsz ölnyinek találták, majd egy kevéssé tovább menve és ismét lebocsátva a vízmérő ónt, találták tizenöt ölnyinek. 29 És mivel féltek, hogy szirtes helyekre vetődhetnek, a hajónak hátsó részéből négy vasmacskát vetve ki, fohászkodva várták, hogy megvirradjon. 30 A hajósok pedig ekkor el akartak menekülni a hajóból, és a csónakot lebocsátották a tengerre, azzal az ürüggyel, mintha a hajó orrából akarnának vasmacskákat kivetni, 31 mondta Pál a századosnak és a katonáknak:
– Ha ezek nem maradnak a hajóban, ti sem lesztek képesek megmenekülni.
32 Akkor a katonák elvágták a csónak köteleit, és hagyták kiesni azt. 33 Addig pedig, amíg megvirradt, Pál bíztatta mindnyájukat, hogy egyenek, ezt mondva:
– Ma tizennegyedik napja, mióta folyton étlen várakoztok, semmit sem véve magatokhoz. 34 Azért kérlek benneteket, hogy egyetek, mert ez a ti megme-

neküléseteket szolgálja. Mert közületek senkinek sem esik le egy hajszál sem a fejéről.
35 Amikor pedig ezeket mondta, és kenyeret vett kezébe, hálát adott Istennek mindnyájuk előtt, és megtörve, kezdte enni. 36 Felbátorodva pedig mindnyájan, szintén vettek magukhoz táplálékot. 37 A hajóban pedig összesen kétszázhetvenhatan voltak. 38 Miután pedig jóllaktak, a gabonát a tengerbe szórva könnyítettek a hajón.

39 Amikor pedig megvirradt, a szárazföldet nem ismerték fel; hanem egy tengeröblöt sejtettek, melynek sima partja van, úgy tervezték, hogy kifuttatják rá a hajót, ha bírják. 40 A vasmacskák köteleit azért körös-körül elvagdalva, azokat a tengerben hagyták, egyszersmind eloldva a kormányrudak köteleit és az orrvitorlát széliránba felvonva, igyekeztek a part felé haladni. 41 De amikor egy zátonyos helyre találtak, ráfuttatták a hajót. És az orra ugyan megakadva, mozdíthatatlanul ott maradt, a hátulsó része azonban szakadozott a hullámverés ereje miatt. 42 A katonák pedig arról tanácskoztak, hogy a foglyokat megölik, hogy senki el ne szökhessen, miután kiúszott. 43 De a százados meg akarva menteni Pált, megtiltotta tervük megvalósítását, és megparancsolta, hogy akik úszni tudnak, először azok ugorjanak a tengerbe és meneküljenek ki a szárazföldre. 44 A többiek pedig ki deszkákon, ki a hajó egyéb darabjain. És így történt, hogy mindnyájan szerencsésen kimenekültek a szárazföldre.

# Csel 28.

És miután szerencsésen megmenekültek, akkor megtudták, hogy **Máltának** nevezik azt a szigetet. 2 A barbárok pedig nem mindennapos emberséggel bántak velünk: mert tüzet gerjesztve, befogadtak mindnyájunkat a szakadó esőre és hidegre való tekintettel. 3 Amikor pedig Pál egy nagy nyaláb rőzsét szedett összse és a tűzre tette, **egy vipera a melegből kimászva, a kezére akaszkodott.** 4 Mikor pedig látták a barbárok az ő kezén csüngeni a mérges kígyót, mondták egymásnak:
– Nyilván gyilkos ez az ember, akit nem hagy élni a bosszúállás, noha a tengerből megszabadult.

5 De miután a kígyót lerázta a tűzbe,
semmi baja sem lett. 6 Azok pedig azt
várták, hogy meg fog dagadni, vagy
nagy hirtelen holtan rogy össze. Ami-
kor azonban sokáig várták, és látták,
hogy semmi baja nem lesz, megváltoz-
tatva véleményüket, és istennek mond-
ták őt.
7 Annak a helynek környékén voltak
pedig a sziget első emberének, név
szerint Publiusznak birtokai, aki befo-
gadva minket, három napig jóindula-
túan vendégül látott. 8 Történt pedig,
hogy **Publiusz apja** magas láztól és
vérhastól gyötörve betegen feküdt.
Akihez Pál bement, és miután könyör-
gött, **kezeit rátéve meggyógyította** őt.
9 Miután azért ez megtörtént, mások
is, akik betegek voltak a szigeten,
őhozzá jöttek és meggyógyultak; 10
akik minket nagy megtiszteltetésben
részesítettek, és amikor elindultunk, a
szükséges dolgokkal elláttak.
11 Három hónap múlva viszont egy
alexandriai hajóval elindultunk, amely
a szigeten telelt, melynek címerén
Kásztor és Pollux volt. 12 És
Szirakúzába eljutva, ott maradtunk
három napig. 13 Onnét (a szicíliai par-
tot) körülhajózva, eljutottunk
Régiumba, majd egy nap múlva déli
szél támadt, így másnap megérkeztünk
Puteóliba; 14 ahol testvérekre talál-
tunk, akik kértek minket, hogy náluk
maradjunk hét napig; és úgy mentünk
Rómába.
15 Az ottani testvérek is, mikor hírét
vették érkezésünknek, elénk jöttek a
Forum Appiig *(Appiusz piacáig)* és Tres
Tabernaeig *(Három Fogadóig)*. És ami-
kor Pál meglátta őket, hálát adva az
Istennek, felbátorodott.

*A fogoly Pál Rómában (Csel 28:16-31)*

16 Amikor pedig **Rómába** jutottunk,
a százados átadta a foglyokat a tábor-
parancsnoknak. Pálnak azonban meg-
engedték, hogy külön lakjon az őt őrző
katonával. 17 Történt pedig, hogy há-
rom nap múlva magához hívatta Pál a
zsidók közötti főembereket. Mikor pe-
dig egybegyűltek, mondta nekik:
– Testvéreim, férfiak, én jóllehet sem-
mit sem vétkeztem a nép ellen, vagy az
ősi szokások ellen, mindazáltal foglyul
adattam át Jeruzsálemből a rómaiak
kezébe. 18 Akik miután kihallgattak, el
akartak engem bocsátani, mivelhogy
semmi halálra méltó vétket nem követ-

tem el. 19 De mivel a (júdeai) zsidók
ellene mondtak, kénytelen voltam a
császárra apellálni, nem mintha az én
népem ellen volna valami vádam. 20
Ennek okáért hívattalak tehát titeket,
hogy lássalak benneteket és beszéljek
veletek; mert az Izrael reménységéért
viselem ezt a láncot.
21 Azok pedig mondták neki:
– Mi felőled sem levelet nem kaptunk
Júdeából, sem pedig a testvérek közül
nem jött ide senki, és nem jelentett,
vagy szólt felőled senki semmi rosszat.
22 Helyénvalónak tartjuk azért tőled
hallani, miként gondolkodsz. Mert erről az irányzatról tudjuk, hogy mindenütt ellene mondanak.
23 Kitűzve tehát neki egy napot, eljöttek hozzá a szállására többen; akiknek bizonyságot tett az Isten országa
felől, igyekezve meggyőzni őket a Jézusról, úgy a Mózes Törvényéből, mint
a prófétákból, reggeltől fogva egészen
estig. 24 És némelyek hittek az ő beszédének, mások nem hittek.
25 Mivel pedig nem jutottak egyetértésre egymás között, szétoszoltak, miután Pál ezt az egy igét mondta nekik:
– Helyesen mondta a Szent Szellem
Ézsaiás próféta által a mi atyáinknak:
26 *„Eredj el a néphez és mondd: Hallván halljátok, és ne értsetek; és nézvén nézzetek, és ne lássatok! 27 Mert megkövéredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallanak, és szemeiket behunyják; hogy szemeikkel ne lássanak, füleikkel ne halljanak, szívükkel ne értsenek és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.”* (Ézs 6:9-10) 28 Legyen
azért nektek tudtotokra, hogy a nemzeteknek küldetett az Istennek ez a szabadítása, és ők meg is hallgatják!
29 És amikor ezeket mondta, elmentek
a zsidók, magok között sokat vitatkozva.
30 Maradt pedig Pál két egész esztendeig az ő tulajdon bérelt szállásán,
és mindazokat befogadta, akik őhozzá
mentek; 31 prédikálva /hirdetve az
Isten országát és tanítva az Úr Jézus
Krisztusról teljes bátorsággal, minden
tiltás nélkül.

# Pál apostol Róma-beliekhez írt levele

*Szerző, címzés és üdvözlet (Róm 1:1-7)*

**Róm 1.** Pál, Jézus Krisztusnak szolgája, elhívott apostol, elválasztva Isten evangéliumának hirdetésére, 2 melyet eleve megígért az ő prófétái által a szent Írásokban, 3 az ő Fia felől, aki Dávid magvából származott test szerint, 4 aki a szentség Szellemét tekintve erőben Isten Fiának bizonyult a halálból való feltámadás által, a mi Urunk Jézus Krisztus felől; 5 aki által vettük a kegyelmet és az apostoli küldetést hitben való engedelmességre, minden nemzetben, az ő nevéért; 6 akik között vagytok ti is, Jézus Krisztusnak hivatalosai: 7 mindenkinek, akik Rómában vagytok, Isten szerelmeseinek /szeretetteinek, elhívott szenteknek: Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól!

*Pál Rómába készül az örömhírt hirdetni (Róm 1:8-17)*

8 Először hálát adok az én Istenemnek Jézus Krisztus által mindnyájatokért, hogy a ti hiteteknek az egész világon híre van. 9 Mert az Isten a tanúm, akinek szellememmel szolgálok az ő Fia örömüzenetének hirdetésével, hogy szüntelen emlékezem felőletek, 10 imádkozásaimban mindenkor könyörögve, bárcsak egyszer már jó szerencsés utam adódna Istennek akaratából, hogy hozzátok mehessek; 11 mert kívánlak titeket látni, hogy valamilyen szellemi ajándékot adhassak át nektek a ti megerősítésetekre, 12 azaz, hogy együtt felbuzduljunk nálatok, mi a ti hitetek által, ti pedig az enyém által. 13 Nem akarom pedig, hogy ne tudjátok testvéreim, hogy gyakran elvégeztem magamban, hogy elmegyek hozzátok (de mindez ideig megakadályoztattam), hogy köztetek is nyerjek valami szellemi gyümölcsöt, mint a többi nemzetben is. 14 Mind a görögöknek, mind a barbároknak, mind a bölcseknek, mind a tudatlanoknak adósuk vagyok. 15 Azért ami engem illet, készen állok nektek is, akik Rómában vagytok, az evangéliumot hirdetni.

16 **Mert nem szégyellem a Krisztus evangéliumát; mert Istennek ereje az minden hívőnek megmentésére,** zsidónak először meg görögnek. 17 **Mert az Istennek igazságossága jelentetik ki abban hitből hitbe, miképpen meg van írva: „*Az igaz ember pedig hitből él.*”** (Hab 2:4)

*Az emberiség megromlásának oka, folyamata és következménye (Róm 1:18-32)*

18 Mert nyilvánvaló az Istennek haragja a mennyből az embereknek minden istentelensége és igazságtalansága ellen, akik az igazságot igazságtalansággal feltartóztatják. 19 Mert mindaz, ami az Istenből megismerhető nyilvánvaló előttük; mert az Isten nyilvánvalóvá tette számukra: 20 **Hiszen mindaz, ami Istenben láthatatlan, tudniillik az ő örökkévaló ereje és isteni mivolta, a világ teremtésétől fogva az ő alkotásaiból megértetve meglátható**; azért, hogy ne legyen mentségük: 21 mivelhogy megismerték az Istent, mégsem Istenként dicsőítették Őt, sem hálát nem adtak Neki; hanem az ő okoskodásaikban hiábavalókká lettek, és az ő értetlen szívük megsötétedett. 22 Magukat bölcseknek tartva, ostobákká váltak; 23 és az örökkévaló Istennek dicsőségét felcserélték mulandó embereknek és madaraknak és négylábú állatoknak és csúszó-mászó állatoknak képmásával. 24 Annak okáért kiszolgáltatta őket az Isten szívük kívánságaiban tisztátalanságnak, hogy egymás testét megbecstelenítsék; 25 mint akik az Isten igazságát hazugsággal cserélték fel, és a teremtett dolgokat tisztelték és szolgálták a Teremtő helyett, aki mindörökké áldott. Ámen.

26 Annak okáért odaadta őket az Isten gyalázatos szenvedélyekre; mert a közöttük való nők is felcserélték a természetes nemi érintkezést természetellenesre; 27 hasonlóképpen a férfiak is elhagyva a női nemmel való természetes szexuális életet, egymásra gerjedtek bujaságukban, férfiak férfiakkal fajtalankodva, és az ő tévelygésüknek méltó jutalmát megkapták önmagukban. 28 **És amiképpen nem tartották méltónak az Istent arra, hogy ismeretükben megtartsák, azonképpen odaadta őket az Isten méltatlan gondolkodásmódra, hogy illetlen dolgokat cselekedjenek:** 29 **akik teljesek minden igazságtalansággal,**

**páraznaséggal, gonoszséggal, kapzsisággal, romlottsággal; tele vannak irigységgel, gyilkossággal, versengéssel, álnoksággal, rosszindulattal;** 30 **besúgók, rágalmazók, istengyűlölők, gátlástalanok, kevélyek, dicsekvők, rosszban mesterkedők, szüleiknek engedetlenek,** 31 **értetlenek, megbízhatatlanok, szeretetlenek, engesztelhetetlenek, könyörtelenek;** – 32 akik jóllehet az Isten igazságos ítéletét ismerik, hogy akik ilyeneket cselekszenek, méltók a halálra, mégis nemcsak cselekszik azokat, hanem az akképpen cselekvőkkel egyet is értenek.

*Zsidók és nem zsidók egyaránt a bűn hatalma alatt vannak (Róm 2:1-3:18)*

Róm 2. Annak okáért nincs mentséged óh ember, bárki légy is, aki ítélsz: **mert amiben más fölött ítélkezel, önmagadat ítéled el; mivel ugyanazokat műveled te, aki ítélsz**. 2 Tudjuk pedig, hogy Isten ítélete igazságnak megfelelően sújtja azokat, akik ilyeneket cselekszenek. 3 Vagy azt gondolod, óh ember, aki megítéled azokat, akik ilyeneket cselekszenek, és te is azokat cselekszed, hogy te elkerülöd az Isten ítéletét? 4 Avagy megveted az ő jóságának gazdagságát, ítéletének elhalasztását és hosszútűrését, nem tudva, hogy **az Istennek jósága téged megtérésre indít**? 5 Te viszont a te keménységedhez és meg nem tért szívedhez méltón halmozod fel magadnak a büntetést a büntetésnek és az Isten igazságos ítélete kinyilatkoztatásának napjára.

6 **Aki *„megfizet mindenkinek az ő cselekedetei szerint”*** (Zsolt 62:13): 7 **azoknak, akik a jó cselekvésében való kitartással dicsőséget, tisztességet és halhatatlanságot keresnek, örök élettel;** 8 **azoknak pedig, akik versengők és akik nem engedelmeskednek az igazságnak, viszont engednek az igazságtalanságnak, haraggal és büntetéssel.** 9 Nyomorúság és szorongattatás minden gonoszt cselekedő ember lelkének, zsidónak először meg görögnek; 10 dicsőség pedig, tisztesség és békesség minden jót cselekedőnek, zsidónak először meg görögnek: 11 **mert nincsen Isten előtt személyválogatás.**

12 Mert akik Törvény nélkül vétkeztek, Törvény nélkül vesznek is el; és akik a Törvény alatt vétkeztek, Törvény által ítéltetnek meg. 13 Mert nem a Törvény tanulmányozói igazak Isten előtt, hanem a Törvény megcselekvői fognak megigazulni. 14 Amikor ugyanis a nemzetek közül valók, akik nem rendelkeznek a Törvénnyel, természetüktől fogva a Törvény dolgait cselekszik, akkor ők, a Törvénnyel nem rendelkezők, ők maguk a Törvény önmaguk számára: 15 ezzel is igazolva, hogy a Törvény cselekedete be van írva az ő szívükbe, mivel tanúbizonyságot tesznek arról az ő lelkiismeretük és gondolataik, amelyek egymást kölcsönösen vádolják vagy mentegetik 16 azon a napon, amelyen Isten megítéli az emberek titkait az én evangéliumom szerint Jézus Krisztus által.

17 Íme, te zsidónak nevezed magadat, és a Törvényre támaszkodsz, és Istennel dicsekszel, 18 és ismered az ő akaratát, és meg tudod ítélni, melyek különböznek attól, mivelhogy a Törvényből megtaníttattál; 19 és azt hiszed magadról, hogy te a vakoknak vezetője, a sötétségben levőknek világossága, 20 a balgák tanítója, a kiskorúak oktatója vagy, birtokolva a Törvényben az ismeret és igazság külső formáját. 21 Aki azért mást tanítasz, magadat nem tanítod-e? Aki azt hirdeted: „Ne lopj!” – lopsz-e? 22 Aki azt mondod: „Ne törj házasságot!” – házasságtörő vagy-e? Aki utálod a bálványokat, templomgyalázó vagy-e? 23 Aki a Törvénnyel dicsekszel, a Törvény megszegése által az Istent gyalázod-e? 24 Mert *„az Istennek neve miattatok káromoltatik a nemzetek között”* (Ézs 52:5), amint meg van írva.

25 Mert használ ugyan a körülmetélkedés, ha a Törvényt megtartod; de ha a Törvényt áthágod, a te körülmetélkedésed körülmetéletlenséggé lett. 26 Ha tehát a körülmetéletlenek megtartják a Törvény parancsolatait, az ő körülmetéletlenségük nem körülmetélkedésül tulajdoníttatik-e nekik? 27 És a természettől fogva körülmetéletlen ember, ha a Törvényt megtartja, elítél téged, aki a betű és körülmetélkedés mellett (*vagy* által) hágod át a Törvényt. 28 Mert nem az a zsidó, aki külsőképpen az; sem nem az a körülmetélés, ami a testen külsőleg

látható: 29 hanem az a zsidó, aki belsőképpen az; és a szívnek Szellem által, nem betű szerinti körülmetélése az igazi körülmetélés; amelynek dicsérete nem emberektől, hanem Istentől van.

# Róm 3.

– Milyen tekintetben különb hát a zsidó? Vagy micsoda haszna van a körülmetélkedésnek?
– 2 Minden tekintetben sok. Mindenekelőtt, hogy az Isten rájuk bízta az ő beszédeit.
– 3 De hát hogyha némelyek nem hittek? Vajon azoknak hitetlensége nem teszi-e hiábavalóvá az Isten hűségét?
– 4 Távol legyen! Sőt inkább az Isten legyen igaz, minden ember pedig hazug, amint meg van írva: „*Hogy igaznak bizonyulj a te beszédeidben, és győzedelmes légy, mikor vádolnak téged.*” (Zsolt 51:6)

5 Ha pedig a mi igazságtalanságunk az Istennek igazságát mutatja meg, mit mondjunk? Vajon igazságtalan-e az Isten, hogy minket büntet? Emberi módon szólok.
– 6 Távol legyen! Mert akkor mi módon ítéli meg az Isten a világot?
– 7 Mert ha az Istennek igazsága az én hazugságom által csak gyarapodott az ő dicsőségére, miért ítéltetem én továbbra is bűnösnek? 8 Sőt inkább ne cselekedjük-e a rosszat, hogy abból jó származzon? – amivel minket rágalmaznak is, és amint némelyek mondogatják, hogy mi így beszélünk, ezért méltán sújt minket az ítélet.

9 Hogy is van ez tehát? Különbek vagyunk-e?
– Semmiképpen sem. Mert az előbb emeltünk vádat zsidók és görögök ellen egyaránt, hogy mindnyájan a bűn hatalma alatt vannak; 10 amint meg van írva, hogy „*Nincsen csak egy igaz is;* 11 *nincs, aki megértse, nincs, aki keresse az Istent.* 12 *Mindnyájan elhajlottak, egyetemben haszontalanokká lettek; nincs, aki jót cselekedjen, nincsen csak egy is.*” (Zsolt 14:1-3) 13 „*Nyitott sír az ő torkuk; nyelvükkel álnokságot szólnak*” (Zsolt 5:9); „*Áspiskígyó mérge van ajkaik alatt.*” (Zsolt 140:3) 14 „*Szájuk telve átkozódással és keserűséggel.*” (Zsolt 10:7) 15 „*Lábaik gyorsak a vérontásra.* 16 *Útjaikon romlás és nyomorúság van,* 17 *és a békességnek útját nem ismerik.*” (Ézs 59:7-8) 18 „*Nincs*

*istenfélelem az ő szemük előtt.*” (Zsolt 36:1)

*Következtetés: minden ember csak hit által válhat igazzá (Róm 3:19-31)*

19 Tudjuk pedig, hogy amit a Törvény mond, azoknak mondja, akik a Törvény hatálya alatt vannak; hogy minden száj bedugassék, és az egész világ Isten ítélete alá essék. 20 Annak okáért **a Törvénynek cselekedeteiből egy test sem igazul meg az ő színe előtt: mert a bűn ismerete a Törvény által van.**

21 Most azonban a Törvénytől függetlenül jelent meg az Istennek igazsága, amelyről tanúbizonyságot tesznek a Törvény és a Próféták; 22 Istennek igazsága a Jézus Krisztusba vetett hit által mindenki számára, aki hisz. Mert nincs különbség, 23 **mert mindnyájan vétkeztek, és nélkülözik az Isten dicsőségét**. 24 **Megigazulva ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által,** 25 **akit az Isten engesztelő áldozatul rendelt, az ő vérébe vetett hit által**, hogy megmutassa az ő igazságosságát a korábban elkövetett bűnök elengedésén keresztül 26 Isten türelmi ideje alatt, az ő igazságosságának bizonyítékául, a mostani időszakban; hogy igaz legyen Ő és megigazítsa azt, aki Jézus hitéből való.

– 27 Hol van tehát a dicsekvés?

– Ki van zárva.

– Mely törvény által? A cselekedeteké által?

– Nem; hanem a hit törvénye által. 28 Azt tartjuk tehát, hogy **az ember hit által igazul meg, a Törvény cselekedeteitől függetlenül**.

– 29 Avagy Isten csak a zsidóké-e? Avagy nem a nemzeteké is?

– Bizony a nemzeteké is. 30 Mivelhogy egy az Isten, aki megigazítja a körülmetélkedetteket hitből és a körülmetéletleneket hit által.

– 31 A Törvényt tehát hiábavalóvá tesszük-e a hit által?

– Távol legyen! Sőt inkább a Törvényt megerősítjük.

*Ábrahám is hit által vált igazzá (Róm 4:1-25)*

**Róm 4.** Mit mondhatunk tehát, mire talált rá Ábrahám, a mi test szerinti ősatyánk? 2 Ha ugyanis Ábrahám

cselekedetekből igazult meg, van mivel dicsekedjen, de nem az Isten előtt. 3 Mert mit mond az Írás: „*Hitt pedig Ábrahám az Istennek, és az igazságul /igazságosságként tulajdoníttatott neki*.” (1 Móz 15:6)

4 Annak pedig, aki munkálkodik, a fizetséget nem kegyelemből számítják föl, hanem tartozás szerint; 5 **ellenben annak, aki nem munkálkodik, hanem hisz abban, aki az istentelent megigazítja, az ő hite tulajdoníttatik igazságul /számíttatik be igazságosságként/.** 6 Amint Dávid is boldognak mondja azt az embert, akinek az Isten igazságosságot tulajdonít cselekedetektől függetlenül: 7 „*Boldogok, akiknek megbocsáttattak az ő hamisságaik, és akiknek elfedeztettek az ő bűneik*. 8 *Boldog ember az, akinek az Úr bűnt nem tulajdonít*.” (Zsolt 32:1-2)

9 Ez a boldogság tehát a körülmetélkedettekre vonatkozik, vagy a körülmetéletlenekre is? Mert azt mondjuk, hogy Ábrahámnak a hit „*tulajdoníttatott igazságul /számíttatott be igazságosságként*”. 10 Nos, miként tulajdoníttatott /számíttatott be tehát? Körülmetélt vagy körülmetéletlen állapotában?

– Nem körülmetélt, hanem körülmetéletlen állapotában. 11 És a körülmetélkedés jegyét körülmetéletlenségében tanúsított hitéből fakadó megigazulásának pecsétjeként kapta: hogy atyja legyen mindazoknak, akik körülmetéletlen létükre hisznek, hogy azoknak is igazságosságként /megigazulásként számíttasson be; 12 és hogy atyja legyen a körülmetélteknek is, azoknak, akik nemcsak körülmetélkednek, hanem követik is a mi ősatyánknak, Ábrahámnak körülmetéletlenségében tanúsított hitének nyomdokait.

13 Mert nem a Törvény által adatott az ígéret Ábrahámnak, vagy az ő magvának, hogy e világnak örököse lesz, hanem a hitnek igazsága által. 14 Mert ha azok az örökösök, akik a Törvény alapján állnak, hiábavalóvá lett a hit, és haszontalanná az ígéret: 15 mert a Törvény büntetést eredményez: ahol pedig nincsen Törvény, ott törvényszegés sincs. 16 Emiatt van hitből, hogy kegyelemből legyen; hogy erős legyen az ígéret az összes leszármazottnak; nemcsak a Törvényből valóknak, hanem az Ábrahám hitéből származók

számára is, aki mindnyájunknak atyánk – 17 amint meg van írva, hogy „*Sok nemzet atyjává tettelek téged*” (1 Móz 13:16; 17:4-5) –, az előtt az Isten előtt, akiben hitt, aki a halottakat megeleveníti, és azokat, akik nem léteznek, előszólítja, mint létezőket. 18 Aki a remélhetők ellenére reménykedve hitte, hogy „*sok nemzet atyja*” lesz, aszerint, amint megmondatott: „*Így lesz a te magod*”. 19 És nem gyengülve el hitében, nem gondolt az ő már életerejét vesztett testére, bár majdnem százesztendős volt, sem Sára elhalt méhére; 20 az Isten ígéretében sem kételkedett hitetlenséggel, hanem megerősödött a hitben, dicsőséget adva az Istennek, 21 és teljesen elhitte, hogy amit Ő ígért, képes is megtenni. 22 Azért is ez igazságosságul /megigazulásul számíttatott be /tulajdoníttatott neki. 23 De nemcsak őmiatta íratott meg, hogy beszámíttatott neki, 24 hanem miattunk is, akiknek majd be fog számíttatni, nekünk tudniillik, **akik hiszünk Abban, aki feltámasztotta a mi Urunkat Jézust a halálból,** 25 **aki a mi bűneink miatt halálra adatott, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért /hogy mi megigazuljunk.**

*Mi is igazakká válunk hit által (Róm 5:1-11)*

# Róm 5. **Megigazulva azért hitből, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által,** 2 aki által szabadon járulhatunk hitben ahhoz a kegyelemhez, amelyben szilárdan megálltunk; és amelyben dicsekszünk is az Isten dicsőségének reménységével. 3 Sőt nemcsak ezzel, hanem dicsekszünk a szorongattatásokkal is, tudva, hogy **a szorongattatás kitartást eredményez,** 4 **a kitartás pedig kipróbáltságot, a kipróbáltság pedig reménységet,** 5 **a reménység pedig nem hagy cserben; mert az Istennek szeretete kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Szellem által, aki adatott nékünk.**

6 Mert Krisztus, mikor még erőtlenek voltunk, a maga idejében meghalt az istentelenekért. 7 Hiszen még az igazért is alig hajlandó meghalni valaki; ámbár a jóért talán csak meg merne halni valaki. 8 **Az Isten azonban a mihozzánk való szeretetét abban mu-**

**tatta meg, hogy amikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt.** 9 Minekutána azért most megigazultunk az ő vére árán, sokkal inkább meg fogunk menekülni a büntetéstől /haragtól Őáltala. 10 Mert ha akkor, amikor ellenségei voltunk, kibékültünk Istennel az ő Fiának halála által, sokkal inkább meg fogunk menekülni az ő élete által, miután kibékéltünk Vele. 11 Sőt nemcsak hogy kibékültünk, de még dicsekszünk is az Istenben a mi Urunk Jézus Krisztus által, aki által most ebben a kibékülésben részesültünk.

*Egy ember által váltunk bűnösökké, egy által válunk igazakká is (Róm 5:12-21)*

12 Annak okáért, miképpen egy ember által jött be a világba a bűn, és a bűn által a halál, és így a halál minden embert utolért, mivelhogy mindannyian vétkeztek. 13 (Ugyanis a Törvény előtt is jelen volt a bűn a világban; és bár a bűn nem számíttatik be, ha nincs törvény, 14 mégis a halál uralkodott Ádámtól Mózesig azokon is, akik nem az Ádám törvényszegéséhez hasonló módon vétkeztek – aki ama Eljövendőnek előképe volt.)

15 De a kegyelem ajándéka nem úgy van, mint a bűneset; mert ha annak az egyetlen egynek bűne miatt sokan haltak meg, még sokkal bőségesebben kiárad az Isten kegyelme és ajándéka egyetlen ember, Jézus Krisztus kegyelme által sokakra. 16 És az ajándék sem olyan, mint az egy vétkező bűnének következménye; mert az ítélethozatal egyetlen bűnből jutott kárhoztató /elmaraszta ló ítéletre, az ajándékba kapott kegyelem pedig sok bűnből megigazulásra /felmentő ítéletre. 17 Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által: sokkal inkább az életben uralkodnak az egy Jézus Krisztus által azok, akik a kegyelemnek és a megigazulás ajándékának bőségében részesültek. 18 **Bizonyára azért, amiképpen egynek vétke által minden emberre elhatott az ítéletet: azonképpen egynek igazságos cselekedete által minden emberre elhatott az élet megigazulása.** 19 **Mert amiképpen egy embernek engedetlensége által sokan bűnösökké lettek: azonképpen egynek engedelmessége által sokan igazakká lesznek.** 20 Közben pedig érvénybe lépett a Törvény, hogy a bűn megsokasodjon; de

ahol elszaporodik a bűn, ott a kegyelem még sokkal bőségesebb: 21 hogy amiképpen uralkodott a bűn a halál miatt, azonképpen a kegyelem is uralkodjon igazság által az örök életre a mi Urunk Jézus Krisztus által.

*Krisztussal együtt meghaltunk a bűn számára (Róm 6:1-7:6)*

Róm 6. Mit mondunk tehát? Megmaradjunk-e a bűnben, hogy a kegyelem annál bőségesebb legyen?
– 2 Távol legyen! Akik meghaltunk a bűnnek, mi módon élnénk még abban? 3 Avagy nem tudjátok-e, hogy akik bemerítkeztünk Krisztus Jézusban, az ő halálába merültünk be? 4 Eltemettettünk azért ővele együtt a bemerítkezés által a halálba: hogy amiképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk. 5 Mert ha az ő halálához hasonlóan eggyé lettünk Vele, bizonyára feltámadásához hasonlóan is azok leszünk. 6 Tudván azt, hogy a mi régi énünk Ővele megfeszíttetett, hogy cselekvésképtelenné váljon a bűn teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek: 7 – aki ugyanis meghalt, felszabadult a bűn alól. 8 Hogyha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy élünk is Ővele; 9 tudva, hogy Krisztus, aki feltámadott a halálból, többé nem hal meg; a halál többé rajta nem uralkodik. 10 Mert hogy meghalt, a bűnnek halt meg egyszer s mindenkorra; s az életet, amelyet él, az Istennek éli. 11 Ezenképpen ti is úgy tekintsétek magatokat, hogy meghaltatok a bűn számára, de éltek az Isten számára a mi Urunk Jézus Krisztusban!

12 Ne uralkodjon tehát a bűn a ti halandó testetekben, hogy az ő kívánságainak engedelmeskedjetek: 13 Se ne adjátok oda a ti tagjaitokat az igazságtalanság fegyvereiül a bűnnek; hanem adjátok át magatokat az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek, és a ti tagjaitokat is adjátok oda az igazság fegyvereiül az Isten számára. 14 Mert a bűn tirajtatok többé nem uralkodik; mert nem a Törvény hatálya, hanem a kegyelem uralma alatt álltok.
– 15 Hogy is van tehát? Vétkezzünk-e mivelhogy nem vagyunk a Törvény hatálya alatt, hanem a kegyelem uralma alatt?

– Távol legyen! 16 Avagy nem tudjátok, hogy akinek oda szánjátok magatokat (rab)szolgákul az engedelmességre, annak vagytok (rab)szolgái, akinek engedelmeskedtek: vagy a bűnnek, hogy meghaljatok, vagy az engedelmességnek, hogy igazakká váljatok? 17 De hála az Istennek, hogy jóllehet a bűn (rab)szolgái voltatok, de szívetek szerint engedelmeskedtek a tanítás azon követendő mintájának, amelyre rábízattatok; 18 és felszabadulva a bűn hatalma alól, az igazságosság (rab)szolgáivá lettetek. 19 (Emberi módon szólok a ti testi természetetek erőtlensége miatt.) Mert amiképpen odaszántátok a ti tagjaitokat a tisztátalanság és a törvénytelenség (rab)szolgáiként a törvényszegésre: azonképpen szánjátok oda most a ti tagjaitokat az igazságosság (rab)szolgáiként a megszentelődésre.

20 Mert amikor a bűn (rab)szolgái voltatok, szabadok voltatok az igazságosságtól. 21 Micsoda gyümölcsöt hozott ez nektek, amiket most szégyelltek? Mert azoknak vége a halál. 22 Most pedig, miután felszabadultatok a bűn hatalma alól, (rab)szolgáivá lettetek az Istennek: megvan a gyümölcsötök a megszentelődésre, aminek a vége pedig az örök élet. 23 **Mert a bűn zsoldja a halál; az Isten kegyelmének ajándéka pedig az örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban**.

# Róm 7.

Avagy nem tudjátok-e testvéreim – mert törvényismerőkhöz szólok –, hogy a Törvény addig uralkodik az emberen, ameddig az él? 2 Mert a férjes asszonyt a Törvény férjéhez köti, míg él a férje, de ha meghal a férj, felszabadul az asszony a férj törvénye alól. 3 Azért tehát amíg él a férje, házasságtörőnek mondják, ha más férfié lesz; ha azonban meghal a férje, felszabadul e törvény alól, úgy hogy nem lesz házasságtörő, ha hozzámegy más férfihoz. 4 Azért testvéreim, ti is meghaltatok a Törvény számára a Krisztus teste által, hogy máséi legyetek, azéi, aki a halálból feltámasztatott, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek. 5 Mert amikor a testi természetben éltünk, a bűnök szenvedélyei a Törvény által működtek tagjainkban, hogy gyümölcsöt teremjenek a halálnak; 6 most viszont felszabadultunk a

Törvény hatálya alól, miután meghaltunk annak számára, ami fogva tartott bennünket; hogy a Szellem újszerűségében szolgáljunk, és nem a betű elavultságában.

*A Törvény megmutatja a bűnt, de nem tudja legyőzni (Róm 7:7-25)*

7 Mit mondunk tehát? A Törvény bűn-e?
– Távol legyen! Sőt inkább a bűnt nem ismertem, hanem csak a Törvény által; mert a kívánságról sem tudtam volna, ha a Törvény nem mondaná: „*Ne kívánd*!” 8 De a bűn kihasználva az alkalmat, a parancsolat által ébresztett bennem mindenféle kívánságot; mert Törvény nélkül halott a bűn. 9 Én pedig egykor a Törvény nélkül éltem: de a parancsolat eljöttével életre kelt bennem a bűn, 10 én pedig meghaltam; és kiderült, hogy az a parancsolat, mely életre való, nekem halálomra van. 11 Mert a bűn kihasználva az alkalmat, a parancsolat által félrevezetett engem, és megölt. 12 Azért tehát a Törvény szent, és a parancsolat is szent és igazságos és jó.
– 13 Akkor hát a jó nekem a halálomra lett?
– Távol legyen! Sőt inkább a bűn van a halálomra: hogy lelepleződjön a bűn, mely a jót arra használja, hogy nekem halált szerezzen, hogy teljes mértékben bűnös legyen a bűn a parancsolat által. 14 Mert tudjuk, hogy a Törvény szellemi; én ellenben testi vagyok, eladva rabszolgaként a bűnnek. 15 Mert nem értem saját viselkedésemet; hiszen nem azt teszem, amit akarok, hanem amit gyűlölök, azt cselekszem. 16 Ha pedig azt teszem, amit nem akarok, egyetértek a Törvénnyel, hogy jó. 17 Akkor tehát már nem én cselekszem azt, hanem a bennem lakozó bűn. 18 Mert tudom, hogy nem lakik bennem, azaz a testi természetemben jó; mert az akarás megvan bennem, de a jó megvalósítását nem találom. 19 Mert nem a jót cselekszem, melyet akarok; hanem a gonoszt cselekszem, melyet nem akarok. 20 Ha pedig azt cselekszem, amit nem akarok, akkor már nem én művelem azt, hanem a bennem lakozó bűn. 21 Megtalálom azért önmagamban, aki a jót akarom cselekedni, ezt a törvényt, hogy a rossz itt van bennem. 22 Mert az énem legmélyén gyönyörködöm az Isten Törvényében;

23 de látok egy másik törvényt az én tagjaimban, mely ellenkezik a szívem értelmének törvényével, és engem rabul ad a bűn törvényének, amely a tagjaimban van.

24 Óh én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem a halálnak ebből a testéből?

25 Hálát adok Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által! Azért jóllehet én a szívem értelmével az Isten Törvényének, de testemmel a bűn törvényének szolgálok.

*Krisztus tud megszabadítani minket a bűntől (Róm 8:1-17)*

# Róm 8.

**Nincsen azért immár semmiféle kárhoztató ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak, akik nem testi módon élnek, hanem szellemi módon.** 2 **Mert a Jézus Krisztusban levő élet Szellemének törvénye fölszabadított engem a bűn és a halál törvénye alól.** 3 Mert ami a Törvénynek lehetetlen volt, mivelhogy erőtlen volt a test miatt, az Isten az ő Fiát elbocsátva bűn testéhez hasonló formában és a bűnért, elítélte a testben levő bűnt, 4 hogy a Törvénynek jogos követelése beteljesüljön mibennünk, akik nem test szerint járunk, hanem Szellem szerint.

5 Mert a test szerint élők a test dolgaival törődnek; a szellem szerint élők pedig a Szellem dolgaival. 6 Mert a testnek gondolata halál; a szellem gondolata pedig élet és békesség. 7 Mert a test hajlama ellenségeskedés Isten ellen; minthogy az Isten Törvényének nem engedelmeskedik, mert nem is képes erre. 8 A test szerint élők pedig /akik pedig testben vannak/ nem lehetnek kedvesek Isten előtt. 9 Ti azonban nem test szerint éltek, hanem szellem szerint /nem vagytok testben, hanem szellemben/, ha ugyan az Isten Szelleme lakik bennetek. **Akiben pedig nincs a Krisztus Szelleme, az nem az övé.** 10 Hogyha pedig Krisztus tibennetek él, jóllehet a test halott a bűn miatt, a szellem ellenben élő /élet a megigazulás által. 11 És ha Annak a Szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az ő tibennetek lakozó Szelleme által.

12 Annak okáért testvéreim, nem vagyunk adósok a testnek, hogy test szerint éljünk: 13 mert, **ha test szerint éltek, meghaltok; de ha a test cselekedeteit a szellemmel megöldöklitek, éltek.** 14 **Mert akiket Isten Szelleme vezet, azok Isten fiai.** 15 Mert nem a rabszolgaság szellemét kaptátok ismét, hogy féljetek, hanem a Fiúság Szellemét kaptátok, aki által kiáltjuk: „*Abba! Atyám!*” 16 Ez a Szellem a mi szellemünkkel együtt tanúsítja, hogy Isten gyermekei vagyunk. 17 Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.

*A teremtés, a hívők és a Szellem szülési fájdalmai (Róm 8:18-27)*

18 Mert azt tartom, hogy amiket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely nyilvánvalóvá fog válni számunka. 19 Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését. 20 A teremtett világ ugyanis hiábavalóság alá vetetett, nem önként, hanem amiatt, aki az alá vetette annak a reményében, 21 hogy maga a teremtett világ is megszabadul a romlandóság rabságából az Isten gyermekei dicsőségének szabadságára. 22 Hiszen tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt vajúdik és nyög mind ez ideig.

23 Sőt nemcsak a teremtett világ, hanem maguk a Szellem zsengéjének birtokosai, mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúvá fogadást, a mi testünk megváltását /rabszolgaságból való kiváltását/. 24 Mert reménységben tartattunk meg; a reménység pedig, amely látható, nem reménység; mert amit lát valaki, miért remélné is azt? 25 Ha pedig abban reménykedünk, amit nem látunk, arra kitartással várakozunk.

26 **Hasonlatosképpen pedig a Szellem is segítségére van a mi erőtlenségünknek. Mert amiért imádkoznunk kell, nem tudjuk úgy kérni, amint kellene; de maga a Szellem jár közben értünk kimondhatatlan sóhajtozásokkal.** 27 **Aki pedig a szíveket kutatja, tudja, mi a Szellem szándéka, mert Isten akarata szerint jár közben a szentekért.**

*Istennel végül teljes győzelmet aratunk (Róm 8:28-39)*

28 **Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van**, akik az ő végzése szerint elhívottak. 29 Mert akiket **eleve ismert**, eleve el is rendelte, hogy azok az ő Fia képmásához váljanak hasonlóvá, hogy ő legyen az elsőszülött a sok testvér között. 30 Akiket pedig **eleve elrendelt**, azokat el is hívta; és akiket **elhívott**, azokat meg is igazította; akiket pedig **megigazított**, azokat **meg is dicsőítette**.

31 Mit mondunk azért ezekre? **Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?** 32 **Aki az ő tulajdon Fiát nem kímélte, hanem őt mindnyájunkért odaadta, hogyan ne ajándékozna vele együtt mindent minekünk?** 33 Kicsoda vádolja az Isten választottait? Isten az, aki megigazít; 34 Kicsoda az, aki elítél? Krisztus az, aki meghalt, sőt aki fel is támadott, aki az Isten jobbján van, aki közben is jár értünk. 35 Micsoda szakít el minket a Krisztus szeretetétől? Nyomorúság vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy meztelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver-e? 36 Amint meg van írva, hogy: „*Teérted gyilkoltatunk minden nap; olyannak tekintenek minket, mint vágó juhokat.*” (Zsolt 44:23)

37 **De mindezekben felettébb diadalmaskodunk, Az által, aki minket szeretett.** 38 **Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következendők,** 39 **sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakíthat el minket Isten szeretetétől, mely Jézus Krisztusban, a mi Urunkban van.**

*Az eleve elrendelés Izrael történelmében (Róm 9:1-10:21)*

# Róm 9.

Igazat mondok Krisztusban, nem hazudok, lelkiismeretem a Szent Szellemmel együtt tesz bizonyságot mellettem, 2 hogy nagy az én szomorúságom és szüntelen az én szívemnek fájdalma; 3 mert kívánnám, hogy bárcsak én magam lennék átkozott, elszakasztva a Krisztustól az én testvéreim helyett, akik rokonaim test szerint; 4 akik izraeliták, akiké a fiúvá

fogadás és a dicsőség és a szövetségek, meg a törvényadás és az Isten szolgálata és az ígéretek; 5 akiké az ősatyák, és akik közül való test szerint a **Krisztus, aki mindenek fölött örökké áldandó Isten**. Ámen.

6 Nem mintha meghiúsult volna az Isten beszéde. Mert nem mindnyájan izraeliták azok, akik Izráeltől származnak. 7 Se nem mindenki Ábrahám magva, aki az ő gyermeke; hanem: „*Izsákban neveztetik neked a te magod.*” (1 Móz 21:12) 8 Azaz, nem a test gyermekei az Isten gyermekei; hanem az ígéret gyermekeit tekinti magul. 9 Mert az ígéretnek beszéde ez: „*Ez időtájban eljövök, és Sárának fia lesz.*” (1 Móz 18:10) 10 De nemcsak vele történt így, hanem Rebekával is, aki egyugyanazon személytől lett várandós, Izsáktól, a mi ősatyánktól: 11 hiszen mikor még meg sem születtek, sem semmi jót vagy gonoszt nem cselekedtek – hogy az Istennek kiválasztáson alapuló döntése érvényesüljön, amely nem a cselekedetektől, hanem az elhívótól függ –, 12 megmondatott neki, hogy: „*A nagyobbik szolgál a kisebbiknek*” (1 Móz 25:23), 13 amint meg van írva: „*Jákóbot szerettem, Ézsaut pedig gyűlöltem.*” (Mal 1:2-3)

14 Mit mondhatunk erre:

– Vajon nem igazságtalanság-e ez Istentől?

– Távol legyen! 15 Mert Mózesnek ezt mondja: „***Könyörülök azon, akin könyörülök, és kegyelmezek annak, akinek kegyelmezek.***” (2 Móz 33:19) 16 **Annak okáért tehát nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené**. 17 Mert azt mondja az Írás a fáraónak, hogy: „*Azért támasztottalak téged, hogy megmutassam rajtad az én csodatevő erőmet, és hogy hirdessék az én nevemet az egész földön.*” (2 Móz 9:16) 18 Annak okáért, akin akar, megkönyörül, akit pedig akar, megkeményít.

19 Mondhatnád erre nekem:

– Akkor hogyan hibáztathat hát engem? Hiszen az ő akaratának kicsoda állhat ellene?

– 20 Sőt inkább kicsoda vagy te, óh ember, hogy feleselsz az Istennel? Avagy mondja-e a készítmény a készítőjének: „Miért ilyennek készítettél engem?” 21 Avagy nincsen-e a fazekasnak hatalma az agyagon, hogy ugyanazon összegyúrt agyagból némely

edényt tisztességre, némelyet pedig becstelenségre csináljon? 22 Isten pedig, amikor be akarta mutatni az ő haragját, és meg akarta ismertetni hatalmát, nagy türelemmel elviselte a harag edényeit, melyeket elpusztításra készített, 23 mégpedig azért, hogy megismertesse az ő dicsőségének gazdagságát az irgalom edényein, melyeket eleve dicsőségre készített. 24 Ilyenekként hívott el minket is, nemcsak a zsidók közül, hanem a nemzetek közül is, 25 amint Hóseásnál is mondja: „*Hívom a Nem-népemet Népemnek; és a Nem-szeretettet Szeretettnek*” (Hós 2:22); 26 és: „*Lesz, hogy azon a helyen, ahol megmondatott nekik: Ti nem vagytok az én népem, ott az élő Isten fiainak fognak hívatni.*” (Hós 1:10) 27 Ésaiás pedig ezt kiáltja Izráel felől: „*Ha Izráel fiainak száma annyi volna is, mint a tenger fövenye, csak a maradék tartatik meg.* 28 *Mert beszédét beteljesíti és rövidre szabja azt igazságosságban; mivel rövidesen végez az Úr a Földön.*” (Ézs 10:22-23) 29 És amint Ésaiás előre megmondta: „*Ha a Seregeknek Ura nem hagyott volna nekünk magot, olyanokká lettünk volna, mint Szodoma, és Gomorához volnánk hasonlók.*” (Ézs 1:9)

30 Mit mondunk hát erre? Azt, hogy a nemzetek közül származók, akik az igazságosságra /megigazulásra nem törekedtek, az igazságosságot /megigazulást elnyerték, még pedig a hitből való igazságosságot /megigazulást; 31 Izráel ellenben, aki az igazságosság Törvényét követte, nem jutott el az igazságosság Törvényére. 32 Hogy miért? Azért, mert nem hitből követték, hanem mintegy a Törvény megcselekvéséből; és beleütköztek a beleütközés kövébe, 33 amint meg van írva: „*Íme, beleütközés követ és megbotránkozás szikláját teszem Sionba; és aki hisz benne, nem szégyenül meg.*” (Ézs 28:16; 8:14)

# Róm 10.

Testvéreim, szívem szerint kívánom és könyörgök is Istenhez Izráel megmeneküléséért. 2 Mert bizonyságot teszek felőlük, hogy Isten iránt való buzgóság van bennük, de nem megismerés szerint. 3 Mert az Isten igazságosságát nem ismerve, és saját igazságosságukat igyekezve érvényre juttatni, az Isten igazságossá-

gának nem rendelték alá magukat. 4 Hiszen **a Törvény végső célja Krisztus, minden hívőnek megigazulására**.

5 Mert Mózes a Törvényből származó igazságosságról /megigazulásról azt írja, hogy *„aki azokat cselekszi, élni fog általa.”* (3 Móz 18:5)

6 A hitből származó igazságosság /megigazulás azonban ekképpen szól:
– *„Ne mondd a te szívedben: Kicsoda megy föl a mennybe?” (5 Móz 30:12)* – azaz, hogy Krisztus lehozza –; 7 avagy: *„Kicsoda száll le a mélységbe?”* – azaz, hogy Krisztust a halálból felhozza.
8 Hanem mit mond?
– *„Közel hozzád a beszéd, a szádban és a szívedben”* (5 Móz 30:14), azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk.
9 **Mert ha a te száddal megvallod, hogy Jézus az Úr, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta őt a halálból, megmenekülsz.** 10 **Mert szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk, szájjal pedig megvalljuk, hogy megmeneküljünk.** 11 Ugyanis azt mondja az Írás: *„Valaki hisz őbenne, nem szégyenül meg.”* (Ézs 28:16; Zsolt 25:3)

12 Mert nincs különbség zsidó meg görög között; mert ugyanaz az Ura mindenkinek, aki kegyelemben gazdag mindenkihez, aki őt segítségül hívja. 13 Mert: ***„Mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, megmenekül.”*** (Jóel 2:32)

14 Mi módon hívják azért segítségül azt, akiben nem hisznek?
Mi módon hisznek pedig abban, aki felől nem hallottak?
Mi módon hallanának róla, ha nincs, aki hirdesse nekik?
15 Mi módon hirdetnék pedig, ha el nem küldetnek?
Amiképpen meg van írva: *„Mily’ szépek a békesség üzenetét hirdetőknek lábai, akik örömhírt hirdetnek!”* (Ézs 52:7)

16 Csakhogy nem mindenki fogadja el az örömhírt /evangéliumot. Mert Ésaiás azt mondja: *„Uram! Kicsoda hitt a mi igehirdetésünknek?”* (Ézs 53:1) 17 **Azért a hit az üzenet meghallásából származik, az üzenetet pedig Isten kijelentett beszédén keresztül lehet meghallani.**

18 De kérdezem:
– Avagy nem hallották-e?
– Sőt inkább *„az egész földre elhatott az ő hangjuk, és a lakóföld véghatáráig az ő beszédük.”* (Zsolt 19:5)

19 És kérdezem:
– Avagy Izrael nem ismerte-e meg?
– Elsőként Mózes mondja: „*Én titeket féltékennyé teszlek egy nem-néppel, egy értetlen nemzettel ingerellek fel titeket.*” (5 Móz 32:21) 20 Ésaiás pedig merészen ezt mondja: „*Megtaláltak azok, akik engem nem keresnek; nyilvánvaló lettem azoknak, akik felőlem nem kérdezősködtek.*” (Ézs 65:1) 21 Izráelről pedig ezt mondja: „*Egész nap kitártam karomat az engedetlenkedő és nekem ellentmondó nép felé.*” (Ézs 65:2)

*A zsidó nép ideiglenes elvettetése (Róm 11:1-24)*

# Róm 11.

Kérdezem tehát:
– Avagy elvetette-e Isten az ő népét?
– Távol legyen! Hiszen én magam is izraelita vagyok, Ábrahám magvából, Benjámin nemzetségéből származó. 2 **Nem vetette el Isten az ő népét, melyet eleve ismert.** Avagy nem tudjátok-e, mit mond az írás Illésről, amint Istenhez könyörög Izráel ellen, mondván: 3 „*Uram, a te prófétáidat megölték, és a te oltáraidat lerombolták; és csak én egyedül maradtam, és engem is halálra keresnek.*” (1 Kir 19:10, 14)
4 De mit mond neki az isteni felelet? „*Meghagytam magamnak hétezer embert, akik nem hajtottak térdet a Baálnak.*” (1 Kir 19:18)
5 Ekképpen azért **most is van maradék a kegyelemből való kiválasztás alapján.** 6 Hogyha pedig kegyelemből, akkor nem cselekedetekből: különben a kegyelem nem volna többé kegyelem. Hogyha pedig cselekedetekből, akkor nem lenne többé kegyelem: különben a cselekedet nem volna többé cselekedet.
7 Hogyan is van ez tehát? Amit Izráel keres, azt nem találta meg, de a kiválasztottak megtalálták; a többiek pedig keménnyé lettek téve; 8 amint meg van írva: „*Az Isten mély kábultság szellemét adta nekik; szemeket, hogy ne lássanak, füleket, hogy ne halljanak, mind e mai napig.*” (Ézs 29:10; 6:9-10)
9 Dávid is ezt mondja: „*Legyen az ő asztaluk csapdává, hálóvá, botránkozássá és megtorlássá. 10 Sötétedjenek meg az ő szemeik, hogy ne lássanak, és az ő hátukat mindig görbítsd meg!*” (Zsolt 69:23-24)
11 Annak okáért mondom:

– Avagy azért botlottak-e meg, hogy elessenek?
– Távol legyen! Hanem az ő elbukásuk folytán lett a megmenekülés a nemzeteké, hogy őket féltékennyé tegye. 12 Ha pedig az ő elesésük a világ számára gazdagság, és az ő kudarcuk a nemzetek számára gazdagság, mennyivel inkább az ő teljességre jutásuk?

13 Mert hozzátok, a nemzetekből származókhoz szólok, amennyiben én a nemzetek apostola vagyok, a szolgálatomat dicsőítem, 14 hátha sikerül valahogy féltékennyé tennem testvéreimet, és meg tudok menteni néhányat közülük. 15 **Mert ha az ő elvettetésük a világ számára megbékélést hozott, mit hoz majd az ő befogadásuk, ha nem életet a halálból?**

16 Ha pedig a zsenge szent, akkor a tészta is; és ha a gyökér szent, az ágak is azok. 17 Ha pedig némely ágak kitörettek, te pedig vadolajfa létedre beoltattál azok közé, és részese lettél az olajfa életnedvet adó gyökerének; 18 ne kevélykedjél az ágak ellen: ha pedig kevélykedsz: nem te hordozod a gyökeret, hanem a gyökér téged!
19 Azt mondod azért:
– Kitörettek az ágak, hogy én oltassam be.
– 20 Úgy van; hitetlenség miatt törettek ki, te pedig hit által állsz. Fel ne fuvalkodjál, hanem félj! 21 Mert ha az Isten a természetes ágakat nem kímélte, nehogy aztán téged se kíméljen majd! 22 Vedd észre azért az Istennek jóságát és szigorúságát: azok iránt, akik elestek, szigorúságát; irántad pedig a jóságát, ha megmaradsz a jóindulatában; különben te is kivágattatsz. 23 Sőt azok is, ha nem maradnak meg a hitetlenségben, beoltatnak; mert az Isten ismét beolthatja őket. 24 Mert ha téged lemetszett természetes vadolajfádról, és a természet rendje ellenére beoltott a szelíd olajfába, mennyivel inkább be fogja oltani őket a természet rendje szerint az ő saját olajfájukba!

*A zsidó nép végső üdvösségének ígérete (Róm 11:25-36)*

25 **Mert nem akarom, hogy ne tudjátok testvéreim ezt a titkot – nehogy bölcsnek tűnjetek önmagatok szemében –, hogy a megkeményedés Izráelre nézve csak részlegesen történt, ameddig a nemzetekből származók teljes számban be nem jut-**

**nak,** 26 **és így az egész Izráel megmenekül, amint meg van írva: *„Eljön Sionból a Szabadító, és elfordítja Jákóbtól az istentelenségüket.*** 27 ***És ez nekik az én szövetségem, midőn eltörlöm az ő bűneiket.”*** (Ézs 59:20-21)

28 Az evangéliumra nézve ugyan ellenségek tiértetek /ti érdeketekben; de a kiválasztásra nézve szeretettek az ősatyák miatt. 29 **Mert megbánhatatlanok az Isten ajándékai és az ő elhívása.** 30 **Mert amiképpen ti egykor engedetlenek voltatok az Istennek, most pedig könyörületre találtatok az ő engedetlenségük miatt:** 31 **azonképpen ők is most engedetlenné lettek, hogy az irántatok megnyilvánuló könyörület révén ők is irgalmat nyerjenek.** 32 **Mert az Isten mindenkit engedetlenség alá rekesztett, hogy mindenkin könyörülhessen.**

33 **Óh Isten gazdagságának, bölcsességének és tudományának mélysége! Mily igen kifürkészhetetlenek az ő ítéletei, és kinyomozhatatlanok az ő útjai!** 34 Mert *„kicsoda ismerte meg az Úr szívének értelmét? Vagy kicsoda volt neki tanácsadója?”* (Ézs 40:13-14) 35 *„Avagy kicsoda adott előbb neki, hogy annak visszafizesse azt?”* (Jób 41:11) 36 **Mert Őtőle, Őáltala és Őérte van minden. Övé a dicsőség mindörökké. Ámen!**

*Útmutatás a keresztény életmódhoz (Róm 12:1-21)*

# Róm 12. **Kérlek azért titeket testvéreim az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteteket;** 2 **és ne szabjátok magatokat /ne idomuljatok e világkorszakhoz, hanem változzatok el a ti szívetek értelmének megújítása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, számára kedves és tökéletes akarata!**

3 Mert a nekem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttetek, hogy ne gondoljon senki többet magáról, mint amennyit kell, hanem józanon gondolkozzon mindenki az Istentől neki adott hit mértéke szerint. 4 Mert amiképpen egy testben sok testrészünk van, de nem minden testrész ugyanazt a tevékenységet végzi: 5 azonképpen

sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai vagyunk. 6 Minthogy azért **különböző kegyelmi ajándékaink vannak a nékünk adott kegyelem szerint:**
akár **prófétálás**, a hitnek mértéke szerint gyakoroljuk;
7 akár **szolgáló**, a szolgálatban;
akár **tanító**, a tanításban;
8 akár **buzdító**, a buzdításban;
az **adakozó** tettetés nélkül;
az **elöljáró** lelkesen;
a **könyörülő** jókedvűen gyakorolja.
9 **A szeretet képmutatás nélküli legyen.**
**Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz!**
10 A testvéri szeretetben egymást odaadással szeretők; a tiszteletadásban egymást megelőzők legyetek!
11 A buzgóságban ne legyetek tétovázók; **a Szellemben tüzesek legyetek**; az Úrnak szolgáljatok!
12 A reménységben örvendezők; a szorongattatásban tűrők; az imádkozásban kitartóak; 13 a szentek szükségeire adakozók legyetek; a vendégszeretetet gyakoroljátok!
14 **Áldjátok azokat, akik titeket üldöznek; áldjátok, és ne átkozzátok!**
15 **Örüljetek együtt az örvendezőkkel, és sírjatok együtt a sírókkal!**
16 Egymás iránt figyelmesek, egymással törődők legyetek.
Ne túl magas dolgokon jártassátok eszeteket, hanem alkalmazkodjatok az egyszerűekhez, nehogy bölcseknek tűnjetek magatok előtt!
17 **Senkinek gonoszért gonosszal ne fizessetek! A jóra legyen gondotok minden ember előtt!**
18 **Ha lehetséges, amennyire rajtatok áll, minden emberrel békességben éljetek!**
19 **Magatokért bosszút ne álljatok** szeretteim, hanem adjatok helyet Isten haragjának; mert meg van írva: *„Enyém a bosszúállás, majd én megfizetek”* (5 Móz 32:35) – ezt mondja az Úr.
20 Azért, *„ha éhezik a te ellenséged, adj ennie; ha szomjazik, adj innia; mert ha ezt műveled, eleven szenet gyűjtesz az ő fejére.”* (Péld 25:21-22)
21 **Ne arasson győzelmet a gonosz feletted, hanem a gonoszt inkább jóval győzd le!**

*Engedelmesség az államhatalomnak (Róm 13:1-7)*

# Róm 13.

**Minden lélek engedelmeskedjen a fölötte álló tekintélyeknek; mert nincsen tekintély, hanem csak Istentől: és amely tekintélyek vannak, az Istentől rendeltettek.** 2 Azért, aki ellenszegül a tekintélynek, az Isten rendelésének szegül ellene; akik pedig ellene szegülnek, önmaguknak szereznek ítéletet. 3 Mert a fejedelmek nem a jó, hanem a gonosztettek elrettentésére vannak. Akarod-e pedig, hogy ne félj a hatalmasságtól? Cselekedd a jót, és dicséretet fogsz nyerni tőle! 4 Mert Isten szolgája ő a te javadra. Ha pedig gonoszságot követsz el, félj, mert nem ok nélkül visel fegyvert: mert Isten szolgája, aki igazságot szolgáltat, hogy megbüntesse azokat, aki gonoszul cselekszenek. 5 Annak okáért szükséges engedelmeskedni, nem csak a büntetés, hanem a lelkiismeret miatt is. 6 Hiszen azért fizettek adót is; mivelhogy Istennek szolgái ők, akik éppen ebben a tisztükben fáradoznak. 7 **Adjátok meg azért mindenkinek, amivel tartoztok: akinek az adóval, az adót; akinek a vámmal, a vámot; akinek a félelemmel, a félelmet; akinek a tisztelettel, a tiszteletet!**

*Éljünk szeretetben és tisztaságban (Róm 13:8-14)*

8 **Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeressétek; mert aki szereti a felebarátját, az a Törvényt teljesítette.** 9 Mert ez: *„Ne kövess el házasságtörést!”, „Ne ölj!”, „Ne lopj!”, „Ne tanúskodj hamisan!”, „Ne kívánd …!”* (2 Móz 20:13-17), **és ha bármi más parancs van még, ebben az igében foglaltatik egybe: *„Szeressed embertársadat, mint önmagadat!”*** (3 Móz 19:18) 10 **A szeretet nem illeti gonosszal az embertársát. Annak okáért a Törvény teljesítése a szeretet**.

11 S mindezt úgy tegyétek, mint akik felismerik a kijelölt időt, tudva, hogy ideje már az álomból felébrednünk; mert most közelebb van hozzánk az üdvösség, mint amikor hívőkké lettünk. 12 Az éjszaka elmúlóban, a nappal pedig elközelgett; vessük le azért a sötétség cselekedeteit, és öltsük magunkra a világosság fegyvereit! 13 Amint nappal illik, ékesen járjunk,

nem dorbézolásokban és részegeskedésekben, nem paráználkodásokban és kicsapongásokban, nem viszálykodásban és irigységben: 14 hanem **öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust, és ne tápláljátok a test kívánságait!**

*Részletkérdések (étkezési szokások, ünnepnapok megtartása) miatt ne gyengítsük az egységet (Róm 14:1-12)*

Róm 14. A hitben erőtlent fogadjátok be, nem ítélgetve vélekedéseit! 2 Némely ember azt hiszi, hogy mindent megehet; a hitben erőtlen pedig zöldséget eszik. 3 Aki eszik, ne vesse meg azt, aki nem eszik; és aki nem eszik, ne ítélje el azt, aki eszik. Mert az Isten befogadta őt. 4 Kicsoda vagy te, hogy elítéled a más szolgáját? Az ő saját ura előtt áll meg vagy bukik el. De meg fog állni, mert az Úr által képes rá, hogy megálljon.

5 Emez az egyik napot különbnek tartja a másiknál: amaz pedig minden napot egyformán (többre) tart. Ki-ki a saját szívének értelme felől legyen meggyőződve! 6 Aki ügyel a napra, az Úrért ügyel: és aki nem ügyel a napra, az Úrért nem ügyel. Aki eszik, az Úrért eszik, hiszen hálát ad az Istennek: és aki nem eszik, az Úrért nem eszik, és hálát ad az Istennek. 7 Mert közülünk senki sem önmagának él, és senki sem önmagának hal meg: 8 mert ha élünk, az Úrnak élünk; ha pedig meghalunk, az Úrnak halunk meg. **Azért akár éljünk, akár meghaljunk, az Úréi vagyunk.** 9 **Mert azért halt meg és támadt fel és elevenedett meg Krisztus, hogy mind holtakon mind élőkön uralkodjon.**

10 Te pedig miért ítélkezel a testvéred fölött? Avagy te is miért veted meg a te testvéredet? Hiszen **mindnyájan oda állunk majd a Krisztus ítélőszéke elé.** 11 Mert meg van írva: „*Élek én* – mondja az Úr –, *mert nekem hajol meg minden térd, és minden nyelv Istent vallja meg*.” (Ézs 45:23)

12 **Azért hát mindegyikünk maga ad számot önmagáról az Istennek**.

*Ne botránkoztassuk meg az aggályosabbakat sem (Róm 14:13-15:7)*

13 Annak okáért egymást többé ne ítélgessük: hanem inkább arra törekedjetek, hogy a ti testvéreiteknek ne

okozzatok megütközést vagy megbotránkozást! 14 Tudom és meg vagyok győződve az Úr Jézusban, hogy semmi sem tisztátalan önmagában: hanem bármi annak tisztátalan, aki tisztátalannak tartja. 15 Mert ha a te testvéred az étel miatt szomorodik meg, akkor te már nem szeretettől vezérelve jársz. Ne okozd vesztét annak a te ételeddel, akiért Krisztus meghalt! 16 Ne káromolják hát azt, ami nektek jó! 17 **Mert az Isten országa nem evés, nem ivás, hanem a Szent Szellem által való igazságosság /megigazulás, békesség és öröm**. 18 Mert aki ezekben szolgál a Krisztusnak, kedves Isten előtt, az emberek előtt pedig kipróbált. 19 Azért tehát törekedjünk a békességre és egymás építésére! 20 Ne rombold le az étel kedvéért az Isten munkáját. Minden tiszta ugyan, de rossz annak az embernek, aki megütközést keltve eszi. 21 Jó nem enni húst és nem inni bort, sem semmit nem tenni, amiben a te testvéred megütközik vagy megbotránkozik, vagy erőtlen. 22 Te, akinek hited van: tartsd meg magadban Isten előtt. Boldog, aki nem ítéli el magát abban, amit helyesel. 23 Aki pedig kételkedik, mikor eszik, ítélet alatt van, mert nem hitből eszik. **Ami pedig nincs hitből, bűn az.**

# Róm 15.

Tartozunk pedig mi az erősek, hogy az erőtlenek erőtlenségeit hordozzuk, és ne a magunk kedvében járjunk. 2 Mindegyikünk az ő felebarátjának /embertársának kedvében járjon annak javára és épülésére. 3 Mert Krisztus sem a maga kedvét kereste, hanem amint meg van írva: „*A te gyalázóidnak gyalázásai hullottak rám.*” (Zsolt 69:10)

4 Mert amik régen megírattak, a mi tanulságunkra írattak meg: hogy állhatatosság /kitartás és az Írások bátorítása által reménységünk legyen. 5 Az állhatatosságnak /kitartásnak és vigasztalásnak Istene pedig adja meg nektek, hogy Krisztus Jézus szerinti teljes egyetértésben legyetek egymással: 6 hogy egy szívvel, egy szájjal dicsőítsétek az Istent, a mi Urunk, Jézus Krisztusnak Atyját! 7 Azért fogadjátok be egymást, miképpen Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére!

*A Messiás egységet munkál a zsidó és nem zsidó hívők között (Róm 15:8-13)*

8 Mondom pedig, hogy Jézus Krisztus a körülmetéltek szolgája lett az Isten igazságáért, hogy megerősítse az atyáknak adott ígéreteket; 9 a nemzetekből valók pedig irgalmasságáért dicsőítik Istent, amint meg van írva: „*Annak okáért megvallak Téged a nemzetek között, és dicséretet éneklek a te nevednek!*” (Zsolt 18:50); 10 majd ismét azt mondja: „*Örüljetek nemzetek az ő népével együtt!*” (5 Móz 32:43); 11 és újból: „*Dicsérjétek az Urat mind, ti nemzetek, és magasztaljátok őt mind, ti népek!*” (Zsolt 117:1) 12 Ésaiás pedig ismét így szól: „*Gyökér sarjad Jisájból, aki föltámad, hogy uralkodjék a nemzeteken; őbenne reménykednek a nemzetek*.” (Ézs 11:10)

13 A reménységnek Istene pedig töltsön be titeket a hitben való teljes örömmel és békességgel, hogy bőségesen részesüljetek a reménységből és a Szent Szellem erejéből!

*Pál szolgálata a nemzetek között, és utazási tervei (Róm 15:14-33)*

14 Magam is meg vagyok pedig győződve felőletek, testvéreim, hogy ti magatok is tele vagytok jósággal, beteljesedtetek mindenféle ismerettel, és képesek vagytok egymást is útba igazítani. 15 Bátrabban írtam pedig nektek testvéreim, részben mintegy újra emlékeztetve titeket az Isten kegyelme által, amit azért adott nekem, 16 hogy Jézus Krisztus szolgája legyek a nemzetek között, munkálkodva az Isten evangéliumának papi szolgálatában, hogy a nemzetek áldozata szívesen fogadott és a Szent Szellem által megszentelt legyen. 17 Van azért mivel dicsekedjem a Jézus Krisztusban, az Istenre tartozó dolgokkal, 18 mert nem merek szólni semmiről, amit nem Krisztus vitt volna véghez általam a nemzetek engedelmessége érdekében, szóval és tettel, 19 jelek és csodák ereje által, az Isten Szellemének ereje által; úgyannyira, hogy én Jeruzsálemtől és környékétől fogva Illyriáig beteljesítettem a Krisztus evangéliumát. 20 Ekképpen pedig becsületbeli dolog számomra, hogy ne ott hirdessem az evangéliumot, ahova Krisztus híre neve már eljutott, hogy ne mások által lerakott alapra építsek: 21 hanem amint meg van írva: „*Akiknek nem hir-*

*dették Őt, azok meglátják; és akik nem hallották, megértik.*” (Ézs 52:15)

22 Annak okáért sokszor meg is akadályoztattam abban, hogy elmenjek hozzátok. 23 Most pedig, mivelhogy nincs már munkaterület számomra ezeken a vidékeken, és mert már sok esztendő óta vágyódom hozzátok eljutni: 24 ha Hispániába utazok, elmegyek hozzátok. Mert remélem, hogy átutazóban megláthatlak benneteket, és ti elkísértek oda, miután veletek már valamennyire beteljesedtem.

25 Most pedig Jeruzsálembe megyek, hogy szolgáljak a szenteknek. 26 Mert tetszett Macedóniának és Akhájának, hogy a Jeruzsálembeli szentek között levő nincstelenekkel közösséget vállaljanak – 27 helyesnek is látták, de tartoznak is vele. Mert ha a nemzetek közül származók az ő szellemi javaikból részesültek, tartoznak nekik viszontszolgálni földi javaikkal. 28 Ha tehát ezt elvégeztem, és szolgálatuk gyümölcsére a pecsétet ráütöttem, köztetek megyek át Hispániába. 29 Tudom pedig, hogy amikor hozzátok megyek, a Krisztus evangéliuma áldásának teljességével megyek.

30 Kérlek pedig benneteket testvéreim a mi Urunk Jézus Krisztusra és a Szellem szeretetére, hogy imáitokban velem együtt küzdjetek értem Isten előtt, 31 hogy szabaduljak meg azoktól, akik hitetlenek Júdeában, és hogy jeruzsálemi szolgálatom kedves legyen a szentek előtt; 32 hogy örömmel menjek hozzátok az Isten akaratából, és felfrissülhessek veletek együtt. 33 A békesség Istene pedig legyen mindnyájatokkal! Ámen.

*Üdvözlések (Róm 16:1-16)*

# Róm 16.

Ajánlom pedig nektek Fébét, a mi nénénket, aki a Kenkhréabeli gyülekezetnek szolgálója: 2 hogy fogadjátok őt az Úrban szentekhez illendően, és legyetek mellette, ha valami dologban rátok szorul. Mert ő is sokaknak pártfogója volt, nekem magamnak is.

3 Köszöntsétek Priscillát és Akvilát, akik nekem munkatársaim Krisztus Jézusban, 4 akik az én életemért a saját fejüket kockáztatták; akiknek nemcsak én mondok köszönetet, hanem a nemzetek minden gyülekezete is. 5 És

köszöntsétek azt a gyülekezetet, mely az ő házukban van!
Köszöntsétek az én szeretett Epenétoszomat, aki Akhája zsengéje a Krisztusban!
6 Köszöntsétek Máriát, ki sokat munkálkodott körülöttünk!
7 Köszöntsétek Andronikoszt és Juniát az én rokonaimat és az én fogolytársaimat, akik híresek az apostolok között, akik már előttem a Krisztusban voltak!
8 Köszöntsétek Ampliászt, ki nekem szerelmesem az Úrban!
9 Köszöntsétek Urbánuszt, a mi munkatársunkat a Krisztusban, és az én szeretett Sztakhüszomat!
10 Köszöntsétek Apellészt, aki a Krisztusban megpróbáltatott!
Köszöntsétek az Arisztobulosz háznépéből valókat!
11 Köszöntsétek Heródiont az én rokonomat!
Köszöntsétek a Nárcisszusz háznépéből azokat, akik az Úrban vannak!
12 Köszöntsétek Trüfainát és Trüfószát, kik fáradoznak az Úrban!
Köszöntsétek a szeretett Perszisztet, ki sokat fáradozott az Úrban!
13 Köszöntsétek Rufuszt, aki kiválasztott az Úrban, és az ő anyját, aki az én anyám is!
14 Köszöntsétek Ászünkritoszt, Flegónt, Hermászt, Pátrobászt, Hemészt, és a testvéreket, kik velük vannak!
15 Köszöntsétek Filologoszt és Júliát, Néreuszt és az ő nénjét, és Olimpászt és minden szenteket, kik velük vannak!
16 Köszöntsétek egymást szent csókolással!
Köszöntenek titeket a Krisztus gyülekezetei!

*Figyelmeztetés a hamis igehirdetők ellen (Róm 16:17-20)*

17 Kérlek pedig titeket testvéreim, tartsátok szemeteket azokon, akik széthúzásokat és botránkozásokat okoznak a tanításokkal szemben, melyeket megtanultatok; és kerüljétek el őket, 18 mert az ilyenek a mi Urunk Jézus Krisztusnak nem szolgálnak, hanem az ő hasuknak; és nyájas beszéddel, meg hízelkedéssel félrevezetik a naivak szívét. 19 Mert a ti engedelmességetek híre mindenkihez eljutott. Örülök azért nektek; de **szeretném, hogy bölcsek legyetek a jóban, ártatlanok pedig a rosszban.** 20 **A békességnek Istene pedig összetöri a Sá-**

**tánt a ti lábaitok alatt hamar.** A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme veletek! Ámen.

*További üdvözlések (Róm 16:21-24)*

21 Köszöntenek titeket Timótheus, az én munkatársam, és Luciusz, Jászon, és Szoszipatrosz az én rokonaim.
22 Köszöntelek titeket az Úrban én, Terciusz, aki e levelet írtam.
23 Köszönt titeket Gájusz, aki nekem és az egész gyülekezetnek gazdája.
Köszönt titeket Erásztosz a városnak kincstartója, és Kvártusz testvér.
24 A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme mindnyájatokkal! Ámen.

*Isten dicsérete (Róm 16:25-27)*

25 Annak pedig, aki titeket megerősíthet az én evangéliumom és a Jézus Krisztus hirdetése által, annak a titoknak kijelentése folytán, mely örök időtől fogva el volt hallgatva, 26 most azonban láthatóvá vált az örök Isten parancsára a prófétai Írások által, a hitben való engedelmességre, és ismertté lett minden nemzet számára – 27 az egyedül bölcs Istennek, Jézus Krisztus által: Neki legyen dicsőség mindörökké! Ámen.

# Pál Korinthoszbeliekhez írt 1. levele

*Szerző, címzés üdvözlet (1Kor 1:1-3)*

**1Kor 1.** Pál, Jézus Krisztusnak Isten akaratából elhívott apostola, és Szószthenész, a testvér; 2 az Isten gyülekezetének, amely Korinthoszban van, a Krisztus Jézusban megszenteltteknek, elhívott szenteknek, mindazokkal egybe, akik a mi Urunk Jézus Krisztus nevét segítségül hívják bármely helyen, a magukén és a miénken:
3 Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól!

*Hála a korinthoszi hívőkért (1Kor 1:4-9)*

4 Hálát adok az én Istenemnek mindenkor tifelőletek az Isten ama kegyelméért, amely nektek a Krisztus Jézusban adatott, 5 mivelhogy min-

denben meggazdagodtatok Őbenne, minden beszédben és minden ismeretben, 6 amint megszilárdult bennetek a Krisztusról való bizonyságtétel. 7 Úgyhogy semmi kegyelmi ajándék nélkül nem szűkölködtök, várva a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenését, 8 aki meg is erősít titeket mindvégig feddhetetlenségben, a mi Urunk Jézus Krisztus napján. 9 Hű az Isten, aki elhívott titeket az ő Fiával, a mi Urunk Jézus Krisztussal való közösségre.

*Apollósz és Pál személye körül kialakult vita kezelése (1Kor 1:10-17)*

10 Kérlek azonban titeket testvéreim, a mi Urunk Jézus Krisztus nevére, hogy mindnyájan egyféleképpen szóljatok, és ne legyenek köztetek szakadások, hanem legyetek teljesen egyek ugyanazon értelemben /gondolkodásmódban és ugyanazon véleményben /meggyőződésben. 11 Mert megtudtam felőletek testvéreim a Kloé embereitől, hogy versengések vannak köztetek. 12 Úgy értem pedig, hogy mindegyikőtök ezt mondja: „Én Pálhoz tartozom!” „Én meg Apollóshoz!” „Én meg Kéfáshoz!” „Én meg Krisztushoz!”

13 Vajon részekre osztatott-e a Krisztus? Vajon Pál feszíttetett-e meg értetek, vagy a Pál nevére merítettek-e alá benneteket? 14 Hálát adok az Istennek, hogy senkit sem merítettem alá közületek, kivéve Kriszposzt és Gájuszt, 15 nehogy valaki azt mondhassa, hogy bárkit is a magam nevére merítettem alá. 16 Alámerítettem azonban Sztefanosz háza népét is, ezenkívül nem tudom, hogy bárki mást alámerítettem volna. 17 **Mert nem azért küldött engem a Krisztus, hogy alámerítsem az embereket, hanem hogy az evangéliumot hirdessem; de nem bölcselkedő beszéddel, hogy a Krisztus keresztje hiábavaló ne legyen /ki ne üresedjen /el ne veszítse erejét.**

*Az evangéliumot nem bölcsességgel és ékesszólással kell hirdetni (1Kor 1:18-2:5)*

18 **Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek; de nekünk, akik megtartatunk, Isten ereje.** 19 Mert meg van írva: *„Elvesztem /semmivé teszem a bölcsek bölcsességét és az értelmesek értelmét elvetem.”* (Ézs 29:14)

20 Hol a bölcs? Hol az írástudó? Hol e világ(korszak)nak vitázója? Nemde nem bolondsággá tette-e Isten e világ bölcsességét? 21 **Mert miután nem ismerte meg a világ a saját bölcsessége által az Istent az ő bölcsességében, tetszett az Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által tartsa meg a hívőket.** 22 Mert egyfelől a zsidók jelt kívánnak, másfelől a görögök bölcsességet keresnek. 23 **Mi pedig Krisztust hirdetjük, mint megfeszítettet, a zsidóknak ugyan botránkozást, a görögöknek pedig bolondságot;** 24 **ámde maguknak az elhívottaknak, úgy zsidóknak, mint görögöknek Krisztust, Isten hatalmát és Isten bölcsességét.** 25 **Mert az Isten bolondsága bölcsebb az emberek bölcsességénél, és az Isten erőtlensége erősebb az emberek erejénél.**

26 Mert tekintsétek csak a ti elhív(at)ásotokat, testvéreim, hogy nem sokan vagytok bölcsek test szerint, nem sokan hatalmasok, nem sokan nemesek; 27 hanem **a világ bolondjait választotta ki magának az Isten, hogy megszégyenítse a bölcseket; és a világ erőtlenjeit választotta ki magának az Isten, hogy megszégyenítse az erőseket;** 28 és a világ nemtelenjeit /alantasait és megvetettjeit választotta ki magának az Isten, és a semmiket, hogy a valamiket megsemmisítse: 29 **hogy ne dicsekedjen Őelőtte egy test sem.** 30 **Tőle vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban, aki bölcsességül lett nekünk Istentől, és igazságul, szentségül és váltságul:** 31 hogy, amint meg van írva: „***Aki dicsekszik, az Úrban dicsekedjen!***” (Jer 9:24)

# 1Kor 2.

Én is, mikor hozzátok mentem, testvéreim, nem úgy mentem, hogy fölényes ékesszólással vagy bölcsességgel hirdessem nektek az Isten bizonyságtételét. 2 Mert elhatároztam, hogy nem akarok tudni köztetek semmi másról, csak Jézus Krisztusról, mégpedig mint megfeszítettről. 3 És én erőtlenség, félelem és nagy rettegés közt jelentem meg köztetek. 4 **És az én beszédem és igehirdetésem nem emberi bölcsesség rábeszélő /meggyőző szavaiban állt, hanem szellemnek és erőnek megmutatásában:** 5 **hogy a ti**

**hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Isten erején nyugodjon.**

*Bölcsességet a szellemi emberek kell tanítani (1Kor 2:6-16)*

6 Bölcsességet pedig a tökéletesek között szólunk; ámde nem e világkorszaknak, sem e világkorszak veszendő /elmúló fejedelmeinek bölcsességét; 7 hanem Isten titokban levő bölcsességét szóljuk, azt az elrejtetett, melyet örök-től fogva elrendelt az Isten a mi dicső-ségünkre; 8 melyet e világ fejedelmei közül senki sem ismert, mert ha meg-ismerték volna, nem feszítették volna meg a dicsőség Urát: 9 hanem, amint meg van írva: ***„Amiket szem nem lá-tott, fül nem hallott és embernek szí-ve meg se gondolt /(ember szívében fel sem merült), amiket Isten készí-tett az őt szeretőknek.”*** (Ézs 64:3) 10 **Nekünk azonban az Isten kijelentette az ő Szelleme által: mert a Szellem mindent megvizsgál /kikutat, még az Isten mélységeit is.**

11 Mert kicsoda ismeri az emberek közül az ember dolgait, ha nem az em-ber szelleme, amely benne van? Azon-képpen az Isten dolgait sem ismeri senki, hanem csak az Isten Szelleme. 12 Mi pedig nem e világ szellemét vet-tük, hanem az Istenből /Istentől való /származó Szellemet; hogy megismer-jük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk. 13 Ezeket hirdetjük is, nem oly beszédekkel, melyekre emberi bölcses-ség tanít, hanem amelyekre a Szent Szellem tanít; szellemiekhez szellemi-eket szabva. 14 Lelki ember pedig nem fogadja be az Isten Szellemének dolga-it: mert bolondságok neki; meg sem értheti /fel sem foghatja, mivelhogy csak szellemi módon ítélhetők meg. 15 A szellemi ember azonban mindent megítél, de őt magát senki sem ítéli meg. 16 Mert ki érte fel az Úr értelmét, hogy oktathatná Őt? Bennünk viszont Krisztus értelme van /Mi viszont ren-delkezünk Krisztus értelmével/.

*Gyülekezet megosztottságának kezelése (1Kor 3:1—4:21)*

**1Kor 3.** Én sem szólhattam nektek, testvéreim, mint szellemiek-nek, hanem mint testieknek, mint a Krisztusban kisdedeknek. 2 Tej italával tápláltalak titeket és nem kemény ele-

dellel, mert még nem bírtátok volna el, sőt még most sem bírjátok el: 3 mert még testiek vagytok; mert amikor irigység, versengés és viszály van köztetek, vajon nem testiek vagytok-e és nem pusztán emberi módon viselkedtek-e? 4 Mert mikor egyik ezt mondja: „Én Pálhoz tartozom!”; a másik meg: „Én meg Apollóshoz!”; nem testiek vagytok-e? 5 Hát kicsoda Pál és kicsoda Apollós? Csak szolgák, akik által hívőkké lettetek, és pedig amint kinek-kinek az Úr megadta. 6 Én plántáltam, Apollós öntözött; de az Isten adta a növekedést. 7 Azért sem az nem számít, aki plántál, sem aki öntöz; hanem a növekedést adó Isten. 8 A plántáló pedig és az öntöző egyek; de mindegyik a maga jutalmát kapja meg fáradozása szerint. 9 Mert **Isten munkatársai vagyunk**: Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok. 10 Az Isten nekem adott kegyelme szerint, mint bölcs építőmester, fundamentumot vetettem, de más épít rá. Ki-ki azonban meglássa, mi módon épít rá! 11 **Mert más fundamentumot senki nem képes lerakni a már meglevőn kívül /meglevő helyett, amely a Jézus Krisztus.** 12 Ha pedig valaki aranyat, ezüstöt, drágaköveket, fát, szénát, pozdorját épít rá erre a fundamentumra; 13 kinek-kinek munkája nyilván lesz: mert ama nap megmutatja, mivelhogy tűzben jelenik meg; és hogy kinek milyen a munkája, azt a tűz próbálja meg. 14 Ha valakinek a munkája, amelyet ráépített, megmarad, elveszi jutalmát. 15 Ha valakinek a munkája megég, az kárba vész. Ő maga azonban megmenekül, de úgy, mint aki tűzön ment át. 16 **Nem tudjátok-e, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Szelleme lakik bennetek?** 17 **Ha valaki az Isten templomát megrontja, megrontja azt az Isten. Mert az Isten temploma szent, ezek vagytok ti.**

18 Senki se csalja meg magát! Ha valaki bölcsnek gondolja magát e világkorszakban, legyen bolonddá, hogy bölcs lehessen! 19 **Mert e világ bölcsessége bolondság az Isten előtt.** Mert meg van írva: „*Megfogja a bölcseket az ő csalárdságukban /mesterkedésükben*.” (Jób 5:13) 20 És ismét: „*Ismeri az Úr a bölcsek gondolatait, hogy hiábavalók*.” (Zsolt 94:11)

21 Azért senki se dicsekedjen emberekkel – hiszen minden a tiétek: 22

akár Pál, akár Apollós, akár Kéfás, akár a világ, akár az élet, akár a halál, akár a jelenvalók, akár a következendők, minden a tiétek, 23 ti pedig Krisztuséi, Krisztus pedig Istené.

# 1Kor 4.

Úgy tekintsen ránk az ember, mint Krisztus szolgáira és Isten titkainak sáfáraira. 2 Amit pedig egyébként a sáfároktól elvárnak, az, hogy mindegyikük hűségesnek bizonyuljon. 3 Engem pedig legkevésbé sem érdekel, hogy tőletek, vagy emberi ítéletnaptól ítéltessem meg, sőt magamat sem ítélem meg. 4 Mert semmi vádat nem tudok felhozni magam ellen, de nem ebben vagyok megigazulva; aki ugyanis engem megítél, az Úr az. 5 Azért idő előtt semmit se ítéljetek, míg el nem jön az Úr, aki egyrészt napvilágra hozza a sötétség titkait, másrészt megjelenti a szív szándékait; és akkor mindenkinek az Istentől lesz a dicsérete.

6 Ezeket pedig, testvéreim, példaként vonatkoztattam magamra és Apollósra tiértetek, hogy a mi példánkon tanuljátok meg, hogy **afelett ami írva van, nem kell bölcselkedni; hogy senki se fuvalkodjon fel**, kérkedve az egyikkel a másik ellen. 7 Mert kicsoda tesz téged különbbé? Mid van ugyanis, amit nem kaptál volna? Ha pedig úgy kaptad, mit dicsekedsz, mintha nem kaptad volna? 8 Immár beteltetek, immár meggazdagodtatok, nélkülünk uralkodásra jutottatok; vajha csakugyan uralkodásra jutottatok volna, hogy mi is veletek együtt uralkodhatnánk!

9 Mert úgy vélem, hogy az Isten minket, az apostolokat, utolsókul állított, mintegy halálra szántakul: mert látványossága lettünk a világnak, úgy angyaloknak, mint embereknek. 10 Mi bolondok a Krisztusért, ti pedig bölcsek a Krisztusban; mi erőtlenek, ti pedig erősek; ti dicsőségesek, mi pedig gyalázatosak. 11 Mindez ideig éhezünk is, szomjazunk is, meztelenek is vagyunk, bántalmaztatunk is, bujdosunk is, 12 fáradozunk is, tulajdon kezünkkel munkálkodva; ha szidalmaznak minket, áldást mondunk; ha háborúságot szenvedünk, békességgel tűrjük; 13 ha rágalmaznak minket, jó szóval viszonozzuk: szinte a világ szemetjévé

lettünk, mindenek söpredékévé egész mostanig. 14 Nem azért írom ezeket, hogy megszégyenítselek titeket, hanem mint szerelmes /szeretett gyermekeimet intelek. 15 Mert ha tízezer tanítómesteretek lenne is a Krisztusban, de nem sok atyátok; mert tőlem vagytok a Krisztus Jézusban az evangélium által. 16 Kérlek azért titeket, legyetek az én követőim!

17 Azért küldtem hozzátok Timóteust, aki nekem szeretett és hű fiam az Úrban, aki eszetekbe juttatja nektek az én útjaimat a Krisztusban, ahogyan mindenütt, minden gyülekezetben tanítok. 18 De mintha el se mennék hozzátok, úgy felfuvalkodtak némelyek. 19 Pedig elmegyek hamarosan hozzátok, ha az Úr akarja; és megismerem a felfuvalkodottaknak nem a beszédét, hanem az erejét. 20 **Mert nem beszédben áll az Isten országa, hanem erőben.** 21 Mit akartok? Vesszővel menjek-e hozzátok, avagy szeretettel és szelídség szellemével?

*Paráznaság problémájának kezelése (1Kor 5:1-13)*

**1Kor 5.** Általában azt hallani, hogy paráznaság van köztetek, méghozzá olyan paráznaság is, amilyet a nemzetekből származók között sem említenek, hogy valaki apjának feleségével él. 2 És ti fel vagytok fuvalkodva, és nem keseredtetek meg inkább, hogy kivetnétek közületek, aki ezt a dolgot tette. 3 Mert én távol lévén ugyan testben, de jelen vagyok szellemben, mint jelenlevő már megítéltem azt, aki ekként cselekedett, – 4 ti és az én szellemem – a mi Urunk Jézus Krisztus nevében egybegyűlve, a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmával 5 átadjuk az ilyent a Sátánnak a test veszedelmére, hogy a szellem megtartasson az Úr Jézusnak ama napján.

6 Nem jó a ti dicsekvésetek. Avagy nem tudjátok-e, hogy egy kicsiny kovász az egész tésztát megkeleszti? 7 Takarítsátok el azért a régi kovászt, hogy legyetek új tésztává, aminthogy kovász nélküliek vagytok; mert hiszen **a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, feláldoztatott helyettünk.** 8 **Azért ne régi kovásszal ünnepeljünk, sem rosszaságnak /romlottságnak és go-**

**noszságnak kovászával, hanem tisztaságnak és igazságnak kovásztalanságában!**

9 Azt írtam nektek ama levelemben, hogy paráznákkal ne tartsatok kapcsolatot. 10 De nem általában e világ paráznáival, vagy csalóival, vagy ragadozóival, vagy bálványimádóival; mert hiszen így ki kellene e világból mennetek. 11 Most azért azt írom nektek, hogy ne tartsatok kapcsolatot azzal, ha valakit ugyan testvérnek neveznek, mégis parázna, vagy csaló, vagy bálványimádó, vagy szidalmazó, vagy részeges, vagy ragadozó. Az ilyennel még együtt se egyetek! 12 Mert mi közöm ahhoz, hogy a kívülállók felett ítélkezzem? Avagy ti nem a belül levők fölött ítélkeztek-e? 13 A kívülállókat pedig majd az Isten ítéli meg. „***Vessétek ki azért a gonoszt magatok közül!***” (5Móz 13:5)

*Testvérek peres ügyeinek kezelése (1Kor 6:1-8)*

1Kor 6. Merészel-e valaki közületek, ha peres dolga van a másikkal, az igaztalanok /hitetlenek előtt törvénykezni, és nem a szentek előtt? 2 **Nem tudjátok-e, hogy a szentek a világot ítélik meg?** És ha ti ítélitek meg a világot, méltatlanok vagytok-e a legkisebb dolgokban való ítéletekre? 3 Nem tudjátok-e, hogy angyalokat fogunk ítélni, nemhogy életszükségre való dolgokat? 4 Azért ha életszükségre való dolgok felől van törvénykezésetek, akik a gyülekezetben leglenézettebbek, azokat ültessétek le. 5 Megszégyenítésetekre mondom: Hát nincs köztetek egy bölcs ember sem, aki ítéletet tehetne az ő testvérei között? 6 Hanem testvér testvérrel törvénykezik, mégpedig hitetlenek előtt?

7 Egyáltalán már az is gyarlóság tibennetek, hogy törvénykeztek egymással. Miért nem szenveditek inkább a bántalmazást? Miért nem tűritek inkább a kárt? 8 Sőt ti okoztok bántalmazást és kárt, még pedig testvéreiteknek.

*Visszatérve a paráznaságra: testünk a Krisztusé (1Kor 6:9-20)*

9 **Avagy nem tudjátok-e, hogy igazságtalanok nem örökölhetik Isten országát? Ne tévelyegjetek; se paráznák, se bálványimádók, se há-**

**zasságtörők, se transzvesztiták, se homoszexuálisok,** 10 **se tolvajok, se telhetetlenek, se részegesek, se szidalmazók, se ragadozók /harácsolók nem örökölhetik Isten országát.** 11 Ilyenek voltatok pedig némelyek, de megmosattatok, de megszenteltettetek, de megigazíttattatok az Úr Jézus nevében és a mi Istenünk Szelleme által.

12 **Minden szabad nekem, de nem minden használ. Minden szabad nekem, de ne váljak semminek a rabjává!** 13 Az eledelek a hasnak és a has az eledeleknek rendeltetett. Az Isten pedig mind ezt, mind amazokat eltörli. A test azonban nem a paráznaságnak rendeltetett, hanem az Úrnak, és az Úr a testnek. 14 Az Isten pedig az Urat is feltámasztotta, minket is feltámaszt az ő hatalma által.

15 **Nem tudjátok-e, hogy a ti testeitek a Krisztus tagjai?** Elszakítva hát a Krisztus tagjait, paráznának tagjaivá tegyem? Távol legyen! 16 Avagy nem tudjátok-e, hogy aki a paráznával egyesül, egy test vele? Mert ketten lesznek, úgymond, egy testté. 17 **Aki pedig az Úrral egyesül, egy Szellem Ővele.** 18 Meneküljetek a paráznaság elől! Minden bűn, melyet az ember cselekszik, a testen kívül van, de aki paráználkodik, a maga teste ellen vétkezik. 19 **Avagy nem tudjátok-e, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Szellem temploma, akit Istentől kaptatok; és nem a magatokéi vagytok?** 20 **Mert áron vétettetek meg; dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben és szellemetekben, amelyek az Istenéi!**

*Házassággal kapcsolatos kérdések (1Kor 7:1-16)*

# 1Kor 7.

Amik felől pedig írtatok nekem, jó a férfinak asszonyt nem illetni. 2 De a paráznaság miatt minden férfinak saját felesége legyen, és minden asszonynak saját férje. 3 A felesége iránt teljesítse a férj házassági kötelességét, hasonlóképpen a feleség is a férje iránt. 4 **A feleség nem ura a maga testének, hanem a férje; hasonlóképpen a férj sem ura a maga testének, hanem a felesége.** 5 **Ne fosszátok meg egymást,** hacsak nem közös megegyezéssel bizonyos ideig, hogy ráérjetek a böjtölésre és az imád-

kozásra, azután ismét eggyé legyetek /házaséletet éljetek/, hogy a Sátán meg ne kísértsen titeket, mivelhogy magatokat meg nem tartóztathatjátok.

6 Ezt pedig kedvezésképpen mondom, nem parancsolatként. 7 Mert szeretném, ha minden ember úgy volna, mint én magam is; de kinek-kinek tulajdon kegyelmi ajándéka van Istentől, egynek így, másnak pedig úgy. 8 Mondom pedig a nem házasoknak és az özvegyasszonyoknak, hogy jó nekik, ha úgy maradhatnak, mint én is. 9 De ha magukat meg nem tartóztathatják, házasságban éljenek: mert jobb házasságban élni, mint égni.

10 Azoknak pedig, akik házasságban vannak, parancsolom nem én, hanem az Úr, hogy az asszony férjétől el ne váljon. 11 Hogyha pedig mégis elválna, maradjon házasság nélkül, vagy béküljön ki férjével; és a férj se bocsássa el a feleségét.

12 A többieknek pedig én mondom, nem az Úr: Ha valamely testvérnek hitetlen felesége van, és ez vele akar élni, el ne bocsássa azt. 13 És amelyik asszonynak hitetlen férje van, és ez vele akar élni, el ne bocsássa azt. 14 Mert **meg van szentelve a hitetlen férj az ő feleségében, és meg van szentelve a hitetlen asszony az ő férjében, mert különben a ti gyermekeitek tisztátalanok volnának, most pedig szentek.** 15 Ha pedig a hitetlen elválik, ám váljék el; nem vettetett szolgaság alá a keresztény férfi vagy asszony az ilyen dolgokban. De békességre hívott minket az Isten. 16 Mert mit tudod, te asszony, vajon ha megmentheted-e a férjedet; vagy mit tudod, te férfi, vajon ha megmentheted-e a feleségedet?

*Mindenki úgy éljen, ahogy Isten elhívta (1Kor 7:17-24)*

17 Csak amint kinek-kinek megadta az Isten, amint elhívta az Úr, úgy éljen. És minden gyülekezetben ekképpen rendelkezem. 18 Körülmetélten hivatott el valaki? Ne fedezze el azt. Körülmetéletlenül hivatott el valaki? Ne metélkedjen körül. 19 A körülmetélkedés semmi, a körülmetéletlenség is semmi; hanem Isten parancsolatainak megtartása. 20 Ki-ki, amely állapotban hívatott el, abban maradjon meg. 21 (Rab)szolgaként hívattál el? Ne törődj vele! Sőt ha sza-

baddá is válhatsz, inkább élj azzal! /(*vagy:* Azonban ha szabaddá válhatsz, élj vele /használd ki!) 22 Mert az Úrban elhívott (rab)szolga az Úr felszabadítottja; hasonlóképpen, aki szabadságban hívatott el, Krisztus (rab)szolgája. 23 (Drága) áron vásároltattatok meg, ne legyetek emberek szolgái! 24 Ki-ki, amiben elhívatott, testvéreim, abban maradjon meg az Isten előtt!

*Hajadonságról (1Kor 7:25-40)*

25 A hajadonok felől nincs ugyan parancsolatom az Úrtól, de tanácsot adok úgy, mint aki irgalmasságot nyertem az Úrtól, hogy hitelre méltó legyek. 26 Úgy vélem azért, hogy a jelenvaló /bekövetkezendő nehéz helyzet /nyomorúság /szükség miatt jó az embernek úgy maradnia, amint van. 27 Feleséghez köttettél? Ne keress elválást! Feleség nélkül vagy? Ne keress feleséget! 28 De ha veszel is feleséget, nem vétkezel; és ha férjhez megy is a hajadon, nem vétkezik; de az ilyeneknek háborúságuk lesz a testben. Én pedig kedveznék nektek. 29 Ezt pedig azért mondom, testvéreim, mert az idő rövidre van szabva ezentúl, azért akiknek van is feleségük, úgy legyenek, mintha nem volna. 30 És akik sírnak, mintha nem sírnának; és akik vígadnak, mintha nem vigadnának; akik vesznek, mintha semmijük sem volna. 31 És akik élnek e világgal, mintha nem élnének: mert elmúlik e világ ábrázata /méltósága. 32 Azt akarnám pedig, hogy ti gond nélkül legyetek. Aki házasság nélkül van, arra visel gondot, ami az Úré, mi módon kedveskedhessen az Úrnak; 33 aki pedig feleséget vett, a világiakra visel gondot, mi módon kedveskedhessen a feleségének. 34 Különbözik egymástól az asszony és a hajadon. Aki nem ment férjhez, az Úr dolgaira visel gondot, hogy szent legyen mind testében, mind szellemben; aki pedig férjhez ment, a világiakra visel gondot, mi módon kedveskedhessen a férjének. 35 Ezt pedig a ti hasznotokra mondom; nem hogy tőrbe csaljalak benneteket, hanem hogy illendőképpen, állhatatosan és osztatlan szívvel ragaszkodjatok az Úrhoz.

36 De ha valaki szégyennek tartja az ő hajadon leányára nézve, ha virágzó idejét múlja, és meg kell tennie, hát

tegye meg, amit akar, nem vétkezik; adja férjhez. 37 Aki pedig szilárdan áll a szívében és a szükség nem kényszeríti, hatalma pedig van a tulajdon akarata fölött, és azt végezte el szívében, hogy megőrzi hajadon leányát, jól teszi. 38 Azért, aki férjhez adja, az is jól teszi, de aki nem adja férjhez, még jobban teszi. 39 Az asszonyt törvény köti, míg férje él, de ha férje meghal, szabadon férjhez mehet, akihez akar, csakhogy az Úrban. 40 De véleményem szerint boldogabb, ha úgy marad, úgy vélem pedig, hogy bennem is Isten Szelleme van.

*Bálványáldozati ételek kérdése (1Kor 8:1-13)*

**1Kor 8.** Ami pedig a bálványoknak felajánlott húst illeti, tisztában vagyunk vele, hogy mindnyájunknak van ismeretünk. **Az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít.** 2 **Ha pedig valaki azt gondolja, hogy tud valamit, még semmit sem ismer úgy, amint ismernie kellene.** 3 Ha ellenben valaki szereti az Istent, az megismertetik /ismeretet nyer Őtőle.

4 Tehát ami a bálványáldozati hús evését illeti, tudjuk, hogy egy bálvány sincs a világon, és hogy Isten sincs senki más, hanem csak egy. 5 Mert ha vannak is úgynevezett istenek akár az égben, akár a földön, aminthogy van sok isten és sok úr; 6 **mindazáltal nekünk egy Istenünk van, az Atya, akitől van a mindenség, és mi is Őbenne /Őérte; és egy Urunk, a Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, és mi is Őáltala.**

7 De nem mindenkiben van meg ez az ismeret; sőt némelyek a bálványokkal kapcsolatos lelkiismereti meggyőződésük miatt mind a mai napig, mint bálványoknak felajánlott húst eszik, és az ő lelkiismeretük, mivelhogy erőtlen, megfertőztetik. 8 Pedig az eledel nem tesz minket kedvesekké Isten előtt; mert ha eszünk is, nem leszünk gazdagabbak; ha nem eszünk is, nem leszünk szegényebbek. 9 De arra ügyeljetek, hogy ez a ti szabadságotok valamiképpen botránkozásul ne legyen az erőtleneknek. 10 Mert ha valaki meglát téged, akinek ismereted van, hogy a bálványtemplomnál vendégeskedsz, annak lelkiismerete, mivelhogy erőtlen,

nem arra bátorodik-e fel, hogy megegye a bálványoknak áldozott húst? 11 És így a te ismereted kárhozatba taszítja a te erőtlen testvéredet, akiért Krisztus meghalt. 12 Így aztán, amikor a testvérek ellen vétkeztek, és az ő erőtlen lelkiismeretüket megsebesítitek, Krisztus ellen vétkeztek. 13 Annak okáért, ha eledel botránkoztatja meg az én testvéremet, inkább soha sem eszem húst, csak hogy meg ne botránkoztassam az én testvéremet.

*Önkorlátozás a szabadságban: Pál megélhetésének példája (1Kor 9:1-27)*

**1Kor 9.** Nem vagyok-e apostol? Nem vagyok-e szabad? Vajon nem láttam-e Jézus Krisztust, a mi Urunkat? Vajon nem az én munkám vagytok-e ti az Úrban? 2 Ha másoknak nem is volnék apostoluk, de bizony nektek az vagyok, mert az én apostolságom pecsétje ti vagytok az Úrban. 3 Ez az én védekezésem azokkal szemben, akik vádolnak engem. 4 Nincsen-e arra jogunk, hogy együnk és igyunk? 5 Nincsen-e arra jogunk, hogy keresztény feleségünket magunkkal vigyük, mint a többi apostolok is és az Úr testvérei és Kéfás? 6 Avagy csak nekem és Barnabásnak nincs-e jogunk arra, hogy ne dolgozzunk? 7 Kicsoda katonáskodott valaha is a maga zsoldján? Kicsoda plántál szőlőt, és nem eszik annak gyümölcséből? Vagy kicsoda legeltet nyájat, és nem eszik a nyáj tejéből? 8 Vajon emberi módon mondom-e ezeket? Vagy nem ezeket mondja-e a Törvény is? 9 Mert a Mózes Törvényében meg van írva: „*Ne kösd fel a nyomtató /cséplő ökör száját!*” (5Móz 25:4)

Avagy az ökrökre van-e az Istennek gondja? 10 Avagy nem miértünk mondja-e általában? Mert miértünk íratott meg, hogy aki szánt, reménységgel kell szántania, és aki csépel, azzal a reménységgel tegye, hogy majd részesedik a termésből. 11 Ha mi nektek a szellemieket vetettük, oly nagy dolog-e az, ha mi a ti testi javaitokból aratunk? 12 Ha mások részesülnek a ti javaitokban, mért nem inkább mi?

De mi nem éltünk e szabadsággal; hanem mindent eltűrünk, hogy valami akadályt ne gördítsünk a Krisztus evangéliuma elé. 13 Nem tudjátok-e,

hogy akik a szent dolgokban munkálkodnak, a szent helyről kapják élelmüket, és akik az áldozati oltár körül forgolódnak, az áldozati oltárról (oltárra vitt áldozati ételekből) részesednek? 14 Ekképpen rendelte az Úr is, hogy akik az evangéliumot hirdetik, az evangéliumból éljenek. 15 De én ezek közül eggyel sem éltem. Nem azért írtam azonban ezeket, hogy velem is így történjék, mert jobb nekem meghalnom, hogysem valaki hiábavalóvá tegye az én dicsekvésemet. 16 Mert ha az evangéliumot hirdetem, nem dicsekedhetem, mert szükség kényszerít engem. Jaj ugyanis nekem, ha az evangéliumot nem hirdetem! 17 Mert ha önként teszem ezt, jutalmam van; ha pedig nem önszántamból, akkor sáfársággal bíztak meg. 18 Micsoda tehát az én jutalmam? Az, hogy az evangéliumot hirdetve ingyenessé tegyem a Krisztus örömhírét, anélkül hogy kihasználnám az evangélium hirdetéséből fakadó jogomat. 19 Mert én, noha mindenkivel szemben szabad vagyok, magamat mindenkinek szolgájává tettem, hogy a többséget megnyerjem. 20 És a zsidóknak zsidóvá lettem, hogy zsidókat nyerjek meg; a Törvény hatalma alatt állóknak Törvény hatalma alatt állóvá – noha én magam nem vagyok a Törvénynek alárendelve –, hogy a Törvény hatalma alatt állókat megnyerjem; 21 a Törvény nélkülieknek Törvény nélkülivé – noha nem vagyok Isten törvénye nélkül, hanem Krisztus törvényében levő –, hogy Törvény nélkülieket megnyerjem. 22 Az erőtleneknek erőtlenné lettem, hogy az erőtleneket megnyerjem. Mindeneknek mindenné lettem, hogy minden módon megtartsak némelyeket. 23 Ezt pedig az evangéliumért teszem, hogy részestárs legyek abban.

24 Nem tudjátok-e, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat? Úgy fussatok, hogy elvegyétek! 25 Mindaz pedig, aki versenyben küzd, mindenben önuralmat gyakorló; azok ugyan, hogy romlandó koszorút nyerjenek, mi pedig romolhatatlant. 26 Én azért úgy futok, mint nem bizonytalanra; úgy viaskodom, mint aki nem levegőt vagdos; 27 hanem megsanyargatom testemet és szolgává teszem; hogy míg másoknak prédikálok /hirdetem az

Igét, magam valami módon méltatlanná ne váljak.

*Visszatérve a bálványáldozati ételekre: tudatos fogyasztásuk démonizálódást okoz (1Kor 10:1-11:1)*

**1Kor 10.** Nem akarom pedig, hogy ne tudjátok, testvéreim, hogy a mi atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan a tengeren mentek át; 2 és mindnyájan Mózesre merítkeztek alá a felhőben és a tengerben; 3 és mindnyájan egy szellemi eledelt ettek; 4 és mindnyájan egy szellemi italt ittak, mert ittak a szellemi kőszikláról, amely követte őket, e kőszikla pedig a Krisztus volt. 5 De azoknak többségét nem kedvelte az Isten, mert elhullottak a sivatagban. 6 Ezek pedig példáink lettek, hogy mi ne kívánjunk gonosz dolgokat, amiképpen azok kívántak.

7 Se bálványimádók ne legyetek, mint azok közül némelyek, amint meg van írva: „*Leült a nép enni és inni, és felkeltek játszani*.” (2Móz 32:6)

8 Se pedig ne paráználkodjunk, mint azok közül paráználkodtak némelyek, és elestek egy napon huszonhárom ezren.

9 Se a Krisztust ne kísértsük, amint közülük kísértették némelyek, és elvesztek a kígyók miatt.

10 Se pedig ne zúgolódjatok, amiképpen közülük zúgolódtak némelyek, és elvesztek a pusztító által.

11 Mindezek pedig példaképpen estek rajtuk; megírattak pedig a mi tanulságunkra, akikhez az idők vége elérkezett. 12 **Azért aki azt hiszi, hogy áll, meglássa, hogy el ne essen!** 13 **Nem egyéb, hanem csak emberi kísértés esett rajtatok: de hű az Isten, aki nem hagy titeket feljebb kísértetni, mint elszenvedhetitek; sőt a kísértéssel együtt a kimenekedést is megadja majd, hogy elszenvedhessétek.**

14 Azért szerelmeseim, kerüljétek a bálványimádást /óvakodjatok a bálványimádástól! 15 Mint értelmesekhez szólok, ítéljétek meg magatok, amit mondok. 16 **A hálaadás pohara, amelyet megáldunk, vajon nem a Krisztus vérével való közösségünk-e? A kenyér, amelyet megtörünk, vajon nem a Krisztus testével való közös-**

**ségünk-e?** 17 Mert egy a kenyér, egy test vagyunk sokan; mert mindnyájan az egy kenyérből részesedünk. 18 Tekintsétek meg a test szerinti Izráelt! Akik az áldozatokat eszik, avagy nincsenek-e közösségben az oltárral?

19 Mit akarok ezzel mondani? Hogy a bálvány mégis valami? Vagy hogy a bálványáldozati étel valami? 20 Sőt, hogy **amit a nem zsidók áldoznak, démonoknak áldozzák és nem Istennek; nem akarom pedig, hogy ti démonokkal legyetek közösségben.** 21 Nem ihatjátok az Úr poharát és a démonok poharát; nem lehettek az Úr asztalának is és az démonok asztalának is részesei. 22 Vagy haragra ingereljük az Urat? Avagy erősebbek vagyunk-e Nála?

23 **Minden szabad nekem, de nem minden használ; minden szabad nekem, de nem minden épít.** 24 Senki se a maga javát keresse, hanem mindenki a másét! 25 Mindent, amit a mészárszékben árulnak, megegyetek, semmit sem tudakozódva lelkiismereti okból. 26 Mert „*az Úré a föld és annak teljessége*.” (Zsolt 24:1)

27 Ha pedig valaki meghív titeket a hitetlenek közül és el akartok menni, mindent, amit elétek hoznak, megegyetek, semmit sem tudakozódva lelkiismereti okokból. 28 De ha valaki ezt mondja nektek: „Ez bálványáldozati hús” – ne egyétek meg amiatt, aki megjelentette, és a lelkiismeret miatt sem; mert „*az Úré a föld és annak teljessége*.” (Zsolt 24:1)

29 De nem a ti saját lelkiismeretekről beszélek, hanem a másikéról. Mert miért kárhoztassa /ítélje el az én szabadságomat a más lelkiismerete? 30 Ha pedig én hálaadással veszek részt, miért szidalmazzanak azért, amiért én hálát adok?

31 Azért **akár esztek, akár isztok, akármit cselekdtek, mindent az Isten dicsőségére tegyetek!** 32 Meg ne botránkoztassátok se a zsidókat, se a görögöket, se az Isten gyülekezetét! 33 Amiképpen én is mindenkinek mindenben kedvében járok, nem keresve a magam hasznát, hanem a sokaságét, hogy megtartassanak /megmeneküljenek.

# 1Kor 11.

Legyetek az én követőim, mint én is a Krisztusé.

*Apostoli rendelkezések: a nők fejének befedése (1Kor 11:2-16)*

2 Dicsérlek pedig titeket testvéreim, hogy rólam mindenben megemlékeztek, és amiképpen meghagytam nektek, rendeléseimet megtartjátok. 3 **Akarom pedig, hogy tudjátok, hogy minden férfi feje a Krisztus; az asszony feje pedig a férfi; a Krisztus feje pedig az Isten.** 4 Minden férfi, aki befedett fővel imádkozik vagy prófétál, megcsúfolja az ő fejét. 5 Minden asszony pedig, aki befedetlen fővel imádkozik vagy prófétál, megcsúfolja az ő fejét, mert egy és ugyanaz, mintha megnyíratott volna. 6 Mert ha az asszony nem fedi be fejét, nyiratkozzon is meg, hogy ha pedig éktelen dolog asszonynak megnyiratkozni, vagy leborotváltatni a fejét, akkor fedje be azt.

7 **Mert a férfinak nem kell befednie a fejét, mivel ő az Isten képmása és dicsősége; de az asszony a férfi dicsősége.** 8 **Mert nem a férfiú van az asszonyból, hanem az asszony a férfiból.** 9 **Mert nem is a férfiú teremtetett az asszonyért, hanem az asszony a férfiért.** 10 Ezért kell az asszonynak hatalmi jelt viselni a fején, az angyalok miatt.

11 Mindazáltal sem férfi nincs asszony nélkül, sem asszony férfi nélkül az Úrban. 12 **Mert amiképpen az asszony a férfiból származik, azonképpen a férfi is az asszony által, mindnyájan pedig az Istentől.** 13 Magatok ítéljétek meg: vajon illendő dolog-e asszonynak fedetlen fővel imádni az Istent? 14 Avagy maga a természet is nem arra tanít-e titeket, hogy ha a férfi nagy hajat visel, szégyen az számára? 15 Az asszonynak pedig, ha nagy haja van, ékesség az neki; mert a haj fátyol gyanánt adatott neki. 16 Ha pedig valaki vitatkozni akar, nekünk ilyesfajta szokásunk nincsen, sem az Isten gyülekezeteinek.

*Úrvacsorával kapcsolatos rendelkezések (1Kor 11:17-34)*

17 Ezt rendelve pedig nektek, nem dicsérlek meg benneteket, mivel nem javatokra, hanem károtokra gyűltök össze. 18 Mert először is azt hallom,

hogy amikor egybegyűltök a gyülekezetben, szakadások vannak köztetek; és ezt részben el is hiszem. 19 Mert szükséges, hogy szakadások is legyenek köztetek, hogy a kipróbáltak nyilvánvalókká legyenek köztetek. 20 Mikor tehát összegyűltök egy helyre, nincs úrvacsorával való élés: 21 mert ki-ki az ő saját vacsoráját veszi elő az étkezésnél; és így némely éhezik, némely pedig dőzsöl. 22 Hát nincsenek-e házaitok az evésre és ivásra? Avagy az Isten gyülekezetét vetitek-e meg, és azokat szégyenítitek-e meg, akiknek nincsen? Mit mondjak nektek? Dicsérjelek-e titeket ebben? Nem dicsérlek!

23 **Mert én az Úrtól vettem, amit nektek át is adtam: hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, amelyen elárultatott, vette a kenyeret,** 24 **és hálát adva, megtörte és ezt mondta: „Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely tiértetek megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!”** 25 **Hasonlatosképpen a poharat is vette, miután vacsorált, ezt mondva: „E pohár amaz új testamentum /szövetség az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre!”** 26 Mert valahányszor eszitek e kenyeret és isszátok e poharat, az Úr halálát hirdessétek, amíg el nem jön.

27 Azért aki méltatlanul eszi e kenyeret, vagy issza az Úr poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen. 28 Próbálja meg azért az ember magát, és úgy egyen abból a kenyérből, és úgy igyon abból a pohárból, 29 mert aki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának, mivelhogy nem becsüli meg az Úr testét. 30 Ezért van köztetek sok erőtlen és beteg, és alszanak /halnak meg sokan. 31 Mert ha mi ítélnénk meg magunkat, nem ítéltetnénk el. 32 **De amikor az Úr ítél meg bennünket, nevelésünkre szolgál, hogy a világgal együtt végleg el ne ítéltessünk /el ne kárhozzunk.**

33 Azért testvéreim, amikor egybegyűltök az evésre, egymást megvárjátok! 34 Ha pedig valaki éhezik, otthon egyen, hogy ítéletre ne gyűljetek össze. A többire nézve, majd ha hozzátok megyek, rendelkezem.

*Szellemi ajándékokról (1Kor 12:1-31)*

# 1Kor 12.

A szellemi dolgokra nézve pedig nem akarom, testvéreim, hogy tudatlanok legyetek. 2 Tudjátok, hogy amikor még a nemzetekhez tartoztatok, vitetve vitettetek a néma bálványokhoz. 3 Azért tudtotokra adom nektek, hogy senki, aki Isten Szelleme által szól, nem mondja Jézust átkozottnak; és senki sem mondhatja Úrnak Jézust, hanem csak a Szent Szellem által.

4 **A kegyelmi ajándékokban ugyan különbségek vannak, de ugyanaz a Szellem.** 5 **A szolgálatokban is különbségek vannak, de ugyanaz az Úr.** 6 **És különbségek vannak az erőmegnyilvánulásokban is, de ugyanaz az Isten, aki cselekszi mindezt mindenkiben.** 7 A Szellem megnyilvánulását pedig mindenki azért kapja, hogy használjon vele. 8 Némelyiknek ugyanis **bölcsesség beszéde** adatik a Szellem által; másiknak pedig **ismeret beszéde** ugyanazon Szellem szerint; 9 egynek **hit** ugyanazon Szellemben; másnak pedig **gyógyítások kegyelmi ajándékai** egyazon Szellemben; 10 némelyiknek **csodatévő erők** megnyilvánulása; némelyiknek meg **prófétálás**; némelyiknek pedig **szellemek megkülönböztetése**; másiknak **nyelvek nemei**; másnak pedig **nyelvek magyarázása**; 11 de mindezeket egy és ugyanaz a Szellem cselekszi, úgy osztva szét külön mindenkinek, amint akarja.

12 Mert amiképpen a test egy, noha sok tagja van, az egy testnek tagjai pedig – noha sokan vannak – mégis mind egy testet alkotnak, ugyanúgy a Krisztus is. 13 Mert hiszen egy Szellemben mi mindnyájan egy testté merítkeztünk alá, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok; és mindnyájan egy Szellemmel itattattunk meg. 14 Mert a test sem egy tag, hanem sok. 15 Ha ezt mondaná a láb: „Mivelhogy nem kéz vagyok, nem vagyok a testből való” – avagy nem a testből való-e azért? 16 És ha a fül ezt mondaná: „Mivelhogy nem vagyok szem, nem vagyok a testből való” – avagy nem a testből való-e azért? 17 Ha az egész test szem, hol a hallás? Ha az egész hallás, hol a szaglás? 18 Most pedig az Isten elhelyezte a tagokat a testben egyenként mindegyiket, amint akarta. 19 Ha pedig az egész egy tag

lenne, hol volna a test? 20 Így azonban sok tag van ugyan, de egy test. 21 Nem mondhatja pedig a szem a kéznek: „Nincs rád szükségem”; vagy viszont a fej a lábaknak: „Nem kelletek nekem.” 22 Sőt sokkal inkább, amelyek a test legerőtlenebb tagjainak látszanak, azok igen szükségesek: 23 és amelyeket a test tisztességtelenebb /becstelenebb tagjainak tartunk, azokat nagyobb tisztességgel /megbecsüléssel vesszük körül, és amelyek éktelenek /illetlenek bennünk, azok nagyobb ékességben /tisztességben részesülnek; 24 amelyek pedig ékesek bennünk, azoknak nincs erre szükségük. De az Isten szerkesztette egybe a testet, az alábbvalónak nagyobb tisztességet adva, 25 hogy ne legyen meghasonlás a testben, hanem kölcsönösen gondoskodjanak egymásról a tagok. 26 És akár szenved egy tag, vele együtt szenvednek a tagok mind; akár dicsőségben részesül egy tag, vele együtt örülnek a tagok mind.

27 Ti pedig a Krisztus teste vagytok, külön-külön pedig annak tagjai. 28 És pedig némelyeket rendelt az Isten az egyházban először **apostolokul**, másodszor **prófétákul**, harmadszor **tanítókul**; azután **csodatévő erőket**, aztán **gyógyítások ajándékait**, **gyámolítókat /pártfogókat**, **vezetőket**, **nyelvek nemeit**. 29 Avagy mindnyájan apostolok-e? Vagy mindnyájan próféták-e? Avagy mindnyájan tanítók-e? Vagy mindnyájan csodatévő erők-e? 30 Avagy mindnyájuknak vannak-e ajándékai gyógyításokra? Vagy mindnyájan szólnak-e nyelveken? Vagy mindnyájan magyarázzák-e?

31 Törekedjetek pedig a hasznosabb ajándékokra! És ezenfelül még egy különb /kiválóbb utat mutatok nektek.

*A legfontosabb: a szeretet (1Kor 13:1-13)*

**1Kor 13.** Ha embereknek, sőt angyaloknak nyelvén szólnék is, de szeretet nincsen énbennem, olyanná váltam, mint a zengő érc vagy csengő cintányér.

2 És ha prófétálni tudok is, és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha teljes hitem van is, úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki

helyükről, szeretet pedig nincsen énbennem, semmi /senki vagyok.
3 És ha vagyonomat mind szétosztom is, és ha testemet odaadom is, hogy megégessék, de szeretet nincsen énbennem, semmi hasznom abból.
4 **A szeretet:**
**türelmes,**
**jóságos;**
**a szeretet nem irigykedik,**
**a szeretet nem kérkedik,**
**nem fuvalkodik fel,**
5 **nem cselekszik éktelenül /nem viselkedik illetlenül,**
**nem keresi a maga hasznát,**
**nem gerjed haragra,**
**nem rója fel a gonoszt /rosszat,**
6 **nem örül a hamisságnak /igazságtalanságnak,**
**de együtt örül az igazsággal;**
7 **mindent elfedez /elvisel,**
**mindent hisz,**
**mindent remél,**
**mindent eltűr.**
8 **A szeretet soha el nem fogy /soha nem vall kudarcot.**
De legyenek bár prófétálások, eltöröltetnek /elmúlnak; vagy akár nyelvek, megszűnnek; vagy akár ismeret /tudás, eltöröltetik /elmúlik. 9 Mert csak töredékes az ismeretünk /tudásunk, töredékes a prófétálásunk: 10 de amikor eljön a tökéletes, megszűnik a töredékes.
11 Amikor gyermek voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek, úgy vélekedtem, mint gyermek: miután azonban férfivá lettem, elhagytam a gyermekhez illő dolgokat. 12 Mert most tükörben homályosan látunk, akkor pedig majd színről-színre; most töredékes bennem az ismeret, akkor pedig úgy ismerek majd (*mindent*), ahogyan én is megismertettem /(*ahogyan engem is megismert az Isten*).
13 **Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek közül pedig legnagyobb a szeretet.**

*Visszatérve a szellemi ajándékokra: az istentisztelet rendje (1Kor 14:1-40)*

# 1Kor 14.

**K**övessétek a szeretetet, törekedjetek a szellemi (ajándékokra), de leginkább arra, hogy prófétáljatok. 2 Mert **aki nyelveken szól,**

**nem emberekhez szól, hanem az Istenhez; ugyanis senki sem érti, mivelhogy szellemben beszél titkos dolgokat.** 3 **Aki pedig prófétál, emberekhez szól épülésre, vigasztalásra és bátorításra.** 4 **Aki nyelveken szól, önmagát építi; de aki prófétál, a gyülekezetet építi.** 5 Szeretném ugyan, ha mindnyájan szólnátok nyelveken, de még inkább, ha prófétálnátok; mert nagyobb a próféta, mint a nyelveken szóló, kivéve, ha megmagyarázza, hogy a gyülekezet épüljön.

6 Ha már most, testvéreim, hozzátok megyek, és nyelveken szólok, mit használok nektek, ha kijelentésben, vagy ismeretben, vagy prófétálásban, vagy tanításban nem szólok hozzátok? 7 Hiszen ha az élettelen hangszerek, akár fuvola, akár lant /hárfa, nem adnak megkülönböztethető hangokat, mi módon ismerjük meg, amit fuvoláznak vagy pengetnek? 8 Mert ha a kürt bizonytalan hangon szólal meg, kicsoda készül a harcra? 9 Azonképpen ti is, ha érthető nyelven nem beszéltek, mi módon értik meg, amit mondotok? Csak a levegőbe fogtok beszélni. 10 Ki tudja, hányféle nyelv van a világon, és azok közül egy sem érthetetlen. 11 Hogyha azért nem tudom a szó értelmét, a beszélőnek idegen leszek, és a beszélő is idegen előttem. 12 Azonképpen ti is, mivelhogy szellemiekre /(szellemi dolgokra) törekedtek, a gyülekezet építésére igyekezzetek, hogy gyarapodjatok. 13 Azért aki nyelveken szól, imádkozzon, hogy megmagyarázza. 14 Mert **ha nyelveken imádkozom, a szellemem imádkozik, de az értelmem gyümölcstelen marad.**

15 Hogy is van hát? Imádkozom a szellemmel, de imádkozom az értelemmel is; énekelek a szellemmel, de énekelek az értelemmel is. 16 Mert ha szellemmel mondasz áldást, az ott lévő avatatlan miképpen fog a te hálaadásodra Ámént mondani, amikor nem tudja, mit beszélsz? 17 Mert jóllehet, te szépen mondasz áldást, de más nem épül abból. 18 Hálát adok az én Istenemnek, hogy mindnyájatoknál jobban tudok nyelveken szólni; 19 de a gyülekezetben inkább akarok öt szót szólni értelemmel, hogy másokat is tanítsak, mintsem tízezer szót nyelveken. 20 Testvéreim, ne értelemben legyetek gyermekek; hanem a gonoszságban, értelemben pedig felnőttek legyetek!

21 A Törvényben meg van írva: „*Idegen nyelveken és idegen ajkakkal szólok e népnek, és így sem hallgatnak rám*” (Ézs 28:11-12) – azt mondja az Úr.

22 Azért a nyelvek /(nyelveken szólás) jelül vannak, nem a hívőknek, hanem a hitetleneknek; a prófétálás pedig nem a hitetleneknek, hanem a hívőknek. 23 Azért ha az egész gyülekezet egybegyűl, és mindnyájan nyelveken szólnak, bemenve az idegenek vagy hitetlenek, nem azt mondják-e, hogy őrjöngtök? 24 De ha mindnyájan prófétálnak és bemegy egy hitetlen, vagy beavatatlan, az mindenkitől megfeddetik, mindenkitől megítéltetik, 25 és ilyen módon az ő szíve titkai nyilvánvalókká lesznek; és így arcra borulva imádja az Istent, hirdetve, hogy tényleg az Isten lakik tibennetek.

26 Hogy is van hát testvéreim? Amikor egybegyűltök, kinek-kinek van zsoltára, tanítása, nyelvadománya, kijelentése, magyarázata; az mind épülésetekre legyen! 27 Ha valaki nyelveken szól, kettő vagy legfeljebb három legyen, mégpedig egymás után; és egyvalaki magyarázza meg! 28 Ha pedig nincsen magyarázó, hallgasson a gyülekezetben; hanem önmagának szóljon és az Istennek. 29 A próféták pedig ketten vagy hárman szóljanak; és a többiek ítéljék meg. 30 De ha egy másik ott ülő vesz kijelentést, az első hallgasson. 31 Mert egyenként mindnyájan prófétálhattok, hogy mindenki tanuljon, és mindenki vigasztalást /bátorítást kapjon. 32 A prófétaszellemek /próféták szellemei ugyanis engedelmeskednek /(alá vannak rendelve) a prófétáknak; 33 mert az Isten nem a zűrzavarnak, hanem a békességnek Istene.

Miként a szentek minden gyülekezetében, 34 a ti asszonyaitok is maradjanak csendben a gyülekezetekben, mert nincsen megengedve nekik, hogy szóljanak /fecsegjenek; hanem engedelmesek legyenek, amint a Törvény is mondja. 35 Hogyha pedig tanulni akarnak valamit, kérdezzék meg otthon az ő férjüket; mert éktelen /szégyenletes dolog asszonynak szólni /fecsegni a gyülekezetben. 36 Avagy tőletek származott-e az Isten beszéde, avagy csak hozzátok jutott el?

37 Ha valaki azt hiszi, hogy ő próféta, vagy szellemi ember, vegye eszébe, hogy amiket nektek írok, az Úr rende-

letei azok. 38 Aki pedig nem érti, hát ne értse.

39 **Azért testvéreim törekedjetek prófétálásra, és a nyelveken szólást se tiltsátok!** 40 **Mindenek ékesen és rendezetten menjenek végbe!**

*Evangélium lényege: Krisztus testileg feltámadt a halálból (1Kor 15:1-34)*

# 1Kor 15.

Eszetekbe juttatom továbbá, testvéreim, az evangéliumot, amelyet hirdettem nektek, amelyet be is fogadtatok, amelyben álltok is, 2 amely által üdvözültök is, ha megtartjátok úgy, amint hirdettem nektek, hacsak nem feleslegesen lettetek hívőkké. 3 Mert elsősorban azt adtam át nektek, amit én is úgy kaptam, **hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint;** 4 **és hogy eltemettetett; és hogy feltámadott a harmadik napon az Írások szerint;** 5 és hogy megjelent Kéfásnak; azután a tizenkettőnek; 6 azután megjelent több mint ötszáz testvérnek egyszerre, akik közül a legtöbben még mindig élnek, némelyek azonban el is aludtak; 7 azután megjelent Jakabnak; azután mind az apostoloknak; 8 legvégül pedig mindenki közül, mint egy idétlennek, nekem is megjelent. 9 Mert én vagyok a legkisebb az apostolok között, aki nem vagyok méltó arra, hogy apostolnak nevezzenek, mert üldöztem az Isten egyházát. 10 De Isten kegyelme által vagyok, ami vagyok; és az Ő irántam való kegyelme nem bizonyult hiábavalónak; sőt többet munkálkodtam, mint azok mindnyájan, de nem én, hanem az Istennek velem levő kegyelme. 11 Ám akár én, akár ők, így hirdetjük az igét, és ti is így lettetek hívőkké.

12 Ha azért Krisztusról hirdettetik, hogy a halottak közül feltámadt, mi módon mondják némelyek köztetek, hogy nincsen halottak feltámadása? 13 **Mert ha nincsen halottak feltámadása, akkor Krisztus sem támadt fel.** 14 **Ha pedig Krisztus fel nem támadt, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is.** 15 Sőt az Isten hamis bizonyságtevőinek is bizonyulunk, mivelhogy az Isten felől bizonyságot tettünk, hogy feltámasztotta a Krisztust; akit nem támasztott fel, ha csakugyan nem támadnak fel a halot-

tak. 16 Mert ha a halottak fel nem támadnak, a Krisztus sem támadt fel. 17 Ha pedig a Krisztus nem támadt fel, hiábavaló a ti hitetek; még bűneitekben vagytok. 18 Akik a Krisztusban elaludtak, azok is elvesztek tehát. 19 Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak /szánalomra méltóbbak vagyunk.

20 Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, zsengéjük lett azoknak, akik elaludtak. 21 **Miután ugyanis ember által van a halál, szintén ember által van a halottak feltámadása is.** 22 Mert amiképpen Ádámban mindnyájan meghalnak, azonképpen a Krisztusban is mindnyájan megelevenítettetnek. 23 **Mindenki pedig a maga rendje szerint. Első zsenge a Krisztus; azután akik a Krisztuséi, az ő eljövetelekor.** 24 Azután a vég, amikor átadja az országot az Istennek és Atyának; amikor eltöröl minden fejedelemséget és minden hatalmat és erőt. 25 Mert addig kell neki uralkodnia, amíg minden ellenségét lábai alá nem veti. 26 **Mint utolsó ellenség töröltetik el a halál.** 27 Mert: „*Mindent az ő lábai alá vetett*.” (Zsolt 8:7)

Amikor pedig azt mondja, hogy minden alája van vetve, nyilvánvaló, hogy annak kivételével, aki neki mindent alávetett. 28 Amikor pedig minden alája vettetett, akkor maga a Fiú is aláveti magát annak, aki neki mindent alávetett, hogy az Isten legyen minden mindenben.

29 Különben mi értelme, hogy egyesek alámerítkeznek a halottakért? Ha a halottak egyáltalán nem támadnak fel, akkor miért merítkeznek be mégis a halottakért? 30 Mi is miért veszélyeztetjük magunkat minden pillanatban? 31 Naponta szembe nézek a halállal. Oly igaz ez, mint a veletek való dicsekvésem a Krisztus Jézusban, a mi Urunkban. 32 Ha csak emberi módon küzdöttem Efeszoszban a fenevadakkal, mi a hasznom abból? **Ha a halottak nem támadnak fel, akkor csak „együnk és igyunk, hiszen holnap úgyis meghalunk!”** 33 **Ne tévelyegjetek: „*Jó erkölcsöt megrontanak rossz társaságok*.”** (Péld 13:20)

34 Józanodjatok ki teljesen és ne vétkezzetek; mert némelyek nem ismerik Istent – megszégyenítésetekre mondom!

*Halottak feltámadásáról (1Kor 15:35-58)*

35 De mondhatná valaki:
– Mi módon támadnak fel a halottak? És milyen testtel jönnek ki?
– 36 Balga! Amit elvetsz, nem kel életre, amíg előbb el nem rothad /el nem hal. 37 És abban, amit elvetsz, nem azt a testet veted el, amely majd kikel, hanem puszta magot, talán búzáét, vagy más egyébét. 38 Az Isten pedig testet ad annak, amint akarta, és pedig minden egyes magnak az ő saját testét. 39 Nem mindegyik test ugyanaz a test, hanem más az emberek teste, más a barmok teste, más a halaké, más a madaraké. 40 **És vannak mennyei testek és földi testek; de más a mennyeiek dicsősége, más a földieké.** 41 Más a Nap dicsősége és más a Hold dicsősége és más a csillagok dicsősége; mert csillag a csillagtól különbözik dicsőségre nézve.

42 **Éppen ilyen a halottak feltámadása is. Elvettetik romlandóságban, feltámad romolhatatlanságban;** 43 **elvettetik gyalázatban, feltámad dicsőségben; elvettetik erőtlenségben, feltámad erőben.** 44 **Elvettetik az érzéki /lelki test, feltámad a szellemi test.** Ha van érzéki /lelki test, van szellemi test is. 45 Így is van megírva: Lett az első ember, Ádám, *„élő lélekké”* (1Móz 2:7); az utolsó Ádám pedig megelevenítő szellemmé. 46 De nem a szellemi az első, hanem a lelki, azután a szellemi. 47 Az első ember a föld porából való; a második ember a mennyből való. 48 Amilyen ama földi, olyanok a földiek is; és amilyen ama mennyei, olyanok a mennyeiek is. 49 És amiképpen hordtuk a földinek ábrázatát, hordani fogjuk a mennyeinek ábrázatát is.

50 Azt pedig állítom testvéreim, hogy **test és vér nem örökölheti Isten országát, sem a romlandóság nem örökli a romolhatatlanságot.** 51 **Íme, titkot mondok nektek: Mindnyájan ugyan nem fogunk elaludni /elhunyni, de mindnyájan át fogunk változni,** 52 **hirtelen, egy szempillantás alatt, az utolsó kürtszóra; mert kürt fog szólni, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, és mi átváltozunk.** 53 **Mert szükség, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot öltsön magára, és e halandó test halhatatlanságot öltsön magára.** 54 Amikor pedig ez a romlandó test ro-

molhatatlanságba öltözik, és e halandó halhatatlanságba öltözik, akkor teljesül be az az ige, amely meg van írva: ***„Elnyelte a halált a győzelem!”*** (Ézs 25:8) 55 ***„Halál! Hol a te fullánkod? Pokol /Alvilág! Hol a te diadalmad /győzelmed?”*** (Hós 13:14)

56 **A halál fullánkja pedig a bűn; a bűn ereje pedig a Törvény.** 57 **De hála az Istennek, aki a győzelmet adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által.** 58 Azért szeretett testvéreim, erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgón végezve az Úr munkáját mindenkor, tudva, hogy a ti fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban!

*Gyűjtéssel kapcsolatos útmutatások (1Kor 16:1-4)*

# 1Kor 16.

Ami a szentek számára való alamizsnát illeti, amiképpen Galácia gyülekezeteinek rendeltem, ti is azonképpen cselekedjetek: 2 szombatonként mindegyikőtök tegye félre magánál, amit sikerül összegyűjtenie, hogy ne akkor történjen a gyűjtés, amikor odamegyek. 3 Amikor pedig megérkezem, akiket javasoltok leveleitek által, azokat küldöm el, hogy elvigyék Jeruzsálembe a ti ajándékotokat. 4 Ha pedig érdemes lesz arra, hogy én is elmenjek, velem együtt jönnek majd.

*Pál tervei, személyes kérései, és üdvözletek (1Kor 16:5-24)*

5 Elmegyek pedig hozzátok, ha Makedónián átkeltem: mert Makedónián utazom keresztül, 6 nálatok azonban talán ottmaradok, vagy ott is telelek, hogy ti bocsássatok utamra oda, ahová majd megyek. 7 Mert nem akarlak titeket éppen csak átutazóban látni, de remélem, hogy egy ideig nálatok maradok, ha az Úr engedi.

8 Efeszoszban pedig pünkösdig maradok. 9 Mert nagy és hatékony kapu nyílott meg előttem, és az ellenség is sok.

10 Hogyha pedig megérkezik Timóteus, ügyeljetek arra, hogy félelem nélkül maradhasson nálatok; mert az Úr munkáját végzi, mint én is. 11 Senki azért őt meg ne vesse: hanem bocsássátok el őt békességgel, hogy hozzám jöhessen; mert várom őt a testvérekkel együtt.

12 Ami pedig Apollós testvért illeti, igen kértem őt, hogy menjen el hozzátok a testvérekkel együtt: de egyáltalán nem szeretett volna most elmenni; de majd elmegy, mihelyst jó alkalom kínálkozik rá.

13 **Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek!** 14 **Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!**

15 Kérlek pedig titeket, testvéreim: hiszen tudjátok, hogy Sztefanosz háznépe Akhája első zsengéje, és ők a szentek szolgálatára szánták magukat – 16 hogy ti is engedelmeskedjetek az ilyeneknek, és mindenkinek, aki velük szolgál és fáradozik. 17 Örvendezek pedig a Sztefanosz, Fortunatusz és Akhaikosz eljövetelének; mert hiányotokat ők pótolják. 18 Mert megnyugtatták /felfrissítették az én szellememet és a tiéteket is. Megbecsüljétek azért az ilyeneket!

19 Köszöntenek titeket Ázsia gyülekezetei; köszöntenek titeket az Úrban Akvila és Priscilla, a házuknál levő gyülekezettel együtt. 20 Köszöntenek titeket a testvérek mindnyájan.

Köszöntsétek egymást szent csókkal!

21 A köszöntés a saját kezemmel, a Páléval.

22 Ha valaki nem szereti az Úr Jézus Krisztust, legyen átkozott! Marana atha! *(Jöjj Urunk!)*

23 Az Úr Jézus Krisztus kegyelme veletek!

24 Az én szeretetem mindnyájatokkal a Jézus Krisztusban! Ámen.

# Pál Korinthoszbeliekhez írt 2. levele

*Szerző, címzés és üdvözlet (2Kor 1:1-2)*

**2Kor 1.** Pál, Jézus Krisztus apostola az Isten akaratából, és Timóteus a testvér, az Isten gyülekezetének, amely Korinthoszban van, mindama szentekkel együtt, akik egész Akhájában vannak:

2 Kegyelem nektek és békesség Istentől a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.

*Isten dicsérete (2Kor 1:3-7)*

3 Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, az irgalmasság Atyja és minden vigasztalás Istene; 4 aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban /szorongattatásunkban /megpróbáltatásunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk /bátoríthassunk bármilyen nyomorúságban /szorongattatásban levőket azzal a vigasztalással /bátorítással, amellyel Isten vígasztal /bátorít minket. 5 Mert amint bőséggel kijutott nekünk a Krisztus szenvedéseiből, úgy bőséges a mi vigasztalásunk is Krisztus által. 6 De akár nyomorgatnak /szorongatnak bennünket, a ti vigasztalásotokért /bátorításotokért és megmenekülésetekért van az, amely erőt ad nektek ugyanazon szenvedések elviselésére, amelyeket mi is elszenvedünk; akár pedig vígasztalnak /bátorítanak bennünket, az is a ti vigasztalásotokra /bátorításotokra és megmenekülésetekre van. Azért a mi reménységünk erős felőletek, 7 tudva, hogy amiképpen társaink vagytok a szenvedésben, azonképpen a vigasztalásban /bátorításban is.

*Pál indoka, miért nem eredeti útiterve szerint utazik hozzájuk (2Kor 1:8-2:16)*

8 Mert nem akarjuk, hogy ne tudjatok testvéreim a mi nyomorúságunk felől, amely Ázsiában *(Kis-Ázsia)* ért minket, hogy rendkívüli módon, erőnk felett megterheltettünk, úgy hogy életünk felől is kétségben voltunk. 9 Sőt magunk is halálra szántuk magunkat, hogy ne magunkban bízzunk, hanem Istenben, aki feltámasztja a holtakat, 10 aki ily nagy életveszélyből szabadított meg minket, és megszabadít most is,: akiben reménykedünk, hogy továbbra is meg fog szabadítani; 11 mivel ti is velünk együtt részt vettetek az értünk való könyörgésben, hogy a sokak imájára nekünk adatott kegyelmi ajándékért sokan adjanak hálát értünk. 12 Mert büszkék vagyunk erre, és lelkiismeretünk is tanúsítja, hogy Isten egyenességével /őszinteségével és tisztaságával, nem testi bölcsességgel, hanem Isten kegyelmével forgolódtunk a világban, kiváltképpen pedig köztetek. 13 Mert nem egyebet írunk nektek, hanem amit olvastok, vagy el is ismertek, sőt remélem, hogy el is fogtok ismerni mindvégig; 14 aminthogy némi részben

el is ismertétek rólunk, hogy dicsekvésetek vagyunk, amiképpen ti is nekünk az Úr Jézus napján.
15 Ezzel a bizalommal akartam előbb hozzátok menni, hogy másodszor is kegyelemben részesüljetek; 16 és tőletek átmenni Makedóniába, és Makedóniából ismét hozzátok térni vissza, hogy ti bocsássatok el /kísérjetek el Júdeába. 17 Talán ezt tervezve, vajon könnyelműen cselekedtem-e? Vagy amit eltervezek, testi módon tervezem-e, hogy nálam az igen valóban igen, és a nem valóban nem legyen? 18 De Isten a tanúm, hogy a mi beszédünk nálatok nem volt egyszerre igen és nem. 19 Mert az Isten Fia Jézus Krisztus, akit köztetek mi hirdettünk, én és Szilvanusz és Timóteus, nem volt „igen” is és „nem” is, hanem az „igen” vált valóra Őbenne. 20 **Mert Isten valamennyi ígérete Őbenne lett igenné és Őbenne lett Ámenné az Isten dicsőségére miáltalunk.** 21 Aki pedig minket veletek együtt Krisztusban megerősít és fölken, az Isten az; 22 aki el is pecsételt minket, és a Szellem zálogát adta a mi szívünkbe.
23 Én pedig az Istent hívom tanúnak magam mellett, hogy az iránt atok való kíméletből nem mentem el eddig Korinthoszba:. 24 ugyanis nem uralkodni akarunk a hiteteken, hanem munkatársai vagyunk a ti örömötöknek; hiszen már hitben álltok.

# 2Kor 2.

Azt tettem pedig fel magamban, hogy nem megyek közétek ismét szomorúsággal. 2 Mert ha én megszomorítlak titeket, ugyan ki az, aki megvidámít engem? Talán csak nem az, aki miattam szomorodott el? 3 És azért írtam nektek éppen azt, hogy amikor oda megyek, meg ne szomorodjam éppen azok miatt, akiknek örülnöm kellene; mert meg vagyok győződve mindegyikőtök felől, hogy az én örömöm mindnyájatoké. 4 Mert sok szorongattatás és szívbeli szorongás között írtam nektek sok könnyhullatással – nem azért, hogy megszomorodjatok, hanem hogy megismerjétek azt a túláradó szeretetet, amely iránta tok van bennem. 5 Ha pedig valaki megszomorított, nem engem szomorított meg, hanem részben, hogy azt ne terheljem, titeket mindnyájatokat. 6

Elég az ilyennek az a büntetés, amely a többség részéről érte: 7 annyira, hogy éppen ellenkezőleg, ti inkább bocsássatok meg neki és vigasztaljátok, hogy valamiképpen a túlzott bánat meg ne eméssze az ilyet. 8 Azért kérlek titeket, hogy tanúsítsatok iránta szeretetet! 9 Mert azért is írtam, hogy bizonyosan megtudjam felőletek, vajon mindenben engedelmesek vagytok-e? 10 Akinek pedig megbocsátotok valamit, én is: mert ha én is megbocsátottam valamit, akinek megbocsátottam, értetek tettem Krisztus színe előtt; hogy meg ne csaljon minket a Sátán: 11 mert jól ismerjük az ő szándékait.

12 Mikor pedig Troászba *(Trójába)* mentem a Krisztus evangéliumának ügyében, és kapu nyílt előttem az Úrban, a szellemem nem tudott megnyugodni, mivelhogy nem találtam Tituszt, az én testvéremet; 13 tehát elbúcsúzva tőlük, elmentem Makedóniába. 14 **Hála pedig az Istennek, aki mindig diadalra vezet minket a Krisztusban, és az ő ismeretének illatát minden helyen megjelenti általunk.** 15 **Mert Krisztus jó illata vagyunk Istennek, mind az üdvözülők /megmenekülők, mind az elkárhozók /elveszők között;** 16 **ezeknek halál illata halálra; amazoknak pedig élet illata életre.**

*Az új szövetség szolgálata a szellem szolgálata (2Kor 2:16b-4:6)*

És ezekre kicsoda alkalmas?! 17 Mert mi nem olyanok vagyunk, mint sokan, akik üzletelnek az Isten Igéjével, hanem tisztán, sőt szinte Istenből szólunk az Isten előtt a Krisztusban.

# 2Kor 3.

Elkezdjük-e ismét ajánlgatni magunkat? Vagy talán szükségünk van, mint némelyeknek, ajánló levelekre hozzátok, avagy tőletek? 2 A mi levelünk ti vagytok, beírva a mi szívünkbe, amelyet ismer és olvas minden ember; 3 hiszen nyilvánvaló, hogy ti Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, nem tintával, hanem az élő Isten Szellemével írva; nem kőtáblákra, hanem a szív hústábláira. 4 Ilyen bizalmunk pedig Krisztus által van az Isten iránt. 5 Nem mintha magunktól lennénk alkalmasak bármit is gondolni, mintha tőlünk eredne; ellenkezőleg **a mi alkalmasságunk az**

**Istentől van: 6 aki alkalmasakká tett minket arra, hogy új szövetség szolgái legyünk, nem a betűé, hanem a Szellemé; mert a betű megöl /öl, a Szellem pedig megelevenít /életet ad.** 7 Ha pedig a halálnak betűkkel kövekbe vésett szolgálata dicsőséges volt, úgyhogy Izráel fiai nem is nézhettek Mózes arcára annak elmúló dicsősége miatt: 8 hogyne volna még inkább dicsőséges a Szellem szolgálata? 9 Mert ha a kárhoztatás /elítélés szolgálata dicsőséges, mennyivel inkább dicsőséges az igazság /megigazulás szolgálata? 10 Sőt ami dicsőséges volt, már nem is dicsőséges e téren az őt meghaladó dicsőség miatt. 11 Mert ha dicsőséges az elmúló, sokkal inkább dicsőséges, ami megmarad. 12 Azért mivel ilyen reménységünk van, teljes nyíltsággal élünk is vele; 13 és nem úgy, miként Mózes, aki leplet borított az arcára, hogy ne láthassák Izráel fiai a múlékony dicsőség végét. 14 De érzéketlenné vált szívük értelme, mert ugyanaz a lepel mind e mai napig ott van az ó szövetség olvasásánál felfedetlenül – mivelhogy ez a Krisztusban tűnik el –; 15 sőt mind máig, amikor csak olvassák Mózest, lepel borul az ő szívükre. 16 Amikor pedig megtér az Úrhoz, lehull a lepel. **17 Az Úr pedig a Szellem; és ahol az Úr Szelleme, ott a szabadság. 18 Mi pedig mindnyájan az Úr dicsőségét fedetlen arccal tükrözve vissza, az Ő képére elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, mintegy az Úr Szellemétől.**

# 2Kor 4.

Annak okáért, mivelhogy ilyen szolgálatban vagyunk, amint erre irgalmat nyertük, nem csüggedünk el; 2 hanem lemondunk a szégyen takargatásáról /felhagyunk a szégyellni való rejtett dolgokkal/, mint akik nem járunk ravaszságban, és nem is hamisítjuk meg az Isten Igéjét, hanem az igazság /valóság leleplezésével ajánljuk magunkat minden ember lelkiismeretének az Isten előtt. 3 **Ha mégis leplezett a mi evangéliumunk, azoknak leplezett, akik elvesznek: 4 akikben e világ Istene megvakította a hitetlenek felfogóképességét, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangéliumának világosságát, aki az Isten képe.** 5 Mert nem magunkat hirdetjük, hanem az Úr Jézus Krisztust;

magunkat pedig, mint a ti szolgáitokat, a Jézusért. 6 Mert az Isten, aki szólt, hogy „sötétségből világosság ragyogjon”, Ő gyújtott világosságot a mi szívünkben, hogy felragyogjon az Isten Jézus Krisztus arcán levő dicsőségének ismerete.

*Az új szövetség szolgálata szenvedésekkel jár (2Kor 4:7-5:10)*

7 Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy ennek az erőnek rendkívüli mértéke Istené legyen, és ne tőlünk származzon:
8 mindenütt szorongattatva, de sarokba nem szorítva;
kétségek között, de kétségbe nem esve;
9 üldöztetve, de el nem hagyatva;
tiportatva, de szét nem tiporva.
10 Mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézus élete is látható legyen a mi testünkben. 11 Mert mi, akik élünk, mindenkor halálra adatunk a Jézusért, hogy a Jézus élete is látható legyen a mi halandó testünkben. 12 Azért a halál mibennünk munkálkodik, az élet pedig tibennetek. 13 Mivelhogy pedig a hitnek mibennünk is ugyanaz a szelleme van meg, amint írva van: „***Hittem és azért szóltam***” (Zsolt 116:10); hiszünk mi is, és azért szólunk; 14 tudva, hogy aki feltámasztotta az Úr Jézust, Jézus által minket is feltámaszt, és veletek együtt maga mellé állít.
15 Mert minden tiértetek van, hogy a kegyelem megsokasodva sokak által a hálaadást bőségessé tegye az Isten dicsőségére. /(*vagy:* hogy a kegyelem túláradjon, és egyre többen adjanak hálát Isten dicsőségére.)/ 16 Azért nem csüggedünk; sőt ha a mi külső emberünk /személyiségünk külső része/ meg is romlik, a belső (*emberünk*) /lényünk legmélye/ mindazáltal napról-napra megújul. 17 **Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk igenigen nagy örök dicsőséget szerez nekünk;** 18 **mivelhogy nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.**

# 2Kor 5.

Mert tudjuk, hogy ha e mi földi sátorunk leomlik, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, hanem örökké való házunk a mennyben.

2 Azért is sóhajtozunk ebben, óhajtva
/vágyódva magunkra ölteni a mi meny-
nyei hajlékunkat; 3 ha ugyan felöltö-
zötten is mezteleneknek nem találta-
tunk! 4 Hiszen mi, akik e sátorban la-
kunk, sóhajtozunk a teher alatt; mi-
velhogy nem kívánunk levetkőztetni,
hanem felöltöztetni, hogy ami halandó,
elnyelje azt az élet. 5 Aki pedig minket
erre elkészített, az Isten az, aki a Szel-
lem zálogát is adta minekünk. 6 Azért
mivelhogy mindenkor bízunk, és tud-
juk, hogy e testben lakva, távol va-
gyunk az Úrtól – 7 **mert hitben já-
runk, nem látásban** –; 8 bizakodunk
mégis, és inkább szeretnénk elköltözni
e testből, és az Úrnál lakni. 9 Azért
igyekszünk is, hogy akár itt lakunk,
akár elköltözünk, Neki kedvesek le-
gyünk. 10 Mert **nekünk, mindnyá-
junknak meg kell jelennünk a Krisz-
tus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki meg-
jutalmaztasson aszerint, amiket e
testben cselekedett, akár jót, akár
gonoszt**.

*Isten és az emberiség kibékítése (2Kor 5:11-21)*

11 Ismerve tehát az Úr félelmét, em-
bereket nyerünk meg, Isten előtt pedig
nyilvánvalók vagyunk; remélem azon-
ban, hogy a ti lelkiismeretetek előtt is
nyilvánvalók vagyunk. 12 Mert nem
ajánlgatjuk ismét önmagunkat nektek,
hanem inkább alkalmat adunk nektek a
velünk való dicsekedésre, hogy legyen
mit felelnetek a színből és nem szívből
dicsekedőknek.

13 Ha azért önkívületben vagyunk,
Istenért; ha józanok vagyunk, értetek
van az. 14 Mert a **Krisztus szeretete
szorongat minket**, 15 úgy vélekedve,
hogy **ha egy meghalt mindenkiért,
akkor mindenki meghalt; és azért
halt meg mindenkiért, hogy akik él-
nek, ezután ne önmaguknak éljenek,
hanem annak, aki értük meghalt és
feltámasztatott.**

16 Úgyhogy mi ezentúl senkit sem
ismerünk test szerint; sőt ha ismertük
is Krisztust test szerint, de már többé
nem ismerjük. 17 **Azért ha valaki
Krisztusban van, új teremtmény az;
a régiek elmúltak, íme, újjá lett min-
den!** 18 Mindez pedig Istentől van, aki
minket magával kibékített a Jézus
Krisztus által, és aki nekünk adta a
békéltetés szolgálatát; 19 mivelhogy az
**Isten volt az, aki Krisztusban kibékí-
tette magával a világot, nem tulaj-**

**donítva nekik az ő bűneiket, és reánk bízta a békéltetés igéjét. 20 Krisztusért járva tehát követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljetek ki az Istennel! 21 Mert Őt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága /igazságossága legyünk Őbenne.**

*A kegyelemhez méltó módon éljünk (2Kor 6:1-13)*

2Kor 6. Mint Vele együtt munkálkodók figyelmeztetünk is titeket arra, hogy hiábavaló ne legyen, hogy vettétek Isten kegyelmét. 2 Mert ő mondja: „*Az elfogadás idején meghallgattalak, és a szabadulás napján megsegítettelek*.” (Ézs 49:8)

Íme, „itt az elfogadás ideje”, íme, „itt a szabadulás napja”! 3 Senkit semmivel meg ne botránkoztassunk, hogy a szolgálatunkat ne szidalmazhassák; 4 hanem ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten szolgái; sok tűrésben /kitartásban, nyomorúságban, szükségben, szorongattatásban; 5 verések között, börtönben, háborúságban, küszködések között, virrasztásban, böjtölésben; 6 tisztaságban, tudományban, hosszútűrésben, jóságban /jószívűségben, Szent Szellemben, tettetés nélkül való szeretetben, 7 igazmondásban, Isten erejében; az igazságnak jobb- és baloldali fegyvereivel:

8 dicsőség és gyalázat által, rágalom és dicsérő szó által;

mint hitetők, mégis igazak;

9 mint ismeretlenek, de mégis jól ismertek;

mint meghalók, de ím élők;

mint megfenyítettek, de meg nem ölettek;

10 mint bánkódók, noha mindig örvendezők;

mint nincstelenek, de sokakat gazdagítók;

mint semmivel sem rendelkezők, mégis mindennel bírók.

11 A mi szánk megnyílt nektek, korinthosziak, a mi szívünk kitárult előttetek. 12 Nem mibennünk vagytok szorosságban, hanem szorosságban vagytok a ti szívetekben. */vagy: Nem mibennünk szűk a hely számotokra, hanem a szívetekben szűk a hely./* 13 Viszonzásul – mint gyermekeimnek szólok – tárjátok ki ti is szíveteket /nyíljatok meg ti is!

*Tiszta, szent, elkülönített életmódot éljünk (2Kor 6:14-7:1)*

14 **Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában**; mert mi köze van a jogosságnak /igazságosságnak a törvénytelenséghez? Vagy micsoda közössége a világosságnak a sötétséggel? 15 És milyen egyessége Krisztusnak Béliállal? Vagy miféle osztályrésze van a hívőnek a hitetlennel? 16 Vagy hogyan fér össze Isten temploma a bálványokkal? Mert ti az élő Isten temploma vagytok, amint az Isten mondta: „*Lakozom bennük és közöttük járok; és leszek nekik Istenük, és ők az én népem lesznek*.” (3Móz 26:11-12; Ez 37:27) 17 Annak okáért: „*Menjetek ki közülük, és különüljetek el*” – azt mondja az Úr, – „*és tisztátalant ne érintsetek* ...” (Ézs 52:11); „... *és én magamhoz fogadlak titeket*”; 18 és „*leszek nektek Atyátok, és ti lesztek fiaimmá, és leányaimmá*” (2Sám 7:14) – ezt mondja a mindenható Úr.

# 2Kor 7. **Mivelhogy azért ilyen ígéreteink vannak, szeretteim, tisztítsuk meg magunkat minden testi és szellemi tisztátalanságtól, és Isten félelmében vigyük véghez a mi megszentelődésünket!**

*Pál feltárja saját szívbéli indítékait a gyülekezet előtt (2Kor 7:2-16)*

2 Fogadjatok be minket! Senkit meg nem bántottunk /Senki kárára nem voltunk/, senkit tönkre nem tettünk, senkit meg nem csaltunk /be nem csaptunk. 3 Nem vádként mondom; hisz előbb mondtam, hogy szívünkben vagytok, hogy együtt haljunk, együtt éljünk. 4 Nagy az én bizalmam hozzátok, sok dicsekednivalóm van felőletek; telve vagyok vigasztalódással, felettébb nagy az én örömem minden nyomorúságunk mellett.

5 Mert amikor Makedóniába érkeztünk, nem volt semmi nyugalma a testünknek, hanem mindenfelől zaklatás ért; kívül harcok, belől félelmek. 6 De az Isten, a megalázottak vigasztalója, minket is megvigasztalt Titus megérkezésével. 7 Sőt nem megérkezésével csupán, hanem azzal a vigasztalással is, amellyel ti vigasztaltátok meg őt, hírül hozva nekünk a ti vágyódásotokat, kesergéseteket, és hozzám való

ragaszkodásotokat; úgyhogy én még jobban örvendeztem. 8 Mert ha netán megszomorítottalak is titeket azzal a levéllel, nem bánom, noha bántam, mert látom, hogy az a levél, ha ideig-óráig is, de megszomorított titeket. 9 Most azonban örülök – nem azért, hogy megszomorodtatok, hanem hogy megtérésre szomorodtatok meg. Mert Isten szerint szomorodtatok meg, hogy miattunk semmiben kárt ne szenvedjetek. 10 **Mert az Isten szerinti szomorúság üdvösségre való megbánhatatlan megtérést szerez /eredményez; a világ szerinti szomorúság pedig halált szerez /eredményez.** 11 Mert íme, ez a ti Isten szerinti megszomorodásotok milyen nagy buzgóságot /elszántságot keltett bennetek, sőt védekezést, sőt bosszankodást /felháborodást, sőt félelmet /ijedtséget, sőt vágyakozást, sőt buzgalmat /rajongást /féltékeny szeretetet, sőt bosszúállást /jogos büntetést *(a vétkesek megbüntetését)*. Mindenképpen bebizonyítottátok, hogy tiszták vagytok e dologban. 12 Ha tehát írtam is nektek, nem a sértő miatt, sem a sértett miatt; hanem hogy nyilvánvaló legyen számotokra a mi irántatok tanúsított buzgóságunk /(*másik variáció*: nyilvánvaló legyen nálatok az irántunk tanúsított buzgóságotok)/ Isten színe előtt. 13 Annak okáért megvigasztalódtunk, de megvigasztalódásunkon túl még sokkal inkább örültünk Titus örömén, hogy az ő szellemét ti mindnyájan megnyugtattátok: 14 mert ha dicsekedtem valamit neki felőletek, nem maradtam szégyenben; hanem amint nektek is mindent a valóságnak megfelelően mondtam, azonképpen a mi Titus előtti dicsekvésünk is igaznak bizonyult. 15 És ő még jobb szívvel van irántatok, visszaemlékezve mindnyájatok engedelmességére, hogy félelemmel és rettegéssel fogadtátok őt. 16 Örülök, hogy mindenképpen bízhatom bennetek.

*Adakozásra példaként a makedóniai gyülekezet állítja (2Kor 8:1-9:15)*

# 2Kor 8.

Tudtotokra adjuk pedig, testvéreim, Istennek azt a kegyelmét, amelyben Makedónia gyülekezeteit részesítette, 2 hogy a nyomorúság sok próbái közt is bőséges az ő örömük, és igen nagy szegénységük jószí-

vűségük gazdagságává növekedett. 3 Mert bizonyság vagyok rá, erejük szerint, sőt erejük felett is adakoznak, 4 sok könyörgéssel kérve minket, hogy a szentek iránti szolgálat jótéteményébe és közösségébe fogadjuk be őket. 5 És nem amiképpen reméltük, hanem önmagukat adták először az Úrnak, és nekünk is az Isten akaratából.

6 Ezért kérnünk kellett Titust, hogy amiképpen elkezdte, azonképpen fejezze is be nálatok ezt a jótéteményt /*(jótékonysági gyűjtést)* is. 7 Azért, amiképpen mindenben bővelkedtek: hitben, beszédben, ismeretben és minden buzgóságban és hozzánk való szeretetben, úgy e jótékonyságban is bővelkedjetek. 8 Nem parancsképpen mondom, hanem hogy a mások buzgósága által a ti szeretetetek valódiságát is kipróbáljam. 9 **Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztus jótéteményét, hogy gazdag létére szegénnyé /nincstelenné vált értetek, hogy ti az ő szegénysége /nincstelensége által meggazdagodjatok**.

10 Tanácsot is adok e dologban; mert hasznos az nektek, akik nemcsak a cselekvést, hanem az akarást is elkezdtétek tavaly óta. 11 Most hát a cselekvést is vigyétek végbe; hogy amiképpen az akarás készsége, azonképpen a végrehajtás is ahhoz képest legyen, amitek van. 12 Mert ha a készség megvan, aszerint kedves az, amije kinek-kinek van, és nem aszerint, amije nincs. 13 Mert nem úgy, hogy másoknak könnyebbségük, nektek pedig nyomorúságotok legyen, hanem egyenlőség szerint; e mostani időben a ti bőségetek pótolja amazoknak fogyatkozását; 14 hogy amazoknak bősége is pótolhassa a ti fogyatkozásotokat, hogy így egyenlőség legyen; 15 amint meg van írva: „*Aki sokat szedett, nem volt többje; és aki keveset, nem volt kevesebbje*.” (2Móz 16:18)

16 Hála pedig az Istennek, aki ugyanazt a buzgóságot oltotta értetek Titus szívébe, 17 mivelhogy kérésünket /buzdításunkat ugyan elfogadta, de nagy buzgóságában önként ment el hozzátok. 18 Elküldtük pedig vele együtt azt a testvért is, akit valamennyi gyülekezetben nagyra tartanak az evangélium hirdetéséért; 19 sőt ezen felül a gyülekezetek útitársunknak is kiválasztották őt ebben a jó ügyben, amellyel az Úrnak a dicsőségét, vala-

mint a ti készségeteket szolgáljuk; 20 óvakodva, hogy bárki is megrágalmazzon minket a szolgálatunk e bőséges eredménye miatt; 21 mert **gondunk van a tisztességre nemcsak az Úr előtt, hanem az emberek előtt is**. 22 Sőt elküldtük velük a mi testvérünket is, akinek buzgóságát sok dologban sokszor kipróbáltuk, most pedig még sokkal buzgóbb, az irántatok való nagy bizodalmánál fogva.

23 Akár Titusról van szó, ő az én társam és közöttetek segítségem; akár a mi testvéreink felől, ők a gyülekezetek követei, Krisztus dicsősége: 24 adjatok bizonyítékot nekik irántunk való szeretetetekről, és arról, hogy joggal vagyunk rátok büszkék a gyülekezetek előtt is.

## 2Kor 9.

A szentek felé való szolgálatról felesleges is nektek írnom, 2 hiszen ismerem a ti készségeteket, amellyel dicsekszem felőletek a makedónoknak, hogy Akhája készen áll tavaly óta; és a ti buzgóságotok sokakat magával ragadt. 3 Mindamellett elküldtem a testvéreket, hogy a mi veletek való dicsekedésünk ebben a dologban hiábavalónak ne bizonyuljon; hanem amint mondtam, készen álljatok; 4 nehogy aztán, ha a makedónok velem jönnek, és titeket készületlenül találnak, valamiképpen szégyent valljunk mi, hogy ne mondjam ti, ebben a dologban. 5 Szükségesnek láttam azért megkérni a testvéreket, hogy előre menjenek el hozzátok, és készítsék el előre a ti előre megígért adományotokat, hogy az úgy legyen készen, mint adomány, és nem mint ragadomány /sarcoltatás.

6 Azt mondom pedig: **Aki szűken vet, szűken is arat; és aki bőven vet, bőven is arat.** 7 **Ki-ki amint eltökélte szívében, nem szomorúságból, vagy kénytelenségből; mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.** 8 **Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árassza minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségetek lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek,** 9 amint meg van írva: *„Szórt, adott a szegényeknek; az ő igazsága örökké megmarad.”* (Zsolt 112:9)

10 Aki pedig magot ad a magvetőnek és kenyeret eleségül ad, az sokasítja

meg a ti vetéseteket és megnöveli a ti igazságotok /igazságosságotok gyümölcsét, 11 hogy mindenben meggazdagodjatok a teljes jószívűségre, amely általunk hálaadást szerez az Istennek. 12 Mert e szolgálatnak elvégzése nemcsak a szentek szükségleteit tölti be, hanem ki is árasztja sokak Isten iránti hálaadását; 13 e szolgálat próbája által dicsőítve az Istent a ti Krisztus evangéliumát valló engedelmességetekért, és a ti hozzájuk és mindenkihez való adakozó jószívűségetekért; 14 s miközben könyörögnek értetek, vágyódnak is utánatok, mivel Isten kegyelme ily bőségesen kiáradt rátok. 15 De Istennek legyen hála az ő kimondhatatlan ajándékáért!

*Pál megvédi magát az őt vádlókkal szemben (2Kor 10:1-12:18)*

# 2Kor 10.

Magam pedig, én Pál, kérlek titeket a Krisztus szelídségére és engedelmességére, aki szemtől szemben ugyan alázatos vagyok közöttetek, de távol bátor /erélyes vagyok irántatok; 2 kérlek, ne kelljen ottlétemkor bátornak /erélyesnek lennem azzal a magabiztossággal, amellyel úgy gondolom, hogy bátor /erélyes lehetnék némelyekkel szemben, akik úgy vélekednek rólunk, mintha mi testi módon élnénk. 3 **Mert noha testben élünk ugyan, de nem testi módon viaskodunk.** 4 **Mert a mi hadakozásunk fegyverei nem testiek, hanem erősek az Isten számára az erősségek /erődítmények lerombolására;** 5 **lerontva okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtve minden gondolatot, hogy engedelmeskedjen a Krisztusnak;** 6 és készen állva megbüntetni minden engedetlenséget, mihelyst teljessé lesz a ti engedelmességetek.

7 Csak a szem előtt levőkre néztek! Ha valaki azt hiszi magáról, hogy ő a Krisztusé, azt is gondolja meg magában, hogy amint ő maga a Krisztusé, azonképpen mi is a Krisztuséi vagyunk. 8 Mert ha még egy kissé felettébb dicsekszem is a mi hatalmunkkal, amelyet az Úr a ti építésetekre és nem rombolásotokra adott, én nem vallok szégyent; 9 hogy úgy ne tűnjek fel, mint aki csak levelei által akar titeket

ijesztgetni. 10 Mert, úgy mondják: „a levelei ugyan súlyosak és kemények; de a maga megjelenése erőtlen, és beszéde silány.” 11 Gondolja meg azért, aki ilyen, hogy amilyenek vagyunk távollétünkben, a levelek által szóban, éppen olyanok leszünk ottlétünkkor a tettekben is. 12 Mert nem merjük magunkat azokhoz számítani, vagy hasonlítani, akik magukat ajánlják, de nem veszik észre, hogy magukat önmagukhoz mérik és önmagukhoz hasonlítják. 13 De mi nem dicsekszünk mértéktelenül, hanem ama mérőzsinór mértéke szerint, amelyet Isten adott nekünk mértékül, hogy hozzátok is elérjünk. 14 Mert nem feszítjük túl magunkat, mintha nem értünk volna el hozzátok; hiszen hozzátok is eljutottunk a Krisztus evangéliumával; 15 akik nem dicsekszünk mértéktelenül mások munkájával, de reméljük, hogy hitetek növekedésével nagyobb megbecsülésben leszünk köztetek a mi zsinórmértékünknek megfelelően bőségesen, 16 hogy a rajtatok túli területeken is hirdessük az evangéliumot, nem dicsekedve a mások által elvégzett munkával. 17 ***„Aki pedig dicsekszik, az Úrban dicsekedjen!”*** (Jer 9:24) – 18 **mert nem az a kipróbált, aki magát ajánlja, hanem akit az Úr ajánl.**

# 2Kor 11.

Bárcsak elszenvednétek tőlem egy kevés balgatagságot! Sőt szenvedjetek el engem is! 2 Mert isteni buzgósággal buzgok értetek; hisz eljegyeztelek titeket egy férfiúnak, hogy mint szeplőtlen szüzet állítsalak titeket a Krisztus elé. 3 Félek azonban, hogy amiként a kígyó a maga álnokságával megcsalta Évát, akként a ti gondolataitok is megrontatnak és eltávolodnak a Krisztus iránti egyenességtől. 4 Mert hogyha jön valaki, aki más Jézust hirdet, akit nem hirdettünk, vagy más szellemet kaptok, amelyet nem kaptatok, vagy más evangéliumot (hallotok), amelyet nem fogadtatok be, azt szépen eltűrnétek.

5 Mert én azt gondolom, hogy semmiben sem vagyok alábbvaló a fő-fő apostoloknál. 6 Még ha képzetlen vagyok is a beszédben, de nem az ismeretben; sőt mindenben és minden tekintetben nyilvánvalóvá /ismertté váltunk /(*nyitott könyv a személyünk)/* előttetek. 7 Avagy vétkeztem-e, amikor

magamat megaláztam, hogy ti felmagasztaltassatok, hogy ingyen hirdettem nektek az Isten evangéliumát? 8 Más gyülekezeteket fosztottam meg, fizetséget fogadva el, hogy nektek szolgáljak; és amikor nálatok voltam és szűkölködtem, nem voltam terhére senkinek. 9 Mert az én szükségemet kipótolták a Makedóniából jött testvérek; és azon voltam és azon is leszek, hogy semmiben se legyek terhetekre. 10 Úgy lakozzék Krisztus igazsága bennem, hogy ezen dicsekvésemen Akhája vidékén sem eshetik csorba! 11 Hogy miért? Hogy nem szeretlek titeket? Isten a tudója! 12 De amit cselekszem, cselekedni is fogom, hogy elvágjam az alkalmat az alkalomkeresők elől; hogy amivel dicsekszenek, olyanoknak találtassanak abban, mint mi is. 13 Mert az ilyenek hamis apostolok, álnok munkások, akik a Krisztus apostolaivá változtatják át magukat. 14 Nem is csoda; **hisz maga a Sátán is átváltoztatja magát a világosság angyalává.** 15 **Nem nagy dolog azért, ha az ő szolgái is átváltoztatják magukat az igazság szolgáivá; akiknek végük az ő cselekedeteik szerint lesz.**

16 Ismét mondom: ne tartson engem senki esztelennek; de ha pedig mégis, fogadjatok be mint esztelent is, hogy egy kicsit én is dicsekedhessem. 17 Amit mondok, nem az Úr szerint mondom, hanem mintegy esztelenül a dicsekvésnek ezzel a merészségével, 18 mivelhogy sokan dicsekszenek testi módon, dicsekszem én is. 19 Hisz mivel értelmesek vagytok, örömest eltűritek az eszteleneket. 20 Mert eltűritek /elviselitek, ha valaki leigáz titeket, ha valaki felfal /(élősködik rajtatok), ha valaki elfog /(hatalmába kerít bennetek), ha valaki felfuvalkodik ellenetek /(fölétek kerekedik), ha valaki arcul üt titeket. 21 Szégyenkezve mondom, mivelhogy mi erőtlenek voltunk; de amiben merész valaki – esztelenül szólok – , merész vagyok én is.

22 Héberek ők? Én is. Izraeliták-e? Én is. Ábrahám magva-e? Én is. 23 Krisztus szolgái-e? – balgatagul szólok – Én még inkább: több fáradság, több vereség, több börtön, gyakori halálos veszedelem által. 24 A zsidóktól ötször kaptam negyvenet egy híján. 25 Háromszor megostoroztak, egyszer megköveztek, háromszor hajótörést szenvedtem, éjt-napot a mélységben töltöt-

tem; 26 gyakori utazásban, veszedelemben folyó vizeken, veszedelemben rablók közt, veszedelemben népem között, veszedelemben a nemzetek között, veszedelemben városban, veszedelemben pusztában, veszedelemben tengeren, veszedelemben hamis testvérek közt; 27 fáradságban és nyomorúságban, gyakori virrasztásban, éhségben és szomjúságban, gyakori böjtölésben, hidegben és meztelenségben. 28 Mindezek mellett naponta rám nehezedik az összes gyülekezet gondja. 29 Ki beteg, hogy én is beteg ne volnék? Ki botránkozik meg, hogy én is ne égnék?

30 Ha dicsekednem kell, az én gyengeségemmel dicsekszem. 31 Az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki mindörökké áldott, tudja, hogy nem hazudok. 32 Damaszkuszban Aretás király helytartója őriztette a damaszkusziak városát, hogy elfogasson engem; 33 de az ablakon át, kosárban bocsátottak le a kőfalon, és megmenekültem kezei közül.

# 2Kor 12.

A dicsekvés azonban nem használ nekem; rátérek azért a látomásokra és az Úr kijelentéseire. 2 Ismerek egy embert a Krisztusban, aki tizennégy évvel ezelőtt – ha testben-e, nem tudom; ha testen kívül-e, nem tudom; az Isten tudja – elragadtatott a harmadik égig. 3 És tudom, hogy az az ember – ha testben-e, ha testen kívül-e, nem tudom; csak Isten tudja –, 4 elragadtatott a Paradicsomba, és hallott kimondhatatlan beszédeket, amelyeket nem szabad embernek kibeszélnie. 5 Az ilyennel dicsekszem; magammal pedig nem dicsekszem, ha csak az én gyengeségeimmel nem. 6 Mert ha dicsekedni akarnék, akkor sem lennék balgatag; mert igazat mondok; de megtürtőztetem magamat, hogy valaki többre ne tartson, mint aminek lát, vagy amit hall tőlem. 7 És hogy a kijelentések nagysága miatt el ne bizakodjam, tövis adatott nekem a testembe, a Sátán angyala, hogy gyötörjön engem, hogy el ne bízzam magam. 8 Ezért háromszor könyörögtem az Úrnak, hogy távozzék el ez tőlem; 9 de ezt mondta nekem: **„Elég neked az én kegyelmem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el /ér célhoz.”** Nagy örömest dicsekszem azért az én

erőtlenségeimmel, hogy a Krisztus ereje lakozzon bennem. 10 Annak okáért gyönyörködöm az erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldözésekben és szorongattatásokban a Krisztusért; mert amikor erőtlen vagyok, akkor vagyok erős.

11 Dicsekedve balgatag lettem; ti kényszerítettetek reá. Mert nektek kellett volna engem ajánlanotok; mert semmiben sem vagyok alábbvaló a főfő apostoloknál, noha semmi vagyok. 12 Apostolságom ismertetőjelei megbizonyosodtak közöttetek sok tűrésben, jelekben, csodákban és erőkben is. 13 Mert mi az, amiben hátrányba kerültetek a többi gyülekezetekhez képest, hacsak az nem, hogy én magam nem voltam terhetekre? Bocsássátok meg nekem ezt az igazságtalanságot!

14 Íme, harmadízben is kész vagyok hozzátok menni, és nem leszek terhetekre; mert nem azt keresem, ami a tiétek, hanem titeket magatokat. Mert nem a gyermekek tartoznak kincseket gyűjteni a szülőknek, hanem a szülők a gyermekeknek. 15 Én pedig nagy örömest állom a költségeket, sőt mindenemet kifizetem a ti lelketekért; még ha ti, akiket én igen szeretek, kevésbé szerettek is engem. 16 Ám legyen, hogy én ugyan nem voltam terhetekre; de mint afféle ravasz ember, csellel fogtalak meg titeket. 17 Avagy akiket hozzátok küldtem, közülük valamelyik által kifosztottalak-e titeket? 18 Megkértem Titust, és vele együtt elküldtem azt a testvért is; csak nem fosztott ki titeket Titus? Nem ugyanazon Szellem szerint jártunk-e? Nem ugyanazokon a nyomokon haladtunk?

*Pál bejelenti közeli érkezését hozzájuk (2Kor 12:19-13:10)*

19 Azt hiszitek megint, hogy előttetek mentegetjük magunkat. Az Isten előtt Krisztusban szólunk; mindezt pedig, szeretteim, a ti épülésetekért. 20 Mert attól tartok, hogy amikor odamegyek, nem talállak majd olyannak titeket, amilyennek szeretnélek, és engem is olyannak találtok, amilyennek nem szeretnétek; nehogy valamiképpen viszályok, irigységek, indulatoskodások, rivalizálások, rágalmazások, pletykálkodások, felfuvalkodások, pártoskodások legyenek köztetek; 21 hogy amikor újra odamegyek, nehogy megalázzon engem az én Istenem nálatok, és ne-

hogy sokakat megsirassak /meggyászoljak azok közül, akik ezelőtt vétkeztek, de nem tértek meg a tisztátalanságból, paráznaságból és bujaságból /kicsapongásból, amelyet elkövettek.

# 2Kor 13.

Ezúttal harmadszor megyek hozzátok. **Két vagy három tanú vallomása alapján megáll minden dolog.** 2 Előre megmondtam és előre mondom, mint másodszori ottlétemkor, és most is távollétemben írom azoknak, akik ezelőtt vétkeztek, és a többieknek mind, hogy ha ismét odamegyek, nem leszek kíméletes; 3 mert ti annak bizonyítékát keresitek, hogy belőlem valóban Krisztus szól-e, aki irántatok nem erőtlen, hanem erős bennetek. 4 Mert noha megfeszíttetett erőtlenségből, mindazáltal él Isten erejéből. És noha mi erőtlenek vagyunk is Őbenne, de Vele együtt élünk majd Isten erejéből értetek /köztetek.

5 Próbáljátok meg magatokat, vajon a hitben vagytok-e? Magatokat vizsgáljátok meg. Avagy nem ismeritek-e magatokat, hogy a Jézus Krisztus bennetek van? Kivéve, ha méltatlanok vagytok. 6 De remélem, hogy megismeritek, hogy mi nem vagyunk méltatlanok. 7 Az Istent pedig kérem, hogy semmi gonoszt ne cselekedjetek; nem azért, hogy mi méltóknak láttassunk, hanem hogy ti a jót cselekedjétek, mi pedig mintegy méltatlanok legyünk. 8 Mert semmit sem tehetünk az igazság ellen, hanem csak az igazságért. 9 Mert örülünk, ha mi erőtlenek vagyunk, ti meg erősek vagytok; és imádkozunk is a ti tökéletesedésetekért. 10 Azért írom ezeket távollétemben, hogy jelenlétemben ne kelljen keményen fellépnem azzal a hatalommal, amelyet az Úr nekem építésre és nem rombolásra adott.

*Buzdítás, üdvözlések, befejezés (2Kor 13:11-13)*

11 Végezetre, testvéreim, legyetek jó egészségben, épüljetek, vigasztalódjatok, egyetértésben legyetek, békességben éljetek; és akkor a szeretet és békesség Istene lesz veletek.

12 Köszöntsétek egymást szent csókkal!

Köszöntenek titeket a szentek mindnyájan.

13 **Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, és az Isten szeretete, és a Szent Szel-**

**lem közössége mindnyájatokkal. Ámen.**

# Pál Galáciabeliekhez írt levele

*Szerző, címzés, üdvözlet és Isten dicsérete (Gal 1:1-5)*

**Gal 1.** Pál, apostol – nem emberektől, nem is ember által, hanem Jézus Krisztus által és az Atya Isten által, aki feltámasztotta Őt a halottak közül – 2 és a velem levő összes testvér, Galácia gyülekezeteinek:

3 Kegyelem nektek és békesség az Atya Istentől, és a mi Urunk Jézus Krisztustól, 4 aki önmagát adta a mi bűneinkért, hogy kiszabadítson minket e jelenlegi gonosz világból /világkorszakból a mi Istenünk és Atyánk akarata szerint, 5 akinek dicsőség örökkön örökké! Ámen.

*Pál üzenete nem emberi, hanem isteni eredetű (Gal 1:6-12)*

6 Csodálkozom, hogy Attól, aki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, ily hamar más evangéliumhoz pártoltok! 7 Holott nincsen másik; hanem némelyek összezavarnak titeket, és el akarják ferdíteni a Krisztus evangéliumát. 8 De még ha mi magunk, vagy mennyből való angyal hirdetne is nektek valamit azon kívül, amit nektek hirdettünk, legyen átkozott! 9 Amint előbb mondtuk, most is ismét mondom: Ha valaki nektek más evangéliumot hirdet azon kívül, amelyet elfogadtatok, átkozott legyen!

10 Mert most az embereket akarom meggyőzni /megnyerni, vagy az Istent? Vagy embereknek igyekszem-e tetszeni? **Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem lennék.** 11 Tudtotokra adom pedig testvéreim, hogy az az evangélium, amelyet én hirdettem, nem emberektől való; 12 mert én sem emberektől vettem azt, se nem tanítottak arra, hanem a Jézus Krisztus kijelentése által kaptam.

*Pál apostoli önéletrajza (Gal 1:13-2:14)*

13 Mert hallottátok, miként forgolódtam én egykor a zsidó hit /életmód
szerint: hogy rendkívüli módon üldöztem Isten egyházát, és pusztítottam
azt. 14 És felülmúltam a zsidó életvitelben nemzetembeli sok kortársamat,
szerfelett rajongva atyai hagyományaimért. 15 De mikor az Istennek tetszett, aki elválasztott engem az én
anyám méhétől fogva, és elhívott az ő
kegyelme által, 16 hogy kijelentse az ő
Fiát énbennem, hogy hirdessem őt a
nemzetek között: nem tanácskoztam
azonnal testtel és vérrel, 17 se nem
mentem Jeruzsálembe az előttem levő
apostolokhoz, hanem elmentem Arábiába, és ismét visszatértem Damaszkuszba. 18 Azután három esztendő
múlva fölmentem Jeruzsálembe, hogy
Pétert felkeressem /összeismerkedjem
Péterrel/, és nála maradtam tizenöt
napig. 19 Az apostolok közül pedig
mással nem találkoztam, hanem csak
Jakabbal, az Úr testvérével. 20 Amiket
pedig nektek írok, íme, Isten előtt
mondom: nem hazudok. 21 Azután
mentem Szíria és Kilikia tartományaiba. 22 Ismeretlen voltam pedig személyesen a Krisztusban levő júdeai gyülekezetek előtt; 23 hanem csak hallották,
hogy: „Aki minket üldözött egykor,
most azt a hitet hirdeti, amelyet egykor pusztított.” 24 És dicsőítették miattam az Istent.

# Gal 2.

Azután tizennégy esztendő múlva ismét fölmentem Jeruzsálembe Barnabással együtt, sőt magammal vittem Tituszt is. 2 Fölmentem
pedig kinyilatkoztatástól indíttatva, és
eléjük adtam az evangéliumot, melyet
hirdetek a nemzetek között, de külön a
tekintélyeseknek, hogy valami módon
hiába ne fussak, vagy ne váljon hiábavalóvá eddigi futásom. 3 De még a velem levő görög származású Tituszt sem
kényszerítette senki
körülmetélkedésre 4 a beférkőzött áltestvérek kedvéért, akik alattomban
közénk jöttek, hogy kikémleljék a mi
szabadságunkat, amely a Krisztus Jézusban van nekünk, hogy minket szolgákká tegyenek: 5 akiknek egy pillanatra sem adtuk meg magunkat, hogy
az evangélium igazsága megmaradjon

számotokra. 6 A tekintélyesek pedig –
bármilyenek voltak is egykor, azzal
nem törődöm; hiszen Isten nem nézi az
ember személyét – azok engem semmi-
re sem köteleztek; 7 sőt ellenkezőleg,
amikor látták, hogy rám van bízva a
körülmetéletlenek evangéliuma, mint
Péterre a körülmetélteké 8 (mert
ugyanaz, aki erős volt Péterben a
körülmetélkedés apostolságára, ben-
nem is erős volt a nemzetek között); 9
elismerve a nekem adatott kegyelmet,
Jakab és Kéfás, meg János, akikre osz-
lopokul tekintenek, bajtársi jobbjukat
nyújtották nekem és Barnabásnak,
hogy mi a nemzetek felé, ők pedig a
körülmetéltek felé szolgáljanak; 10
csak azt kérve, hogy a szegényekről
megemlékezzünk; amit én igyekeztem
meg is tenni.

11 Mikor pedig Péter Antiókhiába
jött, szemtől szembe ellene álltam, mi-
vel panasz volt rá. 12 Mert mielőtt né-
melyek odajöttek Jakabtól, a nemze-
tekből származókkal evett együtt;
amikor pedig odajöttek, félrevonult és
elkülönítette magát, félve a
körülmetélkedettektől. 13 És vele kép-
mutatóskodtak a többi zsidók is, úgy
hogy még Barnabást is magával sodor-
ta a képmutatásuk. 14 De amikor lát-
tam, hogy nem egyenesen járnak az
evangélium igazságához képest, mond-
tam Péternek mindnyájuk előtt: „Ha te
zsidó létedre a nemzetekből származók
szokása szerint élsz és nem zsidó mó-
don, akkor hogyan akarod rávenni
/hogyan kényszerítheted a nemzetek-
ből származókat, hogy zsidó módra
éljenek?”

*Törvény általi megigazulás lehetetlenségének bizonyítása (Gal 2:15-5:12)*

15 Mi, származásunk szerint zsidók
és nem a nemzetek közül való bűnösök,
16 tudva azt, hogy az ember nem iga-
zul meg a Törvény cselekedeteiből
/cselekvése által, hanem Jézus Kris-
tusba vetett hit által, mi is Krisztus
Jézusban hittünk, hogy megigazuljunk
a Krisztusba vetett hitből és nem a
Törvény cselekedeteiből; mivel **a Tör-
vény cselekedeteiből nem igazul meg
egy test sem.** 17
– De ha Krisztusban keresve a megiga-
zulást magunk is bűnösöknek bizonyu-
lunk, vajon akkor Krisztus a bűn szol-
gája?

– Távol legyen! 18 Mert ha azokat, amiket leromboltam, ismét fölépítem, önmagamat teszem bűnössé.

19 Mert én a Törvény által meghaltam a Törvénynek, hogy Istennek éljek. 20 **Krisztussal együtt megfeszíttettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiába vetett hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta értem.** 21 Nem törlöm el az Isten kegyelmét; mert ha a Törvény által van a megigazulás, akkor Krisztus ok nélkül /fölöslegesen halt meg.

# Gal 3.

Ó, balga /ostoba Galátciabeliek! Kicsoda igézett meg titeket, hogy ne engedelmeskedjetek az igazságnak, akiknek szemei előtt a Jézus Krisztus úgy íratott le, mintha köztetek feszíttetett volna meg? 2 Csak azt akarom megtudni tőletek: a Törvény cselekedeteiből /cselekvése által kaptátok-e a Szellemet, vagy a hit hallásából? 3 Ennyire esztelenek vagytok? Amit szellemben kezdtetek el, most testben fejeznétek be? 4 Annyit szenvedtetek hiába? – ha ugyan tényleg hiába. 5 Annak okáért, aki a Szellemet adja nektek, és hatalmas dolgokat művel bennetek, a Törvény cselekvéséből, vagy a hit hallásából teszi-e? 6 Amiképpen *„Ábrahám hitt az Istennek, és tulajdoníttatott neki igazságul.”* (1Móz 15:6) 7 Értsétek meg tehát, hogy **akik hitből vannak, azok Ábrahám fiai.** 8 Előre látva pedig az Írás, hogy Isten hitből fogja megigazítani a nemzetekből származókat, eleve hirdette Ábrahámnak, hogy: *„Tebenned fog megáldatni minden nemzet.”* (1Móz 12:3) 9 Ekként a hitből valók áldatnak meg a hívő Ábrahámmal együtt.

10 Mert akik a Törvény cselekedeteiből vannak /(akik a Törvény teljesítéséből akarnak élni), átok alatt vannak; minthogy meg van írva: *„Átkozott mindenki, aki meg nem marad mindazokban, amik megírattak a Törvény könyvében, hogy azokat cselekedje.”* (5Móz 27:26) 11 Hogy pedig a Törvény által senki sem igazul meg Isten előtt, nyilvánvaló, mert *„**az igaz ember hitből /hite által él.**”* (Hab 2:4) 12 A Törvény pedig nincs hitből, hanem *„amely ember cselekszi azokat, élni fog azok*

*által*.” (3Móz 18:5) 13 **Krisztus váltott meg minket a Törvény átkától, átokká válva helyettünk; mert meg van írva: *„Átkozott mindenki, aki fán függ”*** (5Móz 21:23); 14 hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban a nemzetekre szálljon, hogy a Szellem ígéretét elnyerjük hit által.

15 Testvéreim! Emberi módon szólok. Lám az ember hitelesített testamentumát /végrendeletét senki sem helyezi hatályon kívül, sem ahhoz hozzá nem ad. 16 Az ígéretek pedig Ábrahámnak adattak és az ő magjának. Nem azt mondja: „és a magjainak”, többes számban; hanem egyes számban: „*és a te magodnak*”, aki a Krisztus. 17 Azt mondom pedig, hogy a szövetséget /megállapodást /végrendeletet, melyet Isten előre megerősített /jóváhagyott a Krisztusra nézve, a négyszázharminc évvel később keletkezett Törvény nem teszi érvénytelenné, hogy meghiúsítsa az ígéret beteljesedését. 18 Mert ha Törvény alapján van az örökség, akkor többé nem ígéretből; Ábrahámnak pedig ígéret által ajándékozta azt az Isten.

– 19 Mire való akkor a Törvény?

– A bűnök miatt adatott, angyalok által rendelve, közvetítőn keresztül, amíg el nem jön a Mag, aki az ígéretet kapta. 20 A közvetítő pedig nem egyvalakié – Isten ellenben egy.

– 21 A Törvény akkor az Isten ígéreteivel szemben állna?

– Távol legyen! Mert ha olyan törvény adatott volna, amely képes megeleveníteni, valóban a törvényből volna a megigazulás. 22 De **az Írás mindent bűn alá rekesztett, hogy az ígéret Jézus Krisztusba vetett hitből adassék a hívőknek.** 23 Mielőtt pedig eljött a hit, Törvény (fennhatósága) alatt őriztettünk, összezárva az eljövendő hit kinyilatkoztatásáig. 24 Ekként **a Törvény Krisztushoz vezető kísérőnkké lett, hogy hitből igazuljunk meg.** 25 De miután eljött a hit, nem szorulunk már vezető kísérőre.

26 Mert **mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusba vetett hit által.** 27 **Mert akik Krisztusba merítkeztetek alá, Krisztust öltöztétek fel.** 28 Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban. 29 **Ha**

**pedig Krisztuséi vagytok, akkor Ábrahám magja vagytok, vagyis ígéret szerinti örökösök.**

**Gal 4.** Mondom pedig, hogy ameddig az örökös kiskorú, semmiben sem különbözik a (rab)szolgától, jóllehet ura mindennek; 2 hanem gyámok és gondviselők alá van rendelve az apjától rendelt ideig. 3 Azonképpen mi is, amikor kiskorúak voltunk, a világ elemei alá voltunk vettetve (rab)szolgaként: 4 **amikor pedig eljött az idő teljessége, elküldte Isten az ő Fiát, aki asszonytól született, aki Törvény alatt született,** 5 **hogy a Törvény hatálya alatt levőket megváltsa, hogy elnyerjük a fiúvá fogadást /örökbefogadást.** 6 Mivelhogy pedig fiak vagytok, kiküldte az Isten az ő Fiának Szellemét a ti szívetekbe, aki ezt kiáltja: „Abbá, Atyám!” 7 Úgyhogy nem vagy többé (rab)szolga, hanem fiú. Ha viszont fiú, Isten örököse is Krisztus által.

8 Ámde akkor, amikor még nem ismertétek az Istent, azoknak szolgáltatok, amik természetüknél fogva nem istenek; 9 most azonban, hogy megismertétek az Istent, sőt hogy megismert titeket az Isten, miként tértek vissza ismét az erőtlen és gyarló elemekhez, amelyeknek megint újból szolgálni akartok? 10 Megtartjátok a napokat és hónapokat és időszakokat, meg az esztendőket. 11 Féltelek titeket, hogy hiába fáradoztam értetek.

12 Legyetek olyanok, mint én; mert én is olyanná lettem, mint ti: testvéreim, kérlek titeket! Semmivel sem bántottatok meg engem; 13 sőt tudjátok, hogy testem erőtlenségében hirdettem nektek az evangéliumot először; 14 és ti a testi megpróbáltatásaimat nem néztétek le, se meg nem vetettetek engem, hanem úgy fogadtatok, mint Isten angyalát, mint Krisztus Jézust. 15 Hová lett tehát a ti boldogságotok? Mert tanúsítom nektek, hogy ti, ha lehetséges lett volna, még a szemeteket is kivájva nekem adtátok volna. 16 Hát ellenségetekké váltam-e, megmondva nektek az igazat? 17 Nem jó szándékkal buzgólkodnak /fáradoznak értetek, sőt ki akarnak titeket rekeszteni, hogy ti értük buzgólkodjatok /fáradozzatok. 18 Szép dolog pedig mindig a jóban fára-

dozni, és nem csupán akkor, amikor köztetek vagyok. 19 Gyermekeim, akiket ismét fájdalommal szülök, amíg kiformálódik bennetek a Krisztus! 20 Szeretnék pedig most köztetek jelen lenni és változtatni a hangomon; mert bizonytalanságban vagyok felőletek.

21 Mondjátok meg nekem, akik a Törvény hatálya alatt akartok lenni: hát nem értitek a Törvényt? 22 Mert meg van írva, hogy Ábrahámnak két fia volt; egyik a szolgálólánytól, és a másik a szabad nőtől. 23 De a szolgálólánytól való testi módon született; a szabad nőtől való pedig az ígéret alapján. 24 Ezek jelképesen értendők, ugyanis ők két szövetség: az egyik a Sinai-hegyről való, (rab)szolgaságra szülő: ez Hágár, 25 mert Hágár a Sinai-hegy Arábiában /a pusztában, a mostani Jeruzsálemnek felel meg, tudniillik fiaival együtt szolgál. 26 Ellenben a fenti Jeruzsálem szabad, amely mindnyájunk anyja, 27 mert meg van írva: *„Ujjongj te meddő, ki nem szülsz; vigadozzál és kiálts, ki nem vajúdsz; mert sokkal több az elhagyottnak gyermeke, mint akinek férje van!”* (Ézs 54:1)

28 Ti pedig, testvéreim, miként Izsák is, ígéret gyermekei vagytok. 29 De ahogy akkoriban a test szerint született üldözte a szellem szerintit, úgy most is. 30 De mit mond az Írás? *„Űzd ki a szolgálót és az ő fiát; mert a szolgáló fia nem örököl a szabad nő fiával.”* (1Móz 21:10) 31 Annak okáért, testvéreim, nem vagyunk a szolgálólány gyermekei, hanem a szabad nőéi.

# Gal 5.

Annak okáért abban a szabadságban, amelyre minket Krisztus megszabadított, álljatok meg, és ne hagyjátok magatokat újra rabszolgaság igájába hajtani.

2 Íme, én Pál mondom nektek, hogy ha körülmetélkedtek, Krisztus nektek semmit sem használ. 3 Bizonyságot teszek pedig ismét mindenkinek, aki körülmetélkedik, hogy köteles az egész Törvényt megtartani. 4 Elszakadtatok Krisztustól, akik a Törvény által akartok megigazulni, a kegyelemből kiestetek. 5 Mert mi a Szellem által, hitből várjuk az igazság reménységét. 6 **Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés nem ér semmit,**

**sem a körülmetélkedetlenség, hanem a szeretet által munkálkodó hit.**

7 Jól futottatok! Kicsoda gátolt /akadályozott meg titeket, hogy ne engedelmeskedjetek az igazságnak? 8 Ez a hitetés nem Attól van, aki titeket hív! 9 Kis kovász az egész tésztát megkeleszti! 10 Bizalommal vagyok az Úrban irántatok, hogy nem fogtok másként gondolkodni; de aki titeket megzavar, elveszi büntetését, bárki legyen is az.

11 Testvéreim, ha én még mindig a körülmetélkedést hirdetem, akkor miért üldöznek (engem) mégis? Akkor eltöröltetett a kereszt botránya. 12 Bárcsak ki is herélnék magukat, akik titeket ezzel bujtogatnak!

*A hitből való megigazulás követése a gyakorlatban (Gal 5:13-6:10)*

13 **Mert ti szabadságra hívattatok testvéreim; csakhogy a szabadság ürügy ne legyen a testnek, sőt szeretettel szolgáljatok egymásnak.** 14 **Mert az egész Törvény ebben az egy Igében teljesedik be: *„Szeresd felebarátodat, mint magadat!”*** (3Móz 19:18) 15 Ha pedig egymást marjátok és faljátok, vigyázzatok, hogy egymást fel ne emésszétek! 16 Mondom pedig, **Szellem szerint járjatok, és a test kívánságát véghez ne vigyétek!** 17 **Mert a test /testi természet a Szellem ellen törekszik, a Szellem pedig a test /testi természet ellen**; ezek pedig egymással ellenkeznek, hogy ne azt tegyétek, amit akartok. 18 **Ha azonban a Szellem vezet titeket, nem vagytok a Törvény (hatálya) alatt.**

19 A **test** /testi természet **cselekedetei** pedig nyilvánvalók, amelyek ezek:

- **házasságtörés**,
- **paráznaság**,
- **tisztátalanság**,
- bujálkodás/ bujaság /**kicsapongás** /szemérmetlenség /erkölcstelenség,
- 20 **bálványimádás**,
- varázslás /**boszorkányság** /kuruzslás /méregkeverés /kábítószerezés,
- **ellenségeskedések** /**gyűlölködések**,
- versengések /**viszálykodások** /veszekedések /civakodások,
- *gyűlölködések* /**féltékenységek**,
- **harag** /düh /szenvedélyek /**indulatoskodások**,

- patvarkodások /törtetések /**rivalizálások** /versengések /önzések,
- *visszavonások* /meghasonlások /**széthúzások** /lázadások,
- pártütések /pártoskodások /**szakadások**,
- 21 **irigységek**,
- **gyilkosságok**,
- **részegeskedések**,
- dobzódások /**tivornyázások**

és ezekhez hasonlók: melyekről előre mondom nektek, amiképpen már ezelőtt is mondtam, hogy **akik ilyeneket cselekszenek, Isten országának örökösei nem lesznek**.

22 **De a Szellem gyümölcse:**

- **szeretet /feltétel nélküli önzetlen szeretet,**
- **öröm /felszabadult, ujjongó öröm,**
- **békesség /háborítatlan** (belső) **béke,**
- **béketűrés /türelem /állhatatosság /kitartás,**
- **szívesség /jóság /jószívűség,**
- **jóság /kiválóság /egyenesség /becsületesség,**
- **hűség /megbízhatóság /hit,**
- **szelídség /jóindulat /barátságosság /higgadtság,**
- **mértékletesség /önuralom /önmérséklet.**

23 Az ilyenek ellen nincs törvény. 24 **Akik pedig Krisztusé, a testet /testi természetet megfeszítették indulataival /szenvedélyeivel és kívánságaival együtt.** 25 Ha Szellem szerint /Szellem számára élünk, Szellem szerint /Szellemet követve is járjunk!

26 Ne legyünk hiú dicsőség kívánók /felfuvalkodott hólyagok, egymást ingerlők /provokálók, egymásra irigykedők!

# Gal 6.

Testvéreim, még ha foglyul ejti is az embert valami bűn /még ha rajta is kapják az embert valami bűnben/, ti szellemiek, igazítsátok útba az ilyet szelídség szellemével, ügyelve arra, nehogy te is kísértésbe ess!

2 **Egymás terheit hordozzátok**, és így /ekképpen töltsétek be a Krisztus törvényét! 3 Mert ha valaki azt véli, hogy ő valami, holott semmi, önmagát csapja be. 4 Mindenki pedig saját cse-

lekedeteit vizsgálja meg, és akkor csakis önmagára nézve lesz dicsekvése, nem pedig másra nézve, 5 mert kiki a saját terhét fogja hordozni.

6 Akit pedig az Igére tanítanak, ossza meg minden javát tanítójával. 7 **Ne tévelyegjetek, Isten nem csúfoltatik meg; mert amit vet az ember, azt fogja aratni is.** 8 **Mert aki vet az ő testébe** /testi természetébe**, a testből** /testi természetből **arat veszedelmet** /romlást /pusztulást**; aki pedig vet a szellembe, a szellemből arat örök életet.** 9 A jótéteményben pedig meg ne restüljünk, mert a maga idejében aratunk, ha el nem lankadunk. 10 Annak okáért, **amíg van időnk, cselekedjünk jót mindenkivel, kiváltképpen pedig a mi hitünk családtagjaival.**

*Befejezés és üdvözlet (Gal 6:11-18)*

11 Látjátok, mekkora betűkkel írok nektek a saját kezemmel! 12 Akik testi módon akarnak tetszést aratni, azok kényszerítenek titeket a körülmetélkedésre; csak azért, hogy a Krisztus keresztjéért ne üldöztessenek. 13 Mert maguk a körülmetélkedettek sem tartják meg a Törvényt; hanem azért akarják, hogy ti körülmetélkedjetek, hogy a ti testetekkel dicsekedhessenek. 14 **Nekem pedig ne legyen másban dicsekedésem, hanem csak a mi Urunk Jézus Krisztus keresztjében, amely által számomra megfeszíttetett a világ, és én is a világ számára.** 15 **Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség nem használ semmit, hanem az új teremtés** /teremtmény. 16 És akik e szabály szerint élnek, békesség és irgalmasság azokon, és az Isten Izráelén. 17 Ezek után senki nekem bántásomra ne legyen; mert én az Úr Jézus bélyegeit hordozom az én testemben.

18 A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen a ti szellemetekkel testvéreim! Ámen.

# Pál Efeszoszbeliekhez írt levele

*Szerző, címzés, üdvözlet (Ef 1:1-2)*

**Ef 1.** Pál, Jézus Krisztus apostola Isten akaratából, az Efeszoszban lévő és Krisztus Jézusban hívő szenteknek.
2 Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól!

*A hívők a világ teremtése előtt ki lettek választva az üdvösségre (Ef 1:3-14)*

3 **Áldott legyen az Isten, és a mi Urunk, Jézus Krisztus Atyja, aki megáldott minket minden szellemi áldással a mennyekben a Krisztusban,** 4 aszerint, **amint magának kiválasztott minket Őbenne a világ teremtetése előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek Őelőtte szeretet által,** 5 **eleve elhatározva, hogy minket a maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által** az Ő akaratának jó kedve szerint, 6 kegyelme dicsőségének magasztalására, amellyel megajándékozott minket ama Szerelmesben, 7 **akiben van a mi váltságunk az Ő vére által, a bűnök bocsánata az Ő kegyelme gazdagsága szerint,** 8 amelyet nagy bőséggel árasztott ránk minden bölcsességgel és értelemmel, 9 **megismertetve velünk az Ő akaratának titkát** az Ő jó kedve szerint, melyet eleve /előre elrendelt /elhatározott magában, 10 az idők teljességének rendjére nézve /a kijelölt időpontok beteljesedésének rendjére nézve/, **hogy ismét egybeszerkeszt magának mindeneket a Krisztusban, mind amelyek a mennyekben vannak, mind amelyek e földön vannak;** 11 Őbenne, akiben elnyertük is az örökséget, előre elhatározva az Ő szándéka /döntése szerint, aki mindent az Ő akaratának terve szerint cselekszik, 12 **hogy legyünk mi az Ő dicsőségének magasztalására,** akik előre reménykedtünk a Krisztusban: 13 akiben ti is, miután hallottátok az igazság beszédét, üdvösségetek evangéliumát, amelyben hittetek is, megpecsételtettetek a megígért Szent Szellemmel, 14 aki a mi örökségünk záloga /biztosítéka az Ő tulajdonának megváltatására /*tulajdon népéért való váltságdíj kifizetésére*/ az Ő dicsőségének magasztalására.

*Pál imája a hívőkért, hogy lássák a láthatatlant: Jézus a mindenség Ura (Ef 1:15-23)*

15 Annak okáért én is, hallva a ti
hiteteket az Úr Jézusban, és minden
szentekhez való szeretetteteket, 16 nem
szűnöm meg hálát adni tiértetek, em-
lékezve reátok az én könyörgéseimben;
17 hogy **a mi Urunk Jézus Krisztus**
**Istene, a dicsőségnek Atyja adja meg**
**nektek a bölcsesség és kijelentés**
**Szellemét az Ő megismerésére;** 18 **és**
**világosítsa meg értelmetek szemeit,**
**hogy megláthassátok, hogy mi az Ő**
**elhívásának a reménysége, milyen az**
**Ő öröksége dicsőségének a gazdagsá-**
**ga a szentek között,** 19 **és milyen az**
**Ő erejének mérhetetlen nagysága**
**irántunk,** akik hiszünk, az Ő hatalma
erejének ama munkája szerint, 20
**amelyet megmutatott a Krisztusban,**
**amikor feltámasztotta Őt a halálból,**
**és ültette Őt a maga jobbjára a**
**mennyekben;** 21 **felül minden fejede-**
**lemségen és hatalmasságon és erőn**
**és uraságon és minden néven, mely**
**neveztetik nemcsak e világon, hanem**
**a következendőben is:** 22 **és mindent**
**vetett az Ő lábai alá, és Őt tette min-**
**denek felett az egyház fejévé,** 23
**amely az Ő teste, teljessége Őneki,**
**aki mindent mindenben betölt**
**/véghez visz /teljessé tesz.**

*Nem jótetteink miatt, hanem Isten ingyen kegyelméből menekülünk meg (Ef 2:1-10)*

# Ef 2.

Titeket is (megelevenített), akik holtak voltatok a ti vétkeitek és bűneitek miatt, 2 melyekben jártatok egykor e világkorszak befolyása szerint, a levegőég hatalmának fejedelme szerint, ama szellem szerint, mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik; 3 akik között forgolódtunk egykor mi is mindnyájan a mi testünk kívánságaiban, cselekedve a test és az értelem akaratát, és természet szerint harag fiai voltatok, akárcsak a többiek: 4 de az Isten gazdag lévén irgalomban, az Ő nagy szeretetéből, mellyel minket szeretett, 5 minket, akik halottak voltunk a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal – kegyelemből tartattatok meg! – 6 és együtt feltámasztott és együtt leültetett a mennyekbe, Krisztus Jézusban: 7 hogy megmutassa az elkövetkezendő korszakokban az Ő kegyelmének felsé-

ges gazdagságát hozzánk való jóságából a Krisztus Jézusban. 8 **Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez;** 9 **nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.** 10 **Mert az Ő alkotása vagyunk, teremtetve Általa a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk.**

*Zsidók és nem zsidók egysége Krisztusban (Ef 2:11-22)*

11 Annak okáért emlékezzetek meg arról, hogy egykor ti, a nem zsidók közül származók – akiket körülmetéletleneknek mondanak az úgynevezett, emberkéz által testileg körülmetéltek –, 12 hogy ti, abban az időben Krisztus nélkül éltetek, Izráel közösségéből kirekesztve, mint az ígéret szövetségeitől idegenek, reménységetek nem volt, ugyanis Isten nélkül éltetek e világban. 13 Most pedig a Krisztus Jézusban ti, akik egykor távol voltatok, közeliekké lettetek a Krisztus vére által. 14 Mert Ő a mi békességünk, aki eggyé tette mind a két (nemzetséget), és ledöntötte az elválasztó válaszfalat: 15 az ellenségeskedést, az Ő testében, a parancsolatok tételes Törvényét felfüggesztve /hatályon kívül helyezve; hogy ama kettőt egy új emberré teremtse Önmagában, békességet szerezve; 16 és hogy megbékéltesse az Istennel mindkettőt egy testben a keresztfa által, megölve azon az ellenségeskedést. 17 És eljőve, békességet hirdetett nektek távoliaknak, és békességet a közelieknek. 18 Mert Őáltala van szabad bejárásunk mindkettőnknek egy Szellemben az Atyához. 19 **Azért immár nem vagytok jövevények és zsellérek, hanem polgártársai a szenteknek és cselédei az Istennek,** 20 **akik ráépíttettetek az apostolok és próféták alapzatára /fundamentumára, lévén a szegletkő maga Jézus Krisztus,** 21 **akiben az egész épület összeilleszkedve növekszik szent templommá az Úrban;** 22 **akiben ti is eggyé épültök Isten hajlékává a Szellem által.**

*A nem zsidók egyenjogú társörökösök Izraellel a Krisztusban (Ef 3:1-13)*

**Ef 3.** Ezért vagyok én, Pál, a Krisztus foglya ti értetek, a nem zsidó-

kért; 2 ha ugyan hallottatok Isten kegyelmének arról a sáfárságáról, amelyet rám bízott a ti érdeketekben; 3 hogy tudniillik kijelentés útján ismertette meg velem a titkot, aszerint, amint azt imént megírtam röviden, 4 melynek olvasásából megérthetitek az én felfogásomat **a Krisztus titka** felől; 5 amely más nemzedékek ideje alatt nem ismertetett meg az emberek fiaival úgy, ahogy most kijelentetett az Ő szent apostolainak és prófétáinak a Szellem által: 6 **hogy tudniillik a nem zsidók is örököstársak és egyugyanazon test tagjai és részesei az ő ígéretének a Krisztus Jézusban az evangélium által**; 7 amelynek szolgájává lettem az Isten ama kegyelmének ajándékából, amely adatott nekem az Ő erejének beavatkozása folytán. 8 Nekem, minden szentek között a legeslegkisebbnek adatott ez a kegyelem, hogy a nem zsidóknak hirdessem a Krisztus végére mehetetlen gazdagságát; 9 és hogy világossá tegyem mindenki előtt, hogy mi ama titoknak a nyitja, amely el volt rejtve örök időktől fogva az Istenben, aki mindent teremtett a Jézus Krisztus által; 10 **azért, hogy ismertté váljon most a mennybeli fejedelemségek és hatalmasságok előtt az egyház által az Isten sokféle bölcsessége**, 11 **ama örök végzése szerint, amelyet hozott a Krisztus Jézusban, a mi Urunkban:** 12 **aki által szabadon szólhatunk és bizalommal járulhatunk Istenhez az Őbenne való hit által.** 13 Azért kérlek, hogy ne csüggedjetek el az én értetek viselt szorongattatásaim /szenvedéseim miatt, ami nektek a dicsőségetekre van.

*A szeretetben kell meggyökereznünk (Ef 3:14-21)*

14 Ez okáért meghajtom térdeimet a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja előtt, 15 akiről neveztetik minden nemzetség /atyaság a mennyekben és a földön, 16 hogy adja meg nektek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy hatalmasan megerősödjetek az Ő Szelleme által a belső emberben /belsőtök legmélyén /*(vagy: megerősödjön a belső emberestek)*; 17 hogy lakozzék a Krisztus a hit által a ti szívetekben; 18 a szeretetben meggyökerezve és alapot vetve, hogy megérthessétek valamennyi szenttel együtt, mekkora annak a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága, 19 és

megismerjétek a Krisztus minden ismeretet felülmúló szeretetét, hogy ekképpen beteljesedjetek az Isten egész teljességéig. 20 Annak pedig, aki végére mehetetlen bőséggel mindent megtehet, felettébb mintsem hogy kérjük vagy elgondoljuk, a bennünk munkálkodó erő által, 21 Annak légyen dicsőség az egyházban a Krisztus Jézusban nemzedékről nemzedékre örökkön örökké. Ámen!

*A hívők egységének 7 alapja (Ef 4:1-6)*

Ef 4. Kérlek azért titeket én, aki fogoly vagyok az Úrban, hogy járjatok úgy, amint elhívásotokhoz illik, amellyel elhívattatok, 2 teljes alázattal és szelídséggel, hosszútűréssel /türelemmel, elszenvedve /elviselve egymást szeretetben, 3 igyekezve megtartani a Szellem egységét a békesség kötelékében. 4 **Egy a test és egy a Szellem, amiképpen elhívásotoknak egy reménységében hívattatok is el;** 5 **egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség /alámerítkezés;** 6 **egy az Istene és Atyja mindenkinek, aki mindenek felett, és mindenek által és mindenekben jelen van.**

*Az 5 szolgálati ajándék funkciója az egyházban (Ef 4:7-16)*

7 A kegyelem pedig mindegyikünknek a Krisztus ajándékának mértéke szerint adatott. 8 Ezért mondja az Írás: *„Fölmenve a magasságba foglyokat ejtett, és ajándékokat adott az embereknek.”* (Zsolt 68:19) 9 Az pedig, hogy fölment, mit jelentene mást, mint hogy előbb le is szállt a föld alsóbb részeire? 10 Aki leszállt, ugyanaz, aki fel is ment, feljebb minden egeknél, hogy mindeneket betöltsön.

11 És Ő adott némelyeket **apostolokul**, némelyeket **prófétákul**, némelyeket **evangélistákul**, némelyeket pedig **pásztorokul** és **tanítókul**: 12 **a szentek szolgálat munkájára való felkészítésének céljára, a Krisztus testének építésére:** 13 amíg el nem jutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfikorra, a Krisztus teljességével ékeskedő nagykorúság szintjére: 14 hogy többé ne legyünk gyermekek, akiket mint a hullám ide-oda dobál és sodor a tanításnak bármiféle szele, az

emberek csalása által, a hitetés fondorlatos módszereit alkalmazó ravaszság által; 15 hanem az igazságot követve szeretetben, mindenestül fogva növekedjünk Abban, aki a fej, a Krisztusban; 16 akiből az egész test, szép renddel összeilleszkedve és egybeszerkesztetve az egymást támogató minden ízével, minden egyes tag a maga mértéke szerinti munkálkodással gondoskodik a test növekedéséről a maga felépítésére szeretetben.

*A hívők új életmódja (Ef 4:17-24)*

17 Azt mondom tehát és bizonyságot teszek az Úrban, hogy ti többé nem élhettek úgy, ahogyan a többi nem zsidó származású is él az ő szívük értelmének hiábavalóságában, 18 akiknek értelme /ítélőképessége elhomályosult, elidegenültek az isteni élettől a tudatlanság miatt, mely az ő szívük keménysége miatt van bennük; 19 akik érzéketlenné válva, magukat bujálkodásra /kicsapongásra adták, mindenféle tisztátalanságot művelve mohó nyereségvágyból. 20 Ti azonban nem így tanultátok a Krisztust; 21 ha csakugyan megértettétek Őt és Őbenne megtaníttattatok, úgy mint az igazság a Jézusban: 22 hogy **levetkőzzétek az előző életmód szerinti ó embert /ó természetet /régi ént, aki megromlott a csábítás kívánságai folytán /csalárd kívánságok miatt; 23 megújuljatok pedig a ti szívetek értelmének szelleme szerint,** 24 **és felöltözzétek amaz új embert /új természetet, aki Isten szerint teremtetett igazságban /igaz állapotban és valóságos szentségben.**

*Tartózkodás minden bűntől (Ef 4:25-5:20)*

25 Azért levetve a hazugságot, *„szóljatok igazságot, ki-ki az ő felebarátjával”* (Zak 8:16): mert egymás tagjai vagyunk.

26 Ám *„haragudjatok, de ne vétkezzetek”* (Zsolt 4:5): a nap le ne menjen a ti haragotokon; 27 se pedig az Ördögnek /Rágalmazónak ne adjatok helyet!

28 Aki lopni szokott, többé ne lopjon; hanem inkább munkálkodjon, azt cselekedve a kezeivel, ami jó, hogy legyen mit adnia a szűkölködőnek.

29 Semmi rothadt beszéd a ti szátokból ki ne jöjjön /*vagy:* Egyetlen rothadt szó a ti szátokat el ne hagyja/, hanem csak amely hasznos /alkalmas a

szükséges építésre, hogy áldásos legyen a hallgatóknak.

30 És meg ne szomorítsátok az Isten Szent Szellemét, aki által lepecsételtettetek a megváltás napjára!

31 Mindenféle mérgesség /keserűség és fölgerjedés /indulatoskodás és harag és ordítozás és káromkodás kivettessék közületek minden gonoszsággal együtt!

32 Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasok, könyörülve egymáson /megbocsátva egymásnak, amiképpen az Isten is a Krisztusban könyörült rajtatok /megbocsátott nektek!

# Ef 5.

Legyetek annak okáért Isten követői, mint szeretett gyermekek: 2 és éljetek szeretetben, amiképpen a Krisztus is szeretett minket, és adta Önmagát értünk ajándékul és áldozatul /bűn- és ételáldozatul/ az Istennek kedves, jó illatként. 3 Paráznaság pedig és bármiféle tisztátalanság vagy fösvénység /kapzsiság /telhetetlenség szóba se jöjjön közöttetek, amint az a szentekhez illik; 4 sem trágárság, vagy bolond beszéd, vagy durva tréfálkozás, amelyek illetlenek: hanem inkább hálaadás. 5 Mert azt jól tudjátok, hogy egyetlen paráznának, vagy tisztátalannak, vagy fösvénynek /kapzsinak – aki bálványimádó – sincs öröksége a Krisztus és Isten országában.

6 Senki titeket meg ne csaljon /félre ne vezessen üres beszédekkel; mert ezek miatt jön az Isten haragja /büntetése a hitetlenség /engedetlenség fiaira. 7 Annak okáért ne legyetek részesei ezeknek; 8 mert egykor sötétség voltatok, most pedig világosság vagytok az Úrban: mint világosság fiai úgy éljetek – 9 mert a Szellem gyümölcse teljes jóságban és igazságosságban és valóságban van –, 10 meggondolva, mi legyen kedves az Úrnak.

11 És ne legyen közösségetek a sötétség gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább leplezzétek le /hozzátok világosságra azokat; 12 mert amiket azok titokban tesznek, éktelen dolog csak mondani is. 13 Ami ellenben napvilágra kerül a világosság /fény által, teljesen láthatóvá válik, mert minden, ami láthatóvá válik /napvilágra kerül,

világosság. 14 Annak okáért mondja: *„Serkenj föl, aki alszol és támadj fel a halálból, és felragyogott neked a Krisztus!”* (Ézs 60:1-2)

15 Meglássátok azért, hogy mi módon éltek, nem mint esztelenek, hanem mint bölcsek: 16 Áron is megvegyétek az alkalmat, mert a napok gonoszak! 17 Annak okáért ne legyetek értetlenek, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata!

18 És meg ne részegedjetek bortól, amiben óhatatlan lezüllés van: hanem teljesedjetek be Szent Szellemmel, 19 beszélgetve egymás között zsoltárokban és dicséretekben és szellemi énekekben, énekelve és dicséretet zengedezve szívetekben az Úrnak, 20 hálát adva mindenkor mindenért a mi Urunk Jézus Krisztus nevében az Istennek és Atyának.

*A házasság titka és rendje (Ef 5:21-33)*

21 Engedelmeskedjetek /Rendeljétek alá magatokat/ egymásnak Isten félelmében!

22 Ti asszonyok, a ti saját férjeteknek engedelmeskedjetek /rendeljétek alá magatokat/, mint az Úrnak, 23 mert a férj feje a feleségének, mint a Krisztus is feje az egyháznak, és ugyanő megtartója a testnek. 24 De amiképpen az egyház engedelmes /alárendeli magát/ a Krisztusnak, azonképpen az asszonyok is (engedelmeskedjenek /rendeljék alá magukat) férjüknek mindenben.

25 Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeteket, amiképpen a Krisztus is szerette az egyházat, és Önmagát adta azért; 26 hogy azt megszentelje, megtisztítva a víz fürdőjével a (kinyilatkoztatott) Igében, 27 hogy majd Önmaga elé állítsa dicsőségben az egyházat úgy, hogy azon ne legyen szeplő, vagy ránc, vagy valami afféle; hanem hogy szent és feddhetetlen legyen. 28 Úgy kell a férfiaknak szeretni az ő feleségüket, mint az ő tulajdon testüket. Aki szereti az ő feleségét, önmagát szereti. 29 Mert soha senki az ő tulajdon testét nem gyűlölte; hanem táplálgatja és ápolgatja azt, amiképpen az Úr is az egyházat; 30 mert az Ő testének tagjai vagyunk, az Ő testéből és az Ő csontjaiból valók. 31 *„Annak okáért elhagyja az ember apját és anyját, és ragaszkodik az ő feleségéhez; és lesznek ketten egy testté.”* (1Móz 2:24)

32 Felette nagy titok ez: én azonban a Krisztusról és az egyházról szólok. 33 Hanem azért ti is mindannyian, ki-ki az ő feleségét úgy szeresse, mint önmagát; az asszony pedig félje /tisztelje a férjét!

*A család rendje (Ef 6:1-4)*

**Ef 6.** 1 Ti gyermekek, szót fogadjatok a ti szüleiteknek az Úrban; mert ez így igazságos. 2 *„Tiszteljed apádat és anyádat …”* – ami az első parancsolat ígérettel: 3 *„… hogy jól legyen dolgod és hosszú életű légy e földön!”* (2Móz 20:12)

4 Ti pedig apák, ne ingereljétek /provokáljátok gyermekeiteket, hanem neveljétek azokat az Úr tanítása és intése szerint.

*A munkahely rendje (Ef 6:5-9)*

5 Ti szolgák, engedelmesek legyetek a ti test szerinti uraitoknak félelemmel és rettegéssel, szívetek egyenességében, mint a Krisztusnak; 6 nem a szemnek szolgálva, mint akik embereknek akarnak tetszeni, hanem mint Krisztus szolgái, szívvel-lélekkel cselekedve az Isten akaratát, 7 jóakarattal, mint akik az Úrnak szolgálnak, és nem embereknek; 8 tudva, hogy ki-ki ami jót cselekszik, azt fogja visszakapni az Úrtól, akár szolga legyen, akár szabad.

9 Ti is urak, ugyanígy bánjatok övelük, elhagyva a fenyegetést; tudva, hogy nekik is, nektek is van Uratok a mennyekben, és Nála nincs személyválogatás /részrehajlás.

*A szellemi harc és fegyverei (Ef 6:10-20)*

10 Végezetül, **testvéreim, legyetek erősek az Úrban, és az ő hatalmas erejében!** 11 **Öltsétek fel magatokra az Isten teljes fegyverzetét, hogy képesek legyetek megállni az Ördög /Rágalmazó megtévesztéseivel /aljas módszereivel szemben!** 12 **Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk /küzdelmünk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, e világkorszak sötétségének világurai ellen, a gonoszság egekben levő szellemi lényei ellen.**

13 Annak okáért vegyétek föl az Isten teljes fegyverzetét, hogy képesek legyetek ellenállni ama gonosz napon, és mindent legyőzve /leküzdve megáll-

hassatok! 14 Álljatok hát elő, **körülövezve derekatokat igazsággal /igazmondással /hűséggel** (Ézs 11:5 alapján), és **felöltve a megigazulás /igazságosság mellvértjét**, 15 és **felsaruzva lábaitokat a békesség evangéliuma hirdetésének készségével** *(azaz, hogy készek legyetek a békesség evangéliumát hirdetni)*; 16 mindezekhez **fölvéve a hit pajzsát**, amellyel a gonosznak minden tüzes nyilát kioltthatjátok; 17 **az üdvösség /megmenekülés sisakját is fölvegyétek**, és a **Szellem kardját, amely az Isten beszéde**: 18 minden imádsággal és könyörgéssel **imádkozva minden időben Szellemben**, és evégett vigyázva /őrködve teljes állhatatossággal /kitartással és könyörgéssel valamenynyi szentért; 19 énértem is, hogy adassék nekem szó szám megnyitásakor, hogy bátorsággal ismertessem meg az evangélium titkát, 20 amelynek követe vagyok bilincsben is; hogy bátran szólhassak, amiképpen szólnom kell.

*Befejezés és üdvözletek (Ef 6:21-24)*

21 Azért, hogy ti is megtudjátok dolgaimat, hogy miket teszek, mindent megismertet veletek Tükhikosz, a szeretett testvér és hű szolgáló /diakónus az Úrban; 22 akit éppen azért küldtem hozzátok, hogy megismerjétek a mi dolgainkat, és megvigasztalja a ti szíveteket.

23 Békesség a testvéreknek és szeretet hittel együtt az Atya Istentől és az Úr Jézus Krisztustól!

24 A kegyelem legyen mindazokkal, akik el nem múló szeretettel szeretik a mi Urunk Jézus Krisztust. Ámen.

# Pál Filippibeliekhez írt levele

*Szerző, címzés, üdvözlet (Fil 1:1-2)*

**Fil 1.** Pál és Timóteus, Jézus Krisztus szolgái, minden szenteknek a Krisztus Jézusban, akik Filippiben vannak, a püspökökkel és diakónusokkal együtt:

2 Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól!

*Hálaadás és ima a hívőkért (Fil 1:3-11)*

3 Hálát adok az én Istenemnek, valahányszor megemlékezem rólatok, 4 mindig minden könyörgésemben mindnyájatokért nagy örömmel könyörögve, 5 mivelhogy részt vettetek az evangélium ügyében az első naptól fogva mind ez ideig; 6 mert **meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdette bennetek a jó munkát, be is fejezi a Krisztus Jézus napjáig**: 7 amint hogy illő, hogy én így gondolkozzak mindnyájatok felől, azért, mert én szívembe zártalak titeket, mint akik mind az én fogságomban, mind az evangélium védelmezésében és megerősítésében mindnyájan részestársaim vagytok a nekem adott kegyelemben.

8 Mert bizonyságom az Isten, menynyire vágyakozom mindnyájatok után a Krisztus Jézus szeretetében. 9 És azért imádkozom, hogy a ti szeretetetek egyre jobban és jobban bővelkedjen ismeretben /megismerésben és teljes megértésben; 10 hogy megítélhessétek, hogy mi a rossz és mi a jó; hogy legyetek tiszták és feddhetetlenek a Krisztus napjára; 11 megtelve az igazság(osság) gyümölcsével, amelyet Jézus Krisztus által teremtek az Isten dicsőségére és magasztalására.

*Pál római fogságának körülményei (Fil 1:12-26)*

12 Tudtotokra akarom pedig adni, testvéreim, hogy a velem történtek még inkább az evangélium előmenetelére váltak; 13 annyira, hogy az én Krisztus miatti fogságom ismertté vált a testőrség egész házában és mindenki más előtt is; 14 és többen az Úrban való testvérek közül bizalmat merítve az én fogságomból, nagyobb bátorsággal merik szólani az Igét. 15 Némelyek ugyan irigységből és versengésből is, de mások jóakaratból hirdetik a Krisztust. 16 Némelyek ugyan versengésből hirdetik a Krisztust, nem őszintén, azt gondolva, hogy szenvedést okoznak fogságomban; 17 de mások szeretetből, tudva, hogy én az evangélium védelmére rendeltettem.

18 De mit számit ez? Csakhogy minden módon, akár színből, akár szívből, a Krisztus hirdettetik: és én ennek örülök, sőt örülni is fogok. 19 Mert tudom,

hogy ez nekem üdvösségemre válik a ti könyörgésetek és a Jézus Krisztus Szellemének segítsége által, 20 ama feszült várakozásom és reménységem szerint, hogy semmiben sem fogok szégyent vallani, hanem mint mindenkor, úgy most is nagy bátorsággal fog magasztaltatni Krisztus az én testemben, akár életem, akár halálom által. 21 **Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség.** 22 **De ha e testben való életem munkámat gyümölcsözteti: hogy melyiket válasszam, meg sem mondhatom.** 23 **Mert szorongattatom e kettő között, kívánva elköltözni és a Krisztussal lenni; mert ez sokkal inkább jobb;** 24 **de e testben megmaradnom szükségesebb tiértetek.** 25 És ebben bízva, tudom, hogy megmaradok, és együtt maradok mindnyájatokkal hitetek gyarapodására és örömötökre; 26 hogy bőven legyen okotok dicsekedni velem a Jézus Krisztusban, ha újból jelen leszek köztetek.

*A hívők egységesen vegyenek részt a közügyekben (Fil 1:27-30)*

27 Csakhogy a Krisztus evangéliumához méltóan politizáljatok /vegyetek részt a közügyekben, hogy akár odamegyek és látlak titeket, akár távol vagyok, azt halljam felőletek, hogy megálltok egy Szellemben, egy lélekben együtt harcolva az evangélium hitéért; 28 és semmiben nem hőköltök hátra /ijedtek meg az ellenségektől: ami nekik a pusztulás /kárhozat jele, nektek a megmenekülésé – és ez Istentől van; 29 mert nektek adatott az a kegyelem a Krisztusért, nemcsak hogy higgyetek Őbenne, hanem hogy szenvedjetek is Őérte: 30 hiszen ugyanazt a küzdelmet vívjátok, amilyet nálam láttatok, és most felőlem hallotok.

*A krisztusi önzetlenség követése / Krisztus önkiüresítése és felmagasztaltatása (Fil 2:1-11)*

Fil 2. Ha annak okáért helye van Krisztusban a bátorításnak /buzdításnak, ha helye van a szeretet vigasztalásának, ha helye van a Szellemben való közösségnek, ha helye van a szívnek és könyörületességnek, 2 tegyétek teljessé az én örömömet, hogy ugyanarra törekedjetek, ugyanazon szeretettel viseltetve, hasonló gondolkodásúak legyetek ugyanarra töreked-

ve; 3 semmit nem cselekedve versengésből, sem hiábavaló dicsőségből, hanem alázatosan egymást különbeknek tartva magatoknál. 4 **Ne nézze ki-ki a maga hasznát, hanem mindenki a másokét is.** 5 **Annak okáért az az indulat** /törekvés /beállítottság **legyen bennetek, amely volt a Krisztus Jézusban is,** 6 **aki, mikor Isten formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Ő az Istennel egyenlő,** 7 **hanem önmagát megüresítette, szolgai formát véve föl, emberekhez hasonlóvá lett;** 8 **és mikor olyan állapotban találtatott, mint ember, megalázta magát, engedelmes volt halálig, mégpedig a kereszthaláláig.** 9 **Annak okáért az Isten is felmagasztalta őt, és ajándékozott neki oly nevet, amely minden név fölött áll;** 10 **hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és föld alattiaké;** 11 **és minden nyelv vallja /ismerje el, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.**

*Éljünk istenfélelemben (Fil 2:12-18)*

12 Annak okáért, szeretteim, amiképpen mindig engedelmeskedtetek, nem csupán az én jelenlétemben csak, hanem most sokkal inkább az én távollétemben, **félelemmel és rettegéssel munkáljátok ki a ti üdvösségeteket;** 13 **mert Isten az, aki munkálja /végzi bennetek mind az akarást /szándékot, mind a cselekvést /véghezvitelt jó kedvéből.** 14 Mindent zúgolódás és vitatkozás /okoskodás nélkül cselekedjetek; 15 hogy legyetek feddhetetlenek és tiszták, Isten szeplőtlen gyermekei ez elferdült /álnok és elvetemedett /eltorzult nemzedék közepette, akik között fényletek, mint csillagok a világban /égbolton; 16 ragaszkodva az élet beszédéhez; hogy dicsekedhessem majd a Krisztus napján, hogy nem futottam hiába, sem nem fáradtam hiába. 17 De ha kiöntetem is italáldozatként a ti hitetek áldozatánál és papi szolgálatánál, örülök és együtt örvendezem mindnyájatokkal; 18 azonképpen ti is örüljetek és örvendezzetek együtt velem!

*Timóteus és Epafroditosz ajánlása (Fil 2:19-30)*

19 Remélem pedig az Úr Jézusban, hogy Timóteust hamarosan elküldhetem hozzátok, hogy én is felviduljak

/fellélegezhessek, megismerve a ti dolgaitokat. 20 Mert nincsen velem senki hozzá hasonló lelkületű, aki igazán szívén viselné dolgaitokat. 21 Mert mindenki a maga hasznát keresi, nem a Krisztus Jézusét. 22 Az ő kipróbált voltát pedig ismeritek, hogy amiképpen apjával a gyermek, együtt szolgált velem az evangélium ügyében. 23 Remélem, hogy tüstént elküldhetem őt, mihelyt meglátom a dolgaim alakulását. 24 Bízom pedig az Úrban, hogy magam is hamarosan elmegyek.

25 Szükségesnek tartottam azonban, hogy Epafroditoszt, az én testvéremet és munkatársamat és bajtársamat, nektek pedig követeteket és szükségemben áldozatot hozó szolgátokat hazaküldjem hozzátok; 26 mivelhogy vágyva vágyott mindnyájatok után, és gyötrődött amiatt, hogy meghallottátok, hogy ő beteg volt. 27 Mert bizony beteg volt, halálhoz közel; de az Isten könyörült rajta, de nem csak őrajta, hanem énrajtam is, hogy szomorúság ne jöjjön szomorúságomra. 28 Annak okáért hamarabb küldtem őt haza, hogy meglátva őt, ismét örüljetek, és nekem is kisebb legyen a szomorúságom.

29 Fogadjátok azért őt az Úrban teljes örömmel; és az ilyeneket megbecsüljétek: 30 mert a Krisztus ügyéért jutott majdnem halálra, kockára téve életét, hogy kipótolhassa a ti hiányotokat /hiányosságotokat a felém való szolgálatban.

*A hívők őrizkedjenek azoktól, akik Törvény alá akarják vinni őket (Fil 3:1-11)*

# Fil 3.

Továbbá testvéreim, örüljetek az Úrban! Ugyanazokat írni nektek én nem restellem, titeket pedig megerősít.

2 Őrizkedjetek /Óvakodjatok az ebektől, őrizkedjetek a gonosz munkásoktól, őrizkedjetek a körülmetélkedéstől! 3 Mert mi vagyunk a körülmetélkedés, akik szellemben szolgálunk az Istennek, és Krisztus Jézusban dicsekszünk, nem pedig testben bízunk – 4 jóllehet nekem lenne okom testben is bizakodni. Ha valaki úgy véli, hogy testben bízhat, én sokkal inkább: 5 körülmetéltek nyolcad napon, Izráel nemzetségéből, Benjámin törzséből származom, héber

a héberek közül, a Törvényt illetően farizeus, 6 buzgóság tekintetében az egyházat üldöző, a Törvénybeli igazság tekintetében feddhetetlen voltam. 7 **De amik nekem egykor nyereségek voltak /hasznomra voltak, azokat a Krisztusért kárnak ítéltem.** 8 **Sőt mi több, kárnak ítélek mindent is az én Uram, Jézus Krisztus ismeretének felülmúlhatatlanságáért: aki miatt mindent kárba veszni hagytam és szemétnek ítélek, hogy a Krisztust megnyerjem,** 9 és találtassam Őbenne, mint akinek nincsen saját igazságom a Törvényből /(mint akinek megigazulása nem a Törvényből fakad)/, hanem a Krisztusba vetett hit által van, Istentől kapott igazságom /megigazulásom hit alapján: 10 hogy megismerjem Őt, és az Ő feltámadásának erejét, és az Ő szenvedéseiben való részesülésemet, hasonlóvá lévén az ő halálához; 11 ha ugyan valami módon eljuthatnék a halottak feltámadására.

*Mit jelent a Krisztusban való tökéletesség (Fil 3:12-16)*

12 Nem mintha már elértem volna, vagy hogy már tökéletes volnék; hanem igyekszem, hogy el is érjem, amiért meg is ragadott engem a Krisztus Jézus. 13 Testvéreim, én magamról nem gondolom, hogy már elértem volna, 14 de egyet cselekszem: **azokat, amik mögöttem vannak, elfelejtve, azoknak pedig, amik előttem vannak, nekifeszülve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívásának jutalmára.** 15 Akik tehát tökéletesek vagyunk, ilyen értelemben legyünk /így gondolkodjunk /erre törekedjünk, és ha valamit másképpen értetek /gondoltok, az Isten azt is ki fogja jelenteni nektek: 16 csakhogy amire eljutottunk, abban ugyanazon szabály szerint járjunk, ugyanazon értelemben legyünk /ugyanarra törekedjünk.

*Őrizkedjenek a testi módon élő emberektől (Fil 3:17-4:1)*

17 Legyetek az én követőim, testvéreim, és figyeljetek azokra, akik úgy járnak /élnek, ahogyan mi példát adtunk nektek. 18 Mert sokan járnak másként, akik felől sokszor megmondtam nektek, most pedig sírva is mondom, hogy ezek a Krisztus keresztjének ellenségei; 19 akiknek vége veszede-

lem /kárhozat /pusztulás, akiknek Istenük az ő hasuk, és akiknek dicsőségük az ő gyalázatukban van, akik mindig a földi dolgokkal törődnek. 20 **Mert a mi országunk a mennyekben van, ahonnan a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk;** 21 **aki elváltoztatja a mi nyomorúságos** /gyarló /(megalázott állapotban levő) **testünket az Ő dicsőséges testének hasonlatosságára,** azzal az erővel, amellyel Ő képes a mindenséget is maga alá vetni.

# Fil 4.

Annak okáért szeretett testvéreim, akik után úgy vágyakozom, ti, az én örömöm és koronám, ekképpen álljatok meg az Úrban, szeretteim!

*Egy hívők közötti konfliktus kezelése (Fil 4:2-3)*

2 Evódiát kérem, Szintikhét is kérem, hogy egyetértésben /egy akaraton legyenek az Úrban.

3 Igen, kérlek téged is, igaz szolgatársam, légy segítségül nekik, mint akik az evangélium dolgában együtt viaskodtak velem, Klemensszel is, és ama többi munkatársaimmal, akiknek neve benne van az Élet Könyvében.

*Az öröm, a hit és a békesség állandó megőrzése (Fil 4:4-9)*

4 **Örüljetek az Úrban mindenkor; ismét mondom, örüljetek!**

5 **A ti szelídségetek ismert legyen minden ember előtt. Az Úr közel!**

6 **Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgésetekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt!** 7 **És az Isten békessége, amely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.**

8 Továbbá, testvéreim, **amik csak igazak, amik csak tisztességesek /tiszteletre méltók, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény, és ha van valami dicséretre méltó, ezekről gondolkodjatok!** 9 Amiket tanultatok is, el is fogadtatok, hallottatok is, láttatok is tőlem, azokat cselekedjétek; és a békesség Istene veletek lesz.

*A szolgálatok anyagi támogatása (Fil 4:10-20)*

10 Felette nagy volt pedig az örömöm az Úrban, hogy immár valahára megújultatok a felőlem való gondoskodásotokban; mert gondoskodtatok is volna, csak nem volt rá alkalmatok. 11 Nem mintha az én nélkülözésemre nézve mondanám; mert én megtanultam, hogy abban, amiben vagyok, megelégedett legyek. 12 Tudok megaláztatni /szűkölködni is, tudok bővelkedni is; mindenben és mindenekben járatos vagyok: a jóllakásban is és az éhezésben is, a bővelkedésben is és a szűkölködésben is. 13 **Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít!**

14 Mindazáltal jól tettétek, hogy nyomorúságomban közösséget vállaltatok velem. 15 Tudjátok pedig ti is, Filippibeliek, hogy az evangélium hirdetésének kezdetén, amikor Makedóniából eljöttem, egyetlen gyülekezet sem vállalt velem közösséget az adás és elfogadás dolgában, csak ti egyedül; 16 mert már Thesszalonikába is nemegyszer küldtetek nekem szükségeimre. 17 Nem mintha kívánnám az ajándékot; hanem kívánom azt a gyümölcsöt, amely sokasodik a ti hasznotokra /javatokra. 18 Megkaptam pedig mindent, és bővelkedem; beteltem, véve Epafroditosztól, amit küldtetek, mint jó illatú, kedves, Istennek tetsző áldozatot. 19 **Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségeteket az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban.** 20 Az Istennek pedig és a mi Atyánknak dicsőség mind örökkön örökké! Ámen!

*Üdvözletek és befejezés (Fil 4:21-23)*

21 Köszöntsetek minden szentet a Krisztus Jézusban!

Köszöntenek titeket a testvérek, akik velem vannak. 22 Köszöntenek titeket minden szentek, mindenekfelett pedig a császár udvarából valók.

23 A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen mindnyájatokkal! Ámen.

# Jelenések könyve

*Bevezetés (Jel 1:1-3)*

**Jel 1.** Jézus Krisztus kijelentése, amelyet adott neki az Isten, hogy megmutassa az ő szolgáinak, amiknek meg kell lenniük hamar: Ő pedig elküldve az ő angyala által, megjelenttette azt az ő szolgájának, Jánosnak, 2 aki bizonyságot tett az Isten beszédéről és Jézus Krisztus bizonyságtételéről, mindenről, amit látott. 3 **Boldog, aki olvassa, és akik hallgatják e prófécia beszédeit, és megtartják azokat, amelyek megírattak abban; mert a kijelölt idő közel van.**

*Címzés, üdvözlet és hálaadás (Jel 1:4-8)*

4 János a hét gyülekezetnek, amely Ázsiában *(a római Asia provincia, mely a mai Kis-Ázsia nyugati részén terült el)* van:
– Kegyelem nektek és békesség Attól, aki van, aki volt, és aki eljövendő; és a hét Szellemtől, akik az Ő trónszéke előtt vannak, 5 és Jézus Krisztustól, aki a hű tanúbizonyság, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelme, aki szeretett minket, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az ő vére által, 6 és tett minket királyokká és papokká az ő Istene és Atyja számára: Az Övé legyen a dicsőség és hatalom mind örökkön örökké! Ámen.

7 ***„Íme, eljön a felhőkkel; és minden szem meglátja őt, még akik őt átszegezték is; és siratja őt e földnek minden nemzetsége”***. (Mt 24:30) Úgy van. Ámen.
– 8 Én vagyok az Alfa és az Omega, a Kezdet és a Végcél! – ezt mondja az Úr, aki van, és aki volt, és aki eljövendő, a Mindenható.

*Jézus megjelenik Jánosnak (Jel 1:9-20)*

9 Én János, aki a ti testvéretek is vagyok, társatok is a Jézus Krisztus szenvedésében és királyságában és tűrésében, a szigeten voltam, amelyet Pathmosznak neveznek, az Isten beszéde és Jézus Krisztusról való bizonyságtétel miatt. 10 **Szellemben voltam ott az Úr napján**, és hallottam hátam mögött erős hangot, mint egy kürtölést, 11 amely ezt mondta:

– Én vagyok az Alfa és az Omega, az Első és Utolsó! – és: Amit látsz, írd meg könyvtekercsben, és küldd el a hét gyülekezetnek, amelyek Ázsiában vannak: Efeszoszban, Szmürnában, Pergamonban, Thüateirában, Szárdeiszban, Filadelfiában és Laodikeiában!
12 Megfordultam azért, hogy lássam a hangot, amely velem beszélt; megfordulva pedig, **láttam hét arany mécstartót;** 13 **és a hét mécstartó között hasonlót az Emberfiához**, bokáig érő ruhába öltözve, és mellénél aranyövvel körülövezve.
14 Az ő feje pedig és a haja fehér volt, mint a fehér gyapjú, mint a hó; és a szemei olyanok, mint a tűzláng; 15 és a lábai hasonlók voltak az izzó fényű érchez, mintha kemencében tüzesedtek volna meg; a hangja pedig olyan, mint a sok vizek zúgása. 16 A jobb kezében pedig **hét csillag** volt; és a szájából kétélű éles kard jött ki; és az ő arca, mint a Nap, amikor az ő ereje teljében ragyog.
17 Mikor pedig megláttam őt, összeestem az ő lábai előtt, mint egy halott. És rám tette az ő jobb kezét, mondva nekem:
– Ne félj; én vagyok az Első és az Utolsó, 18 és az Élő; pedig halott voltam, és íme, élek örökkön örökké (Ámen), és nálam vannak a Pokol és a Halál kulcsai. 19 Írd meg, **amiket láttál**, és **amik vannak**, és **amik ezek után lesznek**: 20 A hét csillag titkát, amelyet láttál az én jobb kezemben, és a hét arany mécstartót. A hét csillag a hét gyülekezet angyala, és amely hét mécstartót láttál, az hét gyülekezet.

*Efeszoszi gyülekezetnek írt levél – az igaz hitű, de szeretetét vesztett gyülekezet (Jel 2:1-7)*

# Jel 2. Az **Efeszoszbeli gyülekezet** angyalának írd meg:

„Ezeket mondja az, aki az ő jobb kezében tartja a hét csillagot, aki jár-kel a hét arany mécstartó között:
2 Tudom a te dolgaidat, és a te fáradozásodat és kitartásodat, és hogy a gonoszokat ki nem állhatod, és próbára tetted azokat, akik apostoloknak mondják magukat, holott nem azok, és hazugoknak találtad őket; 3 és **terhet**

**viseltél**, és **kitartó vagy**, és **az én nevemért fáradoztál és nem fáradtál el**.
4 **De** az a kifogásom ellened, hogy az **első szeretetedet elhagytad**. 5 Emlékezzél meg azért honnét estél ki, és **térj meg**, és a korábbi cselekedeteket cselekedd; ha pedig nem, **hamar eljövök hozzád**, és a te mécstartódat kimozdítom helyéből, ha meg nem térsz.
6 De az megvan benned, hogy a **nikolaiták cselekedeteit gyűlölöd**, amelyeket én is gyűlölök.
7 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek! A győztesnek enni adok az Élet Fájáról, amely az Isten Paradicsomának közepén van."

*A szmürnai gyülekezetnek írt levél – a szenvedő gyülekezet (Jel 2:8-11)*

8 A **Szmürnabeli gyülekezet** angyalának pedig írd meg:
„Ezt mondja az Első és Utolsó, aki halott volt és életre kelt:
9 **Tudom a te dolgaidat és nyomorúságodat és szegénységedet – de gazdag vagy** –, és azoknak káromlását, akik azt mondják, hogy ők zsidók, holott nem azok, hanem a Sátán zsinagógája. 10 **Semmit ne félj azoktól, amiket szenvedned kell**: Íme, a Rágalmazó /Ördög némelyeket közületek a börtönbe fog vetni, hogy megpróbáltassatok; és lesz tíz napig tartó nyomorúságotok. **Légy hű mind halálig, és neked adom az élet győzelmi koszorúját.**
11 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek! **Aki győz, annak nem tud ártani a második halál.**"

*A pergamoni gyülekezetnek írt levél – a megalkuvó gyülekezet (Jel 2:12-17)*

12 A **Pergamonbeli gyülekezet** angyalának írd meg:
„Ezt mondja az, akinél a kétélű éles kard van:
13 Tudom a te dolgaidat, és hogy ott laksz, ahol a Sátán trónszéke van; és **az én nevemet megtartod, és az én hitemet nem tagadtad meg** Antipásznak, az én hűséges tanúmnak napjaiban sem, aki megöletett nálatok, ahol a Sátán lakik.
14 **De** van valami kevés kifogásom ellened, mert vannak ott nálad, akik **Bálám** tanításához ragaszkodnak, aki Bálákot tanította, hogy tőrbe csalja Izráel fiait, hogy egyenek a bálványál-

dozati húsból, és paráználkodjanak. 15 Így vannak nálad is, akik a **nikolaiták** tanításához ragaszkodnak, amit gyűlölök. 16 **Térj meg!** Ha pedig nem, **ellened megyek hamar**, és vívok azok ellen szájam kardjával.

17 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek! A győzteseknek enni adok az elrejtett mannából, és adok annak fehér kövecskét, és a kövecskén új írott nevet, amelyet senki nem tud, csak az, aki kapja."

*A thüateirai gyülekezetnek írt levél – a toleráns, megengedő gyülekezet (Jel 2:18-29)*

18 A **Thüateirabeli gyülekezet** angyalának pedig írd meg:

„Ezt mondja az Isten Fia, akinek szemei olyanok, mint a tűzláng, és akinek lábai hasonlók az izzó fényű érchez:

19 **Tudom a te dolgaidat, és szeretetedet, szolgálatodat, és hitedet és kitartásodat, és hogy a te utolsó cselekedeteid értékesebbek az elsőknél**. 20 **De** van egy kevés kifogásom ellened, mert megengeded amaz asszonynak, **Jézabelnek**, aki magát prófétának mondja, hogy tanítson és elhitesse az én szolgáimat, hogy paráználkodjanak, és a bálványáldozati húsból egyenek. 21 Adtam neki időt is, hogy megtérjen az ő paráználkodásából; és nem tért meg. 22 Íme, én ágynak vetem őt, és azokat, akik vele házasságot törnek, **nagy nyomorúságba**, ha meg nem térnek cselekedeteikből. 23 És az ő gyermekeit megölöm halállal; és megtudják a gyülekezetek mind, hogy én vagyok a vesék és szívek vizsgálója; és mindegyikőtöknek megfizetek a cselekedetei szerint.

24 Nektek pedig azt mondom és mind a többi thüateirabelieknek is, akiknél nincsen e tudomány, és akik nem ismerik a Sátán mélységeit, amint ők nevezik: nem vetek reátok más terhet, 25 hanem ami nálatok van, azt tartsátok meg addig, **amíg eljövök**.

26 És aki győz, és aki mindvégig megtartja az én cselekedeteimet, *annak hatalmat adok a nemzeteken;* 27 *és uralkodik rajtuk vasvesszővel, mint a fazekas edényei széttöretnek* (Zsolt 2:8-9); amiképpen én is vettem az én Atyámtól. 28 És adom annak a hajnalcsillagot. 29 Akinek van füle, hallja

meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek!”

*A szardeiszi gyülekezetnek írt levél – a halott gyülekezet (Jel 3:1-6)*

Jel 3. A **Szardeiszbeli gyülekezet** angyalának is írd meg:

„Ezt mondja az, akinél van az Isteni hét Szellem és a hét csillag:

Tudom a te dolgaidat, hogy **az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy**. 2 Vigyázz, és erősítsd meg a többieket, akik haló félben vannak; mert nem találtam a te cselekedeteidet Isten előtt teljeseknek. 3 Megemlékezzél azért, hogyan vetted és hallottad; és tartsd meg, és **térj meg!** Hogyha tehát nem vigyázol, **elmegyek hozzád, mint a tolvaj**, és nem tudod, mely órában megyek hozzád.

4 **De van Szardeiszben egy kevés neved**, azoké, akik nem mocskolták be a ruháikat: és fehérben fognak velem járni; mert méltók arra.

5 Aki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem törlöm ki annak nevét az Élet Könyvéből, és megvallom annak nevét az én Atyám előtt és az ő angyalai előtt. 6 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek!”

*A filadelfeiai gyülekezetnek írt levél – a hűséges gyülekezet (Jel 3:7-13)*

7 A **Filadelfeiabeli gyülekezet** angyalának is írd meg:

*„Ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél a Dávid kulcsa van, aki megnyitja és senki be nem zárja, és bezárja és senki meg nem nyitja* (Ézs 22:22):

8 Tudom a te dolgaidat – íme, **adtam eléd egy nyitott ajtót**, amelyet senki be nem zárhat –, hogy **kevés erőd van, és megtartottad az én beszédemet, és nem tagadtad meg az én nevemet**.

9 Íme, én adok a Sátán zsinagógájából, azok közül, akik zsidóknak mondják magukat, holott nem azok, hanem hazudnak; íme, azt művelem, hogy azok eljöjjenek és leboruljanak a lábaid előtt, és megtudják, hogy én szeretlek téged. 10 Mivel megtartottad /megőrizted az én béketűrésre /kitartásra intő beszédemet, én is megtartalak /**megőrizlek téged a megpróbáltatás órájától**, amely az

egész világra eljön, hogy megpróbálja e föld lakosait. 11 Íme, **eljövök hamar!** Tartsd meg, ami nálad van, hogy senki el ne vegye a te győzelmi koszorúdat.

12 Aki győz, oszloppá teszem azt az én Istenem Templomában, és többé onnét ki nem jön; és felírom őrá az én Istenem nevét, és az én Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét, amely az égből száll alá az én Istenemtől, és az én új nevemet. 13 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek!”

*A laodikeiai gyülekezetnek írt levél – a langyos és haszontalan gyülekezet (Jel 3:14-22)*

14 A **Laodikeiabeli gyülekezet** angyalának is írd meg:

„Ezt mondja az Ámen, a megbízható és igaz /szavahihető /igazmondó tanú, az Isten teremtésének kezdete:

15 Tudom a te dolgaidat, hogy te sem hideg nem vagy, sem forró. Bárcsak hideg lennél, vagy forró! 16 Így mivel **langymeleg vagy**, sem hideg, sem forró, kiköplek /kihánylak téged az én számból. 17 Mivel **ezt mondod: „Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire sincs szükségem”; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és meztelen**: 18 Azt tanácslom neked, hogy vegyél tőlem **tűzben megpróbált aranyat**, hogy gazdaggá légy; és **fehér ruhákat**, hogy öltözeted legyen, és ne látszódjon ki a te meztelenséged rútsága; és **szemgyógyító írral** kend meg a te szemeidet, hogy láss! 19 **Akiket én szeretek, rendreutasítom és megfegyelmezem. Légy buzgó azért, és térj meg!** 20 **Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek: ha valaki meghallja az én hangomat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorázom, és ő énvelem.**

21 Aki győz, megadom annak, hogy az én trónomon üljön velem, amint én is győztem és ültem az én Atyámmal az ő trónjára. 22 Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek!”

*A mennyei bíróság (Szanhedrin) és istentisztelet leírása (Jel 4:1-11)*

**Jel 4.** Ezek után láttam, íme, egy **megnyílt ajtót a mennyben**, és az

első hang, amelyet hallottam – mintha egy kürt szólna –, ezt mondta:
– **Jöjj fel ide**, és megmutatom neked, amiknek meg kell lenniük **ezután**.
2 És azonnal **elragadtattam szellemben** /Szellem jelenlétébe kerültem/: és íme, egy trónszék volt letéve a mennyben, és ült valaki a trónszékben; 3 és a **trónon ülő** látványa hasonló volt a jáspis és karneol drágakőhöz; és a trónszék körül szivárvány volt, látszatra smaragdhoz hasonló. 4 És a trónszék körül huszonnégy trónszék volt; és e trónszékekben láttam ülni a **huszonnégy Vént** fehér ruhákba öltözve: és a fejükön arany győzelmi koszorúk voltak. 5 A trónszékből pedig villámlások és mennydörgések és szózatok /morajlások jöttek ki. És hét tűzlámpás égett a trónszék előtt, amelyek az Isten hét Szelleme. 6 És a trónemelvény előtt üvegtenger volt, hasonló a kristályhoz; és a trónemelvény közepén és a trónszék körül **négy élőlény**, szemekkel teljesek elől és hátul. 7 És az első élőlény hasonló volt az **oroszlán**hoz, és a második élőlény hasonló a **borjú**hoz, és a harmadik élőlénynek olyan arca volt, mint egy **ember**nek, és a negyedik élőlény hasonló volt a repülő **sas**hoz. 8 És a négy élőlény, amelyek közül mindegyiknek hat-hat szárnya volt, köröskörül és belül teli volt szemekkel; és éjjel-nappal szüntelen ezt mondták:
– **Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten, aki volt, és aki van, és aki eljövendő!**
9 És mikor az élőlények dicsőséget, tisztességet és hálát adnak annak, aki a trónszékben ül, annak, aki örökkön örökké él, 10 leborul a huszonnégy Vén az előtt, aki a trónszékben ül, és imádja azt, aki örökkön örökké él, és az ő koszorúikat a trónszék elé teszik, mondva:
– 11 **Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt; mert te teremtettél mindent, és a te akaratod miatt létezik és teremtetett minden!**

*A megölt Bárány átveszi a könyvtekercset (Jel 5:1-14)*

Jel 5. És láttam annak jobb kezében, aki a trónszékben ült, **egy**

**könyvtekercset, amely tele volt írva kívül-belül, és le volt pecsételve hét pecséttel**. 2 És láttam egy erős angyalt, aki fennhangon kihirdette:
– Ki volna méltó arra, hogy felnyissa a könyvtekercset, és feltörje annak pecsétjeit?
3 És senki, sem mennyen, sem földön, sem föld alatt, nem volt képes a könyvtekercset felnyitni, sem ránézni /beletekinteni. 4 Én azért igen sírtam, hogy senki sem találtatott méltónak a könyvtekercs felnyitására és elolvasására, de még ránézni /belenézni sem.
5 És egy a Vének közül monda nekem:
– Ne sírj! Íme, győzött a Júda törzséből származó oroszlán, Dávid gyökere, hogy felnyissa a könyvtekercset és feltörje annak hét pecsétjét.
6 És láttam a trónszék és a négy élőlény között és a Vének között egy **Bárány**t állni, úgy, mintha leölték volna, **hét szarva és hét szeme volt, ami az Isten hét Szelleme**, amely kiküldetett az egész földre. 7 És eljött és **elvette a könyvtekercset** a trónszékben ülőnek jobb kezéből. 8 És amikor elvette a könyvtekercset, a négy élőlény és a huszonnégy Vén leborult a Bárány előtt, mindegyiknél hárfák és aranypoharak voltak, jó illatokkal tele, amik a szentek imádságai. 9 És énekeltek új éneket, mondva:
– **Méltó vagy, hogy elvedd a könyvtekercset és feltörd annak pecsétjeit: mert megölettél, és megváltottál /megvásároltál minket Istennek a te véred által, minden törzsből és nyelvből és népből és nemzetből,** 10 **és tettél minket a mi Istenünk számára királyokká és papokká; és uralkodunk a földön!**
11 És láttam, és hallottam a trónszék, az élőlények, és a Vének körül sok angyalnak szavát – az ő számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer volt –; 12 nagy hangon ezt mondva:
– **Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcsességet és hatalmat és tisztességet /tiszteletet és dicsőséget és áldást!**
13 Sőt hallottam, hogy minden teremtmény, amely van a mennyben és a földön, és a föld alatt és a tengerben, és minden, ami ezekben van, ezt mondta:

– A trónszékben ülőnek és a Báránynak áldás és tisztesség /tisztelet és dicsőség és hatalom örökkön örökké!
14 És a négy élőlény monda:
– Ámen!
És a huszonnégy Vén leborult és imádta az örökkön örökké élőt.

*Az 1. pecsét feltörése: a fehér lovas (Jel 6:1-2)*

**Jel 6.** És láttam, amikor a Bárány a pecsétekből egyet feltört, és hallottam, hogy a négy élőlény közül egy mondta, mintegy mennydörgésnek szavával:
– Jöjj és lásd!
2 És láttam, és íme, **egy fehér ló**, és a rajta ülőnél **íj** volt; és adatott neki **győzelmi koszorú**; és **kivonult győztesként**, és hogy győzzön.

*A 2. pecsét feltörése: háborúk (Jel 6:3-4)*

3 És amikor a második pecsétet feltörte, hallottam, hogy a második élőlény ezt mondta:
– Jöjj és lásd!
4 És előjött egy másik, **tűzvörös ló**, és aki azon ült, megadatott annak, hogy a békességet /békét elvegye a földről, és hogy az emberek egymást öljék; és adatott annak egy nagy **kard**.

*A 3. pecsét feltörése: gazdasági válság (Jel 6:5-6)*

5 És amikor feltörte a harmadik pecsétet, hallottam, hogy a harmadik élőlény mondta:
– Jöjj és lásd!
Láttam azért, és íme, egy **fekete ló**; és annak, aki azon ült, egy **mérleg** volt kezében.
6 És hallottam a négy élőlény közül szózatot, amely ezt mondta:
– A búzának mércéje *(kb. 1,08 liter)* egy dénár *(kb. egy munkás napi bére)*, és az árpának három mércéje egy dénár; de a bort és az olajt ne bántsd!

*A 4. pecsét feltörése: az emberiség tömeges pusztulása (Jel 6:7-8)*

7 És amikor feltörte a negyedik pecsétet, hallottam a negyedik élőlény szavát, amely ezt mondta:
– Jöjj és lásd!
8 És láttam, és íme, egy **sárgaszínű /fakó ló**; és aki rajta ült, annak a neve **Halál**, és a **Pokol követte** azt; és adatott azoknak hatalom a föld negyedrésze fölött, hogy öljenek fegyverrel és

éhséggel és halállal /döghalállal és a föld vadállatai által.

*Az 5. pecsét feltörése: további vértanúk halála (Jel 6:9-11)*

9 És amikor feltörte az ötödik pecsétet, láttam az **oltár alatt azoknak lelkeit, akik megölettek** az Isten beszédéért és a tanúságtételük miatt, amely náluk volt. 10 És kiáltottak hangosan, mondva:
– Uram, te szent és igaz! Meddig nem ítélsz még, és nem állsz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön laknak?
11 Akkor adtak azoknak egyenként fehér ruhákat; és mondták nekik, hogy még egy kevés ideig nyugodjanak, amíg teljes nem lesz a szolgatársaiknak és testvéreiknek száma, akiket ugyanúgy megölnek, mint ahogy őket.

*A 6. pecsét feltörése: kozmikus katasztrófák (Jel 6:12-17)*

12 Azután láttam, amikor a hatodik pecsétet feltörte, és íme, **nagy földindulás** lett, és a **Nap fekete lett mint a szőrzsák, és a Hold egészen olyan lett, mint a vér**; 13 és az **ég csillagai /meteoritjai /aszteroidái a földre hulltak**, miképpen a fügefa hullatja éretlen gyümölcseit, amikor nagy szél rázza. 14 És az ég eltűnt, mint amikor a könyvtekercset összegöngyölítik; és **minden hegy és sziget kimozdult a helyéről**. 15 És a földnek királyai és a fejedelmek és a gazdagok és a vezérek és a hatalmasak, és minden szolga és minden szabad elrejtőzött a barlangokba és a hegyeknek kőszikláiba; 16 és mondták a hegyeknek és a kőszikláknak:
– Boruljatok fölénk és rejtsetek el minket annak színe elől, aki a trónszékben ül, és a **Bárány haragja** /büntetése elől; 17 mert **eljött az ő haragjának /büntetésének ama nagy napja**; és ki állhat /maradhat meg?!

*Izrael szent maradékának kijelölése (Jel 7:1-8)*

**Jel 7.** Ezek után láttam **négy angyalt** állni a föld négy szegletén /égtáján, a földnek négy szélét tartva /uralva, hogy **szél ne fújjon** a földre, se a tengerre, se semmilyen élő fára.
2 És láttam más angyalt feljönni napkelet felől, akinek kezében volt az

élő Isten pecsétje; és fennszóval kiáltott a négy angyalnak, akinek adatott, hogy ártsanak a földnek és a tengernek, 3 ezt mondva:
– Ne ártsatok se a földnek, se a tengernek, se a fáknak addig, amíg meg nem pecsételjük a mi Istenünk szolgáit az ő homlokukon!
4 És hallottam a megpecsételtek számát: **Száznegyvennégyezer, az Izráel fiainak minden törzséből elpecsételve**:
5 Júda törzséből tizenkétezer elpecsételt;
Ruben törzséből tizenkétezer elpecsételt;
Gád törzséből tizenkétezer elpecsételt;
6 Áser törzséből tizenkétezer elpecsételt;
Náftáli törzséből tizenkétezer elpecsételt;
Manassé törzséből tizenkétezer elpecsételt;
7 Simeon törzséből tizenkétezer elpecsételt;
Lévi törzséből tizenkétezer elpecsételt;
Izsakhár törzséből tizenkétezer elpecsételt;
8 Zebulon törzséből tizenkétezer elpecsételt;
József törzséből tizenkétezer elpecsételt;
Benjámin törzséből tizenkétezer elpecsételt.

*A nemzetek közül elhívottak biztonságba helyezése (Jel 7:9-17)*

9 Azután láttam, és íme, egy **nagy sokaság**, amelyet senki meg nem számlálhatott, **minden nemzetből és törzsből és népből és nyelvből; és a trónszék előtt és a Bárány előtt álltak, fehér ruhákba öltözve**, és a kezeikben pálmaágak; 10 és hangosan így kiáltanak:
– Az üdvösség /megmentés /szabadítás a mi Istenünké, aki a trónszékben ül, és a Bárányé!
11 Az angyalok pedig mindnyájan a trónszék, a Vének és a négy élőlény körül álltak, és a trónszék előtt arccal leborultak, és imádták az Istent, 12 ezt mondva:
– Ámen! Áldás és dicsőség és bölcsesség és hálaadás és tisztesség és hatalom és erő a mi Istenünknek mind örökkön örökké! Ámen!
13 Akkor felelt egy a Vének közül, és kérdezte tőlem:

– Ezek, akik fehér ruhákba vannak öltözve, kik és honnét jöttek?
14 És mondtam neki:
– Uram, te tudod.
És mondta nekem:
– **Ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból, és megmosták az ő ruháikat, és megfehérítették ruháikat a Bárány vérében.** 15 Ezért vannak az Isten trónszéke előtt; és szolgálnak neki éjjel és nappal az ő Templomában; és aki a trónszékben ül, kiterjeszti sátrát felettük. 16 Nem éheznek többé, se nem szomjaznak többé; sem a nap nem perzseli őket, sem semmi hőség: 17 mert a Bárány, aki a trónemelvény közepén van, legelteti őket, és vizeknek élő forrásaira vezeti őket; és letöröl Isten az ő szemeikről minden könnyet.

*A 7. pecsét feltörése: illatáldozat a mennyben és a 7 angyal felkészül a kürtöléshez (Jel 8:1-6)*

# Jel 8.

És mikor feltörte a **hetedik pecsétet**, nagy csendesség lett a mennyben, mintegy fél óráig. 2 És láttam azt a **hét angyalt, aki az Isten előtt állt; és adatott nekik hét kürt**.

3 És jött egy másik angyal, és megállt az oltárnál, arany tömjénezőt tartva; és adatott annak sok illatos füstölőszer, hogy tegye azt az összes szent imáihoz az arany oltárra, amely a trónszék előtt volt. 4 És felment az illatszerek füstje a szentek imáival az angyal kezéből az Isten elé. 5 **Azután vette az angyal a tömjénezőt; és megtöltötte azt az oltár tüzével, és levetette a földre**; és lettek mennydörgések és robajlások és villámlások és földindulás. 6 És a hét angyal, akinél a hét kürt volt, felkészült a kürtöléshez.

*Az 1. kürtszó: kiég a növényzet egyharmada (Jel 8:7)*

7 Az első angyal azért megfújta a kürtöt, és lett **jégeső és tűz, vérrel elegy**, és vettetett a földre; és a **földnek harmadrésze megégett**, és az **élő fáknak harmadrésze megégett**, és **minden zöldellő fű megégett**.

*A 2. kürtszó: elpusztul a tengeri állatok egyharmada (Jel 8:8-9)*

8 A második angyal is megfújta a kürtöt, és valami olyasmi, mint egy

**tűzzel égő nagy hegy vettetett a tengerbe**; és a **tengernek harmadrésze vérré vált**; 9 és **elpusztult a tengerben lévő teremtmények harmadrésze**, amelyeknek lelkük van; és a **hajóknak harmadrésze megsemmisült**.

*A 3. kürtszó: megkeseredik az édesvizek egyharmada (Jel 8:10-11)*

10 A harmadik angyal is megfújta a kürtöt, és **leesett az égről egy nagy csillag /aszteroida, égve, mint egy fáklya, és esett a folyóvizeknek harmadrészére, és a vizek forrásaira**. 11 A csillag /aszteroida neve pedig „Üröm”. Azért a **folyóvizek harmadrésze ürömmé változott**; és sok ember meghalt a vizektől, mivel keserűvé váltak.

*A 4. kürtszó: az égitestek fénye egyharmadával csökken (Jel 8:12-13)*

12 A negyedik angyal is megfújta a kürtöt, és **csapás sújtotta a Nap harmadrészét, és a Hold harmadrészét, és a csillagok harmadrészét; hogy elsötétüljön azoknak harmadrésze**, és a nappal világossága harmadával csökkent, és az éjszakáé hasonlóképpen.

13 És láttam és hallottam az ég közepén egy angyalt repülni, aki hangosan így kiáltott:

– **Jaj, jaj, jaj a föld lakosainak a három angyal kürtölése miatt, akik még kürtölni fognak!**

*Az 5. kürtszó – 1. jaj: a mélységből feljövő sáskák gyötrése (Jel 9:1-12)*

Jel 9. Az ötödik angyal is megfújta a kürtöt, és láttam, hogy **egy csillag /aszteroida esett le az égből** a földre, és adatott annak a mélység kútjának kulcsa. 2 **Megnyitotta azért a mélység kútját: és füst jött fel a kútból**, mint egy nagy kemencének füstje; és elsötétült a nap és a légkör a kút füstjétől.

3 A **füstből pedig sáskák jöttek ki a földre**; és adatott azoknak oly hatalom, amilyen hatalmuk a föld skorpióinak van. 4 És megmondatott nekik, hogy a föld füvét ne bántsák, se semmi zöldellőt, se semmi élő fát, hanem csak **azokat az embereket, akiknek homlokukon nincsen az Isten pecsétje.** 5 **És azt a parancsot kapták, hogy meg**

**ne öljék őket, hanem hogy kínozzák /gyötörjék őket öt hónapig**; és azoknak kínzása olyan, mint a skorpió kínzása, amikor megmarja az embert. 6 Annak okáért azokban a napokban keresik az emberek a halált, de nem találják meg azt; és kívánnának meghalni, de a halál elkerüli őket.

7 A sáskáknak formája pedig hasonló volt a viadalra felkészített lovakhoz; és a fejükön mintegy aranyhoz hasonló győzelmi koszorúk voltak, és az arcaik olyanok voltak, mint az emberek arcai. 8 És olyan hajuk volt, mint az asszonyok haja; és fogaik olyanok voltak, mint az oroszlánoknak. 9 És olyan mellvértjeik voltak, mint a vas mellvértek; és szárnyaik zúgása olyan volt, mint a csatába száguldó sok lovas harci kocsik zaja. 10 És skorpiókhoz hasonló farkuk volt és fullánkjuk; és a farkukban volt a hatalmuk, hogy ártsanak az embereknek öt hónapig. 11 Királyukul pedig a mélység angyala volt felettük; akinek a neve héberül Abaddon, görögül pedig Apollüónnak, azaz Pusztítónak nevezik.

12 Az első jaj elmúlt; íme, ezután még két jaj következik.

*A 6. kürtszó – 2. jaj: az emberiség egyharmada elpusztul (Jel 9:13-21)*

13 A hatodik angyal is megfújta a kürtöt, és hallottam egy szózatot az arany oltár négy szarvától, amely az Isten előtt van, 14 mondva a hatodik angyalnak, akinél a kürt volt:

– Oldd el azt a négy angyalt, akik a nagy folyóvíznél, az Eufrátesznél vannak megkötözve!

15 **Eloldotta azért a négy angyalt**, akik készen álltak arra az órára és napra és hónapra és esztendőre, **hogy megöljék az emberek harmadrészét**. 16 És a lovas seregek létszáma húszezerszer tízezer *(200 000 000)* volt – hallottam a számukat. 17 A látomásban ilyennek láttam a lovakat, és a rajtuk ülőket: tűzpiros, jácintkék és kénsárga mellvértjeik voltak; és a lovak feje olyan volt, mint az oroszlánok feje; és szájukból tűz és füst és kénkő jött ki. 18 **Ettől a háromtól pusztult el az emberek harmadrésze: a tűztől, a füsttől és a kénkőtől, amely azok szájából jött ki.** 19 Mert az ő hatalmuk az ő szájukban van, és az ő farkukban; mert az ő farkaik a kígyókhoz

hasonlók, amelyeknek fejeik vannak; és azokkal ártanak /pusztítanak.
20 A többi ember pedig, akik nem haltak meg e csapásokban, mégsem tértek meg az ő kezeik csinálmányaitól /cselekedeteiből, hogy ne imádják a démonokat, és az arany-, ezüst-, érc-, kő- és fa bálványokat, amelyek sem látni, sem hallani, sem járni nem képesek; 21 és nem tértek meg sem gyilkosságaikból, sem boszorkányságaikból /kábítószerezéseiből, sem paráználkodásaikból, sem lopásaikból.

*Véget ér Isten haladékának ideje (Jel 10:1-7)*

**Jel 10.** És láttam egy másik, **erős angyalt** az égből leszállni, aki felhőbe volt öltözve; és a fején szivárvány volt, és az arca olyan volt, mint a nap, és a lábai, mint a tűzoszlopok; 2 és a **kezében egy nyitott könyvecske** volt. És tette a jobb lábát a tengerre, a bal lábát pedig a szárazföldre; 3 és kiáltott erős hangon, mint amikor az oroszlán ordít; és amikor kiáltott, megszólalt a hét mennydörgés a maga hangján. 4 És mikor a hét mennydörgés megszólaltatta a maga hangját, le akartam írni; de az égből egy hangot hallottam, amely ezt mondta nekem:
– Pecsételd be, amiket a hét mennydörgés szólt, és azokat meg ne írd!
5 És az angyal, akit láttam állni a tengeren és a földön, felemelte kezét az égre, 6 és megesküdött Arra, aki örökkön örökké él, aki teremtette az eget és az abban levőket, és a földet és a rajta levőket, és a tengert és a benne levőket, hogy:
– **Nem lesz több idő;** 7 **hanem a hetedik angyal szavának napjaiban, amikor kürtölni kezd, akkor beteljesedik az Isten titka**, amint megmondta az ő szolgáinak, a prófétáknak.

*János prófétál a Jeruzsálemben bekövetkező eseményekről (Jel 10:8-11:14)*

8 És a hang, amelyet hallottam az égből, ismét szólt nekem, és monda:
– Menj el, és vedd el azt a nyitott könyvecskét, mely a tengeren és a szárazföldön álló angyal kezében van!
9 Elmentem azért az angyalhoz, mondva neki:
– Add nekem a könyvecskét!
És monda nekem:

– Vedd el és edd meg; és megkeseríti a te gyomrodat, de a te szádban édes lesz, mint a méz.
10 Elvettem azért a könyvecskét az angyal kezéből, és megettem azt; és az én számban olyan édes volt, mint a méz; és mikor megettem azt, megkeseredett az én gyomrom.
11 Majd így szólt hozzám:
– Ismét prófétálnod kell sok népről, nemzetről, nyelvről és királyról!

# Jel 11.

És adtak nekem egy mérővesszőhöz hasonló nádszálat, és az angyal mellém állt és monda:
– Kelj fel, és **mérd meg az Isten Templomát**, és azokat, akik abban imádkoznak, és az oltárt! 2 De a tornácot /pitvart, amely a Templomon kívül van, kihagyd, és azt meg ne mérd; mert az a (nem zsidó) nemzeteknek adatott, és a **szent várost tapossák negyvenkét hónapig**.
3 **És adom az én két tanúmnak, hogy prófétáljanak, gyászruhákba öltözve, ezerkétszázhatvan napig**. 4 Ők az a két olajfa, és a két mécstartó, amelyek a föld Istene előtt álltak. 5 És ha valaki ártani akar nekik, tűz jön ki az ő szájukból, amely megemészti az ő ellenségeiket; és ha valaki ártani akar nekik, így kell annak megöletnie. 6 Ezeknek van hatalmuk arra, hogy bezárják az eget, hogy az ő prófétálásuk napjaiban eső ne hulljon; és hatalmuk van a vizek fölött, hogy azokat vérré változtassák, és megverjék a földet bármilyen csapással, ahányszor csak akarják.
7 És amikor elvégezik az ő tanúságtételüket, a mélységből feljövő fenevad /vadállat hadakozik ellenük, és legyőzi őket, és megöli őket. 8 És az ő holttesteik ott fekszenek ama nagy város utcáin, amelyet szellemi értelemben Szodomának és Egyiptomnak hívnak, ahol a mi Urunk is megfeszíttetett. 9 És a népek, törzsek, nyelvek és nemzetek közül valók látják azok holttestét három és fél napig, és azok holttestét nem engedik sírba tenni. 10 És a földnek lakosai örülnek és örvendeznek fölöttük, és ajándékokat küldenek egymásnak; mivelhogy e két próféta gyötörte a föld lakosait. 11 De **három és fél nap múlva élet Szelleme adatott Istentől beléjük, és lábaikra áll-**

**tak**; és nagy félelem fogta el azokat, akik őket nézték. 12 Ekkor hangos kiáltást hallottak az égből, amely így szólt hozzájuk:
– Jöjjetek fel ide!
És **felmentek az égbe felhőben**; és látták őket az ő ellenségeik.
13 És abban az órában **nagy földindulás támadt, és a városnak tizedrésze romba dőlt**; és megöletett /elpusztult a földindulásban hétezer ember neve; és a többiek megrémültek, és a menny Istenének adtak dicsőséget.
14 A **második jaj elmúlt**; íme, a harmadik jaj hamar eljön.

*A 7. kürtszó – 3. jaj: a Messiás teljhatalmat kap az egész Föld fölött (Jel 11:15-19)*

15 A **hetedik angyal is megfújta a kürtöt**, és ekkor erős hangok csendültek fel a mennyben, amelyek ezt mondták:
– **E világ országai a mi Urunkéi és az ő Krisztusáéi lettek, aki örökkön örökké uralkodik!**
16 És a huszonnégy Vén, akik az Isten előtt ülnek a trónjaikon, arcára borult és imádta az Istent, 17 ezt mondva:
– Hálát adunk neked Uram, Mindenható Isten, aki vagy, és aki voltál, és aki eljövendő vagy; mert vetted a te hatalmas erődet /nagy hatalmadat, és megkezdted uralkodásodat. 18 És feldühödtek a nemzetek, és eljött a te haragod /büntetésed, és az idő, hogy a halottak megítéltessenek; és hogy megadd szolgáidnak a fizetségüket, a prófétáknak és a szenteknek, és akik a te nevedet félik, kicsinyeknek és nagyoknak; és elpusztítsd azokat, akik a földet pusztítják.
19 Ekkor kinyílt az Isten Temploma a mennyben, és láthatóvá vált a szövetség ládája a Templomában; és támadtak villámlások és szózatok /dübörgések és mennydörgések, és földindulás és nagy jégeső.

*A Napba öltözött asszony és a Sátán küzdelme (Jel 12:1-18)*

**Jel 12.** És feltűnt egy nagy jel az égben: **egy asszony, aki napba volt felöltözve**, és lábai alatt volt a hold, és az ő fejében tizenkét csillagból győzelmi koszorú; 2 aki várandós volt, és

vajúdva kiáltozott szülési fájdalmai között.

3 Feltűnt más jel is az égben, és íme, **egy nagy tűzvörös sárkány**, akinek hét feje volt és tíz szarva, és az ő fejein hét korona /diadém; 4 és a farka utána vonszolta az ég csillagainak harmadrészét, és a földre vetette azokat.

És állt az a sárkány a szülő asszony elé, hogy amikor szül, annak fiát megegye. 5 Az pedig **szült fiúgyermeket – aki vasvesszővel legeltet /terel minden nemzetet –; és elragadtatott annak fia Istenhez** és az ő trónjához. 6 Az **asszony pedig elfutott a sivatagba**, ahol Istentől készített helye van, hogy ott táplálják őt **ezerkétszázhatvan napig**.

7 És az égben háború támadt: **Mihály és az ő angyalai harcot indítottak a sárkány ellen**; és a sárkány és az ő angyalai is harcoltak; 8 de nem tudtak felülkerekedni, úgyhogy többé nem maradt számukra hely a mennyben /égben. 9 És **levettetett a nagy sárkány, ama ősi kígyó, akit neveznek Ördögnek /Rágalmazónak és Sátánnak, aki az egész földkerekség eltévelyítője, levettetett a földre az ő angyalaival együtt**. 10 És hallottam nagy szózatot a mennyben /égben, amely ezt mondta:

– **Most valósult meg az üdvösség /szabadulás /megmenekülés és az erő, és a mi Istenünk országa, és az ő Krisztusának hatalma; mert a mi testvéreink vádolója levettetett, aki vádolta őket éjjel és nappal a mi Istenünk előtt. 11 De ők legyőzték azt a Bárány vére és az ő tanúságtételük beszéde által; és az ő életüket /lelküket nem kímélték mindhalálig. 12 Annak okáért örüljetek egek, és akik laktok azokban! Jaj a föld és a tenger lakóinak; mert leszállt az Ördög tihozzátok, nagy haraggal teljes, mivel tudja, hogy kevés ideje van.**

13 Mikor azért látta a sárkány, hogy levettetett a földre, **kergetni kezdte az asszonyt**, aki a fiút szülte. 14 **De adatott az asszonynak két nagy sassszárny, hogy a kígyó elől elrepüljön a sivatagba az ő helyére, hogy táplálttasson ott ideig, időkig, és az idő feléig.** 15 És bocsátott a kígyó az ő szájából az asszony után vizet, mint egy folyam vizét, hogy azt a folyóvízzel elragadja. 16 De a föld segítségére sie-

tett az asszonynak, és megnyitotta a föld az ő száját, és elnyelte a folyóvizet, amelyet a sárkány az ő szájából bocsátott ki.

17 Megharagudott azért a sárkány az asszonyra, és **elment, hogy hadakozzon az asszony magvából való többi ember ellen, akik megtartják Isten parancsolatait, és akiknél ott van a Jézus Krisztus tanúságtétele /akik Jézus Krisztusról tanúskodnak** –; 18 és odaállt a tenger fövenyére.

*A hamis messiás világbirodalma (Jel 13:1-10)*

**Jel 13.** És láttam **egy fenevadat /vadállatot feljönni a tengerből, amelynek hét feje és tíz szarva volt**, és az ő szarvain tíz korona /diadém, és az ő fejein az istenkáromlás neve. 2 És e fenevad, amelyet láttam, hasonló volt a párduchoz, és az ő lábai, mint a medvéé, és az ő szája, mint az oroszlán szája; és a sárkány adta az ő erejét, és az ő trónszékét, és nagy hatalmat. 3 És láttam, hogy egy az ő fejei közül halálos sebbel megsebesíttetett; de az ő halálos sebe meggyógyíttatott; és csodálva, az egész föld követte a fenevadat. 4 És imádták a sárkányt, aki a hatalmat adta a fenevadnak; és imádták a fenevadat, ezt mondva:
– Kicsoda hasonló e fenevadhoz? Kicsoda hadakozhat ővele?

5 És adatott neki nagy dolgokat és káromlásokat szóló száj; és adatott neki hatalom, hogy cselekedjen **negyvenkét hónapig**. 6 Megnyitotta azért a száját Isten ellen káromlásra, hogy szidalmazza az ő nevét és az ő sátrát, és azokat, akik a mennyben laknak. 7 Az is megadatott neki, hogy a szentek ellen hadakozzon, és őket legyőzze; és adatott neki hatalom minden törzs, nyelv és nemzet fölött. 8 Annak okáért **imádja őt a föld minden lakosa, akiknek neve nincs beírva az Életnek Könyvébe**, amely a leöletett Bárányé, e világ alapítása óta.

9 Akinek van füle, hallja meg:
10 ***Ha valaki fogságba visz mást, ő is fogságba megy; ha valaki fegyverrel öl, fegyverrel kell annak megöletnie.***
**Itt van a szentek kitartása és hite.**

*A hamis próféta, a pusztító utálatosság (bálvány) és a totális gazdasági kontroll (Jel 13:11-18)*

11 Azután láttam **másik fenevadat /vadállatot feljönni a földből, akinek két szarva volt,** a bárányéhoz hasonló, de úgy beszélt, mint a sárkány. 12 És az előbbi fenevad teljes hatalmával cselekszik annak színe előtt; és azt is eléri, hogy a föld és annak lakosai imádják az első fenevadat, amelynek halálos sebe meggyógyult. 13 És nagy csodajeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre, az emberek láttára. 14 És elhiteti a földnek lakosait a jelekkel – amelyek megadattak számára, hogy megtegye azokat a fenevad előtt –; azt mondva a föld lakosainak, hogy csinálják meg a fenevad képmását, aki fegyverrel megsebesíttetett, de megelevenedett. 15 És az is **megadatott neki, hogy a fenevad képmásába szellemet adjon**, hogy a fenevad képmása megszólaljon /beszéljen is, és hogy megöletesse mindazokat, akik nem imádják a fenevad képmását. 16 **Arra is rávesz mindenkit** – kicsinyeket és nagyokat, gazdagokat és szegényeket, szabadokat és szolgákat –, **hogy az ő jobb kezükre vagy a homlokukra bélyeget /jelt tegyenek;** 17 **és hogy senki se tudjon vásárolni, se eladni semmit, hanem csak akin rajta van a fenevad bélyege /jele, vagy neve, vagy nevének száma.**

18 Itt van a bölcsesség. **Akinek van értelme /értelmes szíve, számlálja meg /számolja ki a fenevad számát, mert emberi szám: és annak száma hatszázhatvanhat**.

*A Bárány és a 144000 a Cion-hegyen (Jel 14:1-5)*

# Jel 14.

És láttam, és íme, **egy Bárány állt a Sion /Cion hegyén, és övele száznegyvennégyezren**, akiknek homlokán az ő Atyja neve volt felírva. 2 És hangot hallottam az égből, mint sok vizek zúgását, és mint nagy mennydörgés hangját; és hallottam hárfásokat, akik az ő hárfáikon játszottak; 3 és ahogyan új éneket énekeltek a trónszék előtt, és a négy élőlény előtt és a Vének előtt; és senki meg nem tanulhatta azt az éneket, csak a száznegyvennégyezer, akiket megvásároltak /megváltottak a földről. 4 Ők azok, akik nem szennyezték be magukat nőkkel; ugyanis szüzek. Ők azok, akik

követik a Bárányt, bárhová is megy. Ők zsengeáldozatul vásároltattak meg az emberek közül Isten és a Bárány számára. 5 És az ő szájukban nem találtatott álnokság; mert feddhetetlenek /hibátlanok az Isten trónszéke előtt.

*Három angyal figyelmeztetése az emberiségnek (Jel 14:6-13)*

6 És **láttam másik angyalt** az ég közepén repülni, akinél az örökkévaló evangélium volt, **hogy a föld lakosainak hirdesse az evangéliumot**, és minden nemzetnek, törzsnek, nyelvnek és népnek, 7 fennszóval ezt mondva:
– **Féljétek az Istent, és neki adjatok dicsőséget: mert eljött az ő ítéletének órája; és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait!**
8 És egy másik angyal követé azt, mondva:
– **Leomlott, leomlott Babilon,** a nagy város, mert az ő paráznasága szenvedélyének borával itatott meg minden nemzetet!
9 És egy harmadik angyal is követte őket, fennszóval ezt mondva:
– **Ha valaki imádja a fenevadat és annak képmását, és bélyegét /jelét felveszi a homlokára vagy kezére,** 10 **az is inni fog Isten haragjának borából, amely hígítatlanul töltetett az ő haragjának poharába:** és kínoztatni fog tűzben és kénkőben /kéngázban a szent angyalok előtt és a Bárány előtt; 11 és az ő kínlódásuknak füstje felmegy örökkön örökké; és nem lesz nyugalmuk sem éjjel sem nappal, akik imádják a fenevadat és annak képmását, és ha valaki az ő nevének bélyegét /jelét felveszi.
12 Itt van a szenteknek kitartása, azoké, akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét /Jézusba vetett hitet!
13 És hallottam az égből hangot, amely ezt mondta nekem:
– Írd meg: „**Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva!**”
– Bizony így van – mondja a Szellem –, **mert megnyugszanak /megpihennek a fáradozásaiktól, és cselekedeteik követik őket.**

*Az emberiség aratása és szürete (Jel 14:14-20)*

14 És láttam, és íme, volt egy fehér felhő; és a **felhőn ült valaki, hasonló**

**az Emberfiához, a fején győzelmi aranykoszorú, és a kezében éles sarló.** 15 És egy másik angyal jött ki a Templomból, fennszóval kiáltva annak, aki a felhőn ült:
– **Eresztd neki a sarlódat, és arass; mert elérkezett az aratás órája, mert a föld aratni valója megszáradt /beérett!**
16 Vetette azért, aki a felhőn ült az ő sarlóját a földre; és learattatott a föld.
17 És egy **másik angyal is kijött a mennyei Templomból, s annál is éles sarló volt.** 18 Másik angyal is kijött az oltártól, akinek hatalma volt a tűzön *(aki az áldozati tűz fenntartásával volt megbízva)*, és kiáltott fennszóval annak, akinél az éles sarló volt, ezt mondva:
– Eresztd neki a te éles sarlódat, és szedd meg a föld szőleinek gerezdjeit; mert megértek annak szőlei!
19 **Vetette azért az angyal az ő éles sarlóját a földre, és a földnek szőleit megszedte, és vetette az Isten haragjának nagy borsajtójába.** 20 És megtaposták a borsajtót a városon kívül, és vér jött ki a borsajtóból a lovak zablájáig, ezerhatszáz sztadionnyira *(több mint 280 km)*.

*A büntetés poharainak előkészítése (Jel 15:1-16:1)*

**Jel 15.** És láttam a mennyben másik nagy és csodálatos /rendkívüli jelet: **hét angyalt, akiknél a hét utolsó csapás volt; mert ezek által teljesedett be /érte el célját az Isten haragja**.
2 És láttam, mintegy kristályból való tengert /medencét tűzzel elegyítve; és azokat, akik győzelmet arattak a fenevadon és annak képe, és bélyege /jele és nevének száma fölött, láttam őket állni a kristálytenger mellett, és náluk voltak Isten hárfái. 3 És énekelték Mózesnek, Isten szolgájának énekét, és a Bárány énekét, ezt mondva:
– Nagyok és csodálatosak a te tetteid, Urunk, mindenható Isten; igazságosak és igazak a te útjaid, óh szentek Királya! 4 Ki ne félne téged, Urunk, és ki ne dicsőítené a te nevedet? Hiszen csak egyedül Te vagy szent! Mert eljönnek mind a nemzetek és leborulnak előtted; mert a te igazságos ítéleteid nyilvánvalókká lettek!

5 És ezek után láttam, és íme, megnyílt a mennyben a tanúságtétel sátrának Temploma, 6 és kijött a Templomból tiszta, fehér lenvászonba öltözve és mellükön arany övvel körülövezve az a hét angyal, akinél a hét csapás volt.
7 És egy a négy élőlény közül adott a hét angyalnak hét aranypoharat, amely az örökkön örökké élő Isten haragjával volt tele. 8 És megtelt a Templom füsttel az Isten dicsőségétől és erejétől, és senki a Templomba be nem mehetett mindaddig, amíg a hét angyal hét csapása be nem fejeződött /végbe nem ment.

# Jel 16.

És erős hangot hallottam a Templomból, amely mondta a hét angyalnak:
– Menjetek el és töltsétek ki a földre az Isten haragjának hét poharát!

*Az 1. pohár: fájdalmas fekély a hamis Messiás tisztelőin (Jel 16:2)*

2 Elment azért az első, és kitöltötte az ő poharát a földre; és **támadt ártalmas és rosszindulatú fekély** azokon az embereken, akik a fenevad bélyegét /jelét hordták, és akik imádták annak képmását.

*A 2. pohár: teljes pusztulás a tengerben (Jel 16:3)*

3 A második angyal is kitöltötte az ő poharát a **tengerre; és az olyanná lett, mint a halott vére; és a tengerben levő összes élőlény /élő lélek elpusztult.**

*A 3. pohár: minden édesvíz vérré változik (Jel 16:4-7)*

4 A harmadik angyal is kitöltötte az ő poharát a **folyóvizekre és a vizek forrásaira; és azok vérré váltak**. 5 És hallottam, hogy a vizek angyala ezt mondta:
– Igazságos vagy Uram, aki vagy, és aki voltál, te Szent, hogy így ítéltél! 6 Mivel szentek és próféták vérét ontották, vért adtál nekik inni; mert megérdemlik!
7 És hallottam, hogy egy másik az oltártól ezt mondta:
– **Igen Uram, mindenható Isten, igazak és igazságosak a te ítéleteid!**

*A 4. pohár: a Nap megégeti az embereket (Jel 16:8-9)*

8 A negyedik angyal is kitöltötte az
ő poharát a **Napra; és megadatott an-
nak, hogy az embereket megperzselje
tűzzel**. 9 És megperzselődtek az embe-
rek a nagy hőségtől; és az Isten nevét
káromolták, akinek hatalma volt e csa-
pások felett; és nem tértek meg, hogy
Neki dicsőséget adjanak.

*Az 5. pohár: sötétség borul a birodalomra (Jel 16:10-11)*

10 Az ötödik angyal is kitöltötte az ő
poharát a **fenevad trónjára; és az ő
országa sötétségbe borult**; és rágták
a nyelvüket a kín miatt, 11 és káromol-
ták a menny Istenét az ő kínjaik és fe-
kélyeik miatt; és nem tértek meg az ő
cselekedeteikből.

*A 6. pohár: kiszárad az Eufrátesz (Jel 16:12-16)*

12 A hatodik angyal is kitöltötte az ő
poharát a **nagy folyóvízre, az Eufrá-
teszre; és kiszáradt annak vize**, hogy
a napkelet felől jövő királyoknak út
készíttessék. 13 **És láttam a sárkány
szájából és a fenevad szájából és a
hamis próféta szájából három tiszta-
talan szellemet kijönni**, a békákhoz
hasonlókat; 14 mert démoni szellemek
azok, akik jeleket tesznek; **akik el-
mennek a föld és az egész lakott vi-
lág királyaihoz, hogy egybe gyűjtsék
azokat a mindenható Isten ama nagy
napjának viadalára.** 15 („Íme, eljövök,
mint a tolvaj! Boldog, aki vigyáz és őr-
zi az ő ruháit, hogy meztelen ne járjon,
és meg ne lássák az ő szemérmét!”) 16
Egybegyűjtötték azért őket a helyre,
amelyet zsidóul **Armageddonnak
/Megiddó hegyének** neveznek.

*A 7. pohár: óriási földrengés és jégeső (Jel 16:17-21)*

17 A hetedik angyal is kitöltötte az ő
poharát a **levegőégre**; és erős hang
hallatszott a mennyei Templomból a
trónszéktől, amely ezt mondta:
– Meglett! /Megtörtént!

18 És támadtak dübörgések és
mennydörgések és villámlások; és **lett
oly nagy földindulás, amilyen még
nem volt, mióta emberek vannak a
földön**, ilyen hatalmas nagy földren-
gés. 19 És a nagy város három részre
szakadt, és a nemzetek városai össze-
omlottak; és a nagy Babilonról is meg-
emlékeztek az Isten előtt, hogy adja
neki (*kiinni*) büntetése haragja borá-
nak poharát. 20 És minden sziget el-

tűnt, és hegyek nem találtattak többé. 21 És mintegy talentum súlyú *(kb. 20 kg)* jégdarabokból álló **nagy jégeső hullott az égből** az emberekre; és káromolták az Istent az emberek a jégeső csapása miatt; mert az felette nagy volt.

*A fenevadon ülő asszony – Babilon, a nagy prostituált (Jel 17:1-18)*

**Jel 17.** És jött egy a hét angyal közül, akinél a hét pohár volt, és szólt velem, mondva nekem:
– Jöjj, és **megmutatom neked a nagy parázna kárhoztatását /ítéletét**, aki a sok vízen ül; 2 akivel paráználkodtak a föld királyai, és az ő paráznaságának borától megrészegedtek a föld lakosai.
3 És szellemben elvitt engem egy sivatagba, és **láttam egy asszonyt ülni egy skarlátvörös fenevadon /vadállaton**, amely tele volt káromló nevekkel, és amelynek **hét feje és tíz szarva volt**. 4 Öltözött pedig az asszony bíborba és skarlátvörösbe, és megékesíttetett arannyal és drágakővel és gyöngyökkel, kezében egy aranypohár volt, tele utálatosságokkal és az ő paráznaságának tisztátalanságával, 5 és a homlokára egy név volt írva:
**„Titok; a nagy Babilon, a paráznáknak és a föld utálatosságainak anyja”.**
6 És láttam, hogy az asszony részeg volt a szentek vérétől és Jézus tanúinak vérétől. És döbbenten csodálkoztam el, amikor megláttam. 7 És monda nekem az angyal:
– Miért csodálkozol? Én megmondom neked ennek az asszonynak titkát és a fenevadét, amely őt hordozza, amelynek hét feje és tíz szarva van. 8 A fenevad, amelyet láttál, volt és nincs; és a mélységből jön fel és megy a veszedelemre. És a föld lakosai csodálkoznak /csodálják – akiknek neve nincs beírva az Életnek Könyvébe e világ alapításától fogva –, látva a fenevadat, amely volt és nincs, noha van.
9 Itt a szív értelme, amelyben van bölcsesség: **A hét fej a hét hegy, amelyen az asszony ül.** 10 Király is hét van; öt közülük elesett, és az egyik van, a másik még nem jött el; és amikor eljön, rövid ideig kell maradnia. 11 A fenevad pedig, amely volt és nincs, az maga a nyolcadik, és a hét közül

való; és a veszedelemre /vesztébe megy. 12 A tíz szarv pedig, amelyet láttál, tíz király, olyanok, akik még királyságot nem kaptak; de hatalmat kapnak, mint királyok egy óráig a fenevaddal. 13 Ezeknek egy a szándékuk; és erejüket és hatalmukat is a fenevadnak adják. 14 Ezek a Bárány ellen fognak harcolni, de a Bárány legyőzi őket – és a vele levő elhívottak, kiválasztottak és hűségesek is –, mert ő az uraknak Ura és királyoknak Királya.
15 Majd így folytatta:
– A vizek, amelyeket láttál, ahol a parázna ül, népek azok és emberek sokasága és nemzetek és nyelvek. 16 És a tíz szarv, amelyet láttál a fenevadon, ezek meggyűlölik a paráznát, és kifosztják és meztelenné teszik, és eszik annak húsát, és megégetik őt tűzben. 17 Mert az Isten adta azoknak szívébe, hogy az Ő akaratát valósítsák meg, és egy akarattal cselekedjenek, és adják az ő országukat /királyi hatalmukat a fenevadnak, amíg beteljesednek az Isten beszédei. 18 **És az asszony, akit láttál, ama nagy város, amelynek királysága van a föld királyain.**

*Babilon pusztulása (Jel 18:1-19:5)*

Jel 18. És ezek után láttam másik angyalt alászállni a mennyből, akinek nagy hatalma volt; és a föld fénylett az ő dicsőségétől. 2 És erősen, nagy hangon kiáltott mondva:
– **Leomlott, leomlott a nagy Babilon**, és lett démonok lakhelyévé, minden tisztátalan szellem börtönévé, és minden tisztátalan és gyűlöletes madár börtönévé. 3 Mert az ő paráznasága szenvedélyének borából ivott valamennyi nép, és a föld királyai vele paráználkodtak, és a föld kalmárai /kereskedői az ő dobzódásának /dőzsölésének erejéből meggazdagodtak.
4 És hallottam egy másik hangot a mennyből, amely ezt mondta:
– **Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból!** 5 Mert az ő bűnei az égig tornyosodtak, és megemlékezett az Isten az ő gonoszságairól. 6 Fizessetek úgy neki, amint ő fizetett nektek, és kétszeresen duplázzátok meg neki az ő cselekedetei

szerint; amely pohárból itatott, ugyanabból kétszer annyit töltsetek neki! 7 Amennyire dicsőítette magát és dobzódott /dőzsölt, annyi kínnal és gyásszal fizessetek neki; mert ezt mondja az ő szívében: „Úgy ülök trónomon, mint egy királynő, és nem vagyok özvegy, és nem látok gyászt soha!” 8 Ennek okáért egy napon jönnek rá az ő csapásai: a halál, a gyász és az éhség; és tűzzel égettetik meg; mert erős az Úr, az Isten, aki megbünteti őt!

9 És siratják és gyászolják őt /jajgatnak felette a föld királyai, akik vele paráználkodtak és dobzódtak /dőzsöltek, mikor az ő égése füstjét látják, 10 távol állva az ő kínszenvedésétől való félelem miatt, ezt mondva:

– Jaj, ó jaj, te nagy város, Babilon, te hatalmas város, hogy egyetlen óra alatt jött el ítéleted!

11 A föld kalmárai /kereskedői is siratják és gyászolják őt, mert az ő árúikat immár senki nem veszi: 12 arany és ezüst, és drágakő és gyöngy, és gyolcs és bíbor, és selyem és skarlátcikkeket; és mindenféle ciprusfát és mindenféle elefántcsontedényt, és értékes fákból és rézből és vasból és márványkőből készült mindenféle edényt /tárgyat; 13 és fahéjat és illatszereket, és kenetet és tömjént, és bort és olajat, és zsemlyelisztet és gabonát, és barmokat és juhokat, és lovakat és kocsikat, és rabokat /rabszolgákat és emberek lelkeit.

– 14 A gyümölcs, amit a lelked kívánt, eltávozott tőled, és minden, ami fényűző és pompás, eltávozott tőled, és azokat soha többé nem találod már meg!

15 Ezeknek árusai, akik belőle gazdagodtak meg, távol álltak az ő kínszenvedésétől való félelem miatt, sírva és jajgatva /gyászolva, 16 és ezt mondva:

– Jaj, ó jaj, a nagy város, amely öltözött lenvászonba és bíborba és skarlátba, és felékesíttetett arannyal, drágakövekkel és gyöngyökkel; hogy elpusztult egyetlen óra alatt ennyi gazdagság!

17 És minden hajókormányos és a hajókon levők mind, és a tengerészek, és ahányan csak a tengeren kereskednek, távol álltak, 18 és látva az ő égése füstjét, így kiáltoztak:

– Mi hasonló e nagy városhoz?!

19 És port hányva a fejükre, kiáltottak sírva és jajgatva /gyászolva, ezt mondva:
– Jaj, ó jaj, az a nagy város, amelyben meggazdagodott mindenki, akinek hajói voltak a tengeren, az ő gazdagságából hogy kifosztatott egyetlen óra alatt!
– 20 Örvendezz rajta menny, és ti szent apostolok és próféták; mert az Isten végrehajtotta rajta az ítéletet tiértetek!
21 És egy erős angyal egy nagy malomkőhöz hasonló követ vett fel, és a tengerbe dobta, ezt mondva:
– Ilyen hirtelen zuhanással vettetik el Babilon, ama nagy város, és többé nyomát sem találják.
22 És hárfások és zenészek és fuvolások és kürtösök hangja benned többé nem hallatszik; és semmiféle mesterség mestere sem található többé benned; és malomnak zúgása sem hallatszik többé benned; 23 és lámpás világossága többé benned nem fénylik; és sem vőlegény, sem menyasszony szava sem hallatszik többé benned; mert a te kalmáraid /kereskedőid voltak a föld fejedelmei; és bűvöléseiddel /kábítószereddel eltévelyítettél minden a nemzetet. 24 És abban próféták és szentek vére találtatott, és mindazoké, akiket megöltek a földön.

# Jel 19.

És ezek után hallottam, mintha nagy sokaság erős hangon szólna a mennyben, amely ezt mondta:
– Halleluja! A szabadítás /megmentés és a dicsőség és a tisztesség /tisztelet és a hatalom az Úré, a mi Istenünké! 2 Mert igazak és igazságosak az ő ítéletei, és azt a nagy paráznát, amely a földet megrontotta paráznaságával, elítélte, és megbosszulta /számon kérte az ő szolgáinak vérét annak kezéből *(amely kezéhez tapadt)*.
3 És másodszor is mondták:
– Hallelúja! Füstje felszáll örökkön örökké!
4 És leborult a huszonnégy Vén és a négy élőlény, és imádta az Istent, aki a trónszékben ült, mondva:
– Ámen! Hallelúja!
5 És a trónszéktől hang hallatszott, amely ezt mondta:

– Dicsérjétek a mi Istenünket mindnyájan ti szolgái, akik félitek őt, kicsinyek és nagyok!

*A Bárány mennyegzője (Jel 19:6-10)*

6 És hallottam mintegy nagy sokaság szavát, mint sok vizek zúgását, és mint erős mennydörgések robaját, mondva:
– **Hallelúja! Mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a Mindenható!** 7 **Örüljünk és örvendezzünk, és adjunk dicsőséget Neki, mert eljött a Bárány menyegzője, és az ő menyasszonya felkészült,** 8 **és adatott neki, hogy felöltözzön tiszta és ragyogó fehér gyolcsba /lenvászonba; mert a fehér gyolcs a szentek igazságos cselekedetei.**
9 És mondta nekem:
– Írd meg: „**Boldogok azok, akik a Bárány menyegzőjének vacsorájára hivatalosak!**” – És monda nekem: – Ezek Isten igaz beszédei.
10 És leborultam annak lábai előtt, hogy imádjam őt, de ő így szólt hozzám:
– Vigyázz, ne tedd! Szolgatársad vagyok és a testvéreidé, akiknél a Jézusról szóló bizonyságtétel van. Istent imádd! Mert **a Jézus melletti tanúságtétel a prófétálás Szelleme**.

*A Messiás (Krisztus) eljövetele és a végső háború (Jel 19:11-21)*

11 És láttam, hogy **az ég megnyílt, és íme, volt egy fehér ló, és aki azon ült, hivatott Hűnek és Igaznak, és igazságosan ítélkezik és hadakozik.** 12 És az ő szemei olyanok, mint a tűzláng; és az ő fején sok korona /diadém; az ő neve fel volt írva, amelyet senki nem tud, csak ő maga. 13 **És vérrel hintett ruhába volt öltöztetve, és a neve Isten Igéjének neveztetik.** 14 **És mennyei seregek követték őt fehér lovakon, fehér és tiszta gyolcsba /lenvászonba öltözve.** 15 És az ő szájából éles kard jött ki, hogy azzal sújtson le a nemzetekre; és ő fogja azokat terelni vasvesszővel; és ő tapossa a Mindenható Isten haragja és büntetése borának taposókádját.
16 És az ő ruhájára és combjára oda volt írva az ő neve: „**KIRÁLYOK KIRÁLYA ÉS URAKNAK URA**”.
17 És láttam egy angyalt állni a Napban, és kiáltott nagy szóval mind-

azoknak a madaraknak, amelyek repdestek az ég közepén:
– Jöjjetek el, és gyűljetek egybe a nagy Isten vacsorájára, 18 hogy egyétek a királyok húsát, és vezérek húsát és hatalmasok húsát, és lovaknak és rajtuk ülőknek húsát, és mindenkinek húsát, szabadokét és szolgákét, és kicsinyekét és nagyokét!
19 És láttam, hogy **a fenevad /vadállat és a föld királyai és az ő seregeik egybegyűltek, hogy harcoljanak az ellen, aki a lovon ült, és az ő serege ellen.**
20 És **megfogatott a fenevad, és vele együtt a hamis próféta,** aki a csodákat tette az ő színe előtt, amelyekkel elhitette azokat, akik a fenevad bélyegét felvették, és akik imádták annak képmását: **ők ketten elevenen a kénkővel égő tüzes tóba vettettek.** 21 **A többiek pedig megölettek a lovon ülő kardja által, amely az ő szájából jött ki**; és a madarak mind megelégedtek azok húsával.

*A Sátán bebörtönzése (Jel 20:1-3)*

**Jel 20.** És láttam egy angyalt leszállni a mennyből, akinél volt a mélység kulcsa, és egy nagy lánc a kezében. 2 **És megfogta a sárkányt, azt a régi kígyót, aki az Ördög /Rágalmazó és Sátán, és megkötözte őt ezer esztendőre**, 3 és vetette őt a mélységbe, és bezárta azt és bepecsételte őfelette, hogy többé el ne hitesse a népeket, míg letelik az ezer esztendő; azután el kell neki oldoztatni egy kevés időre.

*A messiási 1000 éves királyság (Jel 20:4-6)*

4 **És láttam trónszékeket, és leültek azokra, és adatott nekik ítélettétel; és láttam azok lelkeit, akiket lefejeztek a Jézus melletti bizonyságtétel és az Isten Beszéde miatt, és mindenkit, aki nem imádta a fenevadat, sem annak képmását, és nem vette fel annak bélyegét /jelét homlokára, sem kezére; és éltek /életre keltek és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig.**
5 **A többi halott pedig még nem elevenedett meg /nem kelt életre, míg le nem telt az ezer esztendő. Ez az első feltámadás.** 6 **Boldog és**

**szent, akinek része van az első feltámadásban: ezeken nincs hatalma a második halálnak; hanem lesznek az Istennek és a Krisztusnak papjai, és uralkodnakővele együtt ezer esztendeig.**

*Góg és Magóg lázadása (Jel 20:7-10)*

7 **És mikor letelik az ezer esztendő, a Sátánt kiengedik az ő fogságából /börtönéből.** 8 **És kimegy, hogy elhitesse a föld négy szegletén lévő nemzeteket: Gógot és Magógot, hogy egybegyűjtse őket háborúra**, akiknek száma, mint a tenger fövenye. 9 És feljöttek a föld szélességére */elözönlötték a föld színét*, és körülvették a szentek táborát és a szeretett várost; **de Istentől a mennyből tűz szállt alá, és megemésztette őket.** 10 **És az Ördög /Rágalmazó, aki elhitette őket, vettetett a tűz és kénkő tavába, ahol a fenevad és a hamis próféta is van; és kínoztatnak éjjel és nappal örökkön örökké.**

*Az utolsó ítélet (Jel 20:11-15)*

11 És láttam egy **Nagy Fehér Trónt**, és a rajta ülőt, akinek tekintete elől **eltűnt a föld és az ég**, és helyük sem találtatott */hely sem találtatott számukra*. 12 **És láttam a halottakat, nagyokat és kicsinyeket, állni az Isten előtt; és könyvek nyittattak meg, majd egy másik könyv nyittatott meg, amely az Élet Könyve; és megítéltettek a halottak azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint.** 13 És a tenger kiadta a halottakat, akik őbenne voltak; és a Halál és a Pokol is kiadta a halottakat, akik őnáluk voltak; és megítéltettek mindnyájan az ő cselekedeteik szerint. 14 **A Pokol pedig és a Halál vettetett a Tűz Tavába. Ez a második halál, a Tűznek Tava.** 15 **És ha valaki nem találtatott beírva az Élet Könyvében, a Tűz Tavába vettetett.**

*Az új Ég és Föld (Jel 21:1-8)*

# Jel 21.

**Ezután láttam új eget és új földet**; mert az első ég és az első föld elmúlt /tovatűnt; és a tenger sincs többé.

2 És én János láttam a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely az Istentől szállt alá a mennyből, felkészítve, mint

egy férje számára felékesített menyasszony.
3 Ekkor erős hangot hallottam a mennyből, amely így szólt:
– **Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és közöttük lakik, és azok az Ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velük, az ő Istenük.** 4 **És az Isten letöröl minden könnyet az ő szemükről; és a Halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert a korábbi dolgok elmúltak /*korábbi világ elmúlt*.**
5 És mondta az, aki a trónszéken ült:
– **Íme, mindent újjáteremtek!**
És mondta nekem:
– Írd meg, mert e beszédek hitelesek és igazak!
6 És mondta nekem:
– **Meglett! Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég. Én a szomjazónak inni adok az élet vizének forrásából ingyen.** 7 **Aki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az a fiam lesz nekem.** 8 **A gyáváknak pedig és hitetleneknek, és utálatosoknak és gyilkosoknak, és paráznáknak és bűbájosoknak /boszorkányoknak /méregkeverőknek /kábítószerezőknek, és bálványimádóknak és minden hazugoknak része a tűzzel és kénkővel égő tóban lesz, ami a második halál.**

*Az Új Jeruzsálem leírása (Jel 21:9-22:5)*

9 És odajött hozzám egy a hét angyal közül, akinél a hét utolsó csapással teli hét pohár volt, és szólt hozzám, mondva:
– Gyere, megmutatom neked a menyasszonyt, a Bárány feleségét.
10 És elvitt engem szellemben egy nagy és magas hegyre, és **megmutatta nekem azt a nagy várost, a szent Jeruzsálemet, amely Istentől szállt alá a mennyből**. 11 Benne volt az Isten dicsősége; és annak ragyogása hasonlított a legértékesebb drágakőéhez, mint a kristálytiszta jáspis. 12 Nagy és magas kőfala volt, és tizenkét kapuja, és a kapukban tizenkét angyal, és a kapukon nevek felírva, amelyek az Izráel fiai tizenkét törzsének nevei: 13 Napkeletről három kapu; északról három kapu; délről három kapu; napnyugatról három kapu. 14 És a város kőfalának tizenkét alapja volt, és azokon a Bárány tizenkét apostolának nevei.

15 Annál pedig, aki velem beszélt,
volt egy arany mérővessző, hogy meg-
mérje a várost, és annak kapuit és kő-
falát. 16 És a város négyzet alakban
terül el, és a hossza annyi, mint a szé-
lessége. És megmérte a várost a mérő-
vesszővel tizenkétezer sztadionnyira
*(kb. 2300 km)*: annak hosszúsága és
szélessége és magassága egyenlő. 17 És
megmérte annak kőfalát száznegyven-
négy singre /könyökre *(kb.66 m)*, em-
ber mértékével, azaz angyaléval. 18 És
kőfalának építőanyaga jáspisból volt; a
város pedig színarany, tiszta üveghez
hasonló. 19 És a város kőfalának alap-
jait mindenféle drágakő ékesítette. Az
első alapkő jáspis; a második zafír; a
harmadik kalcedon; a negyedik sma-
ragd; 20 az ötödik szárdonix; a hatodik
karneol; a hetedik krizolit; a nyolcadik
berill; a kilencedik topáz; a tizedik
krizopráz; a tizenegyedik jácint; a ti-
zenkettedik ametiszt. 21 A tizenkét ka-
pu pedig tizenkét gyöngy; minden
egyes kapu egy-egy gyöngyből volt; és
a város utcája színarany, olyan, mint
az átlátszó üveg.

22 De Templomot nem láttam ab-
ban: mert **az Úr, a Mindenható Isten
annak Temploma**, és a Bárány. 23 És a
városnak nincs szüksége a Napra, sem
a Holdra, hogy megvilágítsák; mert az
**Isten dicsősége ragyogja be** azt, és
annak fényforrása a Bárány. 24 És **a
nemzetek, amelyek megtartatnak
/megmenekülnek, az ő világosságá-
ban járnak; és a föld királyai dicső-
ségüket és tiszteletüket abba viszik
be**. 25 És annak kapuit nem zárják be
nappal (éjszaka ugyanis ott nem lesz);
26 és a nemzetek dicsőségüket és tisz-
teletüket abba viszik be. 27 És nem
megy abba be semmi tisztátalan, sem
aki utálatosságot és hazugságot cse-
lekszik, hanem csak akik beírattak az
Élet Könyvébe, amely a Bárányé.

# Jel 22.

És **megmutatta ne-
kem az Élet Vizének tiszta folyóját**,
amely ragyogó volt, mint a kristály, és
az Isten és a Bárány trónjából ered 2 a
város főterének közepén. És a folyóvíz
en innen és túl **életnek fája** volt,
mely tizenkét gyümölcsöt termett,
minden hónapban meghozva gyümöl-
csét; és levelei a nemzetek gyógyításá-
ra valók. 3 És semmi elátkozott nem

lesz többé; és az Isten és a Bárány trónszéke abban lesz; és az ő szolgái szolgálják Őt; 4 és látják az Ő arcát; és az Ő neve homlokukon lesz. 5 És ott nem lesz éjszaka; és nem lesz szükségük lámpafényre, se napfényre; mert az Úr Isten világítja meg őket, és királyként fognak uralkodni örökkön örökké.

*Befejezés, tanúságtétel és üdvözlet (Jel 22:6-21)*

6 És mondta nekem:
– E beszédek hitelesek és igazak: és az Úr, a szent próféták Istene küldte el az ő angyalát, hogy megmutassa az ő szolgáinak azokat, amiknek hamarosan meg kell történniük. 7 Íme, hamar eljövök! Boldog, aki megtartja e könyv próféciájának beszédeit.

8 És én János vagyok az, aki ezeket hallottam és láttam: és mikor hallottam és láttam, leborultam az angyal lábai előtt, hogy őt imádjam, aki nekem ezeket megmutatta. 9 Az pedig monda nekem:
– Vigyázz, ne tedd! Mert szolgatársad vagyok, és a te testvéreidé, a prófétáké, és azoké, akik megtartják e könyv beszédeit. Az Istent imádd!
10 Azután mondta nekem:
– **Be ne pecsételd e könyvtekercs próféciájának beszédeit, mert a kijelölt idő közel van! 11 Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és aki fertelmes, legyen fertelmes ezután is; és aki igaz, legyen igaz ezután is; és aki szent, szentelődjön meg ezután is!**
– 12 Íme, hamar eljövök; és az én jutalmam velem van, hogy megfizessek mindenkinek az ő cselekedete szerint. 13 Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég, az első és utolsó.
14 Boldogok, akik megtartják az ő parancsolatait, hogy joguk legyen az Élet Fájához, és bemehessenek a kapukon a városba. 15 De kint maradnak az ebek és a bűbájosok /boszorkányok /méregkeverők /kábítószerezők, és a paráznák és a gyilkosok, és a bálványimádók és mindenki, aki szereti és cselekszi a hazugságot.
– 16 Én Jézus küldtem el az én angyalomat, hogy ezekről bizonyságot tegyen nektek a gyülekezetekben. Én vagyok Dávidnak ama gyökere és ága: ama fényes és hajnali csillag.
17 És a Szellem és a menyasszony ezt mondják:

– Jöjj!
És aki hallja, ezt mondja:
– Jöjj!
**És aki szomjazik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az Élet Vizét ingyen!**
18 Bizonyságot teszek pedig mindenkinek, aki e könyv próféciájának beszédeit hallja: Hogy ha valaki ezekhez hozzá tesz, e könyvben megírt csapásokkal sújtja Isten azt; 19 és ha valaki elvesz e prófécia könyvének beszédeiből, az Isten annak részét kitörli az Élet Könyvéből, és a szent városból, és azokból, amik e könyvben megírattak.
20 Ezt mondja, aki ezekről tanúságot tesz:
– **Bizony hamar eljövök!**
– **Ámen, bizony jöjj el Uram Jézus!**
21 **A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen mindnyájatokkal! Ámen.**